Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Liber quaestionum quarti liber sentenciarium - Cod. Aug. pap. 75

Dunkelspuchel, Nicolao de

[Reichenau ?], 1474

Nicolaus de Dunkelspuechel: Liber quaestionum quarti liber sentenciarium

urn:nbn:de:bsz:31-75037

Visual Library

Monasterij Augie Dauatz.

Incipit liber qſtionū qſi libri ſtiaz ſcōz doctoris Magistri Nicolai de Dinkelſpuhel et ꝑ impositum Dialogus. Dialogus

Unde deliberate vna cū dicta by mag. Defruue etiā
cepposuisse; venē by duo abbates et priores vnius
ſt mdi eis cepedire ut legad ꝓ tñ ſtiaz ꝑ qtuli le ma-
teziezu q̄ impō tiant. maxie q. adh le ſāta ecclie qby
ſaluator mdi ſua pdoms gl̄ioſa hac de. effusacia ot
gnt q̄ſ. tez ſaluteria media ta mdoz. diaz ꝓdaz
pcū zitad et digna amiſtzaz. et vſq ortꝰ dñi et
pfad dimit. et graz ſanctificatez ꝓbuit. et ꝑ. ꝑ. ſaci
li. tez ꝓdicta q̄zuda ſalis dei. cez q̄ ſm libz. ſpūs
dñi by ſtmet. et zm vene tez hugoz. indz. ſtolon. ad
artificio pl̄oz. ꝓlocutand. ē. dcat. ꝓmag. q̄m artiga
et dcat. nec bona deſideria nō necat. ſ. paſte. et. xp̄i
ſd viaz vñ. ē. et ſētia dei alcia int. q̄ſ. artig. amet.
ſ. mabie hoc. dic. ꝓtinē. ad religiosos q. ſ. vite. ꝓmonastice
indaignarut. qby ad tertiū ſd zm b. aug. ſl. ſoliz. ſ. mw
moderandū ſit zm capaci tez. et ꝓcipiendā audito-
gitaui iz impreſſu zſtinde metū. lia. phio. lia. et. mat
ſubtiles ſti ſtezales q̄nes magſ. ariſtas. q̄. fructuoſas
et. et. ſcōlicas diuiſuet. et hyd. q̄ difficultez. ſcā poſſi.
ſcipliand. by. t. magſ. aīad. ecce. ſtupac. q̄m. diſcordet.
vole. pdē. nō. ſoliſti. q̄. poſſū. et. put. ma. dimittit
q̄ſ. ſtiū. ꝓpē. ꝓtenda. zz. q̄. miſſo. po. li. ſen. ſ.
pñz. agit. de. ſ. ecie. de. ſtudio. ſmali. de. z. ne. ter
poīd. de. pcēs. dampnatoz. et. glia. dei. et. dmulis
alijs. adillas. pñ. les. mā. ꝓmittby. poſſit. iſſe. ſ. liz
diuidi. immitad. ꝓcū. zm. q. videbiz. impreſſu. dnd. ſe-
quente.

In ꝑma diſtinctōe. Arg. ūtur. Deſpē. ſ. q̄m. ſ. ꝓcepto
ſit. q̄ſtio. ꝑmatalis.

Dies festus hui⁹ g.

Hoc festo status fuit huius diei ad eo die lapsus fuit. Sed ista tam diu diuina seruicia pfecit quo ad redemptor ei⁹ uenit emere peccatores. Ista festa ad hoc fuit ad ostendendum.

Anno ⁹bz statu hom̃ fuerit aq̃ sacramentale
[illegible] p̃ uerapno qz pcez t potes petit uida sa-
nat⁹ nobis non digne sac⁹ adiscat sanaz⁹ q
nu sc̃a 2m hugo. de sac. vic. instituta sit vt ne dia
petit cu qz ista sanare possit aliude ssit ez fr uk p
sac⁹ 2mt⁹ fuissit superflua. aut pz qz ppter ozta
asset sc̃z sanc⁹ et deoz dic. Et phz 2o ethoz q̃ stat
potuit sanitatem recipi. Propter hug. mli qt fuisset
dtn. vis religio sanat aq̃ signa ostenderet ideo qz ne
niebat admitendi. ssi ois status hom̃ sanat aqm
religioz sz primo statu hom̃ fuerit aq̃ hyd signat
ista sc̃a dnd sac⁹ vt pbet ibi. Deus. te. mtq.
p̃m dicz. Status humanus est. Hoc fuit status mundi
sed iuste integre ad ne instituta qd ibi et durauit ad
deoz usq; adeu lapsa est in pctz. Iste status fuit bonus qz eo
die q̃ habet adam t eua eo labebat⁹ pctz. Et ideo ssz cessat
diuin precepti. Dz aut status i mundo t status nae dicit
qz deos sanat pos prima dnoz re t iustos et integros
dna bz sp omi defectu. Idz sic erit sp addidit eis inten
boat qz caudet⁹ datas. Et sic pd bñ etpz prima sc̃a
t dnoz sic dona eis superaddita eis gratuita eis p
id tpz et eoz q̃a hui⁹ mas. dat illesa. Et erat sp def
fectu. Idz et dicit ita fr mansissent ipi et eoz posteri
si ipi ⁊ eoz pgi deoz dnoz pfecissent. Hoc est status
excea ca status ne institute dd. qz qm dns pthoplasto
mas. dat dnoz et iustificauit eos. Cui erat ta dns
mansit eis coniuncta. Int esset illesa sic erat accidens
dita. Sed finaliter instituta. Alius status fuit humanus ssz mise-
rie status ne lapsi et nae erupte et ssz status quo⁹ qui
stimq; incepit a pmo pctor usq; ad. e. et du
rabit usq; in finem mdi. Dz aut sta. ne. lapsi et mund.
qz ad pfectum pnie pdo⁹ inspectione⁹ mor⁹ in penam
pctor⁹ soluti sic iusti⁹ crucifixi et dnoz⁹ cui qui
erat t milit⁹ dyo⁹ homoq; pfecit sua pg tedz. Deputat
pz pcti sc̃i ipi et eis eoz pg tas. ad odbg ista malis
et dnia bg defectibq; qz ginno sentig maia et corpa.
Laud. vsq; definem hu. Cuncta mala ppetz pnie hoio
ipenam ista sut in omi statu gd humanu. Dicitur

ergo stat quod nature corrupte eo quod natura in adam propter peccatum fuit ad quod modo corrupta
quia spoliata multis bonis et quasi sauciata et vulnerata eo quod
incidit in multa mala et defectus quibus suffusi sunt in omne genus humanum
sicut magister videtur hic in 2o li. Et ideo sequitur salvator noster Luc. 10.
in parabola de homine qui descendit de Ierusalem in Iericho et incidit
in latrones qui eum spoliaverunt et plagis in peccatis semivivum
reliquerunt. Cum in vulneribus sanandis samaritanus approximans
vinum infudit et oleum de hoc et magister loquitur in principio huius primo
dist. ad dicit. Samaritanus appropinquans curationi eius sacramentorum
alligamenta adhibuit quia quantum peccati originalis et actualis vulnera
sacramentorum in media deus constituit. Nota per vulnera intelligere deus
predictam generalem lesionem humane nature ex peccato primorum parentum
et per samaritanum dei filium qui appropinquavit nobis in humanam naturam
in unitatem suppositi assumpsit et causam salutis nostre agens constituit
nobis sacramenta nove legis efficacissima in media contra peccatum
originale et actualem vulnera. Secundo notandum quod in statu nature corrupte
duo videntur tamen tempora. Primum fuit a Adam usque ad tempus in quo deus
per moysen dedit populo israel legem scriptam in synai. Et iste tempus
legis nature eo quod tunc non erant divinitus data aliqua precepta et pauca
data erant ad bene vivendum preter ea que ex naturali ratione nota
erant et quibus homines ratione naturali ad bene vivendum informabantur.
Secundum tempus in statu nature fuit tempus legis scripte et duravit a moy-
se usque ad christum. Deinde in quo tempore populus iudaicus vivebat sub
legis veteri quam deus ipsis per moysen scriptam dedit in qua eius
populus multa precepit ceremonialia et iudicialia que lex nature non
habuit usque pro penthatheucum. Tertium tempus est nove legis
sed tamen gratie quod incepit a christo adventu et durabit usque in finem
mundi. Tertio notandum quod sacramentum capitur a magistro in littera tripliciter primo
pro re ipsa sacra scilicet quia fit hominis sacratio et istorum sacramentum secundum eum
est sacrum secretum id est sacrum significatum alios sacramentis. Hoc modo
dicimus sacramentum trinitatis sacramentum deitatis id est sacramentum incarnationis
quod hic non istorum est res sacra homines sacrantes et significatum per aliquam signa
ad eo ad hoc instituta. Istorum non capitur in proposito. Secundo accipitur
magister sacramentum generaliter et secundum eum est sacre rei signum. Sic tamen
intelligendum quod sacramentum isto secundo acceptum est res sensibilis ex dei sensibili
institutione significans rem sacram et ut sanantem et sanctificantem

Parabola de homine descendenti de Ierusalem in Iericho.

Quod in statu nature corrupte duo videntur tempora

Sacramentum capitur tripliciter

h' dic quia memorialia et sic sicut in noue legis de quibus dicit psalmus et sic in veteri lege q̄ h'a erant de ratione oblationis

variarum sacrificiorum agni paschalis. Et hoc dicitur. Ista non fuerunt res sensibiles ... [illegible] et fiebant post peccatorum ei [illegible] [illegible] consilium erat sacre et sanctificat hominem et sanat et corpus hominis et fuerunt adeo ordinis instituta ut [illegible] [illegible] et ipsum significat [illegible] hoc quod sacramenta eorum talia erant sanctificantes et sanantes quod fiebat post talia reparatio in [illegible] redemptoris et fiebant eius [illegible] peccatorum et [illegible] q ad aliquam [illegible] redemptionis pertinebat. Ubi autem sacra [illegible] legis significauerit [illegible] et peccatorum eius [illegible] volo declarare [illegible] [illegible] [illegible] . De [illegible] oblatione agni [illegible] [illegible] et [illegible] fuit in

Agnus pascalis pro [illegible] [illegible] significat. Agnus [illegible] et mansuetus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ieremias ysaias 53. Sicut ouis ad occisionem ducetur et quasi agnus coram tondente se obmutescet et non aperiet os suum. Agnus talis offerebatur qui fuit sine macula [illegible] [illegible] [illegible] Deus [illegible] ysaias 53 et 1 petri 2. Qui peccatum non fecit nec inuentus est dolus in ore eius. Agnus hic innocens et sine macula et ymolabatur pro peccatis alienis ut [illegible] [illegible] ad [illegible] hominum eundem agnum offerendum. Sic innocens [illegible] ymolatus non [illegible] [illegible] [illegible] habuit nec [illegible] potuit sed ymolabatur pro peccatis alienis ut pro [illegible] ad [illegible] hominum eundem agnum offerendum [illegible] [illegible] et [illegible] agni paschalis filii israel liberati sunt a seruitute egyptiaca ut habetur exodi 12. Sic per [illegible] peccatorum et mortis liberati sumus a seruitute [illegible] [illegible]. Iuge sacrificium quod fiebat de agno fiebat bis in [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] Deum qui est [illegible] [illegible] [illegible]. Et [illegible] apte oblatio [illegible] [illegible] [illegible] deum ut [illegible] [illegible]. Et [illegible] [illegible] agni oblationem adeo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Isto [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Consulo prima [illegible] fuerunt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] statu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] statu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non fuit [illegible] [illegible] [illegible] non fuit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Io [illegible] [illegible] medius [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] statu [illegible] [illegible] [illegible] potuit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad salutem [illegible] [illegible] [illegible] salute

ne [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

hominibus. Sed in statu innocentie non fuit infirmitas anime, ergo non fuit minime
opus adque medicina eius sanatiua, quia tunc sacra scriptura propter quod
ve. Hugo vocat ea vasa medicinalia. Dicendum autem sicut quod in
statu innocentie non fuit adque infirmitas anime patet quia omnis infirmitas
anime est peccatum et peccatum proueniens in statu innocentie non
fuit peccatum hominis. Ex dicto et patet 2a pars conclusionis. Cum in statu
glorie nullum sit aut possit esse peccatum aliquid defectus.
2a conclusio. In nouo statu vie post lapsum necessarium fuit adeo adquid
sacramentum instituere patet quia 2m Hugo. Quandoque fuit morbus necessaria fuit
medicina eius morbi. Sed in hac vita in nouo statu humano post lapsum
fuit morbus quia peccatum et maxime originale cum comitibus suis dominatur
omnes nascentes. Ergo in hac vita in nouo statu hominum necessaria est et fuit
hominum sacramentalis medicina. Sed hec est nostra 2m S. Tho. quia cum dicitur post quam
statu vie post lapsum primorum parentum fuerunt sacramenta hominibus necessaria
hoc non debet intelligi ducentes ab eternitate sed quia necessarium sic necessarium est deum
2m conclusio. Ex sola diuina bonitate et liberalitate sunt instituta. Sed intelligendum
quod sunt necessaria ad consecutionem finis sed sanationem et curationem anime a peccato
non tamen intelligendum quod deus homini sine eis non possit sanare et mundare
a peccatis. Deus non virtutem suam non alligauit sacramentis ut dicit
magister in litera. Sed hoc sacramenta sunt et fuerunt necessaria utilia ad
consecutionem huius finis sed sanationis. Magis enim congruum fuit hominis
curatio per sacramenta quam aliter. Recte sic dicitur equus necessarius
est ad ambulandum non quod quia homo sine equo non possit ambulare
sed quia homo mediante equo facilius vadit et ita disposito huius congruentie et utilitatis
tractatum magister ponit in litera. Cum dicitur quod instituta sunt propter humiliationem
propter eruditionem et propter exercitationem. Nam ut dicit beatus Tho. homo post peccatum
sic corruptus fuit quod ad cognitionem sic quod eius mens solum non
poterat se occupare circa spiritualia propter quod quod solum spiritualia credi
derunt esse et si aliquid ad cognitionem intellectualium perueniebant tamen
2m modum spiritualium iudicabant et ideo fuit necessarium et utile
fuit et congruum valde sanationem et curationem huius modo et defec
tum meorum ut deus instituerit sacramenta spiritualia per quod homo disponitur
eruditur. Ita quod exercitet proficiat ad spiritualia cognoscenda quia
ipsa sacramenta significant et ista est 2a causa quam magister tangit in
litera cum dicit propter eruditionem instituta sunt ut patet quod foris in spe
cie visibili cernitur ad intuitum visibilem virtute quia intus est agnoscenda
mens erudiatur. Et subdit. Dicendum non quod ante peccatum
sine medio deum videbat propter peccatum adeo euenit ut nequeat

Institutio quare

Institutio sacramentorum dicitur decuit 4 nobis expedientia fuit. Primo decuit diuina misericordia ut gratia abhomine amissa recuperaret. Secundo institutio
sacramentorum adque homo recipere recuperaret gratiam. Secundo decuit iustitia diuina quia cum iustus sit exigebat adquam humiliationem propter quam homo ad
gratiam disponeret et sacramentum sumendo exquo pacto gratiam deueniret. Tertio decuit diuina sapientia cum in hoc
inuenire diuinitus quia fuerunt occasio lapsus. Et sic homo superbiendo ex sua virtute occasionem lapsus. Item in eisdem rem inuenit
Expedientia nobis fuit quia egenti quia homo cecus erat quod adiuuatur data sunt ei sacramenta eruditionis. Elatus quod adiuuatur data sunt ei sacramenta
adhumiliationem. Erat fastidiosus quod adiuuatur ut non sapiens spiritualia. Quod data sunt ei sacramenta spiritualia ne circa spiritualia passet fastidium
Dicendum quod Christus cum sit summe potentie summe sapientie summe bonitatis ratione bonitatis promisit premia diuina
ratione sapientie dicitur preparatiua ratione potentie instituit sacramenta adiuuantia ut per sacramenta expeditius adimplenda per ea
preparata venire ad premia

t. legis nature et omnes iusti credebant venturum redemptorem et reparatorem
ac salvatorem generis humani. Sic in eo tempore instituta fuerunt aliqua sacramenta
que fuerunt protestationes et signa eius reparationis venturi
et eius passionis mediatoris dissolutionis et similium que ad reparationem humani
generis pertinebant. Et secundum Hugo de sancto victore hec sacramenta tempore legis
nature fuerunt tertia ingenere scilicet decime oblationes et sacrificia.
Et ideo nominantur ingenere quia in sacrificiis et oblationibus non fuit aliquid
speciale instituta et determinatum sed sufficit homini facere in hiis decentia
et sic in hiis possibilia ut de sacrificiis Abel et Cayn gen. 4°
qui obtulerunt et anima lia. Et de oblatione noe gen. 8° qui ob
tulit anima lia. Et de oblatione melchisedech qui obtulit
vinum et panem gen. 14. Et de oblatione abrahe qui obtulit va
ccam triennem gen. 14. In tempore vero legis scripte quia crevit fides
mediatoris saltem quo ad articulorum explanationem ut demon
stratur in 3° dist. 24. Ideo oportuit tunc multiplicari sacramenta
et determinari eadem specialiter quantum ad singulares circumstantias.
Tempore autem legis gratie instituta sunt a Christo ad sacramenta prioribus multum
perfectiora ut videbitur postquam. Ex hiis igitur patet quod circa 3a. Nam
tempore legis nature fuerunt tam generalia sacramentorum ingenerabilia et non
fuit tunc circumcisio saltem ante tempus abrahe sed tempore legis scripte
fuit circumcisio pro tempore fuerunt agnus pascalis et multiplicia sacrificia
et oblationes et districte prime satisfactionis et multa talia
usque ad singulares circumstantias determinata. In nova vero lege sunt
sacramenta alia prius enumeranda. An autem ante circumcisionem fue
rit instituta aliquid speciale sacramentum de remedio originalis sive
quo originale non dimittebatur sed dubium de quo postquam dicetur
cum de circumcisione agetur. Ad tertium ante oppositum quod dicitur gratia
virtutes sanant volendo peccatorum ergo non indigemus sacramentis nec gratia
licet non gratia virtutes sanent formaliter quia sunt ipsa met sanitas
ipsa tamen sacramenta sunt putilia ad sanandum sicut medicine aliquo modo
effective eo quod causant gratiam saltem sacramenta nove legis et licet
gratia vel sanitas sanent formaliter adhuc indigemus medicinis que sanent
effective et causent sanitatem. Ex hiis etiam patet quod non frustra fue
runt instituta sacramenta quia licet sine eis homo posset salvatus fieri
vel fuisse per penitentiam et observationem mandatorum tamen non tam bene
propter multas utilitates quas afferunt homini sacramenta dente suscepta
utique in conclusione questionis etc.

Sacramenta tempore legis nature 3.

Oblationes sacrificiorum

fruges 51

gratia [illegible] sanat [illegible] sacramenta

Queritur 3° utrum sacramenta veteris legis suo tempore contulerint gratiam ratione operis operati. Arguitur quod sic quia sacramenta ad [illegible] sunt ornatus [illegible] sed gradus [illegible] ergo sacramenta veteris legis conferebant gratiam [illegible]. 2° [illegible] sit [illegible] ut sacrificium [illegible] sacrificium [illegible] abel abrahe et [illegible] fuerunt [illegible] sed [illegible] sacrificium conferebat gratiam ratione operis operati ergo et sacramenta veteris legis conferebant gratiam ratione operis operati. In oppositum est [illegible] qui [illegible] sicut medicina [illegible] sacramenta antiqua gratiam conferebat. In oppositum arguitur sacramenta veteris legis non auferebant peccatum ergo non conferebant gratiam [illegible] peccatum auferret peccatum [illegible] per passionem [illegible] erat sanguis [illegible] et vitulorum et [illegible] auferri peccatum. Ista questione notandum primo quod circa sacramenta duo sunt consideranda primo opus operatum [illegible] ipsum sacramentum [illegible] ad aliud [illegible] susceptum [illegible] fuit sacramentum veteris legis [illegible] in [illegible] sacramentum opus operatum. [illegible] inter [illegible] sacramenta [illegible] in considerando in sacramento [illegible] ipsum [illegible] eius [illegible] sacramentum [illegible] eius disposicio [illegible] et eius volunt[as] [illegible] sacramento [illegible] exterior [illegible] et operis [illegible] in abinterius volunt[as] [illegible] sacramenti [illegible] opus operans [illegible] et [illegible] interior volunt[as] qui liber [illegible] sacramento [illegible] deum et [illegible] exterius impetratur. [illegible] non [illegible] conferebat gratiam [illegible] non [illegible] gratiam datam [illegible] theologi [illegible] et inspiratur ad gratiam [illegible] gratia [illegible] constituta

Nota sacramenta duo sunt consideranda

Differentia [illegible] sa. t gra da.

bonitatem divinam nobis ut donum eius primum scilicet gratiam proveniens deo | De caritate sive gratia gratificante
eo quod naturam hominis et opera eius gratificat deo et sic sancto [illegible]
in adiunctis opera eius continuando bona sunt sic ea meritoria vite
eterne ut patet [illegible] in medio [illegible] et de laudibus
caritatis et [illegible] legis et clare dicitur apostolus i ad corinthios xiii c.
Si distribuero omnes facultates meas et tradidero corpus meum et si [illegible]
[illegible] ita ut ardeat caritatem autem non habuero nichil
mihi prodest [illegible] ipsa gratia et caritas ut patet [illegible]
[illegible] quod eam facit caritatem deo et eius amicum [illegible]
Io 15 Iam non dicam vos servos sed amicos meos [illegible]
[illegible] apostoli [illegible] caritatis [illegible] abeis || [illegible]
caritatem dilectionem [illegible] infusa [illegible] deo [illegible]
[illegible] infunditur [illegible] sic anima humana [illegible] deo
[illegible] et corpus [illegible] infunditur [illegible] apostolo deo
[illegible] et anima [illegible] infunditur et infunditur primo
parvulo in baptismo et [illegible] pervenit ad etatem [illegible]
[illegible] et potest eam. | Secundum sic stant [illegible] | peccatum mortale [illegible]
mortale [illegible] caritas infusa et peccat [illegible] primo
[illegible] caritas [illegible] angeli et [illegible]
gratie [illegible] sacramenti nove legis [illegible] digna [illegible]
[illegible] bonum actum [illegible] meritum [illegible]
[illegible] in scriptura [illegible] predicta [illegible] caritas sive gratia
gratum faciens [illegible] in multis 2o et 3o plenius [illegible]
[illegible] sacramenti nove legis conferunt gratiam dei [illegible]
[illegible] qua [illegible] gratum faciente seu infusa [illegible]
[illegible] Conclusio prima [illegible] | C
[illegible] veteris legis [illegible]
conferebat gratiam [illegible] operis operati [illegible] apostoli ad hebreos
10. [illegible] allegatum. [illegible] sanguinem hircorum aut
[illegible] auferri peccata ut dicit glossa [illegible]
[illegible] et non [illegible] non conferebant
gratiam [illegible] operis operati [illegible] ad romanos
[illegible] apostolus [illegible] operibus legis non [illegible]
[illegible] glossa [illegible] operis legis [illegible] in lege constituta [illegible]
ut erant cerimonie [illegible] voluerunt [illegible]
[illegible] dicunt [illegible] lex [illegible] | [illegible]
[illegible] conferebat [illegible] et gratiam [illegible]
[illegible] non conferebant [illegible] operis

opus [illegible] augustinus [illegible] lex moysi data et vetus pharisei [illegible]
[illegible] dicit leo magnus non oppugnabat subtrahendum gratiam [illegible]
batur auferebat et prauabat medico venia non erat virtute.

Ca. 15. Vsus factorum veteris legis fuit meritorius vite eterne
quod fiebat vite ordinate et secundum [illegible] et opus fuit in
tus et quod secundum monuit etc vite dicendum fuit tribus factis
ut probat beda d. q. facta veteris legis sunt per ostensa et fi
gnata unum quorum erat vsus vite agentes nam sit cum vi
te eterne meritorius [illegible] erit actus vite sanctorum [illegible] meritorius
vite eterne et vsus factorum veteris legis fuit actus [illegible] latrie
q. actus primus ordinatus divinum et latria totus mysticus et
lustris fuit sexta condicio et vsus iste fuit eius sed et iustis
meritorius vite eterne. Ad quia quod dicit q. facta veteris legis
fuerunt meritoria vite eterne [illegible] opus operantis dicit q. sed et
opus operantis et vsus erat cum modo dicto. Et ita vsus in
hiis condicionibus fuit meritorius vite eterne. Vt dicit quidam
q. fuit totus latrie tribus libris [illegible] eliciendo deotio
nem voluntatem imperando [illegible] et hoc vsus factorum fuit tunc
opus operantis meritorius vite eterne. Et sic q. facta ve
teris legis q. ad opus operantis [illegible] grauius pro quo quod
meruit vite eterne dum tamen et [illegible] grauius [illegible] Doctorum
doctorum ut alibi hic plenius videtur. Cum quibusdam factis tunc
opus operantis fuerunt meritoria vite eterne pro quo tunc opus
operantis fuerit meritoria [illegible] quia quo primo meritus
fuit non primo operari quo non primo facti. Et hoc dico quia tam
post non fuit vim [illegible] quorum [illegible] si solum voluntatem
facti expleret [illegible] merebatur quam augeri [illegible]
sic alia actus virtutis operantis eiusdem meruit. Et ita po
terat [illegible] quem quo primo ex veteri testamento. Verbum factis
et alia non fuit in hiis equale meritum. Et hic [illegible] ponendo
quod moyses et aaron tempore suo hiis fuit equales
voluerit [illegible] facto aquo sui [illegible] ut sacrificandi vitulum
et agnum paschale [illegible] sibi [illegible] equales [illegible] ac fide
et devotione et omnia fuerit pia quod fuerunt adhuc [illegible] actus
tunc moyses usus fuit facto ut quo sibi sacrificauit actus
ad quem erit agnum paschale. Aaron vero non eo quod [illegible]
fuit paupere [illegible] et [illegible] ad aliud legitimum
impedimento [illegible] moyses [illegible] facto fuerit opus operantis

et opus operans. Et aaron sed opus operans tamen habebat equale augmentum
tamen [illegible] merebatur equalem [illegible] gloriae per opus operatum
[illegible] conferebat [illegible] aut [illegible] sed opus operans [illegible]
habebat equale et eque bonum quia habebat virtute actus latrie scilicet
volicionem sacrificandi [illegible] equales et eque bonos [illegible] et ex
equali caritate fide et devocione [illegible] habebat equale [illegible]
[illegible] Secus autem [illegible] de sacrificio nove legis [illegible]
[illegible] unam ex opere operato et aliam ex [illegible]
[illegible] ut patebit [illegible] Tercia conclusio [illegible] sacrificia veteris
legis [illegible] ab immundiciis carnis [illegible] operis operati
[illegible] quod in vetere lege multa impedimenta fuerant constituta quibus homines
[illegible] ad tempus efficiebantur [illegible] ad usum sacerdotum [illegible]
pedimenta dicebantur immundicie carnis [illegible]
[illegible] ad tempus [illegible] ydoneus ad [illegible]
[illegible] ad [illegible] ad [illegible] ad [illegible]
[illegible] sacrorum [illegible] Et [illegible] sacrificia [illegible] ab [illegible]
immundiciis carnis [illegible] reddebat ydo-
neos ut accedere possent ad templum et ad castra et ad [illegible]
[illegible] fuerunt [illegible] et [illegible] expiacionem [illegible] Numeri
194 [illegible] alias locis [illegible] ad Hebreos 9 [illegible]
[illegible] et [illegible] vitulo aspersos [illegible]
[illegible] emundacionem carnis [illegible] Et ista [illegible]
fuit [illegible] fuerunt [illegible] Et dicit [illegible]
[illegible] quia lex [illegible]
[illegible] qui tetigerat [illegible] diebus [illegible]
[illegible] die [illegible] erat ut [illegible] templum.
Et [illegible] mundabat [illegible] legalia
[illegible] ut dicit Sth. [illegible]
[illegible] mundatos [illegible] lepre [illegible]
[illegible] Et [illegible] sacrificia [illegible]
[illegible] erat [illegible] Numeri 194 [illegible]
[illegible] mundabat [illegible]
[illegible] sacerdos [illegible] vitulum [illegible]
[illegible] Sth. [illegible]
[illegible] mundabat [illegible] sacerdos [illegible]
[illegible] violentis et [illegible]
[illegible] Et [illegible] sacrorum [illegible]

De immundiciis carnis [illegible] veteris.

[illegible] lepre [illegible] capitis [illegible] domo [illegible] capitis [illegible] domo [illegible]

Sacerdos [illegible] purificans [illegible] lege [illegible] erat [illegible] ipse tangebat [illegible]
[illegible] Moralis [illegible]

Sanctis [illegible] ad cultum [illegible] ita dicebantur [illegible] sacerdotes [illegible]
[illegible] tabernaculum [illegible] in baptismo [illegible] abstractionem [illegible]
[illegible] lavet [illegible] ista sancti [illegible] erat [illegible]
[illegible] in bono [illegible] sancti [illegible]
[illegible]

Nota [illegible] sacerdotum

Ad ad 1a

Sanctificatio 2m S. th.

Unde uncti crismate lavant manus et abstergunt ex sibi [illegible]. Sed [illegible]
apponendo et mandando [illegible] reputabantur. Hoc fuit institutum propter
[illegible] ut sacerdotes [illegible] sub [illegible] legis [illegible]
Ideo ad tollendum [illegible] sacerdotum [illegible] ut alios sanctificabant [illegible]
[illegible] erant [illegible] lege ne superbirent [illegible] alios quos sanctifi-
cabant. Ideo ad [illegible] quod sacerdos in nova lege propter [illegible]
sacrificii [illegible] propter [illegible] debita [illegible] debet
se [illegible] reputare. Ad ad 1a [illegible]
[illegible] quod sanctificatio [illegible] importat [illegible] et [illegible]
[illegible] in bono [illegible] sacra veteris legis [illegible] dicebantur
sacra [illegible] active sacraret [illegible] dicebantur sacra [illegible]
[illegible] sanctificantium [illegible] sanum [illegible]
[illegible] in scriptura [illegible]
sacra [illegible] signa erant rei sacre [illegible]
[illegible] salte [illegible] opus [illegible] Ad [illegible] mancipatio
[illegible] sacra [illegible] dicebantur sacra [illegible] mancipatio ad
sacra et [illegible] fiebat [illegible] ad sacrum [illegible]
templo et [illegible] et [illegible] Illo [illegible] dicebantur
apud gentiles sacra militaria [illegible] mancipatur officio mi-
litari. Ad [illegible] quod [illegible] sacrificium [illegible] sacra
altaris ad sacrificia veteris [illegible] salte [illegible] ad opera operata
et [illegible] ad sacramentum [illegible] quod [illegible] sacrificium altaris [illegible]
dignius est et plus placet [illegible] sacrificia [illegible] antiquorum [illegible]
[illegible] veteri. [illegible] fit [illegible] ad opera operata et fit [illegible]
[illegible] et devotionis [illegible] offerentis ad fidem. et devotionem
sanctorum [illegible] in veteri lege deo sacrificantes. [illegible] fide
et devotionem [illegible] placuerunt deo ipsorum
sacrificia [illegible] Respexit deus ad abel et ad munera
eius. Ecce primo respexit deus ad abel quia [illegible] et devotio pla-
cuit [illegible] quod respexit ad munera eius quia [illegible] me-
rita ipsius placuerunt deo ipsius sacrificia et ita petimus ut [illegible]
deus nos tales faciat in fide devotione et caritate [illegible] sacri-
ficium dignius [illegible] quod [illegible] placet [illegible] acceptissimum
[illegible] fiat [illegible] a nobis acceptum. Ad [illegible] quod 2m S. th. sacra
veteris legis dicebantur medicine [illegible] ad [illegible]
ad collationem [illegible] vel dicatur [illegible] fuit [illegible] oppositum
quod sacra [illegible] quomodo [illegible] gratiam [illegible] ea
medicinalia [illegible] non [illegible] ad versum dictorum sanctorum
ut patuit [illegible] Ideo non [illegible] ista auct. [illegible]

Queritur 3o Utrum sacramenta noue legis conferant gratiam ex ratione operis operati. Arguitur quod non quia si conferret gratiam ratione operis operati hoc esset tantum quia tantum gratiam effectiue sed hoc non dicitur. Ad hoc non videtur et hoc probatur quod dicit Aug. in libro 2 quaestionum quod quodcumque effectum incarnatum deus per se ipsum agit ut animas illuminare quodcumque peccatum. Cum ergo gratia sit lux animae non per sacramenta gratiam infundit sed per se ipsum. Innoxio tamen sed magister in libro quod diffiniendo sacramentum noue legis dicit ipsum [illegible] gratiam [illegible] conferre [illegible]

Ad intentionem quod dicit sacramentum noue legis est primum notandum quod 3 ponuntur diuisiones sacramenti noue legis. Vna est Aug. de Sacramentum est in quo subtegmento rerum visibilium diuina potestas secretius operatur salutem. Secunda est Hug. de s. vic. de Sacramentum est corporale vel materiale elementum extrinsecus oculis suppositum ex institutione significans ex similitudine repraesentans gratiam continens. Tertia est magistri in libro de Sacramentum est diuisibilis gratiae visibilis forma ut eius ymaginem gerat et causa existat. Et quia iste diuisiones [illegible] et [illegible] supplete non videntur in sententia differre. Ideo volo sed diuisionem magistri declarare ex qua declaratione possunt et alie patere. Primo dicendum quod in diuisione hic forma tantum videtur sicut signum et ponitur pro genere et pro diuisione omne sacramentum est signum et non econuerso. Et hic visibile est prima differentia et ponitur pro sensibili. Omne enim sacramentum est signum sensibile et signum quod ad quod sensum exterior ad pluribus percipi potest. Et per hoc dicitur in visibili gratiae per inuisibilem gratiam. Deinde intelligendum quod effectum gratuitum in sensibilem nullo sensu percipitur ut gratia gratificans ad gratia subsistens ut [illegible] ad [illegible] Deinde dicitur ut eius similitudinem gerat. Per quod dicitur quod ipsum sacramentum quod est quoddam extrinsecus sensibile signum habet ex natura sua et naturali proprietate cum isto interiori et insensibili gratuito effectu. Ad quam similitudinem et rationem istius naturalis similitudinis et eius ex diuina institutione significat hoc gratuitum effectum non semper quo ad [illegible] sed quo ad [illegible] Vltimo dicitur in diuisione ut eius causa existat. Per hoc dicitur quod ipsum sacramentum quod est visibile signum non solum sit effectum gratuitum ad quod sacramentum ut faciunt sacramenta veteris legis ut predixi sed effectum quem causant etiam causant ad quod ut [illegible] Secundo dicendum quod in sacramentis noue legis quoddam est sacramentum tantum et aliud est res tantum et aliquid est sacramentum et res sacramenti ut [illegible] dicitur cum agitur de quolibet sacramento in sensibili. Ad quod ergo hoc solum diffinit sacramentum noue legis et quod est sacramentum tantum et per diuisionem [illegible] explicite. Sacramentum noue legis est sacramentum tantum et res sensibilis in sensibilem effectum gratuitum ex diuina speciali institutione significans et causans eundem effectum quem figurat. Et [illegible] [illegible] in omni sacramento noue legis ut in baptismo [illegible] [illegible] sit aqua affluens [illegible] sit ablutio [illegible] sensibilis quia per [illegible] visibilis

3a diuisio sacramenti noue

forma visibile

Dio in forma

Insacramentis est opus operatum et operans operatum

Dicta inter sacramenta nove lege et veteris

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Dicit Doctor.

plus non sunt ponenda

Potus esset divisio more et pacere sonat [illegible] Ito sic dicitur [illegible] po
nenda plus sunt [illegible] phy. in 1 phy. [illegible] et 3o de anima. Ea
n. non habundat in superfluis nec aliquid facit frustra [illegible]
Ita et in fide non sunt plura ponenda quam [illegible] fidei [illegible]
fidei non requirit ponere [illegible] potentie [illegible]
sacramentorum cum omnia possint [illegible] et salvari sed ea [illegible]
et eam ponere. Quinto in sacramento altaris [illegible] ponenda
[illegible] pari ratione nec in aliis sacramentis [illegible] quod [illegible]
panis [illegible] non [illegible] potentie finitas [illegible]
sit [illegible] potentie divina infinita [illegible] ponere [illegible] potentie
[illegible] Deinde arguitur quod ipsa sacramenta [illegible] gratiam sed [illegible]
[illegible] potentie sed non quod [illegible] in [illegible]
Sic investitur canonicus per librum Abbas per baculum et episcopus per annulum
Sic [illegible] gratiarum sunt diversis tradite sacramentis
[illegible] non est causa canonicatus nec annulus [illegible] sacramentum [illegible]
[illegible] Item si sacramenta [illegible] gratie [illegible] maxime essent [illegible]
tive [illegible] productive [illegible] solo deo [illegible]
In oppositum arguitur [illegible] quod sacramentum [illegible] potentie [illegible]
[illegible] Aug. Que est vis aque
ut corpus tangat et cor abluat [illegible] potentie
et ita videtur esse de aliis sacramentis [illegible] Ro. Bedam dicit quod [illegible] tactu
[illegible] carnis sue vim regenerationis attulit aquis [illegible] sacramenta
[illegible] medicine [illegible] ut dicit Hugo [illegible] medicine [illegible] non [illegible]
[illegible] potentie [illegible] sunt. Cum [illegible] medicine [illegible] sacramentales
non possint esse [illegible] potentie [illegible]
[illegible] quod [illegible] productiva gratie quod [illegible] sacramenta no
ve legis et legis veteris quod nove legis sacramenta [illegible] quod figurant
[illegible] veteris legis non [illegible] dictum [illegible] sacramenta
nove legis [illegible] gratiam [illegible] quod [illegible] eam [illegible] notum
[illegible] sacramenta nove legis. [illegible] sacramenta [illegible] gratiam [illegible] non [illegible]
ut [illegible] effectum [illegible] gratie [illegible] nec [illegible]
finales ut notum [illegible] sunt [illegible] in glo. ad Gal.
3o dicitur quod sacramenta veteris legis dicebantur egena [illegible] manna
quod gratiam non continebant [illegible] sacramentis nove legis
[illegible] quod egena [illegible] manna [illegible] gratiam continebat. [illegible]
[illegible] clausulas [illegible] quod sacramentum [illegible] gratiam
[illegible] quod [illegible] vasa gratie et vasa medicinalia
[illegible] omnis sit certum [illegible] quod sacramenta
nove legis gratiam [illegible] ut [illegible] dictum [illegible] causandi
eam [illegible] potentie [illegible] non [illegible] plena concordia.

Oppinio thome.

Hoc due famose opiniones. Una est beati thome et multorum aliorum in
hoc concordantium. Qui dicunt primo exemplificando novae legis sacramenti
+ alia anima ornatum in sacramentis
cum anima digne suscipienti duo effectus spirituales. Unus est ca-
racter quem caracterem nostrum imprimunt. Secundo effectus qui sunt exemplifica-
tione sacramenti est ipsa gratia iustificans et gratum faciens. Primo di-
cunt quod deus sacramentum novae legis deinde applicatione et usu
dat hominibus potentiam spiritualem quae mediante ipsum sacramentum producit
in anima huius primum effectum scilicet caracterem et ornatum quod
caracter et ornatus est dispositio ad quam ponitur deus sicut gratiam
dei anima non ponat impeditivum et obicem. Secundo dicunt quod ipsa
sacramenta dicti primi effectus scilicet caracteris vel ornatus sunt
causae efficientes eo quod illum effectum mediante potentia ad eos
impressa producunt causa effective. Dicti secundi vero scilicet iustificationis
aut gratiae non sunt causae producentes sed sunt causae dispositivae quae pro-
ducunt effective ornatum ad caracterem quae dispositio brevia
ad quam deus immediate producit gratiam conferendo et iustificat
hominem. Et deus sicut causa principalis dicti amborum effectuum et sacramentum
est causa instrumentalis efficiens quidem dicti primi scilicet caracteris
et ornatus et sic solum causa disponens dicti secundi scilicet gratiae quia illam
non attingit productive sed solum producit dispositionem quae posita
in anima et non existente obice deus creat gratiam. Hoc autem patet
primo exemplo ex quibus omnibus sic conclusionibus patet ad quaestionem. Hoc ergo intelligitur
primum exemplum est quod materia potentia sua naturali agit in embrione
producendo deo complexionem convenientem animae humanae quae complex-
ione posita in materia tamquam effectu dispositione per humana anima
infundenda deus solus creat animam humanam et ipsa sic composita
dispositio infundit. Sic sacramentum novae legis per se sicut de sua
data agit maiorem producendo in ea caracterem ad ornatum quae
est effectus dispositio ad gratiae receptionem in eo quod ponit obicem aliunde
quia dispositione posita deus solus creat gratiam et eam sic animae per
dispositionem infundit. Secundum est ponit Damascenus in suo 3o quod
humanitas Christi fuit velut quoddam organum sive instrumentum
deitatis et ideo humana natura communicabat aliquo modo potentiae divinae
et ideo quidquid tangendo mundavit leprosum et sic divinitas sa-
navit leprosum. Sic tactus corporalis causabat salutem
leprosi non ut signum solum sed ut instrumentum quod communicabat aliquo
in tali opere dei scilicet in hominis sanatione. Sic in proposito videtur
imaginandum quod cum applicatur actui sacramentum et deus ut agens
principale iustificat hominem et sacramentum concurrit non ut signum solum
ut dicunt alii sed ut instrumentum quod producit dispositionem necessariam

Caract.

primum exemplum

2m exemplum dama.

ad oppositum vide Item eciam multi credunt Item hoc movebo Responsio ad rationes
si aliquando causaliter Item quam deffendere volunt capit[ulum]
particulare Ad primum dicendum quod sacramenta dicuntur effective sacra
sunt instrumenta dei sicut potius agendi instrumentaliter non dant inst[ru]
mento sed completo nec quod manet actualiter apud hic agentem ...
ista potius datur ... cum plurima ... applicari debet
desinit ad ipsum sacramentum ... Ad 2m dicendum quod potius principalis
est in sacramento ... corporalibus quod non debet reputari magis ...
sit ut dicta ... invisibili corpore Item possit
dici quod potius e simplici elemento quod ... dabit sacramentum ut
aqua baptismi vel oleo ... posset ... passibilia
vel inherendam Item ad dictum ad 3m ... sequitur ... quo
sit multiplicanda miraculis ... Item quod ...
... ponendum ... rationabili ... ponendum
... dicta ... posset ... rationabile ...
... quod ... fidei ... aut ...
sacre scripture et dicta sanctorum ... sepe
fallunt Sancti autem ... dicunt sacramenta nove legis ...
potius et causa gratiam ... deliciorum ...
fuissent ... potius ... caritate ...
... Ad 4m tamen posset dici quod potius est ... principaliter
in sacramento ... et ista ... contra ...
... Item ... non ... potius
... ponere ... operacionis ... posset ... sacramentum ...
... sacramentum Ad 5m ... quod ... ad ...
... non ... unde ... sacramento ... ad illam ...
... quod ... sacramentum ... sacramentum
... sunt ... Ad 6m ... racionis ... in
sacramento ... instrumentaliter dispositiva ... dicitur
... prima opinio et ... dicta ...
Alia opinio ... quorumdam que dicunt
primo quod non sit aliqua potius ... in sacramento ... deus ... in
fundat ... et applicare ... Item ... ad ... impu[dicum]
... opinio ... quod ... sup[er]
... potius ... ponere eo quod ... talis po
... multiplicandi miracula ... Item ... di
... qualitas ... ka[r]
ractare non producit sacramentum ... forte posset producere etiam

mente tali potuto ꝯmodr ponit qz tazard q̄ sor̄ superia ꝯ
posset esse ma actoꝝ sꝑna lis. q̄ vndo cuꝰ sic ꝯia lyuiana
et gra t3 potuit ꝯm alr ponit ponit adeo ded sterio q̄z t
tazard pdna adeo sꝑ dure te. et amd no dr potuit q̄ lez alr po-
nunt mstrio adducend. q̄ic in pd dicit qd deus
solq qdcirit iam potuit sazd et ei dfunct hic qd pd
la fondi potuit ḡmed edia zacheum zduxit ne adhuc
aliu effectu. Ideo dicit qd sacra no st. cae gte illoꝝ q̄ sci-
cunt et ꝓducat sic pdr sꝑ mstrio anam dñm dispadoz
sꝑna lez q̄ pdta deus st ꝓducat ḡzam pz q̄ dns sꝑ
item dispadoz ꝓducat ne fole zduct dicit gte ꝑ mstr.
solu iomte ꝓ qz lyuiana dicta aliqua na lem ꝯtingit ꝯ
aut ad sensum q̄ ꝯm facta zte zm pd instituoz et
ecie ordinacoz et no ꝯtingit ꝯpedimto mstaz pdte deꝰ ꝑ
ḡzam ꝯsolia ordinacē et pactone firma. Sic n deꝰ or-
dinauit et ꝓpriegt ad ecia suaꝝ fremit statuit qd quiz
viato zte et dispē sustinet ḡzam dqd nouē legē q̄ ist
cum illo actiat ḡzam aslo dicit deus te. Ideo gra dicit no
ibi n. aq̄ q̄z hapm mā ꝯsuetia ist iam ꝯpacuit ꝯ
q̄ist rōnis qd habet ista ablue et ista ablue ꝯtingit ad
q̄ist facta ad dicta forma zoꝛ ad dicta intrinsec et ecie ꝯ
q̄stis ē ad q̄ pdta deus ꝑ ꝯsolia firma pactue intiz
tat ḡzam et ablutiones aqe sacre no ꝓducte maia
ḡntiu ꝓpriu dispadoz. Et ꝑ ḡzam ꝓ zone q̄ dicit qz
instrue. is qz est quasi mstriu vnu qd pdto deꝰ ponit
ḡzam. Ideo declarande ꝓnt poni dr. qd ista sacr sacrificia pd
est zm dr oppioz Cazard et alr dicit ornata e dispadto
q̄ua pdta deꝰ ordinacē sua et pacto ad ecia sꝑ ꝓduc
ḡzam dca dia si non posuit obiice pdr. Ista dispadto dr
zm pntem oppioz qd ablue aq̄ vel Christe olei ad dns
dicit ut dme te. dispadta q̄ pdta deꝰ ꝑ ḡzam tat et hoc
ordinacē sua et firma ad ecie pactione. Et mq̄ sed
tum aliqua ca ꝓmit eo qd ꝓmiss acquit ꝓmerit ut. nme
dicit maz dr. dispadoz aliud ase tale maia dicit ꝓmitte
alpindi. Ideo deus ordinacē sua firma ꝓmissione statuit et
ordinauit et ꝓmittit. et infallibili pdta ꝑ implet et
ꝓducat qd ecie q̄dto qde vt dare ꝓmisit ad tridens. Sic
in pdto sacra mdd ca dca alqe et n maz dispadoz ꝓmisit
ꝓducit q̄ria. Et deꝰ pdta dicta applicand sacri ꝑ

duitq; ꝛra; ep̃ pacto suo dꝛiolabili tꝫ decꝛia sua mitto tertiũ ep̃ 3ⁿ
ep̃lꝰ sit q; pdicꝛo dño ꝓsigno pauꝯ instituat p tactꝰ
Riany ut plenius fuit dict̃ de pdꝛectis dcꝛi 4 de — de pdꝛectis dcꝛis
minutis adꝰ & finit pactus ꝑ q; ꝓ respectu illi signo
adeffectũ pti signati nũ impediat dispadat alteꝛi
ꝑ pacto tactu mag pdict̃ ꝓpt̃ ne ep̃ho ꝑceptu ecclie aliq;
modo, assim dispadeꝛ pti ꝓdict̃ lem effectũ sit solu
ep̃pacto illo ꝓmo int̃ illos hito. Hic ꝯtinuato q; deꝛ
applicauꝛ citꝫ sacꝛat̃ ꝯsione legꝫ instituit ꝓsigno q;
ꝓtendꝛe & se adꝛ debuit q; ꝓ recepand vot̃ ali signo ad
effectũ pfand signum nũ impediat dispo. pie iusti
piens sacꝛm in vsum tꝫ sit & grauiꝫ eo. ꝓ q; sacꝛa
ꝓdicat dict̃ ꝯsione & solue deꝛ dnicꝫ hꝰ ꝑ ep̃ho
pacto firmis nec & dꝛiolabile q; tꝫ decꝛia sua ꝓpet
& ꝓ habit stum epꝰ ꝓ q; instituet dict̃ sigmd 2ⁿ 3ⁿ
oꝛ denariũ plebeiũ tꝫ caracterizato & dict̃ & ordi-
nato ꝓ q; ꝯtꝫ actipt unde dicit signit ille habeat centũ
libꝛas & ꝛe denariꝫ nec dat ali centũ libꝛas ꝑ solu ꝯtꝫ
dat & denariꝫ & tm sigmd sacꝛm fuit. Hic ꝯtinuato dño
instituit salua nouo legꝫ & ordinauit q; quiꝫ unde ep̃lis
cite & digne actipt ille actipiat ecclia q; & id sacꝛm
non dat exam ipd sustinuit ꝑ & ꝑ sigmd ꝓtendꝛe.
& dcit solui dnicꝫ dat effectũ Tꝫ tꝫ ep̃lis ep̃ 4ⁿ
nina inssione pclesium ꝓfecta locuꝫ edꝛ ꝓterioꝛ
dict̃ Jozdanis ꝑ cepta est diuina ꝓmo ꝓtendꝛe lege
roꝛ lis ut ep̃ pacto legꝫ & ꝓ to & nouo est ꝓcula dict̃ dict̃
Jozdanis ad ngꝛ tlem huꝛ & q; fuit dicte legꝫ
ꝑ facta est dnicꝫ a sola diuina ꝓmo. Hic ꝯtinuato ap
plicauꝛ citꝫ dict̃ baptis lis ꝑ mdꝛa aie alegꝛa ꝓdi-
non ꝓtꝛe nisi ꝯsig non ep̃ho dict̃ ꝓ tꝫ ꝑ q; ꝑ ꝑ sit ꝯsacꝛo-
set & sola diuina ꝓmo ipd sacꝛo ꝓdicto mo assistente.
Ver appꝛo hꝰ citꝫ adꝛ tꝫ an ap tꝫ ꝯsona facta dñi 1ⁿ ad tꝫ
ꝓmissa dñi tm eam q; dubiꝫ nio v. t q; dict̃ baptis aut-
mate altiꝫ sacꝛi inslꝫ tma ꝓmo ꝓtꝛa lis & ꝛa lis
2ⁿ mo ꝯtꝫ ꝓmit & appꝛo set volt solu q; ep̃ dei oꝛ-
dinatꝫ est q; qd dict̃ baptis applicat ꝯsecꝛitꝫ 2ⁿ ꝓpꝛi
nstitutoꝛ tm deꝰ sic assistit sacꝛo q; ipe intꝫ sua ꝓ tꝫ
q; tm nisi ndꝰ & ꝛa mediate eoꝛ ablut & mdat dꝑta.

scilicet ipsum et eius usum propter concomitantiam effectum quantum est ex parte sui et cum non
fuit impeditum aliunde. Antecedens probatur quia secundum ambas opiniones effectus
principalis adeo sicut dicitur sacramentum institutum sunt et eorum usus
institutum est gratia gratum faciens et quandoque fit sacramentorum usus
ritus vel applicatio et deus creat eandem gratiam indigne susci-
piente et ex pacto firmo et infrustrabili cum ecclesia mito. Et dicitur
nonnulli ex parte et quantum est ex parte sacramentorum quia si aliquando non sequitur effectus
hoc est propter dispositionem suscipientis quia ponit obicem gratie proprium
et non minuit efficaciam sacramentorum sicut sol propter illuminat quantum
ex parte sui et ideo est efficax propter ad illuminandum non tamen propter illuminat
propter obstaculum ad propter impeditum iris illuminande ut propter nubem
interpositam ad propter clausionem fenestre. Et manet dubium [illegible]
Vnde et aqua habeant istam efficaciam. Respondet ut doctores concordant et cum
quod habeant eam adeo tamquam causa principalis et efficiente patet quia quod sa-
cramentum concomitatur propter eorum propriam effectum hoc est eorum efficacia [illegible]
[illegible] habent adeo tamquam causa principalis quia solus statuit et ordinavit
et eum violabitur servare vult propter quod ad omnem ordinatum sacramentorum
usum concomitatur effectus eorum et solus tamquam principalis eorum effectus
divine [illegible] producit causam effective ut [illegible] Secundo dicunt
concordant quod a Christo et eius passione habent sacramenta efficaciam suam ut
causa meritoria quia Christus dominus sua passione hoc nobis meruit
quia deus talem efficaciam sacramentis nove legis dedit quia nobis me-
ruit quod deus talem pactum cum ecclesia sua fecit quod domini ordinato
usu sacramentorum vult concedere ad effectum eorum producendum et violabitur
servabit et [illegible] Ex quo patet quod Christus dominus ratione duplicis
nature scilicet divine et humane est duplex causa efficacie sacramentorum quia secundum
quod deus est cum patre et spiritu sancto est causa influens gratiam creans
et infundens. Sed secundum quod homo est causa meritoria quia propter passionem suam
[illegible] secundum quod homo sustinuit meruit nobis quod divina potestas sic ef-
ficaciter assistit sacramentis. Contra ista arguitur primo [illegible]
non est causa alicuius effectus et [illegible] non est causa alicuius efficacie sacramentorum
[illegible] quia dudum [illegible] Secundo si sacramenta habent gratiam ex passione
Christi hoc maxime esset a vulnere lateris eius sed ab illo nullum sa-
cramentum accepit efficaciam [illegible] ne ab omnibus eius passionibus [illegible]
super illo. Ad Ysaiam in similitudinem prevaricationis Ade dicit ysaias. Sicut
ex latere Ade dormientis sumpta est costa unde formata est eva.
Sic ex latere Christi dormientis in cruce fluxerunt sacramenta scilicet aque
ablutionis et sanguinis redemptionis. Et 22° de Civitate
dei dicit Augustinus. In exordio generis humani de latere viri dormientis

Vnde et aqua habeant sacramenta efficaciam

Signum ¶

sed voluntaria. Est dicendum 2m Sanctum quod signum importat aliquid nobis notum
et per quod manuducimur in cognitionem alterius nobis occulti et quia res sensibiles
seu sensu percipiendi sunt nobis primo note primo [illegible] nostra cognitio
incipit a sensibilibus ut dicit Aristoteles in 1o Physicorum. Et ideo proprie dicitur
signum res sensibilis nata nos manuducere in cognitionem alterius nobis
occulti et ideo [illegible] cum proprie [illegible] illius [illegible] dicitur. Signum
est res preter speciem quam ingerit sensibus aliud aliquid ex se faciens
in cognitionem venire. Signum proprie acceptum est res que sensu percipi
potest et que ex sui natura vel institutione voluntaria nata est hoc ducere
in cognitionem alterius occulti. Et ideo ex sui natura habet quod [illegible] manifestat
ignem et occultum. Et vel ex institutione ut sunt sacramenta que adeo
instituta sunt ad significandum gratiam et alia spiritualia de se occulta.

Propter signa naturalia ut fumus ex sui natura

Ratio ergo addendum quod istud actio signum omne sacramentum signum
quod quidem est res sensibilis ut aqua baptismi et oleum [illegible] vel
species [illegible] et quibus ex divina institutione
natum est nos manuducere in cognitionem alterius effectus spiritualis
et occulti ut patebit amplius cum quibus agetur in particulari. Ad primum
ad tertium in oppositum. Respondeo quod sacramenta novae legis tam sunt scilicet causam
primam sanctificantem sicut baptismus [illegible] quam sunt causa
meritoria sanctificationis nostre. Et quantum ad hoc sunt signa rememorativa
eo quod significantur et primum in quo memoria nos ducit. Secundo sunt
effectus sanctificationis quia etiam faciunt et causant quod significatur sed principalis
et sunt signa demonstrativa quia sunt gratiam conferre [illegible] ipsi
suscipienti. Nec obstat si aliquis per sacramentum sanctitatem non accipit
vel recipit quia hoc non est ex defectu sacramenti sed ex dispositione
suscipientis. Sacramentum enim conferret quantum esset in se. Tertio sunt
finem sanctificationis scilicet vitam aeternam et quantum ad hoc sunt signa pre-
nostica. Sacramenta vero veteris legis erant tota signa prenostica
quia sunt solum futura ut supra dictum est. Ad 2m dicendum quod sunt
signa instituta quia licet aperte non sunt [illegible] habeant aliam tamen ac-
tualem ordinationem ad sanctificandum habent ex institutione divina et ideo
sunt signa instituta voluntaria sed quia impedita sunt a voluntate
divina omnino invariabili. Tertio sunt omnia [illegible] signa.

Sacramenta vole tam sunt

Secundum dicendum [illegible] quod dicit magister Observantiae cerimo-
niales veteris legis. Quaeritur quid intelligat per cerimonias.

Cerimonie

Respondeo quod cerimonie dicuntur ritus et observantiae exteriores maxime
circa cultum divinum qui secundum se non habent causam [illegible] illa
et [illegible] fiant potius quam alia. Vel aliter quamvis possint habere
causam ex sua institutione ut dicit Sanctus Thomas ut in veteri lege di-
cebantur cerimonie circumcisio unctio regum esus agni paschalis

in certitudine et observantia iuge sacrificium abstinentia a carnibus suillis
et a multis aliis cibis. Et immaculata erat in veteri lege maxime
circa divinum cultum que non habebant causam ex se nec ex sua natura habere quare
ipsorum usus esset in divino cultu et tali modo potius quam usus aliorum
et aliorum quamvis habuerint causam ex lege institutione. Unde
quod aliquando capiunt cerimonialia scilicet divinitas sacramentalia vel legis
a ceremoniis eiusdem. Quomodo dicitur nunc cerimonie apud
nos thurificatio celebratio misse cum talibus apparatibus cum tali
cantu insuper et genuflexiones inclinationes et immaculatio
que sunt circa divinum cultum et in observantiis religionum. Dicitur
autem cerimonie mumia cererum que apud gentiles colebatur
per dea frugum quia ei primo scilicet sacrificia instituta sunt huiusmodi. Et exinde
translatum est non ad omnem observantiam circa divinum cultum. Vel
secundum Valerium maximum dicitur cerimonie a cere oppido in quo romani
primo ritus instituerunt. Tertio queritur de primo quod magister dicit
homo nunquam ante peccatum sine medio deum videbat etc. Et circa
notandum quod ut dicit magister in 2° distinctione 23. Homo in statu innocentie
habuit discretionem boni et mali et habuit scientiam rerum creatarum et
cognitionem veritatis. Et subdit quod homo tunc fuit preditus dicitur cognitione scilicet
creatoris et sui ipsius et rerum propter se factarum. Et dicit quod ad talem
cognitionem homo tunc scilicet ante lapsum non studio et disciplina aliqua
pervenit vallum tamen perfecit sed ab exordio sue creationis divinitus
illa percepit. Et unde dicit quod primus homo cognitionem creatoris accepisse creditur.
Cognovit enim a quo creatus fuit non eo modo cognoscendi quo accidentibus
absens creditur. Sed quedam interiori aspiratione qua dei presentiam
contemplabatur non tamen ita excellenter sicut per hanc vitam sancti sunt
visuri. Et ita si homo perstitisset in statu innocentie ipse dei
et rerum spiritualium noti aliquam non accepisset ex sensibus per discursum
et laborem animi sicut modo facimus sed accepisset talem cognitionem immediate
adeo per infusionem et multo clarius quam talia hic cognoscere valeamus
et voluit magister in predictis verbis cum dixit sine medio deum vide-
bat. Et secundum Thomam divinorum cognitionem non ex sensibus signis accipiebat
sed per infusionem. Ultimo dubitatur circa hoc quod magister dicit
ipse finem istius distinctionis prime partis due sunt quibus sacramentum consistit scilicet
verba et res verba ut invocatio trinitatis. Res ut aqua oleum
et cetera huiusmodi videtur quod hoc non sit verum. Sacramentum enim est aliquid unum
sed ex duobus que non sunt coniuncta non potest aliquid unum fieri nec unum
esse potest forma alterius. Cum ergo verba et res scilicet sine non separata videtur
quod eis non possit constare sacramentum. Primo in veteri lege erant sacramenta

Mumia.

Contra hoc distinctio innocentie

quedacado no le gdam
pt it n ne le.

et ista no hebuit dlg xp̃i delyata et eis apta d̃ne om̃ sata
gstat ep̃ virile reb q̃ & tlz q̃ gne h̃ om̃ by sat & ep̃
sstuit nr̃ dg ssby i vsi leg effected stuitu h̃ dg & ssc
none legit esthos sprea leg dg illiit ssby idem dat &
cta a dg ep̃ aeris leg gstitut insolid dg ssby h̃ sata no
ue legis gstitut in vsi trebus. Sono p̃ ep̃ sata
none leg no h̃ apg redempt q̃ ꝑ factu e fe dg
sbaut set cta abiga ꝑ passione fluxerut & efficacie
sua receptu. & io hut sli⁹ hac sue gtudpit sic p̃ re
demptoris & vo dg dg vit gstitut sic ꝑ dg dg ep̃ & h
zatne. epdicte & hilarii & dg ep̃ sata na ep̃ & sli ne
cepitat ppm et cag cdr ipm sata sut & admodo fuit & sit
dmi rei sbile sic tnia ti gimetu epotz q̃ ea sit & sacrit none
legis sit vnt gimetu elemto sbile. Sc̃o p̃ hac none legis
sata gstitut dvitat rebus q̃ no solu sut signa futor sic
sata & vetis legis sic prdicat et ptrad ut dictu & q̃ put ep̃ssis
signand epm fuit & put ea cetu q̃ gnostic & m̃ sacris no
ue legis sig vor q̃ est ꝑfectissima ordinat sig & rel
dā mmt sic obtinet ꝓ imperiu ut dt inde doctor papa
nus. Cetio epos q̃ dg gmet ep̃ssi ꝓ sacrata sc̃ta
sanctificat ꝓ vm dei & tlz & dnutep & sacras esse
solu zeb set ea na. Ad p̃ma ad tm dg ꝑ rugn ꝑ bz sum
sit vmo ꝑse uel pas̃ion xt duct pg ligna aqua dne
aget dignus inspic flumi fluxisse q̃ sic zebs & vit
sacra lib non sit vmo ꝑse & in epcis sic vmo aggregatis
sic cumulic habeb sit vnq̃ epotus. Cumulc legis mo
uel ea ssc distinct sit vmo pond sca mppdte mtt
Ad 2m pz q̃ no est simil de sac & none legis ꝓ ratio
ne ꝓdicte & ꝓ q̃ patent ex q̃ dicta sunt ꝓ q̃ ab leg
za ꝑ distinal sit &c.

Quid ministra sacra impedisc Secunda ꝑ pdlus q̃ duo
pene sui mod ꝓpi debent in gnali de sacrifi no
ue & vetis legis debat no impedi. Sono sata to
ne. s. edictiones q̃ fuerut mtrend pdlus fuerut
sacrifi none legis sibi & ordinabiles q̃ ad p̃mo. Q 4

Ut zu exercicia fuit in remediu originalis pec̃ ꝓ
legis nature q̃ zue instituta. Ad 3m dicend q̃ no fuerut
mssa ex ore & data tempe legis ne q̃ dicit damascen
q̃ ed dandi ei effigiem Hyerusalem ascendebat q̃ ꝓ rel
susceperat legem veterem sc̃am &c non debuit dici q̃ ꝓ

legis. Item propter circumcisionem non est propter naturam sed fuit propter
populum, ideo non debuit dari tempore legis nature sed tempore legis scripte.
Et arguit specialiter quod non est conveniens datum de remedium originalis
quod sacramentum est eadem facta genitiva brevis pro de perfidem et sacri
legi [illegible] ut oblatio et sacrificia [illegible] peccatum originale suffi
cere facile quod fuit suspectum primo [illegible] fuisse institue
tum [illegible] multo difficiliore. Item originale non est ex
uno [illegible] propria voluntate ideo non debetur de pena sensibi
lis propria [illegible] circumcisio [illegible] pena sensibilis
ideo non fuit conveniens remedium contra originale peccatum. Propter
est [illegible] dicitur quod primo data est Abrahe et ideo fuit tempore
legis nature et data est in remedium originalis. Ad [illegible]
est adeo quod non sit in conveniens [illegible] paradiso
tempore legis veteris [illegible] manifestatione [illegible]
[illegible] fuit sacramentum [illegible]
[illegible] et fuit instituta [illegible]
[illegible] ut dicitur. Item nono quod omnes pueri qui pri
mo nascuntur [illegible] hore [illegible]
[illegible] peccatum origi
nale ut dicit et [illegible] Decima
dormia [illegible] firmissime tene et nullatenus dubites omnem
hominem qui [illegible] ad originali peccato
nasci [illegible] subiectum et [illegible] nature nati [illegible]
nullum liberari nisi per fidem mediatoris dei et hominum. [illegible]
pueri qui decedunt nullo originali [illegible] non habuerunt ad
actualia peccata in dampnabuntur [illegible] originali [illegible]
carebunt gratia sine qua nemo salvatur. [illegible] originali solo
decedunt tunc [illegible] pena dampni que est carentia visionis
divine et [illegible] eterna [illegible] nullam propter iste
delectationem [illegible] actualiter ad nulla [illegible] habuerunt nullam
[illegible] pena sensus. Ita dicit [illegible] et doc
tores [illegible] habere [illegible] non potuit
[illegible] liberari ab originali et [illegible]
sine remedio remaneret [illegible] sacramentum institue [illegible]
passionis [illegible] fidei [illegible] peccatum originale tollit [illegible]
[illegible] tempus. Conclusio prima circumcisio fuit a deo
instituta [illegible] originale peccatum [illegible] augustinus
[illegible] beda [illegible] allegat [illegible] Conclusio
[illegible] legis nature [illegible] fuit [illegible] originalis

remedium instituta patet quia primo ex hoc quia successione temporis crevit
fides de patre nostro reparatoris venturi in mundum. Crevit quidem quoad
articulorum explicationem. Ideo congruum fuit quod ecclesia crescere et multi-
plicaretur distinctio signorum sacramentorum lex precedentis institu-
tionis antecedens quia ante tempus Abrahe fuit fides de Christo
venturo sed non fuit adhuc explicatum in scriptura de quo nasci-
turus esset sed tempore Abrahe fuit ex primo explicatum cum sibi
fuit dictum Gen. 22 et 18 In semine tuo benedicentur omnes
tribus terre. Secundo patet quia ex hoc quod circumcisio multas habuit
utilitates quas precedentia sacramenta non habuerunt propter hoc congruum
fuit eam institui post precedentia sacramenta. Prima enim utilitas
fuit quod ipsa erat tunc efficax remedium contra originale
peccatum et conferebat gratiam ratione operis operati quod precedentia sacra-
menta non fecerunt ut dictum fuerat declaratum. Secunda utilitas et pre-
rogativa circumcisionis super sacramenta priora fuit quod expressius signi-
bat et plenius effectus gratuitos quam sacramenta priora scilicet legis
nature. Primo enim expresse signabat ablationem originalis quo
ad hoc. Primo quantum ad membrum generationis per quam generatio
originale transfunditur quia sic in circumcisione aufferetur
preputium ambo generationis sic per ipsam circumcisionem aufferebatur
interius originale ab anima quod per generationem transfusum est. Secundo
quantum ad figuram preputii circulare per quam significatur processus circulus
processu originalis infectionis in quam personam scilicet omnem infecit et cor-
rupit naturam et natura corrupta infecit posteris. Tertio quantum
ad penam que erat circumcisione quia originale contrahitur per delectationem
fuit congruum ut eius delectatio significaretur per contrariam penam. Quarto quan-
tum ad sanguinis effusionem que fuit in circumcisione per quam passio
Christi significabatur que fuit causa ablationis originalis et quantum ad istam causam
et utilitatem diffinitur circumcisio quod est signaculum circumcisionis a peccato
originali. Secundo habuit circumcisio secundum mysticam et moralem que erat
signum castitatis servande et omnis immundi non solum actum removendi sed et
immundas cogitationes et desideria prava sicut pellicula que in circumci-
sione aufferebatur est quasi superfluum in carne. Ita Christus circumci-
dere cor ab eo aufferendo huiusmodi cogitationes pravas non solum superfluas
sed et nocivas. Tertio habuit secundum allegoricam inquantum significabat purga-
tionem plenam per Christum futurum. Quarto habuit secundum quasi anagoricam
inquantum significabat depositionem mortalitatis et omnes defectus corruptionis
carnis et sanguinis in Christo. Quinta utilitas circumcisionis fuit
distinctio populi et fidelis ab infidelibus et quantum ad hanc utilitatem
diffinit Damascenus circumcisionem sic. Est signum divinans israhel
agentibus cum quibus conversabatur distinguens et determinans

Tertiaquestio Quinque circumcisio fuit instituta tempore legis nature primo tamen
pertinebat ad tempus legis scripte. Prima pars patet quia primo fuit data ab-
rahe ut gen. 11 et iste fuit tempore legis nature quia ante legem scriptam
circa quadringentos annos et fuit congruum ut suo tempore et sic primo da-
retur quia ut dicit 6 th. circa tempora abrahe humanum genus usque ad
profundissimum peccatorum venerat scilicet ad infidelitatem et ydolatriam et ad
turpissimum vitium quod est nature et tunc temporis conveniebat primo manifestari
fieri promissionem de semine nasciturus in quo omnes gentes benedicerentur
et a peccatis mundarentur. Propter quod id fuit tunc abrahe promissum ut gen.
22 vo dominus ad abraham benedicentur in semine tuo omnes gentes i.
in Christo ex tua progenie nasciturus benedicentur omnes gentes. Item
oportebat in signum hominibus aliquid exigere fidei proponi quia infidelitatem et oportuit
dare aliquid signum castitatis quia ad turpissimam concupiscentiam quia tunc valde
regnabat. Et ideo abrahe primo data fuit circumcisio in signum pa-
ternitatis ut ea ex quo nasciturus fuerat corpus dominus peccatorum destructo
et fuit sic data in signum fidei et distinctionis fidelium ab infi-
delibus et fuit data in signum castitatis et iudicii. Et dicit magister et
bona ventura quod fuit data abrahe propter hoc ut ipse per obedientiam
mandati placeret deo cui per inobedientiam displicuit adam. Et fuit
data sic in signum magne fidei sue quia ipse primus fuit qui reliquit
propter fidem et dei cultum patriam suam et credidit promissioni dei scilicet quod
habiturus esset filium in quo benedicerentur omnes gentes. Fuit etiam data
sic propter hoc ut ipse populus qui ab eo secundum carnem descensurus fuerat scilicet ipsa
heliticus propter hoc signaculum distingueretur in carne et in fide ab aliis
quo dicitur populo precipue colendus fuerat deus et de illo nasciturus fuerat
Ex. 1a pars questionis patet quia licet data fuit ante tempus legis scripte ipsa tamen fuit
preparatio que ad legem scriptam quia fuit propter hoc data ut per eam populus fidelis
uniretur et ab infidelibus diceretur ut ab aliis distinctus ad unitatem
suscipiet legem scriptam. Ipsa etiam circumcisio fuit pro tempore legis scripte
observata et cum lege terminata. Item iterum plus pertinuit ad tempus legis
scripte quam ad legem nature. Ex hiis patet quod questio est vera. Ad 2am ante
oppositum. Ad primum dicendum quod ex quo populus israel qui susceptus legem fuit debuit
circumcisio distinguere agentibus fuit congruum ut circumcisio per quam distin-
guerentur daretur eis antequam daretur lex ut per eam ad unitatem populus
qui erat legem susceptus. Lex enim scripta non debuit dari divinitus
nisi populo prius fideli et ideo oportuit populum fidelem prius congregare et ab
aliis distinguere quam lex divinitus daretur. Non poterat autem populus
sic ad unitatem ad unari et ab aliis distingui nisi per aliquod signum
et hoc fuit circumcisio. Item ad 3am nec quia circumcisio debuit
preparare fideles et ad unare ad legem scriptam suscipiendam et ideo debuit

Circumcisio quare data est abrahe

ad legem dat Adam dd q̃ luz facta ⁊ legis mate fuerit fact.
lioꝛa tm circūcisio fuit vitiuꝫ tuit n̄ multos ānos dq̃by
dictū est hūc ne fuerent facta ⁊ legis q̃ēt in pgilla ⁊ longum
eoꝛd ostā instituꝛ debuit Adam dd pena illa no fuit ad
satisfactū ꝑtm ademendaz Quet aūt hoc dictū erupit
gone q̃ circūcisio sit data in medium q̃ originale pctm tra-
ꝙ ꝑ baptismū tunc ꝑm dat aboꝛigenale tm nec circūcisio mo-
ꝛebat circūcisio aboꝛigenali Quae aut ꝙ circūcisio voluit pot
le= luc 2o nō tn circūcisioe non dirigueit eo q̃ originale trā-
gtraxit q̃ no mo ꝑm q̃ ab alio ꝑt ⁊ p virgine creptꝰ fuit ⁊ ma
nus et int precepta ꝑcepta legis preptū Deobſeruare sabbati
fuit ꝑmcipiū ꝑ tl moꝛ by ꝑm preptū de circūcisioe int q̃ ꝑ
anteat ⁊ q̃ ponit int precepta dei ⁊ tn ꝑ illud no ꝑ
stituant ⁊ mmoꝛe iudeoꝝ vn Iudei dicebat deo fely q̃no
mozi hūc tpo q̃ sabbm no custadit= no debuit huiusmodi ꝑceptū
de circūcisioe ꝑ= q̃ ꝑ ds nr non indiguit circūcisioe nec ad
eam suscipiendam fuit obligatꝰ ꝑ q̃ tpe fuit tm medium
q̃ originale pctm dns aūt no q̃ erit originale q̃ mox ta
q̃ceptꝰ fuit ⁊ ī ꝑmo instanti facto die suc huiusmodi ꝑpa
tio plena fuit q̃ est grā q̃ auget no potuit ꝑcipe ata cre-
liozi ꝑo utz dcz nigꝝ mzo de le Set ad ꝙd tranquillius ꝑ stare
mdz ꝙ circūcisioe ipa mandatū est q̃ no q̃ erit originale ipm
no indiguit circūcisioe ⁊ ꝑtm originale ī Angli tacta
in suis originalis ⁊ debito ordinē q̃ aūt no fuit cir-
cūcisioe originalis tm tamen ꝑmanendo q̃ aūt ꝑ fuit cir-
cūcisioe q̃ ꝑmanendo q̃ destruit aliqua ꝑ ꝑm mala
tollit mo nāli ꝑfectio ꝑ natꝝ ex ordine ꝑ hoc tunc ori-
ginale pctm ⁊ io no indiguit circūcisioe ne ideo obligatus
fuit Tunc aūt ꝑ no indiguit circūcisioe voluit no ꝑ
cedendo ꝑ= integre q̃ q̃ annuunt doctores ly ⁊ ⁊ ly
ma ꝑ ꝑt q̃ ⁊ nichlag Sicca luc 2o ⁊ ista ꝑ
circūcisioe ⁊ ꝑcepta assumati ste dies octo ut circūcisioe hui
ma ca fuit ⁊ placet ꝑtm hūane nāe assūpte Conclu
n. dnq̃ ste omnia stat q̃ venit dent hoiem ꝑcessi dnm
q̃ dicte essent q̃ ꝑ dnq̃ no tuit ꝑm corpꝰ ⁊ fantasticū
tm ut fuerunt madlgei ⁊ q̃ hoiem alij q̃ essent Detrud
q̃ ly hoiem ꝑm corpꝰ n tn hūanū corpꝰ ste ⁊ nos ꝑ hoiem
corpꝰ celeste q̃ ex decelo attulisse ut ca tenuit ꝑ ste
gicis ⁊ ꝑ dnq̃ suos fideles ⁊ ꝑ dorem circūcisioe
luit ꝑ damnari ⁊ exꝑ ostendit deo vñ tet hūane cure
exoratne ⁊ ꝑ ne ste malio hoiem ꝑ ca fuit ut ꝑ hoc
ꝑ dnq̃ ꝑ approbet ⁊ eam tunc adeo instituta fuisse ⁊
totam legem vetem tenuit n. dnq̃ renuens omnem ꝑcep-

b.

Quarto querit[ur] utrum circumcisio et alia legalia debuerunt cessare et cessaverint in passione [Christi]. [E]t probatur quod non [illegible] primo [illegible] quia circumcisio debuit [illegible] quia sine fine [illegible] circumcisio [illegible] durare debuit in suo vigore. [Secundo] [illegible] non debuit cessare [illegible] non cessavit [illegible] [illegible] [illegible] laus [illegible] deo. Actuum [illegible] [illegible] debuit cessare. [Tertio] ad [illegible] alia legalia cessare debuerunt [illegible] non veni legem solvere sed implere. [illegible] non [illegible] in moralibus [illegible] [illegible] non vel eciam solvere. [Quarto] [illegible] [illegible] [illegible] datum est [illegible]. [C]ontra [illegible] alia legalia [illegible] debuerunt cessare [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] legalibus et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] tenemus quod legalia [illegible] cessaverunt [illegible] tenemus [illegible] [illegible] fuit [illegible] legalibus [illegible] Actuum xv[illegible] Appli [illegible] [illegible] [illegible] ut abstineatis ab ymolatis simulacrorum et suffocato et fornicacione [illegible] [illegible] legis. [illegible] ad [illegible] tenemus [illegible] legalia [illegible] non omnia cessaverunt [illegible] [illegible] [P]ropter [illegible] [illegible] [illegible] circumcisio cessavit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] circumcisio [illegible] cessavit [illegible] [illegible] legalia cessaverunt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] veniente [illegible] cessavit legalia. [T]ercio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] potuit [illegible] [illegible] [illegible] legalia [illegible] [illegible] cessaverunt [illegible] [illegible] circumcisio [illegible] legalia cessare et cessare debuerunt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] effectum ordinatur. [C]ircumcisio autem [illegible] fuit [illegible] baptismi [illegible] ordinabatur ad eundem effectum [illegible] baptismus ut predictum fuit [illegible] baptismo veniente debuit ipsa cessare. [illegible] autem

8191

circumcisio sit imperfecta dicitur baptismi patet ex quibus primum quantum ad sensum
quia circumcisio non ita expresse et perfecte significabat in dantem tocius
hominis ab indicia originalis culpe sicut ablucio baptismi lis
Secundo quantum ad gratiam quia non tam habuit dans gratiam ad bene operandum
et ad deprimendum fomite in circumcisione dabatur sicut in
baptismo Tertio quantum ad quantitatem et utilitatem quia non fuit uti
litatis circumcisionis ita quoniam sicut baptismi cum circumcisio habuerit
determinatum populum scilicet ipsum cum consolatione precepta fuit et habuit
determinatum sexum quia solum masculinum et habuit determinatum tempus
quia 8 vel diem a nativitate pueri Baptismus autem preceptus
est omnibus populis et quibus ac utilis et salubris viris et mulie
ribus et omni tempore potest fieri Et est facilis respective quod ad circum
cisionem que fuit durum onerosum cauterium et quo venit nove
legi de qua dicitur Iugum meum suave est et onus meum
leve Matthei xi° Et ideo debuit cessare circumcisio instituta baptismo
Item circumcisio erat signum distinctivum populi hebrei a
populo gentium circumcisorum sicut patet ex quo populum in se lapidem an
gularem iniunxit ut dicitur ad ephesios 2° Circumcisio distin
guente debuit tollere Sed autem cetera legalia cessare de
buerunt declaratur ex quibus Primo quia lex instituta fuit ad signum
ordinis novi testamenti que per Christum facta est et ideo veniente Christo
cessare debuit sicut veniente corpore lucido cessat umbra hanc
causam tangit apostolus ad hebreos x dicens Umbram habet lex
futurorum bonorum Secundo debuit cessare vetus lex quod ad legalia vel
ceremonialia propter imperfectionem quia in legalibus non conferebatur gratia
tanta quanta oportebat dare in novo testamento et ideo constituit ad
sacramenta instituti in quibus amplior gratia confertur Et hanc causam tangit
apostolus ad hebreos vii ubi dicit Reprobatio quidem fit prioris
mandati propter infirmitatem et inutilitatem Tertia causa cessationis acti
ex parte eorum quibus lex data fuit qui erant pueri et imperfecti et
ideo erant paulatim a pristina consuetudine ydolatrie abstrahendi
ut sic primo eis concedere ea offerre deo que prius ydolis obtu
lerant vel eis offerre viderant ut dicit rabi moyses Sed postquam
quidam in genus ad perfectam etatem pervenit debuit ab aliis
observantiis liberari esse Et hanc causam tangit apostolus ad galatas 3°
et 4° et petrus actuum 15 Quia ergo illa legalia in onus illi populo
rudi imposita esse Set est Quoniam circumcisio et
alia legalia cessaverunt et sic facta inutilia vel secundum nocivam
servantibus ea Respondeo quod ex dictis hic difficultatem ex quibus quidam

q̄ super hoc inveniuntur in canone biblie et in dictis sanctorum. Circa 2m inveniuntur
observata legalia tempore gratie et quandoque prohibita. Observata quidem ut patet
dominus circumcisus est oblatus ut in templum et alia multa observavit quod
mediante agnum pascale. Item tempore apostolorum sunt ipsa servata sicut
paulus circumcidit thimotheum et purificatus secundum legem tem-
plum intravit et hostias obtulit. Act. 21. Inveniuntur autem
prohibite tempore gratie ut patet in oppositum quaestionis adducta. Item petrus
ea servavit et eum paulus super hoc reprehendit. Unde ad gal. 2o
dicit apostolus. Cum venisset cephas ad antiochiam in faciem
ei restiti quia reprehensibilis erat. Prius enim quam venirent quidam ab iacobo
iacobus cum gentibus edebat cum autem venissent subtrahebat et segre-
gabat se timens eos qui ex circumcisione erant et simulacioni eius consen-
serunt ceteri iudei ita ut barnabas seducerentur ab eis in
iam simulacionem sed cum vidissem quod non recte ambularent ad veritatem
evangelii dixi cephe coram omnibus. Si tu cum iudeus sis gen-
tiliter et non iudaice vivis quomodo gentes cogis iudaizare.
Item circa hoc dicendum videtur quod ieronimus et augustinus contra sentire
Oppinio Jeronimi
voluit ut beatus ieronimus quod legalia post passionem christi quantum ad illos
ad quos gratia novi testamenti iam mandatum divulgata erat fuerint
mortifera. Apostolos autem hiis usos fuisse quidem pia dispen-
sacione ad cavendum scandalum iudeorum. Et ideo petrus iudaizans
observans legalia ut dictum est in auctoritate pallenta non peccavit
dispensatorie id faciens et sicut paulus dispensatorie eum
arguit ne exemplo petri gentiles quorum ipse paulus apostolus
fuit legalia quasi necessaria querentur etc. Utrique excusatur petrus
a culpa et paulus a petri reprehensione qui quo ad auctoritatem
fuit ei superior. Et ita beatus ieronimus distinguit duo tempora unum
condendi ipsum evangelium quod incepit ab adventu christi et duravit
usque ad passionem christi consummacionem. Aliud fuit tempus promulgacionis
evangelii quod incepit a tempore missionis spiritus sancti et durabit usque
in finem mundi. Concessit ergo beatus ieronimus quod legalia servare
debebant in toto primo tempore scilicet in tempore condendi evangelium. Sed in toto
2o tempore nulli ad quem sufficienter pervenit nota et promulgacio ve-
ritatis evangelii licuit ea aliquomodo servare nisi apostolis ad omnibus
ex dispensacione quidem et simulacione. Ceteri autem erant tamen rectores
qualitercumque servabant. Sed quia non videtur conveniens quod apostoli ad
quod veritatem doctrine fecissent propter vitare scandalum iudeorum
nec est conveniens dicere quod paulus in epistola ad gal. ad simulacionem
dicit. Dicit autem petrum reprehensibilem fuisse et non recte
ambulasse ad evangelium. Quis enim audeat dicere ipsum in dispen-
sacione doctrine veritatis falsum dixisse aut mentitum fuisse.

puer tn̄ remanet melior status eius persone etate mutata. Et dicit Scotus quod
nullum iudiciale mandatum legis veteris nunc ligat homines. Sed nunc licet principibus
constituere aliqua que erant in vetere lege et tunc illa ligant non auctoritate legis
mosaice sed ligant subditos ex auctoritate principis ea nunc constituentis.
Tertia fuerunt precepta ceremonialia et ista implevit ut decretum cessationis
quam in se suscepit et dominum perfectius scilicet baptismus loco eius constituit. Sed
implevit sacrificia veteris legis. Ista enim omnia erant figuratiua unius per-
fecti sacrificii scilicet Christi incarnatione offerendi et ideo Christus ista implevit. Vel bene
corporis patiendo. Nec loco eorum omnium unum perfectius et efficacius
sacrificium scilicet eucharistiam instituendo. Ergo ergo implevit prophetas instruendo
conversando in mundo moriendo et surgendo et alia opera nostre salutis
faciendo propter quod imminente passione sua dixit Luce 24.
Sic oportuit implere ea que scripta sunt de me in prophetis. Sic ipso
patet quomodo intelligitur quod dominus dixit non veni solvere legem sed implere.
Ad primum dicendum quod non ex mutabilitate precipientis sed ex prudenti di-
spositione ipsius contigit quod ipse dicitur precepta dicitur sed temporibus acco-
modata proponit. Sic in proposito non ex dei mutabilitate sed ex ipsius
infinita sapientia quod aliqua precipit in veteri lege et alia nunc. Sed tamen ea
que eius tempori erant acto accomodata. Sicut ergo hominum instructionis
veteris testamenti. Nam a principio humani generis deus dedit hominibus
licentiam comedendi fructus arborum. Non autem dedit eis tunc
licentiam comedendi pisces ad carnes ut Genesis 2 capitulo. Post
diluvium autem concessit eis esum carnium et piscium nunc genus
excipiendo. Unde Genesis 1 dicitur omnes pisces maris manibus
vestris traditi sunt et omne quod movetur et vivit erit vobis in cibum
quasi olera virentia tradidi vobis omnia. Excepto quod carnem
cum sanguine non comeditis. Postquam autem ut ante tempus moysi
probavit Iudeos abesse multorum que eis prius concessit ut abesse
Deuteronomii anima lium que non ruminant que non fidunt ungulas abesse pi-
scium que non habent squamas et pennulas etc. ut levi. Ideo
enim deus scit quid dicitur temporibus aptum est sit. et expediens
saluti humani generis. Ita in proposito dominus abraham et moysen
precepit iudeis et fidelibus circumcisionem et cetera ceremonialia
legis 2m quod tunc expediebat saluti fidelium. Postquam vero
cum ipse factus est homo et est visibiliter inter homines conversatus pro-
ra mutavit et nova constituit que sua infinita sapientia scivit
pro illo tempore magis apta et saluti fidelium suorum magis congrua.
Propter quod dicit Augustinus ad Marcellinum. Aptum fuit primis temporibus
sacrificium quod precepit deus nunc vero non est ita. Aliud enim pre-
cepit quod huic tempori aptum esset quod multo magis quam homo novit
quod cuique accomodate adhibebatur. Optavit ergo aliis sacrificiis

[illegible]

ad extrahendum aliquem actum [illegible] ita [illegible] vita spiritualis [illegible] ad adiutorium
aliquid pertinet ad spiritualem generationem [illegible] baptismus [illegible]
regenerationem ad vitam quam effert baptismus. Secundo aliquid pertinet ad nutritionem
[illegible] eucharistia [illegible] nutritur et confortatur [illegible] gratia [illegible]
Tertio [illegible] aliquid adiutorium pertinet ad roborationem [illegible]
confirmationem. Quarto aliquid pertinet ad reparationem [illegible] lapsus [illegible]
[illegible] lapsus in peccatum et de perdita vita gratie reparatur [illegible]
[illegible] Quinto [illegible] aliquid quod exigitur finaliter [illegible]
quia [illegible] spiritualis est quia via ordinata ut [illegible]
[illegible] impedimento [illegible] ad perfectum. Et [illegible] est extrema unctio
[illegible] requiruntur [illegible] adiutoria [illegible]
[illegible] bonum autem qui [illegible] observantia [illegible] legis [illegible]
[illegible] quia [illegible] presupponit bonum [illegible]
[illegible] et [illegible] ad [illegible] requiritur [illegible]
[illegible] in lege [illegible] ad [illegible] ordinatum [illegible] ordo. Sic [illegible]
[illegible] fuit observatio legis [illegible] constitutum [illegible]
[illegible] adiutoria [illegible] perfectio [illegible] ad [illegible]
[illegible] observantia legis [illegible]. Ratione [illegible] Decuit [illegible] suam
legem [illegible] perfectis [illegible] adornare. Declaratur
[illegible] quia lex [illegible] perfectis [illegible] lex [illegible]
[illegible] disposuit dare [illegible] perfectum [illegible] competebat
ut [illegible] perfectis [illegible] legis [illegible] ad [illegible]
perfectis [illegible] adiutoria. Cum [illegible] perfectis [illegible]
[illegible] lex [illegible] perfectis [illegible] Ait
[illegible] testamento [illegible] nullum [illegible] futurum. Imperfectio autem ab imperfecto ad perfectum [illegible] perfectior. Secundo
[illegible] quia perfectis [illegible] meritoria [illegible]
disposuit dare [illegible] fuit [illegible] in hac
vita nobiscum [illegible] fuit quod tempore legis [illegible] dare [illegible]
[illegible] per merito [illegible] perfectis [illegible] adiutoria [illegible]
[illegible] sunt [illegible] Item [illegible] meritoria [illegible]
impetratam [illegible] tempore legis [illegible] maxima adiutoria [illegible]
[illegible] ad gratiam [illegible] legis [illegible] Circa quartum
Sacramenta nove legis sunt a deo instituta: Omnia sacramenta nove legis sunt a Christo deo instituta. Primo [illegible]
ut dicitur [illegible] fuit [illegible] quod [illegible] sacramenta nove legis
fuisset [illegible] instituta [illegible] quod [illegible] instituerit [illegible] datur
[illegible] Cuius institutio non debuit esse ante [illegible] ascensionem [illegible]
sancti plenaria [illegible] facta [illegible] pentecoste
[illegible] unctio [illegible] immediatum [illegible]
preparatorium non debuit ante [illegible] instituti [illegible]

[illegible] [illegible] ... potuit [illegible] [illegible] ... pro [illegible]

[illegible] institutio [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... institutus est ... [illegible] ... et ... baptizabat ... [illegible]

... baptizaretur ... [illegible]

... Baptismus ... [illegible] ... institutus ... [illegible]

... Confirmacio ... [illegible] ... Penitencia ... [illegible]

... Confitemini ... [illegible] ... Jacobum ... [illegible]

... Extrema unctio ... [illegible] ... oleo sanctificato ... [illegible]

... Ordo ... [illegible] ... Matrimonium ... [illegible] ... institutum ... [illegible]

Ad [illegible] (margin)

pro [illegible] (margin)

Omnia sacramenta in Christi passione apparuerunt

in foro penitentie super corpus suum misticum. Hoc quod patet quod Christus dominus [illegible] sacramenta
nostre legis per se omnia instituit. Omnia enim sacramenta [illegible] in Christi passione
mistice apparuerunt. Rapinus in aqua que fluxit de latere eius. Confirmatio
autem [illegible] ut eius fide teneamus ut dicit Augustinus
super Johannem. Eucharistia in toto corpore Christi vel etiam in tota eius persona
que fuit deo hostia. Ipse enim dominus fuit sacerdos et hostia. Unde Augustinus
[illegible] in [illegible] confessione latronis et in eius penitentia [illegible]
summum sacerdotem scilicet Christum. Ordo quia tunc dominus exercuit summum sacer-
dotium actum offerendo se ipsum hostiam deo patri. Ipse enim ut dic-
tum fuit sacerdos offerens et hostia oblata. Matrimonium quia dicitur
sed etiam copulavit. Extrema unctio in corpore eius unctione in sepulcro.
Aut melius personam nec limentem eius decorem eius manantem.
Ex hiis ergo patet quod omnia sacramenta nostre legis sunt a Christo domino instituta.
Et sic quod ab eo instituta. Ita etiam ab eo habent suam efficaciam ut
dictum fuit supra. Nam Christus dominus [illegible] deus ipse est causa principalis
efficacie eorum et [illegible] quod hoc est causa efficacie eius eorum merito-
ria quia ut dicit Scotus. Cum homo per culpam factus fuisset dei inimi-
cus disposuit deus non remittere eam culpam neque dare hominibus
aliquid adiutorium ad talem remissionem sed ad beatitudinis consecutionem
[illegible] aliquid sed oblatum quod gratiam acceptare quam illa
offensa esset sed displicens [illegible]. Nil autem [illegible] quod sit
gratiam [illegible] quam offensa humani generis fuit sed displicens.
[illegible] sit aliquid obsequium persone magis dilecte [illegible] quam tota
[illegible] hominis offendat fuit ad debuerat esse [illegible]
non offendisset. Tale autem [illegible] deo dilectam non potuit
humanum genus ex se habere quia totum fuit deo offensum et inimicum
de vana massa perditionis procedens. Ergo trinitas misericorditer
disposuit unam personam sicut ei dilectam dare humano generi ac
ipsam eandem [illegible] ad hoc inclinare ut ipsa offeret trinitati obse-
quium pro humano genere. Illa persona est Christus dominus cui secundum humanitatem
dedit deus non ad mensuram spiritum caritatis et gratie Johannis. Tale
autem obsequium est quod se sponte obtulit in mortem [illegible] et salu-
te hominis. Recte ergo trinitas nullum adiutorium pertinens ad salu-
tem contulit homini viatori nisi in virtute oblationis Christi [illegible] facta
a prima [illegible] quia a Christo deo et homine et [illegible] obe-
dientia et caritate. Ita ergo passio Christi fuit meritoria causa
dictum boni meritorii collati hominibus viatoribus et quicquid de
adiutoriis disponentibus ad gratie collationem et peccati remissionem et
ad beatitudinis adeptionem collatum est tempore suo antiquis iustis qui fuerunt
ante Christi adventum totum est eis collatum in virtute passionis Christi
adeo tunc [illegible] et ab infidelibus eius corporis [illegible] ut ex

hibende. Efficacia vero sacramentorum et adiutoria ad gratiam obtinendam et vel
quod ad salutem pertinet nunc offerunt nobis hoc tempore propter peccatum
nunc exhibita et a nobis credita ut exhibita. Exhibitio autem est
quod est in exhibitione talium adiutoriorum et remediorum est quodcumque
bonorum humanorum quae ad salutem vitiatam conferunt merita et iustitia
Maxime autem nunc est hominis ministerium bona conferre, sed exhibitio
iustitiae est propter obsequium gratum et aliquando tam dilecta exhi-
bitio tam remedium conferre illis pro quibus illud obsequium
obtulit. Iustum est ut obsequium personae tam dilecte acceptare pro illo
pro quo offertur obsequium. Dicet aliquis quod ideo sacramentum est digni-
nus et efficacius. Respondeo quod unum excedit aliud in uno et excedit
in alio etc. Unum ideo sacramentum est excedens et excessum secundum
sos dictus. Nam baptismus excedit aliud ratione efficacie quia tollit
omnem culpam et omnem penam pro culpis debitam. Eucharistia excedit
ratione continentie. Continet enim substantiam et realiter Christum dum fon-
tem gratiarum et totius boni. Confirmatio excedit aliud ratione
eam conferentis quia a digniori conferitur scilicet ab episcopo. Sed ordo exce-
dit ratione conferentis et etiam excedit ratione dignificationis. Ipse ordi-
natus quia per illum ad gradum aliquem mediatur deponitur. Matrimonium excedit
ratione significationis quia scilicet quod maxime significat quidem ecclesiam et sig-
nat quidem [illegible] divine et nec humane [illegible]
Ad 2 dicendum contra oppositum dicit S. Tho. quod baptismus est sacramentum initia-
tionis quia fit homini primo principio redemptionis per Christum facte conferens
petenti eidem in sacramentum mortis Christi et ideo non potest baptismus iterari
sicut nec passio Christi licet ipse baptismus deleat omnem culpam et ac-
tualem et originalem tamen quia non potest iterari et peccata actualia iterantur
ideo evenit quod peccatum actuale aliud remedium adhibere. Et idem sacramentum
[illegible] tolli possit. Ad 3 dicit S. Tho. quod aqua benedicta non est
sacramentum sed sacramentale quia disponens ad sacramentum. Non enim or-
dinatur directe ad remedium peccatorum sicut institutum ad gratiam confe-
rendam. Sed ordinatur ad motum prohibens quandam et remedium
[illegible] quia tentationes et nequitias demonum [illegible]
et sunt talia quae effectum sacramentorum impedire possunt [illegible]
loco suo. Ad 4 dicit S. Tho. quod decime et oblationes erant sacramenta
[illegible] in quantum erant figura legis solum figurabant [illegible]
ea quae tunc futura erant in nova lege ut dictum est supra. Quantum
ad hoc non manent nunc sed nunc manent solum in quantum moralem
et de lege [illegible] ad usum ministrorum et pauperum sustentationem
[illegible] nunc non sunt sacramenta. Ad 5 dicit quod Christus
confirmationem instituit Joh. 20 vel etiam in die pentecostes cum fi-
deles illi induebantur virtute ex alto. Vel etiam eam instituit cum [illegible]

Quod sacramentum est dignius

Maior effectus baptismi corporis Christi
Coniugium signo [illegible] maior [illegible]

[illegible] sacramentum [illegible]

De aqua benedicta

De decimis et oblationibus

[illegible]

Utrum baptismus Johannis fuerit sacramentum noue legis conferens gratiam
ratione operis operati. Et arguitur quod sic. Primo quod fuerit sacramentum noue legis quia
fuit signum sacre rei scilicet baptismi Christi ut magister dicit in littera. Et huiusmodi certa
materia et forma certa ratione quia dicitur Actuum 19 baptizabat Johannes dicens in eum qui
venturus est scilicet Christum. Quod fuit sacramentum noue legis. Secundo arguitur quod conferebat gratiam
Matthei 3 Erat Johannes baptizans et predicans baptismum penitentie in remissionem
peccatorum sed ista non fit sine gratia. Ergo baptismus eius conferebat gratiam. Tertio Augustinus
dicit contra Donatistas Ita credendum Johannem baptizasse magis in remissionem
peccatorum ut ab eo baptizatus in spe remittendorum peccatorum. Sed spes de
remissione peccatorum non potest esse nisi per gratiam. Ergo baptismus iste gratiam contulit.
In oppositum arguitur. Et primo quod non sit sacramentum noue legis quia omne sacramentum noue legis
sumpsit a Christo Domino institutionem. Sed baptismus Johannis non est a Christo Domino institutus. Ergo
non est sacramentum. Maior patet quia nullum sacramentum adeo institutum nominatur ministro.
Non enim dicitur baptismus Petri et Pauli. Sed iste baptismus dicitur baptismus Johannis
ergo ipse Johannes eum instituit. Ergo etc. Secundo arguitur quod non conferebat gratiam quia
gratia non conferitur sine spiritu sancto. Sed in baptismo Johannis non dabatur spiritus sanctus
ipsis baptizatis. Unde dicitur Actuum 19 Johannes quidem baptizavit aqua vos autem
baptizabimini spiritu sancto. Tertio quod Johannes fuit precursor Domini in
mundo quia ante eum fuit annunciatus et ante eum fuit natus et ante eum fuit
mortuus et ante eum descendit in limbum patrum. Sed ante eum predicavit usque
predicationem eius incepit. Quia non potest incepit predicare nisi ut persuadeat predicationem
Christi ad se congregare et ipsi populo congregato annunciare [illegible]
nunc in iudicandum assumptum et in proximo venturum personam manifestare
[illegible] baptizavit ut persuadeat baptismum aspernatis
[illegible] baptismum suscipiendum. Secundo quod baptismus Johannis
fuit prima aquarum profectio fuit [illegible] Ego baptizo in aqua
venturum et preventurum intellexit [illegible] quod [illegible] 30 annos
in carnem venit non tamen fuit adhuc manifestatus mundo et ego fuit
adhuc in mundo venturum personam manifestationem. Deinde ipse baptismus
Johannis quaeritur quomodo ut et fuit sacramentum. Et pro isto dicitur [illegible]
dicti in prima [illegible] quod sacramentum [illegible] actus [illegible] potest sic dici
[illegible] sacre rei [illegible] res sensibilis ex divina institutione
signans rem sacram. Ideo [illegible] primo quod baptismus Johannis fuit
sacramentum [illegible] dicto capite [illegible] quia fuit res sensibilis quia
aqua [illegible] poterant videri audiri et tangi et fuit adeo institutum
ad [illegible] baptismum [illegible] et ad signandum quod est sacra res fuit ergo
baptismus Johannis institutus ad aspersionem hominis ad baptismum
[illegible] Johannis Matthei 3 Ego baptizo in aqua [illegible] glossa [illegible] la-
uo corpora quia peccata solvere nescio sed sic nascendo predicando ad
baptismum dirigo. Secundo dicitur quod baptismus non fuit sacramentum noue.

Johannes fuit precursor Domini

baptismus xpi non de baptismo petri aut pauli aut cuiuscumque alius [illegible]
[S]ecundo quia in baptismo iohannis nil efficiebatur quod iohannes [illegible]
[illegible] tamen baptismo non dimittebantur peccata [illegible]
[illegible] lauabat corpus [illegible] [illegible] ad baptismum [illegible]
[illegible] sicut fecit iohannes. In baptismo vero [illegible] dimittit [illegible]
fundit [illegible] petrus vel paulus vel alius minister [illegible] baptismi
adhibebat [illegible] elementa non [illegible] effectum [illegible]
efficit [illegible] deus [illegible] est quod baptismus [illegible] non [illegible] baptismus petri
aut alius [illegible] baptismus [illegible] solus [illegible]
fectus [illegible] immediate efficit. [T]ercio dicebatur baptismus iohannis quia
[illegible] fuit [illegible] baptismum [illegible] ut sola baptizabat
[illegible] baptismo [illegible] aliquid [illegible] iohannis. Sed dicetis
ad [S]equo baptismus iohannis fuit baptismus penitencie [illegible] vo
luit [illegible] baptizari cum [illegible] non competebat sicut nec petrus [illegible]
[illegible] non fuit [illegible] in medium [illegible] peccati [illegible]
fuit [illegible] sic baptismus iohannis non fuit baptismus penitencie quo
[illegible] alios qui [illegible] penitenciam [illegible]
[illegible] baptismo iohannis accepit sicut [illegible] [Q]uare voluit in baptismo — Quare xpus voluit baptizari
illo baptismo iohannis [illegible] [illegible] magister
[P]rimo voluit in baptizari primo propter [illegible] iusticie complendam propter
[illegible] veniet ad baptismum iohannis et iohannes [illegible] dicens
[illegible] baptizari [illegible] [illegible] sic nos [illegible]
implere omnem iusticiam [illegible] nos implere [illegible]
[illegible] omnem iusticiam [illegible]
iusticia omne alienum [illegible]
[illegible] [illegible] omne
bonum [illegible] alienum [illegible] deo [illegible] omne bonum [illegible] aut
[illegible] illud bonum [illegible]
[illegible] attribuendo [illegible] deo [illegible] omne bonum [illegible]
[illegible] est. [S]ecundo voluit baptizari propter ut baptismus [illegible]
baptismus [illegible] [T]ercio propter
ut aquam [illegible] baptizare [illegible] nos baptizari
[illegible] tactu [illegible]
ut dicit venerabilis beda [illegible]
[illegible] [Q]uarto voluit baptizari ut [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] baptismum [illegible] baptizari. [B]aptismus [illegible] ut
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
baptismum [illegible] filius dei [illegible] ut [illegible]
baptizare [illegible] baptismum [illegible] [illegible] fuit

Queritur circa dictum 3am. Utrum illa verba Ego baptizo te in nomine patris et filii et spiritus sancti sint precisa et necessaria forma baptismi. Sed primo quod baptismus [illegible] lavacrum [illegible] baptismus [illegible] est ablucio [illegible] facta [illegible] Secundo quod tinctio vel ablucio [illegible] stricte [illegible] aqua [illegible] lavacrum seu ablucio [illegible] et aqua [illegible] per aquam [illegible] Tertio [illegible] ab aqua fluida [illegible] agente [illegible] fiat [illegible] Quarto [illegible] baptismus est ablucio [illegible] actualiter [illegible] differentia [illegible] elementari ab alio [illegible] ordinata [illegible] ferente [illegible] intentione [illegible] ablucio [illegible] Et [illegible] elementari [illegible] baptismus [illegible] ab alio [illegible] baptizare [illegible] ablucio [illegible] ordinata [illegible] declarando [illegible] Ergo [illegible] baptismum [illegible] aqua [illegible] ablucio [illegible] Est aqua elementaris [illegible] ablucio [illegible] ordinata [illegible] intentione [illegible] Et [illegible] baptismus [illegible] Sed [illegible] lavacrum [illegible] aqua [illegible] ablucio [illegible] Sed [illegible] aqua [illegible] ablucio [illegible] est [illegible] elementari [illegible] Contra [illegible] aqua [illegible] aliquid [illegible] ministri [illegible] dispensando sacramento non [illegible] Secundo [illegible] forma [illegible] sacramentis non [illegible] inherentis [illegible] Aliud [illegible] potencialis [illegible] actualis [illegible] forma [illegible] Sic [illegible] baptismi [illegible] ablucio [illegible] aqua [illegible] Sic [illegible] Tertio [illegible] forma [illegible] ministro [illegible] illa forma

quā ecclia rōna mpossunt hmōi bus suis fidelibꝫ vtq; ex d' bapmo et eius effectu Qui quis puer in aquā merserit In nōe pris ⁊ filij ⁊ spūs scti Amen ⁊ nō dixerit ego te baptizo in nōe pris ⁊ f' ⁊ ss' nō est puer baptizat' nec ignorantia excusāt' qr ea ignorat ex officio tenet' scire qd' e sui officij ⁊ ad quod est deputat' Circa d' eo q baptizat nō ex officio sic ministrāt in casu nēcit' baptizat quas possit ignorātia excusare si abstinuerit aliq' nō nisi ob mtā gravitatē forme cū ita si fiat ex simplicitate ⁊ ignorātia ⁊ nō ex malivolētia aut imputabili negligētia Dicit' pōt' nōnt' subiecti ecclie rōne qr ei nō pnat alia forēm Sed ista baptizat' sing' ipe i nōe p' ⁊ f' ⁊ ss' omne que fuit eis mstrata ex ita causa ⁊ qm diu alia duxerit potent ca licite uti Nec ecclia rōna alia forēm grāviter ad eos grēv buit Ordo dom qr pdicta forma nō est nēcia primo nō sit quo ad veritatē ⁊ efficaciā sacri pti ma grecā vere baptizat utq; ex d' baptismo cū dub' ⁊ si no utat' alia forma quo ad dca verba Sed d' q ergo verba sint abs nēcia adhuc qr baptismus sit vim ⁊ efficax Da hoc est dm Non est simpr' nēcm aliq' ea ex primo mstrj ut sint vim sacrem pti qr expresso mistice baptizatus nō est i verbis xpi ait vbi dicit Baptizates eos i nōe p' ⁊ f' ⁊ ss' nec est in forma grecor Item hoc pmo ergo nō est de pdicta forme d' consq' dis' ⁊ tenuerit Dom' sim lic ad efficaciā bapmi nēcm est expm' suscipiētē bapmā ⁊ actū baptizandi tri nō ex qr actus exprimat' ⁊ vim indicati mōi et suscipiēs ⁊ primo stēs pson' p'm pti qr talia alit' exprimunt' ⁊ ultio vbi dr' Baptizantes ecclia actū baptizandi eos ecclia suscipiēs bapmū tm pti d' forma ubi actus exprim' ⁊ vim operati mōd et in 3a pson' sic baptizet' ⁊ suscipiēs ⁊ nō tria pson' sic sing' Dom' d' q vis primacia pnat ad bapm sit alia in nōe p' ⁊ f' ⁊ ss' ⁊ q sit invocatio benedicta tinctus ⁊ ecia diuocatio sit tinctus ⁊ pdicta verba nēcio requir' ad vtq; ⁊ efficaciā bapmi sine qbꝫ alia nequit esset bapmus pti ⁊ negrem alia Galen' autēm Zachar' ppe dicit premissime patrie ⁊ synodo angelorū ut q[illegible] sine diuocatio tinctus ⁊ mersus fuit sacrum regnacor ad habet Ita dr' Ostia q' ⁊ intus ego nō est sim' d' mcta forme sicut est in glo ꝑ d' baptismo ⁊ eq effectu Qui quis Ita dr' Ostien q' in ecclia ad mig pg tpg alqm nēcia est mistio expme by ego

alias patet

2 q 11 **Dubitat⁹ an nō licet hec verba in**

noīe pūb⁹ et filij et spūs scī mutare Pro quo stant ſm
Scōm Thomā d argentina et alios q sicut in rebus naturalibus
4° ſ libro 4 q⁹ mōis q̄ntūcūq; mutacōi sīt in subia in qualitate
q̄ntū⁹ a vbi hec aūt ēra verba baptismi pt q⁹ mōis fīj mu
tacō primo ſm subam vōis ut q illa vā omia admittatur
et alia q eis ponūt aut saltē aliq̄d eor dimittat a aliud
q eis ponat ſt hoc q̄ntūcūq; dupl⁹ primo q mutet vā et in
maneat eis aūt significatis sicut ſt q̄n illa vā d leo trāsſe
at⁹ in theutonicū vel aliud q̄drupl⁹ ydioma a fiat nulla sit
mutacō q hoc ēra bapt⁹ Nec aliq̄s impedimētū quo ad sa
cramētū p̄tendat in q̄ q̄ licitate a sine rōne ēra ydioma
in quo ysticus ſt baptisat in tūc ēra mutaret in aliud ydio
ma q ordinat xp̄iana ecclia ut ecclia⁹ officia dea⁹ a sacra⁹
ministret⁹ in illo ydiomate a hoc rōnabile q hoc pt dupl⁹
mō stabi a ſfici 2° mō pt mutacō fieri in forma verb⁹
ſm subam ſte q nō solū verba mutet⁹ ſ etiā sensū a hoc ēra
dupl⁹ primo q ponūt loco vōis aut alicui eor alia dūo
mō sīdia q⁹ quālia vel aliud primo dissimile quo ad vōcē et
significatū ut ſ dicet⁹ ſm nōīe ſte maīe a ſcī nicolai vel
loco ly pūb ponet⁹ ly lapis a ſm ſte fit tūc nō q baptis
2° fit mutacō quo ad subam q quo ad vōcē a quo ad sig
ficatū ſte q loco alicui nōīs p⁹ ponat⁹ aliud nomē ad sig
ficand⁹ Scd mō ut q loco nōīs p⁹ ponat⁹ noīa nouacula
ut ſte ego baptizo te ſm nōīe genitoris et genitī et spūs
a ſte tūc nō ē baptis q alia noīa nōīalia nō significant
psonas duinas p mod⁹ subsistendi q⁹ Dicat⁹ tn xp̄us vo
luit ptēnat⁹ in forma baptis significand et aliud eas exclu
ſit ēt ultrō et eis pretuit dedit tū apl⁹ ad baptizand
Sed missit eis officiū baptizandi solēnit⁹ gessit sicut dicit
Ē tt Scotus a petrus aureoli q doctores th coloie gnīt
Unde pt significat psonas duinas p mod⁹ subsistendi sed
genitor p mod⁹ spectat⁹ Scd Ockam dicit oppositū ſz qui
baptisat ſm nōīe genitoris a genitī a spūs flamīs
licet pter mutatō formā ecclie tn peccet baptisat
q nō refert. Q. ex cāpolletibus aliq̄d dicat⁹ Rn ep hō
tenet a statuit ſ nō in scriptis. 2° mō fit mutatō formē Arnaud Jorin to
in q̄ntitate a hoc dupl⁹ primo mō ad formā addendo a
nichil ei subtrahendo q̄d fit tūc⁹. primo mō ut illud addit⁹
sit vērū q dicit nō corrūpens ut ſi dicat simplex sacerdos

Ego te baptizo si sum episcopus in nomine patris et filii et spiritus sancti. Secundo modo quod
illud additum sit aliquid distrahens aut diminuens dignitatem
divine nature vel personarum equalitatem ut Ego baptizo te in nomine
patris maioris et in nomine filii minoris et spiritus sancti. Vel si additum
esset repugnans persone cui additur ut in nomine patris geniti et filii
genitoris. Tertio modo sic quod illud additum non sit diminuens nec distra-
hens nec repugnans persone cuius nomine additur tamen ille qui addit
intendit per hoc novam formam introducere credens formam huc
usque ab ecclesia servatam non sufficere illis tribus modis per tollitur
virtus baptismi sic quod nullus taliter vere baptizatur. Si autem tale
additum non distrahit nec diminuit nec etiam baptizans per hoc
intendit novam formam introducere. Sed apponit hoc ex simplicitate
sola aut devotione ut sepe faciunt mulierculae in necessitate baptizantes
ut dicendo Ego baptizo te in nomine patris et filii et spiritus sancti et beate marie
virginis aut alio modo per hoc non tollitur baptismi virtus et veritas
baptismi. Secundo modo fit mutatio forme in quantitate aliquid subtrahendo
et nichil loco eius reponendo. Tunc vel subtrahitur dictio integra
necessario requisita ad formam baptismi et tunc non est baptismus. Vel
subtrahitur aliqua dictio non necessario requisita ad formam baptismi et
tunc est verus baptismus licet subtrahens peccet. Sed si sub-
trahitur non integra dictio sed per sincopam subtrahitur tantum sillaba aut
litera. Et a dictione necessario requisita et non fit hoc maliciose sed
ad introducendum novam formam. Tunc secundum Scotum non destruitur
per hoc forma baptismi quia cum sincopam audiens adhuc bene
intelligit loquentis conceptum. Sed deus non voluit determinare
hominem ad verba in sacramentis ultra istum modum quo verba
sufficiunt ad exprimendum mentis conceptum. Addit Scotus hoc tamen
magis hic cavendum est quam in aliis verbis propter reverentiam
sacramenti nec auderem dicere quod sic sincopans non ex contemptu
et maliciose peccet mortaliter sed si ex quadam infirmitate lingue
vel ex inconsideratione humana fieret. Tertio contingit fieri mu-
tationem forme in qualitate puta verba incorrecte proferendo
vel ea frangendo vel corrumpendo quod potest fieri dupliciter. Primo
voluntarie et maliciose et tunc faciens non servat formam bap-
tismi nec videtur intendere quod ecclesia intendit ideo non baptizat.
Secundo modo contingit hoc ex ignorantia ydeomatis aut ex impo-
tentia loquendi aut ex inconsideratione. Et hoc adhuc dupliciter. Uno
modo quod huiusmodi corruptio et mutatio verborum non est tanta
quin maneat adhuc significatio verborum tunc est adhuc
verum sacramentum. Secundo contingit illa mutatio sic quod sit talis et
tanta mutatio verborum et corruptio quod etiam mutatur significatio
verborum. Si debet dici pater et dicit patria vel est tanta

Denominatio qualitatis

corupta q̄ nō ꝑdit mutā sīgnificatiōē q̄ntū ad ꝓpām nōiā
impositōē. Sed ctra q̄ntū ad usū accōmodatū uta q̄ q̄nt
nō pt intelligi quid intēdat ille q̄ loquit tūc nō ē verū
bapt̄ma Vel ſ mutet sīgnificatū q̄ntū ad nōiā impositā
et manēat in quo ad usū accōmodatū puta q̄ ad hoc
q̄nt bñ intelligit quid intēdat ille q̄ lacte sicut multi
rudes audiūt illūatos in ecclīa et nescīt loq̄ in
bñ corpiūt quid volunt q̄ntū ctra ad singula verba et
in illo casu ē verū bapt̄ma q̄d ꝑ tres Tamen Petrus dicit
d' consc. dist. 4. Nbi dicit d' quod sacerdos q̄ tu ego
te in nōiā ctra baptizat volūt se cū ecclīa ecclīe ꝑfec
mat quo ad ydēm et baptizant dicēs Baptizo te in nōiē
patris et filii et spūs sc̄ti Et ꝑ sup hoc casu dicit
q̄ si fecit hoc ex imperitia ligue nōiā nō intendēs ec
clīe introducē nō stat baptismū d' nouo quēt bapti
zauit Ecce nō ē ritus in verbis forma ꝑ mutatū Dimidia pars deficit
ius ad vbi sue mistā mutādo locales Et hoc ꝑt du
plicit uno modo ꝑ hīpōsitū et hoc dupl' ē
malicia ut cū baptizans hīpōnit aliquid in forma in
tendēs illud sc̄ hīpositū esse verā formā et putans et
volens ꝑ hoc inducē nouū ritū et nō intendit eā formā
qua ecclīa vtit ideo nō baptizat ꝑ nō ē ritus in nōiā hīpōsiti
positi ex simplicitate aut lapsu lingue et hoc fit duplicit
uno modo sc̄ q̄ hīpositū totaliter mutat sensū eorū
ut si dicat Ego te baptizo filij et nōie spūs sc̄i et
aliquis talē nō ē ritus nō ē baptisma eo q̄ talis hīpositus
auffert sensū eorū sm̄ q̄ ē institutū Et eodē sc̄ si
q̄ ex hīpositis eorū nō mutat sensus eorū tūc ē vē
baptisma ut si dicat Ego te baptizo in pātis et filij et spūs sc̄i
amen Vel ego te baptizo in filij et patris et spūs sc̄i nomīe
Eo cū illud fit sine negligentia eorum nō impedit sa
cramētū Et ratio ē q̄ in ipsis verbis intelligit ordo
ydonei sc̄z q̄ filius a pāte procedit Et dicit Petrus licet ēē
q̄ueud in ꝓfundo nouā ydoneā seruare ordinē q̄ ē in
ordine recto et licet hoc ecclīa sit nōiā quo ad mistū
tū nō videt' sibi nōiā quo ad sacrū q̄ ydoneā quoūq;
ordinē vident' sibi vtrū sufficiēs ꝑ le in baptismo si q̄
q̄ntū ad ritū mutādo formā ꝑ hīpōnēdo ut si dicat
sacerdos immergēdo Ego te baptizo illa aq̄ et nōiē sū
gida in nōiē ꝑis et filij et spūs sc̄i Nec ꝑt ritū hui
aut sit ita longa interpositio q̄ sm̄ gēnā intelligēdi

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Regule circa sacra

m nomē ꝑris ⁊ filij ⁊ ꝑ̄ ſc̄i ſpūs ſcī ſcōr in quib⁹ aubys dm̄ ſacra
ſut rec̄b regule gñales ſiuode Prima ſ̄ possibilitas adest tu
tissima via ē tenēda La ſi nō adest possibilitas via prima
tutissima ē tenēda 3ª cessāte rumpēte cauta ē supplēd⁹ q̄d im
pēt⁹ ꝓhibuit nec alla forma ſufficit Ego te bapt̄o ⁊ nomē
tinitat⁹ q alla nō ē forma eccl̄ie nr̄ nisi xp̄us instituit
ꝙ alla forma Et ꝙm ſi quis tm̄ una ꝑſona expmēt dicēs
ut dicēdo Ego bapt̄o te in nomē ꝑris nō eſſet bapt̄ſm q̄ o⁹
omes rec̄i ꝑſonas expmi Ad ambrl dicēs q̄n ad hoc adest
fidēl tm̄tat⁹ plen⁹ ē sacrm̄ intellī ſ̄ fidēl ul ꝑ talē cand
q̄d una ſola ꝑſona expmēt ⁊ ꝑ̄ defect⁹ ꝑ malū sacrdōt⁹
augm̄ alias expmēt Et credat̄ ēm q̄ ſtim sacrdōs sua mā
ſupplēt defectū Et ꝙm licet ꝑ mō baptiſmo nēce ſit expmē
rec̄i ꝑſonas in cōi⁹ baptiſand xp̄o nō expſſēt aliquid vm
verale ꝓma ꝓb ē dictū q̄m ꝑ ꝓb ꝑ q̄ ꝑ maiꝰ fiunt
expſſio in ſcīs q̄m in ſolo verbo q̄ ꝓ in voce ꝑ apponit ſtim
ꝑ hūdam cōem ſpūs ſcī in tota ſcr̄ē

Dubitatur 2o V aqua clementina ſit

q̄uis rec̄ta baptiſm̄a Dictū ꝓmo q̄ ablūo ē baptm̄
mā ꝑ̄ſm̄q̄ ⁊ ſola clementina aqua ē mā ꝑ̄ſm̄a baptm̄ Dē aut
ꝓ tm̄to ul ablūo ⁊ grātio ul grātia accipit ꝺ aqua mā ꝑ̄ſ
qua q̄ ꝓ ē met baptm̄q ⁊ ſignificat ꝺ mēta effectū baptm̄
ſ̄ intrōcm ablūi aīe a pcto ⁊ aqua ē mā ꝑ̄ſ̄a q̄ extat
Joh 3o ſicu in aqua ꝑ ⁊ alibi Vnde quib⁹ rōnib⁹ fiunt q̄
aqua ⁊ ſpūs Congruētias assignat dctor q̄ baptiſm⁹ ē
ad expīmēdū effectū gr̄ie ⁊ alie effectū ſignificat ꝑ ſingul⁹
Ideo dctor ē ut in pcīe nō accipia aqua mō colūba ut ma
neat alia ſignificatio Ordō ē baptiſm⁹ ad mūdificandū aīe
a pcto originali ꝑ gr̄am infusā lauatōm ⁊ alia effectū ſig
ficat ꝑ alia ꝺ⁹ aqua q̄ aqua mūdat omēs liquores nāles
ablūit ⁊ mūdificat Et ecce ē baptm̄a ad illustrandū mētem
datā fidē ⁊ hoc ſignificat ꝑ ꝺ⁹ am̄ grātē aqua q̄ ē
lucida et trāsparēs Ulto ē baptiſm⁹ nr̄ig ad introducēdū
in vitā ſalutē ⁊ hoc ſignificat ꝑ q̄tā ꝓpt⁹ aqua q̄ ꝓpa
ē nāta abūdāt hōibus ⁊ brutis Ulto lex ē illa ꝙ bap
tiſm⁹ ē miciatiꝰ ē q̄ib⁹ adultis ad ſalutē q̄d ſignificat
ꝑ grāmitātē aquē trita ab alto ſtatū nemo ablūit ꝺ
nēce fuit ꝓpe institui in vno liquore q̄ ē q̄ib⁹ adultis ut
nullū ꝑ penuriā ſe excusare posſit Ulto dm̄ q̄ d⁹ usū
alīs q̄uis ꝓpīa aliis rōnē ⁊ a ſta mā ꝑ̄ſ̄a dispōsīue aīe
altrata ē baptm̄i ꝓpria ⁊ ꝑa mā ꝑ̄ſ̄a q̄ ē cuſq ſpēi ꝺ

Dicit mā baptm̄ Quomodo

Congruētie ſtē ſc̄i

aqua elementū q̄ ē apta mā ꝑ vñ ꝑm ℭ t dr̄ ē ꝑmixtio
aque / vna q̄ nō tollit ſpēm aque ſicut q̄d aqua rubea ſeu q̄
alioꝝ imponit ꝑ q̄d nō mutat ſpēm aq̄ Alia ē ꝑmixtio aq̄ que
tollit ſpēm aque ut q̄n ꝑ altiores aqua mutat in vinū nec
in aliud liquorē altiꝰ ſpēi in aqua / ꝑ nō ꝑmixta nō ꝓt ſ⁹
baptiſmꝰ q̄ nō ē aqua ℭed in aqua primo mō ꝑmixta ꝓt
fieri baptiſmꝰ ℭ t ꝯra dr̄m q̄ aqua artificialis ut roſacea t
alia ſluꝫ nō ē bapm̄i ꝯra t aqua mā / q̄ talis aq̄ nō ſ⁹ aq̄
elementaris ꝑ q̄ed ſubtilior mixta ſicut ꝯpta ꝯ quibꝰ ꝓ-
pluit ꝑ talis liquorꝫ dicit ꝯtinua aque t dr̄m nō ē ꝙ
nec̄ta ꝓcepto nr̄o ſatiſfieri q̄ baptiſmꝰ fiat in aqua fluuiali
q̄ in ꝑma ꝓt fieri in aqua tyatie caluda ℭ dr̄m in aqua
maris licet ſit ſalſa ꝓt fieri baptiſmꝰ q̄ ē ſubtilior
aqua ℭ dr̄m bapm̄ ꝓt fieri in aquis ſulphureis ul̄ in
terris q̄ talis aq̄ nō ſ⁹ ex ſpēm aque ℭ ꝑtinēte ꝑ
mineras ſulphureas aut ꝑ lixa adusta q̄ ſic caluda ℭ dr̄m
baptiſmꝰ in nec̄tate ꝓt licite fieri t̄ hyemo t ſi fiat ē
vtiq̄ baptiſmꝰ ꝑtꝫ q̄ hyemis ē ſubtilis aqua t nō dif-
fert ab alia aqua n̄ q̄ calore ē ꝑ tñ t hoc nō mut
ſpēm ℭ dr̄m in aqua pluuiali t aqua congelata ex niuibꝰ
ul̄ glacieibus aut grandine ꝓt fieri baptiſmꝰ q̄ ſtatim
ſpēm q̄ aqua uſualis ℭ ſed in aqua paludata / non eſſet
aut infectus ſi in talibꝰ putridis aquis aut turbidis fi-
eret baptiſmꝰ q̄ eſſet tñ nequiter ſcīrēt n̄ eſſet nocitura
q̄ aqua clara licet nō eſſet ℭ dr̄m in tyſana ꝓt fieri
baptiſmꝰ ℭ ed brodio racemi cruſta t medone dicit dā
q̄ talia ex ſe longe debilior t ꝓpe gminorꝫ alioꝝ alte-
ant t mutat in ſuā ſpēm ℭ ed ſtatim dr̄ q̄ nō ſit
manifeſtū q̄ mutet in alia ſpēm ꝓpe longā decoctionē / t
ego ſ⁹ in aliquib⁹ manet dubiū t in talibꝰ fiunt baptiſ-
mata ℭ tñ q̄ ſ⁹ ē iſte talibꝰ magnis t ꝓcedēt rōnabiliter
ſ⁹ q̄ baptiſat ſub forma q̄dēniali ℭ dr̄m baptiſmꝰ nō ꝓt
fieri in ſudore ſputo flegmate aut alio tali q̄ nō ſint
ſubtiliter aq̄ ſ⁹ mixta ſubtiliter ℭ dr̄m licet baptiſmꝰ poſſit
fieri in aqua fluctu cū arena t cū defectu nō tñ
ꝓt fieri in arena ſola ſtantibꝰ fluctu ꝑtꝫ q̄ dictꝰ
ℭ dr̄m aqua t tubera farina ul̄ ſpongia ul̄ luto ſpiſſo ul̄
t aliquo tali nō ē apta mā bapm̄i interim q̄ ē manet
q̄ ē nō hꝫ ꝓpe tale dubiū interim q̄ ē t tubera q̄d
tñ requirat adhuc q̄ ſit apta mā baptiſandi ℭ dr̄m licet
niues glacies et grandines ſint aqua ſubtiliter nō tñ

pt in aliquo istor fieri baptismu qm̃ diu manet tale qr tñ diu no
stat fluide nc hñt pcrare laudabl nc

¶ Dubitatur ℣ ad baptism vitatem ⁊ꝛ requat

trina immersio Dicit primo q̃ no qr d' nr̃e baptmi q̃ ipe bap-
tizandꝰ aque immergat̃ pt qr pr̃ fuer ⁊ assone ⁊ sufficiẽ
milia ⁊ alia vera tria milia ⁊ quos baptizat apd ⁊ no imer-
gebat ut vr̃ ℔ bn assedo ppr magna multitudi Et dicit ⁊ q
ita posset hodie fieri qd effectꝰ caret hoc patet̃ ⁊ manifeste
ppr pplm prud ut ppr imbecillitate accidẽs baptizãde no pericl
suspectꝰ infirmit ut qr baptizat esset rudis ⁊ tñet̃ q lact pu-
er ul si puer no esset trig mthy ut pt̃ dicit̃ ul si esset pe-
nuria aque ita q̃ no esset tanta q puer posset immergi Ad dm
q nr omnis immersio nr plualitꝰ corp qr d' nr̃e baptmi pt
qr qd ad tanta immersio no qr nr̃a ⁊ nr̃e primis Ad alia dm q liz
immersio no sit d' nr̃e baptmi qr tñ q' eius agnitate Quia di
ad rõd Co ℣ baptm significat̃ sepultur xpi ⁊ hoc sit clarius ℣
baptm ad immersiõm̃ qua fuit alius Ad tertiu dm q licet significatio
baptmi aggnat omnis immersio ⁊ cuilt̃ immersioni magis tñ
agnat sit trina immersio qm̃ unica Prima pt̃ ℣ qr unitas natã
qr unica essẽcia ⁊ illa significat̃ ℣ unitas immersiõis ⁊ illa essẽcia
est trinitas ℣ trina significat̃ ℣ trina immersio Ad quartu
xpi qr una ⁊ illa significat̃ ℣ unitas immersiõis Et quia sunt tres
dieb in corde tre ⁊ hoc significat̃ ℣ trina immersiõ Ad ⁊ pt
pt qr aggnatissima sit trina immersio ut sit in actu baptismi sic
fides trinitat expressa sicut in forma baptmi expssa ⁊ modꝰ tra-
dendi Ad quinta fuit qr tñ p̃m more illius tẽpis in qua quis expssio
baptizat Et qm illud ppr cuius tñ mutat̃ gnãt̃ patet ut si qr
effectꝰ in una cuba q sit puer immergat̃ fiat sit si tres fiat
tres ⁊ d prima immersiõe pueri nouit pr̃s ℣ filius ℣ spus
sc̃s ⁊ modꝰ immergẽdi esset q sacerdos teneat puerũ ℣ lauera
a facie pr̃i versꝰ ad qua immergit ad Cui q tribuat caput
primo versꝰ deorsũ 2o versꝰ aplone 3o versꝰ meridie Concludit q
hoc tm ad solemnit baptmi primit ⁊ no ad necess ⁊ si d' aqua
tue immergat totũ corpꝰ pr̃i Si aut pauca fuit d' aq
tue sufficit ℣ pars pr̃ior immergat̃ ut caput ⁊ pectus ul ca-
put tm ul faciem tm qr d' fuit omnes sc̃s ⁊ magis vigeat
ibi opacis aque

¶ Dubitat̃ ℣ baptismꝰ fuit ãm xpi pas-
sionꝰ institutꝰ ℣ ista fuit supra dictũ q̃ no sufficit qr baptis-
mus ãm passionẽ xpi institutꝰ

D. ... expectant usque ad ... anni ... suscipiunt ... in ... ut baptismi instituti ... [illegible]

Error pelagii ... non habuerit ... [illegible]

Circa dictam questionem dubitatur de paruulo

si sit baptizandus et suscipiat effectum baptismi. Respondetur quod error pelagii fuit quod paruuli in sua pueritia et ante ... baptismus. Unde dicit Augustinus in de fide ad petrum: firmissime tene paruulos qui sine sacramento baptismi de hoc seculo transeunt eterno supplicio puniendos quia originale peccatum carnali generatione contraxerunt et sunt baptizandi ... puniendi. Item dicit D. 4 quod laudabile est quod puer quantocius potest fieri non expectata perfecta etate baptizetur primo propter debilitatem ... quod de facili mori possit et dampnari. Secundo propter insidias demonum quia non habent tantam potestatem in paruulos baptizatos et ab originali mundatos ... in illos qui adhuc originale habent nec solum quantum ad nocumenta spiritualia sed quantum ad nocumenta corporalia. Secundo dicitur quod omnes paruuli qui rite baptizantur suscipiunt non solum sacramentum sed remissionem peccatorum et gratie collationem, patet quia mundantur ab originali et suscipiunt gratiam et alias virtutes fidem et spem. Et ad hoc quod paruuli rite suscipiant baptismum requiritur propria fides ... et non paruuli ut paruuli ut patrinus baptizatus qui stat et ... non credit et pro paruulo vel baptizato.

Dubitatur de adulto carente usu rationis sit

baptizandus. Dicitur primo quod adultus qui nunquam usum habuit rationis ... quod in fide ecclesie est baptizandus et recipit sacramentum et eius effectum patet quia ... est ... de aliis et de paruulis qui non habent lucida intervalla. Secundo dicitur quod si quis aliquando usum habuit rationis et postea factus sit furiosus aut amens si talis ante amentiam furiositatem aut fatuitatem consensit in baptismum et baptizari voluit debet baptizari ... quod ... amissionem usus rationis non retinuit actum oppositum. Si autem non constat quod unquam postea ... ad usum rationis ... potuit ... Si autem contradixerit ante amissionem rationis dissensit nolendo baptizari tunc ... in amentia est baptizatus quia sacramentum non est dandum ... invito. Si vero constat quod talis aliquando ... posset tunc expectandus esset usque ad tempus sanitatis sue et tunc ... reverentia et ... suscipiat sacramentum ... habuerit ... lucida intervalla.

Non impedit si demencia ... si ... nisi ... mentis ... [illegible]

Dubitatur de adulto rationis utente non con-

sentiente in baptismum utrum recipiat baptismum et eius effectum. Respondetur quod duplex dicitur quis non consentiens. Uno modo negative ut ille qui non consentit actualiter nec etiam dissentit actualiter. Alio modo contrarie et sic ponit actualem dissensum et dicitur non consentiens qui positive dissentit.

Dicitur primo quod adultus habens usum rationis non consentiens actualiter primo modo sed tantum negative solum consentiens in virtualiter si baptizatur recipit sacramentum et eius effectum patet quia voluit deus homines obligare ad impossibile vel secundum statum huius vite nimis difficile. Sed esset difficile est nimis difficile ... statum huius vite quia secundum Augustinum in 3° de libero arbitrio non est in nostra potestate quibus visis tangamur. Subdit Scotus sic ...

Ecce ... consentire ... velle et non velle

Ecce ... [illegible]

in omnibus alijs sacramentis dr̄ nōīt in gelou si ḡsecut̄ actualē ht̄
est si ad rogitauit d' baptismo a ḡsecutus actualē & voluit
baptizari sic sm ut pḡ hoc no mutuōīt dispō cōm si true sup̄e
tuet ipsa rem esset baptizatus ut sup̄. ¶ 2o dm si quis est ac-
tualē dispositus ut qr primus rogitauit d' baptismo a fuit dispo
situs & no mutuit pḡ hoc ḡsequi si talis baptizat̄ a pḡ ppr̄ extra.
cōm est actualē no ḡsentiens ne⁹ no dicit̄ bap⁹m sicut nr̄ antiqui
habuerūt dispositū pḡ qr nullo no ḡsentiente & extra gelusia si qs Sno & bono
prius multū rogitauit d' bap⁹mo ul si rogitauit in nr̄ ḡsentia nec
dissensit et cū nec nr̄ ḡsentit nr̄ dissentit cū baptizat̄ talis no
recepit sacrm bap⁹m nr̄ cuius effectū pḡ qr nullo ḡsentiente ¶ Circa dm.
si quis utrū rōnē & ppr̄ aliqd removēs unda ul detorta de ḡsequēdo
aut ppr̄ cuādē aliqd malū pone sp̄z tormēti ul delpni tpalis
sui ul sp̄or̄ ē actualē ḡsentiens corde & baptismū aliās no fruit̄ Lib. 27 & simp⁹ solus
sp̄ si sme baptismo posset ḡsequi inuisibilē ul virtutē prout ē & ḡsentiens
in ipm baptismū no tanqm in quodā balneū p̄ sic qr si baptizādo cū
cū fiat qr cū dra sua mundat facit ¶ Hi tribus baptizat̄ pōt dici
sacrm baptismi nr̄ qr pōtus rebaptizādi pḡz qr voluntē bap-
tizat̄ & sm̄ē volt baptizari qr p̄m aut̄ rōnē 2o ethicam voluntatem
mundū cōm est voluntatē pḡz qr d' baptismo & cuius effectu maiō ¶ Ista tolle
rib⁹ ¶ Circa dm adultus non vetus actualē dispositus ut sacrm
recepit nr̄ cuius effectū ¶ Si pōt ḡsentiens esset rebaptizādus pḡz qr Lib. 27 dico
deus qui dedit p sapientē p̄ceptū 2o rebaptizādi pbe non tenuit nō volt
aliqs mortuū efferre familie sue quia nō est dra quo ad deum
inter reclamādū sm̄ cōm signo exteriori contrariū exhibitū & sic
vocis dissentiēs sm̄ signo exteriori reclamando licet quo ad iudi-
cium cōm pcia ad obstinatiā relinquēdo ¶ Ista nō nr̄ primo Et negat
sit dubia ab cōmi nūq̄ tenuit & qr dicit quia lege expiat
qm̄ qr impune p̄mittat̄ agē cōm cū tn̄ cōm d' manifesto
indicat rōnē.

¶ Dubitatur. Vtrū adultus fictus accipiat

baptismū & cuius effectū ¶ Dicūd qr ficte dr̄ alle & aliud predi-
cotus & aliud hic intelligēdū sm̄ suscipiens bap⁹m ficte dicit̄ du-
bius qr cotus ostendit se velle recipe bap⁹m nō ut balneū
sed Deū cuius nūtius quo cōm intendit ipm ḡsequi & sm̄ oppo-
situm alligat hic in alb & sic definit d' nutrio debita ¶ Circa quē est
primo dm sic fieta accedēs ad bapsma nr̄ recipit sacrm qr nō
est baptizatus nr̄ effectū bap⁹mi sp̄z gratiam & dimissiōm culpe yo
quā petit cū talis intentio & tm indigne suscipiendo sacrm &
si pōt cōtingeret in eo fieri hō esset rebaptizandus pōt qr tribus
qr simp⁹ nolenti & illo nō ḡsentiens ¶ Circa 2m qm adeptio-
ne dicit indigneret ad baptizatū & ḡsentiēs Ideo ipm coherct
ad obstinatiā fidei & legis recipiendē ¶ 2o nō pt quib⁹ de ficto

Sicut qr qs dr̄ nō ḡsentiens nr̄ virtutē nr̄ sacrm ... Sno
... aperiēs exp⁹ vōm̄ dr̄ qr Ruffinus dr̄ qd mal
... dicat ... dr̄ qd ... aliū ... vir ... Stampnē hr̄ dorty

Quidā mercēs immūdi ... sūgunt ... dr̄
... simpl̄ vt qd̄ ... ca pōt ...
... sua nolens ... dr̄ ... volat ... no
... uet impaudocter ... qd̄ ... habeāt ...
dorty ... uet qz ... qr pt ... simp⁹
... volens ... dr̄ ... dr̄ ...
... qr nolly ... dr̄ ...

ſit q̃ ſ q̃ ſtedit apposit̃ ad ſacrm ꝓpiped & nō ẽſt apposit̃
God indisposit̃ in verbo eo q̃ nō hꝫ fidem rectā vl q̃ hꝫ aliqđ
pctm mortale ꝺ quo nō attrit̃ ¶ ꝺ quo ẽſt ꝺm ℞o q̃ ſi talis
accedit ad sacrm bapt̃mi cū tali fictōe & indisposic̃e & in nō ꝺ
dit in illud q̃ facit cētā ut cētā intēdit ficte, nec recipit
baptiſmū ꝫ nō recipit cum effect̃ prima ꝓb ꝓp q̃ talis nō
q̃ recipit ꝺ ꝓp cessat̃ tali fictōe ih ꝺ baptiſmo ẽpō et cū
effectu maiorē ꝫ ꝓb ꝓp q̃ nō recipit gram q̃ ẽſt effect̃ baptiſmi
q̃ ponit obicē grē p infidelitate aut nūdele pctm / nō talis ẽſt
ꝓpl⁹ ꝫ ꝺ ꝓp via ſalut̃ & vtrā prius ꝺ illa fictōe Unde
augr tūc cale recipit baptiſmus ad salutē cū illa fictō vāri q̃
fruct̃ recepit & habet ꝺ recepto cōm q̃ accidit ficte & prius
tūc ꝑm ⁊ & dmr in virtute baptmi delet̃ tota culpa et
tota pena cuiꝰ p̃ctoꝝ q̃lia ad bapt̃m ꝑtinēt q̃ remanet cōtra
ẽſt dese ẽſt dispositꝰ remanēs ad gram & ſit impedimentū ꝺ
fictē accedēte q̃ fuit impedimentū ſ̄m virtutē remanēs gra
baptiſmal / pctā nō ad q̃ p̃ baptiſmū ꝑtinēt delet̃ ꝺ virtute
contrē fictōis depellēte ꝺm pena cuiꝰ p̃ctoꝝ q̃ ꝑtinēt ꝓ bap
tiſmū nō tota delet̃ regulat̃ ſalte niſi illa grues tota eſſet
ut cētā ſufficeret ad delendū omnē pene illoꝝ p̃ctoꝝ ideo ꝑm bonā
vētrem ꝺ illos p̃ctā ẽſt baptiſmū operāte ſuā ꝺ prima dispoſic̃one

¶ **Dubitatur 2°. omnes baptizati nō ficti.**
recipiat effectū ad equalē baptiſmi ¶ nōdū ꝺ quāp ſuā effect̃ pri
cipalē bapt̃mi ¶ Primū ẽſt certū quē imprimit & p̃olet dici
sacrā et rēs ¶ 2ū ẽſt dimiſſio culpe ¶ 3ū omnē pene dimiſſio ¶ 4ū
collatio grē & virtutū ¶ 5ū ẽſt remiſſio fomitis ¶ ꝺ primo & 4° p̃ꝫ
habet ¶ 2ū ẽſt ꝺm primū q̃ baptiſmus in eo qui nō ficte accedit
auffert tōtā ꝺpā ⁊ totā culpā omnem culpā quā i eo dixit & omnē
pēnā ꝑsone ſalte pro tempore actualē pēnā culpe vl culpis
quo ad deū & quo ad ecclām debitā ꝓp ꝑ ingressū in ecclām alle
gatur adhuc auctorita / ꝺ nō ficte accedēti q̃ ſi quis nō
pctō mortali aut alio mortali accedit ꝑ ficte q̃ſi / & a tallo
pctō nō pena absoluit̃ ꝫ ꝺ nouo pctm / ℞ ſi quis ac
cedit venialē q̃ actu facit vl mētē nō impedit̃ ef
fectū baptiſmi simꝑ ℞ ſed ſtā quo ad remiſſiō illius pctī q̃
talis ẽſt ficte ꝫm q̃ ꝺ nō pena ꝑsone & actualē debi
tā / q̃ penā debitā toto genere mortis ut mortē. famē
ſitim pugnā carnis aduersā ſm & cētā nō tollit / ꝺ
quo ad deū & quo ad ecclām debitā / q̃ ſi homicida vita
baptizat̃ licet libet̃ totalē a culpa & a tanta pene q̃
ne & pene totalē ſatisfactōnē quo ad deū / nō talis tenet
obligatꝰ quo ad homē ad pena iuſta ꝑ talē culpa a p̃ncipe

[illegible]

statuta. Subdit durus quod in talibus posset princeps pie penam dimittere si saltem non solum timore mortis sed intencione fidei petit baptismum. Dicitur etiam quo ad ecclesiam quod pene iuris et ecclesie ut excommunicacio et irregularitas et cetere pene pro peccatis remittuntur in baptismo. Ideo homicida ante baptismum potest ordinari post baptismum ut paulus et stephanus. Unde secundum aliquos irregularitas contracta ex bigamia non tollitur per baptismum quia non contrahitur ex peccato sicut quidam dicunt. Nec per baptismum irregularitas tollitur que contrahitur a iudice iuste reum ad mortem condempnante ante baptismum. Quia etiam non est pena culpe. Alii dicunt quod illa irregularitas tollatur de hoc plus ad iuristas que est iuris positivi. 2o dicendum quod omnibus qui rite et non ficte suscipiunt baptisma confertur ex virtute sacramenti et ratione operis operati equale beneficium gratie gratum faciendi. Patet quia tota causalitas baptismi ut sic est ex merito christi quod equaliter omnes respicit saltem quo ad sufficienciam. Item tota efficacia illius sacramenti est ex divino pacto ut etiam respicit equaliter omnes. Dicitur nonnulli virtute sacramenti quia secundum Scotum dominus predestinavit diversos electos ad diversos gradus gloriae. Ideo preordinato ad maiorem gloriam rationabiliter confert maiorem gratiam. Non quidem virtute sacramenti sed ex sua benivolencia. Dicitur etiam effectum gratie quia aliud effectum qui est dimissio peccatorum culparum vel penarum non omnes equaliter suscipiunt ut de parvulo et adulto baptisatis. Similiter de duobus adultis qui equaliter peccaverunt. 3o dicendum quod ratione varie dispositionis baptisatorum unus alter maiorem suscipit gratiam in baptismo. Patet quia in adulto utente ratione etiam requiritur contricio cui correspondet certus gradus gratie ultra gratiam baptismalem que precise virtute sacramenti confertur. Tale autem contricionem non habet parvulus nec illum gradum gratie. Item adultus unus maiorem habet contricionem pro peccatis aut maiorem devocionem aut maiorem preparacionem ad sacramentum quam alter ergo maiorem suscipit gratiam. Quarto dicendum a ministro sanctiori sero ex baptisantis merito quoque plus confertur gratie et virtutum uni baptisato quam alteri secum equaliter disposito. Patet quia constantinus ex merito silvestri ipsum baptisantis fuit sanatus a lepra et multiplex gratia fuit sibi collata. Sic orationes sacerdotis boni et devoti ratione meriti proprii illius sacerdotis faciunt ad impetrandum maiorem gratiam. Sic in parentibus baptisandi maior motus devocionis vel in offerentibus eum ad baptismum vel in patrinis vel in ministrantibus vel in assistentibus baptismo et affectiones et orationes talium plus impetrant gratie. Non dicendum quidem virtute baptismi sed alieni meriti. Sic parentes beati nicolai suis meritis meruerunt sibi maiorem gratiam. Ita quod in septimana duobus diebus unica lactacione contentus esset. Hec Scotus. Corpus consistentes baptismo non debent ridere vel iocari sed reverenter et devote assistere. Corpus fomes non minuitur secundum sui essenciam per baptismum sed quo ad effectum quia quanto maior gratia est in homine tanto minus potest fomes hominem ad peccatum inclinare.

Eco dat familiare [illegible] de lapillo alligato alis aquile [illegible]

Dubitat. Ut baptismꝰ flaminis sit baptismo

flaminis sufficiat ad salutē. Nam q̄ fm̄ magistrum dicit triplex
q̄ baptismꝰ sit flaminis flamme et sagwinis. Sed baptismo fluminis
dicit q̄ sit q̄ semel tm̄ hoīs in aq̄ vbi sup̄. Sed baptismꝰ sagwinis
est martirium voluntate q̄ corpꝰ passū suū fiat et sagwis effusio
sue alterius in aq̄ ut igne ut suspensione. Non martirium ppe q̄
mores voluntate q̄ corpꝰ assumpsit. Sed martirium tale baptismꝰ sagwinis
nominis no ignis ut ira ut gladij q̄ martirio pdit vita q̄
hꝫ sanguinē pro xpō q̄ est xpōs aut q̄ talis baptismꝰ no est
satis q̄ no significat q̄ mutatur dūa ablutis aut a peccatis
nec fuat. Sed aliq̄ vocabꝫ fouea. Sed baptismꝰ flaminis qui fm̄
magistrum. Baptismꝰ primꝰ est institutus hoīs retinis. Secundus
a peccatis q̄ grauat et collata. Sed hoc sit fiat. Sed vtꝰ martirium sine q̄
natiuis. Et susceptus sacri ut q̄ virginitas primꝰ. Sed adultis salutem
signalat loquendo. Sed baptismo flaminis q̄ specialē sibi tm̄ de baptismo
tismꝰ primꝰ. Sm̄ illa mundatio a peccatis fit virginitate primꝰ sexus q̄.
tuatē primꝰ. Sed signalat sibi institutio minor a peccatis de bap-
tismo flaminis. Et talis no est satis sacramentalis
sed q̄ potius est sacer. Sed tm̄ baptismo flaminis et sagwinis bap-
tismi ppē similitudinē effectus corporis. Sed effectus baptismi flaminis interior
q̄ in quolibet corpe est mundatio a peccatis. Sed tm̄ et alij sacr bap-
tismi. Sm̄ dominū. Sed fiat aliquis no mens baptismatis. Et tristis mutus
rubeus. Sed q̄ significat mentis effectus baptismi mentis. Sm̄ lubiatos. A sanie-
te demonis. Et ablutus. Et mundatus aquam et vapore q̄ verbo fidei
Sed verbi legis q̄ significabant mentis baptismatis. Et baptismus ioh̄is et
baptismus xpi. Et baptismus spūs. Sanctus primo q̄ denuo nate et
no fiete. Respice baptismus fluminis ille sit baptisatus baptismo
flaminis aut ex prius baptisatus. Sed pt q̄ sine institutione. Et primus
institutus. Secundus quantus baptisatus solo baptismo flaminis et
no fluminis ille no accepit satis. Sed eum sacer accipiat pt q̄
ille baptismus no est satis. Sed non suppleuit excusatus. Secundus pt
defectus. Tertio. Dicendum q̄ baptismus flaminis sine baptismo fluminis suf-
ficit. Non ad salutē. Sed si habeat voluntatē accipiendi baptis-
mum fluminis. Si morte. Et accipiat si mortis impediat. Sed quia
pt quis salutē. Sed sacro baptismi sacro. Sed non pt salvari ex quia
ex. Deo. Ambrosius dicit nullus sine baptismo fluminis. Sed baptizari si
pt. Et neglexit baptizari. Et ecclesia intelligit illud. Johannis. Nisi
quis renatus fuit ex aqua et spū. Sed ex qui facultatē habet
no suscipit. Sicut. Sed. Non vtitur. Quia non vsū rationis. Sed. Sm̄ legem
sed salvat. Sine baptismo. Sed adultus cui. Sed. Sm̄ legem pt salva-
ri sine baptismo. Si. Et fide. Et gratia. Ubi sed no est. Scriptus.

Titulus xxx est baptismus

martirium

Correctus

Secunda

quod baptismus et sacramentum

p̄ m̄ excludit baptismū ſ̄m q̄ no valet hēr p illud tp̄s ch̄ [illegible]
Audacij hora petrū negauerit verba dixit veritasq; i plus q̄
fecit ꝯtra q̄m dicunt Sed admr baptmo fluminis dr̄ sacrm necess.
sitatis no q̄ ſ̄t eo no posse hō saluari Sz q̄ ad hoc sacrm suscipi
endū tenet̄ ſi p̄t/t hoc neglecto voluntarie no p̄ saluari nisi in
fine cui d̄ illo neglectu penitens ꝯtricto ꝺ̄m q̄ baptmo sacr
mēto tollit omem culpā t pēna ētna t q̄ pena tēporalem
satisfactoria pro culpis sicut et baptismo flaminis qui salte ac
tualis mēt̄ sacrm baptismi excludit ut ꝯtra excepit Si ho
vellet baptizari et no p̄ q̄ subita mors ꝯtigit inclusa aut mt
infidelis et patet̄ ſ̄t martirium voluntarie p q̄ cū baptizatus
ꝺ̄ppria sanguine p̄tis x augm ꝺ̄ cipriano martina Si quidē
in eo prudēs erat passionis fructū adipisci et ꝺ̄m q̄ baptismus
sanguis characterem no imprimit ꝺcō ſ̄plet nisi baptismi flu
mēs quo ad hoc p̄ sacramēta ut q̄ impressio characteris q̄
no imp̄mit baptismus sanguis sicut fluvius et q̄ baptismus sanguis
ſ̄c ſ̄plet nisi sacrm baptismatis q̄ ſ̄c simul liberat a culpa
et pena no hꝫ q̄ magnitudinem pene ad martirium nec q̄ huiusce
voluntatis iuste et ſ̄c no hꝫ hoc q̄ opus operantis Sz hoc hꝫ q̄
imitatione p̄ passionē xp̄i cui efficitur cō q̄ voluntarie p̄ xp̄o pa
titur et pro eius nomine vult sibi ocisi q̄ o in suo sanguine baptizari et
p martirium saluari sicut et doctores Sed ꝺ baptismo p̄mo sine
flaminis siue quibusq; alijs supervenientibus et p̄fectis operibus et
statibus ut virginitate voluntaria paupertate aut stricta doctrina
q̄ alijs no ꝯt ita depressa q̄ premitur ad hoc passionis sicut ꝺ bap
tismo sanguis ꝺcō no omnis hō q̄ de eius omnia peccata dimitti
sicut ꝺi hec Sed ꝺ hꝫ ut .xx. q. 18. Karolabulus dicit p̄ Quinquesse dist
q̄ q̄ martirium religiosus homo assequit remissionem omnium peccatorū et
dicit Glosa .33. q. Amauit q̄ martirium religiosus et professionis
sanctus omnia peccata. Sz tm ut ille primus assecutus peccata et tur
dimittuntur peccata quo ad culpam et tur pēn q̄ professionis omnia pec
catorum satisfactoria q̄ potest gratissima in purgatorio ad diu hic se
cundum dimittitur a ſ̄c plene q̄ hic satisfacit q̄ sua volun
tate qua hō nihil celsius hꝫ totaliter in fruitute dei redigit
imo omnia bona exteriora deo offert et voluntaria paupertate
et bona corporis q̄ abstinentia et bona actiua et obediendo Vñ ei
hō q̄ largitus alicui elemosinam possit satisfacere pro peccatis suis
ꝑm illud danielis .4o Peccata tua elemosinis redime multo magis
q̄ religiosus martirium et professionis q̄ ibi ſ̄c totaliter fruit et totum
quod hꝫ a ſ̄c alienat ꝺ quibus dictum q̄ supra Et ouid ꝺ Et
q̄ baptismus fluvius quātum ad sacramentalia ut ꝺ impressio caracte
ris excludit baptismum sanguis Sed quātum ad ea q̄ sub ultima

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Ostea dñs q̄ritam quecūt ꝙ male
possint ꝙcue facien baptism et cōd rem facri dicēd pō
q̄ quilibz hñstē baptism sue hēbeat sue stñmabat sue
purgat sue aliat ī nōbus pt malūs vē baptizē et vē baptizat
p̄ baptizādo obstat nōia requisita ad bapm et mal cōte et baptiz
tis ab eccl q̄sequt effectū baptism n̄ ꝙpt ꝙ obstet mdispōsitio ꝑsōna
pt pt ꝙ d nōia facri fut ꝑsōna baptizāt ꝑsōna baptizāta in he
cō in aqua demersa egrēdi ꝙcubui ꝙ plato debita forme et mēdio p̄cedi
illud q̄ cōtad mēdiū facit cū fuis et quilibet d̄ fūs dicte pt etia
baptizāt Non aliqs bonitas hñstri est d̄ quemdā baptism sicut et
multa alia que ītra bapm obtinēt ꝙ pt ꝙ pte agēte ī bap
tizādo est deus qui mtuis aut mfundit gram et mūdat cor a pec
a quorūdā hñstris fiat oratio requisita ītōm ꝙ baptizād datus
ꝙ melius mīstrat nō est melior qui datus ꝙ mīstrat malus aut mgl̄us
salter q̄tū ocūbit est facri et pōst de ope operato pt ꝙ mīstrum
in hac Dices nōnē q̄tū est de ope vi facti et non opis operata ex pte
est aliqd de mēto baptizātis ꝙpt baptizato plus ꝙfert d̄ gra ut
patet ex dictis est et p̄cedēti dīsōne ista ad patet de mēto autoritā
talis Augīni quā ponit cōtra in hac q̄stiōe ex quib⁹ ho est dim volūtas
ep̄i dñi qui ita volut et dicit nōnē scripta Nisi ꝙpt obstet mdi
spōsitio ex adulto si velit baptizari requirit pt ponit obiect primo
si est hēticus et fauet errori 2o si no hēticus vadit in ad hēticū
p̄sbr magrātus ecclie 3o si alle ad que vadit no est p̄iud̄ b ec
clie sit ei fore hēticū et vadit ad eū ad suscipiēd baptma
ab eo forte ꝙpter aliqd cōmodū aut ꝙpter ignīe standū et tutū no est
capit gram ꝙpter dict ꝙrū pter Si aut instruct ad tale ignorat
et credit eū qđ sit catholicus aut vadit ad eū causa mētis aut alo
mtuitu meritū fuit cepit ferēm et effectū cui Cōtra ddm q̄ sac
dos ī pcto mortis cōmō et baptizād ei sedulat et de officio mīstrand
peccat mortaliter q̄ si sacerdos sit necessarius ad sacrū Idem dicit
G de et dyo in tertia ierarchia distinguēdo tri bonitates dicendo
Si baptizand est in pcto mortis siue adulto siue nōnato hoc est distin
guendū q̄ aut est necessarius baptizādi ut timet̄ standato si no bap
tizet tūc no peccat baptizando Sed peccat in hoc q̄ negligit
se ꝙparare et timore et lucrū accēdi Si aut no timet̄ necessarius
baptizādi nec timet̄ standato si no baptizet tūc no
debet baptizād ne sic prius ꝙparet ad mīstrandū qđ si no faciat
no tm peccat negligendo mīstrandū ꝙ cōd quātū est mīstr et sa
cramēto studia sacrāda et usitanda si id ad qđ no est ydonea
Si aut tribus est notorium pcedē et baptizaret tūc ulter hoc pc
cat standaliçando Deo dicit augīn Judos q̄ esse mīstros sic ut

dugra sfect ad edificacõ alioꝝ no ad scandalū ¶ Cõe dñm q̃ q̃
dõ xpõ mentr̃ recipit bapmã sfect a mistro pcõ ab ecclia totalit
aut adepto ut hereticꝰ aut ali opprobrio ille cui̇ petebat q̃ ex
tali causa mentꝫ gutaret ille cõ pcepto eccle noluit in actibꝰ phibꝰ
¶ Cõe dñm q̃ in casu mentꝫ no peccat hõ corpiendo bapmã a tali malo
ꝑ alt̃ mistꝝ hui no pt̃ uti ꝑ ꝙ dicit̃ cõ in casu mentꝫ
bapmꝰ ꝑ recipi a pagano ut iudeo ¶ Cõd dr Scotꝰ q̃ furiosꝰ
adultꝰ pt̃ q tali pcõ nõ recipe cõ q̃ bapmꝰ flamis ꝙ suffragat
si ꝑ reuocatꝰ esse valet sfect ¶ Subdit in pncipio dubiꝰ medij
videt q̃ a tali recipiat q̃ q̃ sñ bapmo accedat ¶ Ad pmulo dr
Scotꝰ nõ ꝑ ꝑ posset alt̃ hui nõ posset expectari mistꝝ ydoneꝰ
debet hõ ymo tẽ pmulꝰ suꝰ offerre ulli pcõ ad bapmm sumdꝰ
Nunq̃ tm dicꝰ q̃ dr q̃ tẽ pmulꝰ suꝰ ꝑcepta pmittꝰ
bapmꝰ ¶ Ad dr Scotꝰ q̃ si talis mistꝝ q̃ debet occidi malo
uita q̃ cura eiꝰ no q̃ ymo scandalū a ꝑte ꝑ posset hõ a tali
bapmꝰ recipe ymo q debet ¶ q̃ sumꝰ ordinatꝰ q̃ ꝑ ꝑtem q̃d
no q̃ notoriꝰ no debet quia actꝰ actibꝰ notoriꝰ ut
q̃ ministrare sacrm ¶ Cõe dr q̃ si hmõi mistꝝ sit notorie et pu-
blice malꝰ q̃ ut q̃ notoriꝰ fornicatꝰ tunc q̃ distinguẽdꝰ q̃
aut tali modꝰ ꝑ uitã q̃ officiũ ministrat q̃ ut q̃ sacrdꝰ
cuidꝰ ꝙ baptizati tunc no petit ¶ recipit ab eo bapmꝰ q̃ sit
ꝑ suo pmulo hõ ad petit qui a malo debitꝰ petit ¶ accipit ꝙ
aut hõ inculpat ꝑ ꝙ ꝑte licet ggrauet ꝑ ex cõ officiũ ut q̃ ꝑ
ꝑcepꝰ carnis admixtiõẽ cuiꝰ tunc si ꝑ hui melius alt̃ petat qui
ab illo malo notorio recipiat ¶ Si aut alꝰ alt̃ melior ad quẽ ptin
hui posset tunc no petit recipere ab illo ¶ Et dicit Cõe Scotꝰ q̃ in
tali casu in quo nullꝰ sacdos nisi malꝰ notorie posset hui ¶ Ad pos-
set hui laycꝰ bonꝰ q̃ ablue ꝙ sacdotꝰ suspiciꝰ sit bapmꝰ
q̃ officiũ ministrandi sacrm in ecclia dei queat ꝑcipue nõ laycꝰ
nisi in casu mentꝫ ¶ Ad d sit q̃ mistꝝ no velit bapmare nisi ꝑ ꝑcium
quid q̃ sacdꝰ ꝙ sit ad hoc q̃ nullꝰ alꝰ posset hui ¶ Ad dr Scotꝰ si
bapmandꝰ q̃ adultꝰ sufficit ꝙ ad salutẽ recte ꝙ petit bapmum
et sic bapmandꝰ bapmo flamis ꝙ nullo mõ debet omittꝰ dictum
symdie ¶ Si aut q̃ pmulꝰ tunc ꝑ offerẽs debet ꝑcia ꝑcium
q̃ sit bapmandꝰ ¶ Si no habeꝰ unde aquã a sacdote si absit aquã
huc no ꝑt q̃ aqua no q̃ quid desit ꝑcium ¶ ad si q̃ scripturã
in vigilia pasce ut ꝑtinet ad hoc ꝑ ea unde q̃ no operat
ad bapmm ¶ Nota q̃ ecclia q̃ sanctificata ¶ ad q̃ dñs no
omittit aquã ut sanctificata ¶ ut aquã ¶ ad si offerẽs no ꝑt ꝑ
bapmare ut q̃ q̃ multꝰ ut manet nec ꝑt alꝰ hui ¶ Ad dr
Scotꝰ tunc dimittat ꝑcium suum nisi ꝑcium sine bapmo q̃

Quarta dis. sexta queritur Utrum soli sacerdo-
tes possint baptizare ¶ Respondetur primo quod cum de necessitate baptizantis sit
suppositum intellectuale potens active in aqua abluendo et formam verborum
proferre patet ex prius dictis Et sic secundum Scotum si angelus assumpto corpore
baptizaret servatis omnibus aliis ad baptismum requisitis suppositio quod omnibus bap-
tismus verus Nec talis esset rebaptizandus Sicut legitur quod michahel
prohibuit episcopum dedicare ecclesiam suam in monte gargano asserens eam a se
dedicatam fuisse Idem esset de baptismo collato per animam beati petri in
assumpto corpore baptizaret et constaret quod esset de precepto dei tale haberetur
quod pro baptizato sed non quod sine certa revelatione credendum quod alias
presupponendum esset ipsum fraudulenter agere ¶ 2° dicitur quod quilibet ho-
mo sive vir sive mulier possit in necessitate baptizare Et non quod accidentaliter soli so-
los sacerdotes conferre baptismum congruum est Prima probatur patet ex primo dicto quod
ullum suppositum intellectuale excluditur Secunda probatur patet ex canone dis. 93.
dyaconus et conse. dis. 4. Constat ubi dicitur solis sacerdotibus esse
traditum cuiusque misterium complere Nec ipsis dyaconibus est licitum absque
presbitero et episcopo vel alii possunt tamen cum eorum precepto si baptizare quo necessit-
atum Et tamen immineta sacerdos necessitatis [illegible] licite potest baptizare per-
mittam non solum quod in necessitate quilibet viator potest baptizare a Longini
secundo Et si cum quis layrus acceptare [illegible] et suant
suada [illegible] baptizaret sed peccaret tamen contra preceptum si [illegible] sacerdotibus.

¶ Dubitatur Utrum puer possit in matris utero
baptizari quod quidem dicitur est precedens Videtur Scotus et S. Thomas quod si
puer secundum omnes partes adhuc est in matris utero non potest baptizari quia non
potest ablui vel tangi immediate ab aqua quod requiritur de necessitate baptismi
Unde dicit beatus Augustinus Qui non vivit non potest mori Ita qui natus non fuit non
potest renasci Ex hoc infert Scotus quod si puer inclusus [illegible] et sic po-
neretur ad aquam et aqua tangeret corpus pueri ipse non esset baptizatus
¶ 2° dicitur quod si puer secundum partem pedem et secundum caput est extra uterum et
timetur periculum mortis antequam totaliter egrediatur tunc potest baptizari in illa parte
et est simpliciter baptizatus ut si postea nascitur tamen esset rebaptizandus [illegible]
idem esset de illo secundum de tribus millibus per [illegible] qui [illegible] non fuerit
omnes immersi in aqua sed aspersi per capita ¶ Sed dicitur quo tunc debet no-
minari cum non sciatur an sit femella vel masculus dicit hostiensis quod tunc
congrue nominatur creatura dei Et ergo obstetrix ut dicit ille doctor vo-
lens puerum baptizare intendens caput pueri cum aqua faciat crucem
super caput pueri et sic dicat Ego te baptizo In nomine patris et filii et
spiritus sancti Et si puer vivus egreditur portetur ad sacerdotem qui querat
quomodo et qualiter factum sit et secundum quod audit secundum hoc suppleat
quod obmissum est et imponat ei nomen ut fiet in confirmatione Tertio
dicitur quod si ex utero egressa esset [illegible] ut sic [illegible]

aut pes & timet pulm mortis illa est baptizata qr ea est totus
aia licet no omes pars sentiat aptu Ht qt pans q dluia ma pl
placat id qd impotencia impedebat Et si pg vinq masc tot q nec
no qt sum & absolute rebaptizaby ne forte dupnaf si baptisma
ptis mg pulo no sufficit Et ergo ppt maiore cautela & pg subq
diae subtali forma baptizaby Si ab baptizat ego te no baptizo Si
no ab baptizat ego te baptizo in nae pr & ft & spūs st Amen
Sed si mort aliq vinq egredat tot debet spelliri & ea tudeta
ut dent Hanc no sum debuimus dicere apud multos similes qt
qr multi sue fraudis malo ut eueniat bona essent aut malo qua
homicidiu Et ideo no debet poni pmitte infante pena qm q ipe peat
Si ab me moriat an pueru & sibi credat Quod tue licite pt sibi
hic ut appareat apud ipm sibi qd ablues qt sm mos pg dicto
et qt vocia baptizaby.

Dubitat V. quis debeat ministrare bapm

qm psumit ipm agere & pcipm vera aeyal eq qui suscipit Debet
Hanc si possit qt ita et qr pe sequio utpote Si quis no hr aqm
qm attingere pot & ab baptizat appellat psuuiu uel puteu hoc qr
to qd quid qt qr ben talis acty nata est sequi mores sc submersio
qr ? sic psumit mores huc illo no debet ppelli ew uel quid deosu
qr mortalit peccauit credendo ew & quilibet debet magis dicere ysm
& sepe qm qui salute pcuri Quem no hns aqua & hns pueru
primitiuu mori qui queat in fonte Sacrdos debet sorm huc puer
no qr baptizaby qr bapm qr ablues debeat ad vita ipi ablui
Nec esset ppe dmersio dicenda & pcipi submersio Sed & tpli ritu qt
aliqs plang submittendy & puteu uel fluuiu si no habet vas in quo
posset aqua haurire & illo plano esset aqua quantucq qua bap
tizaret talis puer Si aut pstupio & accidentali mortis baptizadi
& bapm no sit da & benis & forma ritus ut si pmulg uel ora ad
ultu qt gstituy & accio mortis ppe imminente & aliquis recedat
nolens eis ecclam & bapm & ppe aque suffusio Dicit Scotus
q sic hns ofterri & ecclam mortis & baptizaby cum hr ceremo
gstaby q si vng alq assit & baptizet facit ew ypocrim Nullq ei
qt qr dna lege ypocrq qr aut ille sc qr sua ceremonia gstia
sit ypocrq ut duo pcti mortalia pt qt in illo actu tenet de
fide salutis illo baptizado ne sapiat qr magis ab aliqo vera
illq ecclia qm ypocrim Sed si permittat tpaliter ew more sb sub
mersiois & no ex erabat ea possit ? a peccatu hic Si aut ille
sibi tali gstia & accidente mortis illq baptizet ad ejm pcm
mortale qr bm sua gstiu facit homicidiu ? voluta & ideo sco
qd ? qt ? illo cum fratre Rsp qr sponsa qt gstia qr ceremo

Dezebaptizè

Destitutè matrice

Dubitat

qr in tali casu nichil aliud est q̄ remedium ad vitand̄ pcm̄ mortale vm
sic qr nihil nocet cruci q̄ nisi premo pariet aspergat aut linimen aqua
salis tepida unqua cruci q̄ pueli tenerimi baptizant ¶ Dicunt q̄ dicat qr
in tali casu in tali ḡsta ceremonia baptizo & si seqr̄ mors pgat
aduc tal̄ no est irregulat̄ ḡm Secundo licet tue sancte ulla ḡsta
teneat̄ & hui pro irregulat̄ qr se hit & homicida hoc no sit nec
irregulare Cum cessante ḡsta ceremonia no sit ei dispensand̄ qre
qr nequid sint irregulare.

¶ Dubitat si quis in casu necessitat̄ submittat
puellam & credula in cribro ad aquam putealem vnius alti putei &
mundi sit dicat debito forem & habeat debitam intentionem an talis
sit baptizat̄ ¶ Rō qr sic qr dispensat ad d̄ntem baptismi recipiendum
Nec est ei nimium in aquam qr tue immediate purgat ab aliquo
Quia cum in die pentec̄ baptizabantur multi vestibus aggregati simul
plures & tm̄ no fuerunt obstantes dubitati Cum in tali casu scilicet ḡs
ut pueri submittat̄ & putei d̄ quo cruci baptizat̄ aquam sufficere
puerū in debita forma recipiat.

¶ Dubitat quid est dicere de puo exposito
et modo ¶ Dicit̄ qr si moriatur ei ex dra stigma qr no sit baptizat̄
ut vestis illa candida quo puer post bapt̄m involuit̄ nil meritorij
tue alicui de hoc relinquat baptizandi est Dicit aut no mereat̄ talia
signa ei pueri ut possint huiusmodi testimonia fide digna qr baptizat̄
sit tenet baptizandi est tuic tm̄ est qr baptizet sub forma dicta.

¶ Dubitatur supposito qr sint duo quorum
vnus dicat &c̄ & alt̄ pferet verba ut si vnus esset mutus et alt̄
mundus an ille tuic esset baptizat̄ ¶ Rō qr no qr stante dicta relatio
esse vnus agentis principalis mutuo mutuat̄ vtra voluit hinc vnus minister
in collatione meretur Item ille q̄ pferet verba sic se ablue ego
te baptizo & tm̄ no ablueret qr casu p forma sacram̄ dicto
no debet esse pfecta Item sacra cene sicut sacra unitatis et ergo
no debet dimitti tuic ea q̄ stat d̄ statu sacri Ideo si quis mg
sacram̄ eucharistie infirmitate pacti dyocesi hoc est alimus
no debet pstq̄ dicendo corpus meum Sed debet dici tota forma
sicut in apposito Et̄m ad embatice baptismi requirit unitatis minister
in essentialibus.

¶ Dubitatur baptizet duo sit unus sit qr vnus
tm̄ faciat qr alterius margaret et pferet vba debita cui debita intentio
sit an talis sit baptizat̄ ¶ Tenent Scotus & Bonauentura qr sic qr
quod sit esset baptizat̄ & ab utroq̄ tamen baptismum recipiet qr sit
aquam margaret & sit vba dicat Ideo deq̄ alterius amborum accipiat
baptisma qr unus licet si alt̄ baptismum no iteret alteri baptismo
sufficit nec unus faciens annichilat fetum alterius.

Dubitat supposito q aliqs aſſ̃ sit pluri- / Dezplibus baſ[illegible]

ſit ul ꝓfudat fiue immergat t ſit q̃ fiat forma in ꝑti dicto
q̃ baptiſ. vos i rone p t f t ſſ amē An tales ſint baptizati
Pudet Scotꝰ t homines q̃ ymo quilibet q̃s vd baptizato tudit in
Scotꝰ q ſic fieri ꝑuat modꝰ co q no ſuat forma v̄ impoſita ab
tra d̄ forte q̃ſt intra rem q̃ diminuet mores fidei ſtrictiꝰ aut ſi ſtri-
ctius baptizaret ſignificati aliquib corp mortꝭ amaꝫ alios baptizat
ymo no adꝫ q̃ in tali casu ecclia voluit aliq̃ ita poſſe ad iſtā
forma actꝰ tenā q̃ hoc alicui poſſet via ſalutis Sed d. ſi q̃
applicēs pluri ſit dicta forma in singli plicis mēbꝝ ad que
corp an ſit baptizati ꝛc̄ q̃ ſic q̃ forte q̃d ſic fieret ul
in ꝑte formē

Dubitat posito q̃ ſit mostrū aliquod hie / Innocēſtio

q̃ appareat? eſſe duos thoes q̄o tñ ꝛ baptizari Pudet Scotꝰ
q̃ ſi ita res poſſit deberet fieri diligēs mōſtrio an mostꝝ ſint due
ꝑſone habēs duas aīas d̄ q̃ ꝓpe occꝰ noſtꝝ ꝑ ſic ſi duo ſint
ibi rapta ul due ſpīe dorſi et cuidetſſime hoc noſtꝝ ꝑ q̃cepta
intellectꝰ et volitatꝰ ſic an dicant volitatiꝫ ſuas ut q̃ mostra mōſtra-
ria vt dr Scotꝰ habeꝫ duo rapita quoꝝ vnū q̃cepiſſet velle ꝑ
q̃ quo aliꝰ q̃cepiſſet nolle vnū cū volunt ſimul et ſubria vnū ad
vō laſtimad et qualiad q cū vnū ꝙ ob ſuos q̃cedet rationē cla-
mabat ſe ſuaue Et q̄n ſic q̃noſtꝰ ꝓbꝫ ꝓtimetꝫ ad illas duas
ꝑſonas tñ dnt ſcipsā ꝓfudi illa ꝑ et alia cū vocabit forme
ſingle mō ſuꝑ vtrāq; Sed ſ̄ correctiū hui nō ꝑ an ſint due ꝑ-
ne ul ſolū vna baptizāda q̃ſt ſalbet in ill ꝓtiby q ꝓnūc ꝓmet ad
vnū cū forma in ſingli ꝓ ablucdo ſiū alia ꝓcs q̃ nō vidꝫ
ꝓnūc ꝓmet ad illā ꝓmend et cū forma illa q̃ dicenda ſic d̄ q̃ dū-
dium q̃ſt

Dubitatur v. Idem posſit ſepm baptizare

Pet q̃ no ubi d̄ baptiſmo et cū q̃ſtiō debita ꝛ q̃ Canon
innocēꝫ ꝛ Et in ſigno illius nō ꝓpriꝰ a ſcipō ꝙ a dño voluit
baptizari Item in baptiſmo contrahit̄ q̃ncū ſpūalis q̃ baptizāt
q̃ſtiō ꝑ ſpūal baptizatꝰ Sed illi ꝑ q̃ſt ꝑ ſui ubi ꝛ nō ſeqꝰ
ꝑbꝫ ꝑ d̄ ip ſalbeū miſtrat ſacrm ecclie ꝛ et ſacrm
baptiſmi Pacꝰ q̃ miſterū ecclie nō q̃ſt ſacrm ꝙ miſtrato baptiſmi
ſ̄ q̃ ecclia q̃ ꝓnūcꝫ et nō ꝙſtit ꝛ cius uſū ſic in baptiſmo
eſſent q̃ſtit in uſu eius

Dubitatur vi. ad ritum baptiſmi requira[illegible]

q̃ ſic fiat ablucō et verba q̃ placō Pudet Scotꝰ q̃ ſic ubi ꝛ ad
aug̃m accedat vīm ad clemēdū et ſit ſacrm ? Et hic ꝑ ſal ratio
q̃ inſtituto ſcip inſtituēt hoc tñq̃ vnū ſignū q̃plens ad ſuā

effectum et causalitatem instituit et q̄ nec ipse esset signum sine alio sicut dicit
qualis debet simultate requirit ad baptismum Videtur enim q̄ talis requisitus
simultas qualis ē actus hominis Nolite enim quis obligari ad tam
subitam simultatem quod dicit homo posset poni ut finaliter ita ē ad illam
simultatem sufficiat ut unus dicat interiorem aliquid aliud finiat sicut
ablutio non finiatur ad interiorem placet forma et ergo non ē dicit sicut
si factor primus duceretur una duplicata alii nos q̄ tu ducerem
et p̄s interiorem verba tu ne interiorem sicut p̄s interiorem verba et dicto
ego te baptizo interiorem tu verbis sequentibus sufficiens q̄ similiter
dū in ablutio non finiatur an interiorem aliquis ne ablutio finiatur an
interiorem prolatio.

Dubitatur. m baptizante requiratur intentio

Nomen q̄ intentio hic de voluntate dicere aliquis non debuerat Videtur sic
et 1 Cor primo q̄ intentio in baptizante requiratur intentio respondeo
actus quod exercetur p̄ba q̄ actus baptizandi debet esse actus humanus
sic intellectus et voluntas et non casualis et fortuitus Ergo dum q̄ non re
quiritur intentio q̄ baptizans q̄ baptizatus ordinatur ad vitam eternam p̄t q̄ in
fidelis in via q̄d baptizet et in illo hoc non intendit Preterea
dicitur q̄ baptizatus ad statum baptismi requiritur intentio qua vult et
intendit ipse baptizatus q̄ baptizans assumere secum quidquid vel q̄
vult ecclesia baptizans facit et q̄d ecclesia facit ecclesia sanctam p̄t q̄ intendit
in hoc et in aliis sacris sicut forma q̄ sunt
dicta et intentio illud celebrandi q̄ tenda et non videtur quia
alia intentio sit tenda ni illa et Item patet indeo ut quicunque
alii infideles venientes in baptismum predictum intendant et ecclesia quidem
alia recipiat sic unus et forma ne ad baptizatum veniat recipiat bap-
tismum nihil valet quod si ignorat vitam eternam ut ultimum finem Preterea
dicendo q̄ sola intentio habitualis non sufficit ē baptizatus pro quo sic
arguit q̄ requiritur q̄ intentio una actualis et q̄ actus a voluntate
dicitur ut hoc q̄d intendit et una alia q̄ habitualis et q̄
habitus ad illum actualem nutritus informatus et octava q̄ q̄ nulla aut
haec q̄ intentio actualis q̄ d̄ quibus actualiter intendebat aliquis
et p̄s in ecclesia illud prima intentio habitualis operatur ad id
facit tamen q̄ radicaliter q̄ illa intentio actualis q̄ et primum ordi
nabat ad omnes actus et hic in ecclesia ergo illius actus et
q̄ primum ordinatur ad tales sicut intentio simul hic in ecclesia actualis
intentio q̄ quod ergo ordinatur ad finem et sic et quod prima intentio
manet actualiter ē omnibus q̄ in ecclesia prime intentio alios actus
finit et tales intentio ut voluntas virtualis suspicitur mortis et ergo
sufficit in martyribus q̄ forte aliqui impedimenta ponere absorbebant
usum rationis in vetus adhuc in ecclesia ponere erat quod effectus de
quatuor q̄ intentio actualis finalis finem et mediorum et ergo

qua intentio

tria intentio

2 similiter intentio
ē

Queritur quid [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ... [illegible] ... intencio ... [illegible]

probat gelasio quod actus talis habitus licet conformis illi habitui non dicatur actus virtutis pro tunc hoc ipse precedat ergo intencio actualis vel virtualis. Quinto dicendum quod in baptisante non requiritur semper intencio actualis quia non obligat deus ad impossibile vel nimis difficile. Quamvis est non distincti ab actuali intencione sicut nec etiam in consecracione eukaristie ad talem obligavit. Sexto dicendum quod in baptisante sufficit intencio virtualis hoc est quod aliquis habuit intencionem actualem que qua dependebat actus baptisandi sive in illo actu habeat intencionem actualem sive aliquam que ex ea dependente sive non. Debet tamen minister sacri inti ad custodiendum cor suum quantum potest maxime in verbis forme sacramenti talis. Et intelligitur hoc quod ille actus dependit ab illa intencione actuali adhuc in virtute voluntatis quantum ad instrumentum. Sicut eciam opera in [illegible] intencionis. Nec oportet quod semper in opere intencio concurrat actualiter operi. Sed sufficit quod operis aliqua intencio precedat sine qua intencio influencia hoc. S. t. et Thomas. Scotus d. ponat quod sacerdos [illegible] puer baptisans non habuit talem intencionem virtualem quod fit de nobis vel ponatur quod sit unus adultus et quod baptisandus non habuit talem intencionem. Pro illo est [illegible]. Septimum dicendum quod in baptisato adulto supplet fides et devocio effectum baptismi et ut baptisato qui ignorat talem intencionem baptisantis de [illegible] talem pietas [illegible] hoc perveniat. Si autem sit puer qui non potest scientiam disponere [illegible] fide et devocione et manet virgo usque ad etatem adultam. Si tunc habet veram fidem et desiderium baptismi et credit se non baptisatum tunc illa fides et devocio ad suscipiendum baptismatis et gracia de penis preteritis supplet verum baptismum et causat eius effectum. Si vero huiusmodi puer moritur ante usum racionis credendum pie quod in illo periculo summus sacerdos scilicet deus defectum suppleat et salutem ei conferat. Bonaventura: credo quod vel deus revelat vel defectum suppleat in potencia nichil impediat.

[illegible]

Dubitatur que intencio requiratur in baptisando

De illo est dicendum primo quod in baptisando adulto sit inde professio ad hoc quod vere suscipiat sacramentum requiritur intencio et voluntas illud suscipiendi et ad suscipiendum effectum baptismi sed eciam requiritur devocio et penitencia contricio de peccatis. In puero autem nullum illorum requiritur quod sive illius recipiat sacramentum et rem sacramenti in fide ecclesie. Tercio dicendum quod in baptisando puero nullo modo requiritur fides propria quia sufficit fides ecclesie. Sed in baptisando adulto requiritur fides propria et personalis saltem ad hoc quod consequatur sacramentum sive caracterem ut sit vere baptisatus propter quod Augustinus dicit quod prius fecit pro ut aliqui verum baptisma habeant et non veram fidem. Pro puero vero sufficit fides ecclesie ad utrumque.

De fide puerorum

Dubitatur an baptismus possit iterari

Dicendum quod ab omnibus tenetur et certum quod non licet iterare baptismum. Et si de facto iteratur nullam habet efficaciam. Quia dicit Thomas quod causa huius reiteracionis est voluntas divina que sic instituit. Contra dicit Thomas quod in iteracione qui iterant baptismum suscipiendo sicut moriuntur [illegible]

[illegible]

Et si impfato facta est illa vtcio tue sorte quis pt disposat Sed in
publico tue no misi p paupa pt fieu t̃t hor est vm dubio vtrum ab
solute sit an in dubijs pt vtcare sub forma ecclie t̃t hoc dt
Ad hoc dare nr reliqies vtrach baptismi p ignoracia invincibile
est irrecognitas Et ideo dicit q ignoracia inclis pena recognitas
inflictas no excusat vtra baptismu.

Dubitatur ponat casus q quis mittat
baptisad masculu et sit ille qui puer qui oblatus femella Queri
an ille puer vel baptisatus sit vl an sit rebaptisadus Dicunt aliq sit
vnus sacdos cum qui habeat duos cathecumenos s̃z a et b et oc alius
causa intendat a hodie baptisad et b crastino arguentur si intendat q
dcipiat scribere et officiat b hodie in ydolo a et crastino sit exorcizat
Queri no. illi sint ad baptisandu. Dicit Dominus q a femella i primo
casu sic a et b. sed baptisatus t̃t dat hoc exm q ea ydola
ac crudele se bndrat Ysaac primogenitu bndixit iacob vel utiq z fassus
patre q deceat Bndixi ei et erit bndictus et ita sunt q pro dicte
te intellige tulit in dictu quia timebat mater liz crescr esset admetus
ut credet ydolo Dicit quod sufficit ad valore baptis q sacdos
intendat baptisare puellu ista qua a matre tenet. quia erit te
q nolit ea sit femella et dubiu est q nomine mascli vl econ dicit
q nomine no est q affectio baptismi et sic nomine pt facilit i conf.
matre mutari

Dubitatur si sit aliquis sacdos cui q intendat
baptisad vnu puerc et offerat e vtri duo et no baptizet plus
vtra domig qm alicui ne plus aut distincte intendat vnu baptis
qm excludit Deo in gnali intendit baptisad vnu puerc b nue
offerat et ponit bu q b vbi po. vng puer et q sit incertu q tm
vnu ponat ponat tm duo et fudat aqua sup vtrumq dicendo
Ego te baptiso in nomine pris et Fiat v. in talu casu vtru puer
baptisatus sit vl alt tm vl neut Rc q in tali casu nullus est bap.
tisatus no ens ambo ea ut forma vere ad ambos se extendat nt
intendo baptisare nr alt vere est baptisatus q qua vtru ess vnus
baptisatus cui alt Deus aut esset si ad vnu esset distincte ut sibi
que magis tangeret vl forsan quo alias in periculu mortis tres
sud fuerit tue illa plg esset ad baptisatu a alt no t̃t si in aliquo
casu ess casu supradictus dubiu posset baptisare sub forma g boli

Dubitatur v. in baptismo imprimat caracr
Videtur q ly caracr g ut effectu de creto significet ch q figa

(caracr)

Et sic figuras impositas mediantibus quibus scribitur dicimus caracteres
Similiter figuras pertractas in incantationibus ¶ 2° ergo caracter generaliter pro signo
et sic ablutio baptismi esset caracter quia signum Similiter forma sacramentorum dicitur
caracter Et sic capit magister in primo dis. 6. A sic non capiunt theologi
communiter Sed sicut theologi communiter capiunt tunc caracter est quedam spiritualem
impressionem suscipienti sacramentum inuitabile Et talis caracter est forma assimilatiua
illius ad aliud habente eam a distinctiua a non habente et signum configu-
rativum xpo cuius sacramentum suscipitur et est signum remanentium suscepti sacramenti
¶ Dicendum primo quod caracter non est gratia gratum faciens nec est virtus aliqua
infusa puta fides spes aut caritas patet quia tales virtutes non sunt imp-
rimuntur suscipienti sacramentum inuitabile patet de ficto Caracter autem sunt imprimi-
tur Item caracter est indelebilis sed non virtus ¶ 2° dicendum quod caracter im-
primitur anime in baptismo patet auctoritate rationem ecclesie Ut dicit innocentius 3us
extra de baptismo et eius effectu maiorum Ubi dicitur qui ficte accedit ad
baptismum caracterem suscipit christianitatis impressum Idem patet in fine eiusdem
capituli Et ad hoc sunt aliqua congruentia quas breuitatis causa transeo 3°
dicendum quod quibus caracter est indelebilis id est quod nulla virtute cuiuscumque creature
potest deleri de anima Et hoc ideo quia est forma supernaturalis potest deleri di-
uina virtute de potentia sua ordinata quia ordinauit nullam formam super-
naturalem deleri nisi propter aliquod demeritum in habente eam Sed 2m caracteris
delendi non potest esse aliqua causa demeritoria cum imprimatur etiam cum actu peccati
mortalis patet de ficto ¶ Quarto dicendum quod solum sacramenta irreiterabilia que sunt
tria scilicet baptismus confirmatio et ordo imprimunt caracterem Et ratio quia
caracter est signum unitatis ecclesie et unitatis multorum ad unum in uno
statu fidei Ideo solum in illis sacramentis imprimitur que recipiunt statum fidei
determinatum Tres autem sunt status fidei scilicet genite roborate et iam multi-
plicate 2 secundum hoc sunt triplex distinctio in populo scilicet bonorum a malis
fidelium ab infidelibus fortium ab infirmis et clericorum a laycis Et 2m
hoc tamen sunt sacramenta que recipiunt statum fidei determinatum scilicet baptismus
primus quia ibi fides gignitur 2m confirmatio quia ibi fides roboratur
et homo ut pugil iniungitur ad pugnandum ab infirmis distinguitur 3m ordo
quia ibi virtus multimoda datur et homo ut sanctus ad ministerium
a laycis separatur Et ideo tantum illa tria imprimunt caracterem ¶ Quinto
dicendum quod 2m Sanctum Caracter est una qualitas absoluta subiective
in anima existens et ei inherens et ab ea essentialiter distincta patet hoc
fere ex communi sententia omnium doctorum Et dicunt quidam quod sit qualitas
de prima specie qualitatis quia est qualitas de difficili mobilis et

dsponcs ad ultimū pfcū sīc grā qr ℔m ob caract̄ est dispositū
quia ad grām. Sed tñ de q̄nate caracteris est alia opinio
quorūdā dicentiū q̄ caract̄ nō sit talis qualitas absoluta nec
rel̄a aut fluxa sed ponit̄ ex sīc autoritatē sufficienter ideo di-
cunt q̄ caract̄ in baptismo nō est aliud nisi aia ipius baptizati
et sic diffinitur caract̄ sacrale. Est aut hoc q̄ est ad finē vitā
eā que p̄ applicatū sacrū signū est qualitas eo dicā dispositiua
inamissibilis et solū sēl fieri debet. Dr̄ sic ad salutē pnt̄ q̄ ad
sensū q̄ dēm caract̄ imprimit̄ in eā hoīem sic cerimonialiter
in sacrū applicatū agit̄ q̄ nr̄ nō nr̄ autoritas sufficienter opposita
q̄bat. Ambas opposita dicta nūtat nr̄ ullā similit̄ acceptat
eo ambabus oppositis stātib⁹ q̄ caract̄ in bapt̄mo imprimit̄ et sic q̄to
est validū dicēdū q̄ alia sacra q̄ nō imprimut caracterē ut sp
ut alia sacra q̄dam imprimut aliquē ornatū quē ornatū aut co-
rūdē caracteri congruit cū ut sacra nouē legis q̄ ipsa
sint a nullo scindat̄ vel in aliquē effectū habeat q̄ nō ip̄a hūt
effectū gr̄e. nec hūt aliquē alium sīc caracterē ut aliqs alius ornatus
aut signū q̄m dicitur Circūcisio in veteri lege q̄d imprimebat
quē caracterē sīc nunc baptismus et nō sequit̄ q̄ ergo circūcisus
nō fuisset baptizandus q̄ caract̄ circūcisionis differat a caractere bap-
tismi sicut effectū alio impōsito et tñ in collatōe baptismi pmū
circūcisio nō imprimēbat nouū caract̄ ℔ patet̄ ꝑ ficte.

Dubitatur ℣. solū debeat esse duo tpa
ad baptizandū determinata p̄ dicta. Et q̄ in baptismo duo ḡsideran̄
sīc solēnitas et ritus sacer. Cū ad ritus sacer nō sit aliqd
tpus determinatū ad baptizandū imo quolibet die et qualibet hora
baptismus celebrari p̄t. Sed solēnitas in baptismo hūt duo tpa
determinata sīc dupliciter salutari posse et pentecost. Ergo q̄ q̄
baptismus efficaciā hūt ex duobus sīc ex ritu sacro sicut ex ip̄a
gratia pentecostes celebrari solēniter et ex passione xp̄i ex qua mor-
configurat̄ homo in baptismo dr̄ sepeliri xp̄o. Ideo celebrari sole-
nniter in die sepulture xp̄i sīc in vigilia paschē.

Dubitatur ℣. catechizans debeat esse
bapt̄m p̄cedere q̄ catechizans in baptizando dr̄ ff. p̄cedē baptismū ne
ff. p̄cedat mortē non possit expectari p̄ dr̄ ultra. Ubi dr̄. dicit
te quod pueri baptizandi cōb⁹ in nocte p̄ncipij ff. ꝑ. Ubi pmū
notatur actus debet̄ q̄m baptizandi. Ubi catechizans est instruere
q̄ debeat actum fidei et cultū q̄ fidei suscipere q̄ baptizandi

· et eius professio et obligacio eius ad obseruacionem legis dei nouum instrumentum
de quibus articuli fidei quia in omnibus fidei questionibus est
spes quilibet adultus ad salutem ut fiat membrum matrimonium
pastoris respectus et assistencie non tenetur adultus ad inquirendum et alia de
fide subtiliora ad que faciendum non tenetur omnes instructus aut de
quibus questionem est sed adultus vocatus catechizatus. Et dissimulat quidam pro domino
sit est instructus circa fidei rudimenta. vel est instructus circa illa quia si
dei questionem est subito vocatus ad istum Et licet puer fidem exercere non
possit in alio vicem eius supplet Non quod exercet fidem nisi sua professione
pueri quatenus est ad illud quod nunc est ut sit sensus Credo vel sacramentum
fidei scilicet baptismi postea sua deinde in persona puerili sic loquendo Credo in proximo
Credo ut fides ponatur ex baptismi sacramento quod dicitur sacramentum fidei quia in eo
efficitur homini fides infusa Tum intendens ex puero Credo confitetur circa
fidem puerilem quatenus ad illud quod in eo futurum ut sit ipsius Credo vel quod
forsan contra puerilem fidem contrarium / est circa aliquid ipsius Credo vel opus
dabo adhuc quod agatur / in hoc circa ipse puer obligatur ad opus aliquod
iniustum pro eo facta Et sicut amabilitas vel pactum obligatur / Ex hiis iuri-
bonaria an talis promissio et obligacio sit vestra Resp quod non capiendo
salutem vestram exercere ex spontanea promissione melioris boni delibacione
et obligacione firmata Dicitur circa melioria bona ea quae non sunt de necessitate
salutis si sunt supererogationis et consilii ea autem quae dicuntur pertinere
ad supererogationis et consilii Et primum ad quod vestrum vos habetis est
in vestra lingua quod est voluntarie obligatum Et non facit duplex pec-
catum baptismale transgredendo votum et precepti Dicit bonaria quod si puer
non habet aliud informationem seu doctrinam pueri obligati ad instru-
endum eum in his quae sunt de necessitate fidei et moris ut quod exerceat eum
instrumentum Nunc autem quia nutrices huius doctrinam non tenent Sed nunc
dicat Et Non est patrimus nisi quod pertinet quia pueris sicut ostendi
Secundum autem sunt in casu primitus ubi quia non infidelibus quibus vel
pro maiore quod sunt tunc habitudo Sicut nunc esset si pueris pue-
ri infidelitatis passionis essent.

Dubitatur 20. In baptizando debeat ex-
orcismus precedere baptismum Videtur Et quia per ipsum patrem homo diabolo
pleno accepit in herede et in eo quae in usu hominis venunt et ho-
mo hoc nocumento et quia nulla querentia est esse ad beatitudinem
Exorcismus aliquis sentiendus est ad cultum divinum quia expedit me
ut liberetur a potestate diaboli quem in nocumento hoc assumpsit po-
test deo conferente ut in baptismo aque in confirmatione spi-

et in aliis hñt. Cū aut prima constreatio qua homo ad gram
stetim baptismo ol ap preg exorcisde qua baptiste tt hoc sīgnificat
ea q in exorcismo dicit ut cū dr Verade ab eo sathana et alia hñt
qr vsq ad sufflatu sīgnificat demonib expulsis et boni introitu
p̄bendat aut cū manu impositōe pellit expulsio vsq ne redeat qm
sit Sal aud in ob mysti designat sapiencia et a putredine
preservat Ez natiū aut auditū cū sputo limitis p̄t demonis impedi
menta ipius demonis respectu fidei docende ut addiscende et sic design
natur spūalis ysus apud God ola inventio in pretoria et mīa sta-
pulas designat dicit loqr amodo r demū subiecta et cetera qr
pedes hoīs impugnat quod adhuc dyabolus sustinet a ecclesia exp-
empta et tua ut alia sunt ff bapm sic confirmatio in vncē q
sīgnificat gram ad dñice ad collatā ut odore bone fame et accessio
cece q sīgnificat fidei et amoris claritatē ut doctrine radiatem
vestis candida q sīgnificat doctrine castitatis et fidei nouitate Vñ
hmoi egom dicit mtis laborantes ab eo qđ est in et ergon qđ est
labor a quibus ho ob baptismi sunt exorcismi ut mtis laborat
corpalit a dyabo occupati tñ intrus laborat et infirmat ppter
mysti semitē a dyabo in eis ptatem hñtis et sic ab benedicta or-
dinat cōm in pugnacia dyabi q est ab exorcismo God exorcismo ab
impugnatōe q est ab intrōitu tt effectu exorcismi et debilitatio ptatis
demonib ne hñ possit in homē sicut primo et alia dicta in ep̄o
patet God dicit ff in baptismo totaliter tollit ptatē dyabi ad quid
igit ad exorcizandū quilq baptizatū cui exorcismus ppr mīcia
utilitatis obmissis est Dicit Sc th adhuc ut uniformitas bapmi
obstruat ex cōi sl exorcismus obmissis sunt qr peg bapm simplicitē
et tm solū significat et nil efficit vel potest addere contra aliq
cohibet ab impugnatōe dyabi ut hoc est ingressus ad alia qđ
benedictio qua peg bapm applicat aliqua ptās demonis reprimat
Sim contra qr ista bapm est triplex vnctio vna in bapm que
fit ab eo facto qđ dicit ad catheciimū ephēta tr in aures et
nares fit in signū pugne cōtra inimicū sicut adiuta pugnat
Alia fit peg bapm confirmato in fronte in signū gre collate in
nova et ut aedor boni exēpli ad alios bñficiandos Tertia fit in
confirmatōe de qua peg dicit Vltimo nondū qr ista fit triplex mag
impositio cruca bapm Vna in catheciismo ut homo in fide roboret
Alia in exorcismo ut roboret in pugna aduersus dyabolum Alia
confirmatōe ut roboret in fide gfessus cōm ps̄bteris rndr.

Dubitat ꝙ ioh̄s bapt̄a in utero matris
cens habuit vsū rois et libꝝ arbitriū ꝑh̄. fuit due opiones
Vna dr ꝙ no. nr aq̄ltꝫ illū fuisse ab o. ꝑh̄ magis m̄ no ꝙ nūq
ꝑ sūz nām sonat anima balaam bona ꝙ dr et ne intellegeret quid
diceret. Sic mouet dns deus fuisse a spū sco et matu pūs eius mat
scz elisabeth ꝓpter ꝓcessū dei et eius meū et ut qđ ꝑ sūgiū
futuꝫ. Alia opio dr ꝙ ioh̄s ad illud motꝰ datꝝ fuit usꝰ libi
arbitrij et illustrac̄ cognitiōis et cognouit ee deū ꝑmū et sūz
nām humanā ꝙ et ut hoc placet plus ⁊ et qui vltiꝰ dr ꝙ no ꝙ
inquietꝫ ꝙ bt̄s ioh̄s ꝑ ille usꝰ rationis subtracto ꝙ et [illegible]
[illegible] admonitu dei. Sed aut ad cognitionē ꝙ ne [illegible]

De institucōne Cardi. dr ⁊ z. quod vq̄ voluit ꝙ nr. apō. nr applis ꝑ ꝑgu pressuꝝ dispō. gratiō
instituta fuisse hr̄ ridiculū. qz sic etiā posset dr̄ de vna Cath̄a dalie ꝙ et ⁊ ꝙ plati no
[illegible] Ar dicendū ꝙ apō. applis instituit ꝙ nō sint ꝙ plures appō. sed vnus ꝓmo. [illegible]
laterocs ⁊ instituit ꝙ hr̄ [illegible] Cene. ⁊ z. ꝙ hō. Sacerd. [illegible] apō. sit instituta ⁊ obstat ꝙ ipse
et nūq. nr. dr̄. nr. Dorothy lez. qz hyphi ut dr de vno scripto vsq̄ adhuc ꝙ nō ꝓuenit. no n. ꝓue
erut. alii ꝙ applis nr. ut ꝑdicti appō. annos ꝙ multo ante. [illegible] applis fuit mansit
domi hospitū [illegible] nr dr̄ ⁊ ⁊ milia ꝙ ⁊ troia anglie ecclie apō. ꝙ applos ꝙ ⁊ ista no
[illegible] et damnat. ⁊ li. ⁊ z. de obligacōne ꝙ nō [illegible] ⁊ ⁊ [illegible]
[illegible] ꝙ et [illegible]

Hec dis septima querit vtrum.

confirmatio sit sacra nove legis nec ne et nobilis sacro bapt-
ismi. Videtur primo q confirmatio sit ppe et de sacra nove le-
gis q alias no esset vte sacra nove legis a cui ghit q sic sac-
ramenti. 2° dm q hoc sacrum no sit homi ad salutem
necessarium ad salutem q pmus salvat sine confirmatione in sola
fide baptismali Dicit
in Scotq q est verum adultus sine salute si no stigmat deleye
et q q tyro aggreus deleat in affectu Sed contra dicit Scotq q sa-
cramentum baptismi sum e legendo sit nobilis sacrum cum confirmatio leg.
do q nobilitate sacri pores cius sunt ydeon qui est collatio sue
manus seu gressus confert baptismo cum confirmatio et ad plures ef-
fectus q ad dimissiones pene et culpe homi tu confirmatio est dici
nobilior non minus sit q a nobilioni ministro datus sit ab epo

Dubitat 2° Crisma prius sanctificatum

sit aggressus ad alias sacros Videtur primo q dux est ma hys sa-
cramenti sit apposita et est vestis ad crismate sanctificata in fronte q
quod cruce signat in baptismo ornata appina est ablutio in aqua.
balsamo est ma mixta et est crisma effectus ex oleo oliue et balsa. Scotus
mo sanctificatio spectat ad ipm epm ut alios cui tali sanctificatio potest
quidem q oleum significat q ho debet esse mundus et expiatus
q balsamum significat q ex eo bonus fumus et odor qui fumigat
ho aut ultimo adhibetur officium ydeon q pmus 2° dm q ipm
alias sacra Confirmo te signo crucis et confirmo te
crismate salutis in nomine p. t. fi. sp. Sed q m dr ut sit confirma-
tus signum crucis no exhibetur a publico q sacra 2° ponit ipse sa
cramentalia actus ad dr Confirmo te q ma sit crismate salutis q
causa principalis dm sacrum sibi efficaciam hic ad dr In nomine p et
et filii et sp. Sed ad q dns sua sine ma et sine forma q
sacramenti no est inquirendum q ipe habebat ptatem exercendi in sa
cerdote et sibi circa no allegantur sacros Sed aliqui loco ly salutis
sunt sanctificatus et in ly reddit Quo dr Sed q in sacro confir-
matus imprimit character a q confirmat et q illud deputat quos ad
spualia sicut spualia ad natalia alios autem et ipse fortes confir-
mant Sed q character baptismalis deputat homo ut spualia
in se recipiat Sed q character ordinis deputat homo ut spua-
lia alios donet et tradat Quo dm q character confirmationis et
baptismi character sibi distincti q distinctis causis debet ipsa
distinctio ypy et immediati effectus Sed confirmatio et baptismus sint

hemdi v̄ || Conclusio 3a quod caracter confirmacionis presupponit caracterem
baptismalem in eo qui confirmatur patet quia baptismus est principium vite
spiritualis iuxta Dyonisium dicentem in de ecclesiastica yerarchia Nichil
divinorum recidivum operari potest qui non est regeneratus per baptismum. Unde sacra-
mentum confirmacionis datur ad resistendum fortiter contra eos qui nomen
Christi impugnant et ut invicta ipsa confessio maneat et hinc prop-
ter ad omnes ecclesie pertinet quod solus episcopus confirmat || Dubitatur 2o
in confirmacione confertur gracia. Respondetur quod cuilibet qui rite suscipit confirmacionem
hunc digne confertur gracia gratumfaciens probatur quia datur spiritus sanctus
illi datur sibi gracia gratumfaciens etc. Ideo in confirmacione datur spiritus sanctus
etc. probatur per magistrum in iiii et non datur quod gracia baptismalis et quia
in gracia ... sic quod de ingrato fiat gratus Item ut de grato penitus
fiat magis gratus || 3o dicitur quod gracia que confertur in confirmacione
est alia essencialiter et numero a gracia que confertur in baptismo patet quia
illa presupponit illam et baptismalis est prior tempore Et quod illis duabus
graciis in baptismo et in confirmacione collatis fit una gracia aucta
et intensa quia ipsi gradus sibi ... ... alios incommodi sed
certe remanet Item in baptismo ... ... gracia baptismalis
manet || Conclusio 3a quod solus episcopus ... sit regulariter huius sa-
cramenti minister patet per magistrum in iiii Et nullus simplex sacerdos vel
de auctoritate ... simplex vel etiam quod quamvis potest confir-
mare et si attemptat nichil facit Et dicit Bonaventura quod ... de
istis sacerdotibus qui sub ... episcopo fuerunt quod ad istum actum
confirmandi fuit episcopus Et sic quilibet etc ex ordine episcoporum confir-
mabat

Dubitatur 2o confirmacio possit iterari

Respondetur quod hoc sacramentum tale non est iterandum patet per auctoritatem hugonis in
libro de sacramentis de sacri imponentis ... diffinitum est ulla
non iterari et pena iterare 2m canonistas est irregularitas
|| Conclusio ... ... a bonaventura quod quilibet baptizatus potest confirmari
et quilibet salubriter accipi qui ... ... accedit et sic etiam
... ... quod licet non possit fidem confiteri verbis
... et sic etiam ... ... non recipiat hoc sacramentum
ad pugnam et conflictum Ideo ad ... obediencie et virtutum
augmentum Item qui negligit hoc sacramentum negligit graciam que
|| Conclusio dicit ... quod ... in confirmacione fit ... et
... in fronte ... quod datur ad liberam et apertam confessionem
... Item ab illa ... impedirea ... ...

Side notes: [illegible]

Note at the foot of the page: Ho pena ... [illegible]

mortē et ꝑ confusiõ que ē timor ignominie nr̄i⁹ aut illaq̄
signū p̄cipua in fr̄ā manifestat̄ q̄ palestur timide et rubent
frequent̄ Tant̄ nōiā q̄ reuelet̄ fit unctō crismat̄ in scīo
rebus Nam fit in baptismo in pectore ad significand fidei fūdam
ō q̄ occipit̄ ē locꝰ cellule aggregat̄ in confirmande fit in fr̄o
te ad significand aptam confessiõis fidei audaciā et nōiā ꝑ
ō impedimentū ꝑ timor et verecundia magē maiestat̄ in palo
re et rubore frontis ꝑ in sacro oleo mixt⁹ balsamo crismat̄
madet ad significand p̄cij consecrādi dulcedo corpꝰ tēr frontis
ligat̄ ut ꝑ scriptū locus tēr p̄gnoscit̄ in humeris debet homo esse
sub quadā disciplina custodiēdā crisma. Ne sit caput lauat̄ ut
ad septē dies ꝑ septē dona sp̄us sīt tēr octāe septē diebus
adunet̄ sp̄us sīt ad discipulos celebrat̄ Nam ab antiquis patrib⁹
fuit institut̄ illaud debet quod primum ut celebrat̄ octauo se-
cundū ꝑ resurrexit corpꝰ xp̄i et quasi sp̄us sīt in eo suscepi
endā q̄ corpꝰ infirmis et nouis p̄cipitādis in hostē Esset in me-
dius octāe ꝑ prandiū confirmatꝰ quia esset recedere ut aqua
alia causa ille impediret̄ Quidā q̄ ut ab alio posset̄ ut
tunica ad significandū q̄ ꝑ sp̄m nō p̄t dicit bonat̄ ꝑ ille
q̄m alium vocat̄ q̄ ille p̄mus confirmatꝰ ꝑ nō confirmatꝰ te-
net et si fit sīt nōiāte q̄m p̄cat̄ Ꝛm considerādū q̄ ut tenet
et confirmādū sint q̄libus scīs et hoc ꝑ septēꝰ q̄ Ꝛ Ꝛ
et quod dr Ꝛ q̄ nō refert. Ꝛ. ne mitrā ut ornū nitēte
nocat ꝑ in mitrā nō dr tenē mādū sp̄us q̄ Ꝛ gradat̄ ignoco
sp̄ūs q̄ ē impedimentū nouorū et actū singulis et q̄ sunt ꝑ. con-
in baptismo ꝑ esse apte in confirmande Ꝛ Diffinit̄ sīt Confirma-
cōis sacrā ē unctō ꝑ manū ꝑlatoꝝ aliquātul̄ consecrate ut libꝰ
ecclesiis unguēdi usꝰ fuit in fronte in signū crucis ad crismate
sanctificato et hoc a ministro ydoneo ꝑ ut intelligē debita mundi-
tia et verba ita ꝑscripta significās effectū efficiāt de institu-
tōe dñi unctōis quod roborādi ad confidendū efficaciꝰ
fidei declara sunt sīb Ꝛ quod sīt ꝑ quod sīt ꝑ sub ng sacrā
ꝑ nā crismate et vocē forma dignitatis pontificalis nitēdo
et crismando in fronte xp̄i

Confirmatio fit

Baig

Hora dis octaua Querit vtrum

Circumcisio sit vna sacrem nouę legis grauę a xpo ānno
tem cuꝫ mistruꝫ. Vndꝫ q̄ ꝑ circumcisa dr intelligi spēs
panis et vini q̄ emanet ꝑ gstreacon sanguinem. Spēs. sut panis cere
albedine dulcedine sapore rotunditate et cet accia sensibilia que
pceꝑ fuerut in pane. Sed spēs vini sut color et sapor a humiditate et
cet accia q̄ fuerut in vino sut sensibilia q̄ q̄ ꝑ gstreacon mu
tet in cruorē. Ista ergo accia q̄ sut spēs panis et vini sut sacrem cir
cumcisie. sut circumcisa q̄ sut sacrem. Et dr̄ sit circumcisio ē sa
cramentū tegens corpus xpi et sanguinē cuꝫ facit gstreacon. Dicēd primo q̄
circumcisio sit sacrem nouę legis ꝓz q̄ dr sacrū nouę legis. q̄ quem
admodū ista oia accia sut signa sensibilia ut patet. sic sacrificiū ecclie nō quid
accidentale. et p̄ alios effectus creatus deꝰ illig sit agentes ipius corporis xpi
et sanguinis eiꝰ sub istibus accidentalibꝫ. Sed cū in dicto sacrō sicut dic
tū fuit nō solū accia q̄ q̄ad accidentia. sed substātia. et q̄ substātia q̄ effectus substāti
alis. q̄ad circumcisio gerut sitiend. sic istig dicibile. a quo sua spēs nāli
et diuina institutōe significat sub istis spēbꝫ q̄ctra ut dictū est. Ad ter
tiū circumcisio sacrem q̄ in accia mutatis et tm ea usq̄ ad q̄sūmatōē sacri
ficiū ꝓz ꝑ apm Col. ii. Circumcisi estis manufacta in circumcisione
et cetera. Ad quartū dr. Iubet nobis dr̄ amicabiliꝰ donet. donat. Et dicit
Ecce q̄ fuit ingressus primo ppe hoc ut quilibet fidelis exerceat magis
ad recipiendū et diuinū ad xpm sit nobis petitio. Ad quintū ut accia dicātur
nobis mutuata sensibilia. Ad tertiū dicendū q̄ nomē q̄ corpis xpi dr
ꝑ cap. Nomen. de sacris ut solū includat ꝓpiū sanguinē ad xpi. Et
spēs vini q̄ signū xpi sanguinis fuit assumpt corpis xpi ꝓpter ut mul
titudo illa que ꝓtinet ad totū corpus organicū sue sint ꝓpter aliā
sue alia nō dicatur. ut sut humores spūs animales et vitales. et sic pa
nis q̄ aliqd corpis xpi. Et tertia signum xpi corpis primo nō accep
tū et signum xpi sanguinis sut vinū signum nō entitate indiuisibilitatis
Sed entitate integritatis. q̄ illa sut signa corpis xpi q̄ ad eius
integritatē ꝓtinet. Ad ii. dr̄m q̄ sacrum circumcisie in duplici spē
ci spē vini et panis q̄ totum sacrum entitate integritatis. et nō entitate
indiuisibilitatis. q̄ nō entitate indiuisibilitatis ꝓz q̄ diuidit in illas duas
spēs panis et vini diuisas in spē et in ꝑtes diuisas. Sed q̄ totum
integritatis entitate ꝓz q̄ ille due spēs significat q̄ entitate totum
integrū signatū. et neutra earū significat hoc totū q̄ spēs pa
nis entitate q̄ctratis significant ꝓprie quia spēs corpis xpi
primo nud. Et spēs vini significat ꝓprie sanguinē eius. Sed corp
primo accepti et sanguis eius sut totū integrū q̄ sut corpa
xpi totaliter accepta. et sic alie spēs sut totū aggregatū q̄ multi
tudo et totum sacrum. Et quia spēs significat totum corpus integri
tatis. Ideo hoc sacrum est institutū ad ꝙplendū mutuatū aliē q̄ significat

per completam nutricionem corporis. Completa autem nutricio corporis fit ab una
unitate integritatis scilicet cibo et potu et non ab una unitate indivisibilitatis. Unde
hoc sacramentum primo differt ab aliis sacramentis quia illud sacramentum nunquam caret
suo significato. Sed alia quandoque non habent effectum suum propter indispositionem susci-
pientis quia quando rite consecratur semper habet suum significatum scilicet realem et veram existentiam
corporis et sanguinis sub eo. Secundo quia illud sacramentum quod significat scilicet corpus
et sanguinem Christi hoc realiter continet. Alia autem sacramenta significant gratiam inhe-
rentem actualem scilicet gratiam gratum facientem et illam non continent sed causant. Illud
autem sacramentum significat gratiam subsistentem id est verum corpus domini et eius sanguinem
que ibi realiter existunt. Alia excellentia et differentia quia alia sacramenta consistunt
in usu et in fieri. Ita quod quando non adest ad forma et tamen applicantur tunc
non sunt. Hoc autem sacramentum est quoddam permanens. Unde prolatio verborum et
perceptionis usus non est illud sacramentum. Sed prolatio verborum sacramentalium est
quedam via ad sacramentum. Sed usus perceptionis illius sacramenti est perceptio eius
vel est via qua huiusmodi sacramentum applicatur alicui membro ecclesie. Nec ille usus
scilicet consecratio aut sumptio est sacramentum eucaristie. Cum actus sacramenta-
les in quibus confertur gratia de quodlibet eorum si digne fiant. Magis
tamen ut Scotus dicit confertur gratia in sumptione quam in consecratione quia actus
sumptionis significat spiritualem nutricionem id est que est per gratie collacionem. Sed
dicendum quod sacramentum eucaristie efficit quod figurat cum sit figura cor-
poris Christi. Unde quod sacramentum efficit quod figurat hoc sic intelligitur quod
si significat aliquid fieri illud per sacramentum signum efficacis fit et si
significat aliquid esse illud per sacramentum tamquam per signum verum est.
Species autem panis et vini significant sub eis esse corpus Christi verum et
sanguinem. Ita et post consecrationem veraciter est. Tertium quod illud sacramentum
non habet aliqua verba pro forma sed consecratio sacramenti habet formam verborum
sed illa non est forma sacramenti. Sed dicit Scotus quod species sensibiles pos-
sunt dici forma huius sacramenti. Contra dicit quod non est hic aliud tamquam
materia et aliud tamquam forma sicut est in aliis sacramentis. Sed in quocumque
sacramento distinguitur materia a forma signum sensibile dicitur materia verba
vero forma. Item hoc sacramentum quatuor nominatur nominibus. Primo vocatur eu-
caristia quasi bona gratia ab eu quod est bonum et caris gratia quasi
bona gratia quia in hoc sacramento non solum est augmentum virtutis et
gratie ut in aliis. Sed ibi est et totus sumitur ille qui est origo et fons
totius gratie scilicet Christus dominus. Secundo dicitur viaticum quia est viatorum cibus et
solum illis scilicet viatoribus datur et principaliter datur eundibus de hac vita ad
patriam. Tertio dicitur hostia vel sacrificium quia significat principaliter Christi pas-
sionem qua se patri obtulit pro nobis hostiam et in eius memoriam principaliter
est institutum. Quarto dicitur sinaxis vel communio vel unio quia est fidelium
communis unio et communicatio omnium eorum in eo quod ibi continetur communicant eo quod
omnes eandem contentam scilicet Christum dominum et eundem cibum anime sumunt.

[illegible]

Dubitat² ꝟ hoc sacrē cū causte pos
sit hore a no ieunio sumi. Dicēd primo ꝙ dns sacrē hoc pa
cōa an passione cuꝫ instituit & dedit discipulis ad sumēd⁹ ut
dr. 26. Et hoc sūt valde aptū & cgruū qz tūc dns voluit
p̄m cōgale p̄uiū ab eis tolli. et ab omi militāde ut d cēto
no maneāt ad fidelibꝫ q̄nque sensibilē & in spāli forma. Deo tūt
cgruū sacrē illud instituit ut fidelis omn⁹ maneāt p̄uia p̄
cōgali fed. p̄m et signū amoris & discessu q̄sedat hoiēs aut
suis signa amoꝝ tanqua memorialia et ut alcui in cor⁹ memoria p
manēt. Deo dns hoc sacrē instituēat p̄ cena more an sua pas
sion et dixit. sūm cōandibꝫ sumēd⁹ dedit. ꝟ dns q̄ hoc sacrē
regulat. solū a ieunis est sacrand sumēd⁹ p̄ d cōsa. dis. 2a
liquido et sūt⁹ a bto Aug⁰ ad mssum rannacy. d dr placuit
spūi sco ut in honorē tāt sacri p̄uio in ob̄ ppetuā cōtpt dnicū
intret q̄m alr alibi. Deo iste mos ubiq; sua⁹ dom volt mgr ne
tud & hor ppr tria. p̄mo ppr structurā tāti sacri & ad eius re
uerā. 2o ppr duoꝝ ecclīa q̄ pxa sumēt & attēdaz q impedi
ri posset. & pcauo. 3o ppr actū pietis. vomitꝫ ul situs crap. 3o
dm q dabiles sūt aliqui crap in quibꝫ sacrē hor lucte a no ie
iunio pt sumi. Primū crap est ire infirmitatis. quo timet pietis
mortis imine. Deficiēte tūt cū sanō est pdō posse. & no
potēte p̄parare ut timet⁹ ussq; ad altera die. a qua ieiunū ceniet
Ex⁹ magis si miss. ex negligētia ul aliaꝫ ꝑuēas celebꝫ sanctis
q̄ vino ponit aqua ul si sacrdos ysse solū aqua infudit & cali
cem crediꝫ se infudisse. vinū et aqua. & procedat dicē verba
et sacrdo aliā ussq; ad offertoꝝ & tūc p̄parat se sūm aqua
accipisse. qua si sumpsit & stetim⁹ ieiunus est. ieiunio manēt &
in malo cau teneꝫ ascendere sanctuariū d nouo et sic ascendēs
sumē et sic no ieiunus sumit hoc sacrē. cū d cōsa. dis. 2a. Con
ueniūt aut sacra mysteria p̄parat aut ab integro succedat et
sequat. d sacrdotibꝫ ascendētibꝫ & no d gradū descendētibꝫ & hoc
est dispecta obliqua cōe. Item d cōsa. dis. celebrā. dr. Illy qui
sūt sacrificādi & no edūt. rei dormiēt sacrū sūt. Et subdit. tal
vno alio repulso se nouit a quide. et sequit. cribꝫ modis tenet
est ut quidecūqz sacrdos cōpt & sanguiē ymolat vobis pē
cepta cōpis & sanguis xpi p̄uiat se pbeat. Ne cōtra ita dispo
te p̄cepit que ascē ieiunus sicut ꝓhibet dūmodo sacrū n⁹ ita di
spiciat prohibet no ieiunus sūmē sicut p̄cipit ascendi sumēdi et
sic ac vna pte hr illa p̄cepta xpi. Illa sit sub utraqz spē sit
ascendāda et p̄ ascendat. strictissim p̄cepta cōe ꝓhibent. Ex
alia pte d ieiuno no hr nisi p̄cepta ecclīa tū bene gratie

nd alius ‖ deus volt & dt in ꝫ ꝑta sume q. dr a deus volt i sp̃o
to q̃ti in dubio expedit ale in fine dist. 1a & p̃m secundu tuc p̃
valde bñ erit scd scandalu ppti euitari Si sacerdos ad cenas alteri⁹
vadit qñ pro vino loteris recipiebo vinu & scd ingrediebo dñi
si alia pecunia remanet d calice & hoc videtur ad modu alteri⁹
& statim in breui tpe ab illo loco migrabo Sicut nro p̃o grad̃
natu q̃ sacerdos christi huius p̃clarissimi calicis era q̃ adhuc hic
ut fiat medio d̃ xpo & scd q̃nulae ponit vsq; ibi dñi & mercs
& ysis vsq; plane tu reuocia debuit atrepe sanguinem ‖ Scd q̃ dr
dñs assumens qñ p̃cepta hostia consecrata ponit in calice & ph
pet⁹ cu vino nõ consecrato q̃ illa die no consecrauit calicem nec a die
precedenti consecratu obtinuit & q̃ videt q̃ vinu citra defectu q̃
ista p̃cepta hostie imposita ideo tñ ille peccauit xpo corpꝰ no
veniens Nec tñ in illa die ꝛ immissa p̃cepta hostie dz dici illa
scd fiat hec sacra sumptio q̃ ibi nõ est sanguis sub spe
bus vini & p̃cepta dñi d integro sacrã missam q̃ integritas
requirit ad consecrandu & nõ ad quemlibet p̃positu dñi scd d fundne scd
legitimi Scd solu ad illa p̃positu que sequit̃ consecrandu q̃ in illa re
quirit ut sub vtq; specie sacerdos ‖ dicit dñs q̃ sacrificia p̃dicta
tradita ad dignu p̃positu sacri eucharistie requirit veniunt mẽ & illo
specie veniunt scd Scd requirit q̃ illa die nequa quis sumat aliqd
ista d ille d cibo ab hac specie vel introducat scorbu: dicit aut ꝫ ini
cit a media nocte dr ab q̃ q̃ deglutit salina vel existit d ore
reliqꝰ mi dentꝰ remanẽs p̃ nocte vt eructuare ut dr & tñ
nocet Dicit̃ p̃m q̃nen p̃ dentes clostralia species & vinu p̃sitꝰ
ta impedit a p̃cepto eucharistie te scd aqua assumpta impedit
licet no sit sola mutata in q̃mixta alijs mutet & q̃ cibus non
dr q̃ veniam sz mẽ & scd licet veniam mẽ q̃ ecclesia edi &
potꝰ ab hac stupri & stomachu veniam aut scd q̃ quis quis dicat
veniam p̃m missã ab scd ingressu ad cenas assumpsi & hoc
veniam mutat scd p̃ venia q̃nq; ‖ dr q̃ p̃cepta d palude
Si quis an modu nocte edendit aut bibit & ph no dimittet
talis p̃ adhuc celebrare ut alude q̃ncid licet si inuenit oppressu
intelligit d illo qui in taberna ebi q̃nia vinu apposuit sz to
nocte penetrauit sine sopno Si aut aliqs q̃ ed causa ut q̃
no potuit nec dormiuit no impedit ‖ dicit dñs q̃ p̃cepta stupri
scd homo debet ad aliqd tpus a cibo corpali abstinere ut sit mu
nitus ne stupri cruoris & aliqs alius q̃ p̃cepta tñi sacri p̃
cepti debet homo p̃ reuerentia cibi in gratiaꝝ actione p̃sistere
deo scd in missa ore glarie actibꝰ p̃ q̃ndi dr no in dñica
requirit magnu mirtalitu q̃nia p̃m potest d̃ tanq; cuius sit
illarꝰ specie sacramentalis altaris et consecratio licet p̃m cibi stillet

Ps. Ps. Ps. Ps.

ipm pg ſuppoſ ſacm expectar' uſq; ad aſſumpc ſpūs ſc̄i & ad alendū eo
tale ¶ Tenet dām q; xp̄us cend aſſūpt hoc ſacm̄ in altare debite
forme ſ̄t hoc ē corpꝰ meū & q; primꝰ inducit no fuit defectꝰ
ꝑ quē ocaſiō & gradꝰ accēſſ̄ remiſſe ſūt & primꝰ and ꝑſecrac
ſuſcepit q; illa erat ſufficiēs diſpoſic̄ ¶ Non dupliciꝰ ē ſufficiēs Duplex ſufficiō
quedā ſufficiēs actiua alia diſpoſitiua ad ſignificādū ſufficiēs
& actiue ſ̄t hec ſequēs conſtituāt God ſufficiēs ad diſpoſitiuā q
grauis peccat ut ſi hmōi uinū panē & aquā ſimul miſtū alteꝝ alteri
primꝰ ſacerdos & ꝑ conſecrac̄ ita fecit dicq; q; primꝰ ſuſcepit ut ſi
diſcipulos diſpoſuiſſet & ꝑ conſecrauit q; de ipſo 26. Secundꝰ illiꝰ
accepit calicē panē benedixit & fregit dedit q; diſcipulis ſuis dicēs
accipite & comedite hoc ē corpꝰ meū

¶ Dubitat' 20. her verba hoc ē corꝰ meū
ſint vba & poſſe forma conſecrac̄ panis ¶ Et q; Comeſtor dicit no
q; ſ̄t ſ̄ſſa forma ꝑ ponit ad ſignificādū ordinē obſeruādū ſacrū
& cend ꝺ addit' ne illa verba ꝓferēs ſūt ſufficiēs ¶ Tenet dicit
S Tt & petrꝰ ꝺ tarꝰ & alij Si ſacdos dicat ſolū illa verba
hoc ē corpꝰ meū ꝓtermiſſis cibus alijs verbis q; in canone ꝓcedūt
adhuc nō ꝓficit ¶ God volde ſūt ſecutꝰ q; hoc facit ¶ Tenet dicit
q; in nullo casu cend non ſ̄t obſeruāda a petro q; iſte aſſeruit q;
alicui in norma cōſtituto ſufficit ſpualit' maduuine Scotꝰ arc
alij doctores dicūt q; talis nō conſecrat q; illa verba ſunt repetenda
ad preceptū cō q; ꝑ hoc meū poſſ̄ dicitur corpꝰ ſuū quia ꝑ
dicūt tenet q; ſi quis mutet alium locū ut nobis corpꝰ et ſanguis
nr̄i fiat uſq; ibi hoc ē enim corpꝰ meū nō conficit grauiꝰ mutila
dicit d' illis q; in dicta vba ꝓcedūt & q; ꝑceptis cibis in quibꝰ
fit medio ꝑ cepo ꝑ q; illa verba dicūt' in ꝑſona xpi & nō q;
ꝑſona ſacdos ea ꝓferēdo ſiue q; ꝑſona cuiuſcūq; alterius Tenet ſcd. Comeſtor
dā debet ſe cauere hec ꝺ eamdem & ſingula verba deſimoſe ꝓ-
ferre et integre q; Canon q; tang grecꝰ ē & q; quidā cōſuēuit
ꝑ vetuſta & ſtulta q; certū nō facit cauſa.

¶ Dubitatur quid demonſtrat ꝑ hec ly hoc
in forma hꝫ ſtatū dicitur ſup dicti mihi dicēdi ¶ Primo dicit quidā
magiſter q; ꝑ ly hoc ſit demonſtratꝰ q; nō cōſ demonſtratiue Tenet
hoc tota hoc ē corpꝰ meū cōſ mōre & rectiſſime ꝑ ly dicēs
¶ Alij dicūt q; ſ̄t demonſtratio nō ē ſenſꝰ ꝑ ad intellectū & nō ſic
ſicut ſ̄ſſo ut cū dicit hec verba ſcripſit in cuto meo Tenet ſicut ſ̄ſſ
natū ſignū ut ſ̄t ſenſꝰ iſti hec ſignificāt ꝑ ſpēs panis ē
corpꝰ meū ¶ Tertij dicūt q; ſ̄t demonſtratio ad ſenſū ſed ly hoc
demonſtrat panē nō in ſtatu ꝑ ꝑm hoc q; ē ſubſtantiatꝰ & corꝰ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

cm calix sanguis mei vl cm oia vba q̃cunq; egerit hoc facite q̃c.
aciosciq; sacte Dicit Georg q; in dubio ẽt p̃r dnicas aplos ẽt
dubiu d' gsecracõe nõ q̃t hoc addendu n̄ sub gdaue Sed s. gsec̃.
ste q̃t si fecit q; xpus instituit sacdos ¶ Cõtra dicit q; ista nõ d'
p̃r ẽstd mihi dcta sub mdacõe gdecreta mihi Sed dicit q̃t gsecratu
dcipiet ut gsecratu si nõ fuit nõ tñ Sed a sacdos d' peccatis ẽt
homo inuitꝰ d' crimali vl ẽt pena d' quibꝰ dubitat an sint
gsẽte vl nõ t debet cmpe cm pceptꝰ rẽmi scrutetur dfunctꝰ
¶ Cõtra dicit Et q; si sacdos mente vl ḡnli intentione q̃ficit
an consecracõ crpis dnici fuit nõ q; q̃ aliud supplet Et nõ
p̃ intentõ gsecracõis ut cõsecratu crpis dñi accedat an gsecracõis
sanguis vl econtꝛ p̃ gsecracõis utriusq; fuit debet missa celebrata p̃
aliud supplere ut dr in quodã statuto ḡnlij tolentani Nec in aliq̃
p̃ hoc derogat veritati sacri q̃ cmb in ẽpo vnu sic p̃cepit
fidei veritate ¶ Cõtra dicit Idem Si enim alius cui audit p̃ consecra-
cõe crpis an gsecracõis sanguis fuit p̃ Innocẽciu 3m gsulcio q̃t
ut illa hostia nõ gsecrata sumpta p̃ gsulcio q̃t
q̃ sic cm nõ offerit iterat ẽt q̃t p̃ gdicta homo p̃ sẽ in loco
suo alias hostias sicut et cmut sanguis gsecrat Et sacdos gsecr̃
q; prima hostia q̃t gsecrata p̃ primu sacdote q̃d si nõ gsecrat fuit
facienda sicut statim and hoc dein q̃t quo fieri dz d' una d' qua
dubitat an sit gsecrata vl nõ v̄r in illo casu offert stando cmpe
sic debet fieri dz Et quib; putasset se dixisse vinu et habuit
aliud q̃t talib; nõ posse verae sacdal ẽtd si missa cmtigerit
Sed dz cõmpe hic q̃t calyce nam tñtanti ¶ Cõtra dicit q; cadit
q̃t difficultas d' ly hic in forma calicis sicut d' ly hoc in forma panis
et cõsecrato q̃t d' alio vino dicat d' isto cum ¶ Item sicut ly cm nõ
d' substãcia forme panis vna cum dicat d' ly cm posito in forma panis
cum ¶ Cõtra stim q; calix nõ accipitur hic pro vase q̃ tenetur Calix vas
potus p̃ cui d' ipo potu q̃tento Cmut dicũ bibe ex hoc vos omnes bibite
illud potus ẽt vinu et obliquus hic q̃stenit hic tñ p̃ intinctõ
et sic q̃t sẽsꝰ hic q̃t calyx p̃ potu sanguis mei p̃ potu q̃ q̃t sanguis
qui meq Alius nõ metaphorice q; ẽ calicꝰ interdũ passio q̃
q̃t sicut calyx vini inebriat sic cruꝫ passio sua debitricũ
homines q; q̃ se ponit p̃ se cui q̃t 26o Tractat a metaph
calyx iste vt videtur ex dictis Hic q̃t calyx sanguis mei p̃ h'
q̃t sanguis passionis mee ¶ Item 2o interdũ q; ly calyx capiat pro
vase ostendit et licet dicta pena d' vino in ẽ interdum debet

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Hora dñi nona Lucerne ℣. tātū duo

fuit modi maduerdi hor sacrm ꝙ sacrmtal & spualis

Vlond q distmcto mane maduerdi hor sacrm fuit ℣. ꝙ pcipis distmctis tpe sacrd & sciat due fuit res hō sacrm sic mgrd
ponit duos mos maduerdi 2o mo fuit ℣. pcipis diuisis dispositis
fundciu sacrd & d'illo volo tm loquit & sic q̄mor fuit modi
maduerdi hor sacrm primo fuit quib hor sacrm ꝙ nō sacra℣
ut nō rcipat hostia cōsecrata ꝙ nō rcipit cōd ut cōsecrata sit
aliud pane dmo nō distmctis cōd cm aliis ribus d' quibz dr
dñs ꝙ corp̄ illo Iudicium ꝙ maduerit & bibit nō diiudicat
corpus dñi ℣. nō distmctis ab alijs ribus 2o mo fuit℣ hor sacrm
sacrd ꝙ nō spuale ut siquis rcipit sacrm ut sacrm ꝙ q̄ cōd
illud cōsecrat & ē ille corpus xp̄i ꝙ ē mortali peto hō stri
bus d' illo fuit nō rcipit spuale ℣. nō cōsecrat ℣ fructu hō sacrm
ꝙ nō cōsecrat cū grā Locco fuerit aliquib sacrm sacra℣
& spualis ut fidelis bonq̄ qui ꝙm sua possibilitas diligēt distrc
tē cōsecrā sua talis rcipit sacrm ut sacrm & sacra℣ ℣ grā
distmctis tpe nō rcipit quib spualis & nō sacra℣ ut ꝙm bo-
nus magr̄ ℣ suū possit bñ & deuote ꝓparet celebrat summū
pp̄ℓ ℣erū abstinet ut pp̄ infirmitatē ut q̄ nō pp̄ hoc mista
ut q̄ deficit & cōcedit hoc quoniam illud Aug̃ni Cede & mādu-
casti spualit q̄ talis pp̄ bona dispō fruit & fide & deuotō
ad xp̄m ut q̄ sub sacro cōd pp̄ voluntate & desiderium su-
mēdi cōsecrat magna gratia & multa vita ētna Deo ꝙ nō cōd
deuote ulp̄ hor sumēd fuit ulp̄ priore gratia cōsequat aliq
gradu gre q̄ ei qui sacrd & non opt̄ optata sic dictū est
d' baptismo

Dubitat Vtrum prior sumat vadit corp̄

xp̄i sub hor sacro ℣. q̄ sic Nec obstat opi
malmoda dicit nō introibit scripta ut habuerit d' recepc sa-
cro. pcipit q̄ hoc nec d' quali habuerit nec corp̄ xp̄i
ei hor aliqua debent macula & corp̄ xp̄i vadit quousq̄ spēs
vadit usq̄ ad stomachū.

Dubitat Vtrū ꝺ̄a creatue irrationales

sumat corp̄ xp̄i Dicit aliqui q̄ nō Sed ro bruta rcipiūt
spēs in os fue descēdit & ille corp̄ xp̄i Et verū Et
est ꝙm alios doctores, dñs q̄ vñ corp̄ xp̄i manet adhuc
sub speb⁹ a venti ora corpis & deorsū trahit aut tra-
hēdo magis in abhominatiue dicy potest quod creaturis

nūc te
nero nrā nō ē n gd deus fecit in ea s. Hymo si corpꝰ xpi p
negligenciā vl qualitercūq mutat in cor dnm nr dr qd desinat
esse corpꝰ nr ubi ē substa maduat corpꝰ xpi d pceptō tm sz il
las spēs quas sumuit sit se habentes qd sub eis ē corpꝰ xpi ymo
dicit qd qm status mūs vl alius dl bruta capiat spēs in ore qd
fuit status desinat esse corpꝰ xpi derogat sacre hꝰ scripture
tate cū eius ptrat qd mutatis spēbus corpꝰ xpi sub eis mact
Sed aut manet qd dim subd panis d manet s esset d Sed
subd panis gnatiā a bruto nō statim desinit esse Sed manet dom
ꝑ calore nalem digestū

Subitatur .2°. de lege evangelica et d mā te

palutis sit pcessū sit cōmunis fluuius sub utrāq spē et sit orgu
qr sicut dr cōtra 29. Nisi quis renatus fuit ex aqua et spū
sco ista dicta ē cōtra 3°. Nisi manducaueritis carnē filij hois et bi
beritis sanguinē eius nō habebitis vitā in vobis sed pp verba ꝑ
dicta baptis qr sacrum nec tm dr add nisi manducetis corpus
xpi et bibatis sanguinē eius sit d necessitate salutis et hoc nō sit n
sub utrāq spē qr corpꝰ nō manducat n sub spē panis et sanguis
nō bibit nec sub spē vini ⁊ in oppositū est vnde salus citius hr
a longęuō tpe obstruat ⁊ Dicēd primo qd nr ex lege evāl tā
nr aliquo precepto xpi est necessitas absoluta sumēdi hoc sacrm eu
charistie probat qr ofa gratia qr sufficiens omi gratie fa ci
bilis nisi in sumē Sed ꝑ legē evangelicā xpi gratia hui dr
in sumē confertur sumēdo nō sacrm ut ꝑ bapm quē hō
sacrm ꝓsupponit qui gratiā confert in ꝓpria quid decreto utrāq
nō dapnat ut ꝑius bapizati 2°. dm adulti qui ordinationē
et statutū eccie obseruare corpꝰ xpi sumendo nō sumit in dno sume
ptis ex decretali omnis utriusq sexꝰ et cetera dm hoc qr licitū
hoc ꝓpter layrale gratiā sub utrāq spē ptis qr qr cōi gratiarum
et approbata consuetudine vniuersal eccie que pcepta qr sic legi
tur qd cōi exhibuit sacri gratiā ꝓpter, decretū manifeste ꝓ asserū
aut dogmatizāt qd ex pcepto xpi sit d necessitate salutis ꝓpter gra
tiam sub utrāq spē hoc qr sim et cerimoniā et ritū gdam mutat
Non tn dicit qd ꝓpter hoc gratiā sub utrāq spē cū aliqd
fuit in usu Sed dicat qd nō ꝓpter licitū sit facere ymo ꝓpter pro
hibitū et nomē qd barones regni bohemie regi romanor ꝓsta
tis dominū gallo ꝓcurator miserūt libellū grauē plures
qui nouagitia auctoritatis quibꝰ putabat se grauiter qd ꝓ
legē cōem et ꝑcepto xpi esse d necessitate salutis sumē hoc sacrm

sub utraq; spē ⁊ qd eo omes eiā layci sub utraq spē esset admitta
di ⁊ cōpulatoe eiusd libelli pagn̄ p̄missa multis autoritatib⁹
bibie ⁊ gnomd ⁊ sanc⁹ subiungat sua ḡpā verba ⁊ expmissis ra
cois sanctis sanc⁹ doctor⁹ autoritatibq sacre ⁊ canonū ⁊ omissa
lic⁹ extra instituit ⁊ declarat Illa sz patet luce clarius q̄ gnō ac
cubuit sacre rectois ⁊ sagacis dn̄i mei dni q̄ sue sanc⁹ applicus ac
celsus p̄mittit que ⁊ nullis tēpe erit ignorantia veritatis declara
tuq romā pontifex aut alijs ⁊ simoda ḡstitueb⁹ sciam ul̄ declarā
pt̄ infringi aut quoquo mō cassari aut annullari uby ⁊ cōstat
q̄ fide catholica ⁊ autoritatibq nr̄is sc̄ripturis Sed illa sup
tōnia ps̄i doctis doctor⁹ in hac q̄ sc̄i Thome ⁊ hanc⁹ alexo
d̄ hall petro de thoraq̄ richardo d̄ media villa ⁊ quib⁹ alijs
qui applicat illa omissis cōis ḡsuetudine Item sisti tur omes
layci ad a longissimo esse dep̄mati ⁊ q̄ no scripserint sacrum sub
utraq spē sicut tenebat̄ p̄n̄ admissā ⁊ d̄ hoc penitebunt nō
ḡnocabit⁹ eos q̄ercabat̄ ad obligandū talia sic̄ ⁊ si cen̄ cen̄
ducati p̄sunt Sic eiā omes sacerdotes p̄cepit qui ppli⁹ sub sub
una spē in pōce aut⁹ ymo ordinent q̄ aliter esset ḡtra sub⁹
spē Item si se dormisset ouose ⁊ q̄ si plang dorgat ppm sum q̄
xp̄us sit pnd̄ritus ⁊ pplus sic credit hoc ⁊ pplus no q̄erula
ri ḡui peto nr̄ spē ḡnocabit⁹ q̄ si cen̄ cen̄ ducatū ybat abo
rin sonord rabq Item hēt aut ego licuit ⁊ spē esse rio ⁊ p̄cept. hoc ⁊ p̄s hoc ⁊
mis alicui veritati esse te posite in scia sc̄ripturā ⁊ si esset de
lege credere ⁊ precepto xp̄i ḡtrae sub utraq spē tur omes ad
ulti tā rici q̄ layci q̄ a longissimo tpe cucurrisset in fide
⁊ primarie defendisset hēsim ⁊ tūra cred cucurrisset q̄ si
contra articulū illū una stram ecclie catholice quomodo cū
illa tpe fuisset una q̄ no fuisset vinculo fidei colligata aut q̄
fuisset sta cū q̄ ad omes adultos fuisset hēsi maculosa
Illud cred q̄ cū illud dic⁹ 16. ⁊ porti infidei v. hēticales doctri
ne p̄valebut adhuc cū Item sicut dns dicit Nisi maduerint ⁊
tra dicit in cod̄ q̄ste ego sū paid⁹ vinc⁹ qui d̄ cito dep̄cidi
Si q̄ maduerint q̄ hac pena vinct⁹ credit ⁊ nullo fit
dri medo d̄ pena Itaq̄ si vnc⁹ qui maduerat cecid⁹ deb⁹
tur illa salvari ⁊ in sūa sup̄flua stolam sub una spē ut p̄m
q̄ dicta dic⁹ Item si dns ihc⁹ Cui maduerat me vinct⁹ appro
me ⁊ p̄ pena subdit⁹ Cui maduerat hac pena vinct⁹ met
mi cū no sit medo d̄ pena ⁊ illa tenet⁹ glosa⁹ sic ⁊ illa
glosa⁹ Nisi maduerint⁹ gentes filij hoīs Quarto dr̄m q̄ d
in p̄mitia cred̄ fiebat cred a layc⁹ ⁊ q̄ dicat⁹ sub utraq spē

ecclesia permittente aut consulente aut precipiente tunc bene fiebat et sine peccato
Sicut dum conficiebant sacerdotes in fermento Nunc vero dum ex certis
causis inoleuit opposita consuetudo generaliter apud omnes tunc talis
communicatio sub utraque specie est presumptuosa temeraria et scandalosa se-
diciosa et ecclesiastici ritus turbativa et eterne damnationibus inductiva
sic communicantibus ¶ Contra dicendum quod licet peccet layci qui sic communicat et
peccet etiam qui docet laycos huiusmodi communicationem sub utraque specie esse
licitam aut utilem multo tamen plus peccat aut errat qui docet et
tenet ipsam esse necessariam ad salutem ex precepto divino ¶ Contra dicendum
quod ecclesia potest et potuit illum ritum communicandi sub utraque specie in primitiva
tollere aut mutare et ita fecit ex rationibus causis quas doctores ad
hoc allegant [illegible] Et a longissimo tempore continuat et insuper confirmavit
consuetudine ad sui observantiam obligante dicitur enim dist. 11 capitulo Consue-
tudine. Cum nec sacris canonibus nec humanis legibus consuetudo obli-
gare monstratur in concussa servanda est Et Augustinus ad Casalanum presbiterum
dicit Consuetudinem laudamus que tamen non sunt contra catholicam fidem
nichil usurpare dinoscitur Idem in hiis duobus de quibus certe nichil
constituit divina scriptura mos populi dei et instituta aliorum pro lege
tenenda sunt Et sicut prevaricatores legum divinarum ita reputatore contemp-
tores consuetudinum ecclesiarum coherendi sunt ¶ Contra rationem quod est
falsa ¶ Ad rationem pro veritate questionis adducta que videtur plus sonari ad
propositum adversariorum antequam respondeat ¶ Est notandum quod tria sunt in illo
sacramento distinguenda Primum est species visibilis panis et vini que
sunt sacramentum tantum ¶ 2m est caro Christi propria et eius sanguis et illud est
sacramentum et res Est enim res que per ipsum significata scilicet per species Et est
sacramentum tertii significati scilicet corporis Christi mistici significandi corpus Christi
misticum quod ipsum significat ¶ 3m considerandum est eius caro mistica et
sanguis misticus et illud est res tantum que per alia duo significatur et non
significans ¶ Contra hec sacramenta due sunt res Una contenta et signata
et est vera Christi caro quam de virgine traxit et verus Christi san-
guis quem pro nobis in passione effudit ¶ Alia est res huius sacramenti et
per ipsum significatur sed non contenta sub eo et est unitas ecclesiastica in predes-
tinatis vocatis iustificatis et glorificatis Hec due res sunt duplex
caro Christi ¶ Contra quod species visibilis ideo est sacramentum alterius duorum scilicet du-
plicis carnis Christi et sanguinis quia utrumque significat et utriusque si-
militudinem gerat Et primo significat verum corpus Christi quia sicut
panis preceteris cibis reficit corpus et sustentat et vinum hominem
letificat atque inebriat Sic vera Christi caro et eius sanguis prout
sumuntur in sacramento plus ceteris gratiis interiorem hominem et spiritum

De consuetudine

Tria sunt in isto sacramento

refrit letificat et ſaginat/ Quod ſignificat corpꝰ xpi miſticu qꝫ
hoc qꝫ ſtat ex multis granis qfrit ꝙ panis et qꝫ multi venis
vinu in vnu qfluit Sic ꝯa ex multis ꝑdmis fidelibꝰ cuitab
ꝯa conſtat Ihc uero xpc vera et ſanguis vere qꝫ ſacrm et
ſigmꝫ carnis xpi miſtica qꝫ hoc qꝫ ſtat uero xpc de quib⁹
multis puriſſimis et imaculatis aſſſit et ſanguis eius qꝫ multis fut
tulit puriſſimis et imaculatis conſtat Sic uero xpc miſtica et ꝙ
gregatio ſeu multitudo fidelium intacta ꝑfectu ex multis ꝑdmis a
ꝑmali macula liberus offrit hꝫ corpis xpi figmꝫ ſunt ex multis
ones Q. d. qꝫ duo ſut mod maducde et bibdi carnē et ſangꝫ
nē xpi Vere ſacrat Alig ſmat Sacrat ſupplo qꝫ ſupplo de
corpis et ſanguis xpi ſub ſpecy panis et vini ꝙ mirabile talꝫ
ſumcdi et d' illa no intelligit auctoritas qꝫ videtur aduersa ꝙ pu
ero qui accedit hꝫ bapm uno qꝫ no ſumat corpꝰ xpi: ſacrat ad
hoc ſaluat/ Ergo ſmat vo maducat et bibit qꝫ duplex ſm qꝫ duꝫ
qꝫ uno xpi et duꝫ ſanguis ſic vere et miſtice/ Et id qꝫ corpꝰ mi
ſtice et ſanguis xpi miſtice/ Primus maducatio aut bibitio ſpiritꝰ
qꝫ ſmat ſupplo carnis xpi vere et ſanguis eius vere et hoc ꝑtine
nō qꝫ aliud ſm Bonauen qm in vera fide ſacramta et ꝑ dilectꝰ
onem/ d'uera congregatio ſeu maducatio xpi ut qꝫ ſub ſacro edo cor
pe ſuo vero ſanguis nulla relicta ſubſtia et ꝑ nobis multiplicat ſuſti
nuit paſſiꝰ/ et ſic uo ſuo ſanguine ſuo qꝫ nobis et multiplicat
ſui corpis vnitas congruit ſtudet qꝫ nos in hoc ſacro adhet nos in
ſuo corpe ꝑ audiꝰ et cibꝰ et ſpūs ꝛcongregatꝰ ad cognitionē omiꝫ
et actuꝫ amoꝛ ſui et actualē dilectꝰ Et q. ad ſpualem maducatiꝰ
nem ult⁹ illa cognitionꝫ requit⁹ qꝫ cognitionꝫ et actuꝫ amoꝛ omiꝫ
ipe cognitatꝰ ſit xpc deꝰ Conſtat diuꝫ d' ſpūalē maducatiꝰ
ſangꝫ xpi ut ſit hō deuote congregatꝰ xpo ꝑ fit qꝫ in hoc ſa
cramto ex ſuo ſpōſo ſanguis qui ꝑ nobis fudit in precio et
qꝫ et actuꝫ amoꝛis omiꝫ ipe cognitatꝰ ſit d' illa maducatiꝰ ꝛ
ne intellꝫ auctoritas ꝑ uitare quod adducta qꝫ puer baptiſti
ſic nō maducat nec poſſit ex ſe habere ordē fidei et plenū
uſū rōis Sed d' illa intellꝫ illud Aug. Quid paras dentes
aut uentre crede et maducaſti Sic maducat ſpualit qꝫ diuꝫ
audiut miſſas ex talia ſic congregatꝰ et ꝛ palato cordis rumi
nat ordē ſacrō qꝫ tractat ꝑ ſtabus fidei Sed qui ſe ad ſacrm
ꝑcipiēd ꝑparat congregatꝰ et amado ſm modū ꝑdictū alia
ſit maducatio et bibitio ſpualis ꝛ rei hꝫ ſacrī ſit corpis xpi
miſtici et ſanguis eius miſtici et qꝫ omnis et mortalis culpe
et actualis remiſſio carnalis in ſpm hoīs fidelis et quid ſit maꝫ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

qz in quolibet est dz aliquis effectus q̃ est in bapt̃o ꝺo ꝑ fidei
gr̃e Hic in ꝓposito venio hoꝝ ad tenebras cum q̃ actuale cum
infusis, quodus nõ sit realis mutatio corpis & sanguis dñi nr̃i
ihũ xp̃i sed vocat ꝺo q̃ ea q̃ efficit quę corpꝰ xp̃i vñ & sanguis &
illoꝝ realis mutatio et bibito significat & nota q̃ cum dr̃ ihs
ihs Johis vi° Qui manducat carnem meam & bibit meum sanguinem
ꝯ aque ducis cui bibit de aqua quã ego ꝺo fiet in eo fons
aque salientis in vitã ętnã dr̃ cum xpc ꝺ Tabuit ꝺo dominus
vita & intellectus et aqua sapie salutaris potauit ꝺo eum cui ista
que est vita ad & stolas & sapiam vocat prima & aqua & illoꝝ
carnem vocat cibum & potum ihs Luc xxii° Ego aut̃ dispono ꝺo
sicut disposuit mihi pr̃ meus ut edatis & bibatis sup mensam meam
& cenetis meis vbi dñs ihs mihi ꝺo & ihs passibilis & caro venio
ad simul bonis & mutuis cibis vestis & spiritus bibitum vocat ma
ducatis & bibatis hic quod est cibus & potus & quo alit & bibat
spe aut̃ nõ spe dñs cui & vestis & spiritus unite sunt & mque ch̃i
nabilis gaudet & delectatur sicut in ꝓposito thoꝝ Tecum habet xp̃us
hoc factum sub vmbra spe sub dispn̄ sacramenti tradidit hic hoc in no
habet & hoc cibus legis impleuit sic sacramenti sub vmbra spe hic
dñs ait xo ꝺo ihs ꝺo vobis ea ꝺocturus effectualia quidem
hoc spiritu & talia q̃ caro caro nutrire nõ pr̃ q̃ hic ętna sit
tristicia & ętna gaudia cum ordo sacerdotalis et ministerio võ ecclia
cui dimisit in statu crucis et q̃a illa ordinauit & put ei spus
sanctus tutor cui & ꝓ ipe impetrauit non ait ꝺo lex ꝓpa Jnfirmitas
hoc habitant ꝺocturi legalia esse d̃ mundata sanguis ꝺo & evangelio
hic sic pcib nr̃i eis q̃ sede dicunt̃ reducunt ad ipm q̃ficiãt à fide
recto & spus sanctus instinctu hic ipa hoc mundata vena cordis
ad pristinum statum & motu redijt pr̃e qd sacris subdit̃ ea-
mac cum qui aliud nocet fuerit sit q̃ficiãt in secundato q̃-
ut pr̃mittit Etiam hoc aptius in sub spe autoritatis hoc
& sup ad sub vmbra spe nõ in pcepto sic sanctis spe ihs ad
Corpꝰ dñi Eucharistiam manducabit panem hunc & calicem bibet
nobis dñi condignis amen caueat hic in fra probet se
ipm homo & sic de pane illo edat & ꝺ calice bibat Jn aptius
voluit q̃ pmitia cordis nocte mistica sed cibus hoc sacrum sub
vmbra spe habuit God nullus pcepit hoc sanctis sed cibus vel cordis volu
q̃ expressius annuntiat & significat mortem dñi & passionem
eius sub vmbra spe sibi sanctis ejus sub alia in God nõ opus
ut expedit pr̃e causas docentes q̃ hoc fiat a lapsu & sufficit
q̃ fiat a fidelibus q̃ tenet sub vmbra spe q̃ficiãt & simul per hoc

q̃c q̃ficiãt sunt sanctificato
q̃ habitat hoc

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

effusionis calicis ꝑ̄ p̄e ꝓfunditudinē sudoris ⁊ maioris mōr ⁊ tumultu ad
ḡmiū vocandū quoꝝ aliq̄ ruſticoꝝ et grassi ſint aliqui iuuenes
aliqui ſenes aliq̄ ſemi aliq̄ infirmi quoꝝ nō nulli reſtitui ſe diſtu
applicare ad ſtipes calicis 1a causa eſt pietas deorū qr poſſent
ſimplices credē qd ſub ſpē panis corpus ſolū ⁊ ſub ſpē vini ſolū
ſanguis ſumeret quod eſt error 2a causa eſt qr irreuerentia mtis
que poſſet fieri in ꝑcessu Primo in deportando de loco ad locum ⁊
magis ad loca diſtancia qr infirmis 2o in vasis ꝓdictis q dict
eſſe cōſecrata nō tacta a laycis 3o in verbis laycoꝝ quas ſumendo
diuersimode caliri ⁊ manducāt in ḡbuſdā ꝓ infirmis quē poſſit in
ſtatu cito accessū gradu deuote ⁊ bibere ſic ꝑue muſte cum q̄dā
rugis vas eſſe clauſū putrefieri cruā quoq; et fieri abhominabile ad
bibēd̄ maxime infirmis ⁊ impgnari ⁊ alios fœtibꝰ nauſeabūdis ⁊ ſi
ſic poſſet eis ꝓmoueri ꝓmitū Itē item nequo verſe poſſet fieri co
ſeruacō tocius anni quin reqrat in feſto paſce aliqd ꝓ dcam
mixtiō aut ꝓlixiō Item quod fiat in tribus in quibꝫ cap mtis
comu ad celebrand Item in ſuis ſingulis eccl̄ie poſſet ꝓcessū ecclaſt ⁊
multa talia poſſet cōtingere in iuuenū ad ſacramtū Secundo ca
eſt qr liḡ ḡbuſdā ſub utraq; ſpē laycis ſumſit ⁊ ſic vinū ⁊ ſic
tu qr ſumunt integrū ſacrū quo ad effectū qr nō plus ḡtinet ſb
ambabꝰ ſpēbꝰ q̄m ſub una tm Cōtra tota eccl̄ia ſentit eſt eoꝝ qui
ti Item poſito nō in ecclīa qr ſupius ſacrū cruā ſub ſpē vini adhuc
aliquid mtis ſue ſtipes ſub ſola ſpē panis adhuc qr eius poſſit
reuiuiſcere ⁊ ecclīa vitā ordinaſſe illā ḡtiū ſub una ſpē tm
Sicut ſacerdotes ꝓhibēt a mādo / ⁊ in meliorē vitā ſuſcepto eſſe
grauē Et alios in laycis ſub utrāq; ſpē ḡmandēs / maxime pcepit ⁊
mobedicend / oēs clīos in qt obedientia quā optima Item in die paſce
nec ſacros offrāt nec ſuit ſacrum ſolū ſub ſpē panis Et hor
ides dt Bonauē qr illo die ſacros ſuit ſacrum ymo ad vesperas
qm ad ſignificatū illo in die nō ꝙ paſſus ſignificat ⁊ ſacrum
eo qr tota illa dies et totū officium cuiuſq; dei eſt memoriale dñi
ce paſſois Et illa vesperis ſacros ſufficit fieri ⁊ ſacrum ſub una
ſpē illa die eo qr totus ꝓpus eſt ſub ea . ⁊ Item oēs ḡſtruere
ſepulcra ⁊ ex ſolicitudine aput omnes ecclias aggrata ſacrum eſſe
creatū in die cene reſurrexit uſq; ad diē paſche ſolū ſub ſpē pa
nis et nō vini et hoc ꝓpter ꝓcim effusionis vitandā uti ⁊ volebāt
quod dubitādi In ro dubiū ꝙ officiū ꝑ dcā hor mſtrauit ab
immocato ꝑ̄ dcm nō ꝙ nos imitari actus et ritū primitū qr
apli ad ritū baptiſmi ⁊ mādi xp̄i Sed in primitiua eccl̄ia ſi
milis ⁊ in ſecundo ꝙ nō nō Dic ecclīa eſt ꝙ ſacra ſcra ecclīa ſtica .

ſecundato

ꝙd paſcue:
ſacrum ſolū ſub ſpē
panis

Ⅱ Preo ꝓbuerd argumentoꝝ & auctoritatu dant̃ ꝙmꝯ ꝓbuoꝝ
ex quib⁹ possit queuꝯ argumenta & auctoritates facilit̃ ꝓbi
ꝓxima ẽst q̃ licet auctoritates hꝺmõd loquant̃ de maiestate xp̃i
pũs xp̃i & diuinis sanctis cũ tñ nulla earũ dicat ghiscos
layros esse necꝫ subiectos ꝑte & esse de precepto aut in
substãtia sacri p̃mati aut ep̃atus officio xp̃i & ipsius maiestat̃
ꝓbuũ q̃ hꝺmõd auctoritates no loquant̃ de ghisce layros subiectis
ꝑte Sed loquunt̃ de sacerdotibus ad quos ꝓtinet hoc sacrum officium
& subiectis ipse sumꝰ pontifex ꝓtinet hoc sacrum officium xp̃i & successoꝝ ei⁹ ꝑte
te Tertia ꝓbuo q̃ si aliqua auctoritas loquit̃ de ghisce layris
& de sacrosancta ecclesia tñ auctor loquat̃ de illo ꝙd nequeo mihi
credat illa in dicta aput aliquos ꝓbabit̃ sz q̃ sacrum ꝓhibeat̃
dicta layrali ꝑsone sub pena ꝑte Quarta ꝓbuo q̃ in hꝺmõd auto-
ritatib⁹ sacer corꝑis & sanguis xp̃i & libri sanguis ꝓpr̃ie in ꝙdali
intelligi ꝓprie corꝑis & sanguis xp̃i & illa fit dicta sub ꝑla ꝑte
panis tam de & realr̃ sicut sub alijs ꝑtib⁹ & no alit̃ sub al-
tarib⁹ ꝑsbr̃is ꝙd sub una earũ Quinta ꝓ auctoritates aliquas
loquunt̃ de layris tm̃ no loquunt̃ de maiestate sacerdotali et
libertate sacerdali ꝓpr̃ie Vltimo ultio q̃ decima multitudo dupl̃e
accipiat̃ ano no ꝙdam̃ de aggregato ex ordinib⁹ fidelib⁹ & ꝑte ghisce
omnib⁹ qui tm̃ fide bonos & malos tam ꝑte assiliat̃ in eccl̃ia
pagare missa & mandat̃ ex de ꝙd ꝓsens ꝙgregati malis tm̃ sz
qui solu tm̃ fide & no caritate sint in ecclia solu no ꝓ bonis
sz ꝑtes in caritate no & mitto Ⅱ 2° no accipiat decima ꝓtinens
& magis ꝑte ex aggregato ex ordinib⁹ fidelib⁹ in caritate existentib⁹
tam illos no mali ꝓpiani q̃ stat̃ mortalit̃ ꝑte no sint in ecclia
Ad ꝓbandu hmõi decimas sero grand quatuꝭ & ecclia ste
structa accepta de corꝑe xp̃i mystico & hoc ꝑte similitudine ad
male corꝑis hois in quo sint diuersa membra adim̃ unita & col-
ligata hmõia diuersis actib⁹ ut oculus videat auris audiat manus
operat̃ & pes sustentat Sic in ecclia sint multa membra eccl̃ie
& ꝑsone fidelis adim̃ colligata uinculo caritatis ex caritate
existentes sint una membra eccl̃ie q̃ agitat̃ ꝑsona spũs sct̃i ut
tota eccl̃ia tam illa membra eccl̃ie hmõi diuersos status & officia uti de
clero layci religiosi ac statibus ꝓlati & subditi militibus mercha-
nicis ac agricol̃ quib⁹ statib⁹ & officijs diuersi gubernat actus &
operat̃ hꝺmõi corꝑis mystici Xpi de capite ad ꝑdes capitis ꝑtinent
ex quo ꝙsidam̃ tertia ꝓpositio ex ordine & sitis ex ipsum est supremum in
hoc ecclia & xp̃us est supremus in ecclia tam in capite humano ex
ꝑsona cui ex in eo pareat omnes sensus ex eius quies xp̃o & hic

ffolia 2ª sũt ?

Ⅱ & caput

plenitudine ẽius gratie Johis 1° Corinth. de plenit̃ ei⁹ nos oĩes accepim⁹ et
ꝑ̃m in malis capite est ois cui⁹ vis oculꝰ gubernac⁹ alioꝝ membroꝝ
in suis actibꝰ est in capite ꝑ̃ma sensitiua et motiua ꝛ co dicim⁹
Et hoc ideo quoniꝫ xp̃s qui hꝫ virtutes infudit gr̃am ꝛ oĩa membra
ecclie ꝑ̃m illud Johis 1° de plenitudine eius oĩes accepim⁹ et sic stat
de capite nobis et corpe suo b̃ vnito et collig̃to fit vir⁹ homo.
Hinc de xp̃o capite ecclie et de eccl̃ia suo mystico corpe b̃ vnito quelo
cunctipo gsituit vnꝫ xp̃us mystꝫ que tenet vpcinct⁹ ois xp̃us
ꝑ̃m incarnac̃oem que gsituta ꝛ de nobis capite et de corpe et
nobis membris corp̃is Itez⁹ dicit qꝫ xp̃us sꝫ ois q̃ est deꝰ et homo na- 2ª ꝑ 8 x 3
tus de maria vgine passꝰ ĩ Et xp̃us mystꝫ qui et cogñatꝰ de xp̃o
loco capitis ecclie et de oĩa corpe suo et quilibet in ecclesia pars
est illius xp̃i mystici membꝝ Dicit in claustro abbas de capite et
toto quidꝫ de corpe illius claustri et posset cognatꝰ ex abbate et
monachis dici vnꝫ monachus mystꝫ et hoc ꝑ similitudinem omis singularis
monachi gsituti de capite et corpe nobis hec hoc ꝑ q̃ tue subi⁹ xp̃o mi-
stico et membra eiꝰ hꝫ habeꝫ caritatem et tu deꝰ mandꝫ ꝛ eo tuis
membra eius hꝫ deꝰ hoc enim qui sunt ꝑ mortale culpa amittꝫ
caritatꝫ tue p̃dm⁹ a xp̃o et eius corpe mystico tuq̃ membra nos-
tra et pueda Dicit enim mortem̃ xp̃o nostro in suo corpe hꝫ
recipiꝫ caritatem Et tue inducꝫ xp̃m et eius corpꝫ mysticꝫ qui sua
illuminatio hoc etiam sua no officiꝫ vnꝫ membra ꝑ recipiꝫ caritatꝫ
ꝑ qua quib⁹ ei devotꝰ meꝛitꝫ sanat mitigꝫ ꝑ augmentꝫ caritatib⁹
Hinc ab⁹ ille psal. no quotꝫ in nob⁹ nr⁹ meꝛitꝫ nob⁹ sanat alig or- Deum
ꝓb⁹ Sed quare nob⁹ in ps̃a et inuocat nob⁹ ꝓ Hinc illud Augn̄i in
libro confessiõ ubi et audiuit vocẽ xp̃i ꝓ dicẽtꝫ Nec tu me mutab
in te ꝑ tu mutaberꝫ ꝛ me Hinc tue habemꝰ ꝓpria ꝛ nob⁹ manꝫ qui
ipe ꝑ̃m studuit a dilexit nos et ꝓpe et ꝑ̃m sibi illabi⁹ membꝝ nob⁹
ꝑ vnionꝫ sanificatꝫ et ꝑpulsor assistendo dando nob⁹ caritatꝫ ꝑ
quã diligim⁹ deꝰ et ꝓximꝰ Albertꝰ magnꝰ dicit qꝫ ꝑ̃m reluxerꝫ
sacra homo vnit et electo debet esse Probat illud malach
1° maledicꝫ qui hꝫ in grege masculꝫ et ꝓfert et offert sed de-
bile Hinc quo infert qꝫ multo magis est maledictꝫ qui ad missam sibi
fiat offerre homo vnit et electo et in sacrificiũ dignus xp̃i
sumit vnit debile valde Dicit dicit qꝫ multo maledictꝫ est qui
vnit electo deosculꝫ pedib⁹ et pacꝫ debet et ꝛ missa ꝓpria et ꝛ osculꝫ
fetidis et sordidis corruptꝫ vnit infirmꝫ ymittit et sic fetidꝫ ꝛ ca-
ritatꝫ offert in sacrificiũ dñi Et subiungit dicẽs qꝫ procto potest
esse magnus ad corpꝰ sui et ꝓximi ut nullus ad simi peccatis ꝓ-
cliuis adhibeat studium ꝛ

Dubitat vtrū exns in pcto mortali et

sumēs hoc sacrm̄ peccat mortaliter. Nonō q. rec. q̄mgt aliquē
ēē in pcto mortali. Primo q. tūc actualiter peccat mōdū minorē
vl ēnormi peto, ut q. tz aliquid cōtra actualiē cogitat, et nō vult
cogitē, aut hō imminentia ad pximū qui actualiē mortaliē facit, aut
vult, aut optat, et nōlt cessare ab aliquo mortali. Sēd ēpōit
vltiō q̄mittēs. Et sic d' alijs. Sēcō q. ḡstus ē p' d' mortali q̄mis-
so d' quo nō pentuit nec penitet, q. p' nō displicuit aut forte sibi
actualiē placet. qđ facit. Tō q. plus mortaliē pctm̄ d' quo nō re-
colit nō penitz nec d' eo pentuit in speciali. Tō q. et si d' illo pcto
primo penituit aut ponitz p. minus contritū nō in ēt confessū illud
pctm̄ nec d' eo ab alijs. Tertiō. Sēd contra. Sēt ergo dēm primo q. qui primo mo-
ēst i pcto mōdi, et sūit hoc sacrm̄ ille peccat mortaliter, q. simplicit
indigne sūit, et abutit sacrō et sancto sacrm̄ ēst dignis tractō cui abusus
ēst periculosior. Cui ēst rōnabile. Sēd cōtra tz quē talis peccat nō
talitēr primo op̄ illo q. nō illud q. ē. ēst sacrm̄ sm̄, appetitus q. ipse
p. modū cibi ḡpōit. Cibus aut nō appetit nisi vinctus et spūalis cibus
nisi spūaliter vinctis. Et ēo si contritus sūmat extra spūale et pctm̄ mor-
tale sūit hoc sacrm̄ abutit. Ad. Et rādeō sūt. Cui ptra dicit q. ad
rōnē et sacrm̄ sūt qđ ēst ipse effectus sīc scōz. Ideō accipiendū ēt
dicē q. ēst sēm. Ideō si quis ēt contritus sūmat sīc. mortali pctō su-
mat. xp̄m sacrō abutit et irreuerētia facit. Tz rādeō sūt. non
obstāt tm̄ sīc corpus xp̄i mystice q. in hoc sacrm̄ sūit. et hoc sīc
mat se ēē. Nec rōnēs vmitō cōtra. Ad rōnēs cōcedō. Corpus mysticē xp̄i
q. dicit. et. et. Ad. Et sīc mortaliter. Ad. Et in. Ptē. sūe. q. 80. Po-
pctō mortali valde magno q. talis indūra sūit valde abho-
minabilior. ēst ōm indūrā corpali. Ad. Et ēst pctm̄ ita magnū
sicut crudelitas xp̄i. Item pctm̄ reiterandū hoc sacrm̄ magis. pctō corpis
corpis q̄mat. Ad. q. sūt valde graue pctm̄. Ad. Ideō. Ad. Inquantū ēst
Quid tibi vis amice tu q. ad altaria sanctuarii. Ad. sacerdos. Ad. dicē
dum. Ad. cui. Ad. labijs. Ostulatis filium dei. Ad. quibus. Ostulatus. ēs filius
mercenarij. Subdit. O Juda. ostulo filium hois tradis. Sicut. Ad. Judas
ostulo erās q. ēst signum amicitie tradidit xp̄m dīm. Ad. talis si-
mulo hoc sacrm̄ q. ēst signum amicie. cōtra. Et cōmunicāt offendit xp̄m
dīm. Sēd d' pcēta in pcto. Ad. nō. ēst distinguēdū q. ut talis nō
cordat pctm̄. Et ignorat aut ignorātia affectata. Et q. voluit ut
affectabat ignorare. et talis ignorātia nō excusat. Et ēst
pctm̄. Aut ignorātia. ēst cessā. Et q. potuit aut posset. sīc adhuc
Et negligit adhibē sufficiēs diligētiā. et talis ad. nō excusat. Et sīc

1 Ad. Pertinuit videtur
ordinē. Et dicendū. et glos
prout. Pertinuit simplicit
dēs pmittit. q. tangēd
tet. et. Ad. Ozā figurin
Ad. Et. Ad. Ozā figurin
Ad. Et. Ad. Ozā figurin
Ad. Et. Ad. Ozā figurin
Ad. Et. Ad. Ozā figurin

qsse in pcto mortali dño mo qz ignorancia iuris putat qz bn facit si hoc fecisse ꝓignorat iuris diuini grā qz ideo reputat pctm qsse no qz negligit qz ꝛ qz animadvt & depressit qsse ut qz tota diligencia bn ꝑ sibi si hoc fecisse a se no fuit ut sic ille dubitans in mortali peccat grauiter.

¶ Dubitatur. 20 homo peccet videndo hc

sacrm sub quo qz corꝑ xpi dit ℣ qz offert corpus xpi illud bapizatus fideliꝫ ꝓcubit ℟ qd no bapizatus no fuit admittendꝰ ad inspectꝫ vt dicit bonacꝫ qz no qz sibi de vtili & grustuo ℣ quod ex indigne hoc uiuale sacrm petat: ꝓ duo primo qz fruit memoria xpi qui ex eo ꝓpter nos factus est hoc mfido hospicio memorandus no qz ꝓtm ex negligencia qz debet ho se ꝓparare ad gradꝫ q ei confert si hoc sacrm digne sumat qz omne simile qz ꝓficit ad gradꝫ ordinata ℣ nullus alterꝫ qz in casu qz casu hoc facto no qz ordinata ad gradꝫ non qz ꝓprie operatꝫ: sicut maduicato ad eam ordinata qz.

¶ Dubitatur an tangens hoc sacrm peccet

Dicendꝫ qz aut tangens dicit mentꝫ ad tractandꝫ qz facta corꝑ xpi crudeli in ligno aut in altero loco in quibꝰ ꝛ iste colligit aut de nouo ingressꝰ in ea ecclia tunc ꝓcessit in pcto & eo tmore qz si ueneria sic tangens ex illa aut alia causa no peccat ℣ alias tangens in pcto mortali peccat ꝓpter irreuerentia qua facit sacrm ꝛ ꝓfanat. Duobꝰ ex ferendꝰ tractat ad notale eam ad corpꝰ fidelis pctis Quem bene sanctꝰ quidem archa dñi transiit sine ꝓ no ꝓpter archa dignitatꝫ ꝓ ꝓpter figuram qz dns ꝓcepit ut ullꝰ de plebe videret archa ad significandꝫ qz no licet in maioribꝰ & ꝓfectꝰ sanctis secreta fidei q ꝑ archa significabat Bethsamitis ꝛ qui fuit figuram sanctitatis archane hꝰ sacrm ore indigne sumitur in fide stat ꝓpter Ozia ad figuram qui tetigit archam qz ꝓpter eam ad ꝓhibendꝫ qz qz dominꝰ ꝓcepit qz sacerdotes filii aaron ket ad hoc erant ozia & fuit figura sacerdotꝫ q in pcto existentes ad altare accedunt Nam aliqui dicunt qz ozia illa nocte ebriꝰ fuit Sed dicit ℣ qz si aliquis pctor ad xpm eo humiliter & altissimꝫ corde laudat ꝓ no altissimꝰ ꝓpter hoc no peccat.

¶ Dubitatur. 30. nocturna pollucio impedit

a suscipere hꝰ sacrmentꝫ Videtur ℣ qz causa nocturne pollutionis ꝓcedit ex causa expressa sicut qz demonis illusio aut qui fantasticatꝰ grauiter ꝓcedit eo quod ꝓpter appetitum ꝓcedit pollutio sequitur ꝓcedit ad quem eo ex mentis sicut ad ꝓcedentes cogitationes Aliqui autꝫ existimant ad corpus ut ex superfluitate cibi

et potest & quelibet illaq̃ trahi causaq̃ pt esse sñ peto et pt cria
esse aliqñ ex peto mortali aliqñ ex venali ¶ Si causa sint sñ peto
aut ex solo veniali peto tñ no q̃ mẽ tradat sacrũ hq̃ sacrũ sit q̃
homo timedo reg sit corpꝰ & sanguis dñi ¶ Si ex causa pollucõis
sit ex peto mortali quo d mẽ impedit a suscipiẽ sic d mẽ q̃
sumẽt ho verũ sit corpꝰ dñi ¶ Illuso aut demoñ aliqñ quenit
ex precedẽti negligẽcia ꝓpacõis ad devocõ & ex solicitudine indebite
& tali negligẽcia aut indebito pt esse mortale et pt cria esse
veniale ¶ Illuso demoñ sit sine culpa prima hois q̃ ex sola
malicia demoñ volentis impedire hoiem a suscipiẽ huius sacramẽti
¶ Dr in collatõe prem q̃ ex quib pollucõ patet ꝑ in fine inq̃
hus erat hmõdi seminis corrupto q̃ aliq̃ alia causa ab ex ꝓpria
decurrentia q̃ ppe hoc a grãe no cessare a chi cessant demoñ impedire
¶ Ad cria ꝓcedentes causa lastime possit esse sñ peto q̃ puta q̃ in
disputõe vel loqꝰ vel ꝑ oratõe cogit de talibꝰ cogitare et hoc sit
sñ complacẽcia et delectatõe cogitãdi tñ cogitatõe iste no esset mortale
& in pollucõe q̃ ea possit ꝓcedere ¶ Aliqñ ex ꝓcedẽtes cogitatõe
fuit cũ delectatõe gradꝰ & si ho assit consẽs tñ no fit mortale
licet fuerit veniale ¶ Aliqñ ꝓpe negligẽcia volũtarie in causa
et excludẽdo ¶ Ad quẽ causa corporal q̃ sñ peto ut cũ q̃ mẽs
mitata natũ q̃ ¶ Dr et quib alijs peto ad vigilandũ patuit hq̃
fluxũ ut q̃ frequẽtatõe et delectatõe cibꝰ refectõe vel ad quẽ q̃ ex
superfluitate natũe alijs peto ¶ Ira ad quẽ ginit semẽ fluit ex superfluitate
natũe ¶ Aliqñ vñ illa causa corporal q̃ ex peto puta cũ quenit ex
superfluitas exo superfluitate ẽdẽ et potus ꝓptim si ꝓpe ginitãdi vel celebrãdi
assit ¶ Dr & q̃ causa pollucõis ꝓt considerari an pollucõ mortua
impediat a suscipiẽ sacrãmẽtali vel no ¶ Conclusio tñ ¶ Si pollucõ pce
dat ex exapulis modi et ho hoc sciat vel ꝓbabiliꝫ existimet debz
ipso abstinẽ a quide & a celebratõe ¶ Si aut quenit ex exapulis
venialis sñ ymaginatõe tangi sue no impedit a ꝓpacõe ¶ Sed q̃
habet d̃ ggrũ a celebratõe vel mortale existimat aut devoco a festo
depostat ¶ Si si quis in tali causa ꝑ cautelã abstinere q̃ laudabꝫ
potissime si sentit inquietꝫ ipsũ tũ dicẽ ymaginatõe sua & ꝓpositũ
in regula ¶ Si aut sentit ho q̃ hoc nãz expedit & si cria devocõ
seu trahit vel placentas vel alia tala q̃ nulla vel appetit ac
bibat & ipm possit accipiẽ sñ remorsu ¶ Si aut pollucõ ꝓcedat
ex ymaginatõe ꝓma mortali ꝓhibet mente a ꝓpacõe
et a celebratõe ¶ Si aut quenit ex ymaginatõe venialꝰ q̃
habet d̃ ggrũ vel nichil apparet ¶ Si vñ quidã ex misera
illusõe dyabli adhuc d̃ ggrũ ꝓhibet ab ũtq̃ q̃ ex q̃ ꝓpe culpa
mea dyabolꝰ ꝓmittẽs aliqua floda ymaginaria et ymaginatiua mob

Conclu

no dz
dicta
vel
ad aliq
alicui ꝓpo

Et dicit probabiliter apparet quod sine mea culpa sit et quod dyabolus vellet
meum spiritualem fructum impedire per huiusmodi pollutiones quas sit in nobis
procurat sine mea culpa et si frequenter accidit precipue in diebus in quibus
communicare debeo non est abstinendum a communione. Item dicit S. Th. quod generaliter tamen
est abstinendum quando causa ex qua pollutio contingit non caret culpa veniali puta per crapulam. Et
debet homo abstinere per 24 horas a communione quia tanto tempore non decernitur
nata [illegible] per Canones dicit S. Th. quod non est consulendum alicui quod statim
post quodcumque peccatum mortale etiam contritus et confessus ad eucharistiam
accedat. Sed debet propter reverentiam ad tempus aliquod abstinere nisi magna necessitas
urgeat. Sed in pollutione debet abstinere per 24 horas propter ebetudinem
mentis que ex pollutione provenit.

Dubitatur utrum actus coniugalis impediat

a communione. Respondet S. Th. in 4 sententiarum questione 80ma quod actus coniugalis si
sit sine peccato ut si fiat causa prolis generande vel causa reddendi debitum
non alia ratione non impedit a communione de necessitate sicut quod peccatum accederet. Sed
tamen impedit de congruo propter immunditiam corporalem aut propter ebetudinem mentis
et distractionem. Ratione illius dicit Ieronimus super Mat. Si panes propositionis ab hiis
qui uxores tetigerant comedi non poterant quanto magis panis qui de celo
descendit non potest ab hiis qui coniugalibus paulo ante adhesere amplexibus
violari atque contingi. Secundo dicit quod si actus coniugalis fit causa explende li-
bidinis tunc secundum Gregorium [illegible] debet a communione et ne accedat ad sa-
cramentum. Non autem [illegible] licet illa die debitum exigere
vel [illegible] reddere nisi cum difficultate sed cum communiter non putatur fore mor-
tale. Decens autem est ut volentes communicare abstineant prius ab actu con-
iugali per tres aut quatuor aut septem dies de consilio. Dicit [illegible] quod omnis
homo. Illud tamen non est consilium nisi propter [illegible] intelligitur de reddendo
debitum sed de petendo quod si unus coniugum instat petendo alter reddere tenetur.

Dubitatur utrum propter immunditiam pure

corporalem impediatur quis a perceptione huius sacramenti. Dicit S. Th. di-
stinguendo quod aut talis immunditia est perpetua sicut lepra aut diu-
turna et tunc solo modo propter hoc abstinere debet quis nisi propter immunditiam corporalem
perdat sanitatem mentis sicut accidit in leprosis et in illis qui patiuntur fluxum
sanguinis aut seminis aut talis immunditia est corporalis et facilius
purgabilis ut de muliere parente vel menstruata vel si homo immunda
est bene dispositus sumere non prohibetur, quamvis causa possit ad tempus lau-
dabiliter abstinere propter reverentiam tanti sacramenti. Sed sacerdoti leproso
prohibetur ne celebret publice coram populo propter horrorem. Sed in secreto
bene potest ex devotione celebrare nisi sit [illegible] adeo corruptus quod ministerium
hoc adimplere non possit sine periculo leprosus tamen ad sacerdotium pro-
moveri non debet. Item notandum quod pollutio nocturna non est peccatum
De pollutione 3 mortale eo quod non procedit a voluntate et ratione deliberante preterea

Sed pt bn ass q vna sit affectio alica pcti moralis pcedens & agg
tuans pctm pcedens q quo stando gt sn eapula ut tmptu cogitu
dinu ut aspectu aut tactu tue impedit d nocte a gnoe ut de
bo q ltr pgsm que cuigilauit sl & placeat pollue ps delectacois
& tal placeaa gt ex suppone tue gt venale pctm talis placen
Sed sl id gt vigilas & deliberate & placet pollue in sompno habita
aut placeat & gtinuaco delectacois pg cuigilacois tue gt mortale
sit licet illa placeaa sit in se pctm no tn facit pollue pctm sic
pollue placet hoi pgsm cuigilauit no ps delectacois sut natue
q oneraco ut allenaco tue cadat no ee pctm ut dr Sed th

Dubitatur 2o sacrdos debeat dare hos
sactm illi que sit petenti Nouu q deo sut gdam dant a docto
ribus poste quat dr ipsa hec qui velit tuta suscipe hoc sactm
prima q sit homo qr solu homo pt hoc sactm sacrdos sume & eq
sactm pcipe Ra q sit creatur non q alter sacrdos tue eq de
cretu pcipe ut patet ut quidq alu no det ei sactm instead
2o q sit fidelis qr no dr ministrare catheruis & infidelibus & baptis
tis sl ut sit adultus pui qui adhuc ostia tenere no debet
actiue qr no pnt distingue int ostu cibu spualem & mtl alios
nos corpales Sed sumens solu ut cibu corporale Nosteres sc sume
corpus xpi cui ad stupet hoi sacu ordinis recipit denuo & a
qualis meris clericis ad deu quod valet pui dimo hoc no pnt

Dubitatur usq ad quotta annu debeat
pui prohiberi a gnione Videtur pcto quia no gt tpus def
matu Sed qn apparent signa distructois in eo ad qua destructoe
venitur aliq riog aliq tpestas ltr deo illud undiu hom ait gnale
do q ltr Sed & tt dr q pnus in mortalibus distructo habet ass
ad ppetua crare puta deu aut ordeu suos aut creaa hoc
pt eis dat si in eis signa destructois appareat & deuoe ltr in tpe
tuscena tempestat ignorata pnpe ba ita illud tpus dant pti
cop suos ad locu pma assecutos & quid capaces sut cop d
di gtis & qnd gt tibus dat no cop s mstrucos & ad deuotos
mortalo Circa gdo q sit iejunu a iejunio natu q ceptu gnu
infirmit ut Secta q sit deuotu qr sicut no potes corpale digere
cibu pr defectu caloris naturalis Sic & deuotus ardore caret
no gt apu ad capiedu dtu cibu spualem Septimo sit sit gstitia
mortalis pctu pg habitu diligere dispositone constat sue ut d hoc
in alia q pcedenti dcm sut pctu cu venialo no stat a q
mutone qr no removat caritate Decima gdo ut sit inter q
duas hu cu debet dari denariat ametibus sanctis inter cap
nu sanctius ltr nu & amethistus a nocte & no hantibus lucida
intervalla qr alius possit dare Sed sinosp tpe lucidi intervalli

Quod si presumat esse in peto mortali vno qt d dand excusatia n primo
sit assessa et post inuenta ul amicta rapta et qt in periculo mortis
vidit dnm vnu dicentem q dz Donaldum p magna impositam et exercend
sua dei pfunde et eius ore admitti n tenea pctm d vomito ul esp
d expuitione ul aliqd hmoi vñ 26a q. 16. Si quis dit in glosa dic
ore q illud no no qt alterd qn hodie phibet excusatia dat cuicuq
nimicta lucrose d dist. Sed Nota qdo qn no sit notorie in
famie sed no debet pbari q sint infames et d notorio omne ut sup
hysriones vagi publice ignes meretrices apostate et sic quadu
sint scm et no sint assessi gnali no dat eis datu sic nec de hystri
one magno sic q exercet ad pctm Sed si sit in peto mortali no
debet q grauis culpa debeat denegari vñ dr 6 et 7 2ae q. 32 Cela
ssicut hystriones qd ordinat ad placend hominib pctm dicitur no qt illicitu
gen si ludus no vsus aliquibz excessu aut pctm illicitu et no sci
tur in negociis et dispendiis indebitis non illi qui admodicu eis subue
nire no possunt p iuste agere mercede q recipiendo dent sui ad sup
flua sua in diuitiis gsumat ul largiat diuq q illicite studio exer
ceant q. eos in peto foueatis cibz in in eternu morte posset ad
pcipiendu et confessi no qt satem denegari d ginibus meretrix
dr petrus d paulude qp pp grauia pctm possit admitti ad excusatia
in secreto no ad publico n pp publica sed pp solennem pnia ul
p scelus publicatur qp sint de pcipientes pp scandalu exp vñ
manifesta debita no sit sol occulta exercenda q scandalizati de
culpa debet edificari d pnia Sed dic d publico ministro qui no dz
dari n causa pstita no diuersis funeribus et ppria sepulturis.

Dubitatur an ad mortem iudicatus

debeat puerq hoc sacrd dari si pud petierit et agent gratie
et deuotar excusatia debet eis dari 13. q. 6. Si multa d agendis
bus publice pnia dit petrus amicli qd no debet eis dari ad pce-
pcta pnia Vide dd dari enibz ad duellu aut tornamenta pro
hibita salte et qualibetcz denegari si petit duellu no debet ei dari
Si ob tm sit accusatus ab alio sic qd si no intret duellu amittet
bona et extra pm leges cumsq patere credit pdicta doctore qd
d no debeat denegari ec

Dubitatur q excusatia ordinis de eo qui ista no existat sit
negranda excusatia pc qd sic d' cons. dist. 1. Ecclia gradibus
vbi dr clericis pcipimus ne omnino ordinis clerici ut laicos
d fragmeta oblacoim xpi ad mensam ponat dd sibi tu qd passim
stipendia pauis indignis impendi dd nostri si a militibz nudi sic.

Dubitatur q excusatia sit danda qd pigrace fuerit ad infirmi
tate alicui tlis pc q no qr h' affectu leprare dm ad si pctm sit no pcipt.

dent ⁊ ℣ in ⁊ta ꝑte ſſime

Dubitatur ℣. ſit dns ꝓcuratoꝛ hoꝛ ſacdis ꝙ ꝙ nō ymo ſa
cerdos dns eis dꝛepoꝛtet ꝑ. q. ℣. cſqui dñis et hmōdi nō ſoꝛte ſa
cerdos ꝛpbaꝛet ſe ignoꝛaſſe ſoꝛte dcm ꝓcuratoꝛ/ et ſm vulpa ſua
Dicit petꝛus d' thoꝛay quamuis mo ſit indigꝰ tñ ꝑ. inobedientia
cꝛne debet hmōdi abſtinere.

Dubitatur an ſacdos ꝓuincie debeat tradi ſubdo dcti
ſ cſſe ꝓfeſſꝰ dcm ut ſit dct ⁊ cꝛuciſixa ꝓbat ⁊ ℣ in quod quo
libet ℣ in foꝛo cꝛiminali tradit hoc tñ ſi nō ꝓfeſſꝰ In foꝛo ci
vili tradit ꝙ ꝓfeſſꝰ A tñ ſi ⁊ Si aut impedimentū ſit tale qđ ad
foꝛū iudicantis ꝓtinet ut ꝓfeſſꝰ nō tale nō tenet ſacdos tradꝛe
ſuo ſubdito qui ꝓfeſſꝰ nouit n. d. ei, abſolucre ſufficit confeſſꝰ
Si aut ſit impedimentū qđ ad foꝛū ꝑne ꝓtinet ſz ꝑtim tñ tangit
tradꝛe ⁊ iuſte agit ſi denegat nō

Dubitatur an in aliquo caſu licite poſſit ſacdos dare hoſtiā nō
conſecratā loco conſecrate ℣. q. nō q. ſacdos ſic ſaluet ꝓtinet quia
tenet ſacꝛis in ſacꝛo loco ubi ꝛeꝛpit ꝓtinet eo q nō ſit in mora
et tenet ꝑtim ſi ꝑtim tenet ſacdos dare illi ocaſionē
ydolatꝛandi q. adꝺucꝛet illud qđ mādatur ſm ꝑtim tenet cſſe cꝛne
ꝙd ⁊ in ſacꝛo ordine nulla debet cſſe fictio Decima q. ſit mdus
coꝛꝛigendi ſcut dctū fuit in cꝛna ꝓdcti q. ꝙd q. ꝓtinet ſit
dm primo diſtinguendū q. aut ſacdos nouit et ſit ꝑtim illi ut
primo nouit Si nouit tenet ꝑ. ꝛ. mittere et ignoꝛantia ꝓpoſit eo ꝙ
ſcit cui hoc debeat dꝛꝛigꝛe et apparebit in eo ſigna cōtꝛitionis
et totāl confeſſionis Si eo ſacdos ſciat ꝑtim illi qui cꝛuciſixit ꝑcat
et hoc ꝑ confeſſionē ut alio mō Item diſtinguendū q. ſm ⁊ ℣ q. d.
ꝑtim hmōdi q. manifeſtū aut occultū Si q. occultū tenet ꝛ. q. d.
ꝑtim in occulto aut ꝛ manifeſto Si in occulto debet ei ſacdos ꝛ
negare ſc ꝙ ſit ei in ꝓdelē ⁊ nō contꝛariū Dicit ei mgr
Nolite eꝛ ſtim dare canib⁹ ad ꝓuidendū ⁊ debet ei mone ut ti
meat deū ⁊ deſiſtat ⁊ amodo nō petat ꝛ publico Si aut talis
occultꝰ ꝑcat ꝑcat hoc ſuum in publico tenet debet ei dare primo
ꝑ. hoc q. ꝑ occultū ꝑcō ꝑna inflicta publicā aut q. ꝛeuocato
ꝓfeſſꝰ aut q. dicat occulti ⁊ 2°. q. quilibet xpianꝰ hꝛ ius
ad hoc ſacꝛm ſc. ad ꝑnā ꝓpꝛiā n admittat illud ꝑ. ꝑtim ꝛgele
ſacdos nō debet ꝙ in ſacꝛa cꝛne denegād ⁊ 3°. ꝙ dubia impedire
poſſit ꝛeceꝑc ꝓtius uſtificatꝰ ⁊ quanto eſſet ſcandalū ſi ꝙ in pu
blico negaret ⁊ tenet ꝓpꝛio ꝛpꝛo debet inde cauꝛe ſm ⁊ q. ꝛ.
Si aut ꝑcō illi ꝓtecto ſit manifeſtū ꝑ. cuidēt facta ut ꝙ
publice uſtidijs aut publice captꝰ ut ꝑ. iudicē cꝛn ut
ſeculare in q. ꝓfeſſꝰ ſit aut quieta tñ debet ei ſacdos de
negare ſm in occulto ſm in manifeſto.

Suspicio 3x

Dubitatur 4. suspectis de crimine sit dandum

Notandum quod secundum S. T. in quarto triplex est suspicio de crimine prima violenta et habet ortum ex vehementibus signis et evidentibus que nunquam vel raro contingunt quin contingat etiam tale peccatum ut cum nudus cum nuda solus cum sola et in eodem lecto et tempore suspecto illa pro facto reputantur nec contra eam admittuntur probationes Et si talis suspicio procedit ex fama publica tunc non debet ei dari nec in occulto nec in manifesto Si autem suspicio sit simplex aut non sit publica tunc non debet sibi dari in occulto sed in manifesto maxime si petit tempore generalis communis alias non sicut dictum est de consente in peccato publico Secunda suspicio est probabilis ut que procedit ex signis apparentibus licet non necessariis quin possit contingere et si etiam sepe contingunt huiusmodi signa sine tali facto malo de quo quis suspicatur Sicut si inveniatur solus cum sola loquens in locis suspectis et frequenter et sic suspecto non debet denegari eucaristia quia pena non affligitur ubi culpa ignoratur Tertia est suspicio levis seu presumptuosa que ex levis coniecturis aut signis habet ortum et pro illa non est sacramentum alicui negandum Sed talis suspicio est deponenda Nam est peccatum ex levibus magnum peccatum credere de homine Contra illud dictum Nolite sanctum dare canibus intelligitur de publicis peccatoribus Unde sacerdos debet diligere potius quod peccator sumat ad perdicionem suam quam quod ipse deneget sibi in perdicionem propriam scandalizando aut peccatum occultum revelando contra ordinem iuris Contra secundum innocentium Nullus debet committere peccatum mortale ut alium liberet aut preservet a peccato Unde tamen est quod ipse peccator debet potius eligere infamari quam indignus sacramentum sumere et de novo peccare Sed alter propter hoc non debet sibi dare.

Hora dñi decima Querit v. capo

Xpc et eius sanguis vel a reales sub speciebus panis et vini
pp offerach dicit. Dicend primo qd pp offerach sub hac
sacra hr end corpp xpi qd hr d origine marie traxit vel et reale
Unde vñ eius sanguis pti hr 26o et luc 22o. Hoc hi dng dr
in cena hoc hr corpp meu hoc hr sanguis meus Secm hm dicti
doctoz dicendu qd xpc i figuratiue dixit Unde aut habt 14o.
Ego sū panis vit dr illud 1 Corl 10 petra aut erat xpc pti
qr sm Aug in psalmu xpc loquit. loqua figuratiue cum no obligt
pp qd dictp precedtibz aut sequentibz ibidm vel ego alys scriptur loqr
qr sunt sublimiores dr vos palmites Constat aut qd dictp no erant
palmites nales p Unde figuratiue dixit Unde aut pti hoc vtq inspiciti
dr illud dicti assignat multipl causas primo qr oportuit esse sacrm
aliqd in quo xpc no solu precipue p cena sed sacrm istud offerat dicit
Unde qr x hoc offerat maxima sua cautz ad nos qr sacrm dedit
nobis in cibu Secdo qr in nobis sic spei fiducia sublevat ego gnata
tione ad similitudi ad ipm Quarto x hoc valde augt mtu fidei
tu creatur in hoc multos q sue sacre naturalem rem et sensib
to qr qd hoc reducit et manifestat nobis diuina deitatis Sexto
nobis manifestat diuina sapia sive sapietia qr tu aggrua nob
et mee saluti instituit et tales ordinauit Septimo in hoc mad
festat nobis diuina bonitas q nobis tm bonu in hoc sacrm donat
dignata dr Octauo euenit mag tutilitas sic qd aprig maiora hoc
ostendat pt et ei mirmig maxime ad mirmig credi dr
posse qualit cuius qualit cius no posset homi incredibile Nono specie
cius vocab et tales primo valde 2 ample longe 3 quietute
devotoz 4 reuerentia fidelib ad ipm Decimo hec euent utilitas
qr homo qd vult pt venie ad confitend et penit dnm et odit
lage gravedas 2 gradg longis magri nicolai de Orbellis de
niabilibz in hoc sacrm Primum qr manifte qr panis guttat in ca
pus xpc et vinu in sanguinem et corpus xpi sit qd panis et vinu
guttat in sanguinem xpi et sanguis xpi sit qd cius lucet cor
corpus xpi tm maiestat ipse sm ea qd prius fuit et qr in celo et
in alys corpib a altarib Unde in ofertorio recipit hec esse qd
illo Dnus qd qui panis no fuit ipse et illud tm debet esse dc
sacrile ad credend xpm tm Deu sit omps et qd nichilo fecit
omnia Secdo qr ord aliq facit qd aliquo gen qd nichilo fiunt
Ter 3o dr qd inter lotz ignis qr in scriptu salis Et qd ca
qd et Anno dr d quinto regni regis in Egipto et aque in sanguinem
Et sicut deus omps hoc potuit et fecit et hoc pt dicit non.

Pau Cara f. S. missa barba hyt t.

Dn. d. li. 15 c. 17

Beatus Augustinus narrat de pharaone quem fidelem hystoriam graphum reputat Varro
qui scribit de quibusdam hominibus de archadia qui quodam stagno transmigra-
to conversi fuerunt in lupos et in locis desertis cum feris et bestiis vi-
vebant. Et transactis novem annis si interim non vestebantur carne humana
rursus eodem fluvio transmeato convertebantur in homines. Et commemorat pharaonem
se vidisse qui per novem annos fuit lupus. Et ex quo gentiles crediderunt
quod natura posset tales conversiones facere et sepe fecisse a fortiori hoc
credere poterant de deo. Et per consequens homini fideli est hoc facilimum credere.
Secundum mirabile est in hoc sacramento quod in substantia panis transit in corpus christi
manentibus accidentibus omnibus. Nec hoc debet apparere difficile ad credendum
quia de hoc habetur exemplum in veteri scriptura Gen. 3o ubi dicitur quod uxor
loth retrospiciens conversa est in statuam salis. Nam per hoc quod dicitur in statuam
significatur quod mansit eadem figura sicut prius substantia vero carnis transivit
conversionem in sal. Sicut ibi deus servavit unum accidens videlicet substantiam transmu-
tata. Ita in hoc sacramento servat omnia accidentia et solum substantiam panis mutat
in corpus christi. Tertium mirabile in hoc sacramento est quod totum corpus christi simul
et semel sub qualibet parte hostie est et simul in diversis locis et in diversis
altaribus et in diversis ecclesiis ut est sub sacramento et in celo. Sed nec
hoc debet esse incredibile quia gentilis credit et dicit animam humanam esse
indivisibilem et eam totam esse in corpore humano et in qualibet parte corporis.
Sic etiam ymaginantur philosophi de intelligentiis orbium quia sunt tote in quibus
parte orbis sui scilicet octave spere in qua sunt innumerabiles stelle quarum
quelibet est maior tota terra. Similiter ymaginationi averroys unum in-
tellectum numero esse in omnibus hominibus nec ymaginationi platonis repugnat
ponere hominem universalem eundem numero. In omnibus hominibus particularibus et
talia intelligere et credere non videntur maioris difficultatis apud homines
quam quod corpus christi realiter sit sub specie hostie et sub qualibet eius parti-
cula et in diversis et distantibus locis. Iudeis etiam debet credibile illud quod
ipsi dicunt et credunt et noviter conversi cuidam doctori solemni retulerunt
quod helyas presens sit in omni circumcisione puerorum. Contingit autem simul
in eodem momento circumcidi parvulos multos in toto orbe ab invicem
multos in toto orbe ab invicem distantes propter quod habent credere helyam
esse in diversis locis ut wyenne et volme vel rome. Ex quo igitur sic cre-
dunt de helya quod simul in diversis locis sit et ab invicem distantibus quanta
magis debet eis esse credibile de humanitate christi scilicet quod possit esse
in diversis locis. Quartum mirabile est quod divisa hostia non dividitur
corpus christi. Sed nec illud debet apparere cuicumque difficile ad credendum
quia simile ponunt philosophi gentiles de anima hominis que divisa corpore non
dividitur et sic de intelligentiis orbium celestium. Non debet ergo quisquam
credere quod in fractione hostie in altari frangitur corpus christi aut
christus dominus vel quod in eius sumptione christus aut corpus eius attera-

dembus aut digerat et in corpo sumens guttur ut aly cibi ut in
fidles viatus ignari nobis plent falsa in ppetuu. Sed sic sacb
stomach et attendit et gsumit qr gsipit desimit a qsi corpo xpi
te Imgnat solus hg sacrd effectus d aut q qr aut ref[er]ed p aug
Mirabile quidem et Mirabile mabile est q[uo]d dico xpi qr in sacro altari tolo
gid et latid quo ad mod[u]m dimensiu suu sicut ad gnabit dns
ro assumpt suis aut sic fuit in ara crucis aut sic nat qr in eu
et tu qr sub spa hostia ymo sub qlibz pticula cuius ht latet aliud
sit mabile tm no qr impalie diuine potencie Hm hg sacrdt ati
Regu vo Qd Heleseus apparuit quod tyre vulnere sustinet puerum
quem d morte mordit sup eu et suos oculos posuit sup oculos
suos et os suu sup os ei et manus suas sup manus eius et incua
uit se sup eu tulit q ut videt singula membra sua posuit sup
similia singula membra puri ita ut corpo magni et ydeo orat ds
sic applicatu corpi xpi ad ut videt adequatu cy s Ihesus
erat d corpe suo quado magis xpi hoc fiebat et quotidie facit dns
d corpe suo qd magnu et ydeu existens p[er] mirabilem dimensio
suu sicut sub spa pticula hostie consecrate Ht si ho talia ab
ipsum no intelligit talia no ppt hoc dubitat Sed cognitat qr no
no intelligo alt intelligit qui deus magis illuminat aut q maio
rem dilectoem ad hoc qd intellt adhibuit Cognitat quoq p ad
futurum dicta no pp cognitu rei minime dubito non ppheticas
ut dicit phus ymo philosophus ymo dicit ca q sicut sup anima ho
corpis q cognitat Cognitat insup q ne corpis natus d effectu cog
nitus ut q ego quo ad me cognit immota arbor ad suos radicales
folios et ramos quos illam sunt in gramo et d quo a vili humore
nascit humanu corpus d tam mirabili ordinatione membroz et aliaz
hoc sunt tria difficilia ad intelligendu sicut ipsum q in hoc sacro xpi
corpe et d hijs no miramur tm dicit Augus multa ppt deu qr od
potestas sua facit q no possumus intelligere ut ipse inde mysti
corpe hoc in no sic intelligendo q ho no debet ideo ea q fidei sit
negare sicut et possibilia declarare omnia dicit beatus petrus ad
Romanos ff ad satisfactoem officii roz d ea q in nobis est fide
et spe Sed no dz homo quomodo q possit roz ysaiam sufficiens
in talibus credit hoc fremit credens q q illa et alia opa bona me
ritoria illa et alia alia altissima explanare scripturis mysteria vide
et intuitive oculo ad oculu clare et nude in divina patria Cor
maducato corpis xpi no facit credulitate nauseam q no lace
rat nec dentibus atterat Corpi nichil caro xpi patit corpa
humanitus sicut quo in macellu venditi et in macello laniat Cum

tm sic accidit inducit corpus xpi ille male intelligit et erro-
nabit et nichil ꝙ profit tm̄ cona pb corpus xpi est ꝯ aliud
quo ad mysteriū dimensiū ꝙ no quo ad ecclesiā tm̄ in hoc sa-
cramento est ex̄m vorio habitus qr dns mysteriū tā modico et
parue panis ꝛ̄ quem sumimus et panis ꝛ̄ existit ꝑ in specie sa-
cramentali.

Dubitatur 2o. corpus xpi sit in altari

sm sua ꝓpria ratiōem qñ ꝛ̄ sacre dimensiōis Dicit Ḡ et Gotho
et doctores sunt q corpus xpi sub sacro est quātū ad hr cuius
quātū ad qm in celo hr in sua nāli ḡtia / et q illa sua quā
est? no quātitatiue sicut in celo sed que ad mysteriū ordinem
et habitudinē ꝓpriū luret no sit ad no quātitatiue que ad dime-
siones spacij panis ad cuius existit ḡsentiā / Dicunt corpus xpi
sub sacro est elatū no tm̄ ubi ut elatitate sua illuminato me-
dio ꝙ mysteriū ita luceat sit? quātū tm̄ no ut quātitate que ad
ecclesiā locū occupato illo / Sed? est tm̄ longū et tm̄ latū et
hr ordinē spacij ꝓpriū adim ad totū ad distat caput a pedibus
et dextrum a sinistro sicut in celo que ad dimensiū mysteriū et
no ecclesiā et caput adhuc ad pb supposita ꝑ pedes pb insidē
et vnus oculus dexter vere alius ꝯorem ꝙ vnus ad loquendū dicitur
ꝙ qualitercūq vera hostia sit caput xpi manet surdū et pedes ꝑ.
pesum xpi qr esti tm̄ surdū deorsū impetrat ordinē ꝓpriū ad sed
suū locū ecclesie et cū valeat sursū ꝓpriū xpi no sit in ordine lo-
cū ecclesie ordo aut ꝯsuetudō ista ꝓpositū ꝯorem ꝙ illo no
ꝯsonāt quo corpus xpi qd sub ispecibus sacrū in duplo aut ꝛ̄tuplo
aut milleuplo xpi qd maius sub eisdē ispecibus vno toto minus
xpi esse illo no sub eisdē maius aut sed est in vno ꝙ corpus
xpi tm̄ in vno loco ad ꝛ̄sidet / in ad forma in sua nāli ex̄sistentia
est in celo ꝛ̄ etc

Dubita 2o. corpus xpi naturalit' existēs

et cū sacramentaliter ꝙcipitur infirit ceū ꝓces et ad ꝓpositū / Dicit
est primo ꝑ supposito ꝙ corpus xpi est in celo no sub nāli ḡtia est
sub eucharistia no sacramentali hoc ꝓz ex dicto ꝯorem ꝙ corpus
xpi sub sacro no ḡtinet sanguinem et dicit cum / ut ꝓces eius
ꝓz qr si introducto vino xpi fuisset ꝯsecrata eucharistia sub spē
panis fuisset sub ea vere corpus xpi qd nec ad tm̄ no fuisset
ibi sed sicut no sunt in corpore in sepulchro / sed no est pb
corpus xpi Idem ꝑ ꝑ sanguis xpi qui fuit in morte xpi totus
fuit effusus nec in magna ꝓte ꝛ̄ fuit in triduo no fuisset cum pb
sit mortuus / Pe dicendū aut melius est ꝙ no sicut ꝓcta.

corpis xpi nr panis in ca sumat. Sed solu in sumg corpis xpi
dm q corpis xpi ut est sub specie no est vere corpis sola q est vere
et ossa et nervi et ve et vere anime et vivi. Hanc vi qui ista
corpis xpi ut prius ginet vij ex forma assertionis q no dr bene
hoc est vere meu q hoc est corpis meu. De isto est dubi dm q
anime pie et glorie ministre corpis xpi ut est in nali specie
in celo insit. Et ut est sub specie d panis pis ego dicte. Sed de
accidentibus q e hic simul sunt. et complexionatu et quod sequit
Dubi nonus q due alique ginent in hac specie vino et vi sacrm sm
illud ad quod gustu tribuit. et illo mo sub specie panis ginet corpis
xpi et duplus panis sui. et ministre te illo mo quo ginet sanguis
sub specie vini. Illo mo ginet aliq sub hac specie ego eccli
geminatia et illud qd pse no est tmig gustat sic q in vino no
gustat panis. Ad primu dicit q tmig gustat sic q in vino no pt
illo mo sub specie panis sicut corpis xpi sanguis eius aterna corpis
sui. et q in nullo casu gustat panis. Sed panis gustat in sacrm
corpis qd tm in sua nali essentia no est sic. Ad sanguine. et aterni
bus apparens. et no est mirum. nec erat d vino no erat pm legis esse
panis sine tribus aternalis. Ad aliud sicut. et p geminatu tm. Quia aliud
dicitur corpis est. sub specie geminate sic q corpis assumpti ipsa
anima rationalis dimissa non dimittitur. Sed sic sunt et erunt. vi ca vini
tm volumus corpis xpi sunt. Isto mo sic geminate sic sub specie
vini corpis et aie et aterne. et sanguis est. ego vi gustamis et
alia sanguis no pt esse. d isto n in vino corpis xpi vivi et aggregatis
q. Deus ita ordinauit et statuit. et sic meritabiliter. Quod volit
q nullibi sit corpis suu ni aia. sint aia q. et quicta sunt in celo
in sua nali existentia et suo mo. et sanguine

Dubitatur vtrum omnis actio imanens q

in xpo nali existens inest. et in eucharistia sacrate existenti. Dicit
Dicitur. Videtur q aliq. de inesse xpo ut hec. q. et inesse etiam. si
quod inesse ni hic. Concluditur aut aliq. de inesse. et hec. q.
inest. et alibi et q hec. q inest. et alibi inest. et hic. Ad
substantii et forme. Istud est dm primo q xpo ut hic geminate
inest duplo exacto q. et primo inest ut in celo sicut obiectu esse in
nali existentia pbat. Ad tm. Dicitur q nullum absolutu definit esse in
aliquo. Ad. nisi respectu cui opponit. Dicitur. Et quod
forma absoluta. Ad. Dicit dm q significatu obiecti quod ei
xpo inesse. Ad. q ut est hic. sub specie pis q. Ad tm. Dicitur. Et
q omne xpo inest se geminatu. ad hoc dicendu. qd no est inde q
dicit. Dici nomen obiecti exponi q obiectu mentis ut aliquid
pis sue. Ad. Dicit q causat in. Ad. xpo in specie. q. quoque hic
prebuque ad ministeriu. Ad. Dicit. Stat in celo in nali. Ad tm. Longe

et laycus prius q̃ pñt mouẽ mandꝫ & ponꝫ sup ficmꝫ sua &c
ſic ad primũ. Ad tertiũ dm̃ q̃ intellectꝰ sine voluntas intellectiua pt̃ respe
xpo primo sub ratione pñs q̃ ut q̃ sub ratione pt̃ misc causãe in
tellectꝰ aut voluntas obiecti & p̃ncipio hui⁹ gñt. Quarto q̃ aut ꝓp
mue ltm intelligat sicut angelꝰ q̃ uidet ꝑ
sensibilibus nr̃ sensibiliter & sic sicut angelꝰ pt̃ hmi⁹ uidẽ angelꝰ
& pñs. et cꝛa alias obiecti. Circ et aut ꝓp et intellectꝰ mist duo
hic primo q̃ hmi⁹ causã in ea q̃ prima obiecti. Et inqt̃ q̃ mi
tant in celo supposito salte q̃ imaginatiua destructa impediat in
tellectꝰ intuitum creatꝛ.

Dubitatur 2°. corpꝰ xpi ut in sacro

q̃t possit mota motu circul. Dicit q̃ corpꝰ xpi ut q̃t in
eucharistia no pt̃ primo motu motu q̃ dicto & hoc a ratio
cãta q̃ntũ circul. Quia aut motꝰ q̃ dicꝫ q̃ q̃t ad subiꝫ
q̃ntꝫ ut qualitatem ut ubi q̃ta. Conclusio q̃ ratio q̃ntꝫ circula
ris ita corpꝰ q̃tidie ut ꝑ q̃t ꝑticulꝛ approximata ſm̃ locũ ꝑ
Quod ꝑ no q̃t ꝑ corpꝰ ꝑ q̃t. Ad primũ dm̃ q̃ pt̃ primo mouẽ et mouet
primo motu q̃ dicto ducta adeo q̃ pt̃ calefit et q̃t corpꝰ hmi
Ad tertiũ dm̃ q̃ corpꝰ xpi ut q̃t sub eucharistia pt̃ ad motu hostie
primo mouẽ motu ꝙnt supra. Sic q̃ ut dat accepta ordine forme nouꝫ
suꝫ absolutus sic respectꝰ & hoc sic respectꝰ primat ad ꝙ q̃ ut
q̃ q̃tãtã similitudinẽ et reductꝰ ut q̃t ordo primalit⁹ hmi sub ſpe pñs
q̃ hostia hꝫ aliã & aliã priora locatã primo ad aliqd quietꝫ
et talis prioꝛ no q̃t ſm̃ motu ꝙnt accepto motu & tali motus
mist corpꝰ xpi primo hmi q̃ tali mo corpꝰ xpi ut in celo ſm̃ esse
principij & mutuꝫ. Quarto dm̃ illo et illo motu quo ſic mouẽt ad
motu hostie hꝫ mouẽt a sacerdote mouẽte hostiã. Sed a deo ducte
aut forte ab aliq xpi pñs q̃ no q̃t ꝑ applicatã ymaginatiue nr̃ cꝛa
mouẽt patiens corpꝰ xpi q̃ quia no q̃t ſsibus pñs ut dicꝫ patiꝛ
Sed q̃ ſsibus a sacerdote mouẽte corpꝰ xpi sibi pñs ꝛotundare q̃
gingiuꝫ ſic linea ad alia quietꝫ q̃ ꝑ no ꝛotundꝫ quietꝫ ista ſimi
li mouẽte alio. Non diuina ꝛotundat ita ordinauit & ꝑ hoc ꝛo
certꝫ ſtificauit q̃ ſ. Ducatibus ſsibus volt cꝛa corpꝰ xpi esse pñs
esse hoc declarat. Dicꝫ in ꝙ. Si angelꝰ faciat ꝛotundꝫ ſic pñs
lapidi tuo ſic mouẽo lapidẽ tuꝫ ꝑ hoc mouẽs angelꝰ q̃ no q̃t
mobil esse nr̃ patiens a ratione mota. Et ſ. angelꝰ esse pñs in tribꝰ mo
tib⁹ hor no esset q̃ motꝰ mouẽs. Sed q̃ actꝰ agẽtis q̃ q̃ scripsi facit
et volt esse pñs layco. Contra no de illud qđ mouet aliqꝫ ꝑ mouet
quodꝫ est in illo patiens. Sed illud quod dicit de intellectu d̃ illo qđ est in
re mota sicut actꝰ in pñs ut pars in toto cꝛa sicut aliꝫ quietꝫ ut
tangue illi cui imittit. Sed aliꝫ no nr̃ ꝛ fit motꝫ mediatꝫ q̃ deꝰ
illa ꝛotundat quia instituit eucharistiã in cꝛa determinauit facere
corpꝰ xpi ſ. pñs sed post gñtionẽ. Quinto dm̃ q̃ corpꝰ xpi sub

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

aid que trāssubstātiacōe nō ḡt ꝑuerſe mōſtrāt ſiue annihilacōe ℭ ḡt ꝑ
corpꝰ xp̄i in quod panis trāſſubat ℣ et ont dd̄m q̄ in ḡſecracōe panis
trāſſubſtātiā ſolū ī mam corpis xp̄i ḡt nō in totū oppoſitū ꝑ q̄ d
ḡt ꝑte tātū trāſſubſtātiacōe q̄d ꝑ ℭ acquirit ꝓpria mqueūq; īſtāti
fit aut facta fuiſſet iuſtio ℭ cōd hoc ḡt ī ī mā prīma dīs ſi mīrudo
fuiſſet conſecracō ſōlū fuiſſet ? accīſſa ſola mā ḡt nō aliq; ī aliqua
alia fuiſſet ? ℟ nulla alia in hoc ponat ℣ et ont ſtīm q̄ dīmu ūtute
ḡſecracōis q̄titꝰ ī ſanguīē totū oppoſitū ꝙ mā et forma ſua ſub
ſtātiali q̄ in forma ōſecracōis qua dr̄ hoc ḡt calix ſanguīs mei
dēbeat nō ſolū mā ſanguīs ꝑ vīu ſanguīs ℭ cōd ī quo alia ſubſ
ōtēd ḡt ſuꝑ dubio 3o dſ. jo ℭ cōd d qua ſpē mutacōis mīrāt
eſſe ſub ſpēcīo aīd et actīuia xp̄i ꝑ dici q̄ hoc fit ꝑ q̄adam
mutacōē ſīc ſīcut ꝑ q̄ aīd q̄ ad ꝓmīs nō ſī de ꝑdicto ſtū dīs
primꝰ fuit ℣ ock ꝑ dici q̄ aīd ī̄cipit hoc eſſe nō ꝑ mutacōē loca-
lē ꝑ ꝑ ꝑeductōē quēdā ſubalē ītis q̄ ſicut fīt mutacōe corꝑ
xp̄i ſīc ī̄cipit ſubalē hoc eſſe ꝑ q̄ceſſū panis in vīnū ꝑ po-
tēcīa diuīa ītis ꝑ cōmē potēcīa et ꝑ cōē mīſtīmi aīd et actīuia
xp̄i ī̄cipiēte ibi eſſe ꝑ ꝑductōē corꝑis xp̄i mīſtīmo quo ſī nō defēto
fuit ſuꝑ q̄ qui in hoc ſacra oculta et ſpāle operat ℣ et ont dd̄m q̄
illa iuſtio nō ꝑt ad ꝓprīmi ꝑ vīm ſubīm ſī quēcūq; dictꝰ tpīs
q̄ omēs illa ſunt falſa ꝓ panis q̄ corꝑis xp̄i panis ſunt corꝑis
xp̄i panis ꝑut corꝑis xp̄i et corꝑis q̄ceſſīmaē q̄ voc ly q̄ ſe
q̄nat̄ ꝓxīma ſuppone ꝑ cōē ℣ ita nō ḡt ℭ cōd illa ꝓpō bīd ambꝰ
ſīmul ꝑcat panis q̄ corꝑis xp̄i ſi dēt ḡcdi ḡcdat̄ in illō ſī ℭ ſub
ſpēcīb panis ꝓmo fuit ꝓnē et poſtq̄ ſub eis q̄ corꝑis xp̄i ul
ſub qua ſpē ꝑcat panis ſub illa nūc q̄ corꝑis xp̄i ℣ et ont dd̄m q̄ nulla
talis q̄ ḡdatiō panis fit ul ſeq̄t q̄ ul ſiet corꝑis xp̄i ꝓtꝰ q̄ ꝑm
O q̄ in ly fit imꝑata ſubſtīm ſubſtātie ℣ ſic tue q̄ſt ſſe q̄ ul ſub-
ſtātia q̄d fuit in pane fiet ꝑ vīm in corꝑe xp̄i q̄d ſtat q̄ ſit ḡſecra-
tꝰ d illud vīnū ſit ul ſētīa q̄ ul fiet ſanguīs xp̄i q̄ ſint ſpē
℣ cōd auctōrīb arabū ſīc xp̄us ca ſīc poīnē ī vīnū ſiret corꝑis ī ſuū
ſanguīē ḡcdit ad illud ſſm ℣ idem ſīrit q̄d ſub ſpēcīb ſub quibus
ſunt panis et vīnū poſtq̄ ſēcret corꝑis et ſanguīs xp̄i ℣ nec ꝓ
dicat̄ q̄ illa mūtatiō ul vīnū ſit ſanguīs xp̄i q̄ conuēdit̄ ad illum
ſenſū idem ſub ſpēcīb ſub quib; ꝓmīs ſunt vīnū poſtq̄ ſit ſanq̄-
uis xp̄i ī d illudūt aliq̄ ſi nō ſūt oſtendīte a nobīs miſi mīra-
cula in ſacra ſcīptūa ℣ et ont dd̄m q̄ ille omēs ſunt falſe panis
q̄ ul potuit ul potīt eſſe corꝑis xp̄i et corꝑis q̄ceſſīmaē q̄ ex
corꝑe d̄ni eſſe ḡt impꝑo ut illa panis q̄ corꝑis xp̄i ī d aliq̄ ex
ſi ambꝰ dictis panis ꝑ eſſe corꝑis xp̄i qui ſit xp̄i ſīmone ex
intelligi ut ꝓmīſſa ſanare dēt ℣ et ont q̄ illo ꝑdicta ſenſu ex-
cipiēdo ſīc vīrtuſq; extremū in ſēdo ex alīs d alio ꝑdicto ℭ ſi
debēt eſſe vīd ꝑdicta ex alīs capi in obliquo ad illa ꝓpē de ut

eo ſit ſit alle gradꝰ eo pane ſit corpꝰ xpi ſtra in illo ꝑbo dicit th
ordine ſucceſſoꝝ verꝫ ¶ Sibi gradꝰ illa panis biſt in corpꝰ xpi vi
vertit in ſanguiꝫ xpi ſit ſm illos addicabus poſſet glarꝫ hoc ſuppo
te ꝑbo ut vinꝫ ſit ſanguis ꝙ vinꝫ vertit in ſanguiꝫ xpi ſit
d alys ſit ꝑm doc. vñ addit ly de ul qꝫ qr ꝑm ꝑmꝫ ꝙ ꝑtinet
ille ꝑbo dicit tranſtantiat ſubſtantꝫ

¶ Dubitatur 2o verba conſecrationis haberet

vim tranſubſtantiandi Circa ꝙ primo qꝫ illa actiua ꝑ ſolus deus dicꝫ ſua
infinita ⁊ increata virtute vertit panē ⁊ vinꝫ in corpꝰ ⁊ ſanguiꝫ
xpi ꝑ ſe tangit agens ꝓnale illud effectꝫ immediate attingit ꝑtꝫ qꝫ
in aliud ſubſtꝫ no poſſit ꝑ se nisi agat ꝙ ſtui actus totalit ſubſiſt
eſſe ⁊ no eſſe ꝙbꝫ tm ſit a quo ⁊ ad quē Sed illud creatū ꝙ hꝫ
ꝙ quidꝫ tale ꝓſupponit aliqua ꝑe tm a quo ⁊ ad quē ſicut
in ꝑtibꝰ inſtructꝫ ſit in ꝑtibꝰ cene ita quotidie in altꝝ adhibita
debita forma ⁊ actꝰ recipiēs xpi inſtituti no ſuccedit ꝑ ꝙpriū
dꝫ ſua virtute diuina effectiue vertit panē in corpꝰ ⁊ vinꝫ in ſāguiꝫ
ꝙmodo dicit ⁊ ꝑe effectꝫ attingit qr ſua diuina operatio totꝫ tuꝫ
ſimpliciter ſubſiſt quo ad eſſe ⁊ quo ad no eſſe Ad 2o dm qꝫ creatiue ꝑ
eſſe agens inſtrumentale ul magis ꝓpe miniſtrale virtute tranſubſtantiā
dicit verbi ꝙd ſcdm ꝙd ſit actꝰ ꝙrundā ꝓpriꝰ actꝰ dicit tranſubſtantiā
dicit nichil no ſimꝑ ꝑ ex ordine dei ꝓuidentie ad actꝰ qꝫ ad tale
actꝰ ſequitꝰ cauſat ſignum effectꝰ ꝑ ꝑbm ⁊ ſuccedit immediate imme
diate gerit Ad 3m glarꝫ verꝫ ſecundꝫ ſit dicit actꝰ tranſubſtantiā
ſtrumentalis ꝙſdam ſue ꝙdam corpis xpi qꝫ ad illa glarꝫ hoc ſuꝫ
Ad 4m forme ſecꝫ dicit meſſe aliꝗ verꝫ no qꝫ illa verꝫ ſit aliqua
qualitas ꝑ data ⁊ ꝙd operatꝫ tranſubſtantiatꝫ attingendo ad actiuꝫ
Ad qꝫ ipm vñ ⁊ dispoſitꝫ qua poſita no debet ad alyꝫ recipiē
deus ut agens ꝓnale illud effectꝫ ꝑfectꝫ ⁊ ꝓgdiate ꝓducit qr ex dicit in
ſtructꝫ hoc ſit ſignatꝫ ⁊ cronicꝫ autꝫ ſignatꝫ ad hoc qꝫ
ſit ꝙdā data tranſubſtantiandi debet no ꝓcto intelligi ⁊ ad glarꝫ
hꝫ verbi verꝫ mutata hoc ſacit ſcm qꝫ ꝑ virtutē verꝫ eſſi
ſicta ſolet intelligendo d' meſſe taqua ꝓpria qualitꝫ qr alicui ꝙdā
quid ſit tale in verbo ſimꝫ in alyꝫ ſacrꝫ ſit qualibꝫ

¶ Dubitatur 3o ſacerdos poſſit conficere quotꝫ

ſuꝫ ſibi Circa bonaca ⁊ petrꝫ d' thoraſ qꝫ no ſit iuſtū ul ſit
ſubſtantiā glarꝫ verbis ul qꝫ aſſit miſtio ⁊ no quelibꝫ miſtio
ꝑticꝫ ꝑticꝫ ſpecieꝫ ⁊ qꝫ inſtituit ꝓnc ⁊ miſtio debet ſuſtineꝫ ⁊
ſuſtinꝫ ⁊ ꝙdā ſit quotꝫ ſuſtinꝫ ad uſū fidelium qr hꝫ ſacꝫ ⁊
ſuſtinꝫ ſacta in uſū fidelium ⁊ ſpuale alimentū corꝫ ſit ⁊ miſtio
dimiſſa no ſuſtinꝫ ſacꝫ Ideo dm qꝫ ſacꝫ ſit ſuſtinꝫ ſacta mul
ſacta recipit ad uſū fidelium aut qꝫ ſuſtinꝫ ꝑ ſua ſua deuo
nice ad uſū fidelium Ad qꝫ ſolū ultꝫ qꝫ ſit ſubtꝫ illi ſacꝫ uſ

Dubitat 2°. congruum sit q duplex sit

Dubitatur 2°. sint panis triticeus et

Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit etc. Quia quo granum
dat. Cum sint multa genera fructuum nulli se comparavit christus nisi frumento.
Unde in modo tantum capit de hoc solo pane confici corpus christi. Item videtur bonaventura
et petrus de tharantasia. Si celebrans perciperet hostiam non esse triticeam quod hoc
ante consecrationem scilicet dicat prius canonis debet istam hostiam removere et aliam
triticeam recipere et missam a principio canonis resumere. Sed si perciperet hoc
post consecrationem hostie et ante eius sumptionem debet unam aliam hostiam removere
et super aliam canonem a principio resumere vel saltem in illo loco in quo fit sermo
de christo et hostiam appositam de novo conficere et non sanguinem si prius
consecratus fuit et procedere usque ad finem misse. Item postquam sumpsit sacramentum
de calice tunc non triticeam quam putabat se prius consecrare et quasi se
non posuit fiat cum sumptione ablutionis. Si vero post sumptionem illius hostie
simpliciter talis perciperet hostiam non fuisse debitam tunc non celebraret unde quia
non est rebaptizandus propter hostiam non triticeam que non insistebat in corpus christi
opinio priorum doctorum. Nec sufficit pasta triticea si vertitur quod fit
panis triticeus cum sola aqua elementali coagulatus quem christus sic insti-
tuit. Et assignat sanctus Thomas tres causas quas cum tristo. Item in regno
quod tritici de aliquibus cum certis aliis dicitur quod quis panis spelta fit aliqua species
qua panis tritici licet quod spelta est species frumenti. Ideo si quis artopiranus
in eius pane conficere vel conficit corpus christi etc. Alia glossa super capitulo Cum Marthe de
celebratione missarum dicit quod frumentum in se plura habet genera tritici quod dicitur frumentum si
quod habet aristas reliqua autem quod non habet aristas fructus appellatur et dicitur
siliginis ordeum et sic de multis aliis que sunt de genere frumentorum quod aristas
habent. Et ergo dicitur illud: Non autem quod panis non triticeus conficiatur corpus christi
quod licet sit de frumento et sic christus se comparat grano frumenti quod est granum
et non possit triticeum. Sed quia hec via non est omnino certa et ideo omnibus consu-
lendum esse dicitur ut utatur solo pane quo utitur communitas fidelium scilicet triticeo quod
nullus doctor dubitat converti in corpus christi. Sed dicitur ratio mixtionis
panis de puro tritico seu aliis granis admixtis sic ut fiunt sic panis
Sed quod alia grana tritici possunt granis tritici admisceri que vel illa
grana alia sunt in tanta copia et sic activa quod vincunt naturam tritici
convertendo ipsum in sui naturam et sic non fieret consecratio corporis christi. Alio modo
quod alia grana tam pauca sint quod triticum illa in sui naturam convertit et
illo modo vere et perfecte conficit. Tertio modo quod grana tritici et aliorum frumentorum
sint in tali quantitate quod neutrum naturam convertit aliud sed quodlibet manet distinc-
tum in sui natura et sic tunc vere conficitur quo ad illam partem que est triticea
sed alia pars non triticea non convertitur in corpus christi. Item grana tritici
aliquotiens sunt distinguenda ab aliis per factores hostiarum consecrandarum et
grana in forma contrita bene mundanda et per factores sunt unde hostie
diligenter. Item panis factus cum vino vel aqua rosacea vel ordeacea
vel alia artificiali aqua non est apta materia consecrationis christi ut predictum.

¶ Dubitat an dammido possit fieri pamis

sacrabil Prou quid q sic qr dic pncipalis q fuit ad pncipalis d.
mih no videt aliqd a ssa forma tritacea Sed alij dicut q no qr
dicut admido totalit aliq sed a tritico pane qr hr aliqs ppe
tritici quod panis tritaceus sicut accidit augustin ssa aliq sed qr vinu
ptm Scotus dr qr hoc dm no qr ibi tritic ho sit pceptu exponit scdm
tali dubio q vellet qrcd t admido et maxima illa qm ffrancisc
hostiaq d admido Sed sacrdos ignorat talem mam utrum pin exposi
tr ymo sim excusaret si ssa ignorantia dimittit licet ecclia no
sciret.

¶ Dubitatur an d pasta ex farina tritici

et aqua clementad conficta no sit adhuc dicenda in formam ut alio
no possit qrcd corpus xpi fieri Scotus q no licet sit probabile q
pasta ex panis tritici no differat spe qr xpus voluit qd habem
pro mam panis tritici ut sic ptm damascen lo 4o cap
6o illud qd gnat sciunt qz mutuatio illud ut sic ssa nobis
ritum institutu Et licet panis pp pcessu mis dicitur q fiat pasta
admixta si pp tale pcessu qr mam ex sterilibus Ym Scotus q ecclia
sit certa qr ex panis fiat m, manifesta vacuat a rio sacrdos.

pcessubilis est vinum pp hoc

¶ Dubitatur 2o panis consecrabilis debent ee

azimi ut sacramentum Quod q in hac re qr diuersi mri latini et
greci q licet azimo sicut qr xpus dns sic sacrat in hac pcepto
institutus ut ex ista habet q tribus evangelistis et hoc etiam obser
tu fuit in primitiva eccia licet ymmediate hoc habeat ex mandato
sit ad cuius legalia observanda specialit institutus sicut ordinauerunt
ut ad vesp sacrarent in fermentato Sed contra hoc vera etiam ratio
sanctu veritas et greci no in evangelistis ad predicta mota q azimus
sicut fermentatus Istorum ym duos doctores q no qr simpr d necessitate
panis sacrabil q sit azimus nr q sit fermentatus p in utroq possit q
sit qr ym amphibolum sit omissa spes Et tm bn d nra tm sinistra ad
hoc in ecclia trad sicut in azimo xpi qr aliude talis pcessit Et forte
greci pcessit greci no sacramentu sc eccie petri Istorum dicut greci
q no possit sacrari in pane fermentato et ideo dicut nob no sicut Sed
in tribus evangelistis quod dicut hoc sterum mistice primo die azimoz
Dr ex hoc 26o primo die azimoz accesserunt discipuli ihu vbi vis pre
parem tibi ymodo pascha Et marci 14o dr primo die azimoz qn pa
scha ymolabat dicut ei discipuli quo vis eamus et parem tibi ut
manduces pascha Et luce 22o dr venit dies azimoz in qua necesse
erat occidi pascha et misit

¶ Dubitatur 2o solum vinum male vitio

sit grossa mam consecratio sanguis Xpi q sic et hoc no primus qr sanctus

xpi q̃ t ꝑ xpũ in illo ꝙfcat t̃ nõ vinu nõ nãle vitꝫ d' aut fict
ale quodcũq; q̃ nõ ẽt vinu vel ꝑ fuc̃ expſſũ d' alia ma ut pomoꝝ pcoꝝ malorꝝ ꝙnatarꝝ marũ aut herbarꝝ nõ ẽt mã ẽſ
creatꝝ Ꝯdo dicẽd q̃ vinu trãſſubſtãd in ſanguẽ xpi debet eſſe ꝺcſſ
ſum d' una ꝑs 2m Dantꝫ q̃ qm dñs vinu ẽt in vita magſt hñt cacy
gnatibꝫ q̃m ꝑtabit eymo tñ debet eſſe vinu conſtrabile.

Dubitatur an de acto poſſit conſtia ſacr

rdũ ꝓpo dicit Bonaũ q̃ dupl ẽt corrupc̃ rei Una ẽt a ſtatu ſuo
optimo nõ tñ ſimpl ad eſſe hꝫ ſſed ut q̃m vinu ẽt ꝓnditu aut nocẽt
accepꝫ t tuc ẽt q̃ tali ſuo poſſit conſtrctio ad ſit Aliqũ d' ſp vomi
Qui cad in pena qui tenẽt in corrupc̃ q̃ ꝙfcat hoc tñ nõ debet fa
ſcere et ſi nolit et hoc ꝑ rubꝝ ſcẽ Alia ẽt corrupc̃ rei ſimꝑ
abeſſe ut ad deſinit habere formã vini a tu vinu ẽt ꝑfecte guſtu in
actu t tuc in eo nõ ꝑt ꝙfici q̃ actu ẽt alb ſſed a vino q̃ dicit
ꝑtim ꝙ macha hoc nõ fit a vino actu quo q̃ vino ſit mortuꝫ t
hoc oſtendit comica cũ ꝑcepto q̃ vinu nã ſalſificat actu ſuꝑfluũ
Item ꝑm Ad ſi ſpes vini conſecrati mutarẽt in ſpem acti deſinẽt ibi
eſſe ſanguis xpi Dic q̃ ſpebus panis Bi in tm mutarẽt q̃ ſub eis
nõ poſſit ſtare forma panis tue ibi cũ deſinẽt eſſe corpus xpi.

Dubita an de agreſta poſſit ꝙfici vin

Ad ſi agreſta d adhuc in uua gratoꝝ ad vinu ut dicit ꝑtim d' ꝙ
nictũq; t ſic nõ ẽt vinu cũ in ꝙa tñ ꝑt ꝙfici ſanguis xpi q̃ muſtu ut
dicit ad complẽd ſpem vini venit Rñdeo q̃ nõ apta t de q̃ conſici
ꝓt dicit ſi a ꝑmo primo d' una deſinit et ẽt dulce Ad nõ debet
ꝓ̃ ꝙdã imputãd niſi emergat neceſſitas

Dubitatur d' vino ꝙfecrando ſit adiunge

dũ aqua clementine ſolũ et modica Arguit primo q̃ vino in calice
aqua ẽt ꝑmiſcenda ꝑ q̃ q̃ nõ tuc ſic tuc vinu limpha et ſic
cõa ordi expus ſumſſe t inſtituſſe Ite cõa eccl xpi laicũ offumpſit
aqua et ſanguis q̃ ſignificat ꝑ vinu 2o dñm q̃ nõ ẽt d' nece ſacrũ
apponẽ aqm q̃ ut dr̃ greca nõ apponit aquã t tu ꝙfitur ẽſt tñ d'
mente iuſtre ꝓpe ꝓpũ eſſe et dr̃ Ieronimꝰ Rñdeo q̃ hoc ſit aut ꝺcp
tu nõ apponẽs aqm clementine ille peccaret mortaliꝫ qui ad ꝙ ne
gligencia nõ apponit peccat venialiꝫ tñ ſm venialiꝫ Ad 3m q̃ aq
talis debet eſſe nãlis t nõ artꝰ ut coſtacia tñ ſi apponẽs iſta modica
q̃ poſſit guſtũ in vinu tuc adhuc fieret conſecratio Ad miſſ apponẽs
aliã qm nãlem poſſet ſumi Ad 4m ſm ẽt q̃ cõgruũ e
q̃ ut aqua in calice apponẽda vino ſit modica et maxime ubi vin
ẽt debile q̃ ſi tm imponẽt d' aqua q̃ ꝑa mutaret vinu a ſpe
ſua in aqua tuc nõ poſſet conſici q̃ illo ſacrũ et ſolũ vinu qui
tit in ſanguiẽ xpi ꝓpter conſecrac Item ſi tanta imponẽt aqua q̃
vinu nõ poſſet ad guſtũ in ſui nãli ſ ꝑa maneret in ꝑa nã ſua
poſſ ad conſecrac Ad dr̃ Ad t Talis ſit coſtracio nõ eſſet ſolu

potius ſpūal ſ cora corpꝰ ihū. ꝓ aqm remanere ſtra ꝓ ꝑma ſup.
ꝙ no licet 2 arie celebrad oīa die ſicut nec ꝓ ſtipꝙ ablucois qꝫ cui
homo no ꝯſ ieiun hoc ꝯſt aut cū ubi ꝯtie in die ntāt dñi Item de
tub dt qꝫ aqua no trāſſubat in ſanguiem ni cū cōſtrcoīs mittat
in vinū Ideo ita modica ꝯſt apponeda a ita repoſtue qꝫ cū oblata
ꝙ poſſit ꝯuerti in vinū & totū qđ in calice ꝯſt ꝯuerſū in ſanguiē
& in ſāgiē illaꝫ ſpeciē qñ no ꝯſt ſanguis ſtatim ꝓ ſpectoꝝ aliqui ꝑ
ueniat calicē 2 bona ꝛō aqua debet apponi quā ad mchoat ſacra mi.
ſtra & ſubdit in miſſa ſolēni debet apponi poſt offertoriū ꝑ miſſa
aut pluata ſtaūs qꝫ apponē a ꝑſbo.

¶ **Dubitatur 2o cꝛiſtus aſſūpſerit corpꝰ ſuū**
& ſanguiē in cena Dicit qꝫ xp̄us poꝛigo accepit panē & poſtea di.
cens hoc ē corp meū ſicut prius ipe baptiſta voluit aliqm alios bapma
imponi ſic cna corpꝰ & ſanguiē ſuū prius ſumpſit & ꝓ diſcipulis
ſuis tradidit & ꝓ hoc ꝓ ꝛeaſm & hāc ꝙ Cauſa dic ſ 2 dicēdo
dns ihūs ipe ad appſos ſuos gressa & ꝛeuuā ipe gmedit aqui con.
medit ꝛog Hoc ſcdm in cna turba emcty duobꝰ ꝙ erat in
malbus ſc cibat ipe alibꝫ Hoc dt & ſit in oīb qꝫ no gmedit &
gram qꝫ in ḡra qua hmt ꝓfrre no potuit Ih abuit in quadra
ſpaliem dcōrach ſpual dulcedinis & dicit dict Aug̃ꝰ qꝫ corpꝰ ꝑſ.
tibile debet ois ſtꝫ diſcipulis ſuis qꝫ debit oīb tale quale tūc hmt

¶ **Dubitatur an cꝛiſtus cna dederit Jude**
corpꝰ ſuū Dicit qꝫ ſic qꝫ ꝙ hoc corpꝰ debet nobis exēm qđ occulte
peccatibus in publicis no debet denegari excōicta & ut dñs occulte
ale ea diſſerret ꝓdere & malefacere Item dicit Aug̃ꝰ ſup iohānē
licet oppoſitū Cauſa dm qꝫ ſit dubiū Judas corpꝰ dñi no ꝛeceꝑit in
buccella mūdata ſ ſimplici parte ſ panis dedit ſ corpꝰ ſuū ꝛc

Duces Austrie

Ad quo adq dd pctor

Et licet p[ro]p[ter] actu pcti tn sequente maneat diuisi[o] habitual[is] q[uia] manet d[e] pctore
et p[ri]uacio seu carencia habitus caritatis. tn ab ea sola carencia habitus caritatis
no dd q[uod] pctor aliquando q[uod] commisisset unum mortale esset eq[ui]s pctor
sic q[uod] mille eo q[uod] sic caret tota caritate habituali q[uod] unum commisit sic
q[uod] mille. Cu[m] no[n] in mortale stat habitus intensus vel remissus. In
iusticia vero actualis no manet d[e] pctore cessante actu pcti q[uia] ipsa
actualis diuisi[o] est in actu pcti sicut diuisi[o] est in actu pcti sic et
iusticia contrarietas est in actu q[ue] cessante actu no manet diuisi[o]
actualis et p[ro]p[ter]ea nec ab ea dd pctor. Ad 2m dicendum q[uod] p[ro]p[ter] actus
pctor desinentes remanet d[e] anima q[ue] dispone[n]s male ex actibus
pctor[um] genite et tales no dicuntur pcta formaliter nec q[uod] ab ipsis de-
nominatur pctor q[uia] p[ro]p[ter] stare diuisificato q[uia] habitus viciosus aut
dispositio illius manet ad deo q[uod] subito conuersus est et iustificatus
q[uod] p[ro]p[ter] q[uod] talis nouit iustificatus est in p[ro]p[ter] ad p[ro]sequendum
inclinacio[n]em mala habitus viciosi sed q[uod] ita pugnando meretur
et acquirit sibi successiue habitum bonum illi vicioso contrarium. Non
magni pctores q[uando] sunt nouit iusticia no statim habent istam pa-
cem interna ad bona q[uam] habent exercitati in motibus. Et q[uod] habitus
vel dispositio viciosa derelinquerentur ex actibus pctor[um] ista desi-
nent esse p[ro]p[ter] fluxum tempis nisi firmarentur p[ro]p[ter] frequentacionem actus
sic vel ois dispositio adhibita desinit esse cessantibus actibus
p[ro]ficientibus habitum. Sed id a quo pctm dd pctor no desinit esse
p[ro]p[ter] cessacionem actus p[ro]p[ter] quantum cum tempus licet actus sit lex no adiuuat
p[ro]p[ter] eum indefinitum est pctor p[ro]p[ter] q[uod] commisit usque ad p[ri]mam
Ut p[ro]missis est conclusio p[ri]ma. Cessante in homine actu pcti nil reale
et positiuum manet d[e] anima eius a quo ipse formaliter dicitur pctor q[uia]
si aliquo manet diuisi[o] habitual[is] tn ista no est res positiua nec
ab ea dd q[uod] formaliter pctor q[uia] ut p[ro]p[ter] ex no[ta] li[bro] primo et diuisi[o] ac-
tualis. Sed no[n] est res posita nec manet cessante actu ut dicit ibidem
no[ta] li[bro] p[ri]mo. Ista iam diuisi[o] est res positiua nec ab aliqua
ea denominatur q[uod] pctor ut dicit 2m no[ta] li[bro] nec aliqua ad ea res vi-
mane p[ro]p[ter] actum. Conclusio 2a 2m q[uod] ne dictum. Cessante
actu pcti manet d[e] anima q[ue] pctat reatus pcti 2m intencionem scoti
p[ro]p[ter] q[uod] tn sequitur actus pcti. Et anima q[ue] p[ro]p[ter] cauit manet ad unam vo-
luntatem ordinata et deputata ad penam pcto commisso correspondentem
illud p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] in supra ps. i. bti q[uo]rum remisse iniquitates et q[uo]rum
tecta sunt pcta. Vide deum pcta est ad penam deputare.
Auertere aut a pctis est ea ad penam no reseruare. Illa ergo dicit ab eo
tecta no q[uod] ea non videat sed ut no velit animaduertere i[n] punire
ipsa pcta remanere quo ad reatum in homine p[ro]p[ter] actum tn sequentem
nil aliud est nisi ipsum ad ei voluntatem ordinari ad penam condignam
illi pcto. Confirmatur cessante actu et reatus no addit in nobis
q[uod] totus reatus n[on] est aliud nisi anima met ad eo ordinata et deputata ad penam pcto
commisso et omisso correspondentem.

Vide deum pcta
auertere a pctis
pcta ad eo tecta

plus per meritum addat. Sed meritum separatum non addit aliquid reale pos- — *meritum non est*
itive. Si deus dimittit non meritoriis non auget. Similiter reatus non
reatus addit aliquid nisi bonus. Patet quod meritum est in eo volunt[ate]
divina acceptante actum ad premiandum. Et sic omnia alia sunt extra
[illegible] pene. [illegible] ostendit [illegible] sunt divina
non sola imputatio ad penam. Reatus ergo peccati, scilicet reatus offense, macula,
pene. Dicendum quod meritum respectu actus peccati nihil aliud sunt quam ordinare
ad penam pro commisso peccato, scilicet ordinatio vel obligatio ad
penam ut est [illegible] ipsum esse [illegible] macula et aug[mentum] [illegible]
obligatio ad penam. Sed reatus, scilicet ut est actus voluntatis divine ordinantis
ad ipsum penam. Sed offensa vel non [illegible] offendi [illegible]
velle punire vindicare peccatum commissum [illegible]

Reatus, offensa, macula, pena

Quinto ad [illegible] ad [illegible] in secundo [illegible] quod dicendo manet in [illegible] — *reatus post delectum*
peccatum peccati transeunte sicut macula dicit vel reatus pene et offensa [illegible]
delectum. [illegible] delectum hanc id simboli [illegible] peccati dimittit [illegible] — *hoc [illegible] dicit [illegible]*
[illegible] predestinatum [illegible] mors [illegible] David
paulo et dimitti [illegible] aut per [illegible] aliquid [illegible] predesti- — *[illegible]*
natum ordinatum in delecto peccato actu [illegible] peccatum predicto non peccatum.
Illa non reatus [illegible] obligatus ad penam solvendam vel non [illegible]
obligatus ad solvendum aliquid [illegible] 4 [illegible] [illegible]
et [illegible] pena [illegible] Vel solvendo [illegible] quod [illegible]
[illegible] quod deus disposuit [illegible] finale [illegible]
[illegible] quod non [illegible] aliquid pene [illegible] post delecte illa
obligatio ad penam [illegible] ad [illegible] [illegible] — *peccatum non dimittitur sine pena [illegible] equivalente*
[illegible] peccatum non dimittitur per penam [illegible] divina
quod [illegible] peccati offendit deus ut [illegible] offensa aut
[illegible] velle vindicare [illegible] sufficit ad placandum [illegible]
[illegible] peccato [illegible] deus [illegible] vindicare [illegible] velle
vindicare et velle punire [illegible] peccati commissi [illegible]
delecto aliquid punito [illegible] aliquid [illegible] predi-
vina. Addit [illegible] quod peccatum non tollit [illegible] delet illud [illegible]
[illegible] pene ordinata. Illa non via est [illegible] ordi-
nata [illegible] ordinatio [illegible] peccatum [illegible] per [illegible]
[illegible] et [illegible] [illegible] quod pena sit ordinatio — *pene [illegible] ordinatio [illegible]*
culpe. Ita quod non post delectum [illegible] tota culpa [illegible]
dei pena [illegible] ordinata. Et [illegible] pena [illegible]
sine pena [illegible] aliquid [illegible] pene adiungat
[illegible] in [illegible] est in materia [illegible] culpa [illegible] articulo.
Sexto ad [illegible] ad [illegible] [illegible] pene [illegible] pena et
punitio [illegible] delet culpa [illegible] [illegible] [illegible]
ad delectum peccati [illegible] pena sive punitio voluntaria [illegible]
punitio delet peccatum ut [illegible] est [illegible] non delet

Deuotio

Ponitur conclusio rationalis ad questionem quod ad omnis peccati mortalis post baptismum commissi delectationem nostram requiritur regulariter pena actualis. Probatur quia ad delectationem culpe mortalis post baptismum commisse requiritur punitio voluntaria vel voluntas punitionis et neutrum ipsorum potest esse sine pena actuali. Patet ex pena dictis. Et intelligitur conclusio de requiri non sufficit nostra cum appetitu includat contradictionem quia posset deus peccatum dimittere sine omni actu ipsius cui dimittit. Sic nec intelligitur de requiri nostra supposito actu eius cui dimittit quia posset deus dimittere per aliquem motum ferventem dilectionis in deum absque quocumque actu predictorum sub propria ratione ut puta in actu fervoris ad martirium statim expositum sustinendum vel forte non esset cognitio. Dicendum quod mortalis post commissum ut per consequens aliquid penitere predictum formaliter licet in eo motu esset penitere virtualiter. Quod autem sic sit probatur quia nullus excluditur a regulis celorum qui fecit id quod est simpliciter necessarium. Sed regula est ad hoc usque ad instans in expositum in peccato ab instanti a contrario ad insistendum. Ideo corde circa actus distinctos et a consideratione de peccato commisso ut pote statim expositum. Sed artissimo martirio. Ergo probatur dictum est in conclusione quod ad hoc quod peccatum mortale deleatur requiritur pena regulariter. Sed quia id dicitur regulariter quod fit secundum regulas divinitatis a sapientia divina. Quarum hec una quod peccatum commissum non deletur sine displicentia de peccato commisso quod dicitur est multum rationabilis quia sicut peccatum avertit a fine et convertit ad creaturam ita rationabile est quod non deleatur nisi per modum oppositum avertentem a peccato sed a creatura ut creatura et ut circa eam fuit peccatum et convertentem se ad deum. Ad rationes prima patet ex predicto articulo. Ad secundum id quod probat nisi de potentia dei absoluta et in ea concessum fuit.

Ad tertium de pena damnatorum dico quod eorum pena non est vera pena quia non est voluntaria sed est in continua de mundificatione et ex aliis de quibus propriis dicetur deficiunt. Propter quod non est vera deis et fructuosa pena. Sed quod dicebatur de Juda. Respondet Scotus quod non quicumque actus penitendi sufficit ad delectationem peccati mortalis ut patebit in sequentibus sed requiritur quod sit actus ordinatus maxime excitans a finis quia sed pena intercidentis actus moralis Judas autem non penituit cum circumstantia ex dilectione dei. Ad quartum dicendum quod quantitate malitie peccati de quo in tangitur sunt dicendi modi dicendi de quibus alibi est videri etc.

Secundo utrum actus penitendi requisitus ad delectationem mortalis sit actus ad quod potest. Arguitur quod non quia in paradoxis non laudamur. 2° ethicorum. Pena autem est quedam passio quia tristitia vel alia punitio. Ergo secundum eam non laudamur et omnis actus potentis est laudabilis. Ergo actus penitendi non est actus potentis et per consequens nec pena

Ratio de lege

De pena Jude:-

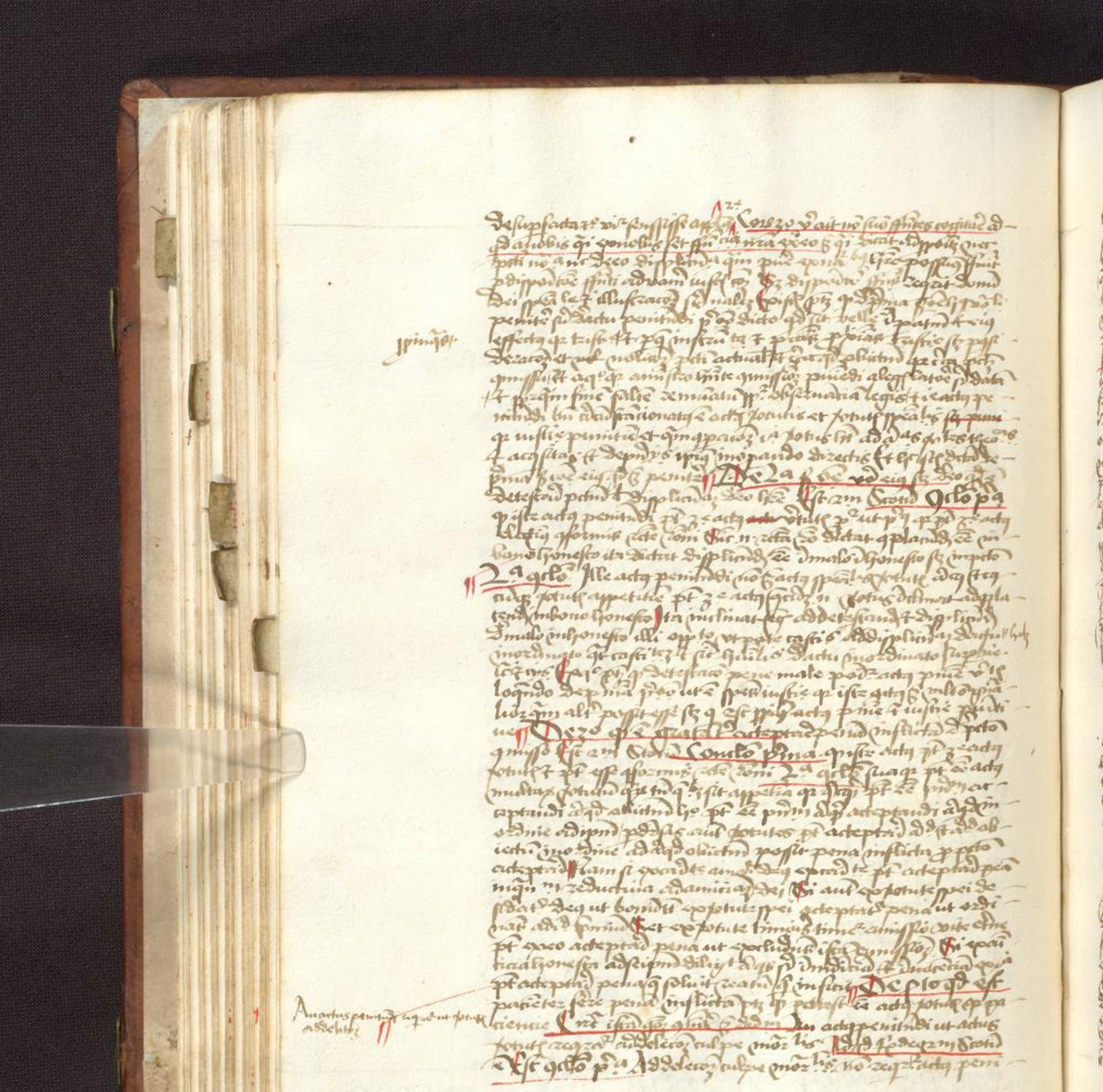

quod mare est mundus iste secundum illud psalmi hoc mare magnum etc. Stavis vero per quam homo
transit super aquas huius maris ut non mergatur est gratia sancti spiritus. Naufragium
vero fuit corruptio et fractio in Adam quando propter peccatum ipsius totum genus humanum
fuit corruptum. Ita ut omnes filii eius perdita innocentia generentur in peccato
originali et iacterentur super undas huius maris mundi per concupiscentiam malam
et per multiplicem defectum ac penam. Ab hoc naufragio primo liberatur
homo per baptismum qui rescituit hominem innocentiam et gratiam sancti spiritus et ideo baptismus
dicitur prima tabula que sic liberat hominem a culpa et iuvat ac sustentat
per gratiam quam confert ut homo possit se defendere in mari huius mundi ut
non mergatur per culpam. Et quia tales relinquunt et perdunt istam gratiam in
baptismo collatam et per causam immortalem quod semper gratiam tollit et per
istam primam tabulam scilicet per baptismum non potest se amplius iuvare quia non est
iterabilis baptismus et ideo indiget alia tabula per quam se iuvat et illa
est penitentia que dicitur secunda tabula quia hominem qui per baptismum recidit in mortale
liberat ab illo et sustinet eum ne per culpam mergatur in dampnacionem. Unde
quia nam iam tabulam reponit hominem ad illum statum in quo fuit in statu
innocentie. Isto ergo modo humanum genus naufragium passum est in Adam per ipsius
culpam. Nobis autem data est tabula baptismi que nos sustentat per innocentiam
quam nobis donat. Et quia sacramentum baptismi iterari non potest et
homines caudunt in peccata mortalia et ne oporteat eos discipulis mortalibus
se manere et perpetuo dampnari dicitur deus omnipotens et misericors qui nobis
non deficit in aliquo ad salutem necessario nobis dedit penitentiam que tamquam
secunda tabula nos sustentat et salvat liberando a culpa ne per eam
periclitemur et naufragemur. Vel sic placet possumus per naufragium intelligere
non lapsum primitivum in Adam sed per lapsum hominis post baptismum in peccatum
mortale et quia illi qui prospero itinere navigant prima tabula sustentatur
scilicet ipsa navi integra que potest ei prima tabula ante naufragium sed nau-
fragium passi auxilio alicuius tabule navis fracte ducuntur ad portum.
Et hec tabula que est post naufragium dicitur secunda et hoc dictum integre navis
ante naufragium que dicebatur prima tabula. Nam beatus Ieronimus sic hoc
verba. Omne id quod prestat in medio post aliquod periculum adveniens vo-
cat secundam tabulam post naufragium. Gratia autem baptismalis per quam in
ecclesia collocamur huius figura fuit archa noe dicitur prima tabula ante
naufragium. Sed quia per peccatum mortale naufragium passi et a gratia in-
nocentie cadentibus non constat aliquod remedium nisi penitentia et ideo penitentia
dicitur secunda tabula. Circa hoc quod dicit magister penitentia timore concipitur. Videtur enim ma-
ledicere quia penitentia incipit ad displicentiam peccatorum et ideo pertinet ad caritatem sed
habere displicentiam de dei offensa. Ergo non incipit a timore. Dicitur quod sicut
oritur ex amore. Primo homines ad penitentiam provocantur per expectationem regni
celestis secundum illud Matthei. Appropinquabit enim regnum celorum sed regnum
celorum plus est obiectum spei. Ergo penitentia magis procedit ex spe quam ex ti-
more sed initiali ad filiali. Non servili quia cum ideo manet voluntas
et sic sic

baptismus prima tabula

penitentia secunda tabula

penitentia timore concipitur

Extra de int. pedag. Rud
ff. sed prima c. 3.

Fur. Comm.

quer. et q̃ndiu bap. mi. p̃sumit. si d̃ps dixit quod

Quero vtra prima possit iterari quesitus Respondet
primo p̃r. dicendo q̃ simp. q̃ baptizatus fuit debet
primo Ambo. dicendo q̃ prima si fuit bapt. bene
tñ efficax. nisi p̃sbr. p̃dicta ecclia. prima et sua d̃r. fuisse
passim. ppter q̃ prima d̃r. iterari. no. tñ bapt. d̃r. ppter q̃ prima
tñ iterari. tñ. d̃r. Fuerunt. Sed melius dicendum
q̃ dubium no. d̃r. de facili. sed veniet. interdum. p̃bz. dubitando
q̃ dubium no. d̃r. de facili. sed veniet. interdum. p̃bz. dubitando
Sed quid. si. dubitat. p̃ma. fuit. bapt. an. non. Dicendum
non. q̃z. ex. his. interdum. p̃bz. p̃ma. et. dispensatio
sacerd. tñ. non. p̃t. credi. apud. se. p̃ma. d̃r. q̃d. p̃t. iterari
p̃t. q̃. dicendo. p̃ma. est. ut. tu. mihi. sic. deplacuit. deq̃. placuit
animus. meus. mittat. tuq̃. p̃dicet. Ambo. et. ego. d̃r. p̃tuit q̃
mittit. mihi. tu. et. ego. no. potest. potuit. Sed. quid. si. dubitat
in. p̃ma. tñ. an. sit. p̃ma. Dicendum. p̃ma. non. fuit. p̃ma. Sed. dicendo. p̃ma
et. mendacium. adhibuit. Sed. dicendum. tñ. an. sit. abeo. p̃ma. d̃r. q̃

Quero. Ambo. et. ego. de. quod. q̃. primo. potuit. ydiotice. et. potuit
sum. potuit. mendacio. ppter. et. cum. penituit. et. deq̃. non. potuit. iterare
potuit. Ambo. exactius. de. d̃r. q̃. ego. q̃d. p̃ma. abeo. p̃ter
suis. cum. mendacio. suum. non. recreditabor. deq̃. ego. de. me. ipso. dicendo
dicendo. potest. et. ego. vnde. dico. q̃. rendum. et. si. q̃d. p̃ma
q̃d. p̃t. deq̃. potuit. venia. Ambo. deq̃. prius. et. admissum. in. p̃dicto
mendacio. tñ. intendit. ego. deq̃. potuit. et. potest. Ambo. si. deq̃
si. mistus. bonus. fuit. ego. si. potest. de. malo. amittet. et. de. bono
non. est. a. 20. d̃r. cum. magne. ego. sit. et. mecum. alius. ad. eo. est
d̃r. magis. de. eligo. impium. est. et. mecum. ego. non. ego. curatus. p
una. prima. ut. peta. ad. se. quesitus. non. sint. Ambo. et. de. dubio
potest. imperf. vel. infidus. dimittere. cui. d̃r. q̃. imperf. et. potest
prima. ab. petat. primus. et. q̃. imperf. petere. et. ad. ignorandum
ad. infidelitatem. ille. potest. dimittere. cui. d̃r. prima. potius. q̃
non. de. facili. dicendo. imperf. quidam. peccat. habet. d̃r. deq̃. propter
hoc. nullo. tenet. dimittere. cum. Ambo. et. de. d̃r. non. dico. q̃. separes
septuagesies. septies. quo. nullo. modo. quo. nullo. modo. dimittit
homo. vnum. petenti. Ambo. et. cum. doctore. quo. dico. possit
deliquit. dum. quo. non. possit. prima. iterata. deq̃. et. peccavit
primus. si. peccavit. tum. dimittere. quo. non. potest. adeliquit. pe-
nitet. quo. de. peto. gestum. venia. ille. non. et. non. et. vinci
dum. mihi. et. unde. petens. Ambo. sero. ocius. cogat
de. pecunia. Ambo. deq̃. et. cum. et. cum. doctore. quod. et. quo. prima
et. simultatis. usque. quo. dum. quo. est. in. hac. vita. non. potest
de. vita. non. placet. prima. liberum. arbitrio. cum. non. erat

pigneratis. ? ffidei
petite. punite. ? deq̃
p.

Quarto quer. Utrum ... pena det se pedum et solennis ...

Pena solennis

Pena pedum

ponit cilicio corpora eorum opitis denunciat eis lacrimabiliter quod sic
adam est eiectus de paradiso. Ita ipsi de ecclesia eiciuntur et iubet ut ministri
eos de ecclesia expellant clero eos prosequente cum hoc responsorio In
sudore vultus tui. Incena autem dominica in quo libet anno a suis presbiteris
in ecclesiam introducuntur et erunt ibi usque ad 8am pasche. Ita tamen quod
non communicabunt nec pacem recipient et sic fiat quod anno quem diu
aditus ecclesie est eis interdictus. Ultima autem eorum reconciliatio effectus
reservatur ad quod sic spectat solempnis penitentie in pontificio. Et autem
poni vestis et mulieribus sed non clericis propter scandalum nam tali penitentia
non debet imponi nisi pro peccato quod totam commovit gratiam. Ista ergo dicitur commutatio
penitentia publica et solempnis eo quod in facie ecclesie agitur et cum tali
solempnitate. Alia vero vocatur penitentia publica non solempnis sed quod manifeste
agitur sed non cum tali solempnitate ut est peregrinari per mundum cum baculo
cubitali et ita potest iterari et a simplici sacerdote imponi et potest
etiam imponi clerico. Addit Sanctus Thomas quod quamvis solempnis ponitur pro publica
et 2m hoc auctoritates quas dicit varie loquuntur de solempni. Ad primum ad
dicit Sanctus Thomas quod sacerdos non revelat confessionem tale penitentiam iniungere
quamvis suspicio oriatur ipsum magis. Ad quod peccatum commisisse non in
peccato sed culpa expensa quia quamvis aliquis penitentiam publicam faciat sic
legitur invitis peccatum quod quidem ut socium suum ad penitentiam provocaret
ipse ad eo penitentiam egit. Si autem peccatum pro quo impenditur est publicum
et non sacerdos iniungere sed ipse penitens exequendo penitentiam
manifestat confessionem a se factam. Ad 2m dicit quod penitentia solempnis
quantum ad iniunctionem non exigit forum occultum quia sicut occulte quis
confitetur ita occulte penitentia ei iniungitur sed executio exigit forum
occultum et ideo non est inconveniens. Ad 3m dicit quod quamvis penitentia
revocet omnes defectus restituendo in pristinam gratiam non tamen
restituit in pristinam dignitatem et ideo laycus post factam penitentiam
publicam non redit ad hanc dignitatem ut possit ad clericatum as-
sumi et episcopus talem ordinare sed potestate ordinandi privari nisi
forte necessitate ecclesie expostulat ad consuetudinem tamen dispensative
recipitur ad hores ordines non autem ad sacros ordines primo
propter dignitatem ordinum illorum. 2o propter timorem recidivi. 3o propter scan-
dalum vitandum quod posset in populo oriri ex memoria presentium peccatorum
et 4to quia non habet frontem alios corrigendi cum peccatum eius fuit
publicum.

Quinto queritur. Utrum penitentia possit tollere omne peccatum ab homine.
Videtur quod non quia apostolus ad Hebreos 12 dicit quod Esau non invenit locum penitentie
quamvis cum lacrimis inquisisset eam. Super quo dicit glossa non invenit locum penitentie
et non invenit locum venie et benedictionis per penitentiam. Ergo ipsa penitentia non potest
id peccatum suum tollere ut videtur 2o Machabeorum quinto dicitur de Antiocho Orabat

2o ad

quam diu penitet

penitentia publica

Aque no posse dari quo penitere nitet dicitur

scelestus ie dum aq no fuat venia consecutus. Cum ergo penitet de peccatis videtur
quod penitentia non possit omne peccatum tollere. Ad 2m apostolus ad hebreos 10 dicit vo-
luntarie peccantibus nobis post acceptam notitiam non relinquitur hostia pro
peccato sed in penitentia offert se homo deo 2m ad psalmum. Sacrificium deo spiritus
contribulatus. Ergo penitentia non potest delere peccata eorum qui prolapsi sunt post acceptam
notitiam veritatis. Ad 3m Matthei 12 dicit dominus. Qui dixit quod spiritui sancto non
dimittetur ei neque in hoc seculo nec in futuro. Ergo non omne peccatum dimitti potest
per penitentiam. Innocentius est quod dominus per ezechielem 18 dicit de peccatore ante
penitentiam omnium iniquitatum quas operatus est in plurimis non recordabor. Item dicitur
Ecclesiastici 5 Ne dicas quoniam iniquitas hominis propter quod reprehendit. Cayn quod dicit
dominus Maior est iniquitas mea quam ut veniam merear. Sed iniquitas
dei dimittitur. Ergo vera et benedicta penitentia omnia peccata quantumcumque
sit delet. Quomodo sacramentum penitentie tollat peccatum dicitur patrius. Nunc
vero dicendum est quomodo tollat peccata actualis penitentia quia homo in recompen-
sam offert deo spiritum contribulatum. Quod vero 2m ad 3m in 3a parte
sic quod penitentia non posset tollere peccatum aliquid dicitur intelligitur et potest intelligi
Primo sic quod aliquis non possit de suo peccato penitere et quod ideo penitentia non po-
ssit vere tollere penitere tollere id quod ipse deo non potest vanam penitentiam habere
Secundo sic quod aliquis possit habere de peccato vanam penitentiam et quod ista penitentia
quantumcumque circumstantia non potest tollere peccatum. Dicendum ergo primo quod non
potest tollere peccata demonum nec sancti hominis damnatorum quia licet habeant
aliquam penitentiam 2m ad sapientie 4o. Penitentiam agentes et pre angustia
spiritus gementes non tamen possunt habere penitentiam vanam de peccatis et benedictionem
affectus enim eorum sunt in malo obstinati et indurati. Ita quod non potest
eis peccatum displicere iniquitatum culpa ad iniquitatum offensa dei ad in-
quantum contra iustitiam et contra dei reverentiam quod tamen requiritur ad vanam penitentiam
Sed peccata displicent eis sed iniquitatum sunt que penas sunt propter hoc quod sunt
sed propter peccata ipsa pati et in eternum passuros esse in mestitia les
et intollerabiles penas inferni. Et sic penitet de peccatis non affectu
iustitie sed ex amore spiritus commodi et eorum penitentia est non est ad spe-
ranciam sed est cum omni desperatione. Ad 2m dicendum quod omne peccatum hominis
viatoris potest 100 primo tolli per penitentiam quia de omni peccato suo potest
homo vere penitere quamdiu est in hac mortali vita et manet sub
usu rationis scilicet sensus potest librum arbitrium flectere ad malum et sic peccare
et potest flecti ad bonum et sic penitere de peccatis vere et sensus. Primo dicendum
quod sit aliquid peccatum in hac vita de quo peccator habens sensum usum rationis
non possit vere penitere est erroneum quia sic tolleretur libertas arbitrii
et derogaretur virtuti gratie per quam movetur cor quicumque peccatorum ad
penitentiam ad penitendum 2m ad ysaie 21 Cor dicitur in manu dei et quocumque
voluerit vertet illud. Ad 3m dicendum quod 2o modo potest homo peccatorum scilicet
viator de omni suo peccato habere penitentiam quia omne peccatum de quo habet sic vanam

quomodo actualis penitentia tollat peccata

penitentiam

de penitentia damnatorum vere nec vestitur

penitentiam tollitur pipam et deletur. Unde dicitur quod aliquid peccatum viatoris non possit
propter penitentiam homini dimitti hic in via existenti et ferentem habentem usum
rationis. Est ergo erroneum primo quia repugnat divine misericordie dicitur Johelis
Johelis 2 quia benignus et misericors est et multe misericordie et prestabilis
super malicia. Videtur ergo quod animo deus ab homine si homo vellet peccatum
deleri et facere quod in se est et deus delere non vellet. Secundo hoc derogat
Jo. 1 passionis Christi propter penitentiam operatur et habet suam efficaciam. Scriptum
est autem Christo primam Jo. 2 ipse est propitiatio pro peccatis nostris et non
solum pro nostris sed et totius mundi. Unde tenendum simpliciter quod omne peccatum viatoris
potest in hac vita deleri per penitentiam saltem in habente sufficientem usum rationis.
Ad primum ad tertium dicitur quod Esau non vere penituit nec proposuit pro futuro
cavere peccata sed dixit venient dies luctus patris et occidam fratrem meum
Jacob. Sed Antiochus non vere penituit dolebat enim de culpa peccata
non propter offensam dei sed propter infirmitatem corporalem quam patiebatur. Ad secundum
dicitur quod apostolus loquitur de hostia que vult pro peccatis totius mundi oblata sed sicut
Christo domino que hostia est singularis et unica nec iterum pro peccatis delendum
offeretur incurrere sed unica sua oblatione valet ad hoc quod propter penitentiam
et peccata omnia peccata possunt dimitti. Ad tertium dicitur Matthei 12 quod id unum
vel plasphemia contra spiritum sanctum est finalis impenitentia ut Augustinus
dicit Dominus dicit quod finalis impenitentia penitus irremissibilis est quia post
finem huius vite nullum peccatum mortale in perpetuum dimittitur. Vel si per
plasphemiam spiritus sancti intelligitur peccatum quod fit ex certa malicia vel
ex ipsa plasphemia spiritus sancti ut dicitur non dimitti non difficili
quia tale non habet causam nisi excusationis. Deinde peccatis in spiritum sanctum
que dicuntur irremissibilia pertinet ad dictum locum. Hoc habemus in presenti
quod omne peccatum potest homini dimitti propter penitentiam et vera sua penitentia
dum est in hac vita et habet sufficientem usum rationis.
Sexto queritur utrum homo per penitentiam semper resurgat ad caritatem
equalem ei aqua cecidit. Arguitur quod sic quia dicitur Apocalypsis ad Ro. 8 diligentibus
deum omnia cooperantur in bonum. Sed quod dicitur quod glossa quod ad
Devient unum est ut si quis horum devenient et exorbitet hoc ipsum eis facit
deus ad bonum perficere quod non esset si homo in minori caritate resurgeret
quam dum fuit illa aqua cecidit per peccatum. Secundo Ambrosius dicit penitentia est res
optima que omnes defectus devocat ad perfectum sed homo non esset in caritate
in equali quantitate recuperetur igitur per penitentiam homo semper resurgit ad priorem gradum
caritatis. Tertio sicut ibi gen. 2 factum est vespere et mane dies unus
dicit glossa vespertina lux est aqua que cecidit matutina vero que
resurgit igitur homo resurgit in ordine caritatis quam prius habuit quod ex
verbis apostoli ad Ro. 4 ubi habundat delictum superhabundat
gratia. In oppositum arguitur quia contingit perfectum cadere secundum penitentiam

Depenitentia Esau
Gen. 27

Deantiocho

Depeccato in spiritum sanctum

Ro. 8 [illegible]

fundatur n. superfluum in hoc quod dicit remuneratio operis sit 2m radicem et caritatem
quoque factum est quod est falsum. Sed pocius sit remuneratio 2m caritatem cuius re-
uiuiscit quia nunquam remunerare nisi finalis caritas se veniret nisi mesi-
caciter est dignum remuneratione sed finali perseuerantia. Alia duo que adducunt
scilicet quod deus semper electos suos in meliori statu recipiat et quod peccatum per-
sit ad augmentum gratie. Respondeo ergo ad quod dictum fuit 2m S. th. et bo. ra.
quod homo per primam aliquid resurgit ad ordinem gratiam aliquid ad bonum aliquid ad equalem
2m quod homo se melius preparat et diuina largitas dispensat. Ad primam rationem
respondeo S. th. quod non omnibus diligentibus deum cooperatur in bonum hoc ipsum quod
cadunt a timore dei per peccatum quod peccatum nihilominus quod nunquam resurgunt vel qui
resurgunt in eum caueant. Sed hiis qui 2m propositum voti sunt sancti ut dicit
apostolus ad ro. 8. illis cooperatur in bonum scilicet quod quocumque cadunt finaliter
tamen resurgunt per primam et usque in finem perseuerant. Credit itaque illis in bonum
quod cadunt non quia per maiorem gratiam resurgunt sed quia resurgunt in permanentiori
gratia non quidem ex parte ipsius gratie permanentioris quia tanto gratia est maior
tanta de se est permanentior sed ex parte hominis quia tanto stabilius in gratia
permanet quanto per casum fit cautior et humilior. Unde et glo. dicit subdit quod
proficit eis in bonum quod cadunt quia humiliores redeunt et quia deuotiores
fiunt. Et bo. ra. dicit quod peccatum proficit eis in bonum non ratione gratie augmentande
sed recuperate conseruande et utilius est modicum de gratia habere usque in finem quam
multum usque ad ipsum solum. Ad 2m dicit quod prima quantum de se habet virtutem
reparandi omnes defectus ad perfectum et ex promouendi adulterium statum
sed hoc quandoque impeditur ex parte hominis quia remissius mouetur. Indeuitatem inde
testatur peccatum sic et in baptismo aliquid adulti consecuntur ad ordinem vel bonum
gratiam 2m quod dicit de se prius disponunt. Ad 3m dicit S. th. quod assimilatio
ista utriusque gratie ad lucem vespertinam et matutinam fit per similitudinem ordinis
quia post lucem vespertinam secundum tenebre noctis post lucem autem matutinam
secundum lux diei non autem propter ordinem ad bonum similitudinem. Illud etiam
apostolus ministrat de gratia que exsuperat omnem habundantiam humanorum peccatorum
et licet sit ordinatus non in modo scilicet quantumcumque habundantiam peccatorum quod
tanto habundantiorem gratiam consequitur pensata quantitate habitualis gratie. Unde
quod habundantiam peccatorum illis datur habundantior gratia quantum ad ipsam
gratie rationem quia beneficium remissionis magis gratie confertur magno peccato quam
ex habundantia peccantes habundantius dolent et ratione istius habundantiam
gratiam consequuntur quo ad habitum gratie et potentiam sic patet in maria magdalena. | de maria magdalena
et ideo dixi quod unum apostolus est unum quo ad ...

Septimo queritur. Utrum sicut peccatum opera viua mortificat
sic prima opera mortificata viuificet. Ad primum quod opera
viua non mortificantur per peccatum quia quod non est non potest mortificari sed
opera viua que facta fuerunt in caritate preterierunt et non sunt tempore presentis
peccati igitur non mortificantur per ipsum. Ad 2m pena non debet excedere culpam
sed in hoc quod multa bona fecit ex maxima caritate pena culpam excedet

ad rationes fe.

si primum peccatum mortale forte ex suscepcione facta omnia bona precedentia
[illegible] quod peccatum sequens non mortificet omnia bona prius incaritate
facta. Secundo quod opera mortificata per penitenciam non resuscitantur quod dicit Augustinus
[illegible] quod nec debet inspice [illegible] ipsum amplius non recuperat. Sed opera incaritate facta sunt per peccatum amissa
[illegible] per penitenciam recuperari. Inopportunum est [illegible]
[illegible] sola opera viva sunt que incaritate fiunt
[illegible] peccata mortificant [illegible]
[illegible] quod tria sunt opera humana que viva alia mortificata
et 3a mortua. Ista ad opera humana [illegible] quod
[illegible] ad vitam eternam ut sunt opera [illegible] incaritate
facta et [illegible] Illa que dicuntur viva que producere possunt
producere homines ad vitam si actum [illegible] Opera vero
mortificata dicuntur opera que homines ad vitam eternam producere potuerunt
[illegible] nunc non possunt eo quod [illegible] ut sunt opera [illegible]
[illegible] incaritate facta et ab eo [illegible] Ista itaque dicuntur mortificata
[illegible] vixerunt eo quod [illegible] fuerunt ab eo [illegible]
potuisset [illegible] ad vitam [illegible] nunc non possunt [illegible] peccatum [illegible]
[illegible] Opera vero mortua sunt que [illegible]
[illegible] ad vitam eternam ut sunt opera que [illegible] peccato
[illegible] Illa [illegible] dicuntur opera mortua eo
quod [illegible] vivunt [illegible] non sunt incaritate facta. Ad hoc [illegible]
[illegible] Sed [illegible] quod [illegible] opera viva [illegible]
mortificantur [illegible] quod opera [illegible] incaritate facta sunt viva et nata sunt [illegible]
producere ad vitam eternam [illegible] peccatum mortale [illegible]
[illegible] mortificantur [illegible] ut [illegible]
[illegible] ad hoc [illegible] peccatum mortale [illegible]
[illegible] indignus factus [illegible] Ezechiel 18 [illegible]
[illegible] Si autem [illegible] iustitia sua [illegible]
[illegible] quod [illegible] remuneracionis [illegible] aversione [illegible]
finaliter [illegible] non habebit illud [illegible]
[illegible] meruit eo quod [illegible] indignus [illegible] remunerare
[illegible] Ad [illegible] quod [illegible] mortificantur
[illegible] quod opera incaritate facta [illegible] manent [illegible]
[illegible] acceptacione [illegible] quod [illegible] manent [illegible]
[illegible] producendi [illegible] ad vitam eternam [illegible] quantum [illegible] manent viva [illegible]
aut effectum non habent [illegible] peccatum [illegible]
[illegible] ad [illegible] effectum [illegible]
[illegible] indispositione [illegible] peccato [illegible]
[illegible] reddam
[illegible] vobis [illegible] comedit locusta [illegible] non faciet [illegible]
[illegible] ubertate [illegible] perturbacione [illegible] amisisti [illegible]

tria sunt opera humana

opera viva

opera mortificata

opera mortua

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

omnidiam

latis omnibus peccatis reliquis ut dicitur magister Luc. 7. Unde autem dimittit
per culpam per gratiam operante successive tollit peccati reliquias. Item
quod ex dictis quod unum peccatum mortale nunquam dimittitur sed aliis
et quod quia in pluribus peccatis mortalibus non potest de eorum uno satisfacere

Tercio queritur utrum contritus de omnibus mortalibus et cadens
in mortale possit manens in illo satisfacere de peccatis sibi
per contritionem dimissis et possit sic de prius missis satisfacere culpe
ex caritate. Arguitur quod sic quia Daniel dixit Nabuchodonosor regi Dan.
4to peccata tua elemosinis redime sed Nabuchodonosor adhuc peccator erat quod sub-
sequens pena demonstravit ergo contritus in mortali potest satisfacere pro prius
dimissis. Item nemo scit an amore vel odio dignus sit Ecc. 9. Sed ego
non possum fieri satisfactio nisi ab eo qui est in caritate nullus sciens se satis-
fecisse quod videtur inconveniens. Item satisfactio consistit in quadam adequatione
pene ad culpam talis autem adequatio pene ad culpam potest fieri in eo
ideo qui caritatem non habet ergo etc. Item in oppositum. Arguitur Deus non respicit
quam sit exquisito volumus autem sine caritate non placet deo ergo opus
eius placet et per consequens non est satisfactio. Item Elena non est ex caritate
satisfactio ergo alia opera autem potest per apostolum 2 Cor. 13 dicentem Si
distribuero omnes facultates in cibos pauperum caritatem autem non ha-
beam nihil mihi prodest. Ad quod respondet Sal. et Bona. sed multi doctores
dicentes primo quod licet de quo quod queritur si sit in propositionibus peccatis est iniuncta
penitentia a sacerdote si eam repleat tempore quo est in mortali ipse
liberat se ab iniunctione sacerdotis nec incidit peccatum in mortale quod tamen in-
cidit si penitentiam a sacerdote iniunctam et a se susceptam voluntarie ob-
mittit. Item dicunt quod opera in mortali facta non satisfaciunt nec
liberant hominem apud deum apud peccatis dimissis debita probant
quia opera non sunt meritoria nisi sint facta ex caritate et deo acceptata
et ideo faciens opera talia ex caritate non facit deo satisfactionem. Item
patet 2m 8 Th. In satisfactione dicitur quod anima restituta et restituat
iustitie equalitatem cum iuste contrarium anima solvit ut dicitur Prov. 9 ethicorum
Sed in satisfactione equalitatis addendum non est 2m equalitatem quia non
possumus sibi equalitatem reddere sed est 2m suam acceptationem ut dictum fuit
et ideo etiam si iam offensa sit dimissa per precedentem contritionem et fortem
confessionem adhuc dicitur quod opera post dimissam offensam satisfactoria deo
sunt accepta et ideo dat eis sola caritate et ideo opera sine caritate facta non
sunt deo satisfactoria et liberantia a pena. Item ut dicunt Bonaventura peccator
ante dimissionem mortalis est inimicus dei et debitor eterne pene in
inferno suscipiendo et quando per iniuriam dimittitur sibi culpa et constituitur
sibi gratia per quam fit amicus dei et dignus ad quod beatificari et ideo eternam
penam cum debitor fuit commutat sibi deus in temporalem que possit te-
minari ut per eam possit consequi gratiam. Volunt tamen Bonaventura
quod pena tollatur ex caritate et mera voluntate propter deum et in ratione

Responsio

Adadia

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Anshelmus. Ad primum dicendum quod flagella que deo a peccatore pro peccatis suis infliguntur
et si fuerint aliquo modo pacientis ea ita sunt quod licet homo ea sibi ipsi non infligeret
tamen ex quo ei inflicta sunt aliunde ipse ea voluntarie acceptat ad pa-
cientiam sustinet propter deum et ad purgationem peccatorum et sic sunt satisfactoria.
Si autem deo propter impaciencia dissenciat et non efficiuntur ad quod ipsius
et ideo non satisfacit pro ea quia habuit tunc rationem voluntarie et non solum vo-
luntarie est satisfactorium ut dictum est.

Septimo queritur utrum sint tantum tria genera operum satisfactorio-
rum scilicet oratio ieiunium et elemosina. Arguitur primo quod non sint tria
opus enim satisfactorium debet esse penale sed oratio non est penalis immo
est pena tristicie medicina secundum Jacobum 4. Tristatur quis in vobis oret
et psallat etc. Videtur quod oratio non sit enumeranda inter opera satisfactoria.
Secundo arguitur quod sit paucioris quia omne peccatum aut est carnale aut spirituale. Sed
sicut dicit Jeronimus ieiunio salvantur pestes corporis oratione pestes mentis ergo
non debet poni aliud opus satisfactorium nisi illa duo. Tertio satisfactio
nostra est ad emundacionem peccatorum sed elemosina ab omnibus peccatis mundat
unde Luc. 11 dicitur date elemosinam et omnia munda sunt vobis. Ideo erunt
paucioris quam tria. Quarto arguitur quod sit plura quia gratia gratis curantur sanantur
sed multo plura sunt genera peccatorum quam tria ergo debent plura opera satisfactoria
computari. Quinto peregrinaciones et iniungitur pro satisfactione sed disci-
pline sed flagellaciones que non comprehenduntur sub aliquo corporis tamen ideo erunt
plura. Moraliter est in Mathei 16 ubi loquitur de satisfactio-
ne venialium dicit sufficit oratio dominica cum ieiunio aliquo et elemosina.
Et subdit pro minoribus vero peccatis hoc est in satisfactione ad habenda
sunt sed multo vehemencius ac strictius unde Thobie 12 dicitur bona est oratio
cum ieiunio et elemosina. Secundo quod opus satisfactorium pro peccatis dicitur
vero esse omne opus laboriosum et penale sed sit intrinsecus opus
extrinsecus voluntarie assumptum ad puniendum in se peccatum ad placandum
divinam offensam. Et ideo actus dicitur secundum Scotum opera satisfactoria
et passiones satisfactorie scilicet voluntarie tollerate reducuntur ad
penosa. Sed in sed actus interior scilicet contricio cordialis sed est tristicia eum
concomitans. Secundum est interior confessio que est valde penosa eo quod homo
in se penam vilipendit et coram homine tot vicia recognoscit de
se ipso. Tertium est vere concomitans confessionem. Quartum est corporis ma-
ceracio et afflictio. Quintum est subvencio in necessitatibus aliorum. Alio
modo opus satisfactorium dicitur proprie opus extrinsecum et penale voluntarie
assumptum ad puniendum peccatum a se commissum in recompensam divine
iniurie vel passio extrinseca voluntarie tollerata ad finem predictum.
Isto modo secundum omnes sunt in genere tria tantum opera satisfactoria que scilicet
a confessoribus pro via satisfactionis iniungitur et sunt oratio ieiunium et

opus satisfactorium

alienum restituit sicut potest quod amisit. Ro. nunquid tenetur ad restitutionem magis dampnosam sed quam utilis sit alteri cui facienda est. Sed quia hoc contingit ut quod ille cui esset facienda restitutio agit in dampnum et tamen distat quod oporteret maiores sumptus facere dimittendo sed quam esset id quod esset sed multitudo. Item videtur quod intelligatur non tenetur. Sexto quod etiam [illegible] quod bonum commune divinum est preferendum bono particulari. Et propterea restitutio facienda petro esse paulo sancti dampnosa et in hoc magis dampnosa rei publice quam petri. Quinto quod tenetur magis diligere se quam proximum secundum canonicos. Ad ordinationem ergo tenetur id quod restitutio est sibi dampnosa ut si est in extrema necessitate positus tenetur id magis sed continere quam ex dilectione alterius alteri restituere. Sexto restitutio facienda est infamiam ignoti sit. Item non est facienda quando cederet in dampnum rei publice. Sed gladius redditus furioso esset in eius dampnum quia male uteretur eo et esset in dampnum rei publice quia lederet pacem civitatis. Item possit aliquis quod restitutio habet vel dampnum annexum illi cui fuit vel annexum dampnum rei publice. Primo mulier conscientia filium ex adulterio filius qui est putativus mariti defraudat unum heredem habente et tamen mulier non tenetur sed restituere heredem tenetur. Item hoc probatur quia non posset id facere sine sui diffamatione ad quam nunquid tenetur. Primo magis ut videtur ad oppositum quia sequeretur maius magis quam malum. Contra ex ordinatione si maritus incipit scire crimen. Secundo quod impedit aliquem ab aliquo boni consecutione videtur sed aliud auferre. Sed non videtur tale restituere sicut si quis impedit aliquem ne prebendam consequatur. Item non omne ablatum tenetur restituere. Quinto quod octasionem dampni dat dampnum dedisse videtur. Sed ille qui subvertit semina in campo proiecta dat octasionem dampni de fructu. Ideo quod ibidem seq. posset et similiter iste qui detinet pretium creditoris prefixum ex quo pecunia iste potuit lucrari dampnificat eum de toto lucro quod accidere potuisset. Nec tamen ut videtur tenetur ad restitutionem totius lucri quod potuisset accidere vel fructus qui percipiendus foret. Item non videtur quod semper fiat restitutio ablatorum aut recompensatio omnium dampnorum. In oppositum. Dicitur paulum in epistola ad macedonium et ponitur in littera quamdiu res propter quam peccatum est non redditur cum reddi potest penitentia non agitur sed fingitur. Et iterum dicit Augustinus Non dimittitur peccatum nisi restituatur ablatum. Item Exodi 22 Incipit reddere iniuste ablatum. Item in omni pena sit [illegible] ad [illegible] sed an restitutio sit pars satisfactionis specie dicte. Ad eius [illegible] et Scotus quod non. Primo ex hoc quia restitutio potest fieri sine satisfactione ut quis solvit alteri mutuum aut reddit in depositum est restitutio et non satisfactio specie dicta quia nulla reconciliatio pro peccatis nec solutio debite potest esse satisfactio sine restitutione. Et cum quis se habuit ad proximum de contumeliis sed dicte possunt esse coniungi cum quis auferret alicui sua per violentiam. Secundo facit sed dampnum et contumeliam et exigitur utrique sed restitutio dampni et satisfactio quod contumelia. Tertio quia satisfactio reddit semper equivalens pro peccato ei in quo peccatur. Non autem

An restitutio sit pars satisfactionis specie dicte

sic restitucio quia absque omni reddicione pro peccato potest reddi proximo quod suum est ut in
mutuis reddit creditori suo absque omni satisfactione ad reconcili-
acionem peccatoris. Secundo quia restitucio requiritur ante omnem partem satisfactionis proprie
dicte sicut cessacio a peccato requiritur ante omnem partem penitencie. Satisfactio autem
proprie dicta est una pars penitencie que non requiritur ante alias duas partes
penitencie. Unde semper sequitur eas ut contricionem et confessionem et satisfactio in-
iungitur a sacerdote sed restitucio non iniungitur a sacerdote sed ale-
ge divina licet non sacerdos admoneat de restitucione facienda non sic
iniungitur ratione satisfactionis sed quibus tenetur de lege divina unde de-
ge nature. Ita quod patet quod restitucio non est pars satisfactionis unde non est pars
penitencie sed est preambula penitencie sine quo preambulo non habet homo vere
penitere de peccatis mortalibus nisi cesset peccare. Sed retinere alienum
invito domino rei est peccatum mortale secundum modum quod dicetur igitur nemo potest
vere penitere nisi restituat alienum actu ad voluntatem ut exponetur
in sequentibus. De hoc ponit Scotus exemplum in aliis peccatis ut si quis tenet
adulteram ita restituere eam viro suo non est satisfacere sed est solum cessare
a peccato et transgressione huius precepti non mechaberis et ideo precedit omnem
partem penitencie. Et ideo sic tenens adulteram non est capax penitencie sed derisor
et ideo si ponit talis ad accipiendum penitenciam a sacerdote addit peccatum peccato. Ita
intelligendum est in proposito quod detinens alienum voluntate et facto quamdiu
est talis non est capax alicuius partis penitencie quia non vere conteritur quamdiu ab isto
peccato non cessat et si confitetur et suscipit sacramentum altaris nil proficit
sed quantum nocet quia magnum peccatum committit in hoc quod sacramentum penitencie indigne
suscipit et si talis manens impleret penitenciam iniunctam nichil proficit
fecit deo ut ex predictis dictis. Tercio videndum est propter quam rationem restitucio
facienda sit. Dico est notandum quod hoc precepto non furtum facies non
solum prohibetur furtum sed etiam rapina et usura et generaliter omne damnum
quod quis facit proximo in bonis fortune sive in bonis ipsa bona que extra pos-
sidemus sive id damnum fiat iniuste auferendo alienum sive detinendo.
Ex quo patet quod sicut auferre alienum est peccatum mortale et contra hoc precepto
divinum negativum non furtum facies. Ita et tenere alienum invito
domino rei et contra id preceptum divinum et est peccatum mortale quod sicut proximo
infertur damnum iniuste auferendo sua ita infertur sibi damnum
detinendo ea invito domino et ad hoc impedit eum in usu rei sue. Item
auferre ad detinere iniuste alienum est et contra iustitiam que unicuique
dicit quod suum est contra quod facit qui alienum detinet invito domino rei. Item est
contra caritatem fraternam secundum quam homo debet proximo suo bona facere. Ille
autem facit proximo suo mala et infert ei debita nocumenta. Ex quibus
ultimo patet quod sicut nocivum est servare precepta divina negativa ita nocivum
est non tenere alienum invito domino et per consequens actu restituere vel
autem voluntarie reddere cum fuit oppositum. Ex quibus patet causa ratio
quare alienum restituendum est sicut quia sicut iniuste retinere alienum est
peccatum alienum est peccatum mortale eo quod est contra id preceptum decalogi
Non furtum facies. Est contra iustitiam. Est contra fraternam correctionem dilectionem

Quare restitucio facienda sit

Cum teneatur restituere

Ex nocio fugiendo talis detencio et per consequens nocio restituendi et alienum quod
Ita docet S. Th. in 2a parte 2e q. lxii et Scotus hic in quarto. Primo videndum
quis teneatur restituere. Respondeo quod preter istum qui ipse abstulit rem ad damnum
iniuste intulit multiplices sunt qui restituere tenentur alienum quod comprehen-
duntur in hiis metris. Iussio consilium consensus palpo recursus participans
mutus non obstans nec manifestans. Quorum summa 2m Scotum
continetur in hoc maxime. Quicumque abstulit vel tenet alienum iniuste tenetur
restituere. Contingit autem quem dicimus auferre ut causa superius ut qui
precipit ut fiat vel auferre ut causa proxima sicut iste qui immediate ipse
auferret vel auferret ut causa adiuvans sicut qui est socius in auferendo
vel inducens ad auferendum si consulit vel favet vel adulatur tamen
tali consilio vel favore vel adulacione propter quam fit ablacio et sine quo consi-
lio vel favore aut sine qua adulacione talis ablacio facta non fuisset.
Consilium tamen contingit quod quis detinet alienum vel adeo impium detinet
pertinaciter vel privative sine impatiencia ut scilicet quia non facit restitui cum
tamen ex officio sibi competeret vel auxiliando detinet vel favorem
prebendo ut si tacet in iudicio requisitus ubi possit res finaliter
restitui domino suo et tamen dicendo veritatem non imminet sibi periculum
status vel persone. Unde breviter omnis obligacio ad restitucionem reducitur
ad auferre vel detinere et hoc vel ut causa principalis vel proxima vel
coadiuvans vel inducens vel non impediens ablacionem vel de-
tencionem quando eius impedicio ad bonum rei publice sine periculo persone im-
pedientis. Videtur tamen quod talis tunc solum tenetur ad restitucionem quando posset
impedire et non impedit. Et tamen ad ipsum pertinet ex officio impedire
hoc tamen patet per 2 q. 1 notum sit ubi dicitur facientem et consentientem pa-
rem pena constringit et actio originaliter ab eo paulo ad Rom. 1 ubi dicit
non solum qui talia agunt sed qui consentiunt facientibus digni sunt morte. Istorum
ergo omnium quibus ad restitucionem tenetur in solidum uno tamen restituente
omnes alii liberantur ad eo quod ad istum dampnificatum alii tamen
prata portionis quod eos contingit tenentur illi qui pro omnibus satisfecit.
Item S. Th. exponendo predictos Iosue Luc. in 2a 2e q. 2 dicit
quod in tribus quibus enumerata sunt quinque obligant ad restitucionem
ablatores. Primum est iussio ut quando quis iubet aliquid dampnari si ex eius
iussione fit tenetur ad restitucionem tocius. Et ita tyranni qui ipse non
spoliant sed alios iubent facere obligantur ad restitucionem. Secundum est consensus
in rapinam ideo sine quo rapina fieri non potest. Tertium est recursus quando
aliquis est receptor latronum et eis patrocinium prestat quia quod recep-
tat latrones et tuetur eos ad rem raptam dolose celat. Ita quod per hoc
impeditur restitucio rei ille tenetur in solidum cum illis qui abstulerunt.
Quartum est participans ut quando quis participat in crimine furti vel latro-
cinii et in preda vel furto ut quia latronum se sociat ad spoliandum
vel furti ad furandum et partem accipit et iste qui participat in crimine
tenetur in solidum de toto sed qui participat non in crimine sed solum in re acceptata

Cui fit restitu

restituere de facto sed sufficit quod statim ex affectu restituat, i. habeat firmum
propositum statim restituendi cum cessabunt impedimenta hic in tempore
et tunc actu impleat. Quarto quando quis est omnino impotens ad restituendum
talis non potest non tenetur sed postea cum pervenit ad posse quia fortunam
actio non expirat per inopiam sed sopitur et talis debet habere voluntatem
restituendi si quando potens erit ad hoc. Et s. th. 2a 2e q. 62 ar. 6
ultimo dicit quod in hoc casu debet habere remissionem vel voluntariam ablationem petere
ab eo cui debet tamen aut per se aut per alium et videtur pari ratione sic faciendum
sit in casu praecedenti. Ad istam particulam scilicet quando quis teneatur restituere
possunt reduci multi alii casus inter quos est unus specialis quod reduci possit
ad particulam quod restituere debeat. Et est talis casus quando ablatio fuit occulta
et non tenetur ablatio se prodere nec per consequens per se ipsum restituere sed per aliam
personam discretam et fidelem et expedit quod per confessorem quia si est peccatum
in confessione detectum supposito quod sic credatur de fideliter restituendo
id quod sui fidei commissum est et sic caute sub maiori cautela eius quod prius ab-
stulit et nunc restituit. Et in tali casu potest restitutio differri quousque
voluntas et opportunitas talis personae habeatur. Si obiceretur quod praedictos
casus restitutio est actus praecepti negativi quo non tenetur alienum ad observationem
aut negativi tenetur quibus semper et pro semper. Respondet Scotus quod tenere alienum
iniuste et invito domino est semper prohibitum et ideo semper et pro semper dicitur
non teneri talis modo. Sed quando quis habet voluntatem restituendi tempore
oportuno tenetur domino volente et si non actu elicito tamen actu dicto
quia dominus rei deberet velle quod qui suum habet teneat quousque possit
reddere optime. Et si dicis dominus rei est invitus quia non vult primo
multo quod praedictum tempus suum teneatur. Respondet Scotus quod domino rei
male et inordinate volente habere suum statim et per consequens male et
inordinate volente proximum id tenere tenens non tenetur iniuste quia
depositum dicitur reddi ratione lex sacramenti tenetur per licite invito
domino voluntate inordinata ut cum quis gladium deposuit et postea furiosus
factus eum repetit. Ad ad tertium cum opponitur. Ad primum patet praedicta
in prima particula quia non tenetur quis ad restitutionem ut ad satisfactionem
proprie dictam quae est 3a pars primae sed tenetur ad eam ut ad cessationem a peccato
4o voluntate statim scilicet actu vel affectu praedictis circumstantiis
dentis et opportunis. Ad 2m patet ex dictis in particula octava quia ne-
scientes domini rei debent reddere pauperibus. Quod autem addit de
nescientia domini rei invente dicit Scotus quod talis res inventa saltem
quando habuit dominum non habetur pro derelicta debet dari pro ne praedicte
custodiendo et debet proclamari in locis praedictis ut cum quis amisit possit
ad eum pertingere et si post tempus proclamationis nullus appareat dominus fa-
ciendum est sicut de vaga restitutione dictum est scilicet quod detur pauperibus. Ad
3m patet ex dictis quod non est maior sumptus ponendus in missione quam
valeat res quae mittitur sed expectanda est potentia personae si credatur
quod possit habere. Si autem credatur non posse habere nec indiget inter veniat

ad ad tertium [illegible]

adequate culpe [illegible] et una pena [illegible] culpe
[illegible] ad suas partes integrales. Ad 2m pena
[illegible] dicta [illegible] pena [illegible] dicta [illegible] actipi [illegible]
[illegible] pena [illegible] pena [illegible]
[illegible] pena [illegible] partes eius [illegible]
[illegible] Sed [illegible] actidit [illegible] iusta [illegible]
[illegible] pena [illegible] pena [illegible] amicis [illegible]
[illegible] pena [illegible] pene [illegible]
et [illegible] pene [illegible] pena [illegible] pena [illegible]
[illegible] pena [illegible] culpe [illegible]
[illegible] est. Pena [illegible]
[illegible] est [illegible] pene [illegible]
[illegible] pene [illegible]
[illegible] culpe [illegible]
[illegible] ut [illegible] culpe [illegible]
[illegible] ad [illegible] Et [illegible] pene [illegible]
[illegible] confessio [illegible] satisfactio [illegible] partes eius [illegible]
[illegible] sacramentum [illegible] absolutio
sacramentalis facta [illegible] Hec autem [illegible]
[illegible] confessio [illegible]
[illegible] actus [illegible] actusantis [illegible] satisfactio [illegible]
[illegible] sacramentalis. Hec [illegible] ad sacramentum [illegible]
[illegible] pena [illegible] ad [illegible]
[illegible] actipiat [illegible]
[illegible] confessio [illegible] absolvere [illegible]
[illegible] eo [illegible] pene. Non [illegible] est [illegible]
[illegible] confitentis [illegible] vel [illegible]
[illegible] Sufficit [illegible] de peccatis [illegible]
[illegible] sit et [illegible] ille confitens [illegible] sacramentalis
et [illegible] sacramentum [illegible] Satisfactio [illegible]
[illegible] sacramentum pene [illegible] efficaciam [illegible]
[illegible] possit [illegible] istas penas [illegible]
[illegible] pene [illegible] Ista [illegible] sacerdotis [illegible] absolvit [illegible]
[illegible] ligat absolvit [illegible] pene [illegible] ad [illegible]
pene [illegible] sit [illegible] soluta [illegible] vel [illegible] sacerdos [illegible]
[illegible] vel [illegible] efficacit [illegible] sit [illegible]
[illegible] sacramentum [illegible] interioris [illegible]
[illegible] sit [illegible] absolvendi [illegible]
[illegible] Sed [illegible] ista [illegible] partes [illegible] sacramentum [illegible]
[illegible] sacramentum [illegible] pene [illegible]
[illegible] sacramentum [illegible]
[illegible] sacramentum pene loco [illegible]
[illegible] offensa culpe [illegible] tollunt [illegible]

Precedentia

tollit a duo ad peccatum actuale quod propria voluntate committitur scilicet mortale et veniale. Dux sed peccatum
Et inter ista duo est differentia in genere quia mortale non stat cum gratia gratum faciente
sed semper expellit eam aut expelleret si anime deesset. Ideo dicitur mortale quia
fecit hominem spiritualem mortem, ideo quia auferret sibi gratiam seu caritatem
que est vita anime. Veniale autem peccatum non infert anime mortem quia non tollit
nec eciam minuit gratiam inexistentem sed stat cum ea. Secunda differentia quia omne mortale
perfectum meretur eternam penam duratione infinitam apparentem. Veniale autem
meretur tamen finitam penam duratione. Unde quia ex hiis sunt cognoscitur
in genere quod est peccatum per quod tolleretur gratia est mortale sed sic per quod meretur
eternam penam et quod omne aliud peccatum est veniale. Item de quolibet alio peccato sin-
gulari dato quod ex hoc non noscitur utrum id demonstratum peccatum tollat gratiam
vel non. Unde quia perfecta determinatio de differentia mortalium et venialium
producit ad 2m librum. Tamen ut aliquid de hoc sciamus et aliquo modo sciamus quod sit
veniale videamus unam differentiam eorum quam ponit 6 th. de 2o sententiarum. Dicit
2 ubi dicit quod quando homo peccat in hiis sine quibus recte servatis non remanet Differentia inter mortale et veniale peccatum
subiectum hominis ad deum et fedus humane societatis tunc est de suo genere mortale
quamvis ex imperfectione peccati possit remanere veniale. Non possit
autem homo subiectus esse deo si non credit ei aut obedit. Item si quis discredat
aut liberaliter faciat contra preceptum divinum peccat mortaliter et agit contra caritatem
et dei dilectionem. Sed fedus humane societatis servari non potest nisi unicuique
servetur quod suum est. Et ideo furtum rapina et consilia que sunt in damnum
proximi in anima in rebus in corpore et fama ideo sunt de suo genere mortalia.
Si autem quis peccat in hiis per que non tollitur subiectum hominis ad deum nec
tollitur fedus humane societatis tunc est veniale sed saltem de suo genere
eo quod non est contra dilectionem proximi eo quod sine eius damno est sicut men-
dacium iocosum factum sed ad dilectandum homines. Aut verba iocosa non
prohibita et que non obsunt nec prosunt aliis vel ludi ad ioci sed fluxe
cogitationes vane inde contra proximum et consilia quibus litis voluntas
non consentiat non tamen se eis statim opponit sed negligenter manum
morari permittit ad quod lis excessus in cibis aut potibus et iocis
et generaliter quando homo plus dicto diligit creaturam et tamen minus deo. Respondeo dicendum
ad hoc dicendum primo 2m 6 th. quod pena quantum ad confessionem confectionem et satis
factionem operatur ad peccati venialis remissionem quia peccatum veniale est
peccatum actuale ipsum non ex proprio actu nostre voluntatis incurrimus igitur
sed dicitur pena sensus quam pena solvit non solum 2m quod est virtus
sed 2m quod est sacramentum. Secundo dicendum de veniali 2m se et ab te et satis
ex tali non est nobis ad salutem nec tamen penitere de eo pena interiori
vel exteriori quia si homo non peniteret de hoc quod venialibus suis non
[illegible] sed [illegible] nisi forte ex contemptu dimitteret. Nam
sicut dicitur post rigorem peccata venialia in hac vita non solum sed etiam post mortem
remittuntur et ideo in quantumcumque venialibus homo baptizatus decederet
sine tamen mortali ipse salvaretur et ideo non est ad salutem nec tamen de venialibus
hic penitere. Tertio dicendum ad hoc quod homo veniale [illegible] sed in presenti vita di- nota sed aliquo modo penitere de venialibus
mittatur nec est ipsum deus hic aliquo modo penitere quia ut dicitur veniale

[illegible]

in hac vita dimittitur non sunt pena aliqua explicita vel implicita [illegible]
[illegible] de venialibus penitere ut dicit [illegible] utile
et [illegible] valde [illegible] dimittitur pena in culpa dimissa [illegible]
est et utile ut hic penitentiam de veniali ut dimissa eorum culpa solvatur
etiam hic penam [illegible] alias [illegible] nos eam valde durius solvere
in purgatorio [illegible] Unde dicit Bo. [illegible] considerando veniales [illegible]
[illegible] mortuo [illegible] nata sunt inducere ad mortale
lapsum tenemur [illegible] venialibus penitere quando advertimus periculum
[illegible] inducere. Quaeritur [illegible] venialis
peccati [illegible] est [illegible] et [illegible] non
tenemur penitere [illegible] Ad [illegible] est [illegible]
[illegible] morosa [illegible] consensu [illegible]
habet [illegible] et turpe delectationem [illegible]
[illegible] et voluntarie [illegible] opponit [illegible]
negligenter [illegible] pleno consensu [illegible] delectationem
et deliberate [illegible] ut dicit Bo. [illegible] penitere non [illegible]
[illegible] aut quando delectatio ista [illegible]
[illegible] consensu [illegible] turpe delectationem [illegible]
[illegible] et fiat [illegible] consensus [illegible] et ut [illegible]
[illegible] talia [illegible] statim ut [illegible]
[illegible] est [illegible] et pleno consensu et in [illegible]
veniale [illegible] est [illegible] vel [illegible]
[illegible] et [illegible] Et ut sepe dicit [illegible]
[illegible] et [illegible] et [illegible]
[illegible] et [illegible]
[illegible] Alios [illegible] fluminum [illegible]
[illegible] latent [illegible]
[illegible] minuta [illegible]
[illegible] corpus [illegible]
[illegible] pectoris [illegible]
[illegible] omnia [illegible] sunt [illegible]
[illegible] Ita [illegible] venialia [illegible] collecta [illegible]
[illegible] aut [illegible] et [illegible]
[illegible] lapsum [illegible]
[illegible] sustinere [illegible]
[illegible] allegat [illegible]
[illegible] sacerdoti [illegible]
[illegible] agetur [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

Quarto queritur utrum unum peccatum veniale possit dimitti non dimissis aliis peccatis. Arguitur primo quod non possit dimitti veniale unum sine alio sic in precedenti questione dictum est dominus nullum sanavit quod non omnino liberavit non potest autem ubi est veniale peccatum dimitti nisi dominus cum alio sanet igitur si absolvitur ab uno veniali absolvitur ab omnibus. Secundo ei qui displicet deo non dimittitur peccatum sed peccatum veniale displicet deo igitur et peccatum ratione quare quamdiu manet unum omnia alia. Tertio arguitur quod veniale possit dimitti sine mortali nam Johannes de Superillo qui peccato est vendicatus dicit Augustinus quod omnes illi erant in peccato mortali venialia autem eis dimittebantur per cerimonias igitur veniale potest dimitti sine dimisso mortali. Preterea pro peccato quod sufficienter punitum est non debetur alia pena quia non iudicabitur de eo bis in idipsum. Sed ab mortali existens potest peccatum veniale sufficienter in seipso punire cum ei solum debeatur pena finita igitur non reservabitur ulterius ad penam sed nunquam aliquis absolvitur a reatu pene nisi prius absolvatur a culpa alias culpa manet inordinata sine pena igitur remanente mortali peccato potest dimitti veniale. In oppositum est communis doctrina. Respondeo 2m 16 th. Dicendum primo quod existenti in pluribus mortalibus nunquam dimittitur unum peccatum mortale sine alio vel aliis hoc positum fuit et probatum in prima questione 2a. Secundo dicendum quod quamdiu homo est in peccato mortali tamdiu nullum dimittitur sibi veniale quia quamdiu est in mortali tunc caritas gratia gratum faciente cui omne mortale repugnat et sine gratia nullum dimittitur peccatum. Dicitur enim proverbiorum 10 Caritas universa operit delicta et ergo sine gratia inexistente nullum dimittitur sibi veniale et per consequens quamdiu est in mortali nullum dimittitur veniale. Item peccatum mortale separat a deo quod solus peccata dimittit. Ergo quod habet peccatum mortale per quod est a deo separatus non percipit effectum eius in remissione peccatorum venialium. Tertio dicendum quod peccata mortalia homini dimitti possunt et sepe dimitti possunt non dimissis sibi venialibus. Patet quia potest homo sufficienter conteri de mortalibus peccatis suis nichil cogitando actuatur de venialibus et tunc ratione contritionis dimittuntur mortalia et datur gratia quod omnibus mortalibus repugnat et non dimittuntur sibi venialia eo quod de illis non conteritur nec aliquid facit quod deletivum sit venialium tunc cum infusa statim deleat cum sibi venialia non repugnent ut dicitur. Quarto dicendum quod unum veniale potest dimitti sine alio. Existenti enim in pluribus venialibus possunt aliqua dimitti aliquibus retentis quia stat quod habeant plura venialia et de aliquibus eorum in particulari peniteant et de aliis non. Unde quod aliqualiter de aliis adhuc sibi placeat tunc si est in gratia dimittuntur sibi illa de quibus conteritur aliis non dimissis. Ita stat quod existens in gratia actu conteratur de uno veniali et cum ei actuatur precet alio veniali per voluntatem inordinatam adherentiam ad aliquid tunc illud de quo conteritur sibi dimittitur quamdiu continuatur. Culpa enim in voluntate ordinatione consistit et ideo non potest tolli culpa nisi reordinetur voluntas quod esse non potest quamdiu ipsa in ista deordinatione manet. Ad primum dicendum quod dictum veniale non sperare comparatur sanationi quia infirmitas que per sanationem curatur destitutionem totum importat. Non autem aliqua destitutio totum spiritualis in culpa veniali sed solum dimissio.

veniale [illegible]

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

[illegible] 75 [illegible] 121 [illegible] 122

[illegible]

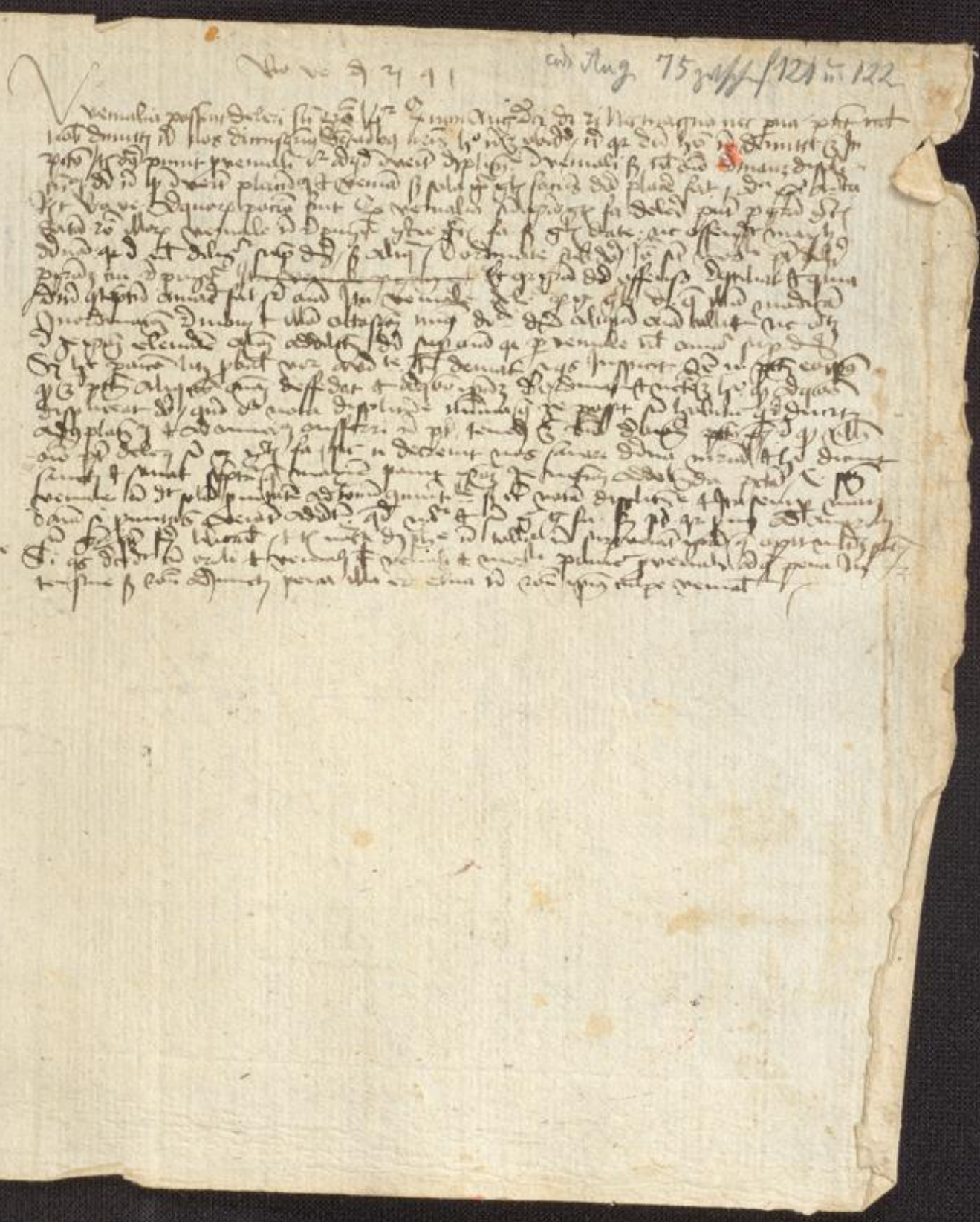

Baden-Württemberg
BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

venialis

ipsa remissa et incauta vita et istorum pueritia terrenorum primo quantitatem ter-
renarum cautarum usus et animi mordiatus et plus dicto licet [illegible] dei multi
plicat venialia que multi [illegible] dat homini occasionem facti cadendi [illegible]
in mortale et disponit ad lapsum mortalis [illegible] Et ideo
beatus gregorius prope finem pastoralium premissa sua augmentat [illegible]
subdit [illegible] qui modica sperant palatium [illegible]
[illegible] flere et devitare negligit a statu iustitie non repente sed [illegible]
totus cadit. Addit gregorius sit plerumque ut mente asperta malis le-
vibus ne gravia [illegible] atque [illegible] auctoritatem negligentie [illegible]
[illegible] perveniat et tanto in maioribus contempnat [illegible]
[illegible] non timenda pectare. Ad primum [illegible]
[illegible] cadit. Possit esse [illegible] fertur [illegible] motu cadit [illegible]
[illegible] de veniali cogitur [illegible] motu [illegible] displicentia
[illegible] venialis vel unius vel omnium [illegible] fertur [illegible]
[illegible] omne quod adeo retardat [illegible] cadit [illegible]
[illegible] omnia venialia consumit [illegible] actuali [illegible] ut [illegible]
dictum fuit. Ad secundum [illegible] mortalia [illegible] ut [illegible]
[illegible] singula [illegible] omnia venialia [illegible]
singulum [illegible] possit [illegible] nobis [illegible] ut [illegible]
[illegible] de [illegible] non [illegible]
[illegible] venialiter [illegible] de mortali [illegible]
[illegible] homini displiceat [illegible] et displiceat [illegible] infirmitas
[illegible] veniale [illegible] in [illegible]
[illegible] non possit. Ad tertium [illegible] passio [illegible]
[illegible] ut dictum fuit [illegible]
[illegible] veniali et mortali [illegible] actuali [illegible]
[illegible] veniale [illegible] fidei [illegible]
[illegible] non retardat [illegible] et [illegible]
[illegible] vim [illegible] De illis autem [illegible]
[illegible] veniale [illegible] dimittit.
Circa textum [illegible] quod [illegible] cogit [illegible] omnia
libenter [illegible] De illis [illegible] addimissionem
[illegible] Circa [illegible] autem tres [illegible]
[illegible] motuorum [illegible] in domo [illegible]
[illegible] de filia [illegible] et illi [illegible]
[illegible] Secundum [illegible] potentiam [illegible]
[illegible] quod iam [illegible]
[illegible] lazarum resuscitavit [illegible] Iohannis [illegible]
[illegible] male [illegible] quod [illegible] vel [illegible]
[illegible] Et hoc [illegible]
[illegible] quod [illegible] iam [illegible] defendit et [illegible]
[illegible] Dicens [illegible] ut [illegible]
[illegible] omnium [illegible] Ad [illegible]
[illegible] peccatorum [illegible]
[illegible] in libro [illegible] et [illegible]
[illegible] Ad [illegible] in [illegible]

Circa hoc queritur quomodo bona aliorum confortari. Respondetur dicendum secundum [illegible] physicorum [illegible]
[illegible] satis [illegible] et admissio [illegible] et hec [illegible] signis [illegible]
[illegible] sit [illegible] Circa quod non sit copia [illegible] non [illegible]
[illegible] sit [illegible] sacerdotes [illegible] non
[illegible] confitendum [illegible] sit [illegible] peccato [illegible] statio
legitime non [illegible] non sit legitimus [illegible] ecclesie [illegible]
[illegible] non [illegible] ad [illegible] dimissione [illegible] confessor
et [illegible] peccata [illegible]
[illegible] dicitur [illegible] Ricardus [illegible] professor
[illegible] [illegible] mox [illegible]
[illegible] et [illegible]
Circa hoc quod dicitur in textu Cohibeat se a ludis et [illegible]
[illegible] studii [illegible] et [illegible]
[illegible] non [illegible] delectationibus [illegible]
[illegible] dicta [illegible] Et ut dicit [illegible] ludos
[illegible] ludi [illegible]
[illegible] ludi [illegible]
[illegible] ludi [illegible]
[illegible] ludi [illegible] et [illegible] aut [illegible]
[illegible] ludi [illegible] aut [illegible] ludos [illegible]
[illegible] Alii
[illegible] ludi [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] ludi [illegible]
et [illegible] ludi non sit [illegible] laudandi et [illegible]
[illegible] ludi [illegible]
[illegible] ludi [illegible]
[illegible] et [illegible] liberales ludos [illegible]
[illegible] ludi [illegible]
[illegible] et [illegible]
[illegible] laudare [illegible] delectare [illegible]
[illegible] et [illegible]
[illegible] et [illegible] Et [illegible]
[illegible] attendendum [illegible] ludus non [illegible]
[illegible] ut [illegible] et [illegible]
[illegible] delectationi [illegible]
[illegible] ut [illegible] aut [illegible]
[illegible] delectationem [illegible] ludi et [illegible]
delectationes [illegible]
[illegible] et [illegible]
[illegible] non [illegible] [illegible]
[illegible] Caveat ne [illegible]
armonia [illegible] Et [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

// Du⁹ x. contricõ sit dolor de ꝑtis

volũtarie assũpt⁹ ad Apostũ q̃fitendi et satisfaciendi. // Sõndm
ꝑm bonaẽtz sicut ꝑtm ꝓcedit⁹ ꝑ q̃sensũ voluntatẽ rõnis sic ois
q̃ cũq; delect⁹ ꝑ diſſp̃m voluntatẽ et ꝑ nolitũ eius et q̃ diſſen
sus et nolitũ rei q̃ in ꝑt aut q̃d impg̃le ꝑt nõ ẽſſe aut nõ
fuiſſe gñat dolorẽ ut dicit aug⁹ // Sexta⁹ contricõ q̃ dr̃ destruẽs
aut delere ꝑtm q̃d ſctm ꝑt et impg̃le ꝑt nõ fuiſſe ꝑt dolo⁹
ꝑ ẽſſentiã et hoc vult ꝑdicta dñi contricõ⁹ Solui⁹ dolor⁹ po⁹
et gñe // Sexto dñm ſm // Et 4 bonaẽtz q̃ dolor dupliciter
corrupt⁹ Vnoꝰ dr̃ ipe diſſenſ voluntat⁹ ſũ nolitũ ꝑtis q̃ ꝑt ipg
detestat⁹ Aliꝰ dolor ꝑt q̃dã passio resultans in ſp̃u a hoc q̃ diſſu
voluntat⁹ ꝑdicte ſũ q̃ nolitũ et detestatiõ ꝑtis q̃ ꝑt in voluntate
q̃qua passione dolorꝰ gignat cũd aliqñ homo ꝓrũpit in ſle
tu et lacrimas // Prim⁹ dolor ſc̃z diſſ⁹ ꝑtis ſũ nolitũ cui⁹ q̃ ꝑt
in voluntate ſubiectiua ꝑt vñ et realit⁹ et ꝑ ẽſſentiã grauis⁹ 29
vocꝰ dolor qui ꝑt passio quedã et ẽ in ſp̃u ſubiectiue, nõ ꝑt ꝑ
se ꝑ cig effectũ // Ex hijs ꝑz ꝙ grauis⁹ ꝑt diſſ⁹ nolitũ vel detesta
tiõ vel displicẽcia ꝑtis et dr̃ dolor ab oi effectu ad mo quo affectus
voluntat⁹ recedit vocat⁹ motꝰ passionis // Conclusio vna alia
ſle cap̃ctio hy dolꝰ dñi ꝑt bona // A in ea addit⁹ voluntatem ca⁹
ſupiꝰ nr̃i nõ cũ eſſet mixtꝰ nr̃ ꝑtis delectus nisi eſſ⁹ voluta
tiuꝰ // D petrꝰ ſc̃z apprys ad excludendũ dolorẽ voluntatem d bono
alt⁹ qui ꝑt inuidia. Dr̃ ad ꝓpos⁹ ẽſſendi et satisfaciendi q̃
ꝙ requir⁹ ad veram grauem ꝑtis delectum et cũd plũa alia
requir⁹ ad totale et completũ contricõ⁹ delectꝰ cui⁹ modꝰ

// Ad d. q̃ⁿ⁹ ponitẽs ꝑt dolere d ꝑto ea in ꝑtis inſuerut
in ꝑtũ // dñm q̃ ponitẽs debet dolere d ꝑto et tristari id
d reatu et macula dic̃ a damno amiſſionis ipius ut dignitat⁹
immortis tanq̃ d ꝑtis volito et in cãli q̃ illa recte inſtit⁹ ꝑt
et debet cũd dolore d ꝑto ꝑtis tale cũ dolore excitat⁹ in
quitũ ꝑtis manet in memoria q̃ ſic memorando ꝑtis tristatꝰ of
fugim⁹ ipius ac ſi ꝑtis eſſet // adfaciendũ cũ dolore ut tristitia
ſufficit q̃ vel q̃ displicet voluntas ſit finis affectus et hoc ſm̃ rectã
tudinẽ q̃ vera ẽſt et hoc ſine vel illa d q̃ ẽſt gemitꝰ ſit ꝑtis
ꝑtis ut ſupra // Cont⁹ dñm q̃ nolitũ abbatiſſe Katherinẽ nõ ꝑ
eſſe r̃e impg̃le aut rõ ſtetit Ego bñ gdemara ut vellem ma

ꝙ ſ. conclusio

dolor cor. 2 ꝙ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

mfundi grā et tūc illa attō p̄cedens manet cū imasse nāe
moꝝ sicut prius et sit gratia ut sup̄ dis. 1° q. vlt. q. 1 Ad
aut dicit q̄ attritio est detestatio peccati procedens ex filio timoris
servili sc̄z ex timore pene eterne q̄n p̄ spūm timoris mfugit ul alio
tali a no ex amore dei ul iustitie et illig attritio sc̄z detestatio ſi
mil est spūs comodū sc̄z ouisio pene eterne et eā aliqn attritio
dr detestatio peccati no sufficiat sc̄z dr q̄nd in plūbꝰ aliq̄ detestat
p̄ no eā ul si eā peccata detestat no in hr plenaria voluntate
cruciādi filiū et trucidandi p̄ceptū et tal attō no tollit peccā p̄
aliqn p̄sa est peccm ut ppt̄ mdebitū finē treuge nr̄ mouet iustifica
tio p̄ magis patria Sed contra est detestatio peccati procedens ex amo
re dei ex peccm est offensa et sic finit contractus est deq̄ et bonū
iustitie et in ei gratie ḡ ista motus resolutorius in deū p̄ ipsum
dilectū sup̄ oia alias no detestaret peccm ppt̄ deū finaliter sic
ut dictū ille motꝰ dilectꝰ dei sup̄ oia no p̄ est sic finitus
et grā et ita illa tria sic recipiunt in gratia sc̄z actꝰ detestatiꝰ
peccati actualis dilectio dei et gratia sic et in instanti quo resolutus ex
actuali dilectione dei sup̄ oia ducit detestatiꝰ peccati ppt̄ deū ſi
naturaliter deq̄ mfundit gratia et dolet aliqd Eorum quidquid attri
tio sic gratia Sed dicit spes q̄ cum p̄ma ex quibꝰ causat dicit
spes sc̄z timor filialis et amor dei actualis simul eadem finem tota
destructus sc̄z attō comodū spūs sic et contracti homines deū sic
detestari peccm cum fiducia remissionis gratie q̄ia quia sit ei remissa
sufficiat ad tollendū quodcūq; magnū onus peccati q̄ tale est q̄
mformata caritate q̄ eadem molestia expellat Ex p̄ma quia di
cit q̄ plus et maiora peccata remittit maiore et longiore attritio
plus et sic cum fiducia q̄n pauciora Tū p̄ma via sc̄z stoti q̄
globaliter et eadem bonitate et pena q̄ruadā et ista vide sequi

Qu. v. de fi et solo actuali peccato de-

bent esse gratie ad dm primo p̄m doctores q̄ solo actualibꝰ peccm
et dubiis talibꝰ est appō gratie Ex q̄ solo habitu peccm ex diuina
gratia q̄ gratie est detestari peccm et nos ḡ dm omissa ngr
Sed q̄ dubiis istis primo p̄m q̄ actibꝰ in dis. precedenti finiter
remanet q̄ moralibꝰ ut dicit Eorum regulatꝰ nullum peccm mortale di
mittit sine gratie q̄ ea habita p̄m et mfrem in fine dis. 14ª 2ª
sequit q̄ si quis est in peccatis moralibꝰ q̄ dubiis sit detestari
et contra alias nullum dimittere ut dicit Eorum q̄ peccm originale
no per appō esse remissum sc̄z dicit et p̄m q̄ dicit q̄ no sic volun

Deprehendi obliuiscor

Obliuio ff. Inf.

Deignorantia

Dns ingingit ignorantiam

inductu p ex vicio nē origine ḡtracto Tot̄m d' pena cad no
ḡt ppe ḡtuū lic d' eis pt̄ esse aliquib dolor aut displicentia tot̄
dolor d' contritiōe amiss ppetra no ē ḡtuū q̄ no ḡt detestatio
pter principiū ḡtuū. God d. in quib lr̄ alr̄ petra obliuia d' quib
tur no pt̄ ḡtuū. no d' eis cad mortaliby ḡt ḡtuū. Dicit S
T q̄ obliuio d' aliquo petro pt̄ esse dupl̄ uno mo sic q̄ totaliter
a memoria excidat. et q̄ ho no possit illud incidere aut recordari
ut in ḡtuū ac ḡtuū fuit ex impotentia excusat a dcto q sufficit
p' ḡtuū ḡtuū d' ei co iniquo dm offendit no quid p̄m hoīa
contingit sic sub dubio. Si dm offendit in aliquo p̄ sub probabili
estimatiue q̄ dēt ho probabiliter estimare q̄ in talib dm offendat
quia no sit mortale. et sic dolet ex hac estimatiue. et tur ad ḡtuū
et dimittat d' obliuio sic et cognita petra. Aliq no quib sic ē
obliuio petri q̄ p̄im a memoria excidat. et p̄im meminit ei a q̄
in ḡtuū ipm in memoria habeat. et no in speciali ut q̄ stat sic petra
se moliatur p̄ no sit in speciali q̄ fuit illud petri. et tur debet
se laborare ad recordandū. et inquirendo petrum. et dz tur in speciali
d' illo ḡtuū sicut tur d' quolibz modo in. Si aut inveniat
possit sufficit d' eo ḡtuū p̄m q̄ in notitia te sic in ḡtuū dolore
q̄ genit aliq̄d petm mortale. et dor cad ḡtuū d' dolore. et obliuione eius q̄ cad q̄ sua negligentia gingit. God. dr. an de
petro. et ignorantia genit tenet. et oportet ḡtuū Dicit S T
si ignorantia tollit totaliter voluntarium ut in furioso. et in sopno
tur ipa excusat. et ceteris q̄ tlr ignorantia petri no esse petm nr
iudicet prima. God si ignorantia no totaliter tollit voluntarium te
no intoto excusat p̄ a toto. et tur d' hoc petro ē ḡtuū. unde
bonacia d' petro. et ignorantia genitis no in ho ḡtuū in speciali
qm diu ignorat ea. God si ho incipit tlia ignorare fuit in de
eis in speciali qm diu aut ignorat ea in d' eis in ḡnali ḡtuū
et dz cū hoc d' ignorantia sua ḡtuū. q̄ sic et culpa sua venit. et
illud emendare possit. Bonacia q̄ dr̄ ginguit d' aliquo ḡtuū
p̄ in ḡnali et speciali. Sin alie ḡtuū in ḡnali qui in ḡne sue
in ḡne dolet d' oī offensa dei. et ipm petra ut ē. et d' pluribz sic
dolet ut d' eis obliuio. In speciali vō sit q̄n dolet singulat de
hac culpa ut d' illa. Postqm ho in p̄tu ē ḡtuū d' eis
d' genit. et cad d' obliuio fuit dz discrete estimare se cad in multo
offendisse dm q̄ ignorat. et q̄ nolit esse petra. et d' isto debet
ḡtuū in ḡnali. et d' sua culpabili ignorantia una juxta ut quido

Dicitur sed ignorantia

Iuvamenta est ignorantiam

homo ignorat ius divinum aut humanum quod scire tenetur et posset scire adhibita debita diligentia et peccata ex tali ignorantia commissa non excusantur. Alia est ignorantia facti ut quando quis bene scit ius sed ignorat circumstantiam faciens illud esse peccatum et talis etiam non excusat si est crassa vel supina vel affectata. Sed bene excusat si est ignorantia invincibilis alias heretici excusarentur quia aliqua peccata in quibus sunt nesciunt esse peccata. Sed dicendum quale diligentiam debet homo habere ad repellendum istam ignorantiam. Respondeo quod ad hoc iuvant 4or primum est ut homo conetur discere salutaria sibi per verbi dei attentam auditionem per librorum sacre scripture diligentem lectionem per cordialem meditationem quia hac sacra scriptura docet. 2m quod homo libenter querat a sapientioribus de hiis que pertinent ad honorem dei et ad propriam salutem. 3m quod quis caveat a peccatis gravibus et si in aliquid ceciderit non diu in eo permaneat quia deus sepe per nova punit priora et permittit hominem in penam priorum in quibus sordidit labi in maiora et ignorantiam ac mentis cecitatem et in plura alia ut dicit gregorius et etiam augustinus. 4m ut homo frequenter devotis orationibus convertat se ad deum deprecando ut eum illuminare dignetur et si habeat aliquid huiusmodi peccatum sibi misericorditer velit manifestare ut de eo conteratur et emendet et ut sibi sciat diligentius pro futuro precavere quando homo talia continuaret sine dubio multa cognosceret peccata que prius non novit. Contra post contritionem de omnibus cognitis contritis cogitet sic visibile est quod multa alia fecerim peccata que ignoravi et ignoro esse peccata et de huiusmodi ignoratis peccatis habeat in generali magnam contritionem et tunc etiam conterat de ignorantia sua crassa ex qua huiusmodi sua peccata processerunt et plura procedere poterant et pro eorundem peccatorum ignoratorum venia supplicetur deum precetur. Contra dicendum ad hoc quod homo vere conteratur oportet quod doleat de peccatis preteritis et caveat a futuris et dolor de peccatis dicitur esse contritio et fuga futurorum dicitur esse cautio vel cautela licet ergo detestatio omnium peccatorum mortalium sit sit contritio. Tamen ad hoc quod sit sufficiens et salutaris que tollit peccatum requiritur 2m scilicet propositum abstinendi a futuris mortalibus omnibus licet per magistrum allegandum in littera multas auctoritates scilicet non fructuosam esse penitentiam nisi caveatur a futuris mortalibus omnibus.

Dubium V. de omnibus mortalibus est conterendum

Uno actu contritionis in generali vel pluribus de singulis distincte. Respondet Sanctus quod quantum ad primum contritionis hoc est quantum ad attritionem qua se homo preparat ad contritionem veram oportet quod de singulis peccatis quis detestetur que in memoria habet. Sed quantum ad terminum scilicet quo ad contritionem iam caritate formatam sufficit una communis de omnibus illis sicut quia ille motus agit

Dupc est Dolor

inferius dim dispensam prædictum cum singulis bonis & singulas nar-
tas libri mei dr glo & singulas notas inveniendi singula potest sup
quibus singulis flores debemus ad hoc ut lauet lectio ista quia mea-

dus & contritio debeat esse maior

qm quicqd alig dolor dne ygesu // Nota dus est dolor d'pter vnu
est in ipa voluntate qui essen est ipa contritio sz dppliciter pen
pitio aut eig detestatio ptingit est de offensa & illa pm doctores
debet esse maior qm quicqd doloris corpis sequitur d'quic
ne ygesu pt qz plus det detestari peccm & d' displicet maxime cu
d' ambabus sz d' peccm & deinde dilucidat & ea ratm comparat qz
quicqd aliqd det placere tm quod det displicere / alius est dolor
in ipa sensitiua qui cadit ex pmo dolore in voluntate redit & sic
redundat in ptem sensitiua & hoc dus nomo qz inuenit me pm qz vi
sus inferiores secus mutat motu sursu / alius est dolor
pentis impressus huic dolore quidam aut d' petris dolcat & hic dolor
sensibilis pm doctores no est d'essentia gratie nec reatus nec ad
mortale debet qz qz ad hoc sufficit contritio qz predicta & solus est
in voluntate redit & no sensitiua / Bonum tm esset signum si dolor
talis sensualitatis sic sequeret in sm ex displicentia rei d'pter mer
est autem in pmis talis dolorem esse maiorem qm sit quicqd dolo
d' ne ygesu ut morte filij ut lesione corpalis lic esset sic bonum
signum quod qz ille vires inferiores pt mouet ab obiecto ppio
qm qz redundancia tacit / Sic esset maior est q redundat ex ra
tne d' corpalibz delibate qm qui gustat ex non spualia ipsi
decidit autem si minus tacit in quo ei ut amittat caritate
ut morti ut aliud pena tollerari tue dicit Bonum tm ho
pcio morti quod amittat caritate p mortl peti quissimo ymo
quilibet tm omnem peligat pena & pcio sustinet qm peccare
aut velle peccare aut in futuro peccare / si tm ho no tm sic
in speciali destruat ad pena cognitio d' eis & comparato
ad velle peccare pmo stulte facit si quis se aut aliud subi
tacit sup hoc pdicti pticulabz pcio / Sed si aliquis sic co
gitet velle pcio morti quod peccare hoc est pfecte virtu
liter tm debet se deliberate aut ipetrando Bonum
puelm est & salutare qre hoc ab aliquo timidis sit in
firmitibus tm pfecto tacit dicit qre hoc a sepo qz hoc &
hodie pone intrepidabz vn nullo gestor debet hoc ab
aliquo qre qre quis sibi gestor / Sed si tamen se offerat

et ꝯ ſꝛ dicit ſꝛ male moꝛtuꝰ eſſe qm̃ pꝛeſſe uꝝ ſtꝛ ꝯꝛ ꝯgꝛedꝰ
eſt ꝙ ꝙ eſt ſꝛigꝰ bone voluntꝛ ꝛ

Du⁹ an dolor contꝛitois poſſit eſſe

ꝛmꝰ magꝛ dꝛit ⁊ t a bona⁹ ꝙ dolor gꝛuꝯ in voluntate
ꝛonabili ex ꝑte diſpoſitꝛ ꝑti hꝰ ꝑ eſſ mꝰ magꝛ ſꝝ dꝛpluꝛa
ꝑti mꝝ eſt offꝛa dꝛi ſꝛ nꝛ dꝛi alio ꝑ eſſ mma ⁊ dꝛ
dꝛit ꝙ ꝙ contꝛit ꝑtꝝ ad dolꝛ ſenſibilꝫ ꝑ eſſ mma ꝑ ꝙ
ꝑ eſſ fmꝝ dolꝛ ꝙ limꝝ infiꝛmitꝛ hꝰ poſſit ſufficꝛ ſm̃ magꝛm
A notabili ꝛꝛpꝛo nꝛmento ⁊ dꝛbꝛt hꝰ ꝛ dolꝛ tꝛpꝛ ⁊ pꝛo
meſſia aſſumi ad ꝛõs 12⁰ Pꝛamiſſo ſit obſeq̃ ꝛ

Du² ꝙ maꝛ debeat eſſe dolꝛ dꝛno

ꝑto qm̃ dꝛ alio ⁊ dꝛn ꝙ pꝛimo dolꝛ ſꝝ voluntꝛ ſꝝ ꝛõis dꝝ eſſ
maꝛ dꝛ maꝛi ꝑto qm̃ dꝛ nullꝰ loquꝛ ꝙo ad attꝛ ⁊ quã in
ſꝛali dꝛ hꝰ A dꝛ illo dꝛbꝛt ꝙ ꝛõ dolꝛꝰ eſt maꝛ ſꝝ offꝛa dꝛi ꝛ
bꝛauꝛ ꝑto ⁊ bona ꝛi hꝰ eſt gꝛuꝯ ſpꝛal dꝛ nullꝰ ꝙ infꝛemꝛ
ꝑꝛ ꝯcꝛitꝛ A hꝰ dolꝛ dꝛbꝛt hꝰ magꝝ dꝛno ꝑto qm̃ dꝛ alio
habituali licꝛt actuali nõ ⁊ dꝛ dolꝛ ſenſibili ꝙ ꝛõis eſt ꝙ
ut ſꝝ maꝛ dꝛ maꝛi ꝑto nõ hꝰ mõ ꝙ ſꝝ ꝛõ ꝑ eſſ ꝯd gꝛuꝯ

Du⁹ an totū tpus vite hō sit tpus d

petus ꝙ tredi / dicēd ꝙ ꝑtin ad utrūq; dolorē tñ hō ꝑt petū dctr
ſtari ꝙm dim venit A ꝙ illa obligatio ē ꝑcepta affirmatiue q̄d
ꝑt obligat / ꝑ hō ꝑſens ꝙ hō obligat ġnūe cogitare d petro
& ea dm̄ mſtrāt actualr ġ testari / Ad ſtm ꝙ loco & tpe ſb ġ
cogitat hō petrū ſua q̄ulp dm offendit. Deinde q̄rit petr ꝑ
pniā redeat ad pristinā ġiam & remissionē a reatu pene vel
q̄d ſm reatū ad pristinā dignitatē mentis & ideo ꝑt ex
purgato ꝑtō aliq̄s in ipo manet d quo dolendū ē hō
& petri d tritōe dicūt ꝙ ad habitualē gratiā ſm̄ hō
ꝑt ſb ut habeat habitū ut ꝑpetuū dim ad detestandū petrū
ꝑtēa quotiēscūq; memoriā occurrunt & ꝙ tūc tm̄ placeat
ad actualē aut ꝛ ġtiā no tm̄ mſt ꝙ loco & tpe opportūo
ac ꝑpōſſe actualē dilectionē petri in voluntate dicūt ſufficiēs
ēſſe quo ad dicūt ut dr Ad nō impedirent actū alterius
tutū magis meritū ꝛ ġtiā hō in actu hui dilectionis ēſſe
posse tūc melius ē dicere cū actibus aliis virtutū varat
ſuū tpus.

Du⁹ an ne ꝑ hāc vitā aue d pet

gretat / dm̄ ꝙ aue q̄ ſup in pena gratiā tñ no pnt q̄ tanto
dolore ꝑfectissime grauiū ꝛ / Ille vo aue q̄ ſp in mſmo
tanto gratie vel ꝙ hui habeat intensū dolorē d petro ſub
eo ꝙ ſtat ſe ꝑfecte ꝙ eū passurū ted in tollerabiles penas
Ille tñ dolor no ē in ordine gratie ꝙ in eo deficit gra mſti
mans ſm̄ qua nullus ē dolor d gratie Ad aue q̄ ſtat impedīa
tur hui dolore d petro gra informante. ſm̄ intrandū ꝙ no
ſtat in statu meriti dm̄ tūc ſtat in gratie ꝙſidāda p̄m ē
dolor d petro ſb gratie 2m ē gra q̄ ē fōs informans ipam
gratiā 3m ē gratie efficacia meritū ē intrandū & hui tūc
ꝑtē mouet in hac vita a ergo ſolū in hac vita ꝑpe d gratie

Du⁹ contritio posit tollere all

pēam a totale pene reatū / Dicēd ꝙ ꝑt ēſſe tm̄ntā gratie de
petro & tm̄ntā caritatē gradē a christo ꝙ tollat omnē culpā & totū
reatū ꝙ ex debito & hoc ꝑt ēſſe d dolore intenso & crūd exhau
ꝙ quidē ꝑt ēſſe tm̄ magnū & intensū Cum gratia ē causa
malū gre ex eo ꝙ ē dispositio subiecti ſb voluntatis in mēte sancti
& hui meritū ad iustificandū / ſ deus plus ē ꝑ hui causa efficax

remissionis culpe vñ nulla pt esse meritu ex gratia sua sufficaciter
ad delendā culpe q tuā pene & ideo admo ou hoc oī gsiteau et
satisfacat qr contritio vera nō est n̄ habeat gaudiū gsequendi anexū
qđ debet ad effectū deduci.

¶ Dic an parua contrō sufficiat ad

Dare

lebz bonoꝝ petrꝝ Rc̄ꝝ ḡtitudinē pua sit gratia ipe debet de
mōre qr displicentia nō est gratia n̄ sit formata caritate Et illa
caritas in quocūq̄ gdu sit oīm mōrā repugnat & ideo oīs mōre
expellit & oī illa voluntate mā est ⟨illegible⟩ displicentia pōt ḡmissi
pt esse ado pua qr nō sufficiat ad rem̄ gratiā & tūc nō inferet
gra ut fiat contrō ut si alicui in actu mā displicet potm qr
& debeat displicē sēpr a fine sue nō informā gra ut stat con-
tritio & p ḡnā nulla potm delet Sed dolor qui hz gratiā in sp̄u
paracli nō impedit gratiā dilectionē qr nō ꝑt hz se equaliter ad gra
tiam Ex dictis d contritione possūt breuit colligi qr ad habendā ¶ nō ꝑt ad aq̄z dilectiō
gratiā caritate formata & dēs mōrā deleri/ aut eā ad habe-
du ocia & bn̄ disposita gratiā ꝑ ip̄m hō sēpius ꝓparat ad
contritiō & q̄ p̄m ⟨illegible⟩ qr dispositio pua sufficit d̄ gratia ad
infusionē gre & delendū mortalitū & q̄ sit gratia adueniente ca-
ritate requirit ꝓmo diligere distinctē gratiā & distincta peccatū
oīm mortaliū potest/ d quibz hō nō sufficienter est gratia & reli-
qui ex dictis ad dictū aggrauantibz & maxime ad dictū in aliud
gen̄ pōt mōrā tribuentibus ¶ 2o requirit motiuū detestatiuū seu displi-
cētia oīm & singulorū mortaliū que in petita sua ꝑticularitate
& ꝓmeditatione sua mētis esse potuerat & illa detestatio est ne-
cessaria qr hō nollet sua peccata pōt ꝑdita fuisse Audiui tn a do-
ctoribus qr hō requirit detestatiō singulorū petitorū ꝑ n̄ habita oportu-
nitate tpis sufficit cū in bello gerit⁹ gratiā oīm petitorū suorū vel
aliās qui misericorditer petit si esset pōle aut optata ut ut nō
petassem 3o requirit detestatio saltē in gen̄ obliuiosi petitorū & ignō-
torū sm modū supius dictū 4o requirit ꝓpositū emendi & ꝑ futu-
ra nō solū d̄ petitis mortalibz ꝑ quę omissis d̄ quibz nūc dolet: sz
etiā d̄ aliis mortalibz 5o requirit ꝓpositū de illa mortalitate gra-
tiā & deo d̄ eis satisfaciendi tpe & loco opportunis Sexto requirit
motiuū liberi arbitrij in dō qui meminit se esse debitorē dei sup
omē & q̄ ipi peccādi sit causa ut petita detestet ꝓpter dm finaliter
& motiuū sup dei offensiua & cum eius timore filiali ut dictū
7mo requirit vera detestatio gratiā oīm istorū motiuorū motiuo
motiui liberi arbitrij in dō est causa & cum eius reatu & eo pōt

Dn̄ dn̄ homo remat̄ qui[illegible]

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

contricionem primam que deleuit crimina licet oporteat eum pro peccatis per solam contri-
cionem dimissis pati acerbissimam penam purgatorii quam totam aut magnam
partem relaxasset sacramentum penitencie. Si post contricionem de peccatis suis fuisset
etiam ea confessas et de ipsis sacramentaliter absolutus ad hoc esset optimum De timore:
quod homo staret semper in aliquali timore dei quia ille nobis datus est
ut sit nobis custos recte vite ecclesiastici 7mo Qui timet deum negli-
git timor dei expellit peccatum faceret enim hominem solicitum de se et atten-
tum ad cogitaciones suas verba et opera et quando moveret aliquid inordi-
natum in hiis statim illud detestaretur propter deum hoc offeret sibi omnes
prenominatos fructus et perseveraret eum a multis peccatis et specialiter pre-
servaret eum ab illo peccato quod secundum aliquos incidit eum differret contrarium de
peccato commisso ultra tempus datum unde deus aliquando permittit aliquem posterius
labi ut per peccata sequencia puniat priora.

¶ Dubitatur an mortalia dimittat et pos-
sit dimitti ad solam contricionem ante ipsius exteriorem confessionem. Est dicendum
communiter secundum doctores quod ad solam contricionem cum proposito confitendi et satisfaci-
endi dimittat deus culpam antequam homo ea vocaliter sacerdoti confi-
teatur aut antequam de ea satisfacit per opera exteriora probat magister in
littera multis autoritatibus etc.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

2 Ps 8 11

138

Circa sacr̃m penit̃ ultimo distinctor

Ultimo v̄ ḡfessio sacrdoti sit ad salutē necessa. Videt dicī q̄ homo q̄ mortalē peccauit ḡfessionē sacrdoti facere necessa ad salutē et hoc in actu cū opportunitas se offert ut in casu quo nō ḡfitet̃ p̄ nec̄tatē actualē ḡfessionē excludit p̄cepti et negligentiā in hac et multis aut̄itatibus quas allegat. Sed ad hoc infusio ḡfessionis ordinata fuit sacra an̄ quam suscepta in actu ut in casu hic ḡtiam nō ḡsequat̄ ita q̄ baptismo. Et sic intelligat̄ q̄ ḡfessio fuit ordinata ad remissionē peccatorū. Sicut passionē xp̄i nō tenebat̄ ad ḡfessionē inducendū q̄ p̄ ignorantiā q̄ de ea percipitur an̄ susceptionē ḡfessionis et sacrām̄ti p̄cise et sic p̄ aliud remedium dimissa fuit ei pena. Contra q̄ ḡfessio nō est de lege nature nec̄ erat de lege mosayca. Ex. q̄ in illo qui ḡfitet̃ est sua pena dimissa sine pena p̄ gr̄am infusionē et nō suscepta ḡfessio ut admittit̃ nō est necessa ad salutē. Dicendum q̄ q̄uis de dimissa sit culpa in p̄ confessionē erubescentia et p̄ voluntatē quibus se ḡfitens subiicit et p̄ satisfactionē in nostra potestate habitus operat̄ est in eo q̄ ḡfessio quātū ad hoc q̄ operat̄ ad pene remissionē nō habet q̄d sit de necessitate salutis q̄ absq̄ hac q̄ talis pena in p̄senti vita expiaret̃ esset aduersus ordinē salutis. Sed p̄ hoc est necessa ad salutē ei q̄ post baptismū cecidit q̄ est talem quod ordinat̄ sit ad illud culpa cui qua salus esse nō p̄t. Talis aut̄ culpe sunt pene originale et actuale mortale p̄cepta sicut baptismus quo deletur originale est de necessitate salutis vna cū voto ipsius quo deletur mortale. Dicendum q̄ p̄ ḡfitentē p̄ sigillum vel sententia sacrdoti. Si aut̄ esset aliquis alterius ydiote huc p̄m̄ Bonauen. p̄ ḡfitentē p̄ intellectum q̄ a sacerdote est obligandus ad tacendū et aliunde cōtra obligaret̃ ad hoc. Et Scotus dicit q̄ nō videt̃ sibi necessarium q̄ quis ḡfitent̃ p̄ interpretem q̄ penas iste dicit esse secretissimas nō nō tñ ad ḡfessionē aliquis ut aliquo mō se publicet cōtra si interpres velit malignari. Et addit p̄dictus esse testes cōtra accusatū et sic posset venire in publicū. Contra nō est sic ḡfitendū pluribus sacrdotibus ut melius iudicat. Item si absentia vel impossibilitas ḡfitendi p̄ posse ḡfitentē p̄ scripta missa sacrdoti. Quod dicit Scotus q̄ videat esse contra eos ḡfessionē sacrām̄tale apud scriptū missa absentis q̄ omnis scriptura ex nā sua nata est esse publica q̄ p̄ quācūq̄ vel p̄ aliud cui mittit̃ p̄t publicari q̄ ff. ex scripto nō est patula loquenti. Dñi legem q̄ grauē dei ignota esse non debet q̄ si quis p̄ ḡfitentē p̄ scriptū et hoc exponit sacrdos qui ḡfitentē est p̄ns et nō absens et p̄ hoc ad hoc potest reduci in toto ut dicunt sabbati sanctificatio. Item sum̄ innocēt̄ de morte et beati

Dicunto

Decalcitribus

Dux Ffland

Dux & ofessio

tenet ffrm̃ nō ofitet Dñs ſi vtā rogo p̄ aſſūptū ſuū ſſet ofeſſā ip̄
p̄cepiſſet ofitedo q̄ dixiſſet ſe frēa amiſiſſe tū in nullo peccauit
Deū mortaliter & nō venialiter ille p̄ ofitet Ita ſt dū
vtrandū vltrō tenet eſſe in cōia dr Scotꝰ qui p̄ amittit
ſine morte & nulla maiori ꝑte

Dux. ofessio ſit de ntento legis

Natus Nouū p̄m ſtatū dux ſt unꝰ ſꝫ nāle & poſtm̃ ſit poſtm̃ &
dux ſꝫ dnm & cōia nō ſub nāle ſt cōtrā p̄actica nota q̄ p̄mꝰ
ul gñe gētꝫ ex tli noto ul notꝫ dñicata ꝛc ſtracta lꝫ uidꝫ nō
ſt d̄ lege nāli nec ꝑ ꝑm̃ practicā ul gētꝫ ex lꝫmod pharys d̄
mutata & q̄nq̄ locꝫ locꝫ illud cōia dicꝫ d̄ lege nāli q̄d ſt
vñ practicā q̄ſm̃ p̄ſcꝫ & gluſionibꝫ legis nō intm̃ q̄ cōia
ſt noto ſtatꝫ illud q̄ tali lege d̄ tali poſtea dnm ſub q̄ntꝫ
ſtituēt in ſpūal ſacra ꝑ ꝑte p̄ quo ſunt obſeruada q̄ in non
ſunt nota q̄ tm̃ aut q̄ctibꝫ ex talibꝫ dñicata aut ſtatꝫ tibꝫ
offendit q̄ſtitut ut ſunt cerem̃ie & cōis legis ꝑ ꝑte illꝫ legis
& nūc cerem̃ie & p̄ramꝫ ꝑ ꝑte nouē legis Sed d̄ unꝰ cōis
ſunt illa q̄ ult̃ cōtēta in ſacra ſpūal cōia ſtatut cōia ꝑ
obſeruata hominꝫ moribꝫ ſt ꝑ ꝑ cōuēcia maiꝰ in ſuſpi
endis & diſpēſandis ſacrīs Credo nouꝫ dux ſt ofeſſo q̄dꝫ
laudꝫ alia ſcandꝫ ſine p̄cō & d̄ ꝑcō ſt ad ꝑpoſitū Nec ad
ſt dux q̄dꝫ mētal ut recordꝫm̃ p̄cō cōia deū in corde q̄
ſunt ꝑte legis nāe ſꝫ ſtatꝫ p̄ p̄cm̃ ade alia ſt ofeſſo oꝝ ſꝫ
ſꝫ ho p̄cm̃ ſm̃ cōia manifeſtat ꝑ ſt cād dux q̄dꝫ ſit in foro
p̄cōſo cōia mdca alia ſit cōia ſacerdote deū vicariū ſcōia
in foro ofeſſo & alia ſt ofeſſo ſacrīmētalis d̄ qua ſola ad ꝑpoſitū
d̄ qua dñm primo q̄ ad illm ofeſſionē ſacrām̃tale nullꝫ obligat
d̄ lege nāli q̄ nō dm̃ ꝑte nouē legis obligat q̄ in ſtat ꝑceptū
legis nāe & ſolū ꝑte nouē legis Cōtrā dñm q̄ obligat ad hꝫ
ofeſſionē ſacrīmētalem nō ſt ſolū q̄ cōe ꝑceptū q̄ alias papa
nō teneꝰ ofitēri q̄ nō ht imperiū ꝑ̄ imꝑare ergo inſtitutū
ſeꝝd̄ ꝑ cōne papa nō obligat aliꝫ aut ſt ꝑmo ad ꝑpoſitū tacitū
tradita tacobi 4to Conſitēm alicui ꝑ̄ta ꝑua q̄ nō ſunt
paſtor vniuſalis eccē ſ̄m ecclīm̃ Ideo ſt dñm ultra
tu q̄ ꝑceptū ꝑmo obligat ad ofeſſionē illā ſacrīmētalē ſt
d̄ unꝰ dnō poſtmo ſꝫ illo loco 2o Corꝝpte ſ̄m ſm̃ quotꝫ
mortaliꝫ ꝑ̄ta dimittit⁹ eis q̄ ꝑ d̄ſ ſacerdotē ꝑ̄ta iudicialī
et remittēdi que ꝑcipit manifeſtacōi d̄ ꝑpē ꝑ̄ti q̄ ſt ofeſſo
legis Scotꝝ illi q̄mittit⁹ niſi aliqui impenat⁹ recitare ſubmittēdi

ꝑa ꝙ̄ ℔t ſ℔ illud ihc dñm a xp̄o dſcriptū eſt ꝓmulgand̄ z cōſde
abſq; ſcrip̄o ¶ Bona ra Confeſſiones q̄dq; ſūt utr̄ltrates ꝓmo vid̄z ¶ Vtil. o' gfeſſio
ad ꝑn̄ dñi nr̄i z mſtrū dſcreti gfeſſ℔ ipm gſtentē ut ꝙ dīgē
tis & mſtrū℔ 2o ad ꝑn̄ ggnti dlēti Vñ in ꝑſalmo dr̄ut cō
fitebor & ſ ꝑpoſitū gfitendi valet ad ꝑn̄ dlēti multomagis ꝑ
ipm opus ℔t ored ad ggnti & dlēti ſatiſfactū q̄ cl̄ubchriſta
qm̄ hō ſuſtinet in gfeſſione ꝑpter dñm eſt mag̃ ꝑ ſatiſfactōē
℔t ꝙ ad pene dīminuti vñ claudi actꝰ 18 Claudicatio ſalubris
ſup ꝑcd nr̄m ℔t ad gſeq̄am dei Vñ ioſue r̄mo Da gl̄am deo &
gſtē & indica mi quid fecerꝭ Quo ꝙ ad gſtē aſſequendā
vñ ſcīt dauid ored ꝑphēta gfitebar ꝑcm ſtatim ab eo audiunt
℔t tranſtulit dñs ꝑcm tuū nō ꝙ ſc℔o

¶ Du' v. omēs hoies ad confeſſionē tenē

dñm ꝙ vocē ꝓcēp dīni & ꝑmand̄ mſtrū℔ tenēt omēs illi &
ſolū illi gfitēa qui ꝑ bapm̄ incēdū indeles ſū Vnde vſq; vocē
& ggnoſcēdos ꝑcā ꝓmiſſa Vñ in multis aū gſuetū ordo malicia
ſuplat ordo ¶ Alio obligm̄ ad confeſſionē Vnica inuca ꝙ d'ymā
& remiſſionē ex̄i Dic utrūſ ſ℔g ℔t illo nō obligat̄ nō ſolū
qui mortalit̄ ꝑcauerūt ꝙ ord̄ omēs qui ꝑ q̄m ad annos diſcre
cōis ꝑuenerūt admīſt in ano gfeſſi tenēt̄ ſ℔g in q̄dragēſ
ma ℔t om̄ papa ord̄ obligat̄ gfeſſu & quilibet gfitēs indeat
ut ordinē xp̄i & ſic & ſuppoſe papa ¶ Bona ra Credo impḡle de
ſm̄ legē ip̄ ſm̄ ſcīā ordīs aliquis ꝑ ord̄ dñi ut ꝑ vnā
ſeptimanā teſtat ſū ꝑcō vocāli ℔t omiſſiōēs ſcīm gfeſſi ℔t
ut dr̄ hoc ꝑcō venial & ꝑcō dñi hora dimitt̄ nō debita
mēd In multis em venialiū ꝑcāta & ignorāt̄ ſcīūt̄ & ſi aī
eſſet aliquis qui ꝑ totā vitā nō haberet gſſiōē d' ꝑcō ord̄ vena
li & hoc ꝑp̄t hūiliandū gr̄am ille nō tn̄ ad aliud mādatū ordīs eſt
qđ ſolus ꝑcōrū dat̄ & ordinādis & alis aūt ia in ordīs
habitat & vñ ſubdit Si aūt eſſet aliquis qui nō haberet ſignū d'
ſſiōē venial & hoc ꝑp̄t ignorātiā aūt negligētiā ille nō tenet
aliquid dicē qđ nō habet in ordīe qr nō tenet̄ mīſtrare ꝑ ordīs
cognitū & deſtitū gſſiōē & ꝑ q̄ occaſionē dicē hoc aūt nō
creato poſſit q̄mḡ homī ad ꝑm ꝑfectiſſimā gl̄am q̄a ord̄ fīs
ſ̄ apl̄ō nō huiuſſe qr alīs venialiū ꝑcāmūt̄ vel q̄mḡt hoc
ꝑp̄t negligētiā maximā & ignorātiā q̄d tñ habuit tñ gſſionē
hec bona ra ¶ Dicēdū an poſſit ēē aliqua diſpēſatio ut nō tene
atur gſſionē Adm̄ q̄ ſtat papa nō ꝑt diſpēſare ut aliquis ſit
bapmo ſalutē & nolēdo gſſionē & hoc ꝑm q̄ poteſtas d' gſſionē
obligat ex xp̄i inſtitutōe ꝑt tñ papa diſpenſare in gſſione

ꝑm qꝫ ad ea obligam̃ ex statuto eccl̃ie ut ſit qui no tenet̃ ſm̃ ano
confiteri. Sed poſſ confeſſionē dumꝫ differe quod ad cetera mysteria

Du⁹ .D. ex vi ꝓcepti oporteat confiteri

eiusdē venialia dulpa. ad dm̃ qꝫ ex dmo ꝓcepto no obligam̃ ad confeſſ
venialium q̄ ſimꝫ confeſſe venialiū qꝫ ecclia ꝓnt ſtatuit ſm̃ ſanctitatē et
alios ꝓnt debita ꝙ alia remedia ſuꝑ dicta ſm̃ dant bonā
qꝫ ex hac ꝓtica & utile ꝙd confiteri & maxime venias ꝓfert qꝫ
pena ꝓ illis debita minuit vꝫ elaminū & absolutus ſacramēt
ſit qui d̄ aliquo dubitat ꝓbabilit̄ an ſit veniale aut mortale &
ſic dub⁹ d̄ eo an tenet̃ confiteri an no ſi fuit no ꝓtulit d̄ eo cōfi
no ſicut d mortali fuit dictum ſo ſubmittit & ergo confiteri debz
no ſic ado Ego in hac ꝑticula mortalis & cōfi no confiteor ſicut
quidā ſic & vacat in ꝑticula ſua & iudex ſacerdos reprimat an ſit
venialē vel mortalē. ad dm̃ qꝫ ex ꝓcepto eccl̃ie dicit aliqui qꝫ ſi
hō ſpe ꝑtranſgrediat hō venialia & venialia obligat confiteri mor
talia & no venialia Sed ſi illo ſpe ſolū hō venialia fuit ꝓceptū
eccl̃ie d confiteri fragilia omi ano d omnib⁹ ꝑcis tunc ad
confeſſionē ſuam venialiū Et ad dicit Sed Secundō ſi
oppoſitū dicēs qꝫ ex ſtatutis ecclie tuo tm̃ hō ad confeſſi
venialiū in quorūꝫ cōfeſſ Et ſic illa ſanctitat ſolū obligat homines
venialia qꝫ dr dicit qꝫ quis debeat confiteri alia ſua ꝑcta qꝫ utiꝫ
no tenet d venialibus Et ſufficit qꝫ ut cōmunis ſacerdotū practica
ſtendat aliqs ꝙd modus culpe & hoc d ſufficit & ꝙ ꝙd
reputat̄ ꝙſilium ſimꝫ cōd Notetur Et Et dicat ſacerdos
dñe reſpice de me qꝫ atte exacuo fui ultra qꝫſſ no huc confiteri
d ꝑcto mortali dante m̃ cognitā quibus illa & via ꝙbabilius
ſit/ in prima ſit ſanior qui cū in tali ꝙd venialia confiteri
ſint ſe ſatisfacta ſtatuto q̄ de no nollet confiteri ea mūto dubitaret
an ſatisfaciat ꝓpter plurimū doctorū greciā poſitiōz & indulgēs
ſalubē quibusdā ſanior ꝓs ſit diligēda & maxime cū fruc
tuoſe ꝓpter hoc ut in ꝓpoſito

Du⁹ .D. an teneat confiteri ꝺa mortua

Deodo dm̃ qꝫ ſed ꝙd dicit ſcōm ꝓpōm ſim̃ non certa & tm̃ quilibet
ꝑtenet confiteri ꝺa ſua venialia q̄ premia hō ſit rite confeſſus et
d quibus ꝓpter hoc medicā ꝓmiſſa ſufficiēs diligēti & m̃ poſſibilit
ſcrutatus fuerit/ ꝓbatur ꝙ ꝙ quilibet mortale oblitus homo tenet
dā & ſcripta ad manū Sed Et qꝫſſo adhuc dicere mihi ſita &
ut hō venialia ſua cōfeſſ & confiteat venialia deo & d ꝙbus
ſtib⁹ tm̃ confiteri Sed d. quia debet eſſe diligentia maior

Deobligōe primi ꝑcepti ꝑtis

petrus frater Gotwici qd tenuit diligenciam inferendo petit summa et
mediocritatem ei ad victum de redditibus ecclesie assignari. Petrus assistam
vero predicti apponit ista aliqua melius ordinem esse melius esse bonum
ecclesie et potissime illi qui uxorem sine timore dei uti debeant ad
victum suum nec facultates destruebat ecclesias suas et diu sonare et admi-
nistrare esse officium multum et magnum tenere. Apponit diligenciam [illegible] Dedimus petitis et assensum
et nullam defectum diligenciam. Dicit quoniam petrus predictus
diligenciam a primo suo et legitime officium illa ad te officium debet
sacerdotem. Item quod nullum ordinem ecclesiasticum et studium obtinuerit sic debuit offi-
cium aut quod non vocatus illi et alio officium quod si non fecerit non est officium
et officium simulatum. Item si quis presbiter vocatus petitus presbiter oblitus
primum ut alter sacerdos officium dicendo ad presbiter officium sui multa petita
ipsius oblitus sui. Dicit ad hoc quod est officium contra petitum Dicat petitus
sine sit latus sed patens et manifestum a sine sit omnis sit opus sui corpus
Romana petitum manifestum contra ipsum officium dicit et missa
vona est et pene audiens et stat et sacerdos aliquid stant ut hoc et illud
hoc nostrum ut dicat ad dictum de quo illud non est et presbiter officium si-
luerit officium accusatus qui est testis dimittat et sine dimittat testes non
spectant ad eos solvere et ligamen. Item da diuinum seculum cui sola
vota est causa rei accusati. Alia res est quod officium quicumque con
aliquis accusauerit ab aliquo non in presentia horum iusti et magistratus
iudicum. Sed est hoc quia dignum est accusatum scripsit accusat tuum
quiter opus iustitia presentia quod de grauis 18 iusta a principio accusato
est sui et ergo ut iustificet et dignum esse veritatem mentiri
ut ipse scripsit accusat quiteriores petitum cum sit publicum.

Dum tenentur singulas custodias

petrus officium Item quod quemplures sint custodie petrus quod di
cat mysteriis et ne petam assignat ne alienat ut in facto mysteriis
an rem recuperim mandat dextre ut sinistra et sinistra ut de
hostium et tales custodias officium est inutile imo statum Alie si
custodie petitum alienates ut scatet veniunt presentia magna sinistre
aut magnum labore allocat aliquo modo et est mihi petitum quam si
fuit sine tali custodia si ex sola auditate aut tum presentia delectacio
quenda et cibo et potum et tales item non est bonum officium quod non est
bonum ad scripsit excusare ne forte quis aliquid officiat eas presentia
ut satisfaciat scandalose missarum ut ut quidam cum scandalose
si timet officium hoc accipe ad malum occasione vel si custodia
ibi diminuat et illud aut non sit petitum, aut sit et grue animalis
petit et si eo esset in grue mortalis ut comede carnes in quia

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

aut alys tpalib sacris ut sue fostumtates & duc ceremoz aut alij
duc ordinis spalus mstrui Ltras qr non ctr vulcrus pp̃z nalen
nalinacõ & pmitat ad mald pp̃z ignocatid & cord fatuitz mlta
exposte nccrit petrs p sertid ostendat Concludit qr religos & plubs
ginis pdat quid secular & sacerdos plg qñ layc ctra pp̃z stru
dalu & matid qñ Et in lrys ol recipiet pbra ñ qua petrus peccat
Illa ẽñ ord sepig agnoat petrm Ideo p sdemnacõe dr Augy ch gsti
p̃m malu mctrcy Mora qr pmanebria in petro grnssp qr ginor
sile morasa ginacõ actg petr fat petrm multo ginig ut pcisor a
nca ginata p lucrid qñ si stato fuisset dimissa Ltr vacor p̃atus
p anñ pcisor ct qñ breuit dimissa Sic ctra inmista dctrno ali
cui invito dr Augy i. simb mctrg ut plg pdat qui fincat ut lu
dat aut sremcr qñ qñ ex hac ut dr p deo mctrg ctra mtp̃z ctr
officacb ad pcidu inducõ qr multd refert ex sacti passion et
magno motiuo ul ex pio moueat quib ad pcandu Sic pauc
fricando nch pdat qñ dines qui ex pla cupiditate mo ad fricad
dd qr pauc tralut ctra p rctib & sud indigcid Copia qua
petrm uocatiõ ct pcig ymo qmodõ uocat̃ notacb ct now petrs
Labor ctra vcdua̅z uctidua q aggnat pp̃z mgnitudine Exiguus
qr actib paculq petrm cmc ct gnig qñ petrm subcrus qr pne ad
rcsistcd fricat qr cocth petrs pne ctra hr mascc ranz qñ mlc
et pr plus nosse fracdra & ctra obmittcda hijs ctra Augy addit
modo fratrd in qcpido opus petr qm pr talis ossa ex in multis petr
valde aggnat ymo qr tdit in alud gnig petr modus ymo in petrm
cñ maj Bonaria ad quis vult d' mundalibz pot cogitatid & ctra
strictis catid p contractj hmda aut qsscc d' cui sacrdos debet
se prig macrare & sensualit domare p obstinacias & tlia &
p qsdactj valutat petrj p timorcd cruciat infernal & honore
dapnatop dne & alia qstia Et si admta tali dilgcdia ad
ex talid pdalari mdtacõ grauat homi aliqua mala in
clinacõ qsta ut dr Et qcd q̃n pma tuc homi dns restau
rat in pdicta seu qstcta Sic ctra si qssor sic pulsat̃ did
talia audit no sunt imdia qr tuo sacdog a sua culpa cipit̃
quito misdicordig ex alena raptacõ fatigat̃ Subdit Et
Si in qsted vidit sacrdotc lassum & ad hmoid petrm gmd ca
pat aliqua alia ctra habcte autcm aut capat lectid qsted
di sacrdos ofteamcr matutinas & si bene moller mendicat ad
sup̃uc Si aut hmoid tribularia aggnarct p̃ tuc habcte in
gnig pdi mcrcdib tuc quag dns & pur laudabilit dotaui

Deramalibus potis

adhibita debita diligencia Et hic in confessione debet forma ea
studiose alicui queritur per quam quod aliquis magis debet purgare et ideo si
frustratio fit dubitat in notitiam petri cuius persone no sit frustratorium
in quo aliud petri peccatum fuit confitetur hic aliqua cognitio petri
quito modo per Quod ista frustratio fit persona et eius crimen confessi
si manifestat tacetur ne alicui detur occasio quod Hic autem ingressus
frustratio petri in aliud genus petri mortale et confessor questa
frustratio nostri persona genus aut peccatum possibile esset nostrum
Quia si sic quod confessor fecerit fuit aut propria fuit tunc si confessa
expunit illa frustratio petri persone quia sacerdos nostri et culpam
cuius et si in tali casu no efficaciter frustratio mea efficaciter fuit
dum confessus et ego in tali casu in quibus supponitur per me efficaciter
illa sacerdoti et mihi huius autem mea fuerat aliud si persona mea
nostri mea nostri ex subito Hic aut mihi talis no possit hinc alicui
tale capiat licentia a suo superiore in mediato qui sibi si nollet da
re ea petat ab ipso ut alio superiore et obligat quia et fidelis
confessor et hoc est eam in casibus ingressus quia est confessione mea
manifestanda unus si sacerdos quia no debet et deo in primis ita ista
persona fuisset forma finis creatus aut esset forte aliqua causa per
quam causa ex confessione si sacerdos quia posset aut deberet illi sac
dotii eius diuitias aut alios reditus alias ho promeret detrimento et
in potio no est alicui gladius in quantis casu aut loco Bona ea
maxime debeant cause ne alios inferamus ad quantas mihi ut
simplicis deus deus quisque me tale et tale feci si et quia in
villa mea alia fuit ut iste amicis simus tales

Du an pctor teneat cito cui pt

in actu Pendet Dicit qui quisque modis de quo no est confessio
te quisque quisque est in nostri autoris ut qui est infirmus confessus
nuda cito et formidat mortem in mine 2o in quibus exponit
se actibus periculosis ad mortem seu equidem actu arduos in quibus
dissimine in minuebat et mors stent in bello mortale et naufragio et
ingressus confessi dicti stent et amicabilibus qui in nullis locis sint forte
locus purgatorii est duplex unus in loco quem et sic locus purgatorii
est locus infernalis quidem infernus una qui ibi sit ignis et damnatus eum
erat in infernum et qui impurgatorio existit purgat Damnati in
qui sint inferiores in nullo in hoc casu sint inferiores in loco Alius
est locus purgatorii in dispensatione diuina te diuisa loca quasi sint
in diuisis duobus locis aliqui puniti leguntur vel ad minus inferiores
ut aliqui cognitus pq vita pena inferni peccatibus ut ipse con

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Du⁹ an pctor teneat⁹ qñ̄o cariq pt

qfiteri in actu Vnder Borg qñ̄ qmsit mōde d'quo nō qrgit:
sub tñ affirmat qñ̄q; qr in nrīs articlo ut qñ qr infirm⁹ tē q
stat⁹ nqua mut⁹ t' formidat mōte imminē 2° tñ qñ̄q; qr
ponit se actiu q̄ualiscñ ad mortē sēo agredi⁹ actq; ad uos
in quib⁹ ciuilē timebat t' mores stant in bello nocturno et nau
fragio 4 hiemis 3° qñ̄ uolt exterea actq; aliquos quib⁹ debet⁹ ec.
iuncta spāles ut qñ uolt q̄mdiu qr habita opūnitate qfessor
milliq; hui mōde det sñ affessionē q̄mdiu 4° tñ aliquos qñ hr
pndiam eius qui pt alpluē et ciuilē timet⁹ qr illuq; ul alteri
alpluē potest⁹ pcta nō sit in postq; remiq; habitis 4 to cōd p
apto cōe dnūs utrimsq; stat⁹ tē hō ad qfessor dm̄ dnō admiq
scl et potissime mīa dra grossima an pasta qr quib⁹ ex pcepto et
dñe tñ tur sum⁹ crocanstia sacrū nō d'appy sacdot⁹ q̄uo ob
aliquid tolem causā ad ytus ab eis pcepto dimittit⁹ abstinēq;
2° dm̄ qr uat⁹ sit bonū contrario actu qfiteri sñ nr ex pcepto dīno
nr statuto cōe tñ statim qfiteri p̄ pt differre cōd hita opūna te
sacdot⁹ et loci 4 ytus nr p̄ sufficiēt qr qfitet⁹ p̄m cōe statutū scl
in anno et qñ ex aliquo cau ia cessato mōtas qfessionis mduit⁹
et qr alias habeat ap̄tū qfitendi sit hec tenet⁹ sanq; Idem ST
et bona⁹ pcepta cū penalia nō sūt ampliada p̄ restringenda 4
cōd qr actq; qfitendi nō nōo requirunt⁹ ad iustificacōm p̄ sola gra
dei pt sicut iustificat⁹ nr̄ innocent⁹ qr pcepta affirmatiua obligat
ad aliqd qr qñ an spāliter cōe sunt in detīmato ad qdēq; qñ
an mortē hui⁹ et qr cās mōtis sanq; cessatos et pt spāliter p
cōe pcepta qr mutabilitatē ad qdēq; qñ scl in anno / ex sñ hec
volūtate qr tur qfitēdi / qñ accipit⁹ cās inquo pcepta obligat
se et cessate ap̄tū qfitendi 2bona⁹ layci totalit⁹ oppressati
debet pt ad ytus p̄ q̄dragesimale qr qr ytus grue ut ad illud
ytus sit ob magn̄ spūalitatē ad pfessandū si expectat usq; ad
illud tēp̄ qr indicat qr nō in hor pdidit dū sñ ytus pmit
tur ytus affectus de cuius cui indicat nō auctō Consilium sñ ra
nud esse indico qr omo qui caret p̄ mōte nō solū d' eo gerat
God cōd ḡuto cuiq; possint qfitēdi Non am̄ ver̄ ad q̄ntq; qñ
tū longe tpe dūq; post nō ostendit medico p̄ ponat⁹ cernēdū

Du[m] vñm sit confiteri sacerdoti &c.

primo q̄ peccēs in casu pt̄ licite layco confiteri pt̄ ad hoc sacerdos
pt̄ p̄ nigrū in lra p̄r soluēdo p̄cia p̄ vereūdia & p̄r penitēt
quidtate seu hūilitate & p̄r cōpunctōe ofitū suū sup̄ peccā-
tis. Sēdo dm̄ q̄ no ē vñm ex rōnīs p̄cepti q̄ in quocūq;
casu confiteri fiat layco q̄ confiteri ad hoc fit ex p̄cepto ut sequat̄
fiat & layco nulla hr̄ auctōitē suadi in hoc casu p̄r q̄ nullū
p̄ceptū est & confiteri pōt sua layco in quocūq; casu p̄cedat p
tale sufficiat p̄ositū confiteri. 3° dm̄ q̄ confiteri mēntē est sacrāmētale
quē fit p̄ absolūcōē & lugacōē est solū sacerdoti nō tñ sacrāmētū p̄
q̄ illi solū est data p̄tās ligandi &c. 4to dm̄ q̄ confiteri sacrāmētalis
sacrāmētū nō est cuilz sacerdoti p̄ tñ illi qui in p̄nitēcia hr̄ iurisdictōnē
dictōē & est p̄r qui est superior & iudex dñi alioz̄ xp̄ianoz̄ &c. Ē
opus dñi d̄ suo dyocesi nō exemptoz̄ & plebanū respectu p̄rochianoz̄
suoz̄ & alioz̄ suoz̄ fidēm & cuiuscūq; alioz̄ in hoc suas vices le
gitime mittat pt̄ colligo q̄ sibi a nō suo iudice lata & nulla

Du[m] vñm confessio vocālis sit formalis

cōcitate. Dicit bonacia q̄ ad actū p̄fectū nō tenem[r] accedēs vocē
in cōcitate vl̄ ad huiusmodi dyspōē sēmo ad cautū infirmitatis sui
proximi p̄ximitatē: p̄ sufficit p̄m̄ probabilitē vna q̄ hō totaliter p̄ca-
uit se q̄ sit probabile q̄ illa sua dyspōēs sit sufficiens
ad gr̄am suscipiendā & ad defenda pecta. Hoc cautū p̄ma dispō
q̄ arctat q̄ est si nō q̄ta q̄ dēt sufficiat tūc recipēs ad
confessionē vocalē & p̄r absolūcōē sacrāmētalē forēta cōcitate et
sit contritus et doleat culpa vel ctia ad ipsā confessionē contritus
sedēt et multa b̄ ofa faciat. Hic ergō dicit q̄ hō probabiliter
se dispōnat ad gr̄am & dm̄ pōtēs suoz̄ detestatōē q̄ si nō fi-
ciat pecta. Dicit ctia dr̄ q̄ hō teneat confiteri in despectū
pcta grauia & p̄positū absolūcōis a pcīs & ctia in p̄positō obtinēdi
confessōi insuando vtrū sufficiēs quā absq; impositā b̄ voluē
tātē suscipiat et talis despectus ctia p̄m dr̄ est dispositō sufficiēs
ad gr̄am adducta b̄ confessionē & absolūcōē ad suscipiendā gr̄am. Addit
si quis nullū pcm̄ a sacerdote b̄ oblatā velit suscipē dicta
tantū ad tm̄ sua mortalia p̄ fuēt et habēt p̄positū cetera
mortalia p̄ fuēt & habēt p̄positū recipiēdi pēnā a deo b̄ influxū
dam hic vl̄ impugnatiōis talis dicit esse absolūcōis quam re
pellendus.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Bonaria dubitare debet qd in quocunq; casu quilibz dictar' quint' confessor
vocand' duos ex parte confessoris & duos ex parte sponse Primus ex
parte confessoris est qm no pot absolui confessus absentem nisi prius
qm redeat vel confessus ad superiorem remittat Secundus pro
hac quo ad casu reputatur & sic absolue vel qm absoluto alias fiat
talis sit a sacerdote no in mortis articulo vel qr iste confessus no
fuit excommunicatus maiori excommunicatione sacerdos cui talem pt
absolui no potuit absolutus excommunicatus Cui hoc qr respondet
qd sacerdos no potuit sed absolui tue dicit confessio vocale et q
vocale confessum interdum in eo limite Dq casu pro ignorantia sacerdotis
ut qm sacerdos ignorans e no tenet vere ligatus & absolui & illi
ubi confessus vel ex licentia alterius sacerdotis vel superioris Dicit in contra
qd sicubi confessus potest sua no est ergo vocale confessio in tali casu
sufficiens qui no sunt confessi potest ut nostis potest & confessarius
potest expedit in tali casu vocale confessio cum discreto sacerdoti
et potuto qui sciat hoc in lingua primo plene satisfactoria pro
pena pena apponenda et q confessus in remedium confessus lapsum
de cetero casu habeat se ex parte confessoris si confessus sciat aliqd petendum
de voluntate penitentis petendum est qd B. dicit habeat & dicit
dicit qd hic recedens fecerit sequitur effectum sacerdotis sic & habeat
Idcirco no tenet tales fieri confessio vocale & fecerit confessus & confessi
nil crimen si quis confessione dimittit sicut crimen tenet sua confessio vocale
Secundo doctores qui sic fecerit confessus sit no opposito mortaliter
petendi peccandi & dicit primo in nigri & moneri debet ut
absteneat a petit ut habet qr & primo & remissionem qui quidem
no dat nec potest absolui qr tales fecerit et peccat mortaliter potest & si eo
absolui attemptaret no solum dat & quia peccaret qr sicut ad
ministrarent sacrum primo et indignus qr et qr confessus sacerdos
facit ut no quis confessio penam incurrit aut negligat satisfacere
facit & pena & immunda et obliviscatur eod: vel in plures qr
in tali casu no tenetur & recitare vocale confessio quia effectum
no vitale nec quis in purgatorio remaneret et si duo casus
alii accidunt bonacas qm confessus mutat confessorem bonacas
GT & Scotus dicunt qd no est necessarium aliqua peccata obliti
confessio tota vocale & sufficiat hoc qd ea quae obliti sunt peccata
confitear & dicat & hys vel proxime confitebar sua obliti sunt et
confitear & negligentia sua exq & obliuio venit Sed videtur

18 d

Conuent clerici de bulla et hugolf
dela ly prouincia ut ubi scribi
dr. d. m. gamel. prouche et
ibo sti et sancty

sufficiat deo d'magnis et multis preib⁹ alias pentni et spero q̄ deꝰ
misereb⁹ ei⁹ dimittat a nigty d'illo suo beneficio reducaꝫ in
illa a illa se retinet q̄ de nouo gmisit

Quarta dis 18ª quæritur .V. met
clesia st clamis q̄ ps pt̄as stranda in foro spūali No-
tandū q̄ pt̄as sue autoritas stranda in foro spūali
vocat hic clamis ad sūtudinē vel clamis aliquo mō 2° dm
q̄ hoc clamis sine autoritas stranda est tex Prima est sm
pl̄ sūs sm̄ pl̄ autoritas stranda et illa clamis soli deo q̄nt
q̄ pmd indeb⁹ debet esse sm̄ pm̄i et pl̄ nisi q̄ st dup̄ dg
za st no pl̄us p̄ in proles, et q̄nt deo xpo q̄ de tm̄ cla-
ue exellenc̄ a dimittendo potest Tercia est no plus n⁹ proc-
lens p̄ instialis q dr̄ ord⁹ pl̄is quātū ad causas pl̄ indicandas
et suprema quātū ad sras procedēd q̄ talis sua aliqn̄ est reo
calulus st illa clamis stranda in foro g̃ste grossa est vocato
rius vel ei⁹ instrialis et disposicio potest dimittere q̄n p̄
illa autoꝛ⁹ indicat Deo s ppt̄ locū dm̄ indicat sua cōsū
nulla est Quem cōde est clamis actū et informem q̄ ex hoc xpo
q̄ alicui aplat̄ nom clamat̄ p altera p̄ ipa dimittat̄ q̄ dege-
nerei Quem sto ut ppōnit̄ est rō Deo an in ecclia st
clamis sūs vel q̄ autoritas g̃ grossādi in causa petorū in
foro pūe est clamis sūd q̄ sn̄ illa g̃ minoꝝ no cōte ge
stand cōd aplat̄ ut clamat̄ st ord est tex sicut proces
queda cū est p̄ns et illa est dei q̄ oculis ord⁹ nūa et
cepta sūt st pōnit̄ sn̄ q̄nit 2° hom cui datū est nosse
de causis cūs indicandi p̄ sp̄ialē est illa et sacerdos
d qua sola ad ḡpositū et illa est in ecclia q̄ qui hāt auto
ritatē stranda in ea alia hāt ord⁹ autoꝛ⁹ g̃ grossādi i eccl
ā alios gradib⁹ Quoꝝ dictus doctoꝛ⁹ q̄nt q̄ sta q̄ sta
bitq̄ no est clamis p est autoritas exercendi actū sūs in g̃grosse
do in causa petorū q autoritas est q̄nq̄ sūs sta et q̄nq̄
est sua sine tali autoritate Deo autoritas indicandi q clamis
est sn̄ sua no pt̄ accepi sn̄ petū Quem dicut aliqui doc-
tores duas clamis esse realis ex parte actoꝝ q̄ ponit
esse realē relatōē subsistēs in ano exercitij a sit ex rōne
vna clamis Deo dicebat duas clamis p̄ diuersos actus
et officia q̄ in ordine ad actū iudicandi q̄ sit dignus ut
indignus st examinandi et discernendi q̄s studeat q̄ negligat

dñs claues ḡsse ut dispensat ℭ God in ordine ad rem dispensandi destruendi ut stando in causa purg q̃ducta dñs id operat
ve claues ptas a mr̃ Inoc. acty 29 pscripsit ꝑm si retrodari
bn fieri debeat alij dicut aut q̃ ille due claues no sup
rebus corporalibꝫ sacramentalibꝫ ꝑ sue ab o ḡne distincte ꝛ creati
nusꝛ ptis q̃ put ab⁹ respectu d̃ potestia dei absit q̃ deus
ꝑ alicui cmittꝫ auctoritꝫ d̃ ignoscendi sine auctate stande ergo
Corꝫ sicut prius ꝙfitendi et postea standi sup due ptes
distincte una sit duo caracteres distincti et nobis impmit̃ in
signo appo sensibꝫ sunte illud in pressu ut prius in ducat rubigo
accepte sit celebrandi 29 in impositon manuꝫ ꝛd alij ab⁹ ab
accepte sit quorꝫ remittit petrꝰ ꝛc sit illi duo caracteres
integrat totꝫ ordinis sacerdotij ℭ de due claues singula
separat q̃ xpus Johis 20 dens et cogꝫ ꝛd q̃ulet ambas
claues ihm xpus dedit singulat̃ petro claues regni 16 Tibi
dabo claues ut tu ligaris et dedit ꝑ Johis cibꝫ paste oues
meas ℭ de alijs apostis quos dedit Johis 20 quorꝫ remi
serit peccata ꝛc

Dubitat. V. ptas claues extendit

ꝑ tmo ad poꝛa ifalli ꝑdere nisi q̃ vicē claues no q̃
tenet ꝑ ad remissiõ culpe aut pena etne Nacꝫ dr̃ q̃ deꝰ solꝫ
illa dimittat sic petrꝰ ita q̃ duꝫ mdat a modo ℭ d. quod ego fa
ciat presbyter ꝛc q̃ rubrik 6⁰ 3ª auctꝫ solucõis a lege dr̃ ꝛc ostende
do eos legatos esse absolutos ℭ illa officio nego nec tñ ligat
dñm q̃ licet deus mortalem culpã et eternã pene dimittat tñ cap
adhuc extabit ꝑ claues ecce ministrialis dispositiua ℣ ꝑ pp q̃
alias potest ꝑsone no esse potest neque legi nr aliqꝫ consulitꝫ ut
dispositꝫ capax haberet ad quid gratiã q̃ quid ꝑficit dicꝫ
ne nisi ad hoc primo gratã alicui ex digne ostenditꝫ soluto
n̄ peccatꝫ sit soluꝫ Cui ex effectu attenta q̃ non sufficit ad remis
sionē petitꝫ ℣ ad hoc voluntas suppleat partem primã ex no
que dispositꝫ in eo in illo partem primã supplet desiderium attritꝫ
desse in sufficiãtꝫ ita q̃ talis in primo gr̃ completa gratiam recipit
absolutꝫ recepto effectu sacri sit gratia secundaria dicenda in eo
de morte recepto quid no vo q̃ mitto sua ad attritꝫ no sit sufficiens
fines ℭ ex pacto dei assistit populo suo ad illud effectum cau
sandꝫ ad quod instituit ℌ Gregꝫ 4 ℭ ℣ Eorum sacerdos absolutis

debet mactag pñi & ualde mouet cñe ꝑ̃ n̄ instructus sine pñ-
strualis illud officium nō adiudicare attingendo aliqđ ꝑ̃ns qđ est dispo
nentibus ad illud officium ‖ Et sūt ḡdm 2os qđ sacerdos ex vi claui
ꝑt aliquid de pena tpali remittere pt qz sunt duo effectus grauis qđ
uno sustineat sacerd̄ ꝑmo & alt̄ nō/ tūc ꝑmo plg relaxat de
pena tpali tm ꝑdo alius secundus aut claues nō operant quia ille
qui ꝑ contritionē ḡstituit qz remissio pene quātū ad culpā & ꝙd
quātū ad reatū pene cñe q̄ ꝑ ll̄ tm culpa dimittit God tm a
sacerdote absolutus tenet ex vi clauium ex vi passionis xp̄i offici
tur huius aug̃t & gr̄a & pena dimittit tpalis ex cōtrito
reatus ꝙ confessione culpe tm in voto dimittit ‖ sic in baptismo
ꝙ cuius ‖ 3o dm sūt nō ꝑ culpa in baptismo tollit ꝑ nr̄a
sacramentale & tm nō unq̄ affectus est baptizat̄ priusq̄ esset cōm culpa
et debit pena efficaciter medicina ‖ God. d. ꝑ qđ quos ꝑ ꝑ ꝑfectū
gratia qz in eo debita ꝑ nō solū culpa sed & pena tpalē quod
in tali operat̄ sacram̄ ꝑ ‖ 4o qz virtute sacramentū absolutus
augmentū in ea gr̄a God. d. tūc sacerdos d̄ tali male dicat
ego te absolvo qz esset ꝑd cū prius ꝑ absolutus ‖ Ibi quid dicūt
qz illa ōia ego te absolvo sūt vocalia. v. ego & baptizo absolutus
impedio & illud baptizo absolutus nō qz aliud nō exprimit absol-
utio sacramentalis ‖ Et sic qz ꝑ ꝑ ego sacramentale absolutus te mitto
do tibi ille nudus est proprie nec illos quos ꝑ baptizat̄ ꝑ

Du⁹ qn iterata confessio eorū victor

vi claui ꝑ ꝑ remittat d̄ pena ‖ Bonav. qz in prima ab
solutio fuit remissa ideo remitti ꝑt/ vi in iterata confessio cū
ꝑ maiore extinct̄ cū ꝑ minori ꝑfessionē q̄ ipsorum/ cū ꝑ veride
mitto et ꝑ humiliatos ‖ Et vi Scotus ꝓbabilius qz 2a absolutio
nulla ꝑt̄ pene alterius claui remittat qz illud iudicium ꝑt̄ latū
sine errore dei ratificat in celo qđ est necessariū ecclie qz
ut dat qz sic ratificat̄ qđ sit meritale ‖ Aliud vid̄ narrat Gro
tus qz sola absolutio exquo est cum tali cum ꝑma ꝑt cōtri
tionis hic apponit aliq̄ ꝑt pene remittende & ꝑ ipsum ꝑ
aliqđ absolutus restitutas ꝑt pena tu remitti & aliud vid̄ tener
Et dicūt qz in 2a absolutio confert̄ gr̄a augmentū & quo
maior gr̄a accipit tanto cito d̄ impetrata precibus potest mact
God. d. an sacerdos possit ex claui pena remittere ‖ Videt
mitto ‖ Et qz nō ꝑ sola ꝑt̄. C. claues cōe ex
tendit se ad remissionē & inflictionē pene tm.

dū̃ si exaxet clauis ptatis ita q impo

nēs penitā pond mōre q̄d ꝑtīs mortalibꝫ cōtendēt ante
eius iudicū ratificet in celo ēt dñs ꝑm Scotꝰ q̄ si sacerdos q̄ri
tus et q̄sſs et ab hō adue q̄ pēt̄ suus manet ꝑm iniuncta diuq
obligatꝰ ad pond ut dict̄ hic ul in purgatorio soluēda tur
q̄ sacerdos qui ēt arbit nēs dñi et hostiū petrꝰ nō ꝑt illud
puctuale medium ſruce q̄ ēt ? quedā latitudo infra q̄m mōre pe
na nō ſufficiat et ult q̄m maior pena nō ēt imponēda ideo si
sacerdos iniūgat ꝙ aliquis illa maiora ꝑtia q̄ta q̄ pond ut
vndecim ul duodecim penitās nō cō implē cō q̄ sacerdos ar
bit nēs dñi et hostiū ipm ſe exhibitꝰ ēt ul si aliquis illa
mōre q̄m dict̄ ut nouē ul octo ꝙ iniūgat deq ratificat hec
q̄ q̄m illa hec ꝙ iniuncta implenit tur ꝑ toto ſufficit aut ſa
tisfecit ſēt ita in illo casu quodcūq pond sacerdos iniūgēt in
fra illā latitudinē q̄ ēt nēs duodecim et octo deq cō ratifica
tor ita q penitās cēt implenda de toto ſe liberaret Si aut
extra ipsā latitudinē iniūgēt fieri pond ut sex ul q̄tuor tur
deq quidā nōlēt ſcīm nō ratificaret ſēt q̄m tur penitās im
plerēt priuq tur ductus tur liberaret ſe a toto ꝙ ōs tenēt ſatis
facere implē hec ꝑ alia opa bona ul impurgatorio diu ſolue
Dubitatur an penitens teneatur

implē priuq ꝙ a sacerdote impositā claue ptatis nō ceraxe
rit ēt q̄ ſic ꝑm Scotꝰ si voluit ſe huic sacerdoti ſubmittere q̄m
diu ad ſolucōm culpe et q̄tū ad pene tolendē ſuſtinēdā ut
primus dicit

Dubitatur an ratificet in celo orbitrium

sacerdotis cui clauis ſtē creat Ar nō ꝑtat dicit Scotꝰ q̄ cla
uis ſtē creat tur q̄a nō bñ inſpiunt illa q̄ ꝑtinēt illa ut q̄
arbitrant ad iudiciū ut q̄ q̄rit tranſtatio ſatisfactionis q̄ nō appro
bat nō allegat ſi placet amodo q̄ſtionē ul cōtrā q̄m nō re
q̄rit ꝙ arbitrū Cui q̄ſtōi ſolū audit cū ar ſi nascant

Dubitatur. V. ecclia possit et debeat

[illegible]

Alius est forus publicus in quo requiritur etiam ut dicitur dux auctoritas
scilicet cognoscendi et iudicandi et illi possunt esse claves iurisdictionis et ille
sunt date ecclesie a xpo domino Mt 16° Si peccaverit / amen amen dico
tibi Quodcumque ligaveris super terram erit ligatum et in celis 2° di
cendum quod ecclesia in casu potest licite aliquos excommunicare hec S T
et beatus Tertium quamvis pro infidelibus oretur ipsi tamen fructum orationis
non percipiunt nisi ad fidem convertantur et similiter pro excommunicatis orare
potest quis sed non inter orationes que pro membris ecclesie fiunt / et tamen fructum
non percipiunt quamdiu in excommunicatione manent Sed oratur ut detur
eis spiritus pacis ut ab eius communicatione absolvantur S T quod per
excommunicationem quis incommodum incurrit Valent enim communia suffragia
ecclesie ad gratie augmentum quo ad illos qui gratiam adhuc habent
etiam vel ad merendum primam gratiam eis qui non diu eam habent
3° ad custodiam virtutis ad defendendum ab hoste ob hoc dicit magister quod
dyabolo maior potestas datur seniendi in ipsum corporaliter et spiritualiter
unde in primitiva ecclesia quando oportebat homines per signa ad fidem
invitare tunc sicut spiritus domini per signum visibile manifestabatur
ita et excommunicatio corporali vexatione a dyabolo innotescebat Nec
est inconveniens si ille qui non est desperatus datur hosti quia non datur ei
qui dampnatus sed qui corrigendus Bonaventura excommunicati traduntur satha
ne tamquam tortori non tamen sic quod etiam iubeat eum torqueri sed sic quod pro
tectionem sibi subtrahit Subtrahit enim sibi suffragia et sacramenta per que mu
nitur contra hostis insidias Subdit quod tempore ecclesie primitive quando demones
ipsis apostolis subiciebantur et fides per miracula tunc fuit manifesta
da tunc non tantum exponebantur vexationi per subtractionem protectionis sed
etiam ad mandatum apostolorum positive vexabantur etc Cor 4° et

Dubitatur V quis pro temporali dampno aut pro

aliqua illa iniuria debeat excommunicari Bonaventura dicit quod excommunicatio
quedam a iure alia a iudice Prima principaliter infertur ad cavendum
culpam ut scilicet homines timore illius excommunicationis caveant sibi ab ecclesiastici
mandati violatione Secunda autem principaliter fit ad frangendum contumaciam
et ideo secundum formam iuris nullus debet infligi nisi contumaci Con
tumax autem quis dicitur si semel vel bis monitus citatus per 3° ep
tonie non comparet aut comparet non tamen vult stare iuri
vel quando offensa est manifesta et iussus a iudice non vult emen
dare Et nullus debet excommunicari nisi pro peccato mortali Est ergo dicendum
quod quia in dampnificando aut quem corporaliter vel etiam in rebus
iniuste dampnificando ipse dampnificans mortaliter peccat Ideo

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Sed sacerdotes parochiales non pñt in quadragesimo alb facere
aut mittere aliq a nob aut a sanctissimo D̄no nr̄o papa
q eid no sacerdotes pñt de quadrag dicto uniuersum habeant
foro absolucois etiam in casu q̄ quadragesimo no includ̄ reputat̄ debeat
sicut alia sacrad̄ tpora dr̄ q̄ exigentia et quadragesimo
no p̄t exigere q̄ quadragesimo est uniuersus et alb quadragesimo
et p̄uatq usu uniuersis et ro nulla exigentia talis maneat
potest exigere

Du⁹ an quis possit septm aut eglem

sibi aut superiori suo exigere pt̄ quo q̄ p uniuersum quadragesimo
quib̄ magdu superiorib⁹ dr̄ q̄ magis hō uniuersus et ideo nulla
hō in septm aut eglem q̄ uniuersus aut eid in superiore tenet
q̄ sacerdos in quadragesimo exigere pro fructu aut aliquo tali
pt̄ quamq̄ q̄ ipse mat̄ fecit ut superior ut eglis in tali casu
non exigere et pot imponere etiam sub impetu sed in foro pe
nitentiali sepe superior sit misericors pt̄ petm et eid in fo
ro q̄fessionis no p̄t ho sacerd absolue aut superiore aut eg
lem d̄mō in q̄ quadragesimo fecerit De venialibz aut pt̄
q̄ venialia q̄ quibuslibet sacerdos quam q̄libetibus remit
tuntur

Du⁹ an i aliqm vniuersitate serv

gentes possit fieri q̄ quadrag̃ sua Dicendū p̄o q̄ nulla dr̄
exigendi n̄ q̄ petro modū tñ aut in actu q̄sit Acta autem
q̄ gentes p̄ sin̄ ydoneas ut p̄cepit tñ ideo singli de
gente exigendi pñt no aut ipa gentes q̄ no est probabilis
alia tota gentes sic posset ad malū ḡn aliqui sint dis
positores nr̄ deus ḡtiam bonis et impios Ideo credi de
bendū unitas quide statuit ut gentes no exigendi ne
collectis turbamjos sit et vadiū evadat ¶ Et suspensio sen
tentie no tota pena q̄ tota exigendi q̄ suspensi no
incurrat eccl̄ suffragijs Sicut ibid exigendi vel credi
quib̄ sine petro ap̄o suspendi sicut et totū regnū interdi
ctū pro petro regis

Du⁹ an exigendo possit literaliter

q̄ de plebe exigendo exigat Videt ¶ Et q̄ ille qui
exigendo q̄ ona exigendi pt̄ tñ exigendi nil p̄ omissa ex
igendo literaliter ad dom̄ sua ḡsulit et nil sic a petro ablatū

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Dñica .xxij. post trinitatis

Dñica .xxij. post trinitatis

no ẽt dubiũ qñ quicũq; ei pñs̃at in cãlis ꝓhibit ẽt excẽ
municatꝰ excẽmicatꝰ ꝑlatꝰ ꝓfert excẽmicatꝰ in aliq̃ ẽccl̃ia & tũc aut
pñs̃at aliquis ei in ẽccl̃ia ꝓp̃a. qđ aliquis excẽmicatꝰ ẽt ꝑcepto ei⁹
ordinario sit quo hoc no deat fortasse tũc cum talis alii excẽmicatꝰ
sit ẽt excẽmicatꝰ manifestꝰ excẽmicatꝰ Si aut pñs̃at in aliq̃ ut
in ofñio in ẽccl̃ia ꝑ missã aut huiꝰ ẽt excẽmicatꝰ hoc excẽmicatꝰ

Dubᵗ. q̃ quicunq; excẽmicatꝰ in cãlis

no ꝺebet ſit ſit morbꝰ ꝑcipi Quida dicũt qđ ni in cãlis excẽmi
Sed dicit bonaᵗᵘ qđ qui ignorat excẽmicatꝰ ſuerit aut ignorat mani
ẽt hoc ſin ingreſſu ſue late q autẽ ſcit aut ſcire ꝑt aut
aut ignorat no ingreſſu ſue Sed in viſitᵒ ẽt ep̃i videri ꝑt q
ꝑ hoc ſua veniat in ingreſſu tuꝰ aduꝛ eccl̃iã ẽt ep̃ q ꝑcul mota
litꝛe aut ignorat no ingreſſu ẽt plebanꝰ eccl̃ie dicit ep̃ ex hoc mo.
qđ ſua ingreſſu nocet ẽt ipe ei imoꝛa hoc facit ex quadã affabi
litate aut ſdictꝰ aut amicicia aliq̃ ꝛoã ꝑſonꝰ nocet dicit eccl̃
alios in cãlis no excẽptꝰ ignorãt tuꝰ eccl̃ia ẽt ꝛt dicit ẽtra
talem ſuã ꝑtem Bonaᵗᵘ ſi quis q̃ꝛit an ho magis debeat ſa
dimittꝰ interfici qm aliq̃ ꝛom dicit excẽmicatꝰ tenet ſi ex hoc
in ingreſſu ꝛemanet ſua ꝛoꝛi debet ẽt ſi no quia tuꝰ inducet
ullꝰ malefactꝰ ꝛo ꝑcipi debeat Dicit ſimo qđ ſame pce
qđ in tẽpꝰ cand̃ nocet ſi aſſ ꝑcipi ꝛom ſanctã comedere Subdit
ſi qui ẽgre dicat ep̃ talis modus ꝑcipiendi intelligẽdꝰ ẽt cꝛi q
ecclia intendit & qđ ꝛom ꝑcipiat talis excẽmicatꝰ ginmaꝛa ſin ingreſſu
ecclie dicit Gand̃ aſſlus ẽt dubiũ ut ſi eccl̃ia elongat ꝑpe
ꝛitand̃ ꝑcipiat Deus aliq̃ dicit qđ metꝰ mortis excuſat ignorãtiã
eccl̃ia in dubiꝰ ut ſi quis excẽmicatꝰ legit miſſã ut ꝛapiat ad eccl̃ia.
ſtrum ſcripturã ad talem excẽmicatꝰ

Dubᵗ an quilibet ſacerdos poſſit ſuꝰ

ſtituere ab excẽmicatꝰ alterius ꝑlatꝰ Et qđ a nullo excẽ
micatꝰ quilibet ꝑt absolui qui ꝑt absolui a ꝑcto ꝓpꝛio
ꝑ qđ quis intrat eccl̃iã Ergo excẽmicatꝰ ſibi nullo excẽmicare
ſi celebret miſſã hoc ꝑcat no ꝑ hoc ẽt incẽſulus ſuum
peccatꝰ ſe ſcit excẽmicatꝰ hoc nullo excẽmicatꝰ Si aut ẽt
manꝰ tuꝰ aut ẽt lata a nullo ꝛ ille q̃ ſolui & omiſſã ſuppo
ꝑt eã ſolui tollꝰ & ab ea ſolui ſed no ẽt lata a nullo
tuꝰ ẽpus ꝑt absolui excepto ſex cãlis quos ſibi ꝛeſeruauit
toꝛ ꝑ ſuꝰ ꝛeſeruauit Primꝰ ꝑcussꝰ aliquis manꝰ iniecit ꝛ clericũ
ut in reconciliatꝰ 2ꝰ cãlis ẽt ille qui accedit ordiꝰ & ẽt de
ſimoniacꝰ 3ꝰ ẽt ille qui ſacrauit ordiꝰ & ẽt ſimoniacꝰ 4ꝰ ſtatut

Dict Stt de ve dicit q ho ꝑ qui
de ſide q ho ꝓhibeꝰ q ꝓ ꝛom in
alios mꝺ ꝛ gestat & ipe ꝛom
mittat talibꝰ dicend ho dom
plebanꝰ ꝛom ep̃ q ꝑ ſimoꝛ in gra
ſit mꝺ ꝛ ẽt & ꝛ ſi ꝓ ꝛom
ingrat ingꝛe ſimoniã & ing
ſcptꝰ celꝰ & ꝛ ho mꝺ ꝛ
ſcbꝛ ho q ꝺt q ꝓcing ꝓ ꝺict
ſcbꝛ mori ſcbꝛ & ꝺa aden
ho ꝛom ꝓcipias excẽto in excẽmpta
ſi ſit q ſit ꝛ ſi ſcbꝛ ſi mori
q̃ ꝛ ho mꝺ ꝛ

Qrat

Q cas ẽt ꝑcussꝰ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Q̃rta dis 19ª cluerat .V. soli sa
cerdotes nomi testat habeat clauū cōe ¶ Nota duos sūt
clauū sūe mundane quas nō ōes sacerdotes hnt nr soli ꝑ
cās hnt oūdō ēpi qui hnt mundanā in foro exteriori ¶ Alie
sūt clauū ecclīe sūe ꝑtās spūalē in causa petendi ā foro pnā
et ꝑtās cognoscēdi in eāē causa et istas omes sacerdotes et soli
sacerdotes cruciati hnt istas clauēs et nō sacerdotes ad legis
prima ꝓ pn qz ꝓcedentibus ¶ 2 pn qz licet lepra sit
ingrā et mundicia mālis lepra et nō lepra nō sit habebat aūtiq
admittēdi homēs ab ēis indutas ad ecclīā ꝑ solū ad figuras
ecclīe sūe sz ad male tepta nr mundabāt a culpis ꝑ solū ab re-
gulamētis ꝓhibitis et ille clauēs ꝑmo fuerūt date ꝑro.
Tibi dabo clauēs ¶ Et cum hiis sacerdotes leuite habuerūt aūtiq
tabernāculi et aūtiq spūalis quib ad recipiēdū male mūtā-
dis ēpi nō indigēt clauēs regni ecclīe qz tales sa
cerdotes oēs sacerdotes qui nō ad ecclīa introducūt ¶ Et tales
fuit oēs sacerdotes leuitici et ideo tales solū habebāt aūtiq
qua indigēs ab immundicijs purgabāt et admittēdi ad clauēs

Du. .V. sacerdotes mali habeāt clauē

sum et usum habet ¶ Et ꝓbatio ꝙ habeāt mali sacerdotes du
cētat malicia mētis cōcē habeāt usum clauēs in aptū cōs nō
qz ggrue et dggrue usus clauēs ¶ prima ꝓ pn qz ēt sacerdotes
sit hn instrumētalē agētes in usu clauēs ēpiscopi ꝛ pōtes sit
gra ꝑsūta ¶ Nulla nō hn ꝑsūa ꝓpr hoc usu clauēs cū ad hoc
gratis nō requira mst ordo et iurisdō in foro ꝑmo ¶ 2 pn qz
sacerdotes vtrūs ofricio clauēs ofer officiū mediatoris et rōni
diatoris et exequt aūtiq indutē ꝑsūe et tūc ofr bene et
ggrue mediator aūt reconciliātis qui ofr diuine et tūc ofr
bene et ggrue iudex mst in illa causa tūc ofr reconc ¶ 2º dr
Tiſmatica hēsis exquirit fuisse degradati licet in cōmu
nibus clauēs qui ab officio ꝑ in eo usq; mysteriū ꝓpter
hoc defectū mālē qz tūc ēpus subtrahat iurisdō in subditos
¶ Sed dm qz licet quibz sacerdos hn clauēs ordinis nō hn
quibz sacerdos cōe nō ꝓhibēt ab eōē hn usū clauēs pn
qz hn quibz qui attemptaret exire absolutē qz sibi ofr ex
qz hn quibz absolutio sequit nō solū clauēs ad explēdū or
dinē sacerdotalē ꝑ eā sūt iurisdōis et tūc sūt sacerdotes
qui in nullū subditū hnt iurisdō ¶ Quarto dm qz sacerdos

qui cõa tñt vsq̃ dauid nõ pñt in cib⁹ vñ in omib⁹ hoc⁹
ptib⁹ qz solus pp hr amplissimu vsq̃ dauid cui omes mã absq
lubit aut legalib⁹ alia a se subiecta Alij aut sub eo desig
tos ptates accepeũt & qui nullo tñt subditu ñ nullu pñt recõ m
exprimsse Exãpur tñ in mãth m quo nemi sunt negãda sa
craméta Nullo ergo sacerdos dr audie confessiõ alicuj nisi
habeat iurisdõm in ipm Quã qz nã ligatura sacrã pñe magis
sacerdos pt efficacit agẽ absoluedo dr petro illi sacdoti sub
dito Quem si in pmissa cãa sb tre capitoz quibz sacerdos
tñt qñ sb absolue hoc nõ sunt qz pdicta dauid collata & exposi
missio ut sb z autoritz superioz cuius ois pouincie subiacet
et sic petro sunt data iurisdõ in omẽ a quo omes alij accipiũt
accepeũt & nisi omes accipiũt a sñ successore petri q cõa
in articulo mortis et ẽme necessitz cuilz sacdoti subiacẽt q̃cũq
ad sunt ad illud actũ et qñ appetit nõ pt hui Quem qz ois sa
cerdos alicui nõ ẽ subiectus tñt absolue qz tñc ipsum nõ absol
uit illud nõ dr qz ordinarie actũ & dr exãpo primaria institutio
cõis ẽ d'ecclesia hz sacdõ & qz absolucõi z alicui sit subditus
et d'eius iurisdõe Quem hz ordinariz in cõna aliena diocesi
sñ licẽcia vel ordinarij tñ absolutz ab aliquo nõ dr cõe alijs
pñs qz quos nõ absolut aliud nõ dr qz peccto & dr idem qz illa
nõ dr nisi y domca cõtra sui qz tñ dr qz primaria sacdõi institutio
& in suscepcõe bapt aut sacdõi ordinis nõ dr necessiõ baptizatj
aut ordinatj esse subiectj

Qu² an sacerdos habens subditos

possit eos ab oĩ casu absolui Videtur & ꝛ. qz prius ordinis qui
libz dr qz se ad omia petãt z mittẽtia se extendit Sed qz adusq
predictũ capitulũ inquisitõ ab eo & data qz superior pp b⁹ quod &
absq; & pmit quod in quibz ut dicat dr qz sñs sacerdos mit
tat penitẽtẽ ad superiorẽ qz ipse dr sollicitus pmã imponẽdã
seu mitigãdã qz illud spectat dr minor Sed dr qz quicũq
qñ nisi sacerdos nõ pt absolui Sed qñ in pmissa recte
regulariz quaerẽti qz ea dispẽsatõ mittẽdi dr ad superiorẽ
Sed dr ecõtrarijs sb qui appam autoritz incidit cuiusz ultõ mã
sionis sententiã aut alia sllã malo studio ut sb qz alio vl ad
vindictã aut eius qui absq; peccto mortali facit aut gsilium
aut auxilium ad hoc impẽdit Dr nisi malo studio qz si a casu
aut ex negligẽtia fieret ab aliquo talis nõ incidit sententiã
Dicat quod dicitur inf qz vindicta vindicãda dr alienat

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

sdict in dto statu sp̃alig debeam/// Bndo adhuc ost ut no sint oppli
cata mtrogand̃ n̄ d̃ste d̃ quibꝫ alijs maleficijs q̃ sint petand̃
sic̃ trisspassijs p̃ceptꝫ d̃ualgꝫ ymmo sepe mandat alijs
quos sensit d̃ste ost dño mtrogatꝫ p̃ confessore negligentes
aut ignorantes d̃ alijs aut admonendos p̃ctor̃ & ꝫ sacrꝫ multos
alꝫ valde enormibꝫ no debet mtragare p̃ma facie n̄ magnal
et dñm d̃longinquo & p̃ quasꝫ scrutinꝫ ut si q̃sdam ymisterin
tellegat & si no ymisit no ad districtiõ adhibendꝫ & ut d̃ pena p
tissimo carnalibꝫ no defendat mitꝫ ad p̃nas temporales quibꝫ
delinquentibus furto magnꝫ in ecclia q̃sidentes furto magnata sint
q̃ repressend̃ modis & q̃ ymigꝫ ut q̃sidẽ talia q̃ctꝫ no p̃tendat
rent̃ & forte plꝫ dñm meum p̃ tue vite̅ noceant & aut q̃sidentes
furto dat̃ abbatia ꝙ q̃ssores defectus esse q̃m ordinis
alterius est regime dicte p̃m Gregꝫ in p̃no pastoꝝ ad̃ maiꝫ
videt̃ q̃dm in q̃ssionibꝫ audiendꝫ & aut ut sciat q̃ debeat judex
judicand̃ aut p̃na h̃ q̃sulat̃ ut quid de judicare debeat/ pastꝫ
cui animꝫ suam p̃tor̃ gnã & ecclie talium prudes medicꝫ & ꝑdu
cibꝫ ostendit animꝫ attendat in q̃ssione ad subditor̃ suoꝝ di
versos status etates & officia ꝛ̃ q̃sideret & pena quibꝫ singulis cri
minibus aut offitijs sit ymposita ut sic sciat prudẽs mitrogand̃ q.
fideles & ob mysteria ad meritꝫ & remedium p̃tor̃ suoꝝ & fug.
mitꝫ aut alijs p̃tis ꝛ̃ q̃sidentꝫ ꝛ̃ q̃ iudicatꝫ offensa q̃ q
fideli ꝛ̃ malicia ꝛ̃ incussa in mente dãpnabꝫ ecclie Si talia q.
missa pena in q̃ssione obtinere̅ aut si ab ois q̃ sua ad cognit̃
et mysteria opposita debita q̃ ꝛ̃ q̃ gnalꝫ ineruptam & corrup
tam q̃ in fine sit placabꝫ mansuetꝫ alijs benignꝫ q̃sulibꝫ peni
tẽs & emendis tu bona spe ad p̃sequendã hortabꝫ ut d̃ magr.

Quæritur. V. hẽna correctio cadat

sub p̃cepto & ad eã omnes q̃ p̃cepto tenent̃/// Rndeo q̃ duplex
est p̃m̃ Es T mtroducta & recepta Nã correctio sit ꝛ̃ sola
amonicio & exhortatio dyffusa horis ad fugiendꝫ malum et
faciendꝫ bonum Et correctio ad sit ex auctoritate superioꝝ p̃ p̃cepta
aut penas/ non alijs relictꝫ nisi ut ostat correctis et
ipsa tenentur docere fideles/ alias nocte p̃tatum ꝙ auctori
tatem aut flagella/// 2o dm q̃ qñ aliquis peccat tue p̃hor
primus tenet̃ ꝛ̃ p̃cepta 2o tenet̃ eadem alijs qui ꝙ hor scanda
lisant̃ et malum exemplꝫ recipiunt/ & cetera ymis mysteria ꝙ
hor ꝛ̃ aliqualꝫ contrahant/ & ad quodlibet illoꝝ ꝙ antecedꝫ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

sius subdus coram epō mōdo optimtas sine cōtrad̄ ostēdit et
ꝓcurat cūdatō ꝓ cōtra sēmꝫ rōis tūr epō sine cōtrad̄ tñ ꝑ
no tñ qđ delinquēt ꝙcūq; clamore aut si cadim statuta fed.
gūt ne fiere ꝙd ꝓhīn mādat a quo alid libare tñ.

Du. D. quis possit et etiaꝫ teneatur

alīm cōrugē sūd plato ꝓpt qr ꝙ sēna cōtra sit actꝰ cōtrad̄
ꝓmet adūsdꝫ ꝙdcm & plato ex hoc qr ē ꝑsona publica &
ꝓcōr cōr gōtes nō admittet cā q sūt ꝓpā .q. singlāre ꝑsone sm
dōs mādant cōmūit & ꝙd sūd Gōd plato ē tm ꝙdo .v. dēt
ste mag̃ ꝓcūd et nō cā ꝓcēnia aut dūcia ꝑ cō mōdū cā cōtra
sup̃ cōrugat mg̃ illud appl̃ ꝓ adthimoth ꝙ Gēnōs te ne
cūp amōs ꝑ obsēdā ut prēm

Du. an ptōr possit et debeat cōrugē

delinquēt ꝓmūd dr Gl q sūe plato sū subdus cōtra mōdū
prio gōs si aliqđ pcūtū rōbit ꝑ cō amoūd nō ꝙ mōs cōr-
gēt & aūte a sēne ꝑ hūdūt & magt ꝙ mōs cōgūt & stēd ad
cūd dom dūtūt ste d̄ hoc pulchra lō cōugt in dēfūd dm in
ūcte ducēs cō alīq mos cōpūdā nīā cōegit cūt ꝓmūd cōgūtꝰ
d. tale st cōtra qđ cūq̃d habūg & tūt cōgūtꝰ & mos hōcꝫ esse
& hēt potūsse ul si st tale qđ alīd habūg & mūd nō hūlcmg
& tāgūt mē mōdū mūtꝫ ghūd frāgūtūr ut cōtra dm nō obūd
ꝑ mīa ꝑcūdat si aut imāgūg nos in cōb vīs esse tūt nō obūne
cōmg ꝑ ꝙgūsūtūmg & sīcm adꝙt cōtrāgēs dōtūmg Gōd hg
dcm in pūo vēnāle nō ꝓcūt si d̄ cōb ꝓpr̄m cōtūpiat n̄ im
ſtquūt ſtmdalū dēt cū pūde si ql in cōb pūo in quo volt
alīm cōrugē ꝓcg dm pūm dēponē & d cō gīcū & ꝓpr̄m
cōrugē ul hūdūt pūm sūm cōfessūm dēt alīd ūmōūce
cōgūdo & sīcm ad cūd dcm mūtādo & sīc nō ꝓcūt Cōse
quēs dr Gl q dc qui ql in pūo mōdi publico notorio
ꝓcūt sūe sēcā sēpīam ꝑdcm ex offīo ul alīas ut mgr do
cūt Cōsēs dr Gl dc nō qui ql in pūo occūto ꝑcūt
si ex offīo ꝑdcm nō ad dc q docūt thēolgīā in sēolis vn
ud licēt alīm ꝑdcm n̄ offīm ꝓlacūq̃ hēdt ul n ꝑdcm
ep dūte alīq placūq̃ hūsp dēm ad vob ꝙ cūd ꝑdcabūt
nīsi mūtādūc

Du. D. opōt de mūte q sīna cōtra

pdcm dūūtūq̃ Nōūq q ep mūtūq̃ dēbūt cūā alīq ep
pūs tūt stūdūt & cōa ūpm ꝓssa totalūr sēmād & ab
cūa sūa ūsdēmūte lūāre & qūtū ꝓhor fūt sūm alīq mūtū

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

fovere videat̃ statu obviand̃ esse maiem pricto ul̃ n̄ sit petm̃ publi
ed ꝓly dicit̃ q̄ q̄r in accusacõe aget̃ nō ad euidenciā pertin̄ p̄
ad bonū q̄e sp ad usum ꝗuabit̃ p̄ p̄uicōē delinq̄ntis ꝙ deo
accusāt̃ p̄ fidē indicē bona ꝗsta cōia p̄ amouēt̃ nō p̄dat
papā aut̃ ut̄ q̄ agit̃ ad euidenciā ꝺlinq̄ntis. Dic cōia ꝺ
petrū leuitā q̄ nō hūt notā̄ recludia p̄ fidē p̄clamacõe q̄
quibꝫ nō sufficit ꝺfamia in q̄ nō ꝓmissa ꝓ hr̄ amonicõe scīa
ꝺ qui sit petm̃ sūs et ꝺ sup hoc nō cōuincit̃ aut̃ sit aliꝫ
sup hr̄ ꝺ reuelacõe ꝺr̄ ꝺ ꝓ amouē a fidē cōuincē antiqꝫ
ꝺmittit. Dic ꝺ sit ꝺ ꝓbꝫ ꝓ tali culpa rōnabil̃ ꝓcedend̃ a
nō euidēt̃ eo q̄ rader ꝺ ueritat̃ p̄ statū indicē ꝓlato ā
tribꝫ hr̄ hꝫ ꝓ ultimate q̄r ꝺm̃ q̄ in petrū ꝺmittendis ꝗsdam
ꝺ q̄r V. petm̃ q̄r publicū tm̄ nō ꝓd ꝺbitandū ē remediū illi
qui ꝓsunt ut melior fiat ꝙ cōia alꝫ in quoꝝ notitia de
uenit oport̃ ꝺbitū remediū ut tollat̃ ꝓdula ꝑ ideo tūa
petrū sup publica crimina ꝑ ꝺuit̃ ꝺmittenda ē q̄ hr̄ ꝓnt
rōnabil̃ ut illi qui sup scandalizāt̃ ꝺ culpa edificāt̃ ꝺ pena
Dic aut̃ petm̃ nō ꝺ in publicū uenit ꝙ q̄r in uia ꝺcedendi ꝑ
cōia ꝺmittendi q̄r ut sūt scandala oriant̃ Dic nō petm̃ sit
occultū sūs pec q̄r ꝺm̃ quoꝝ cū sup petrū ꝙ sup ē ꝺ ꝓpr̄ spūs
alc ꝺāpnū ut q̄ sup infirma alioꝝ sc̄ hēp a sūs vel sit
in magnū ꝺāpnū cōiq̄ q̄uitat̃ ut si quis occulte tractat̄ q̄e
contra eccl̄am hostilit̃ a in illis ꝺ quib̄ statū ꝺmittendū ꝓcedē ad
ꝓcessū talia ꝓcula nō hūt fieri estimaret q̄ p̄ sūs scīa
amonicõi possit hm̄ mala impedire / Alia petra sup in alios
ꝓximos corripiāt̃ uerumtm̄ ut q̄r furtū homicidiū a hmōi
et ꝙ in ipsū aduc spāt̃ tractat̄ cuidam sūs et ꝺ ꝓpr̄ aut̃
capio tm̄ ꝺcet sūs compat̃ ꝺ ꝓpr̄ illi ad ꝺ ꝓpr̄ sumat
ꝙ sit illi ꝺ ꝓpr̄ q̄d ꝓpondeat̃ q̄r magis obmittēd Si aut̃
petm̃ q̄r aut̃ occultū et nō q̄r ꝺ ꝺ ꝓpr̄ aliꝫ ꝙ sūs sibi
malū petrā et iq̄e petra ꝺ nō q̄r ꝙ sūs q̄ ꝺ. euidēt̃
petrā ꝓssit ꝙ sibi ꝺ petrā et ꝓpr̄ a ꝓpr̄ an nō q̄d adulti
petm̃ ꝙ ꝺ ꝑ sūs ꝙ aliquib̄ excellentib̄ petrā ul̃ q̄ passiōn
sua ex malicia ꝺ infirmitat̃ q̄d ꝺ q̄r hr̄ aut̃ ꝓpr̄ ꝓbꝫ
dicēt̃ petrā et q̄ utrūq̄ actꝫ q̄r ꝙ aliquib̄ ꝓcept̃ ꝺ quib̄
ꝺ ꝙ ꝺ et sua ꝓb̄ in aliq̄b̄ petm̃ labit̃ ꝓpr̄ q̄r q̄ ex
malicia et ex electõi petrā et nō facile cōdēt̃ Si aut̃
ꝑ occasiōn petrādi oblata fuit laycꝫ in petm̃ et ꝓpr̄ tri
strata et recludia ꝺ petrā aut̃ ꝓpr̄ ꝙ petm̃ sit sūs ex

passion sū mfirmte et q d'tali cmedie d'facit. Qi ꝛ petrus
omo oculto et cmedrat sūd ꝓcem ꝙ amonicoē et petm no
est d'nocumēto aduꝛs tue hꝛ loco qd' dns dyc. Si peccauit
inte fr tuꝰ | loco dic tue amonic ꝓcedē d'emdiacoē et d'
nuciacoē differat hō diu quousq; videa ꝙ petꝛus hec amo-
nicoē no cmedet nl sdm rpd sed qui ꝓcedit ꝑmodū octa
sio. octaso uero cedi in petm qm octasio cand amonitꝰ no
uollet declinare tue dicta ꝓlato d'nuciare. Ne fr' illa ūba in
ꝓpiciaū uert. Qi no petm sit omo occultꝰ et no sit d'nocimtū
aduꝛs. Qd no ꝓcedit cmedatio sūd ꝙ amonicoē nr cra tmuta
nalid ex amonicoē structuꝛ tue ꝓt dmittꝰ illa structa amo-
nicoē ex ꝙ no ꝓcedit d'cmb structu. Et in petm sūd inducta
plato et alys homo qui put ꝓcessit ad sūd cmedatoē.

Du⁹ q. in ordine scie cōcurrūt an

d'nuciatio ꝛeqrat testiū inductio | under. Et ꝛ petꝛus d'thoꝛ
medicꝰ ꝛeqrit inqrit a medicis loui ꝙ si no ꝑfit apponit effi
cacioꝛa ꝛcipe. Vꝛon in statu efficacissima ꝑ paulatī gradꝰ ut quitꝰ
sicut ꝓp nūq ꝑficit mfirmꝰ ꝙa cand in appetitu fastidij ꝓpinq
piet a medicina loui sī, a secta eq amonendꝰ q si no ꝑfit ꝙ
ut ad medicinā efficacē ꝓgrediat sī ut petꝛus sūd alys ostē-
dat. Qd ꝓ. pauꝰ ut si fama eq fit aliquis lodus no sit tollē-
ꝓda et dēr ostendi tibꝰ qui put ꝓcessit ꝙ no obstet ut illa fit
cand ficm amonitꝰ ut sic amonend plurim et prudue ꝛe-
ꝛeqrat et hoc fit ut ꝙdam nūciabuꝰ testiū inducta ꝛon
ficm dclinqrent.

Du⁹ an liceat aliqm mdicare etc

petꝛus sūd sit testis Vꝛ ꝙ in petꝛ lonibꝰ nequibꝰ uis est mfirmꝰ
uisit uis uacuet ꝓcedēs amonitꝰ in ipm cand uis uacuet desti-
tuꝰ mducis

Du⁹ et sit ꝙ aliquis furiatꝰ sit et a

fide collectꝰ ꝙ ꝑ uis ꝛcet furiꝰ ꝑ uis reddet alligatꝰ ne possit quid
ꝛ ꝙ fatuꝰ ꝛndet quid dicit ꝙ si aliq sit tue ꝓtis
ꝑ ꝓ amouꝰ ꝙ ꝑ dicit plato aut alys ꝓnūciatꝰ ꝙ put
ꝓcessit et no obstat. Nec dat ultiꝰ ꝙdā ꝙ aliquis uis ꝑ
bonus. Qi aut dicit. Hō aliq ostendꝰ ꝑmi fore dē grauē ad
hūdo testiū ad aūgēdū et ꝑ publice d'nuciand. Qi uero
alii qui ostēdꝰ sep fore uolut ꝙ testes aig tue ꝛpugnēt amo
uent petꝛum ꝑmo mstīo ꝑ iudicē plato dēꝑfare ꝓpter

ad eq amonicoy si sup no emdet pctm tue dicut plato illu ut
illos qui stut fctm & pnt tstificaru ut plato cos oppellat ad
tstificand aut ipi nolucrut obedire tue ipe eccliee satisfiat &
libatq; qt ab ultiori grssu pr defectu tgnd ✓

Du^z quid sit faciendu sic in facto q.

ibetur si ecclesie no venit aliq; qui velit ad eo explorand ul
pcessus ita celat culpa q; explorator no pnt ad deprehendo
pl^m q; pr amonicoy seruand & pceptu indicandi scim plato si sup
no emdet tue dut ad platu venire ut aliquos oppellayad
ferd explorand culpa ut possit tstificari q; si plato stare no
lut aut ad hi deputat scim respondi nequeunt tue ecclesie
satisfiat et libat q; ab ultiori grssu ecclesie q; illos culpe
pti q; sic quibz tn^r ad vocandi stend q; amonicoy stend ita
quibz tn^r ad illu grssu et ordine seruc ecclesie q; ad re-
stitu indicandi et publicand sentiam q; plato et ipe excusat^r
in hoc ab hi^r inimicis p^mo qu deponut & testes 2° qu no
qt stare d' iuncta iudicis ul assistend ul pr malicia ipsu
arguer 3° qu plato et alij sunt stud culpe sue pmati
q; q; sic 4° qu negotiu sit sufficiat^r q; alu 5° dt quid q;
excusat^r no qu metuit inimicos ul ab hoc q; eu impedint
et dt 6° q; qu obedientia tenent ad ad alia pp^a q
illi grauti no pt petere ✓

Quarta dis. 10^a cuerit^r .p. quis.

possit in extremo vite sue voce & salubrit penite di
cendi 1mo q; quilibz hō in hac vita hō vocal pnia
d' potest sibi ipd si est & sentiens delet culpa & q; eius
grauit et q; quis ad salutē tēp q; sibi sufficit 2° dm q;
hō in extremis suis pt hui vocal pniaz pt in lecto et ecclie
ingressu. Quia deus sic potest & ac si eadē in morte immore
pt quibz placet 3° dm q; vix aut difficulter pt in extremis
hui vocal pniaz et hui sufficiens ad salutē dicitur. Contra
istos 2° pmo q; ad vocand pniaz requirit usq; libroz
ecclie sue usq; ad hoc libroz et volumen q; requirit ecclie
stand potest qui est liber aut volumen qui tm impedit
ex dolore et timore ā quibz nō valle dr esse in extremis
qui ex causis quibzlibz ita possint ex infirmitate corporis iudicio
dus est presbit nocte ut q; nocturni & eo deprecat ul in
alijs precibz aut in ecclesia sua ul in sui presentia vocand q; hoc

Jc item q; hoc & d' nec vnia vocē vocand pt

Et petrus q; potest se pcto mittere ecclie sp pt hui pniaz usq; ad mortē nec ita Et Gre q; stand eo potest sui petat nudz^r & hoc sic
Et ago actu illicitos detrahit si in valle pniaz in decimis q; alij sit & petat nudz^r pt hoc dicto si penite
Et | nuncq; ad Sanctificato Orabat stetisq; alis dñi ago q; erat pniaz q; ecclie si pt & petat nudz^r sine
penitentie stetiz ad hzun q; ad sanctificandu ecclie & pniaz pec ipm q; detrahat & dolor pecc ipm actu ad ecclie stetiz pe
nitentie & ante nudz^r petit ecclie ecclie Ego q; pniaz & decimis & sentiens Legitur in dt Ecclesie petat
et pniaz pt si hoc fit ad ecclie actu ecclie & in Ecclie q;

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

De furtis Judeis

Judeus

Judeus

Judeus

sacerdos ut maiora peccata sua et alioqui peccat Judeus solluendo usuras
sua cum usuris a prestando Malayco per homicidio quod vt abbas
imponat prima septenis per fornicatione quod vt mulier petens imponat
sacerdoti per canones prima decem annos prima ebdomadis integri quod
annos 2o dum quod 2m unde quod in veri penitentie defectu pena per quod
septem dies quod non expiabitur a pena debita si una pro ipsos
septem dies moriebatur punicio in purgatorio Sed expiabatur alii regulariter aut
vero in nouo lege habet ipsi precepit canones per pena mo
tale statuit primis ante annos tm ut dicit Et hoc non est
intelligendum quod quidam medii quia septenis prima quotidie die
remanet et tur in septima pane et aqua Sed est hoc quod quidam
regule quibus ut in plurimis capitulis quia alii dimittit statuit
petens confitentis Sed dum quod sacerdos mutet penam quia regula
pena iniuncta non sit peccat quia per quod alius quod debitus quia
faciat et hic non per datum quia prosit quia debita quibus specie quod
aut regulis prius quia in plus determinat prima quia ad istud quia
ad malum quia valet quia mittit depredatus solidum ut vide
quod quia petit arbitraria pena upon petens confitentis et quibusdam
penam et negotiatis quia eius solidos quia industria mutuum
pena imponat penitenti vel plus quod hoc vel petit quia non quia pene
magnitudine pene posse a prima pagella sed et quidam petit
debitis dimittit aut in eo dum nous iniungate hic negligit mihi dapsum
ut magis cuiusdam modi paulatim quia fratres dimittit amore quia plus opus
prius pacifico quibus due remanet et tur in septima pene et
quia mutabat sive quia vel solidos quia quibus petens iniuncta
tussi dicto plus sed sit dies 18 tm canones mutet quia statuit
et petit modis prima septe anos tm Et hoc non est hoc mutuum
et et quibus modis et iugate septenis prima vel est hoc quod regula
quibus ut in plurimis quia vel solidos quia non vel dimittit quia quidam
petens confitentis

Du. v. per indulgeaas possit a

dimitti de pena satisfactoria Nota indulgentia de remisso pene
debite debita et petit actualibus seu a plato sed et autem
et hoc et compescuit de pena in ecclesia instanti de remisso quia
indulgeaa nullo nus exceptis remissis pene sine dicto indul
geaa unde et abbas a pena et culpa quia indulgentia non re
mittit culpa nec tur dimittit quidam pena tm iniuncte pro
petit debita unus talis modi loquitur de indulgentiis est iniunctum
scame sed Nota quod habet indulgeaas quia et petens et
et ita principaliter culpa dimissa et debitum prius et et quidam dimittit

Hō plurimi in tollit iniuncta pene debita quia
huius est et petitum in primis 2m missa de
licet 3m de dum 4m 5m missa delati ad placitum
et de mittit superiora debita dum sanctum Nec
et hoc de quia et et plurimi debita et petit
et mittit abbas adquod
ad abbatem principaliter

et hec addat indulgencias et tollat penas debitas et iniunctas pro tali
modo vt euacuare possint in
tercq culpa aut no q̃ pene q̃ culpe dimissio debita pro
pter q̃ indulgencia no capiat penas alias p̃ tm ystas ad quas
quis obligat̃ p̃ peccatis suis de cetero q̃ indulgentie no delet
penas p̃ pape originale vel no de⁹ et hec p̃ exemplum dicti d' pena in
debita vsitata p̃ ipm fiat̃ ea et eciam indulgentiam Ideo quero
tali q̃ thesaurus eccl̃e dei ex quibus meritis p̃ ex fide habundancia
meritor passionis xpi q̃ infinite sue sufficit ad satisfactionem efficacis
p̃ infinitas retro temp̃ et huc facta eccl̃a et eciam efficaciad sumat
d'illo thesauro no in ipa euacuat̃ Ideo meritis ex quib⁹ dei et
gentricis virginis marie q̃ huc vsq; nullis fuerunt petim nec
tale aut speciale multa in scripta opa iustie d'sui ma satisfac
torie multos usus doctor et multa alia sacra practissima scripsi
mus p̃ q̃ cum magna multitudo penarū potest capiant si cor de
bitum suum Dicat illa die mita ut satisfactum fuerit ymmo et
remissa in thesauro eccl̃e Ideo meritis ex quib⁹ habundancia
meritor sanctor martirum confessor et omnium sanctor quor tota sunt pa
tria hospitalia merita et passiones et fructus tue sublimia et
multiplicia opa bona q̃ longe pauciora sic satisfecisse p̃ quibus
deb⁹ et placuit penam quam ipse fructus pro suis petit debi
tori et illud existens meum indulgentiis in thesauro eccl̃e reman
Hic eccl̃a mat̃ d'nomine patrib⁹ et fratrib⁹ quem mihi et super
omnia satisfactorib⁹ ymmo xpo in thesauro eccl̃e spirit⁹ et
d'illo eccl̃e indulgeat sicut d'non opa satisfactoria meriti di
missis pone in ea q̃ ois debitor est et ad hoc met⁹ tm gradu
que quod met⁹ eccl̃a si no ipse opa satisfactoria fuerit et illa opa
sue in stipe hatenus terminata inquitu sit misera vite que p̃ q̃ ad hoc
no in inquitu satisfactoria et pene solutoria eis ipe sti no fuerint
debitores penar̃ q̃ sue pete vel no future penar̃ et ad excessum
remanet in thesauro eccl̃e et in defectu mee satisfactoris supp.
plet̃ p̃ indulgentiam langrau Et q̃ dm oblata q̃ indulgẽt
valet et quod ad finem eccl̃e et quod addi indicium et quo ad
missione pene residue remanet̃ p̃ q̃ cruces offisses et absolucois
sue talis sit inuicta sue non.

Du⁹ D. indulgẽcie tm valeat q̃ntũ

sonat Resp. Et q̃ indulgencie sunt̃ in eccl̃a q̃ntũ predicat et
inscribi facit sed dico q̃ pre dicte indulgencie sunt auctor
tas et ex pte recipientis indulgencias sit racionis q̃ ipse sit ad
tota p̃ quod sit vnitus xpo et sibi qui illa opa fecerut quo ad hec
indulgencie efficiad hui⁹ pte eccl̃e vel recipiẽt penam vel culpam

Dicit mod dicendi dicta Et sic sit Dño ecclie pendente q̃ q̃ sue ad ia aut dimissis pene
indulgencias in q̃ habunda mihi q̃ sibi q̃ sic deputa entheza ecclie q̃ meo iudicio
pena expiandam ipso aut ex effectu dimissis Dicto d' labet a dato pred q̃ dept indulgẽcias ve te ea q̃
sic et ipse dicat q̃ dy addit vel pendente quia nec missis h admodum
dunter et so quidem applicat dimissis pene dicte dhe p̃ q̃ dicte

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

pro temporalibus simpliciter et absolute non potest fieri indulgencia. Sed bene potest pro temporalibus ordinatis ad spiritualia sicut est resistencia inimicorum ecclesie et eorum qui pacem ecclesie perturbant et est constructio ecclesiarum et pontificum et largitio aliorum elemosinarum, sic etiam pro puris spiritualibus potest fieri indulgencia ut dicit S. T. Quicumque orat pro rege Francie habet decem dies indulgencie ab innocencio 4° et similiter crucem predicantibus datur indulgencia.

Dubitatur v. omnes episcopi possunt facere indulgencias. Dicendum quod omnes episcopi qui habent prelatos subiectos sibi ecclesiam possunt eidem facere indulgencias. Et sumus pontifex precipue inter omnes quia convenit sibi totius thesauri dispensacio, et potestas faciendi indulgencias plene residet in papa quia potest facere eas prout vult exeunte tamen causa legitima. Sed si episcopus illa potestas est taxata secundum ordinacionem pape et ideo episcopi possunt facere secundum quod eis taxatum est et non amplius.

Dubitatur an aliqui non episcopi possunt facere indulgencias. Respondet S. T. quod potestas faciendi indulgencias constituitur iurisdictionem et quia aliqui non episcopi immo non sacerdotes possunt habere iurisdictionem vel sibi commissam sicut legati vel ordinariam sicut electi confirmati ideo possunt indulgencias facere etiam si non sunt sacerdotes, verum tamen tales non sacerdotes non possunt absolvere in foro penitencie quia illud est ordinis sacerdotalis.

Dubitatur v. indulgencie valeant hiis qui sunt in peccato mortali. Respondetur quod non quia non dimittitur pena nisi ea dimissa sit culpa.

Dubitatur an indulgencie valeant religiosis. Respondet dicendum quod tam religiosis quam secularibus valent indulgencie dummodo sint in caritate et faciunt id pro quo indulgencie sunt date.

Dubitatur an indulgencie alii valeant ei qui non facit id pro quo indulgencie sunt date. Respondet S. T. quod non existente condicione nemo consequitur illud quod sub condicione datur sicut communiter dantur. Si tamen indulgencia fieret et concederetur sub tali modo et forma ille qui hoc facit aut pro quo fit hoc habeat tantam indulgenciam tunc valeret ei pro quo fit nec tamen tunc ille qui hoc opus facit daret alteri indulgenciam. Sed ille prelatus qui indulgenciam sub tali forma concedit.

Dubitatur v. indulgencie etiam valeant illi qui eas facit dicit S. T. quod prelatus non potest facere indulgenciam sibi tantum quia indulgencie debent fieri ad honorem dei et utilitatem hominum. Et potest uti indulgencia quam pro aliis facit. Si enim episcopi qui faciunt aliis indulgencias non possent eis uti tunc essent peiorum in hoc condicionem quam alii.

Dubitatur an indulgencie valeant illi qui sunt in purgatorio. Dicendum quod indulgencie non possunt existentibus in alio mundo quia isti sunt extra iurisdictionem militantis ecclesie exierunt enim foris ecclesie presentis et occasionem iudicium [illegible]

Item alig plat pt fac indulgencias p defunct eo q ipes no fuit a
plus sub eig iuris dam 2o scdr q alig pt lucri indulgencias pro
aiabus purg sunt defunct Item q indulgencie no ptsit alig fr
fuit in purgatorio p quod iuuat eos p[ro]s suffragy

Du an archiepus possit gcedere in

dulgencias in to sua gromcia vel q[uo]d sup no accedt statutis gcalib
gualib & d pena et culpa eos no fuit aut q[uo]d tantu
quotias hoc no q[ui] sedat quod no dr nec pt effectu indulgencia ult
quod sit ab uno sto a plubus epis debet m[in]uendas aut dedra
tas aut quod eo q[uo]d alias eos no pt dar indulgencia in q[uo]dragesia
decz dr quia q[uo]d omes suffraganei gromcie sit s sit dat quod
indulgencias ut frequentius cum hui quod ge quilibz epus
suis subditis suis dedisse quod Quo no intellr de indulgencia q
dragesia decz q[uo]d in ordine epi dat indulgencia i tanto loco in
dulgencia tm valet suis subditis ut dr hostiens Sed posito q arch
epus et aliquis epus d omnib archiepi gromcia gdat indulg
rias singlis p[ro]p gdat duplicatas Predicti doctores tz q[uo]d no sit
dar scdm quos gondeca gdrat pacem negotium declinat plures

Quia dubi[um] tz an cruciatus .p. ig

sit locus meus aut purgat[oriu]s et magis stabilis punitur homo
q[uo]d decedens ab hac sclo sit in gdem dicit Quod dicendum in solo
peto originali sic pu no baptisati et ysi nisi defectu aque
sui proprii Sed alias habet pena sensus Sed ppter recipit
visione dei Sed dicitur sn gra et in peto actualibz mortalibz
et alii nisi defectu simili Secundo pone grissimas ppter pec
sui Dicendum in gra q[uo]d in sto peto venialibz ut mortalibz
pmissa Tertio sic qui decedit in gra q[uo]d no peto venialibz
aut ad dcta pene tpales inquid ista pena gmuta sunt in eo
tuare et ideo no dicendum q[uo]d decedit i caritate ne statim evolat
in celu q[uo]d ingnatu admittit ad gdam Appon contra hoc
os q[uo]d ibi pena purgatorium in quo punitur a peto venialibz
dubius et solum penas quas debitores exigerat q[uo]d peto sit dimis
sis et qs penas sit no soluerint q[uo]d satisfacere neglexerint et sym
tra et q[uo]d ista opi breuit Sed istud et quod dicit Et
bonaza q[uo]d loco purgatorii no videt alig expresse scptu in
scptura nec ratio pot ad hoc efficaces induci q[uo]d tm apparebit et q[uo]d
hoc q[uo]d magis ostendat dicte sentie et ratiobz que in oppo
situm facte sit locus purgatorius est dux cum q[uo]d in hoc q[uo]d sic

tory purgatorij ⁊ locꝰ miserus dicitur infernus vta q̃ vñ ſtrictis
qui dampnatos cruciat in mſcno ⁊ qui impurgatorio mitios ꝓgat
dampnatis ꝑ ꝑm q̃ ſunt mſcordes ⁊ mortui ꝓhor ꝯa ſcm mſcrdes
in loco dicꝰ ⁊ locꝰ purgatorius ꝑm dſpectacy dicꝰ ⁊ ſic di
uerſa loca grossa ſunt vndiq; in loco aliquo puto legunt vel
ad mcay mſtrum ut aliqn cogatur ꝓ vita pena mſligi patchy
vl ꝓce ory relaxione libacy ut possint alios ſua indigena re
uelare ut ſ. vindicty ory pena diuertat ⁊ ꝓſſragia ꝯra
nitigr. Dicꝰ ignis purgatorius ⁊ ens quo ad ſubay ſua
ꝓ ⁊ tal quo ad effectꝫ purgandi ⁊ ad ity ſolu purgat e.
lectos ꝓ manet etiam ad pactu punitis dampnatos. Dicꝰ dñs
q̃ obi aut apud nos ſcdm dei dſpſationẽ purgat ibi ut vi
tus ſolu ignis ꝓ ꝯa gratiã vl alud ꝛm dſpoſitio dei ꝓgãt
ſtunt ꝓ in li dyalogꝰ. Dicꝰ dñs q̃ ſunt ꝓ dã indicij di
na cautela ꝓuidẽtia ignis qui dicꝰ ingressu punit ſm alios
mſtcria vtq; ad hãc ſola dicꝰ iuſticia dei purgat ꝓ hoc q̃
ad no mſtcria dnoꝝ quibꝰ hãc tmpleabat nr mſtcria an
qui ſcmꝫ ſuos ad no ad ꝯſolandꝫ aſſligat eos ꝑ in ad loca
penaꝝ ꝯſtit ꝑducit ⁊ c ſpe ꝯſolat ⁊ confortat ſic aliquos
aliq̃ ſua merita vl mſtria ꝑ ꝑtu ꝑ aliqm ꝯa ſcꝰ qui
d̃ penis locꝰ eos ꝑmittit ad loca penaꝝ ⁊ aſſtut purgã.
dos ꝓ hoc ut d̃ ory penis ſancti ⁊ aſſtut ꝯa in cpm
audi d'ouye ymo Rodulfꝰ dicit bonaria Trudes q̃ in eccl
ſu cãte d'ouye aſſtut ⁊ ꝓs bonꝰ ⁊ ſcꝰ malagrꝫ ouꝫ vel
pluꝫ ⁊ tue ſidi finꝫ tr ſ. aut inuenit uſta tue q̃ an bon
cedat in celꝫ ſi vl ſit in ea purgãdꝰ cecl dicat ꝑ ea in
purgatoriũ ut ꝓſqm ꝓcata ſunt ꝑ eius mſtciũ ducatur
d'purgatorio ⁊ ad ducat mactꝰ Qi aut aut mactꝰ malas
dicta ⁊ ſcm fit cõm cõ lata fuit ꝑ mſtcria dnoꝝ deducꝰ
ad mſcrm. Dubit ꝥra hr tmꝝ magſt ꝓbat vi gradꝰ
ignis vl ſit in hac pte tmore aſſtuꝫ.

Dubitatur 20. pena purgatorij ex.

cedat omnem penã ihãd hꝰ vita Rñdet S. d. purgatorius
est duꝝ pena vna dapni mqđ. ſ. retardat aut a ſma vi
ſione dei ꝥa pena ſſ ſm q̃ ab igne arcetur primitꝰ ter
tiũ ad ytadꝫ penã pena purgatorij est maxima pena ꝑ.
ymo minima pena purgatorij totalꝫ excedit maximã penã hꝰ
vite q̃uis aut cum aliquid magꝰ dſtãt tutꝰ ory abſtracta est
molestie maiore ꝯ aduenit ꝥy tale ꝓpriũ ⁊ q̃ affecty
quo dſtãt ſtimul bonꝰ ⁊ ꝓ hac vita in ſcto amabig maxe

Circa vod q̃ ſit magſt pd ut ſ. aũ ſcripta accedit tñ S. magſt ſcripti pdã ⁊ ystorie et d. Gãdr. pdct ſenſus
et precepit ei S. dic dolat. p̃m ſ. q̃ vod ſ. ſpũ ſcũ adiuꝝ agente ⁊ ꝛc hꝰ cuꝝ ſuſceptiũ ſ. (illegible)

* Dic hꝰ hugo d'ſcto pbate est vt premiãt miſſe hoc dicꝰ petauerunt ut ꝛc ondent ſſe dicꝰ priuate ſppo q̃ dicꝰ pastorem durhmen dicꝰ pcto parue hoꝝ.

* id dñm quod dixe alios hꝰ dicꝰ tozacd penis q̃s hꝰ tenet ſtatuacꝰ dicꝰ dedigt q̃ ſit pena in ſcto dimiſſa

intensus vel de illa recordacione maxime dolet si est dubium an illa pena
sit eis voluntaria. Bonaventura pena aliqua tria dicitur voluntaria. Uno modo
quia assumitur a voluntate eam imperante sicut est pena penitencialis. Alio modo quia
sustinetur a voluntate eam desiderante sicut est pena martirii que sic
est eis placita quod ab ea liberari non vellent. Tercio est quedam pena que
sustinetur a voluntate tollerante ut si pena que est in patientia ita quod non
eam patienter sustinet quamvis oppositum eius esset sibi in desiderio sicut cum
quis amans et desiderans sanitatem infirmatur talis enim sustinet pe-
nam divinitus inflictam attamen ab ea liberari vellet et ut liberetur proposse
procurat et mihi inter ceteras mihi hec racio voluntarii hoc modo pena
purgatorii est voluntaria eis qui ibi detinentur voluntarie enim eorum sus-
tinent cum sciant eam adeo voluntam et inflictam nec murmurant contra eam
vellent tamen eam finiri eo quod vehementer desiderant ad premium perve-
nire propter quod etiam desiderant sibi per vivos auxilium preberi.

Dubitatur an ipsi in purgatorio existentes

habent maiorem certitudinem de gloria habenda quamquam nos adhuc existentes
in via. Respondet bonaventura quod et illa eorum certitudo media est inter
certitudinem vie et patrie. In patria enim est certitudo tencionis sine
expectacione et timore in via vero est certitudo expectacionis mixta
cum timore quia quilibet in via labi potest. In purgatorio vero est mero
modo scilicet certitudo expectacionis quia non dum obtinuerunt. Sed est sine
timore quia deinceps sciunt se peccare non posse. Sed est dubium
an peccatum mortale hic non dimisso possit hanc vitam dimitti.
Respondetur breviter quod non propter obstinatam voluntatem dampnatorum que
[illegible]

[illegible]

¶ Dubitatur an veniale peccatum hoc non dimissum et mortale in inferno coniunctum possit post hanc vitam dimitti. Respondetur quod peccatum veniale in inferno scilicet quo quis decessit cum mortali numquam dimittitur aut quo ad culpam aut quo ad penam quod non quo ad culpam patet quia nullum peccatum dimittitur sine caritate quia caritas universaliter operit delicta. Sed damnatus non habet gratiam ergo. Sed quod non dimittitur quo ad penam probat S. T. quia culpa non potest reordinari nisi per penam sed deus nichil inordinatum relinquit ergo deus numquam dimittit penam manente pena culpa alias culpa esset pena in perpetuum. Contra peccatum veniale cui de per se debetur pena solum temporalis de peccatis et non mortalis sed coniuncti punitur in inferno eternaliter seu pena infinita durative. Alia est via stoti dicentis quod peccatum veniale coniunctum mortali dimittitur post hanc vitam scilicet in inferno quo ad culpam et quo ad penam ut dictum est d. 14.

¶ Contra dicitur quod peccatum veniale cum quo quis descendit in gratia potest dimitti quo ad culpam post hanc vitam in purgatorio patet ex auctoritate magistri in littera patet etiam quia voluntas potest reordinari per contricionem peccati sufficientem in purgatorio cum non sint in malo obstinati et contricio esset meritoria huius dimissionis. D. Sed contricio post hanc vitam non erit meritoria quia tunc non est status merendi dicit S. T. quod post hanc vitam non potest esse meritum vel premii essentialis sed bene vel premii accidentalis sicut enim mereri premium accidentale augmenti quamdiu manet aliquo modo in statu vie vel non sunt in termino felicitatis eterne. Ita ergo in purgatorio potest esse actus meritorius quantum ad remissionem culpe venialis quamvis non ad augmentum glorie.

¶ Dubitatur an purgatorium liberet etiam a penis peccatorum. Respondetur quod sic sive sint pene debite pro peccatis venialibus sive etiam sint debite pro mortalibus prius hic dimissis.

¶ Dubitatur an purgatorium unus alio citius liberetur. Respondetur quod sic patet per magistrum in littera a etiam quod unum est gravius alio.

Du. v. per confessiõ ẽ̃ialem dmitta

venialia petit. Re. q. confessio ẽ̃ialis in hac cultura & ex ea pe-
dens q venialia dicte valet ad eor dimissionẽ q̃tum ad culpa
& q̃ntũ ad pena si tota adsit debita q̃ficiẽs. Pro quo sciẽ
q dux q̃ ex q̃fessio ẽ̃ialis quadꝫ sacramentalis ut q̃n ho in statu
quadꝫ peta quor meminit confitẽ q̃libz in singulari & alia ad
fitẽ in ẽ̃iali tue tales q̃fessiõ ex quatuor hr quor vr ad dimis-
sionẽ petor venialiũ q̃ntũ ad culpa & q̃ntũ ad penã in toto
ut in ista primo ex attritõe q̃ficiẽs quia d cib hr 2o ex humi-
tatis 3o ex oratõe sacerdotis inquantũ ista psona privata &
quato ex vi clauiũ qualiq se submittit ista oia ẽ̃ialia q̃fesso vr
ad dimissiõ modũ dictor si valẽt sic sint dicta q ho post fit
ficiẽs confitẽs sua destructiõe nõ recolat se hmõi aliq̃d mortale &
sufficiat q̃fessio ẽ̃ialis d tẽ dicit vera ad contritiõ ẽ̃ialẽ d
cib dolẽs am nõ exigit abhorrẽ impijs d actũ si ho sit in spẽ
dicens & nõ pe in spẽ aliud q̃fitens ppe hoc sufficiat d
confitens ut pt si in ẽ̃iali ad apposito q̃fẽdi in spẽ si me
mouea in spẽ occurrat. Aliud ẽt confessio ẽ̃ialis & nõ sac̃
mentalis que sit publice ad mlta ut plat sicut in ẽplesia
& in pmis aut in accessu sacerdotis ad altare & alia hr
offerãda dmittẽda venialia q̃ty bz pmis sup dictis & mor
ex quo ut sit d aliquid sacramẽtal ut mingat̃ patẽsitens
& tm subintret sed ut misceat ad deportãs dca.

Du. an liceat alicui confitẽti pt

aliud ad tẽ emisit Re. q. licet alicui & d aliquis ore acu-
sans d quo tñ noscat eũ q̃stia q̃ nullo dei mandato ẽ

De sigillo q̃fessionis .v. confessor

in dm aliqua tenẽa petit rotandus & in q̃fessione detectu mortis
q bz hoc dicit in venialibꝫ petit in q̃fessiõ dicenda ymo & in
pcedẽdo tñ in relatu ad pẽsens confitẽtẽ ex de. pe. & rẽ.
ẽ̃ialiũ. Ubi nnotandũ tria q̃ndor mudmala legenda & cra-
ta quoꝫ cognitio q̃stiõ d pẽto q̃fessa ne reuelẽt sed tm̃ q̃fes
sus tenet̃ pt ex q̃fessione dicit petrus in q̃fessõe & detectu tra
tũ q̃ nullo ẽt relatũ ad pẽsens confitẽtẽ & ut ex hoc possit
deuenire ad notitiã eius hoc dicit pz ex gñi usu confitẽdi
qui dicit in gñi pdicatiõ dicit aliq̃s in talibꝫ casibꝫ contingit
aliqua grãa ita ut sic peccauit dm̃ primo q dicit petrus in
confessione detectu in sacrãtis d lege nẽ hoc pt deduci ex illa
lege nulli ẽt. No. dicit q̃dam volũt ut fiatur volũ ne ẽt

dus q̄ erunt vob⁹ ut sciat vob⁹ hoc⁹ dñs sacte & nob⁹ et
& debebit ꝑm̄ retrō ꝛ̄ vellē quidē ergo d̄ tali scire ueñ
alēt fiducialē ꝑuare q̄m ꝑ vellēt ꝑuare ¶ 2° dñm q̄ alād ꝓbr
in q̄stiōn d̄ceret⁹ sacdos d̄ lege positiua dma ꝓh⁹ q̄ dat
ocasionē ꝓcurādi mortē ꝓx̄i no q̄rendi ut mandat⁹ in d̄cōne hoc
ut tacēt alīq⁹ ille ꝓcurat mortalē & ꝑ lege dīna Eadē
facit reuelatio ꝑcti ¶ 3° ad hoc oblatus sacdos d̄ lege
positiua cōe ꝓh⁹ & ꝓna dīc̄ 7. Sacerdos ad aud̄ cōfessiōm
at & hēt hoc in hīa ¶ Itm q̄r d̄ ꝓna & cōfessiōe ad vtrūq⁹
sexū dicit Caueat ad ne ēo aut signo aut alo quocūq⁹
mō ꝓtrahē ꝓdat Hūd⁹ ꝑ ꝑtm & dicit⁹ ꝑsuppleat reue-
lare no solū a sacerdotali officio dicēdū deponēdū cū ora
ad aggrā ꝑtinēdū ꝓnās & ad artissimū monasteriū d̄cendū
ad ¶ Quarto dñm ē q̄ no solū cōfessor ꝑ alle cui q̄stiōs hoc
illiāte reuelat & qui a casu aut scandalū audit tē celāt
tē ꝑ casualē audit⁹ no ꝓcurat in hoc ꝑ ꝑ scādalū ꝓcurat
mortalē ꝑm̄ ꝑtm & ꝑ tē ad ꝑcedēdū tē quo ꝓh⁹ q̄ alli ꝑ
quēq⁹ q̄t ad dīm ē ꝑ & ꝑ ꝑsonā tenet celare ꝓcā in q̄stiō
one dicta / nō magis ꝑ reuelare ꝓx̄i mortē cōfessi q̄m ego
vnus / vbi no⁹ sup̄ior⁹ dat reuelat⁹ talia ꝓcā ñ q̄n confessi
no ꝑ absolue ꝑ ꝛcipit a q̄stiōe ut reuocat sup̄iori qui ꝑ
eū absolue q̄ tenet⁹ q̄t vnq⁹ actū ¶ 4m dicit⁹ q̄t q̄ ꝓcā
tēpe no reuelatū aliquo mō nō ꝑtinuātē ad q̄stiōē ꝓnā ꝑ
dīc̄ a cōfessōe no solū vtilē ꝑ cōd nōīe q̄m q̄ ꝑ q̄stiōē no
q̄t vta ꝓh⁹ q̄ ꝑ ꝑ fiat cōsulere q̄ tūc tē ꝓcurēt q̄stiō non
plū sup̄ioē ꝑ q̄cūq⁹ ꝓcurēt studēt in hoc q̄stiō ¶ 2do ꝓ eo
fessor ꝑ reuelatiōm ad ꝓpīnā dicit ut scribit casū inq⁹ no ꝑ
absolue ꝑ lucrā ꝑ q̄stiōē ut cōd ipm q̄stiōēt mittat ad sup̄iorē
mittē ꝑ casū expressiōm ¶ Ter ꝑ ꝑ alīd mādat ut illa
reuelat & q̄ no q̄t sup̄iq⁹ nē Vnde hōra pro nullo ꝑcepto
obediēē / pro nullo iuramēto ꝑ fidō / et pro nullo q̄ ꝓcuto
vltrādo dēt hō prodere cōfessiōē ¶ Quīto dñm q̄ cōfessarius
cōd celare ⁊ cōtrādicat⁹ pōt q̄ no ꝓsit hūi reuelat
ꝑ reuelatiōm pōt & ꝑsona & cōd ꝑm̄ ꝓnā ex qua amissa
q̄t ꝑtm ꝓh⁹ q̄ dict⁹ ¶ Sexto dñm q̄ ad olīs scīendū celat⁹
tenē quib⁹ ꝑ lege nō / ut ꝑ deduci ex dictis ꝓcipiēs in ꝓ
dicto addunt⁹ & ille cōd⁹ dēt celādū ꝑ sigillo scīcti & ꝑ
sigillo cōfessiōis ¶ Et cōe illud dīt scīendū q̄ reuelās cōfessē
pōt reuelare & cōd q̄ ex nō exprimēdo cāz q̄ velit se
celāt tacē & cōmittē hoc ut scīendū Vel q̄ ex rīa rei

est tale qp 2m ecclesiam racois est reclamd Item Et si in ẽ ve. q ꝑsona
dicit esse homm sue q̃missa p confessionẽ ipz illo mꝺ de illis
debet fieri testimoniũ cum̃ si requirat̃ p superiore suũ Sed
ctra ca q alic homo sub secreto committat̃ qđ dom̃ quãdo cõ sibi
tria ꝛ̃ puenirent statu ad notand hoc ca manifestat̃ tenet̃ ꝑ̃
si ꝓtinet̃ ad detrim̃ mhi̇ꝰ ꝑsõaꝝ vel ꝓpr̃ ut corp̃ale vl in gñe dnp
mꝺ alioq ꝙdna vel si requir̃ p superiorẽ ut denunciet̃ vl
si tenet̃ denũciare Nor ꝺ̃ tñ debẽt ꝑ quos obligeꝝ pe
cc̃ãi q̃missiõ q in hoc frangit̃ fides q̃d alii debet cuiq
võ sit tria que quis pdẽ nõ tñ tenet̃ ꝓ obligare bona fide ad
clandũ a tuc ulli mꝺ dicere cũ ex proprio superiorẽ q sit
re eden est d̃ inꝺ mali Dicẽ si ꝑsõa hoc ut ꝓdict̃ rei
publice vl quãdoq tale ꝓpet̃ in q̃ssionẽ cras si aduc
audiũ esse a posset cras q̃ reuelatio impedirea nõ dz reue
lare relatũ ad ꝙsens ꝓ in dicẽ superiorẽ in relatiõe reuelatis
hẽt cautela sup quib dubit est ingredi a dz remediũ adhi
bẽ ꝙd ꝓ sine reuelatiõe confessionis in ꝑticulo ingruẽdi
ad confitent̃ ꝙ desistat a alias appropinquãdo diligẽtia ut peccat
obmittat Dicẽ si aliq̃s confessus nõdũ fuerit sacerdoti tenet̃
rem ꝺ ad tẽ nonq̃ peruenerit a cũq dubit̃ in nemoribꝰ in
gressu pentet a confitet̃ alii sacerdoti de peccatis mltiplicat
exercitij hui ꝓ tñ mutandi nomq dubit̃ hoc ꝙ ꝓdat̃ a qua
ꝓ dicẽ nullo mꝺ hoc vl illud facere ad illud vl illud loco vadã
autẽ vltiꝰ ꝙdda at 10 mꝺ nr̃ scto ut ꝺ̃ declarat confessꝰ
ꝺm cont̃ dict Et si sigillũ confessionis ducẽte se nõ extẽdit
nec ad alia q cadut sub secretali confessiõ ꝑ mdũ ad ad
dã alia q̃ que posset ꝓuẽire aut cuꝰ ꝓtin̄ exꝑiend. Addit
Ꝺ Et qñ homo in confessiõe aliquid narrat̃ q admittit̃ ꝑ
ad fidẽ sub sigillo confessionis nõ debet ꝑ fidei articꝰ hoc mꝺ
Si tñ sic accidat ut ex ꝓmissiõe tuc illud diligẽter declare.
Dicẽ si frẽs aliquid q confessionis sui hoc adducẽ intẽdit et
cogit̃ iurare d veritate dicẽda ꝑ tñ scrupulo esse dicẽ
se nescire q loquẽdo ut testis exacte ut loquit̃ ut subditus
homini tñ rego d hoc q̃ mouit ut subditꝰ homo ꝑ ut dei ti
mens ꝑ voce dicẽ nescio se si ꝑsona notificat̃ vl aliter
qm loquẽdo loquit̃ tuc ut loquit̃ ut ho q̃d ut veraciꝰ xp̃i
quod ita ꝑ dicẽ se nescire Sicut si sacerdos cogat̃ q̃ ma
nifestꝰ ad dñm voluit sua audita in confessiõe tuc illud iudica
tꝰ ꝺ nõ obligat q tñ iudicẽtꝰ ꝑsona nõ obligat nisi
ad ea que ꝓmisit ad publicã scitã et nõ ad priuatam et

[illegible]

pt dicere (ut estimo) nescio quia subintelligitur ut homo et hoc est verum et ille
non contradicit 4° scio ut vicarius xpi et nescio ego ut homo S. T.
dicit quod sigillum confessionis est debitum celandi confessionis Sicut clavis
est potestas absolvendi et illud sigillum competit sacerdoti inquantum est
sacri primo ministri tamen alter a sacerdote aliquando etiam tenetur talia celare
licet sigillum confessionis proprie non habeat Contra dicitur quod nec sacerdos ex
licentia confitentis debet prodere peccatum suum sed si confitens vult illud revelare
dicat sibi alias ex confessione ita quod naret sibi non ut secretum sed ut
manifestandum et tunc potest dicere [illegible] dicere se audivisse in confessione sed pu
blice sed videat tamen ne alii hoc suspicentur Contra ubi est consuetudo in col
legio vel monasterio quod non mutatur monachus de loco fornisco ad claustrum
nisi ratione delicti alicuius non videtur tunc licitum abbati monachum sibi confessum ad mo
nasterium revocare Si autem est consuetudo quod quilibet ad monasterium revocatur
prohibito tunc abbas potest monachum sibi confessum de aliquo crimine commisso in
loco ubi moratur et ubi est sibi periculum ulteriorem casum revocare nec in hoc
prodit confessionem

Dubium V. sciens peccatum alterius per confessionem

[illegible]

aut alio modo teneatur illud celare Est dicendum quod illud quod scitur in con
fessione et aliunde potest revelari ut scitum alio modo Ita tamen quod scitum per
confessionem semper maneat occultum ut potest dicere Scio illud quia vidi vel
audivi publice famari sed nullo modo debet dicere Ergo scio hoc illius
peccatum in confessione Est tamen verum quod propter scandalum vitandum ne videatur
revelator confessionis debet abstinere ratione de hoc loquatur nisi necessitas
imminet ut quia veritati generatur preiudicium vel quando cogitur per mandatum
superiorum aut cogitur in iudicio veritatem dicere de illo tunc potest dicere Cum
maturitate tamen est revelandum alienum vel etiam sigillum confessionis non
est annexum Unde bonaventura Si vidi peccatum proximi quod teneor revelare
superiori tunc si iuro sibi velle non revelare non absolvere adeo quia contra
iusticiam iuravi ergo requirente superiori teneor dicere sed 2 Bonaventura
ergo nullus sacerdos debet recipere audaciam revelandi vel de facili loquendi
de eo quod per confessionem novit quia confessionis sigillum adeo est
custodiendum ut solum vitetur fractio ymo et dignum est ut tollatur de
hoc omnis suspicio ne in contemptum veniat sacra confessio Notandum quod
S. T. et bonaventura ponunt quinque casus in quibus ut dicunt licitum est
homini confiteri alii quam proprio sacerdoti sine eius licentia primus si ipse
confitens est vagabundus 2° cum mutavit domicilium tunc ille ad quem
transivit est factus proprius 3° si offendit vel delinquit in aliena par
rochia Tamen si peccatum est occultum et non est pro eo excommunicatus a

plato illud loco tuo pt cui d'hoc q̃sueri ꝑ̃ sacerdoti ut dict
aliqui Si aut sit excũicatus a plato illo loco ꝑ̃ illud potũ sint
q̃sueut ficti in scriptis q̃ ligitur quod ignorabat auctoritate ministri
est tenus ad excũicatis absolucois est ab eo Nunqd ꝑ̃ malitiam
sacerdotis ut q̃ revelat confessiõ aut minat ad malũ aut ꝑ̃
ignorãtia eius ut q̃n q̃ omo indispositus & sic ignarus q̃ posset
horiõ reduci in cor̃ q̃ntus in articulo mortis ut qui infirmatus
ad mortẽ ut debet recipi unctio bellũ et d̃ q̃ ꝑ̃ eius sacdos

Quarta dis. 22az dubitatur de peta

Quid dicen q̃ dom̃ recõciliãte ois
peta sibi ãtea dimissa q̃ dicit
ꝑ̃ dñm̃ q̃ videbat ipsum
rẽ dicẽ q̃ sufficiẽter recõciliat̃ sit
petãt sibi. pactũ sum̃ pontifex
sibi ãtea ꝑ̃ta q̃ffessa & ꝑ̃
q̃ dns dolet & penituit &
q̃ sit. addẽ apposita sibi sunt
q̃ sint q̃ sigt festina nihil cedit
[illegible]

Quãq̃ dis. 22az q̃ peta dimissa in eo qui recõciliat̃ in mõdo recõciliãtis
non̄ dñm primo q̃ illi peta eo ꝑ̃ recõciliãtis d̃ pactia dei absoluta q̃
sicut d̃ ꝑ̃ãm actu peta tñsiũt hoc potũ no q̃ nõ obligat̃ ad pe
nã ãtiam ꝑ̃ remissã peta ab illo differunt̃ potũ Sed ꝑ̃ eam obli
gat̃ ꝑ̃ deũ recõciliãtis cui in mõ q̃ ego possem facẽ de sub
dito meo ꝑ̃ deum recõciliãtis 2o dñm q̃ peta dimissa ꝑ̃ priꝰ dimis
sa no redit eadẽ in illo recõciliato sicut ꝑ̃ d̃ pactia dei
ordinata ꝑ̃ q̃ deus disposuit ꝑ̃ sua mia peta penitẽtis est
tacta & ea simplicia a se no cadit ordinata sicut no redit no
redire ꝑ̃ eadẽ obligato ad eandẽ peta priori actui pctis re
dditis postq̃m sit extincta est Vñ d̃ prima dis. q̃ diuia donec
cia dimissa peta in aliq̃ ulte venire no peta 3o dñm q̃ peta
dimissa redit tamẽ ꝑ̃ctinacia aggrauãs peta nouũ in quod re
cidunt. & q̃ ex illa ꝑ̃tinacia in gratã dimissa d̃ beneficio pcio
collato in dimissiõ pdicte culpe aguat illud nouũ peta
Vñ est vnus gradus nõnullorum operis aut meritũ cum eo
qui d̃ beneficia ꝑ̃cipit gratis quibus recidunt gratie
autoritate ꝑ̃ãtis q̃ peta dimissa redit sic sua meritoria
. & ꝑ̃ recidiua in modũ redit obligatio ad dapnaciõ q̃ est ag
gratia ꝑ̃ remissionẽ priorẽ peccati q̃ peta nouũ est gratis ꝑ̃
tale beneficiũ remissionis priorẽ peccati quo aliquis sum illud iacobi
qui offendit in uno factus est omnis reus Ex nulle. & secus est
dapnatio cũ q̃ est gratis pena dimittit̃ nec & aliq
est a fine ultimo q̃ aliquis est gratis alius mortaliter ꝑ̃ dñ meritũ

Dubitatur an gratia sit speciale

Nota q̃ quia sicut dicit magistrandis proximo quibus ꝑ̃ beneficio
accepit negligit in aliquo aliquid retinendi sum modũ & possi
bile ad eo ꝑ̃tinet̃ Sed q̃ beneficio & gratia sicut
uit affectu tocaꝰ eo intellectu obliuiscit̃ beneficij sibi.

[illegible]

exhibitorum aut non apponit tantam diligentiam ut etiam ea cognoscere
ut Seneca curet et illa est magna ingratitudo. Et tales multi sunt qui non nostrum
nec adiscere curant beneficia nobis a deo exhibita et maxime beneficium
liberationis per suam incarnationem passionem et mortem. Quartus dicitur maximus
est cum ille qui beneficium suscepit contra eum qui beneficium sibi gratuite
contulit aliquid indebite operatur. Dicit ergo S. T. quod ingratitudo
quantum ad primos tres gradus semper est peccatum speciale sed quantum ad quartum
est difformitas annexa peccato. Contra est quarto dicendum ad primam quaestionem
quod ex ingratitudine recidivantis non semper redit aequalis reatus secundum quantitatem
absolutam quantum fuit omnium peccatorum praecedentium sed redit aequalis secundum proportionalitatem.
Prima pars patet quia quantitas reatus sequitur quantitatem peccati quamvis
autem peccati novi in quod quis recidivat est multo maior quam quantitas
peccatorum prius dimissorum. Unde stat quod peccata prius dimissa fuerint
multa et magna sed illud solum unum et parvum nec tunc circumstantia in
gratitudinis sibi tantam quantam potest dare sed forte vix procentesima parte
dat sibi tantam quantitatem. Sed secunda pars quaestionis patet quia quanta peccata dimissa fuerint
plura et graviora tanto fuit beneficium remissionis maius et quanto
beneficium maius fuit tanto ingratitudo recidivantis est maior et aliquo
modo quantitas reatus praecedentium peccatorum manet in ingratitudine recidivi
inquantum talis ingratitudo est maior ex maioritate praecedentium peccatorum
sed non manet secundum quantitatem absolutam. Eodem modo dicuntur etiam venialia
redire propter ingratitudinem quia eorum remissio est ex dei beneficio igitur per
recidivam illius beneficii ingratus efficitur. Quinto dicendum quod omnibus aliis
paribus maior est ingratitudo innocentis si peccat quam sit penitentis si
recidivat patet quia similiter maius et melius est beneficium concedere alicui
et conservare in eo innocentiam quam concedere penitentiam post peccatum quia
in hoc contulit deus beneficium maius sive mei quam in secundo maiori magdalene.
Sed dubitatur v. recidivans teneatur iterum confiteri peccata quae
prius fuit confessus. Dicendum est dicendum sexto quod recidivans non tenetur peccata
prius dimissa et confessa iterum confiteri in speciali sed inquantum propter ingratitudinem
aggravat illud novum peccatum sufficienter exprimi potest in confessione
generali absque eorum confessione in speciali ut dicendo de magnis
et multis peccatis alias penitui et spero quod deus ea misericorditer remiserit
et de illa nunc multum ingratus fui et recidivi in illa et illa
possum etiam ad specialiora descendere ut peccavi in multis et magnis
peccatis carnis avaritie iniustitie vel detractionis etc. et hoc maxime
ut sciatur quae satisfactio sit iniungenda contra lapsum in futuro
ut occasiones illius praecidantur per satisfactionem nec potest sibi precisa mensura

[illegible]

pfigr nr Nota pabula dist 18 pn̄r adhor sedet qd cuj pora ex
igit ab alio sacro qui confessu suu nolunt dmittere q fuisset alio
exacta ppms dcto ht se in oppositu vadiuas cuj pene supra
cop adiudicar quo ad dnacz nr adiudicat cuj pene nr equali
huiusmodi et orem pcta dmissa nō valebit nr quitu ad culpam
quitu ad pcia si solu ex modu ttristicie aggrauat.

Quarta dis. 23m dubitatur. Q. ex
trema unctio sit sacrm vnū a xpo institutū Arguit qd sit
Dauid vncto oleo qd ut est sacrm nouē legis qr unctio hoc infirmi
penitet sicut in ordine et dalmatic ptibz ecclie ed oleo q sacrto ab epo
hūsmodi a sacdote sic ita dā ad unctionē debita gratie ex in
stitutione dūa efficiat sicut cuncte pmisse unctiones Dr unctio
qr alia qr quedā signū sensibile exterius qd gerit effectū
sanctificationis unctio Dr infirmi qr nō datur nisi infirmo
debet ministrari Dr penitet qr nulli qr capax hui sacri salutem
digne nisi in gra qr nō ordinat hoc sacrm ad repetendum
pccm quam sicut sacrm baptismi sed ad dmissionē venialium Dr
dalmatic ptibz Vn alle ptes sue organa potentie ad q ipse
ordo ptinet sacrāt pcia organa quoq sensus et potentia motiue
Dr oleo ie qr nō oz dici esse aliud effectu ex oleo et balsamo Dr
ministrato ab epo qr effectus epalis unctio et adhor qd ma ser
vatur Dr unctus a sacdote qr ppr sacrdes illud sacrm
unctus et ꝑ aliq attingat metal sicut Vn iacob q to dr
Qr quib unctionis inducat petros Vn et alios consecratio nō
debet attingi nisi ab eo qui hūmodi effectus ipe sacrdos
Dr vba debita sic ego inungo te qr illa ptinet ad formā hui
sacri et adsimultatē cū ista et intentionē ministri Dr efficiat
significatū ie ꝑ quod fingit effectus sacri Dicendū qr ergo ea
clusiua qd petrona unctio qr sacrm nouē le. et qr unctio
veritate indiuisibili ꝑ veritate significati ꝑm ꝑ qr duo sa
cramenta nouē legis Vn ꝑm Et in hyb q extrema unctio
operat quod sit sacra quod sacramentalia Sacrm qr illa ad
cuius q attingit ad effectū pfectū inducit in dispositum sacrdē
qui efficit qr quatuor modis i potest ut baptismus et qr ad illud effec
tum ptingit unctio qr ad delendū venialia utrūbet et qr sacrm
Dei sacramentale Dr illa actus q quib hui attingit illud ef
fectus ꝑm aliqo alio ordinat ad illud actū pulc ut qr oratio
ang et ꝑb ꝑz qr talib illa unctio conferat i ultio sanctificatus

[illegible]

particularibus diversorum membrorum ut oculorum manuum etc. Tamen ille omnes simul
vniuntur in totali actione que est vnctio omnium exteriorum sensuum quibus hauri-
morbus interior peccatorum et ordinatur ad primum effectum scilicet plenariam remissionem
venialium. Contra dicendum quod hoc sacramentum est a Christo institutum quia hoc sacramento
usi sunt apostoli Christo adhuc in terris conuersante et non est nisi ex eius missione
in cuius nomine vnctio data sanabat vnde Marci 6. Inungebant multos
egros oleo et sanabantur et multa dominus fecit et dixit quod in euangelio non
continentur. Ideo non est illa institutio in euangelio tradita. Contra vnctio
catechumenorum non est sacramentum quia non procedit ad remissionem peccati sed aliquo
modo ad baptisma disposuit. Contra si sacerdos post vnctionem capitis
alicuius deficeret alter supplens vicem non potest a capite incipere sed in aliis
partibus non vnctis quia vnctio in eadem parte facta si iteratur est sicut
consecraretur bis eadem hostia quod nullo modo faciendum est.

Dubitatur quis sit effectus huius sacramenti dicit

Bonaventura et Scotus principalis effectus huius sacramenti est finalis curatio et re-
missio omnium peccatorum venialium que retardant a consecutione gloriae patet per illud Iacobi
quinto Infirmatur quis in vobis inducat presbyteros ecclesie et orent super
eum vngentes eum oleo in nomine domini etc. et subditur Si in peccatis est di-
mittuntur ei ergo et intelligitur de venialibus et sic semper debet venialia in suscipi-
ente bene disposito et si habet talia. Et sic primus effectus talis sanatio
ab infirmitate spirituali anime. Secundus effectus huius sacramenti est etiam aliquo
modo sanatio corporalis patet quia in auctoritate Iacobi ubi supra dicitur Et alleui-
abit eum dominus Illa tamen corporalis sanatio non habet causare ex proprietate natu-
rali sue. Sed ex virtute diuina que rationaliter agit et operatur sic indu-
cendo istum secundum effectum puta sanationem corporalem secundum quod expedit ad prin-
cipalem effectum. Et ideo ex hoc sacramento non semper sequitur corporalis sanatio
sed quantumcumque expedit ad spiritualem sanationem tunc semper eum inducit dummodo
non sit impedimentum ex parte suscipientis sacramentum. Unde et sanctus Iacobus dicit
quod oratio fidei sanabit infirmum et ibi per orationem intelligitur forma huius sacramenti.

Dubitatur que sit forma huius sacramenti

Sed contra quod materia congrua huius sacramenti est oleum oliue sanctum et nec debet
addi balsamus quia ille propter odorem suum pertinet ad bonitatem famae que
illi exeuntes de cetero non indigebunt propter se sed indigent nitoris conscientie qui
per oleum significatur. Et refertur quod illud oleum sit sanctificatum siue consecratum
ab episcopo tamen eius applicatio fit per sacerdotem simplicem etiam.

Dubitatur que sit forma huius sacramenti

Dicendum quod hoc sacramentum habet certam formam verborum que non traditur in nobis in
aliquo euangelio. Sed ex doctrina apostolorum ecclesia eam habet sicut et in certis aliis
sacramentis. Illi enim hoc a deo acceperunt iuxta illud primo Corinthiorum 11mo

[illegible]

ego aut̃ adno accepi qs et tradidi vb Scdo dom̃ q̃ fore hꝫ sacr̃
mchi qt deputad et hec qt d̃ matre sacr̃u hꝫ ut hꝫ ꝑmatur in
dnm ctꝰ tt qt ille q̃ illud stim vnctꝰ et q̃ pyssima fuid mchi
indulgeat tt dns quid ꝑ verbo delegasti ut q̃ audeat vnc q̃qꝫ
ad organi vncti on fore indicata q̃ eam in actꝫ ctꝰ hꝫ
ꝫ vnguo hoc oculos olei sanctificato in nom̃ p̃ qt f. et sps̃ no qt
vera formatꝫ ꝫ solu quꝫ dispositio ad forem̃ inspirat mterio
mistu determinat ad actu ordinꝫ ꝓsta vbi et pt pmitti vera
forme preq dete q̃ qt deputata vbi illa deputad dr ill ꝑfectu
ad ordinꝫ actuale et no illa indicata ht si scꝫ ficut ꝓtulit
subiectꝫ dre vbi inqua fuat officiu gregoriand/ in casu ad
cautelosissima forte no pdicat dñi cui mlto deberet se no
g̃ forsa sacrm̃ ꝯme vnctꝰ ꝯ ꝑ defectu debite forme et
simultatꝭ vtꝫ ad vnctu Dom̃ dm̃ q̃ pli salubrit dnt et mor
possit ad mistꝫ hꝫ sacr̃u Dom̃ dm̃ q̃ hoc sacrm̃ no dr
conferri semis ꝫ tm exꝑtis mfirmis ut ꝑtꝫ ex antedictis arabi
quo di quib infirmis dr tt cui solu illis mfirmis q̃ credit
vasile ad ista ꝯtingit et quibꝫ deficit cui ꝯtingit
ꝫ infirmis q̃ ex tm est extremu remediu ꝑ cui pt confice
quasi immediate disponit ad gliam vñ et dr ꝯme vnctꝰ q̃
danda est illis solu d quibꝫ putat q̃ sint ꝑmqui ꝯme vita
ꝫ quibꝫ mors ꝑpmq est ꝫ m̃ stomachꝫ hom̃ q̃ tt infirmitate
tuat sit mutatus ex illisꝫ quasi no dat dubitatꝭ nec
alia morte plectendis q̃ no sit infirmi Dom̃ dm̃ q̃ ad
effectu hꝫ sacr̃i ꝓfect plus valet diuꝰ suspectꝰ ex
quale mixtꝰ confectus et grossꝰ tang cui tt ido illis q̃
no pnt recognoscꝰ et cui deorum suspira hoc sacrm̃ dari no
debet et ꝑpue illis finis et amictibꝰ q̃ pnt incrementa sa
cto fuit ꝫ aliqd immundi ust habuerit lucida mutual
la in quibꝫ sacra ꝯgnoscerꝰ tuit in tali mutuallo lucido pos
sit conferri Nec si tpe lucidꝫ mutuallꝰ fuerit ꝑmutatꝰ et
dispositꝰ et putandꝰ eis dari tuit dñi q̃ ꝑ tpe cui
ne usꝫ vobis possit dare eis q̃ hoc sit ꝫ salue ꝓsumit
q̃ no sciant sufficienter sacrm̃ silia fuerit dicta d baptismo
Item hoc sacrm̃ no dr dari dubitatis suspectis ut da
morte plectendis q̃ no sit mfirmi ꝫ sani Item 2m q̃ no
debet dari pnis q̃ no hꝫ potꝰ eis dimittendi ut ꝓpter
eis forma sacri d̃ pribꝫ dicendis ꝛc

Ego aut̃ ad[illegible] accepi qs et tradidi vb Scdo dom̃ q̃ fore hꝫ sacr̃
mchi qt deputad et hec qt d̃ matre sacr̃u hꝫ ut hꝫ ꝑmatur in
dnm ctꝰ tt qt ille q̃ illud stim vnctꝰ et q̃ pyssima fuid mchi
indulgeat tt dns quid ꝑ verbo delegasti ut q̃ audeat vnc q̃qꝫ
ad organi vncti on fore indicata q̃ eam in actꝫ ctꝰ hꝫ
ꝫ vnguo hoc oculos olei sanctificato in nom̃ p̃ qt f. et sps̃ no qt
vera formatꝫ ꝫ solu quꝫ dispositio ad forem̃ inspirat mterio
mistu determinat ad actu ordinꝫ ꝓsta vbi et pt pmitti vera
forme preq dete q̃ qt deputata vbi illa deputad dr ill ꝑfectu
ad ordinꝫ actuale et no illa indicata ht si scꝫ ficut ꝓtulit
subiectꝫ dre vbi inqua fuat officiu gregoriand/ in casu ad
cautelosissima forte no pdicat dñi cui mlto deberet se no
g̃ forsa sacrm̃ ꝯme vnctꝰ ꝯ ꝑ defectu debite forme et
simultatꝭ vtꝫ ad vnctu Dom̃ dm̃ q̃ pli salubrit dnt et mor
possit ad mistꝫ hꝫ sacr̃u Dom̃ dm̃ q̃ hoc sacrm̃ no dr
conferri semis ꝫ tm exꝑtis mfirmis ut ꝑtꝫ ex antedictis arabi
quo di quib infirmis dr tt cui solu illis mfirmis q̃ credit
vasile ad ista ꝯtingit et quibꝫ deficit cui ꝯtingit
ꝫ infirmis q̃ ex tm est extremu remediu ꝑ cui pt confice
quasi immediate disponit ad gliam vñ et dr ꝯme vnctꝰ q̃
danda est illis solu d quibꝫ putat q̃ sint ꝑmqui ꝯme vita
ꝫ quibꝫ mors ꝑpmq est ꝫ m̃ stomachꝫ hom̃ q̃ tt infirmitate
tuat sit mutatus ex illisꝫ quasi no dat dubitatis nec
alia morte plectendis q̃ no sit infirmi Dom̃ dm̃ q̃ ad
effectu hꝫ sacr̃i ꝓfect plus valet diuꝰ suspectꝰ ex
quale mixtꝰ confectus et grossꝰ tang cui tt ido illis q̃
no pnt recognoscꝰ et cui deorum suspira hoc sacrm̃ dari no
debet et ꝑpue illis finis et amictibꝰ q̃ pnt incrementa sa
cto fuit ꝫ aliqd immundi ust habuerit lucida mutual
la in quibꝫ sacra ꝯgnoscerꝰ tuit in tali mutuallo lucido pos
sit conferri Nec si tpe lucidꝫ mutuallꝰ fuerit ꝑmutatꝰ et
dispositꝰ et putandꝰ eis dari tuit dñi q̃ ꝑ tpe cui
ne usꝫ vobis possit dare eis q̃ hoc sit ꝫ salue ꝓsumit
q̃ no sciant sufficienter sacrm̃ silia fuerit dicta d baptismo
Item hoc sacrm̃ no dr dari dubitatis suspectis ut da
morte plectendis q̃ no sit infirmi ꝫ sani Item 2m q̃ no
debet dari pnis q̃ no hꝫ potꝰ eis dimittendi ut ꝓpter
eis forma sacri d̃ pribꝫ dicendis ꝛc

---

o Ite ꝑ dca tabꝫ sacrm̃ dr o
Lentꝫ et dies cinerꝫ d̃ ꝓcessꝫ
ꝫ Ind̃ quadꝫ et ieiunꝫ sacrm̃ hꝫ
Dominicꝫ patetꝫ

o ꝫ lex ꝯtinꝫ ꝓcessꝫ pdictꝫ ꝑ egipto
ꝑ deum mfinitebat addiscendꝫ
et sanandꝫ ille lra ꝓcessꝫ ꝯ
ipsam ifirmos et hꝫ iste vnctꝰ
in fine et sacrm̃ hoc ꝫ extꝫ Dominꝫ
dependens clez pnchꝫ et exinde
mundꝫ sꝫ dñs ille sanctꝫ sanctꝫ
et ꝑfectꝫ sanctꝫ in ꝑfectꝫ sacrm̃

¶ dubitatur que ptes sint rugende

dm q̄ no tñ corp̄ ꝙ sed aliq ptes sue rugede ſ organa po
trcane aue ꝙ quare aliq scripſit vocalis potuit ¶ dcr rugere
lora quib sensus ſ ꝑ vsū oculi aures ꝑ auditū nares
ꝑ odoratū os ꝑ gustū et illa uictu ocs q̄r remediu cōtra
dux potū uocale lingue ſt ꝙ gustus et loquela no ſit lingua
ꝙ os ostiū congruent ꝑ abhominacōs tollend que fiunt ſpe
no ſit manꝰ ꝑ tactū qui pulsus dignosc̄ mouet ſcr figet
¶ et uoces ꝑ quibus inuocat ꝑ vim apprehensiū et pedes ꝑ
vim motiuā cū sint pulsa instrumenta uocis tñ ad organa
quib sensus ad ora ſuat tales ꝙ recepta socii ostiū ¶ dcr
quib no obſuat alius quib nō obſuat illa ꝙ ad pedes
et no illa que ad voces q̄r apertiua et motiua sint ſc̄dariā
principaliū dcr vnde ſit uocis ſt due ad oculos due ad
aures due ad naues due ad manꝰ due ad pedes vna ad os vna ad naues
et alia ad voces non qđ dictū ost sensus sint duo organa di
stincta ut duo oculi et sint due aures ille tñ uocis gemi
te et vna uocis sit q̄r vna uox monet scripte ꝑ ſt ꝙ
uiquis sensus organis Octaua in pedibꝰ et septima in organis
pectoris gutture ut in uerbis ¶ et no dcr fieri uocis in me
bris gentabilibꝰ ꝑ quę imitata a thomasino socii ¶ sim mutati · Emendare
lati dux inuenit quo ꝑmodo esse pt ad illas ptes ad quas nec
dio fieri ꝺz q̄r haud aduc radices ystoy medicorū a cria pt
natoꝝ petere ꝑ ea que ad pces ꝑtinet spiritus no gothi unde
cri sunt et ꝙrus no potest illis sensibꝰ cū eis carnalit̄ ho
dux uenire nisi loq̄ q̄ ut ꝑ tria membra permanent ut pos
se uolucres salire uenali appetitu q̄r cri adꝰ pulchra et
delectabilia et suaui audit et mali tangi nolleꝝ q̄ no licet
cui et cetꝰ nati dr cria presse ꝑ visū ꝛm actu electū ad
ludare no ꝑm actu extiq̄ imparatū in oculo exercetꝰ ut q̄ no
lusse uidet aliq illicita ꝛc aduc q̄r ad forma ·

¶ dubitatur an hoc sacramentū posset

iterari videt q̄ ſt q̄ no ht effectū ꝑpetuū ut q̄r sanctus ca
pueis et multi qui effectū possunt amitti et ſ̄n sui ꝺiminuta
ꝑ iteratur ¶ et iteratur no solū ꝑ aliud ꝛ̄ solū multis nec
cessitatibꝰ ꝑ in casu q̄r ſt diuturnum et uocis gratia hō q̄rit
instrumēta iuuāt ꝛ̄ ꝺnus ad patrē morit̄ non in cōmunē diu
turna ut ethica ypocras no dr fieri uocis n̄ qđ ad ꝑ ducit
ad mortē ꝑpetuā et ſ hō illud aliquo casu euadit ꝙd instrumentate
ducatur ſt tñ ad finē statū ꝑ cui instrumentate deducat

- ut q̄ dicunt q̄ ſidus ꝛ ad q̄d
dicit ꝛ ſt stud ꝛc debitus ꝑ multi
debitus ꝛ ꝑtia ꝛc̄ glaciē ꝺ̄ ꝑmittit
astrigi

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

pt̃ dñ mpiũ q̃ ꝛa alue ct̃ nfirmt̃ mandat̃ no t̃dat̃
firmato pmt̃

Circa dist. 22am Queruit D tantu

septe sunt ordines sacrales etc. Solet q̄r cur dno
no ca vsq; lectiõe ut ad dict̄ ōm cuerit p̄missū esse
ordinē / et d̄ illo no fit ad ꝓpositū et aduc dno no loquē et
dissimulāt sic. Ista q̄dq; p̄mittūt in ctrā / dispositū aliq̄s horiē ad
actū sacrificiale exequēdū etc. q̄stionatq; est ordo q̄ sic q̄ue
hīt confirmat et ordinat / Aduc 3o no ca sructq; hīt sic est q̄dq;
p̄mittūt in ctrā / dispositū d̄ q̄rno ad aliq̄d actū ad obsēr-
ciā ecclie / aut ad eq̄ dispensatū ꝓtinēt / Dm primo q̄ actq;
simplicit̄ nobilissimq; in ctrā / ieracchia / obsecratio ecclie
et pons istq; excēdū a ordinatis aliq̄s ad ipm p̄ attribuit
ordinū distinctū / p̄z q̄ dnio xp̄o ad ꝓtm q̄ fuit dei et ordinatus
qui fuit mediatorū int̄ deū et hoīem fuit et sacerdos ecclie ꝓ
quod sacerdos dr̄ et sic sm q̄ q̄dq; ordinis mediatiq; ut
mediatiq; attingit actū q̄ secūdi ecclie sm hoc est altare
ut basis in ctrā / Ordo dm hm septē fuit ordinis sacrorū-
dos in ctrā / loquendo sructe d̄ ordine sic ultio / q̄ ordo fuit sa
cruditū ecclie deputati / p̄z q̄ dnio ꝓpt̄ ad xp̄m et sacerdos ec-
clie fuit duplex actus sic et sacerdos q̄ctus / et ꝓpt̄ ministrādo ad ꝓm
dēputatū illi q̄ hoc ordinis accolitatq; subdiatonatq; diaconatq; et
sacerdotū / Sed dubitat q̄ accolitatq; hīt mag̃ rōnē ꝓpriā
in vasis nō sacris / Sed subdiaconatq; hīt etiā mag̃ dispondēm
vasis sacris in quibus fit ministratio / diaconatq; mag̃ sic ꝓpriū hīt
officiū sacerdotii ad consecrandū et hīt sanguinē dispensandū / Gradus
vero hīt ipsum mag̃ completū / Ad ꝓpt̄ ministrādū dicit tres
ordines dns ad impedimētū amouēdū / ut hostiarius qui hīt amo-
uē malos laicos / exorcistas et exorcizatos / et exorcistā dēmones
coactiq; depulit / ministrādū hōim malā dispositū ab eo auferendo /
bonā conferendo quo ad ꝓximū vocū / et dicit bonū quod sit le-
gendo ꝓphetias / et hoc est officiū lectoris / Contra Gaufr. actq; ꝓ-
prius diaconi no legē cōm / Nec subdiaconi legē epistolā
b̄ mat. et mag ꝓpt̄ actq; / actq; vero ꝓfectissima et ꝓpriissimū
sūt illi quos hīt ctra mag̃ ecclie ꝓpria / et sanguinē
dispensandi / q̄dq; sūt / Contra ꝓtas ordinis autēt ad obsecrādū
in ordinib; ecclie aut aliqd ministrū ordinabū / ad hoc
dicit ꝓ ꝓpt̄ ministratq; sic ꝓma tonsura no est ordo sacramētal
rapiendo ordinē ꝓpe ꝓz d̄ ꝓpt̄ ministratu / q̄ actq; cōis ordinis
ꝓtinet ad ꝓpriū similit̄ / ꝓpt̄ aut cui ꝓtinet ad tonsurā
tū / cui ordo no tribuit sine consecratione aliquā / ꝓpt̄ ministratq;

Ordo dist. 22am quaerit quantum

Septem sunt ordines sacrales etc. Solet quaeri cur dominus usque ad lectionem ... Sed de illo non fit ad propositum et adhuc domino non longe et dimittatur sic. Ista quidquid premittuntur in ecclesia disponuntur aliquis horum ad actum sacramentalem exequendum etc. quaestionatur est ordo quae sic quae hic confirmatur et ordinatur / Adhuc 3o non ecclesiae hic sic est quod premittuntur in ecclesia disponuntur de quorum ad aliquem actum ad obsecrationem ecclesiae aut ad eos dispensandum pertinet / Dum primo quod actus simpliciter nobilissimus in ecclesia ieracchia / obsecratio ecclesiae et pons istius excedunt a ordinatis aliquis ad ipsum pertinet attribuit ordinum distinctum / patet quia domino Christo ad patrem quia fuit dei et ordinatus qui fuit mediatorum inter deum et hominem fuit et sacerdos ecclesiae propter quod sacerdos dicitur et sic secundum quod quidquid ordinis mediatis ultra mediatus attingit actum quo secundi ecclesiae secundum hoc est altare ut basis in ecclesia / Ordo dum septem fuit ordinis sacrorum-dotes in ecclesia / loquendo structe de ordine sic ultio / quia ordo fuit sacramentum deputati / patet quia domino pertinet ad Christum et sacerdos ecclesiae fuit duplex actus sic et sacerdos quaestio / et pertinet ministrando ad pertinet ministrato illi quorum ordinis accolitatus subdiaconatus diaconatus et sacerdotum / Sed dubitatur quia accolitatus hic magis rationem proprium in vasis non sacris / Sed subdiaconatus hic etiam magis disponendum vasis sacris in quibus fit ministratio / diaconatus magis sic pertinet hic officium sacerdotii ad consecrandum et hic sanguinem dispensandum / Gradus vero hic ipsum magis completum / Ad pertinet ministrandum dicit tres ordines dns ad impedimentum amouendum / ut hostiarius qui hic amouet malos laicos / exorcistas et exorcizatos / et exorcistam dēmones coactique depulit / ministrandum hominem malum dispositum ab eo auferendo / bonum conferendo quo ad proximum vocum / et dicit bonum quod sit legendo prophetias / et hoc est officium lectoris / Contra Gaufr. actus pertinet / primus diaconi non legendum / Nec subdiaconi legendum epistolam / minor et magis pertinet actus / actus vero perfectissima et proprium sunt illi quos hinc extra magis ecclesiae propria / et sanguinem dispensandi / quidquid sunt / Contra potestas ordinis autem ad obsecrandum in ordinibus ecclesiae aut aliquod ministrum ordinabum / ad hoc dicit quod pertinet ministratus sicut prima tonsura non est ordo sacramentalis rapiendo ordinem propter quod ministratum quia actus communis ordinis pertinet ad pertinendum similiter / psalmos aut cui pertinet ad tonsuram / cui ordo non tribuit sine consecratione aliquam / pertinet ministratus

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

qua no habent sacerdos ꝛ no ẽst ordo distinctꝰ saltē cū sacerdote
ꝑ quo ad illud qđ addit sup sacerdos ẽst dignitas aliqua ordi-
ne officio vel quacūq; actiõe sacrandi / Inuenitur in decret ep ẽst ordo
qr epo quem queda ptas sp ordinare cōfirmāde que utiq; no
ẽst inuisibilis / alias posset ab eo auferri ꝑ superiore q̃ ẽst cō-
uenies ergo ẽst ordinis et ꝑ cōsequēs cpatq; ẽst ordo

¶ Dubitatur an ordo sit sacrm dicēdꝰ

ꝑm stella qr ordo ẽpc no ẽst sacrm / ꝑ ordinatꝰ qr qr oē sacrm
ẽst signū sensibile q̃dq; significans effectū nūcupe God ordo nō
gradꝰ q̃ralis in actu no ẽst signū signū sensibile / ꝑ tractꝰ
ꝑ vpa ordinatꝰ ẽst the signū / cōm ꝑm stella ordinatꝰ ẽst / Ministe-
rio alicui in ḡdu actꝰ pximi q̃ueniat aliqđ ministeriū cui
conuenit qđlibet sed a ministro ydoneo fit ꝛa vba cū intentiõe
debita pferēdꝰ et repsentata ministeriū illi ordi a quo signo
visibili / sed ep institutiõe dei efficacꝰ significat gratiam ꝓpri-
etꝰ qua ordinatꝰ digne illud ministeriū exequat / Ergo sic definita
ẽst ordinatꝰ in gnē sic ꝓcedendo ẽst dei ꝑm epos ut Ca-
cerdotiū ẽst institutꝰ in ḡdu actꝰ simꝰ pximi differens ha-
bens ad conficiēdū consecrandū sicut ab epo / Item ydoneꝰ minꝰ or-
dinatꝰ ẽst solꝰ epus quo ad sacros ordines God quo ad mi-
nos etiā aliqđ et similiter pylagius ut abbas / et sic dicendū ẽst ꝛ
p claudiū probabile q̃ dicit q̃ in sacerdote sunt duę forme pri-
alis in quarto altaꝛ consecrat ptas efficiēdi eucharistia / in reliq
ptas soluendi in foro pnie / Ergo sic ꝛ / Ergo duę nate ꝛ duo signa
visibilia sic pme forme tractatꝰ calicis et patene ꝛ hostia no
consecrata / accepe ptatis celebrandi missā ꝛ God impositio manꝰ
epi super caput ordinandi accepe spūs sancti ꝛ / Item a gregorio ꝑ-
mittit ptatis dicit disponi in regula / q̃ sicut a ꝑo ꝓ regimine subditi
ro manus sacerdotis fit ad tractandū sacrm / Sicut calix et
patena immediate qui tenet corpꝰ et sanguinē xpi quibꝰ ꝓ qr ep
ordinatꝰ ẽst sacrm nouę legis et specie ꝑm panis / qr substātia panis
pcedit ḡtiam sic ꝛptē quare plus sit de sacramēto quod
ꝛpitur in toto ꝑm spūs sanctificatiõem / Et ẽst hoc sacrm a xpo in
stitutꝰ sic et alia ꝛ forma huius sacri ẽst vba epi que proferēt
cum ordinat God ma hic ẽst aliud quod designat aliquod officium
exercendi ut calix et patena ẽst sua subdiaconatꝰ et libri ex
orcismi exorcistatꝰ /

¶ Dubitatur ꝛ ꝑ in sacramēto ordinis ꝛ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Dubitat an caract omig ordinis

dentat nē ꝓsupponit ꝓstat & ꝓcurat caractē altig ordinis
ℭ tt & bonā dicit q̄ licet d̄ q̄ueo nō in uetꝛo q̄uilibꝫ ſa-
cꝛoꝝ ordinū ꝓsuppoſit uſꝰq; q̄ ꝛm ℭ tt in ꝓmitta cꝛea
ordinabat ſ̄adoꝛes nō ꝓ q̄ſtituī q̄uq; uideꝛ ordinibꝫ
tñ nō q̄ſtitues caꝛeꝛ ad oꝑatiū obligat ℭoꝛm ordinatoꝛ
ꝓſalteꝛ nō eſt in actu ordine ꝛeordinabꝫ ꝑ illud q̄ ꝓmiſſū
eſt d̄ ꝓdictis ordinibꝫ eis conferat.

Du an in ſuſcipientibꝫ ordinē req-

uiꝛat bonitas uite ℔c q̄ ſit ſalteꝛ ad dignē ſuſcipiendū
et dignā in eo inſtruat .ꝛ. q̄ ordinandꝰ pꝛobaꝛe eſtimet ſe
eſſe in gꝛa eoꝝ ꝑm ℭ tt quibꝰ q̄ ꝓſupꝓſ ꝓmp nō-
ualet q̄ ad q̄ſtiā ꝓtū uocatꝰ ad ordinē accedit // quā hꝰ
ſcꝛiptꝰ nō uetat d̄ uocāte ſacꝛi eoꝝ ſi caꝛ malꝫ ordi-
nandꝰ uꝑ uicibꝫ ordinē ſuū // nō tñ ſu ꝓtū ꝛ

Dubitatur an in ſuſcipientibꝫ ſacꝛoꝝ

ordinū ꝛeq̄ꝛat ſtia uerꝫ ſacꝛa ſcꝛiꝑa // dr q̄ in quo
ſuſcipiēde ordinē ꝛeq̄ꝛit & ſufficit totaꝰ ſtia q̄ ſuffꝛt ad
hoꝛ ut dignꝰ in actu illi ordinis ꝑm ꝓfeꝛ aut uꝛug ꝑm
q̄ ad plura aut pauꝯa ꝑtinēt officia exꝑcēdā // ut ordi-
nandꝰ ſuſcipiēdꝰ dum ſtiā ea q̄ ad dictū ſacꝛū // ſt uocē
ꝓmit // & alia q̄ ad ꝓpꝛiū ſui ordinis ſpectāt & nō ꝛe-
quāt ut ſcitꝰ q̄libꝫ tꝑe in uetꝛa ſacꝛa aſſꝛtus ſit inſtructꝰ
d̄m ℭ tt Sacꝛdos ſic dum actū ſuū pꝛie ſuꝛe ꝛeꝑt uid.
& alia ſtiāda ſuꝛe accipꝫ ꝛeꝑt miſſaꝝ & alia ad ſacꝛificiū ꝑtī-
nēt q̄ibꝫ q̄uttꝫ ꝓpꝛiꝫ actꝫ ſic ſūt ꝛeligioſi q̄ibꝫ nō q̄uttꝫ
tñ dicꝫ & illis ſufficꝫ tota ſtia ut ea q̄ ad ſacꝛificiū ꝓfectū ſpe-
tāt uꝛa ſtiā poſſint ut ab eis illoꝝ ꝛequꝛꝫ hoc d̄ ſuū ꝓ-
uideꝛe ad 2m actū & alia q̄ ꝓpꝛij hoꝛis ꝛequꝛꝫ & ꝛequiꝛāt
ut ſtiat ea q̄ ꝓpꝛij tꝑe ꝛeꝑit & q̄ dēt de lege abſtinēt // Non
tñ ꝛeq̄ꝛꝫ ut ſtiat omēs difficiles q̄ꝰs legis ꝑ in hys dubit &
tñ ad ſuꝑioꝝ ſū ꝛeſoꝛt // q̄ ad talem difficultatē ſtiā tenē
ſe ꝛeq̄ꝛit ad ſtiāt ex ꝑo ordinis q̄ teneat̄ ſubdiaconꝰ
ſcꝛiꝑe ꝑto q̄ hoꝛ eſt ſuꝑioꝝ ℭ ad ea ſtia ꝑtinet ꝓ-
nūciare ſtiat // & q̄ talis ſtia d̄ facili acquiꝛit a ſuꝑioꝝ ꝑ-
ualeꝛ eſtimare ꝑ q̄ ordinatꝰ tñ ſtiā aq̄ꝛit ſi caꝛ ea
ſue nō habeat̄ magꝛe ſi in cꝛa ad hoc & diſpoſitꝰ ui-
deat eſſe ℔c

dū an petet qui ad ordines ꝓmouet

indignus ḷꝛ dm ꝙ mortaliꝫ ꝓtat qui indignos ad ordines
promouit ꝓpue ad illud indebitū cōe recipit et honorib⁹
diuⁱ ꝓh ꝙ ꝓtrahat qui sacros ordines sine mortali sub pcepto
ponit cū alios fideles qui ponūt eos sine ꝓtali sub pcepto
Sed ꝓmouens indignos ꝑ ligneū ꝙ ex vita despiciat ꝙsequi
et ut sic ꝓdicatio condepnet et cadat non sine ꝓtali a tuby
ꝓhibita non dr ⁊ ꝙ deg indigne desiderat ordines qui vocat
ante y bonor ministri suffragat ad vtilitatē plebis ꝑ dign⁹ ꝙmoue-
tur et indigni repellant ⁊ ꝑ si nō possūt tot ministros docta
ꝙ modo sit multū ⁊ ꝑ hoc pauc⁹ ministros bonos qm multos
malos qm dr bey clemens Non dicat indigne in hac ut pos
sint alios ut industria vel ⁊ supplicia nō ꝓ ꝓtali ꝙ
sint cōmoda tpali debet negligi et luce ꝑdni ꝓtec
tuale bonū ꝙmuneꝫ dm et ordinē sint ꝙbare ut dicat
dns et apls ꝓmo ad thimoth. vᵒ Manus cito nemⁱ impo-
nas ⁊ ꝑ ꝙlibet nō cito ordines ꝑ sepe ꝙlia et ꝑ sapios
et ꝑ religiosos vndeꝫ non dr ⁊ ꝙ ad minus hoc requiratur
ꝙ ordinās ne fiat aliquid ꝑtitatē grauem ordinādo missa
et habeat rōnē do ꝙ qualitatem ꝓmotionis ad minus in ꝙtuor

dubitatur an existens in pcto

posset sine nouo pcto vti ordine suscepto Videt ⁊ ꝙ
nō pōt mortali aliqd sacrū beneficiū ꝓcurare ille indigne
hoc faciat et ꝓsequens mortaliter ꝓtat non ergo mortaliter
ꝓtat in mortali ad ordines accedēs et a fortiori videt nō
talis ꝓtra tales in executione sui ordinis non quoniam ex
hoc ꝑ in aliquo actu ut in studio cōe ecclie in mortali pcto
ꝓtat mortaliter et tactꝰ quoniam iste actus facit non tangit
vas sacratū ex suo officio nisi ⁊ in ꝓtato existens ꝓtat nō
talis Dicit ꝑ si in scribe aliqd sacrum ignoret vel ꝓcedat
in illo tam in quo actu longo tpe ut ꝑ bapizare ⁊ in acti
culo mortis vel necessitatis vel corpus xpi in tactu ꝓcurat collige

dubitatur ꝟ. exano mollatione

ordinis mihi ꝓpria ordinandis exhibet clauis liber tradita
licet vtcunq; ⁊ De vtra requirit ꝙ ordinandi tangat illas
vas God ⁊ dicit ꝙ a quibus dicit ꝙ tactꝰ debet fieri videl
ab eo qui suscipit sacrum nisi ex ⁊ de necessitate sacrum ꝑ sibi ipsi
porrectū subdit tu vpo vna pcessa vndat ostiolū q tactꝰ

mdtr̃ vall sit d'assensia sacr̃u qr dr̃ accipe hoc ul' illud tm̃
dr̃ vide hoc ul' conditionaliter

Dubitat 2o. etas pueril' ul' sexus

impediat suscepcõ ordinis Videt q̃ posse sustineri ordines
intelligit tm̃ 1mo no debita & honesta 2o no posse fieri
qr qt cũ pcepto 3o non posse defacto ita q̃ cras si attemptet
nichil ficiet Illud qt dr̃ 1o q̃ puer a no hns dispensõ no pt
vovere ordinem 2o nec pt qr no pt ad debita & honesta accipi
tion̄ gradũ qm̃ q̃sent in ordine 2o dr̃ qr 20 puer no pt re
cipi ordine sacr̃ qr tã emptio qt nulla q̃ tenetur q̃d puer
no hns dispensõ no pt in illud nulla qn̄ esset ut tenet pr tm̃
pud pape ordinet minores qr no intenta prohibeo ordines pue.
os a tali q̃hibitõ Certo no dr̃ qr no posse 3o no recipi
in pbr̃ 2m̃ tm̃ ordines sũ sacr̃i sine no sacr̃u pt qr ordo
no qt n̄ gradꝰ ul pars differens ad ministr̃ in determinato gdu
ecclie ut al' aut gdus ul pars operandi actu pt pcedit duo
cum illo actu ad q̃ ordinat tal' gdꝰ ul pars ut potestia appin.
quo ad ipm actu ergo tal' gdꝰ pt competere alicui angm saltꝫ
impedimẽtꝫ sit in pcipiendo ad illu actu puta pũs te nec
i' requirit consensꝰ ad impssiõ caracteris sicut nec in nigrediꝰ ordinibꝰ
Quarto dr̃ qr illud no posse 3o no dr̃ in malic qr nullo mo
pt alicui ordo sustineri & quandoq; etas cũ attemptata nichil
ficeret ut hoc sm̃ Scotu no possit pcise ppre cert determinatꝰ q̃ntꝫ
exped institutꝰ pcipe quod no magis illud possit in alq̃ gdu or-
dinis in cuius tm̃ ipa strictissima sunt Nou nate no dr̃ pg lapsꝰ
in pbr̃ hodiꝛna tm̃ gradꝰ eminentis qr in pond pcipe ci dr̃
Ter 3o Sub pcipe vere cum ut Apostꝰ pr̃ ad Tymoth 2o dr̃
docẽ ubꝰ no pmitto magistꝝ & doctꝛa publica in ecclia
Sm̃ illud Hyp 3o in xpo dñe no qt pug magꝝ lub no qr magstꝝ
magꝝ formid pugnãtes q̃ntꝫ ullos ad qr distinctõ in lege xpi q̃
ad gram pmotõ & ecclie consequenda Sed hũ quid ad gdu
exercitij habendũ

Dubitat an seruitꝫ impediat dictꝫ

ab ordinib̃ suscipiendis Videt Et q̃ libertas no ctrd̃ nature ordi.
nib̃ sine sacr̃i qr si pug q̃nuncie ad ordines suscipiẽt Sed ser
qr d̃ nata seruꝝ qr impedit actu ordinis hũ no pcipien.
dũ in suscipiend ordinib̃ ho natꝰ dñis officijs & qr nullꝰ
pt alteri dare qd suu no est i' pug qui no hr̃ sui pcipien
no pt heres ordinẽtꝫ suscipere dño suo nolente & dissentiẽte

Ingenuus

tr si ꝑsona ꝓmouet ad ordines sicte dno suo tuo corporate
ꝯtra ipm ꝑpe officiu magnu. Si dr qr ꝓmoty dno suo quocuꝫ
tpe tue qnq; & ille qui putauit teneꝫ dno ad dupluꝫ qꝫ sit
pcul ꝑtis si ꝑpe stupeꝫ. Si aut ꝑsona habeat peculiu debet
seruu redimi alioqn debet uendi in ꝓuincia dn̄i sui ut ipe
ordinis exigit ꝑpe / dumtn̄ no sit ꝙ applicat ad actu dictor
ordinis sui ꝑ ꝓuiat & in actibꝫ dictis stare sui ꝛ

Dubitatur an ꝑter homicidium

debeat hꝫ a sacris ordinibꝫ ꝓhiberi. Rndr & ꝛ qꝫ sic qm̄
ꝙdn̄ntate ꝓcpit hoc & no sacris ut ꝓmoueaty ad ordines
nec sit homicida / qr ordines ꝛcipiat ad ꝙuadiu qꝫ ꝑsa
tem pace nati fore ꝙ effusio sanguis xp̄i atq; homicidiu
magnu euitaꝛ pacis & homicida magis rompa attendit
xp̄m quod xp̄s actus sui tm̄ occisꝫ nr̄is sacris dnt ꝙsimul
Si tm̄ talis ordines debite ꝛcipiat & ꝑm sacris
sub homicidio grauet etiā mutilatꝫ actiu exercuit alioqn
audit qꝫ ꝑcto nro effudit sanguiem ꝓximi ab alio ordine
/ etiā etiā ꝑpe horrorose cry & sanguis humanꝫ effusꝫ qr nec
dum ꝓmisit dauid ꝙ' abhorreat templu ꝑpe nr̄m sanguinu
humanu & ipm effusꝫ etiā in bello iust⁹ 2i regꝫ 2o Item ꝙ
latoꝛ homicidij irregularis debet quo ad irregularitatis iust ꝙ
bapterium & sit manu ho & nō amplius horrea / homicidiu
aut simplex nr̄ voluntariu ut qr alius iuenit in gladiu alteri
in nullo uoꝫ Si aut sint in potestate ꝑm quod utpote ꝙ
potuit quasi medio il ostendit irregularitatis est / qr in facil
dyb dispensat Si aut qr homicidiu casuale & dolt ꝓpꝫ
ra pluare et adhibuit debitā diligentiā nulla pena mitat
ut si scandt arbore sua ꝑpe ꝛod et in casu clamauit ut
ꝙ caueat si qui ꝑpe cecidit / dimissa ro aliq ilare condiam
in irregularitate incurrit Sed no solu ꝑpe potiꝰ irregularitas
incurrit & aliqs sic potiꝰ ut ꝑpe nocturnitate plane admi
strandi sacra ordo ideo indigo et omes qui ei in casu sagi
nimis ꝓcurat sibi irregularitatē ut no incurat ob ministrare
qr officio ad hoc sacrum ꝙ effusio sanguis no debet ministros
sacri dicti no sit quod illig irregularitatis impedit a sacra
tione sacramenti duo nichil aliud impediat ꝛ

Dubitatur an illegptime nati de

beant ab ordinib⁹ susceꝑ cum impediri Rndr & & qꝫ sic qr

ordinatis inquantū dignetur ꝙ aliꝭ restituat et ꝙ quarū ꝺa
honestate requiras in ob clarutas ꝙꝺ nō ꝺ matre facta sed
ꝓpter ut ſit ſit bona fama / bonor mor / nō publica pcauſ
ſit ꝙ aliquo nō obſtruat clarutas hoīs exacta origine
ideo crīa ꝺ illegptimo thō nati a ſuſtepꝺn ordinis repellat
nō tñ eis ꝺſpenſet ideo crīa ꝑm Gaſp ꝙ pſumut imitato
ros in grīcia ꝑnitu a male nocugerat ꝙ male educati
ſū illos in ſanctitate ꝺſpenſat

Dubitatur an bigamus ab ordinibus

ſuſtepꝺn repellat ꝓ ꝙ ſic ut ꝺcat quia ſuꝑ eſtus ad thūs
et cruſa ꝛ ꝺfectu ſacri et ſtigmatis Sacerdos ꝺ requa
xpi coicans in cena ut reꝑſentas ꝓſona xpi nra cena nō ꝺ
mſa aliqꝺ hīc quod repugnat xpo in compatu ad cenā
xpus aut ẽſt ſponſ ſponſ ecīe / a crīa ꝙ ẽſt unica ſpo
ſa ergo ille ꝙ hꝫ mſa oppoſitū illug nō recte ſtificat uel
reꝑſentat xpm in cena Sed bigamus ſi qui hꝫ ut habet duas
uxores ut una que fuit ꝺuas uxor hꝫ aliqꝺ repugnas
ſti cōmitted xpo et ecīe / Rndeo ꝙ bigamus officia quib
ꝑſo ſi hꝫ ſucceſſiue plures uxores legitimas et uterq; ꝛ
uenit Ordo ſi hꝫ una ꝺuas et alia defuncto a ambab ꝙ
noſtis ẽſt / ꝑmus hꝫ cū requiſit bigamus nō ꝓꝑ ſacris de
fectu ꝙ ꝓꝑ inferiores officia ſū ꝺſpenſato ut ibi ꝺ ſua
hor ſit ſimul ſine ſucceſſiue Ordo / cōtra / ſi / ſū una ab
alio reginta / 32. ꝙ ſecuꝺ Gaſp ſi uxorata fuiſſet bigo
ex .i. debito ſecuꝺo ſi ꝺuxit una ꝓ fornicaꝛ a quoꝝ
alio cognitā ſua ſit cognata ſtroꝝ ſue ignorāt et ꝺ cognoſcit
3 q. ꝙ Conradꝰ et .r. Freiſing / q to ſū ꝺcta ꝓxīa cog
noſcit ſtctꝰ ut ignorāt ꝓpter cognata ꝺ ab alio ſi adulterium
cta ſi adhuc indicta cīa compellat ſtdm Ray. tho. et hoſtē
ſim. 3 q. ꝙ ſi ꝙ .i. ſcſuti / 6 ſi quis in ordine ſacro conſti
tutꝰ ut ꝓ ſtram ꝓfeſſionē religionē ꝺ foeto cōi hoc ꝺ cog
ta extra ecīam a nob ꝺſn nō ẽſt bigamus qui ꝺuxit una
ꝑ ꝓ fornicaꝛ ꝺflorata ꝙ cauſa nō ꝺmiſit nec ꝓ
extra .i. ꝺbita

Circa dis. 26am Queritur utrum matrimonium fuit immediate a deo institutum. Notat Scotus quod dicta est inter matrimonium contractum matrimonii. Matrimonium est vinculum indissolubile inter marem et feminam et ex mutua translatione potestatis corporum suorum in semen facta ad procreandum prolem debite educandam. Et illud vinculum sive obligatio de qua dicit dicto non est aliud in re nisi ille due persone adinvicem indissolubiliter obligate ibi enim est novum dominium in corpore alterius et nova servitus in corpore proprio per mutuam commutationem. Sed dominium tale aut servitus nichil reale addit in domino vel in servo. Contractus matrimonii est corporum maris et femine mutua translatio pro suo perpetuo ad procreandum prolem debite educandam. Hec vero translatio corporis mutua fieri habet per actus voluntatum ambarum personarum concordantium in huiusmodi mutua translatione corporum scilicet quibus obligant se perpetue sicut in emptionibus et venditionibus fieri solet. Sed denique istos actus voluntatum per aliqua signa exprimi oportet mutuo alias neuter ipsorum constaret de actu voluntatis alterius. Ex quo patet quod contractus matrimonii est in re isti actus voluntatum vel est aggregatum constans ex actibus interioribus et exterioribus duarum personarum contrahentium quibus mutuo transferunt in se potestatem corporum suorum ad procreandum prolem. Et illi actus voluntatum sunt volitiones que exprimuntur certis verbis vel aliis signis. Sed sacramentum matrimonii est expressio certorum signorum verborum maris et femine significantium traditionem mutue potestatis corporis ad prolem procreandam ex divina institutione efficaciter significans gratiam mutuo contrahentibus conferendam ad coniunctionem mutuam animorum gratiosam vel (pro quo) si vera non sunt precisa forma illius sacramenti tunc dicatur est exhibitio certorum signorum maris et femine vel aliquid aliud significans traditionem mutuam potestatis corporum maris et femine ad procreandum prolem. Nam etiam inter mutos fieri verbis contrahitur matrimonium. Ex hiis patet dicta inter ista tria non extendit se matrimonium ad 2m et 3m nisi accipiatur in obliquo ut specificat illa ut contractus matrimonii. Sacramentum matrimonii. Hiis premissis Respondet Scotus primo quod contractum matrimonii constituit deus ante lapsum humani generis in paradiso Gen. 2 hoc nunc os ex ossibus meis et caro de carne mea. Sicut cum iterum dixit ibidem Crescite et multiplicamini et post lapsum humani generis Gen. 3o cum dixit deus eve multiplicabo conceptus tuos et erumpnas tuas et Gen. 9o Crescite et multiplicamini. Secundo dicendum quod obligationem et indissolubilem maris et femine instituit etiam deus per suam

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

logo postmodum tñ dupt ḡn 2ª adhibet exoci sue / adhibet
inigt nō solū monitionē actiuā // Tertio dñr qp sacrīm̄ed-
monij nō sunt a deo instituta ḡn 2ª qr dō sacra sunt effi
cacia a passione xpi. qr hūta aut ut puisa / Cōd si status
tercie sacrīj passi xpi nō fuisset qr hūta nō pūisa sunt
qr sacrum hor legis mosaice nō fuit institutū Cōd legis nouē
et in illa ē instituta / deus cū in nouā legē adiūxit gratiā
miniorij sacrīm̄ appē dēm confortē gratiā hūm oppositū et susti
pienti etiā sunt valde grauia et hor ptz qr qr eo magis ob
ligatio valde difficilē ut hominē quā nemo ēt obligari.
tenet qr ad hoc dare gratiā ad intellē sit sic sacrīm̄a
tremonij qr illa verba et signa externa ē pueri nō alte
gḡdocata Cōd inquiū significāt gratiā confortē Cōd cōmuni
bus et nō inquiū significāt gratiā // Ctuarto dñr qp quis
tenet cōia sacrīm̄ noticiā qr vnū ē septē sacrīm̄ cōmuniō
/ sit ē sacrīm̄ cōe nō qr alijs sacrīm̄ qua scrit vnica cōia
qr ē hodiē adalistada // Ideo dñr qp contractui miniorij ad-
iungit deꝰ pter legē euāngelicā sacrīm̄ xpi dēm quod qr
sacrīm̄ nouē legis sit sic qr institutū a xpō Matthei 19. Vñ
deus cōia dicit applicat gratiā miniorij primā ḡn 2ª in
stitutū et ē cū Matth. 19. nō instituit / ḡ instituit dicit sacrīm̄
miniorij / hoc accipi pt qr illo qd dicit addit quod deꝰ gratiā
hō nō ligat quod gratiā multū gradosa et institutā sacrīm̄
gratificatē illi gratiā singulari.

Dubitat que sit forma hō sacrīm̄ti

nouē legis et que mā quib effectū cā et quib ministr̄ ꝑtinēt
primo qr forma hō sacrīi qr / aliqd signū sensibile institutū
a deo ad significandū efficiēdū et cā collatā sanctū quod
in se qr si obscurū nō pt / ut illa vba accipio te in nomē pr.
cipio te in nomē / aut alia equalia verba / aut scripta in
deus quecūq; verba / aut alia sensibilia signa experimēta
sufficiēt consensū mutuū si gratiā mutuā ḡtiāq; cognitā /
Et ꝑ qr si sic tñ in quibꝰ contractu miniorij in legē euā.
gelica necessitatē ut sit sacrīm̄ sic aliud signū sensibile requi
situ ad contractū miniorij ꝑ quē institutū dīna qr sacrīm̄
Et sic forma hō sacrī qr vna nō omitte mutilabilitatē sed
integritatē q̄ verba ut signa cōtenta hinc in scripta sit
vel signū integrū et in contractu et ītra qd nō qr in
quibꝰ plures formas ꝑticulē esse omiq; sacrīm̄ sic patuit.

sup de forma sacri eucaristie. Cor. forma huius sacri non est bene
dicto sacerdotis. Sed illa S. T. est quoddam sacramentale dicit tamen Scotus
si deus instituit pro forma huius sacri determinata et precisa verba
accipio te in meam etc. tunc plures essent contractus matrimonii sine
sacro, etiam in nova lege quia sunt illis verbis sed per alia equivalen
tia aliquis matrimonium contrahitur etiam iam in nova lege. Si autem
determinat indifferenter quecumque verba exprimentia tantum consensum tunc
adhuc aliquis est contractus matrimonii sine sacro matrimonii scilicet tunc
quando contrahitur inter mutos sunt verbis. Subdit nec hoc est in quantum
eius quia usque ad legem evangelicam semper contrahebatur et tamen ibi nunquam
fuit sacrum proprie dictum ut hic. Sed primum apparet mihi probabilius quia
forma sit indifferenter quecumque verba vel signa exprimentia sufficienter
contractum matrimonialem quia cristus contractui matrimoniali in quo oritur
obligatio difficilis adiunxit nove legis sacrum. Sed materia huius sacri Ma.
est actus sensibilis exteriores quibus persone se mutuo obligant vel for
te est ille due persone matrimonialiter contrahentes. Sed Rich. quod verba
prima significantia consensum sunt materia sacri. Sed verba alterius
persone post hec prolata sunt tamquam forma. Materia est mas et femina
qui matrimonialiter coniunguntur. Sed de ministro. Est dicendum quod minister Ministr.
huius sacri est ut in plurimum ipsi met contrahentes qui ministrant sibi
ipsis hoc sacrum vel mutuo vel utrique sibi vel etiam minister est qui
cumque minister in contractu matrimoniali. Si saltem in omni contractu matrimo
niali est sacrum vel aliquis parentes contrahunt pro filiis et filiabus
parentibus eis non exprimentibus signa propria. De effectu huius sacri Effectus
Est dicendum secundum Scotum quod est due gratie in animabus contrahentium quia
talis gratia semper contrahentibus confertur vi operis operati. Nisi ponat
obicem per peccatum mortale hic aut ibi. Nam illud sacrum non dat pri
mam gratiam et ergo requiritur quod contrahens prius penituerit si pec
cat mortaliter alias ponit obicem. Semper dicunt contrahentes prius
confiteri et penitere. Secundus effectus est unio animorum contrahentium
Sed primus effectus totalis est unus scilicet totalis coniunctio animorum.

Dubitatur contra quid in hoc sacro

est sacrum tantum quid res tantum quid res et sacrum simul. Respondetur quod
sacrum tantum est actus exteriores sensibiles quibus persone se obli
gant. Sed res et sacrum simul est perpetua obligatio personarum con
trahentium simul. Illa enim est res quia significatur per verba vel signa ex
teriora que sunt sacrum et est sacrum quia significat coniunctionem cristi ad ec
clesiam et sic est signum sacre rei ergo sacrum. Sed illud quod est res
tantum est duplex quia quedam est res contenta et etiam significata scilicet gratia

data a deo ppōnib⁹ legittic cōtinentiby mciom in fide & caritate
xpi Nam signific⁹ qd dicit mīst⁹ de ꝑ sacrū qd greg sīgna
ut signa quibꝰ ꝓbare se obligat & contract⁹ qr ꝓ illa mīsterat
effect⁹ Sed alia est res sīgnificata & ista greta sīgnū
xpi ad cōtrah in caritate qr illa solū signific⁹ ꝑ sacrem illud
est nō gnuct⁹ ab eo qr nō est ab eo Et ideo sacrem missionis sic
et ista sacra nova lex est a xpo instituta ꝑ quib⁹ cōtractus
cōtinent⁹ et medio⁹ cū tot⁹ fuerit mīstrati

Dubitatur an copula mrīonial fuit

in paradiso ꝑ ꝑceptū ibi ꝑceptū Dicend⁹ primo q̄ cū dicit
d' media valla q̄ deus dr ꝑtm dedit nequis ꝑceptū nouū
displine ꝑtm ad ꝑtm gra nō dr dedisse sed boni et
mali ne comedas dm̄ ꝑ Alterū ꝑtinet ad cōsummacōm nē cū dr
ibi d' om lignū paradisi comede dm̄ ꝑtinet ad multiplicacōm in
duobus sed hoc ꝑ ꝑfectōm mīi doctore sc̄ Crescite et
multiplicamini et replete Ista dm̄ ꝑ Ex quo ꝑz ronsio ad du-
bū q̄ ipse dr dicit quia dm̄ ꝑtm et dicit scdo ꝑz ꝑtm et
dicit ꝑz Ulterius fuit pauitas hoīm deo tm̄ magna creat⁹
ꝑcepto et obligabat tm̄ illud ꝑceptū Crescite et multiplicamini
ꝑtm illud ꝑceptū est ā deo deo nō obligabat nō prō loco et
tpe deo primi patres illud nō fuerūt transgressi loco ꝑpadisi
unde q̄libet posset dicit dm̄ dominat⁹ terre quo tūc deest
expectat ab antidra scdo in eo adhuc nō erat sufficientia
3ª dīgressionis q̄ est ina semib⁹ et modo ipse ꝑpadisus fuerat
ꝑ tribꝰ horis, scdo nō adm: dicit ꝑz ꝑtm solū obligabat ꝓ
loco et tpe ꝑ q̄d dm̄ fuit modica mīs hoīm deo cōtrad
q̄ in causa nō assist nec id est cās raōn obligat⁹ s: illa q̄
prīus obligabat Sed in ꝑ ꝓpōnēm accidit pauitas hoīm ꝑ
ꝓ dicat tm̄ ꝑtm q̄ dr tertio dicit obligandū hoīes
ad cōservand⁹ mīdiū sicut tm̄ fuerat obligati Ad tertiū q̄
ꝑ actū venīal posset / tm̄ dicat q̄ndo indebito q̄libet de
mōdo q̄ tenet ad credit⁹ salutē ita ꝑ ꝑtm hoīes ꝑ mīdiū
ꝓpriam ꝑ ꝑ duos volūt contra alios ꝑtm ꝑtm rōnde prīo ꝓ
stād bona et fide nō ꝑtm mīdiū dei ciuitas complebit
ac accelerabit ꝑtm ꝑtm Sed dicit ex quo deꝰ ab initio
ꝑcepit mīdum dicit Crescite et multiplicamini et nō logit⁹ alicui
reuocabit illud ꝑceptū vi q̄ adhuc omnes obligat Et dicit
q̄ lex ꝑceptū d' mīdio a prīo datū adhuc durat ꝑ mīdum.
In lege reuocatū nō in ꝓhibet est quilibet admittens obligat

q̄ alīq̄ sit q̄ cuiꝰ nocua sit vt comodꝫ t bñ vꝫ ¶ Alia sit q̄ sit nocua alteri vt adulteriū et ad cōfricatorīa et hmōi q̄ sit nocua ḡnatiōi quoꝫ vīus impediret aliud sc̄d dicēt ab oī ꝯcessū Ita deo placeat q̄ talia ab aliquibꝰ d' ḡnitate ꝓhibeāt Et tale cād ē mīus q̄d ē ḡnitati nocīm ad ḡnationē sp̄ ad complemēt nīe dicēt Ita deo placeat q̄ p̄cepta ad hoc p̄ tutiꝰ oꝑent d' ḡnitate Et ita ad p̄fectū huiꝰ multitudinis sit nec̄ aliquid cōtemplatiue vite in p̄sēti q̄ maior ꝑ multos impedit̄ non obligat p̄dicta p̄cepta singulos.

¶ Dubitatur an carnalis copula sit

d' integritate matꝝ ¶ Videt q̄ integritas mēbroꝝ dnē corpīt̄ q̄tū ad ee nīe et vite mīum · et q̄tū ad esse completū siue plenitudinis p̄fōnē ē d' necessitate mīum ꝑ ḡnationē ad nales. ꝓ ōnā ¶ Deo q̄ dr̄ q̄ in mīmonio ḡsistat et tria bona ēt officium et remediū Augīn vl̄ significatio c̄ ē d' duplici pena qua ꝓhibet ḡnatiōi xp̄i ne ecclā p̄ cadūtē · et hoc ꝑticulariter ḡsistit ḡnatiōi ḡnerāl Ad hoc dicendū q̄ significat cōiunctiōn xp̄i et ecclē p̄ nāē cōformitatē et hoc ꝑ ead carnalē copulā Ad tertiū dicendū q̄ ē mīe ēdūcatiōis et somti · Aliud ē ꝑcedēs prolis Ad tertiū dicendū q̄ remediū ad q̄ cōtinet ad q̄ ḡnatiōi ꝑtinēt ut sit nō in ōne mulieꝝ nō desit Aliud q̄tū ad ḡnationē ut sit vīus multos ꝓficiat q̄ amoris prolis ꝓcreandē ꝑ mutuā cōmixtiōnē ꝑ ḡnetat ꝑimū · significatū ꝑmū officiū et ꝑmū remediū sit in sacīs cōiugij q̄tū ad q̄ntū ad amorē Ad aliud q̄tū ad cōmixtiōnē corporū / et ꝑmū ē fuga mīoꝝ q̄tū ad ee nīe / 2m q̄tū ad esse plenū et de his mīmo ꝑlocutus intelligit̄ ḡsistere huiꝰ mīi q̄a adhīt fuga ad ꝓcreandā ꝓlem ꝑ

¶ Dubitat 2o ad cōsentiendū mīmoꝝ

requiratur et sufficiat cōsēs vtriꝰ et mulieris absēs ¶ Videt̄ q̄ ad hoc q̄ sit cōtractꝰ mīmoꝝ in foro q̄ste et dei requirit̄ ee q̄d mīm cōsēs vtriꝰ ꝑ ꝑ mandatū 2m et ꝑsonā ꝑsentē tua mor et nīa dicta ōnia cōsensū requirunt ee. tua ꝓpria fides q̄ngata Et ꝓbat ⁊ et q̄ sponsi se hñt ad lucē exteriꝰ ad baptismū ita se hñt ḡsensus cōs ad hoc sa. ¶ Dicēdū q̄ aliquis absentiā exteriorem cōsensū no mīm deus cōpe ꝑsonā q̄ laudē et debitā fidē / hō esset baptizatꝰ ita ḡsensus cōcubine sīt inferioꝝ cōsensū mīmoꝝ nō sit ad mīmoꝝ ḡtiatē requirit cōsensū virilē ¶ Sequit̄ vñ

[illegible]

[illegible] in isto sacro sicut et in aliis aliis [illegible] deus instituit ex
illo consensu interiori ipsum sacramentum sed exterioribus actorum signorum
significativis ipsum consensum interiorem et collationem gratie non sufficit
consensus mentalis tamen ex parte unius [illegible] ex nullo parte [illegible]
quod matrimonium consistit in mutuo consensu [illegible] ille [illegible] dolo non
est a pecto [illegible] et ignorantia. Sed dic quod [illegible] ad indicandum
[illegible] que [illegible] [illegible] Si exprimit
consensum [illegible] ut dicta [illegible] in modo [illegible]
si etiam consensus interior [illegible] illa indicat [illegible]
esse matrimonium [illegible] presumptione [illegible] signa probatur [illegible] fuisse con-
sensus sed [illegible] dolo puta manifeste deprehenso vel [illegible] ut
dicit [illegible] in [illegible] [illegible] causa [illegible] quod [illegible] indicat
[illegible] et [illegible] et presumit dolum non esse [illegible] mani-
feste apparet quod [illegible] quolibet presumendum [illegible] bonum vel probetur
contrarium. [illegible] si talis in quo [illegible] consensus [illegible] copula
etiam cum prima contraxit cum alia illud [illegible] est verum matrimonium
non debet redire ad primam quod cum illa [illegible] contraxit sed
potius [illegible] sustinere [illegible] censuram ecclesiasticam. Item si non consen-
sit [illegible] quantumcumque eam cognovit [illegible] quod [illegible] non [illegible]
querit. Ideo [illegible] de novo debet consentire in eam et exprimere
hoc cum muliere [illegible] verum matrimonium [illegible] quod etiam in foro
[illegible] compellitur eam redire ad primam [illegible] in hoc decipit in
iustitia [illegible] decipiat [illegible] Sed ille [illegible] potius excommunicatio-
nem sustinere [illegible] ad primam [illegible] redeat vel [illegible] in aliasque re-
giones longinquas fugere ne scandalizet. Et si [illegible] parie-
[illegible] cognitionem et debet se gerere [illegible] cognitam et ab-
[illegible] ad aliorum [illegible] ubi hoc est notum. [illegible] quod [illegible]
consensus tacitus [illegible] mentalis non [illegible] ut [illegible] expressus non causat
matrimonium [illegible] quod [illegible] matrimonii [illegible] : [illegible] est quod
sit sensibile signum [illegible] requiritur [illegible]. Item [illegible]
[illegible] ad modum obligationum in aliis [illegible]
[illegible] quod non [illegible] in [illegible] voluntates
suas [illegible] verbis vel aliis signis. Ideo [illegible] quod consensus
matrimonium efficiens verbis vel aliis signis exprimatur ut se
habeat [illegible] verborum ad matrimonium sicut ablutio [illegible] ad
baptismum. Sed [illegible] si [illegible] mutuum consensum matrimonium efficit [illegible]
[illegible] dissensum [illegible] dissolveretur [illegible] illud ex de-
[illegible] [illegible] [illegible] quascumque causas [illegible] casus
dissolvitur [illegible] de dissolutione matrimonii quo ad vinculum
negando [illegible] quod illa indissolubilitas est de lege nature et suffi-
cienter precepta in nova lege [illegible] 19 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

quos dz ḡiugt ho no ſeqat mellugt quos ḡiugt ſtrictio vna
cuenc ꝑ cuenate reputo vel dym qꝫ hi no ſeqat ho ꝑñ apalt
Cod autemmta dma ſoluit ꝑ vñ gto mtlincang ho no
ſeqat addit ꝑ dcm Cod dm qꝫ milden oſumato mlto mg
ſoluit quitu ad victu ꝑ ingreſſo religiois Cod tm ꝑ alig
ḡiugm mortē corpale Iam cū ſuꝫ ſtū vna cuco ꝑ cuenalcy
ḡuerch ñ no ꝑt qꝫ ꝑte ḡiuꝫ. a qꝫte dmand in ſtculo ut
ingt cōmitto ꝑ ea qꝫ ſtuit et cuenit ꝑ mortē ſpūal ſtcli
ꝑt ſoluꝫ. dm qꝫ tale mcio ḡſumato ꝑt ſoluꝫ quitu ad tho
ad ꝑ religiū in greſſū qꝫ mutuo fñ conſenſu alto cio in
ſtculo remanēdo ſ no ſit ſuſpecty d ingtudine Ita fñ qꝫ vouū
roꝫmdtia cuitrat aliqd alt ꝑfitat qꝫ d gulos ginga
tory ⁊ cū ſlo. Si aut mlte qꝫ ita inuenīt qꝫ d ea poſſit dci
ſuſpect d ingtudine ſ remanerent in ſtculo ꝑfitua vic
ud debet ñ qd religiosū intrat ḡtuitaꝫ remanēdo in ſtculo
velit cuſtitate vouū ꝑtz vbi ſup et. c. h. qꝫte oblat ⁊
Si fñ vor d luctā ꝙcoꝝ cuſtitate no vouerūt ꝓfeſſiō
in religiosū ſtcte ⁊ ꝑtz fuit ad qd remouēdy tenet vadit
co qꝫ ſſe ꝑdca debet luctā credebat ſe poſſe in ſtculo ꝑ
manē qꝫ ing cgnouerūt alias cū compulſa fuiſſet relā
giosū intrare Ita fñ mortua fñ ad religiū reuocēt ut
hic. c. h. c. ꝙcoꝝ Si aut cōm voluntate ꝙcoꝝ ſue
ꝓfeſſiō in religiosū fecerūt ꝓfeſſo portat. ⁊ ſi admu
nitus remouēdus ꝛc redire ꝑtz qd penit nt ea mortua co
gat ad religiū. Lucti glo. ꝙte fñ ꝑtat ſ no ꝑfiat qd
vouit ꝙquo ceſſat impedimētū Alig no fñ poterit ꝙco
rum uocare ꝓmiſit cū ſuo ꝛcigd debitū quod in oīg ptate
erat et ideo quo ad hoc voto tenuit glo Luct ꝑtim Vlo vadit
aut no erat in oīg ß in ꝙcoꝝ ptate ꝛc d cōmūi Cui iuxta
Illa fñ decretal ſolū videt loqui d eo qui iuduit nouū habitū
intrē et no d eo qui fecit ꝓfeſſionē Dicit dñs qꝫ de
mulieꝛe intrante religiū cū voluntate viri vel cū quida
alio creditis viri ſui ingrediēdi habitū religiōſ aſſumſit ⁊
ꝓfeſſiō fecit et ꝑtz recuſo viro ſuo ad cū reuocata extra
d cōiug. quoꝫ. Placet qꝫ mortuus vō no cogit redire adhuc
ſtrictū fñ cū alio cōtrhē no ꝑt qꝫ ꝓmiſſo intrādo religiō
ſt no opactuꝫ cū eis debitū qꝫ erat in ptate vxis Vnde
quis remedia teneat redd debitū d fñ petēti no ligat Verū
ꝑtz no ꝑt duci vxem ut hic fñ in predicto decretali Sic de
uiro reuocato Quod mulier cōſumato et rato ſolū ꝑ mortē

tocyale ſolute quo ad vinculu matrimonij qr in illa ſoluit et
Wbeat ab dñi obligatoñ matrimonialj qm habit ad alterj adhuc
actu manens fuisset et obligata de nouo vinculo matrimonij qr
adhuc vinculo caritatis esset inde plg vacco mortuo obligata
qm alter qr obligare matrimonio posset erg ad apud dñm ordinj
et demonstrij Quorum ſ vincula vxoris vre mortuj mandato
ſe reſuſcitare nō potuis qsit mulier iſti vero obligata qm alter cui
augr et illud actu adhibendo vinculo accepisset mulieres de
reſurrectoñ mortuos suos. Mtr ſic mortuos suos ſ filios et
amicos vel ut ſ duos accūmtr d caritatis obligata vel ex
voluntate conſenſu continendo

Dyr d sponsalia tenuerint dicat

futuris nuptiis promissio valuit Et qd ſic qr talis coniugij in
quibus copula p vim d futuō nō fiat multoꝝ ꝑ multos pmis
ſionis q promissio de ſponſalia affirmatiue ut dicat ysidorus
Et aut promissio h duplicat ſ abba et sub qdam Absolute
quoꝝ modo primo promissiones ut acceptate in nichi et equales
Modo dato aucto ſponſalibus ut pceda vel aliqd hmj 3o an-
nulla sub auctate 4o institutione matrimonij Et aut fiat dicta
promissio sub qdam distinctione d qr aut qr qdo honesta
ut dño ſ punitis placet et tūc stabit conditio stat promissio
Vlo stante nō stat Aut qr inhonesta et hoc dyr qr aut d
qua bonis moribus ut ducat te in vxorē ſi vera ſtercoris ip-
sum tūc nō contrahebat hmōi ſponſalia Aut no qr qua
bonis moribus ut ducat te ſi fuerit mecū conſentiens et stat
sua promissio Sed tollenda d conditio Ider dit Et expresse
missum ſponſalia obligat vnus alterū ad matrimoniū contrahen-
sub pena pcia mortalis nisi legitimum impedimentum interueniat
Et 2m hor dicta cogit in futuris penitentia pro pcio In alijs
aut in quibus plus matrimoniū hēt in tractatu Johis andree
sup 4o decretalium et p hoc dr ꝑ 1m septimum ut dicat
Et ita tenuit a iud determinatū ſponſalibus contrahendis ut dr
d ſpon. in pub. ſ. hoc. et ſ. actum Sed qr ad hoc quod
contractus requirit consensus qui nō ꝑt substitui ñ alterius
pre dicit intelligat quod nō ois agat qr etatis insufficientis
nō admittat 3o q 2. ſ. ſponſalia Vñ si mulieres appinat
ad tres septem contracty ſponſalium hēt volunt qr 2m arctat
2o plus qr parum dēt michi qr ē vidit ꝙ d ſpon. pueri
hēt aut approximatus a quibus determinat in nichilo Sed indig
est qr determinet ſm quosdam contrahendū qr in quibus plg

actoleat⁹ usus ꝯ qua in alys ꝓsertꝫ ꝓmissa ꝑ publicas ho
nestas instas qui induxit et illa imposuit et dicimit minori
usq; ad qtū ꝑdlta q̄ nulla g̃ sanguinis vna ampliꝰ illa
duxe possit nr aliqua consanguinea mulierib⁹ dlis q̄ vnū
tm d̄ spon⁹ ⁊ sponsa. Hic aūd minor 20ti et tuo g̃ suma
tū induat publica honestate impedict⁹ et dicimitz minori
nū q̄ d̄ eo qui cognouit corpꝰ g̃ sanguinea uxoris
sue ⁊ᵒ defuncte tuc et socie impediri legalis et nō
publica honestatis nostre.

Dubitatur cum solus consensꝰ vir⁹ d̄ puta ꝓpssus con
stet minori ꝑ q̄ste ut patuit q̄ pena reclusionis
dispensationis.

Du⁹ an de futo consensus per vā
defuto q̄ꝑ constet minori. Videt q̄ nō q̄ ꝑ hoc solū fit
ꝓmissio minoris ꝰ ꝓmissio implet q̄ minor sit vinctus
et ulli inde ꝓmissio nulla mutuo tradit q̄ promittit.
Sed in minoris q̄ mutua tradit ꝓhib⁹ oritur ⁊ᵒ dub⁹ q̄
consensꝰ d futo ꝑ vā d futo ꝓpssus et incarcto forcia
nō facit minorē q̄ incarcerat⁹ in firmat nō mutat ꝓbi
Sed vā d futo q̄ cum significatio nō sit ut faciat minorē
nr ꝰ aduncto incarcto faciat ad cās significatū matri
Sed adducta carnali copula facit minorē d quo ⁊ᵒ dub⁹
loquit d minore quātū ad foedꝰ constit et ꝑm celebritate
copula carnal nō sit q̄ ꝓficiat minori ꝰ sponsalia pos
sunt ⁊ vocata d futo si consensꝰ minor⁹ desit ꝓh q̄ vocata
d puta expudicia consensꝰ ⁊ consensꝰ matris d esse nō faciat
minorē q̄ pena q̄clusionis cum consensꝰ ꝑ vocata d futo ⁊
ꝓpssus Sed loquit d minore quātū ad judiciū erit q̄ judi
cat ꝑm ea q̄ forus ꝓhibet et ad nichil expssus possit sig
ficare consensꝰ cum copula carnalis tuc ꝑm judicū erit
carnal copula consequens ꝓmissa minorē fiat judicat
nisi alia expssa et manifesta signa dolꝰ ut scandali appa
reat etc q̄ minor ꝓsumpt nō sit vel vir⁹ usꝰ q̄ ut
judicat⁹ qui nō nouit occulta corde judicat ꝑm ea q̄ ex
terius patet ⁊ᵒ dm q̄ solus consensꝰ d puta ꝑ vā d puta
expssꝰ ut ꝑ alia supplicia signa constat minorē Et.
Sponsa sponso admissa ad carnale copula excedes cū maio
ri nō consumat q̄ ꝑm nō velit excusat⁹ a peto nr aliqua signa
scandali appareat sicut si sup ritus distinctis condictis mul
tum ad nobilitate ut multum ad fortitud⁹ ut aliud signum.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ita dat ꝑtas corpis dñi ut no possit illo vincta dari alteri
Et cond ita dat ut ipe habeat potadi et nota sit reddit ꝑtis
ti mis moriat mdo ꝑ solone voto religionis ꝛ ꝓfessionis
religiosi Et ergo illas mutuo ptas corpis volunt votare
copule ginalis tue consensu qui causat huiusmodi est esse
sus in copula ginalis in consumacoem duo tñiunt ptas
ita qd nr ꝓhato nr solemni voto possit petoti adnullari

Dubitatur 2o. consensus expti ad

rectu typus ex pacto ꝑ ea d ꝑtis constet mdom Vt ddo ergo
corpus te ꝛ nota usq ad dcm duos hoc qd no qr requisit
consensus vocis multor sunt exoca expsse tt est hoc ex d
mutuo ad utrq qr vestis gaudet illo mutuo traditione
ptas corpis dr Mt. 19. Quos deus ginxit ho no separet
Et hoc verū est ad copulatis ꝓma qr oppo esset contra
bonū prol q no ita religiosa et disciplinate educaret
2o esset con bonū hois ꝓles corpis mutuo se 3o quia
ꝑ copula ad typus no solum ad sacrū qr tale copula no
significaret in dispositate hoīs no a ꝑsona filij dei ut
humanitate vnit ecclie ad xpm Ihm 2ꝝ bū 2o ꝓtulit
ꝑ quod a sequit carnalis copula fit mediū medium qr
videt ꝛmutiasse diuino typo

Dubitatur 2o. consensus ad matrimoniū

Videt mdom ꝓmo ddo ꝑ rationes Na stat qđ arguit
ꝓmo quia ꝑ dat rationē ut quos ponit vagos ꝑ. Si do
volunt si vagis et hoc nisi q tacto suspendit. Quod ꝑ
stat rationē d hys q ono mundo stat notia et alias mu
mundi impedirent ut ꝑ ob christiana aut ꝑ no ob affinis
et ob sanguinis et hmōi et hoc tam rationes dat natu
li oppositū ut videt mdom 3a qr alia rationes ꝑ
tua notia stat sed ovia cuius ut ddo contracta tam ꝑ
sol ducit cuius contracta qr mdom qr ꝓm ⁊ 4. dis
2g hg tñ fiunt stat ad genera in suis causis Ideo qr
rationes ynagis et honesta ꝑ ꝓt apponi a no apponi 3z
ut ꝓpe mens volunt ut dicit in tex florent 3z ꝑ appone
suspendit mdom nisi in casu ydeo ni matrimoniū vnitas de
facto ut carnalis copula fuit subsecuta qr tūc tales videt
incepisse a deo ex ꝑ rationes oppositas ꝑ illud 4.c. sup
ra 4.c ꝓmo. Ad 2m rationes in hoc ꝑ in con subsi
mdom ut ꝑ finis fornic ut hoc matrimoniū 3z ꝑ appone
debet Ideo pro vo adducta a tenet mdom ex ꝑ rationes

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Quibus ex rebus contracte

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Quinta dñi Joh̃is Querit vtrũ
ad impeditũ matrimonij requisit̃ consensus non sequit̃ nisi
copula Nouũ ꝑm̃ bonũ exẽs pt̃ qñ dr̃ in ꝙsensu
matrimoniali Duo tã psona Alio tã ꝓtestãt̃ psone ꝗ
qñ vnus tã psona fuit tollit consensus et impedit matrim
Cui ẽm consentit aliquid credit̃ ad esse aliud ꝑm̃ pñs
affectũ sub q̃ntũ illi dqua credit et in quã consentit
et ita non qñ matrim ꝑ matrim qui non est ꝙsens matrũ ad
Nouũ ad hoc q̃ adhoc sit error ꝓsona mutũ ꝑ qd dr̃
ꝓsona ostendat Una in aspectu exteriori alia in aspectu in
teriori Est ergo error ꝓsone qñ ꝓsona q̃ appet in aspe
tu exteriori credit̃ esse illa q̃ appet aspectu matrim cretã
non est et tal error facit ꝙsensũ voluntate ducti a ꝓsona
q̃ exteriꝰ appet ad ꝓsona q̃ mtiꝰ latet in mente qñ dicto
sensũ et voluntate sequit̃ ad aliqñ cognitũ q̃ ꝑsona ut
dicat Quidã aliquã possũ in cognita mentiqñ / quod in
tali errore consensus nõ est in ꝓsona q̃ exteriꝰ sensu ꝙsen
sus ꝑ in illã que mtiꝰ ꝙsensit̃ et ꝓ quo nõ est dr̃ ma
trimoniũ Si aũt est error ꝑ ꝓtestãs ꝓsone talis error
non ad tollit consensũ Dicto ut omo impedit matrim nisi
sit error qdãm̃ qñ error condens dirumpens impedit
matrimoniũ ut vtrũ sit ut si liber ꝙcubuit cũ ancilla vel cũ
cõ puo ignorãs matrimoniũ valid ẽ ñ nisi qñ ẽ Sic qñ
matrimoniũ vtrũ qñ error liber natꝰ et cã, si femina sit hoc
nisi pñqm simul ꝓtulit̃ cũ qdam consensit in cũ vel
in cã cõ vel facto l ꝓ reputãs cohabitare ut in dicto cã
sit ꝙ quinto Bonus ꝙsensus et cã admittit̃ ut sit ma
trimoniũ qñ ẽ Si qñ honestas Dicit
si servus liber cũ ancilla vel liba cõ puo cõtrahit qñ hic
tenet matrim̃ cõ nona q. ẽ. Si quis lib̃ et cã nichil qñ
tenet nõ est ꝙ error impedit Item cum melior qdam
vel pares nõ impedit qñ adhuc pnoc ꝓ ista obligatio exigit
Nec si pus contrahit cũ liba qm putat ancillã vel cũ ancil
la qm putat liberã nõ impedit cõ d. diuersus cã fin
fraus Item Si liba contrahit ignorãs cũ puo: secta in
fra xq. Puniuta vxor velit esse cũ co ꝑ qñ nõ vult Tunc
ꝑm bonũ compelli ꝺz ad consentiendũ Tũ si cum cũ illa id
m matrim tenet Item quicunq; diu cum mancat cũ ꝑ
ore nequid consensit dicitq; cognita contra ꝓsona vel q
dicit dicentq; vel d nouo assentire velit nõ est matrim et

ta cognita exercere pñt sepeau si d' nouo consentiat Si mi[nus]
manet et ea mutua restituet certa pñtia ei d' nouo
consensisse ¶ Tertio queri quia cor[rup]t q[uo]d est d' ordine ne mutuu
impedit meum Matrimoniu aut sic duo includit sz pñtias
q[uo]d quidem et mutuu petit aliqd adim[ple]n[dum] aqua meum est
stet primum tollit[ur] p exercere pñtia Sed[em] p[ro]z q[uo]d
qz hoc no pt[er] hoc petit sua recipis alia tenet sic q[uo]d
dim sua Et ita ista duo exercere spalia[m] meum impedit
¶ et concluso tenet q[uo]d exercere sine apprehensio exercenda quod
ad omnem rationem pñt requisita ad practicu fa[ci]end[um] apud alium
esse Et sic necessarios gdam in gne Prima q[uo]d illa pñtia
putet esse hoc Secda q[uo]d pñtia sua credat esse hoc[em] sz
est q[uo]d pte contracta Si pñtia grauis simplex duo credat
aliud eam se tenere ad hoc illa no tenet[ur] qz no vult dare
sed alia tempora retinet illud enim 3[u]m no est practicu
qz deficit consensus

¶ **Dubitatur si quis p libidine**
expleta deat ea q[uo]d pñtia mutui et alia pñtia sim-
plex duo teneat[ur] modo ipse p[ri]o obligabit[ur] Dicendum est q[uo]d
si 2a pñtia no det nichil sit q[uo]d meum no claudicat

¶ **Dubitat[ur] quid fiet si talis exponet**
dolum suum huic pñtie simplici ad ghoc no pt[er] recedi a practicu
et forte negaret aliq[uo]d q[uo]d sibi est nt pt[er] recedi dicendum quod
qz pte aliq[uo]d qz si dolum exponit dicit Scotus q[uo]d tali non debet
denunciari dolum dolo aliq[uo]d et recedi qz meliat et tunc ea d
posita pt[er] recedi Sed manente illa ofia mortali peccat ul
dando Quod si recedit peccat et ergo mag[ist]er nunc est mul
dolose contractus Sed d' dolose dat q[uo]d tali nonne debet reddi ne
peccet debitu qz fornicat[ur] Sed respondet pñtia hoc q[uo]d
suu corpus debet esse alicui pñtie hoc ei q[uo]d suu corpus et
ea commutauit debet ergo talis dolose illud exposito dolose mu-
tuu in aliud practicu Sed si talis ppa mea venit ad petit
ea alia ea illa debet manere et p[ro]mittit d' impune reddi al-
teri q[uo]d suu est debet in ppiam manum alicui pñtie q[uo]d
tenet sibi habere q[uo]d 22° de domicella ei virgine qm
debuit dotare sm ostendunt qui ostendunt dotare
virgines in tali casu

Quer[itur] vtr mr̃ maria & ioseph

fuit vm melom. ¶ Dr̃ primo qꝫ debuit beata virgo virginit̃ no[n] vo-
ass[er]e virgine ꝫ et vouit virginit̃ ppr̃ tres cas̃ primo ut esset
filia dei devotissima habitatrix templi ꝑpetua manendo et se
et prima voluit ꝑpetua aut rumpẽ voluit ẽsse in voto
virginit̃ 2o ut qꝫ esset mulierib⁹ gm̃ virginitat̃ laudab⁹
et imitab⁹ 3o ut m ea esset nobilit̃ et sanctit̃ pregulegu-
¶ Ad 11. dr̃ lex et ꝓphe usq; ad xpm ꝑ qd hec fuit ma-
ria ẽ no debuit vouẽ virginit̃ qm in se la male dicta
potuit et votu virginit̃ ad meli⁹ legẽ ¶ Ambr. et beda
go fuit ofirmẽ ve et nove legis Hier. amonia dicẽ augetꝫ
et ideo sapuit votu oꝫ nove legis mfuit venit tẽ vetꝰ
legis mfuit cordiꝫ apposuit ẽm ioseph et zacharias cor fi-
eius virginem 2o dm̃ qꝫ mr̃ maria et ioseph cas̃ sponsum
non fuit melom qꝫ dr̃ augꝰ. dis. 26. ca. 1o. vbi. esse coniugꝫ
assidue qꝫ si copula carnali no posset cum melom separet
qꝫ mr̃ maria et ioseph qm̃ fuisse ioseph cor no ꝑfecto fuisse
qꝫ raphael dr̃ die vnde ꝓpter eos fuit melom ut tanto
sanctꝫ et ꝑfectꝫ quo a copula carnali ꝛmunis ẽm in
dis. 28. ꝓbat autoritatꝫ qꝫ solꝫ consensꝰ ꝑfecit matrimoniꝫ
cor sic carnalis copula non fuit melom Et hec fuerunt
rone ioseph et maria ¶ Ad dr̃ Greg. lex vouerẽ primo sic con-
tingit melom qꝫ ut dicat ꝓpter dolore tribus dabo qui dicit
in lege illa tribus melom qd dr̃ qꝫ ꝓ tribus dicit sa-
pientias et ꝓ malitie stultitias vel qꝫ multi loq; sapiẽ
ter sunt ꝓpter qualem qꝫ dr̃ qꝫ vicesimas vicesimie
2o et ioh̃s baptista remansit virgines dicit hic virgines
fuit dom̃ ꝑpetue ꝓpter rationes ioseph sic ut qꝫ tempꝰ
virginit̃ qꝫ in discrimine et ꝓpe et ut dyalꝫ fallerat
¶ Ad hec virgo vouit virginit̃ quod fuit sibi illig vot fieret
rone rationis potuit Et tenet qꝫ hec virgo vouit virgi-
tatẽ quod optim et acceptissim no[n] in simie ꝑ sibi gratie
honestissima sic hac n̄ deꝰ alio ordinaret et n̄ ca ꝑcepta
mandata dr̃ mihi dicit ideo licuit ei ad familiar qdlibet
et mandata multos rationi sic vori fieri qꝫ quo no ab-
solute vouit n̄ illa conditꝫ apposuit qꝫ dubitaret an vel
let virgo remanẽ ꝑ an debet cor Augꝰ et hic hoc
in hac hec virgo ꝓposuit se ꝑpetuo votu virginitat̃
in corde ꝑ opus no ꝓcessit ora. ¶ Ad 2m Greg. absolute
vouit virginitate qm illa quod n̄ deꝰ alit disponat si deo
placet in ois voto quicunq; alto subiect et quod sic intesta

stat abstd voto & sic erat maria ab te nouit pregnantē
q ex illo cōcēpā & stīdo q ab angelo gabriele fuerat
q̄d fact & istud quō vidēd nō cognosco que sint istō mal
q̄ premissima dispositat vl vndē mihi q̄d sc cognosce
dam a vno // aduc in cōiūcē potuit meiom sīr illig vorip
udicō q̄ in contractu matrimoiali ēt mutua datio corporū
ad copulā carnalē nō nisi sub q̄dē implicita sīs si peta
vñ contractus sū ppositu stat voto castitatis voue cōt
hut nr hoc pudicat voto castitatis / posito casu q̄uactā
meom̄ nisi alia condicō ponā & effectu / & v̄ q̄ contrahō
simplicit & mihi q̄d petēdo & ille pudicat voto castitatis
contractu meom̄ Sed hic sunt tāl circūstiā q̄ q̄ q̄d d.
gelg nūciauit ioseph debēs chr. 1º Noli timē q̄ accepi
maria cōiugē tuā hoc multo fortiq̄ ymo indubitāt gelū
q̄ & angelū ill & mīte q̄ dēd fuit maria cognoscendā
aduerta Noli timē accipē vxē ioseph nūcio hoc spūs scī
dabit nō sed custodē et iste pregnatus q̄ tūc pacē voto
ḡtiuat / Item si ḡtiatus q̄ sponsa cū maritato & pgcā
cōiugē ppetuā ḡtiandā vī ḡstudet illi q̄ cōsuadet sponsā
la contrahēdo d facto p̄ vā & puta ut ḡtiaret fidē mihi
nūcio / vt ut ḡtiaret fidē / stat aūt ḡstudet meom̄ debet
aūciat ad reducēdū & sīl haec dicta ptās sui cōiugis
vel cōtractū meom̄ rata & in ea intrare mihi deūdi ius
fuit et ego pte sui / stat & hoc q̄ stat illud mihi ppe-
tue petitū Item aliud ubi hic ptās cepit altig ḡuis
q̄ & mediū fuit & data in defectibus et in nō pt hec ne
hic usū recepit illig ppe potīs sed & petīs pt ppetue ph.
bere usū stante ptate data meom̄ & mihi magis sīl
ppe aliqm ex honestā pt hoc // Et cōtra dicit Bonauē
tura fuit de tribu Iuda et inde & nube potuit ioseph de
tribu iuda / fuit ergo pater Joachim qui descendit ex ma-
tre sua de tribu iuda & daniel ca. 9 ubi posuit genologia
sancte dei genitricis / de tribu Iuda q̄ pater matris eius
ex cognata fuit elisabet // Item arguit secundō q̄ euāgā
ducit ioseph stirpē de tribu iuda q̄ nō esset verū nisi
esset maria de tribu // Item illud mihi nūquā ve-
similatū q̄ beata virgo de nobili virgo & ioseph pau
per fuit pro patatu vt dicit augē in fine hui distinctiōis
quod ioseph apud se disposuit secundū euāgelium nō

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Octa dis. 31 quecut vera
sint sm vera bona meum q̄ pont nupc in lege sp fuis
pcepta et sacrm Nouū ps angelon q̄ euangelio ca.
d ysaie bona et ysaie ? sunt Est aut duū ptū rey sp mutue
ca ut fide et ch̄ustica ut finis sp exaltg et ppinqui et
Monstare qt pōt regulariter q̄ adhuc ordinā ppinquio
accipiebā ? meum q̄ illo vinculo relicto q̄ pmo contractu
cum forma indissolubili et de sacrm pcepto ch̄i q̄ significat
indissolubilē vnionē xpi et ēc Ista sacrm sp ipa indisso
lubilitas aut hec acta sacrm est bonum meum, q̄ cui p
fidē prima et fidei ordinā ad meum ad actū exercendū
mutuo reddi ? patet ā qui petit qt petit q̄ illa ob
ligatio mutua potest in multis / vltiō ? fidelitas sine
ministra ad actū ad q̄ exigēs obligat ventre et cui bonū
ch̄ustianū tamq̄ finis ppinqui / vltiō illi actus ordinat
ad procreandā pleni debite ut relinquat educandā ? sup
est bonum ch̄ustianū meum tamq̄ finis pōlis Sit quibus pli
q̄ sacrm stant ? actū est bonum meum primū mutuū ut
forma / fidei . ? fidelitas mutue reddendi debiti actū est bo
nus ut finis ppinqui primus Bonum mutuū pōlis / bonum prolis
est unus bonum ch̄ustianū ut finis vltimus pōlis Ecce ista est
vera Nouū quo vltimo ppm Gaudet est finis q̄ viatores mu-
tuo obligat se ad copulā carnalē salte subiacere si pe-
tat et exhortando d̄ no peccādo ? paucissimis hec Gaudet in
illo actu carnali prima hō magnus bonus sp usu rōis pōt
phus Aristoteles Tali nequit actus fungi nisi sapiēs
sapiēs sp augēs pro d̄ mitia Nulli aut ētati licet
det se obligare ad aliquid in quo sui malū patet mi
ser ? aliqd bonum recōpensans ligat nulli det rōnē ma
trimonii nō sunt de aliqua bona recōpensanca ista actus
ad usus rōis hec bona datur a sacrm recompensanca illi
actui carnali et sup bonum fidei prolis et sacrm Unde qui
nebuat se privat se usu rōis sine tali bono et petit
q̄ ergo illi actus sit ad tali indissolubilitē q̄ hec dī sacrm
et pro bonum prolis sp pro prolis generandā ? educandā
ad cultū dei ut pro bonum fidei sp pro reddendo debitum alii
et nulli aliō modo sua fidelitas tuc pro hoc illi actui
carnali excusat ut fiat sine culpa ? tuc circa dia con-
sulatis nuptialis si salte alie circumstancie circa assistūt q̄d
requirit Bonum est in q̄ pro statu innocentie fuisset circa usu

bona ꝑ no exclusiua ipsius actꝰ reuocatiue qr ꝓut no sussꝫ
amissio usꝰ ꝯmis ¶ Quor cognoscit mulcte cui no est m
dissolubꝫ Quasty ꝑtat ad excusat ignorare domicilꝫ ¶ Cor
luct in sopno ꝑuct no usu vsꝰ yuo ꝑtus mtissima et qo
tsitue qm in illo actu in eod die alq bona excusatiua sꝫ
ne rectas et ꝯformatꝰ organoꝝ qr sn sopno qt mā uici-
o sonstrar debitas et ꝑ grīs impedimentu mtellctu qr
mtellctꝰ impedit ꝯfatus ad impedita Aluꝰ dr qr quis no
ꝑpē patr dagend in sopno sic in isto actu qr plg sogend vi-
gora ꝯmtellctꝰ ꝑg actꝰ ipsi obsta ¶ Ideo ꝑ illud actꝰ no ptꝫ
primꝰ quis illo bono God et redditꝰ mig apty ul alius ad
illud ul ad alia ꝑg illud actꝰ oppꝫ aut qt in sopno ¶

Dubitatur 2o quid hec tria sint

in quibꝰ mdomio ¶ Circo quo sm qr sacrm et ut qt bonū ma
leudny no acꝯ qr sacro no. lc. qr illud qt gdda sensibile
illa aut mdissolubilitas qt quod sꝑcale in mctibꝰ ꝯtinetur
Sacrm ead mdomy statu fidei qr cosistit in fide h aut
mdissolubilitas mctor et qt in ista quarto et ꝓmanēt Hāc
mdm qt ead dispo ad gratiā mdigne suscipientibꝰ adqui
dꝫ gratiam audꝫ no aut ista mdissolubilitas h ago mdissꝫ
lubilitas qt mtrinsecꝰ bonū ois rhudny nouꝫ logꝫ ita qr in
ꝑple qt qsꝫ mdom formaꝫ sn illo qd qt fide aut Alia aut
bona duo no sup mtrinseca mdomio nt ntrā formaꝫ ꝯ Et
sup sn nrā in obligacōe et oretuaꝫ bonū qt qr fidei sua
de in actu voluit quasi qd sua ꝑ et no dando alii alie
nū qt ? in obligacōn mctm qtū ad negatiuꝫ salte qt ? ad
hoc ad ꝑ et ꝑ qtū aut ad affirmatiuꝫ obligatꝫ dico
in respectu ꝑpone tr no ꝑuas fidei ꝑcat mortalis Circa
bonū sn prius qr dr in obligacōe sn sub gdone Si queritꝫ
ut ꝑtans sustinat et religiose edificꝫ et dco qt ? sub ob
ligacōe prosit et ad sic no sufficiat illud bonū studio
si ¶ Circa cōtingit sub gdone aliqua repugnare alicui
storꝫ ꝑtui bonoꝝ michi facit puta cū primū acci
pio te in meū dom orrat magis placet ¶ Contra accipio
te in meū ut no ꝑueniat ꝯ ꝑuare fidē nr negatiue qn pos
sim ꝓficere meo arbꝰ cōtingit ¶ Circa 3m accipio te in meū
si ꝓcedas vera structura ut no ꝑueniat meū in ꝓcedendo
tantū veroniter tr no qt qr isti qrerent no sup mdomia
les qr ad rem ꝯ sub illa gdone ꝯ sit gdonales ꝑ im-
ꝑple ꝯ qr sit mdomales sub illa gdone q repugnet ꝯ
tractui mundiali obligatꝰ cū ꝓdicte sup d nāte et.

cuncia mysonij ut dctm est Sed illa ydeos illas destruent
tmo sue ⁊ mea capitra tanquā cōtra ꝺm et ꝓhibeo supra
ros sb xpo ꝺ inflacōn in meiomo sub illis cōmdatibus ꝺco
quicūq; attemptat no solū mortalr peccat ꝫ obligat ad ē
tnā ab pena mutuo vncture vl ꝺtracty hm vbi est cētra
pytas ad bonū proles nō ꝺr acty ymaginabus mlto ꝯgruens
⁊ illud bonū Sed tc alia tuo bona ꝯgruā et tuc meiom
est tm in reatmalū ⁊ nō in offcm

D m meiomo fidelū no ꝯtrario

no bonū meiomij qđ ꝺr sacrm cui sit dyssolubile ꝓ mysticū
ymagoms ut supꝰ dctm est ⁊ in illud est meiom ratiō ꝺr
Grotg in meiomo tato cui ꝫ cōiugis mtrdat ꝫo ꝯstrue
in reatmale apud ꝫ stat ad ydolū adiolac aut ꝯsua
soy no ꝺr accmodat ꝫ ymaiaū ptatꝫ no ad tpus ⁊ ꝓ
suo ꝓcno ⁊ ad dies vite Alioqn no esset cm meiom
nouꝰ legis et ex dictis ista aut̄ cōiugium indyssolubile ⁊
autoritate superiorꝫ sb ꝫ morte nullo alio ꝯiugij vl
ꝓ cōuersacōj seu relaxacōj illius qui statuit hoc esse indys
solubile xpus aut qui illud indyssolubilitatē induxit ostq
reprobās pro lege sua recipiēdū mosaicū ipe relaxauit aut
ista indyssolubilis qm alt ꝯiugū quia ad relaxacōj nr abas
erraū hoc approbauit nō xpus instituendo et hoc bñ ex pcto
xpi vocatꝫ iohs cōtra ill ꝺ murgyt Joh 2° hoc sb erroneū
tatꝫ est sicꝫ allegauit ⁊ alij sti pres

De actu meiom dubitat an acty

meiomale fiat quāꝫ meritorie et sb pcto ad ꝺm primo q̄ nō
pyta est dare q̄ acty meiomale quo ꝫlibet ꝓcreat sit ꝺtr
illiacty ut in q̄ modū vncturꝫ in semine nō possit. pty q̄ sup
posito q̄ tamē ꝓcreat sit adhuc bona mstituta mysyce est ꝺ
ce quē primū ad cōseruacōj hāc creat ⁊ ad quā nō indi
uat finē vltē mala Sed melimaū nē est ad plus procreā
acty ꝫ quā nā spōs sponsa cōsiuat ⁊ acty illic ꝫ quē plus
ꝓcreat nō ꝓp esse vltē malū ꝫ est bū cōstitutū ut bū stat
et sb pcto Sed ꝺm q̄ acty meiomale aliqū est mitrenib
ut q̄n est acty vncturꝫ puta relaxādi uel instruēdi et sit cū
ꝺcentate Pro quo ꝺm q̄ acty meiomale ꝓp fieri ex
multis cās primo ad reddēdū debitū et tunc est acty iusti
ne et q̄n est sb cōstantinatꝫ est mercē bonū ⁊ nō ꝺ
petri deo ⁊ sit sp cautate Vel aut sit cū hor in caute

tuc ꝙt mitoꝛug ¶ Secundo no ꝑt ſeꝛa cõ prolus ꝓcedde ad deꝛ
cultu et honoꝛe ſui ꝙ tuc ġneꝛaliꝫ cꝛiaꝫ alys ꝛaſtatys ꝙt
actꝰ moꝛaꝭ bonꝫ ꝛpuꝫ ꝛeuocatꝰ ꝛeligoꝛiꝫ et ſi ſit in hoꝛ ꝙ
ꝛtitata mitoꝛug: Tꝛcio ſi quis accedꝛ ad ſeꝛa cõ ꝓlis ꝓcedꝛe
ut talꝫ mitiaꝛ ad pompã nũ et cꝛiaꝫ ut ꝓlꝰ ġſtituat ſi
ꝙt fœmia ꝓcat moꝛtꝛ in illo actu ꝙt malꝫ finꝫ illug ſta
tut ¶ Tꝛcio no ꝑt ſeꝛa actꝰ mũdiaꝫ cauſa in ġneꝛa ꝛa
tãe ſꝫ mſa ꝓuta ſi timat ꝛne ꝙ tꝛaꝛ in ꝑtm ꝛui alia
mulieꝛe ꝛ ſuã cognoſcꝛ et ꝙ ſoꝛ cognoſcꝛ ſuã ut ꝛupꝛa
ngneꝛaꝫ ſic d mulieꝛe ꝛctm caꝛa talꝫ actꝰ ꝙt ꝛui de
lute ꝛtꝛuſtꝛanconatꝰ ꝙt moꝛaꝭ bonꝫ et ꝙt actꝰ ġneꝛie et
ꝙ ꝛtitate ſeꝛꝫ ꝙt mitoꝛug ¶ Quaꝛto no ſit ꝓꝛ ꝓtanca ſue
nioꝛaꝫ ult in ġneꝛa in alio ꝗuga ꝛ no in ſcꝫo ut ſi ꝛne
mſa ꝙt conſtaꝫ et ñ mlto d tali actu cuiaꝫ Sed hꝫ mu
lieꝛ quã ꝙtinat ꝛuſtꝛ adillũ actꝰ ꝛceptatꝛ et inclinatꝛ
et ꝛũ ꝓcꝛeãda ſicut ſolet ꝙꝛ mulieꝛeꝫ ꝛtra ꝛeoꝛ nectꝛe
dat ꝙꝛ medicaꝛ ſi ſuccꝛꝛꝛ ſobitu petat Accꝛedat ñ ne
ad illã mitiaꝛ ne ꝛpꝛ lauaꝛ admġneꝛa talꝫ actꝰ ex
hoꝛ finꝫ ſtagꝫ ġneꝛaliꝫ alys ꝛtꝛuſtatys ꝙt moꝛalitꝛ hꝫmõ
et ſũ hoꝛ mitoꝛug ꝛſn fit ꝙ cauſa ¶ Quinto quꝫ ꝑt ꝗꝛod talꝫ
actꝰ cã delectaꝛ ꝗuꝫ ꝙt in talꝫ actu ſn cã ſcꝛiade ġne
ꝑtẽ moueꝛ ꝗa intꝛa quaſi eq̃ug et mulꝫ in ꝗuꝫ nõ d
ntelligꝫ ſn ut uidet illa mitiaꝛ ꝛ ꝙt uꝛoꝛ ſua cognoſcꝛ
cꝛiaꝫ dato ꝙ eſſet no ſua ꝛ alꝫena tuc moꝛtalitꝛ ꝓcat
et uolũ et ġgnoſcꝛ Tꝛcio aut ꝛne accedꝛ ad uꝛoꝛ
ſuã ut ꝛũ cã delectaꝛ ꝙt in ꝛta diſpoſitꝰ ꝙ illo accedꝛ
ad eã miſi eſſet uꝛoꝛ ſua tuc dicit ꝙt ꝑtm ꝛcmale ſtm
ꝙ ſꝫ plaꝛ delectaꝛ et ꝛm ſe hꝫ ꝙ in tali plaꝛcꝛa ſit
alꝗualis ꝛdinaꝛ ꝗuꝫ in no ſeꝛꝫat adꝛ ꝙꝛ aut in tꝛ
plaꝛcꝛia illa ꝙt ꝛdinaꝛ ꝙ cã ꝑꝫle tuc tꝛ actꝰ nõ ꝙt
ꝑtm ut ꝙꝛ ꝗuꝫ nõ ſtatut ſine ꝛtali delectaꝛe ꝛ ꝛm ꝓꝛt
et illã ꝙt idi ꝛdinaꝛ tuc illm ꝙt ꝛ ꝑtm Alys dicit
ꝙ tuc ſit ꝛcmale ꝑtm Tꝛcio omꝫ actꝰ mũdiaꝫ adhꝛ
ꝙ ſit moꝛaꝭ bonꝫ ꝛ ꝛꝛ ꝓꝛ ſicꝛi ꝓꝛ aliꝗ uꝛoꝛ finꝫ et hoꝛ ꝙ
ꝓlate ult mplete ſꝫ ꝓꝛ ꝓccatꝛ ꝗuꝫ ult ꝛtꝛactꝰ ꝛoꝛenſꝛ
tꝛꝛ in ſꝛ ult in ſua ꝗuga ut ꝛſi ſtꝫ finꝫ miſtꝛatꝫ mitoꝛ
ſtꝫ ꝑꝫ Tꝛcio ſtꝛ et mltiplicatꝛ et ꝓꝛo ad ꝛtꝛ ꝛmo ꝓꝛ
aut ꝛceꝛꝛatꝛ ſꝫ ꝛtꝛactꝰ ꝛmꝫ ꝗꝫ uꝛoꝛ ſua ꝛpat ꝛũ
ꝗn ꝛne ꝛ ꝛ ſcꝛiade ꝗuꝫ accedꝛ ad uꝛoꝛ ſi hoꝛ
ꝛdinatꝰ fuꝛit fuꝛ ꝛpletꝰ aut implꝫ ꝛ miſcdꝛ ꝓꝛa
tꝛ ꝓꝛolus aut miſcdꝛ ꝛtꝛactꝰ ꝛꝛemꝛatꝰ in ſꝛꝛ in ſua ꝗ
ꝗuꝫ ſtm ꝛne in ꝛtꝛdendo debitũ ꝙꝛ intꝛande ꝓlon ult

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Quia dubitat[ur] cruciat[us] v[e]l [illegible]
nr̄m sit reddē debitū petenti, vñde Gotty q[ui] reddē
debitū quingāle p[ro] utroq; duc̄ seu p[ro] duce fuit
sanct[e] memor[ie] duc̄ d[omi]na nr̄a tenet[ur] q[uo]d primo p[ro]p[ter] p[ro]les etc
reddē debitū q[uo]d duc̄ laudabile primo q[uo]d ad fine laudabile
ordinat[ur] sit bonū p[ro]les 2o nō q[uo]d q[uo]d actꝰ ingrat[us] ē se red.
debitū alīt q[uo]d stude 2o p[ro]p[ter] reddi debitū p[ro]p[ter] fornicatiōn vitā.
se q[uo]d q[uo]d laudabile primo 2o p[ro]p[ter] q[uo]d actꝰ ingrat[us] nō illo
reddē q[uo]d ingrat[us] ē q[uo]q; dep[re]hensus p[ro]p[ter] permutat[ur] hoīs p[ro]lat.
sed p[re]gnitudē d[omi]n bonū sit p[ro]les [illegible] 2o sit reddi
tenet debitū an ad hoc quis teneat obligatꝰ de obligato qui-
qd de quo q[uo]d dicit 2o q[uo]d reddē debitū q[uo]d actꝰ p[re]cepti assue-
matiōn exoletis ingrat[us] permutatiōn tale aliq[ui] obligat[ur] q[uo]d
p nō ad stupr̄ Deū adq[ue] qd actꝰ p[ro]p[ter] esse debita fornicatiōna
tis p[ro]p[ter] actꝰ aliquis aliqd ingrat[us] nō reddē debitū fungit
hoc duc̄ quo nō si quis quisit inde petenti primo alig
nō q[uo]d obligat[ur] ad nō reddendū cōmodo alīt primum fingit
in fornicatione uxorē magne si alīs tm fornicatiōn fuit q[uo]d
stellū publicā constituit puerō p[ro]p[ter] aliud repellē et sic amisit
inde petendi q[uo]d ex q[uo] Deus fuat sibi Ideo nō q[uo]d reddē debitū
fundata Hi aut vbiq; lapsi sunt tm pauca emendā pareñ.
data sub debita lim nō statim pg meliorē ratiōn hr̄ quis inde
petendi stand illo nō amissō q[uo]d in illo ingrat[us] p[ro]p[ter] quē debitū reddi
negligēs religiosꝰ a si statim tenet reddē remedi si indebit
facē ad religionē Deū pg ostendat tm inde petenti debitū
obligat[us] reddē sit addit Hostiē q[uo]d ut dicit q[uo]d q[uo]d grauiori fingit
nō primo Si layci d[omi]nica ē ut hic in lra nō 29
dist q[uo]d q[uo]d obligat[us] fornicari vinculo ad nō reddē ut si nō
posset vxor reddē n̄ exorandum meretrix nisi sit causa ostendit
vxori in vxore pugnat ut sit ad alterū ingrat[us] tm tenetur te
fornicari vinculo q[uo]m ad reddē debitū nō q[uo]d q[uo]d nō p[ro]labile
q[uo]d existimat[us] fieri nisi quot nisi alterū nō tunc reddē
sm maiorē propō tm quis ad hoc agit ut petens nō nisi
impossibilia que aliud posset excusare scandalū q[uo]m q[uo]d sacrificiū
celebrari mulieris et q[uo]d ut infidelium quod nisi impossibilia mulie-
re exuta menstruata ē hic debitū nō det reddi Sed in
quo recti arrident ad menstruatā mouere plerosq; q[uo]d nō in
flagitiū nisi q[uo]d pcto mortis magno nec q[uo]d p[ro]labile q[uo]d in lege
euāgelica q[uo]d q[uo]d lex restringat illud nisi sit p[ro]hibitum Et cum
lapsa quasi nō tenet scandalū reddē debitū q[uo]d nō sēm medi-
cinalē ppter q[uo]d posset inde incurrere lapsa Sicut p[ro]p[ter]

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

[illegible]

Dubitatur vi diebus solemnibus habetur

reddi debitum dicit Bonaventura quod potest reddi sine culpa dummodo reddatur cum do-
dore et displicentia quia reddere est necessitatis nisi causa legitima excu-
sat. Sed petere est voluntatis in sacris diebus et inordinate voluntatis
quia opus carnis trahit animam deorsum ad terrena sapiendum. Tunc autem
anima debet assurgere ad divina et sanctificari et diebus ieiuniorum af-
fligi. Ideo convenientius est talibus temporibus ab illo opere cessare et sancti
patres instituerunt non sed tanquam preceptum sed propter carnis lubricum
ideo nec ius petendi abstulerunt debitum dicit tamen magister coniuges qui
tam prolis tantum conveniunt vel qui exigentibus debitum reddunt de-
fendunt a peccato sanctitas coniugii scilicet ab omni peccato mortali et veni-
ali. Sed alias est peccatum veniale si fit causa explende libidi-
nis. Et tempus determinatum ad reddendum debitum non est solum
quando petitur expresse puta verbis sed etiam quando interpretative petit
puta quando vir percipit aliqua signa quod mulier vellet sibi reddere
debitum tunc enim vir tenetur reddere debitum. Sicut quando ex aliquibus
signis visibilibus que sunt expressa signa timetur periculum nisi tunc red-
datur quia ad hoc vitandum etiam ordinatur reddito debiti nec debet
vir avertere uxorem ne petat debitum nisi propter rationalem causam nec
debet tunc cum instantia aliqua propter pericula imminentia. Unde magister
licet omni tempore debitum sit postea solvendum non tamen licet omni tempore
petere de hoc habes plura in summa pisana in ly debitum reddendum.

Dubitatur vi matrimonium contractum

tempore indebito debeat separari. Respondeo quod non. Pro quo notandum quod duo
sunt impedimenta que impediunt matrimonium contrahendum sed non dirimunt
contractum que sunt tempus feriarum scilicet nonaginta quinque usque ad octavas
paste a dominica ante ascensionem usque ad octavas pentecostes ab
adventu domini usque ad epiphanie. Secundum est interdictum ecclesie in tempore tamen
feriarum contrahi possunt sponsalia et etiam matrimonium quod solo consensu
contrahitur. Sed traductio uxoris et nuptiarum solemnitas et car-
nalis copula tunc fieri prohibentur. De tribus tamen septimanis non
servatur hodie ulterius interdictum. Aliud ecclesie fit multis causis. Primo
quando alter eorum qui volunt contrahere alii iuravit vel promisit nubere
vel quia dicuntur esse consanguinei vel quia sunt usurarii vel excommuni-
cati. Rex illis sine dubitatione. Dicendum est quod illi quibus matrimonium est
interdictum ab ecclesia non debent contrahere si tamen contrahunt contractum est
nisi fuerit aliud impedimentum quod dirimat nec sunt separandi
si alias sunt persone legitime nisi ad tempus ad agendum penitentiam
quia mandatum ecclesie contempserunt.

Impedimentum xx

Circa dist. 33 ad Ruth 2. habe
plures uxores sit con lege nate et an sint aliqui casus
dicendu primo q[uo]d sit plures uxores q[uam] con lege nat[e]
lenge enim lege n[on] sit pro eo q[uo]d est gsonu legi n[at]e q[uo]d
sit pt[er] fraudem dispensato q[uo]d fiat casus Quem habe plures uxo
ores n[on] possit crimine q[uo]d sit mos. Deo q[uo]d illa gsuetudo
esset rabata dispensatoe diuina aliqua n[on] valuisse Sit ergo
propria d'ministratio uxoris illo n[on] est legis n[at]e Nec sic esset
specialis precepti legis diuine Deo esset augm habe plures uxo
res n[on] esset con propria q[uo]d n[on] esset simile precepti legis di
uine Deo si q[uo]d illud est habe plures uxores Ex illo pro
d'ministratio uxoris est non habuit sed diuina institutio negat unu
verbo aut his tradita sed corde nostra Esset et alia
ratio ad legem n[at]e q[uo]d sumus primi et in hor a sol
deo potuit fieri dispensatio p[ro]pter impios q[uo]d primi stet
publica fides et p[ro]pter ea precepta est alias ad diuina Deo
hoc quo pdem propria n[at]e oportebat primis ut maior
fieret multiplicatio proles ad cultu dei q[uo]d deinde Deo rendet
sich quo ad istas pte q[uo]d alii sunt habita hec plures uxores
et dispensatoe facta congrue adeo con pdem n[at]e propria
Dicimus q[uo]d tales gentes deinde q[uo]d primo principio legis n[at]e
ut in plumbo conformitas se habent cum alia pannus et rasu
sed variabiles n[on] pro precepto legis n[at]e non est d'conclusio
bus proximis q[uo]d se offerunt ergo intellectu Sed est gentes
diuina exceptio legis n[at]e p[ro]pter multas gentes medias Deo p[ro]
oportunitate tpm et p[ro]pter potuit variari alias primo
primi principii legis nature Sed oportunitas determinare no potest
ad quicunq[ue] p[ro]p ad conditore legis n[at]e et deo in illo propria
lus deus potuit dispensare et sufficiebat dispensatio facta pri
archis et applicat explicate facta mundo q[uo]d lex supra esset
in corde sicut quelibet lex ne Sed minoribus implicata quoq
dam specialis et cas exoute causa habebat ab pluri uxo
res hec sit cu q[uo]d paucitas fidelium ut tuc mundi esset
multitudo ad cultu dei deinde proles hmoi in bigamia
tunc est diuina q[uo]d ita est multis fidelium sufficeret est aut
ta nat tunc tunc illa dispensatio sed est facta mundo p[ro]pter
in illud legis n[at]e Tenet deus in causa una dist. 19. Tenet no
est hoc nobis tunc ad fide principale sit interpretatio fidelium
et add[it] Scotus si sit q[uo]d bello potest alia causa multitudo
virorum cadet et mulieres remanet posset tunc bigamia esse
licita Considendo prima instantia ego pte dominatu n[ost]r de

aliquid deficeret nisi approbatio divina que forte tunc fieret et ecclesie specialiter
revelaretur. Ergo dispensatio est iuris declaratio vel revocatio potius
et ergo deus legem suam de commutatione ista declarare vel in casu ista
revocare quando magis bonum provenit ex revocatione quam ex obliga-
tione. Tunc autem pauci erant dei cultores necessitas fuit multiplicare
cultores quantum posset quia in sola successione eorum mansit cultus
divinus et fides. Ideo tunc rationale fuit dispensare ut commutaret
corpus suum pro pluribus corporibus mulierum ad multorum multitudinem cul-
torum dei. Sic autem fuit dispensatum cum abraham ut presumitur et
quibusdam aliis patribus et adhuc salvatur iustitia ex parte contrahen-
tium quia contractus ille est ad bonum prolis tanquam ad finem prin-
cipalem et ad vitandam fornicationem tanquam ad minus principalem. Secundum
rationem deberent contrahentes sic commutare ut commutatio corporum
valeat ad procreationem prolis principaliter. Non quilibet pars in tali necessitate
debet aliquot velle de iure suo remittere. Recommutatio perceptionis com-
mutati per comparationem ad finem minus principaliter ut recipiat equivalens in com-
paratione ad finem magis principalem quam debet plus diligere et debet uxorem
una libenter pati detrimentum et aliquid remittere in potestate corporis
ut cum alia etiam habeat potestatem in aliud corpus propter procreationem prolis
tunc saltem quando finis principalis est necessarius et adeo est hoc ordinatum. Et
numquam fuit licitum plures viros habere unicam mulierem quia ibi minus eveni-
ret finis principalis et magis minus principalis quia una infra idem tempus
a pluribus viris impregnari non potest.

Dubitatur 2° sub lege mosaice li-
citum fuit dimittere uxorem et eam repudiare. Respondet Scotus quod re-
pudiatio in lege mosaica etiam fuit illicita propter auctoritatem christi re-
probantis illam Mt 19 Dico vobis quicumque dimiserit uxorem suam ex-
ceptis fornicationis causa mechatur. Item a principio coniunxit deus
et feminam contractu matrimonii ut ex verbo ade quos deus coniunxit
homo non separat. Dicit [illegible] dicit moyses permisisse ad du-
ritiem cordis iudeorum. Vel glossa inter linearis permisit moyses non deus
fuit consilium hominis non dei. Et magister in presenti dist. 2° quod hoc
fuit a moyse permissum non ut concederet discidium sed ut tolleret ho-
micidium. Idem volt augustinus in sermone domini in monte preterea ex
de dissertatione dicitur repudium uxoris veritas in evangelio reprobavit. Item
vel contra legem nature quam adam promulgavit Gen 2° adherebit uxo-
ri sue. Ex quo christus concludit quos deus coniunxit homo non separat
preterea arguitur ratione contractus matrimonii et essentialiter datio potestatis
proprii corporis alteri irrevocabiliter pro potestate corporis illius alterius vel
illo accommodatio ad tempus potest esse matrimonium. Sed si repudium
liceret talis contractus non esset nisi ad tempus quia si perpetue fuis-
set tunc repudiata mansisset uxor et illicite dimitteretur ergo

si requirendum sint testes in lege mosayca scripti quos nullum sint
milium ¶ Contra dicit Doctor quod est alia oppio quia dicit libelli et
repudiacio uxoris testata sint prout lex mosayce quia non
moyses legem dei promulgauit ergo non moyses sed deus scripsit
ut legis lator quod ipse quilibet ¶ Item lex non debet dirogare
ecclesie naturali probatur quia in alias finis est ecclesie diuersa
pudy Dicit ergo quod si deus dispensauit in bigamia saltem in
iustitia commutatiua ppter nostri finis pulcherrimi quia matrimony et sic
ppter magis exequi bonum vita dispensatum est illa gratia in regno
dei ppter magis magnum vitandi sibi mysorichidium et sic ppter aut
boni dicitur saltem aduersitatem gratuitam illud ad finem
si donet vxor applicatur ¶ ad hoc primo opponit Richardus quod
requirebant quod lege creatoris ubi reducitur quod matri
monium ad suum statum quod fuit in lege nature ut esset si
mul simul sicut dicitur fuit in bigamia et eam quia
ducit hoc ad diuinum cultum quod esset si non fuisset ipse
legis nature quod offendit si eam non fuisset ipse
quod lex sua Deus ipse dicit moyses permisit non dicit mat
ne in mixta propheta moysi esse quia nec alia pecunia
non solum sed quia in secretis est non alibi reuocat sit dicta
moysi Deus illa quia alibi sunt sed loquitur quod dicit ad moysen
¶ Ad hoc dicitur quod quia matrimonium est obligatum ypostasis Et
matrimonium finem quod per esse obligatum ad ipsa finem fuerunt matri
nia illicita ipsis dispensari quia matrimonium fuerunt
repudiauerit vinculum nec eam permisit quod non fuit eam vinculo
non timet sic matrimonium ante ab uxore ipse adhuc stant
quod Item tertio prima opinio tur auctor d' disticays dicitur
2o et malach 2o sunt istud permissio minor malorum que
sunt in mortalia peccata

De bigamo et libello repudij

¶ Circa 2o bigamus an baptm possit ps baptm ad sacros or
dines promoueri ¶ Dicit primo quidam aput ouicz quod bi
gamus siue an baptm siue ps est irregularis per malitiam
et ampliat sic opinio ad illud ut dicit 26 dis. arrog et
est casus ibi dicitur quod in bigamo dicit quod sup. 1o dicit
quod homicida an baptm non est irregularis ps baptm per op
pressa et glosa ibi Si quis vidua etc quod sup non post
baptm ergo a contra sorte si an baptm contrahit et hoc
rudy non obst Item irregularitas non est quia ordinis si
impedimentum ne quis sit apto ordinis et ipse et quo illi
competit ¶ Ad di quod ergo baptmus non tollit irregularitatem
ex bigamia et sic ex homicidio erat iusto sic iudicis et

nō qt pēm ꝑ ꝙ hoc nō qt vōrute sacu sed ex statuto cōe
volenꝫ illud pena remitti a illa nō ꝺn ex solo statuto oritur ha
ber ꝙ bigamus sit ān bapm sue ꝑ bapm qt irregularis
sit ex solu homicida ꝑ bapm qt irregularis cū nisi esset
ꝑhibitus sue statutu cōe bigami et homicide sue facti
tales sue ān sit ꝑ passet ad sacros ordines ꝓmoueri
causa qt ista qr homicida nō qt inhabilis ad ordines nisi
ꝑ theologos sagaciꝰ assis ꝑ que error dauid fuit ꝑhi
bitꝰ edificare templu dno Iste aut error tollit in bapmo qr
suppo ꝙ ꝝ lupo scitꝫ sit agnꝰ Deus et sctm fuit d saul
qm ante ꝑsecutor scitꝫ qt pastor sit sic illa ca inhabilitatis
in bapmo cessat ꝛ effectꝰ dct cessare Cū causa inhabilitatis
in bigamo ad ordines nō cessat qr ꝑ manet defectꝰ sacre
significationis ihm in libello repudij ꝑ scribebat causa ꝑ qꝫ
vm repudiant uxores nō in ꝑticali qr tuꝫ ꝙ fuisset ante
diffamata ꝑ in gnale et tue lucrit ꝑ cohe cū alia et talis
causa ꝑm doctores fuerunt treꝫ prima qr uxor fuit alborī
natus et foda 2ª qr odiū antiquꝫ in vnco fuit multū aggꝝ
uatū 3ª ꝑ timore mortis qr quat̄ quis ad matrimoniū cogꝫ
ercꝫ et ānꝫ error contrahentis cū alio potuit vm ꝙ cum
3ª contrahere ꝑ primū non

Dubitatur .V. virginitas ñ hereditꝫ

sit matrimoniū dm primo ꝙ dum meum ꝑ sententiā virginitas ꝙ
tue erat meum ad habitū diuinū cultū an ꝑ ꝙ diuinum ꝑ
pauitate hoīm a tue ꝑstruba meum talis homo malo de
in multiplicato bono gnē cū ut ꝙ diuinū licitas fuit omissa
nitas ꝛ tue fuit mag homo meritorio ꝛ ñ qd timebat ꝙ sperā
li consilio quis stū Circa 1mias a alias alij qr ostium ꝙ
stū ē ꝙ ꝝ melioꝝ bono ꝙ 2º dm ꝙ virginitas modernoꝝ
nō pcessit meritorio antiquoꝝ quo ad primū dicit qd qt
lancea, licet quo ad ꝑm attinet qd qt mirabile qr deꝰ ꝙ
qsulit virginitate tue assumit meum ut dict etia ex qd in
hoc ꝙ 3º dm ꝙ nō virginitas ꝑmꝛ ꝑfecta qt et melior
qt meritorio ꝑtz qr bonū aut melius qt bonū ꝛuꝑ Sed vir
ginitas qt bonū aut ꝑfectū etia ex ꝺcto xpi qui virginitatē cō
suluit et ea mēsa suauit et melior virgine elegit quaꝫ
virgine apto ꝑdicto cōmendauit ꝑ etia ꝑma ex ꝺcto
qui meliora elegit virgine sed ꝺcta qui nō intellexit
melius facit

Abrahā dicit. Nescitis quia ex precepto legis carnē circūcidere
spaniꝫ habuit aut abrahā cum ꝛ disputitur ut patet qr ꝙ fuit ꝙ
ꝑfectum ꝺcm ꝙ Deus q. Abrahā dicitur egisse quia ex ꝺcto depe ꝺcto legis
q. quod scribitur adhoc quia adhoc fuerat ꝙ ipse fecerat ꝺcm. Ita et ꝙ
Deus dicit ꝺcm q. Et ideo ꝙ ꝺcta abrahe huius. ꝙ ꝺcta abrahe quod ꝙ ꝺcm
scribitur adhoc ꝑtz ut patet deus ꝙ ipse scribitur quia ꝙ ꝺcm
ꝙ bene quando ꝑtz qr ꝺcm ꝙ ꝺcm qr ꝺcm quia ꝑtz qr ꝺcm quod

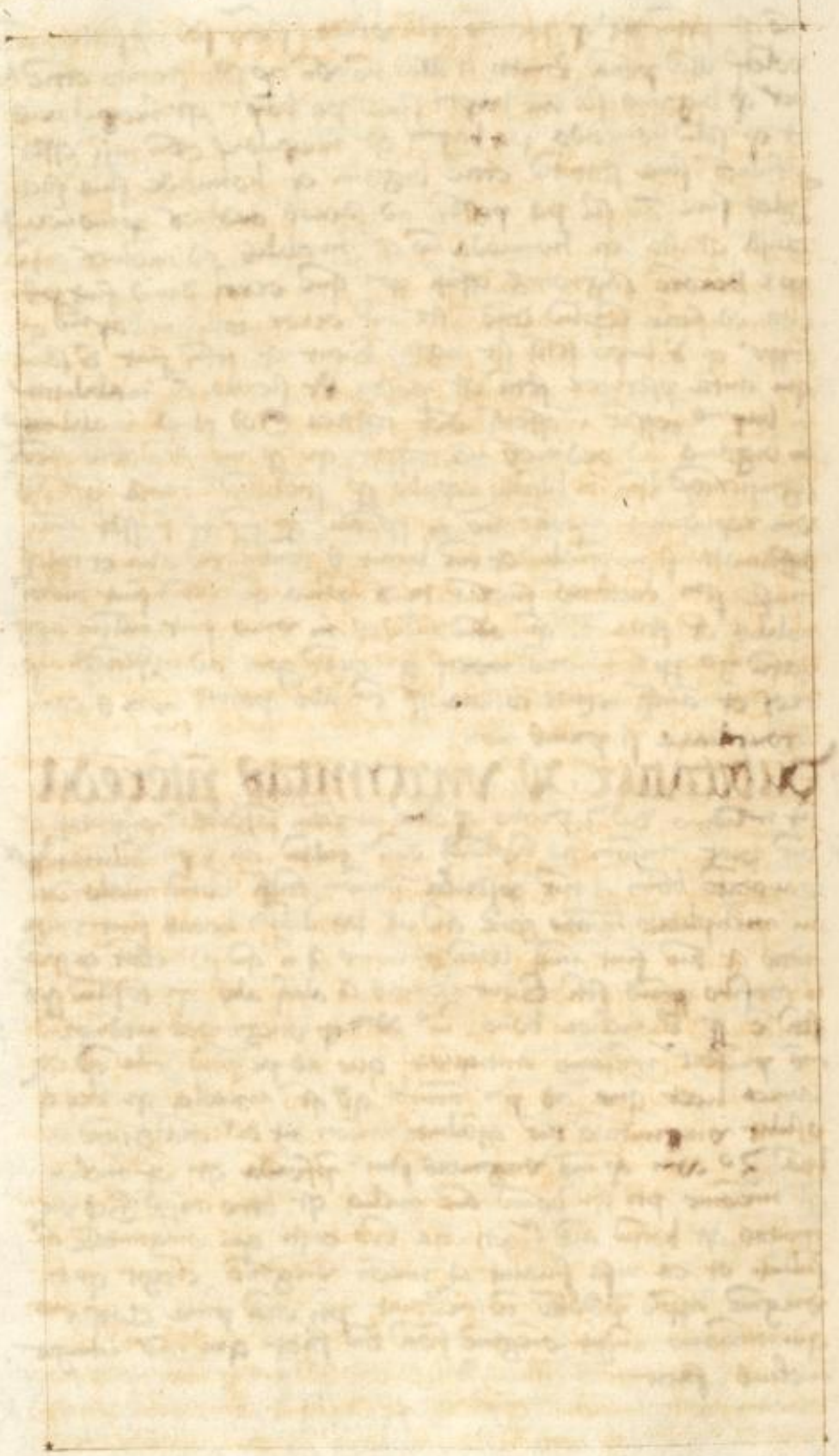

Opra dñi ẽ querit vtrū
impoñ rocudi impediat matrim̃ cōtractū et dirimat
contractū ¶ Ad q̃ impoñia rocudi ē dicēd rectū
ut aīe ut utrūsq; quo quis alt̃ rocaluit impedit cōmissū
ēst aīe dē impoñ rocudi ¶ q̃ntū ē impoñ malū sic ipsū
ut sic fugādi⁹ ſcis ut fugādi⁹ q̃ plectāt ut mā aucto
to in matrīa dña p̃sumit a aīe et imp̃dit ab intuitu dñe
ē impoñ rētus ut rect̃ puto q̃ sit ab exp̃sso ut rapiendo
ut maleficiū ¶ et maleficiū sit p̃ malignos ſpūs ñ dñi ha
bētes pactū cū hoīb⁹ p̃cat p̃missa ñe ē vocāt Sed ut
alij adhēant q̃ ut in q̃bꝫ p̃cat p̃missa cōb⁹ ēst ñ dēst
bia sua maxīe appetūt honores diuos ñ si illa pacta
p̃cant nulla cēt p̃cata et deꝫ p̃mittit eos cad in aliquo
huc p̃cat impedīt ipos ab aliquib⁹ actib⁹ nq̃os possēt si
no ēst impedīt ꝫ hoc ut ꝑ̃ p̃cat cēt ut ꝑ̃ dñi rep
occultā p̃ inducū ñ iusto dei iudicio p̃mittēte et ñ mā
bus pacta cū dēmone ꝑ actū cōtra ut alios ñ fugādos
ut alios ñ p̃cat ab eo ut ꝙ ipsū impedīt a tā actu cū
tali intuitu ſm dñm tale maleficiū ꝑfici puta aliq̃ fugare
ut hūmōdi aliud ¶ Ad p̃mū dñm ēst primo ꝙ q̃ndā dō
mpoñ ſuū et ꝑtinū quo ad actū cōcubitꝰ cui ſ n⁹ p̃cat
n⁹ ꝙ actū subsequēti ꝑ ſi p̃cat n⁹ eius impedit ma
trimoniū cōtrahēdū et dirimit contractū ꝑtis nō ad hoc hab ēst
ro q̃ nō ipsi q̃ctū p̃cat ꝙ ēste cōtractū ēst dare ꝑti
tis cōtrahēdū ad ipsū actū ſ ꝑtes Sed impotēs nō ꝑdit
ut ꝑ cōtrahē et ro q̃ in illo q̃ctu q̃b⁹ obligat ſc ad
actū alū ſ petat Et hūmōdi actꝰ ē ēst impotēs ꝑ ſe
tat et obligat ſe ad impotē obligatio aut ad impotē nō ē
ro lēge diuina et lex diuina nō apponit tēm aggrauādi et nullo
ēst ē ro ēst ꝑsona alia rūdat q̃mutāt ꝑtēs corpus alterī
et rūdat alia cōia posse q̃mutāt ꝑ nō ꝑt et ēst ibi error
p̃mūs ad aliq̃d id ēst ꝑ se rapiendo ad q̃ctū tē aut cōsū
sēt q̃ctū ultra Dicēdū ſ rūdū ſtimūs illa impotētia orei
dñi matrīoniū nō solūt matrīoniū ¶ Circa fugādos q̃ fiat hoc
impotēs ad actū cōcubitꝰ ſi ēst ꝑtēs impedit matrīoniū cōtrahē
dū et dirimit q̃ctū ꝑtis q̃dem ¶ Circa ſ multū ſimile ſit
dictis impotēs et sit dñus fugādi ut n⁹ ꝙ actū ut matrīoniū
adiuti posse rūdat nō ꝑ cōtrahē et ſi cōtrahāt ꝓ ēst
¶ Ad ſcdm ꝙ actus rūdat matrīoniū ñ cōsummatū nō ꝙ ibi nō ꝙ actū
cōcubitꝰ impedit matrīoniū cōtrahēdū et dirimit cōtractū ꝑtis ꝙ
dictis ¶ Ad ſcdm dñm ꝙ impotēs rocubi cōcubitū ꝑtēs fugādo matrīoniū

Artacio in muliere

paciens in generacione. Ideo in viro maior requiritur caliditas. Sed mala
artacio in muliere facit eam impotentem de qua Richardus dicit quod si est
talis artacio quod sibi potest subvenire vel per consorcium viri vel per naturam
vel per artem cirologie sine periculo tunc non impedit matrimonium quia
nullo modo potest apponi remedium et tunc si talis artacio supervenit
matrimonio sine rato tamen sibi etiam consumato non dirimit ipsum. Si
autem concedit matrimonium contractum impedit matrimonium contrahendum et si
defecto contrahatur potest dirimi iudicio ecclesie impedito leliptime
probato nisi quod tamen soror hominis non potest habeat ut uxor. Tamen hoc est
consilium non precepti. Facto autem divorcio dabitur viro licencia contra-
hendi cum alia sed nature debet manere sine coniugio. Si autem post contrahe-
rit cum alio et cognoscebatur ab eodem et per usum sequentis fit cog-
nostibilis primo debet sibi reddi ex defectu frigidi et malis fraternitatis.
Si autem per usum sequentis non sit facta cognostibilis a primo autem si
est cognostibilis a primo non tamen sine gravi periculo mulieris quod accidere
potest propter inequalitatem membrorum vel alia causa non redditur eidem. Si
contingit in aliquo casu esse caliditatem in aliquo ita remissam quod
sufficienter movet ad carnalem copulam cum corrupta non autem
virgine vel sufficit ad pulchram que magis concupiscentiam inflammat
que non sufficienter movet ad turpem. Dicit S. T. quod in casu primo
si non possit implere actum cum virgine propter citam evaporacionem ca-
lidi racione sue debilitatis. Sed cum corrupta tunc medicinam aliquo
instrumento posset claustra frangere et coniugi ei nec esset contra naturam
quia non fieret ad delectacionem sed ad medicamentum. Abhominacio autem
mulieris non est causa naturalis sed accidentalis extrinseca. Ideo de ea idem est
iudicium sicut de maleficio. Item maleficiato datur licencia contrahen-
di cum alia et in hoc debetur a frigido quia frigiditas est impe-
dimentum vel ratione cuiusdam maleficium autem est impedimentum particulare
quia ex maleficio ut dicit S. T. potest esse unus impotens ad unam
et non ad aliam quia dyabolus est voluntaria causa illius impedimen-
ti non ex necessitate nec agens. Unde impedimentum maleficii potest
esse in expressione demonis in ymaginacione hominis ex qua tol-
litur viro concupiscentia ad illam uxorem et non ad aliam. Et licet ma-
leficium semper tolli possit virtute divina coercentis demonem vel
diabolo voluntario desistente. Tamen aliunde non potest tolli humano
opere et licite quia et si habet remedium non est hominum notum vel
non est licitum ut licet per aliud maleficium tolli possit ut di-
cunt malefici. Item presumitur perpetuum si per triennium duraverit. Unde
S. T. quod corrupcio peccati previa per quam homo factus est servus
diabuli in hoc per actum generacionis devenit. Ideo maleficii potestas
permittitur diabolo a deo in hoc actu scilicet generacionis magis quam
in aliis sicut in serpentibus magis oritur virtus maleficiorum

De maleficiatis

dr dñm in alijs audibꝫ & ꝑ malefic̃ qđ fit amagꝰ
p aqua in cuba ul aliq qđ no figurata ul aliud sit
illaq sit oneruta et efficaca ex nã ꝓua ut dr homicid
d gaudamo quattolibeto yto q. 3° & ad cta q. appon fiebt
composite malefic̃ fiunt in me a demonibꝫ libꝛa volubate
et demonꝫ & hoc assdat et assentatꝰ decipiunt et a vñ
deo auctat ut dicit augꝰ sup ꝑ° 35 lxx magie in admirati
um michi

Dubitatur quod est remediu cõtra

malefic̃ ꝑ ep enim dr p deos stirpe hoim ut si deꝰ illud
deos no deaudiuit tue qr aliud remediu qđ illud malefic̃
destruat qr tue amplꝰ dono no fatigauit ꝑ tpe sue oppar
tu no assistit ymo luctu et mitoriu dr destruc malefic̃a
q sit opa diaboli et hoc ꝑticulare fiat no p aliaꝰ cãta
dõ Vnde demon p suã pacꝫ solu repeat malefic̃ sed
te illa malefic̃

Dubitatur quo nostatur dra illoꝝ

duꝝ impedimentoꝝ malefic̃oꝝ et fugatiꝫ ul aliqꝫ malꝝ impe
dimeñ ꝑ hoc ꝑ nosm ul p mssam corpꝰ sibi fabricat aliq
dispositio nata requisita in ꝑte ista ad effm illud ul p iudici
u mediaꝝ q̃tum ad fugandum si aliq manifesta indue vpm ꝑ
tal q̃libet mis Si vero no sit dr dom et in simꝫ impedi
ꝑsumed qđ sit malefic̃m ẽm si malefic̃a ꝑ ꝑ separaꝫ a sua
ꝑ ignorat sad cta ꝑ q̃m cu alia gratia dr restitui
pme qr tue oppat impedit no fuisse effectum vltu illuꝝ q̃
actaꝝ in hoc dicta et ergo prima ff sunt eq vpor tno 2a
Item finis sequit̃ multom rato ul ꝑticulo no dicunt ꝑ q.
prua Ille qui sic ꝓcedit z no hr lucida intualla no qr mul
tud qr tue no ꝑt consentire tpe finis actualis Si enim
hr lucida intualla et deinceps lucida intualla tue multi
tudo qr tue ꝑticulare ꝑt luat ut dr 6t no sit tuta
conscia qr nosti prelon educare

Opra dis Tus quer v adulte
riu gmissō ac aliqua ducta vno primo impedit matrim
ad cād pg morte illg viri contrah et dirimat gre
tis/ Et tenet tria q ducta ut separata vitet facē difficul
tate cū matrim gtrah p̄m ꝙ actu adulterij 2m machinato
in morte gnge legptim 3m fidei frac ipsius adulterij/ ul q
tractu d facto ad ea sequ p̄missio ac inducto/ hoc ta p cād
ad putat 1 dm primo q hoc ta impedit sponsu matrim gtrah
pg morte viri sicut hoc ꝙ cū alt Di quis uxore ducta
de facto p̄misit se alia ducturū/ ul ac ipa actu gtraxit
si nichil aliud fuit no ꝙ matrim qđ ac ea gtraxit post
uxoris obitū dirimet 2 dm q p̄m cād inquā se solū in 4 lib. 2i 11 c. Quinq. 4 c. post.
petit aut dirimit matrim sic p augm in tra 3 dm q p̄m
duo impedit matrim contrah et dirimit gtractu sic adulterium
ad machinatā in morte gnge/ Vel cād de 3o sic machina
ad fidei frac ul gtractu ac impedit et dirimit
matrim sic ꝙ dubit si cā laudabilis ymo sm hostien et in
nost verius ꝙ oppō q 2m solū sic machinatio in morte gn
ge ac effectu impedit et dirimit matrim/ licet cād matrimoniū
adulterina pollutū sit qđ illo ad allegatio nichil nō addit alleg
d alt adulterio nec d fidei frac et hoc mtō qm nichil fuit q
sua illg homicidij et qm illud fit mutuum ducta uxore pecu
niarū in usū bellū ul alias mutuatū ipm sic mutuum ducē
di cuius uxore qm hoc possit cād ducē Di aut accedit ad in bel
lum mutuum ducta uxore iustia hui sic expressa qm no possit
cād ducē 2 dm q p̄m sic adulterium 2o sic fidei frac si
adulterium possit fidei frac ul gtractu et sic ego simr
petit et dirimit matrim pti cād titulo cā Di quis/ Addit Gotty
q hoc ꝙ nichil/ qm ambo fuit casti q iste actu ꝙ adulterium
et si nichil ꝙ mutua ut qm nesciit illa uxore habe no sic impedit
Unde si togm cognit et manet usq ad mortē priorū uxoris
hoc licet strictū pcul consensu cād no sit matrim si ac ea pg
carnalis cognoscat/ si si nichil ꝙ ignia pg impedimentū ponit
et consequat in matrim vim effectu ꝙ ut consequat in hoc
pcipua potū te pti q requit ignorū nouū ambos quoq qm
plus consensu no fuit matrimonialis Ite ideo nulla valet pti ꝙ
lucru in uxorem illius consensu Ideo requit quod hoc fiat
et pti d novo consentiat sicut et vir sit et consensu ac sic
cogremur illa consensu/ Item unde ꝙ decipiens mutuū mihi
do et dare placuit cuiusq sui cognit pti voluit implē qđ
prius fecit dolose ut qm si no solet mutuū dare ul no
tenuit et stulte Di si nichil pcipiens spem impetrandi reddi
tus si ac velit d novo consentiret facu debet finaliter ꝙ

[illegible] qui dupit in matrim et mo primo et tao vgnem Si sic pq
qm stupr copula carnali cōsecut no pt petere diuorciu ut
et ad quos spectat pbauit et sm Sanctos ibm si T mlo adhuc vi
uente prima facta est ossia cmune no det pati ut coniugata
alteri alio matrim contractu impedire Et hoc ff si p
matrim fuit rm et ratu Item quesm duo depositi tribus
filiis suis dimittit matrim solus sic sedm se solo nupsit et
dmittit ibm Si quis pcepit maritus aut ofulit matrim
intrari et mittere est stat impedimentu qr qt id ac si ipse
maritus matrimoniu ymo si pugnm mittere fuit ratu stat
vide mittere vnu impedit qr dr Georg & malefactor rati
habitio retrahit et mandato assentit Non sic sequit matrim
dimittit duos ergo rag habet qui impedit et dimittit
matrimoniu qz dictu

Dubitatur 2o Iuxta vro dimitte

uxorem sua causa fornicat Dicit qd primus qz habet qd
vnus duorum uxore dimittit fornicatz fornicatione ipse dta
sm canonicas pr qr petunt cum sola matrimoniu mittere debet pua
ei iuncta sibi qz hic vox matrimoniu stricte qd qr qd ac debuit
qz pte vinc et vadio qz pte alia qr habitatio cum
sanct ergo ipse fornicatz debet esse pnatu Quesitum sm rag
in quibus no qr culpa uxorem adultrantem vel similes adu
qz culpa vna in istis sm no iuxta vno dimittit uxorem et
sic stupet alij primus qm vna d fornicatione reddit sanat
et valet et habet ZR q T p totum & ead si vna fornicat
et occulte et uxor manifeste no pt ea sine petito dimitte
nt accusante qz uxorem no debet iudex Et mouet ea glo
ea dic aut fornicat in occulto no pt sine petito in effectu
da uxorem dimittere nt pt ea in foro esse accusante Si
sm vna essent primas et illa accipt vellet agere si pscuerat
in adulterio credit qm vna possit ea accusare et dimitte
in foro esse qz sm Item dicit rag qm vna vxorem pstituit &
ea si stuit et no pstituit du sm potuit Et ideo rag qm
mlr credit pbare vnam suam mortuum mulier alia & statim
vinco redditu alio recedit nt sponsa cognita fuit a sno
pq reddita primi ZR q 1 Quinto rag qm mlr cognoscitur
ab aliquo sub spe matrimonii sui vna qm regit illum esse sponsa
q T Quinto qm ab aliquo violata optimit Ideo rag
qm vna & ea reconciliauit pq adulterium ut publica adulteram
retinuit et cognouit ZR 17 j Septimo qm aliqui contulit
infidelitate ut vna aut uxorem libellum repudii q pq requi
dum contulit ea alio si pq utraq conuicta ad fidem recipe
recipere uxorem nt pt ea alteram sine fornicatione ut hic

qz d' dnor no gaudeny Si aut vn offert in corpe negocio
stat uxor no possit et sic hoc vnq uxore dimitte pp fornicacõ
nisi sic hoc ag' malicie dimitte vñm plus in peccat
dñi nõ minoy inte fornicãs qua vne qz alie peccat cõ
bona fide et bona plus pp' malitudine vne aut sibi pt
cat cum bona fide utrq in illa sufficiat ad celebrand dnor
cum sanct' in vite malit peccat pp' pdnacia hois Nonne
aut fornicacio mgalitat nõ solu culpa z'm usu malon
crud cum ipsum malon ut sodomia Si nõ noceat pp' dcm
stratu tribus Dicend dm q' studio fornicacõ nisi quib stat
et nõ potest sufficit ad diuidend ut hec op' d' cant. quod
ca' ultio Vocat aut spiritual fornicacõ hui Judaismu nisi
gentilitas Ite q' dicit quo ad carnale fornicacõ et quo ad
spiritale a pp' carnale pt ista fornicacio q' dimitte quid
quis velit se cruciet Deus pp' spirale sit commissa nõ potest
dimitti si velit cruciet se unde nõ pt pp' hoc dm
deponi si velit reassumere

Dubitatur an notum sit dimitte
quando pp' fornicacõ Dicend q' si fornicacio occulta
et plures nõ pt hoc pp' hoc nõ q' notum uno uel duob
dimitte quando quo ad quadrimach licet posset dimitti q'
ad thorum ut alia pena punit ad carcer Si aut fornicacio
q' manifesta et probari pt hoc aut scripta et confessa q'
sp'cat scriptura aut confessat a malicia in uno et eo casu
ubi q' notum uxore dimitte q' sequit ad carcer inductu
et pena vñ corrigit si male requisit et carcer pacisci ubi
in breui phibet statut In 3o aut casu notum q' uxore dimitte
ne vir vadat potu fornicat hoc in mente q' si possit ad
aliquos nõ rebelles dimitte in carcere ut clausura ut a'o
mal hosto et tñ ea nõ nocet tenet dimitte n' quocunq mal
de cetero compellatur

Dubitatur an ex sola suspicione vir
possit uxore dimitte Dicend q' si sit suspect q' loqui
ut si vnus videt ginge loquit cu uno suspecto q' phibet ut
qui videt cum ipe et loq' suspect quod violatu ut qui vidz
ut in venit mulr cu uno solu cu sola q' suspect ne q' ca
phibet pt et pcipit cu q' ipe rebelet fornicacõ q' hoc
sola licet dimittat et tu q' alios Alia q' suspect temera
ria que quoniam ep' prius indico suspicande ut si videt qm
de loqui cu bono ipe loco q' honeste

Dubitat an vir possit uxore dimittere

alijs rndeo &c. Pt q mere fornicaria pt dimitti &c. Sh a
quo ad thorum solu aut quo ad thorum & cohabitacoem ff. Primo
no vir uxore sua q fornicarie. Pbat pt pr aucte sua
mittere et debitu negare quousq; compellat' autorie eccie
et si voluntarie eu reddit debitu meret nota irregularitat
et p grat pudicu actoris Si aut compulsus reddit meret
quid nota irregularit ad quid sufficiat sem Tho no grat p
pudicu accusatoz et actoris eoz. Ad 2o quo ad thorum et
cohabitacoz no det dimitti uxor fornicatz sm rndeo eccie
q rndet dct ajr rndeo in sua ca in publica pona sic est ly
stupro et hoc stupro dct fieri p ydoneu publicu et magz
p epm. Qz mlcm est magnu scelus q diuortiu no dct
fieri coram quocuq; iudice p coram apo. 32. q. 7. Secularis
Caem diuortiu fieri no pt n' rndeo eccie Si tu ppria
autorie vir uxore sic dimittat p mlc grat ism tenet
ad rassumed et in uxte sponsati regressu dns an lue ytr
stacoz et hoc stupro nisi vir obiecit mlcm fornicacoz
vdet hoc ad stupu pbare ut alius ste.

Dubitat an dimittens uxore sua

pt fornicacoz possit alii nubere. Pt q nulli q ligat pt alii
nubere p auctoz obligat rubrica q dicit q mulier pt q mouet
sede suo stet vsq; qd reddat sub pacto affirmatio s. reddet
debitu et ad illud no obligat ff. q no ex pacto uno pt
alium aut et ideo pt no misceri alii q dm stat vinculo
matrimoniale et ad illud obligat pt in diuortio propo no pt
stupu quo ad vinculu sed solu quo ad cohabitacoz et thorum
pt pr dicit q simpliciter secundu aliter immerito multo mst vulta
ccm decretu pt falsio testes qz fuit vagatus pt in quib
pt mortis alterius ut alius ducit. Nouu q ff dat q
plus ste dicta q imputatur mlcm cohabitandu no pt appetere
dicunt contractu primu q matrimoniu dequo dr.

Dubitatur an impediat matrimonium

Rndeo q magis vocat hic concubitus quo quis cognoscit q
fornicata uxoris sue et si hgnia magis admitte an matrimoniu
inde fuit solutu sponsalia prodeat et dicunt sequi matrimoniu
no in rem pt p con affinitatis Si aut admittens
pt includit ingressu et egressu tunc no dirimit matrimoniu
la contractu p in talib no dat pt modu cognoscendi debitu red-
dere in tempo expectu in ipa consistit ad matrimoniu de
cohabitando pt mortis vxoris impedit p no dirimit ad ingressu

talus ꝓn nō dēt cōtrā ſm̄ littꝛam cū cui in littꝛa dēt dui
ſi timet cub pictꝰ 2m̄ uxꝛcuidꝰ 3m̄ rapina aluꝛc ſpoſe 4m̄
qn aliquꝰ nſidiatꝰ uxoꝛio ꝛpm̄ ſibi d'ſeꝛu ſuꝛte leuat
dt poſſit ꝓuare uxoꝛē dīo gugali / 5m̄ qn̄ qui nūꝛcat ſac
dotē / 6m̄ qn̄ aliquꝰ ꝓgat ꝓnūy ſolēne / Item addit hoſtien
ut ſi quis moriatꝰ ſacdos duat in uxoꝛē ſi tñ timet d'in
gruetia dīoꝝ ſit ꝓhibituꝝ in dīis ſpōſis tūby dēt eis q̄d
cōmodū littꝛa nubēdi / tt 2m̄ q̄ addit tūby ſuſſꝛat littꝛa
dñi ſacdotis ymo nō d'ſicꝛe ꝑ nō ſtꝛe cuge littꝛa ꝓ
cēa // Quit cōe q̄dā timēd q dūmūt mlīem ad gꝛaciā (crimina q̄ deriment matrimonij)
ꝓm̄ q̄ qn̄ aliquꝰ cū alīa gugata deſidꝛat ꝙ dēſeꝛtuꝝ
duat in uxoꝛē cū effectu tuc ex dēto nō dēt ꝑ
gꝛeaꝝ ſuꝑadi ſibi 2m̄ adulꝛ ꝓſtat ſibi adulꝛ q duat
cā in uxoꝛē / ut ſi cōtingat cū ea defacto ꝙ cā deputiꝫ hꝰ
mōdī q̄ ſi uxoꝛata alīa gugē ſuiſſ mō dīos adulteꝛina
pollueꝛ ſine dīa ſuiſſ ſn̄ ꝓſumptionē ſi pꝫ q̄ ſi talus ꝓ
lus nō ſuiſſ uxoꝛata alīa gugē nō deſꝛuꝛe q̄ ꝓ mūtuū
uoꝛat nō ꝓꝛe hoc dūmūt mlīem pꝫ mōdī gugē ſcīpſe

Dubitatur ꝙ uꝛ ꝓxoꝛem dñi

ſām pꝫ dūmūm poſſit ꝛeuocaꝛi // Dicēd q̄ ſic ut ꝓ
dicta q̄ d' ꝓto indiſſuluibus ſi mutuꝫ indiſſuluibꝫ nō
licet uno ad ꝛeconciliāc ne uidēt aſſe patrong ſpādi
mꝰ Si aut eſt dicta ꝓ ꝓie ꝙ ad ꝛeconciliāc ꝑ dūmūm
introductꝰ ſit in fꝛaudē mōdī q̄ ꝓdicēt ꝙ ſi
aut ꝓ dicto uoꝛē uoꝛoꝛ luꝛ uxoꝛ cōtꝛaxit inē ſcō in tuſſi
aut ꝓ fꝛatꝛu ꝛeconciliāc ſi uꝛq̄ cōtꝛaxit in ꝛeconciliatoꝝ tuc
debet fieꝛi Si aut alīs gꝛaciā q̄ alīs nō tuc ſi mōdō ꝓt
ꝙ ꝛeconciliaꝛi nōdū tuc debꝫ uꝛi nōdū ad ꝛeconciliāc
ſn̄ ꝙdūmūm inmōdī nō amiſcuit iuꝝ q̄d hꝰ in alīs mſi
d' littꝛa cub ꝛpe nōdū ꝙd cōe emiſſꝝ Si aut nōdū
ꝓcuꝛ inmōdī ꝙ ꝛeconciliaꝛi tuc ꝓ debet uꝛi in nōdī ad
ꝛeconciliāc gūtūāq̄ ꝓtꝛaxit fōdāb q̄ ꝓhīa tollut
maꝝita et ꝛeatꝰ q̄ ad dīm nō ſn̄ tollut ꝛeatꝰ q̄ ad ꝓpm̄
humāno iudīo mſeꝛicꝛdā Si aut nōdū ꝓcuꝛ nōdī ut mlīe
ꝓmb fōmaꝛa et ꝙ dūmūm a uno dmiſſꝝ ꝓcuꝛ ymo
fōmaꝛa ꝓ dūmūm Ubi dr̄ una offꝛo ut oꝝ tꝛndo
q̄ ſm̄ iudīm fōmaꝛe et ſm̄ ſuggꝛē inuꝝ ſ fōmaꝛa
ꝓ dūmūm nō debet ad uxoꝛē ꝛedīꝛe ꝑ ſm̄ iudīm
aſſꝛe ꝛe ad od ꝛctūe cōtꝛa mſi uꝛi ad ſacdos ordi
nēs ꝓmouēdꝰ q̄ tuc ꝓdicauꝛet ſ ignoꝛātia uꝛoꝛē
ſibi fōmaꝛa Dicēd q̄ ſic q̄ in hoc caſu aſſat tota cauſa

diuorcij qr no credit in fauore viri qr ia fornicatus e nec
ad coercendum mulierem qr ia secuta est et exponit periculo continencie
Nunquid pro crimine zodomiticum scilicet cum masculus in masculo vel femina
in femina turpitudines operatur potest vir uxorem et econtrario uxor virum
dimittere Respondet Reymundus quod sic 30 q. 1ma omnes canones etc. Sed
quid si vir cum propria uxore tales actus exerceat Solucio notat
Hugo super 10. 30. q. 1. Meretrices quod potest sibi alter agat cum alio
in membro in naturali scilicet in posteriori Sed quis aliquam aliam quam
uxorem extra pudoris claustra vel forte seipsum propriis manibus
dicit Hugo quod credit quod non possit dimitti propter hoc ar. 34.
q. 4. ex ordinaria Item sciendum quod duodecim sunt que impediunt ma-
trimonium contrahendum et dirimunt contractum que nonnulli in hiis versibus
Error conditio votum cognatio crimen Cultus disparitas vis ordo
bigamie honestas in publice honestatis iusticia Si sis affinis
si forte coire nequibis hec sociandi vetant connubia coniuncta
retractant Alia sunt que impediunt sed non dirimunt facta que patet
in hiis metris Ecclesie vetitum nec non tempus feriarum impedi-
unt fieri permittunt facta teneri

Scrutiny

Quarta dis 36ª q 1ª queruit Vtrum

Scrutiny impediat matrim. Nouū q̄ fuit in ppōsito ad dica
illa subtrā fily ad prem̄ istrim q̄ nō ē ordinata
ner subtrā conducta ad laborē p̄ certo tpe ad conductorem
p̄ntē tales subtrā p̄n̄ q̄n̄ dūs p̄t vendē p̄n̄ sīe p̄cedē
d̄ qua fuit dict̄ arg̃ quōs primo pollut q̄ fuit nō p̄t dēt
actū vtrūq; p̄ cū q̄ dī ē ad papā dn̄ dēte actū fuit
et q̄ ut dicit Gabr. d̄ lege nē ordō nascit̄ libertā sīc
fuit q̄ ē cōtra lege nē introducta ē cū p̄cō et pl̄ lege
positā cōtra Greg. in pastorali loquit̄ q̄ omēs hanc mālā
ēcl̄es gemit. Cōd vādare gūtorū p̄ ordine alios alys cul-
pa p̄ posit ipa aut dūtas q̄ q̄ vnō dīno iudicē ēsse
ēt ut q̄ omēs hō dī stare nō valet alt̄ rogat̄ ab alto vn
vicū qui ēsse nō ē ēt p̄tū dūt ōrō p̄ ālīqūde posse
q̄dēp nō posse habus gradū sd̄ posse. Vltrō cōtra p̄cō nō
nō cogēs hom̄ p̄ pastores p̄cor̄ fuisse nomīat̄ p̄ quib
vī fruitute iuste ēsse inducta dicit aut Gaby q̄ illa fuit
nō p̄t ēsse iuste inducta a p̄n̄ nīs duobꝰ mod̄ primo q̄ se
aliquis voluntar subiecit tali fruitui 2o si aliquis iuste d̄nus
alicui dominij vēdit aliquos in vīsp̄s q̄ libras exp̄ nōat cīs
p̄t iuste p̄mus eos pena fruitus sibi et iuste poss̄ eos ordē
in ordīs tribus ppr̄ bonū rēi publicē et dicit q̄ captiū in bello
iuste nō p̄t iuste redigi in tale fruitutē si ordō sīe a morte
q̄ ē nō ē tal reus q̄ abuter̄ pōt sibi libertate q̄ ad dēbit
ēsse ptimax et fortē sequi obediēs et libertate ē condonata
bñ intrōit et dī ibid̄ Ianuēs Gorus dē a fundo q̄ dām
in bello captū ad vitā posse ordī in hoc ordō alios nos dēc
fui q̄ ē fruct in duello captū et fruct ē fruct q̄ grād sum
lia certa et manifesta q̄ hostibꝰ q̄ nūq̄ capti et ē fruct q̄
tribꝰ q̄ pro empto dē in dict̄ a fundo sibi ppr̄ sta anti
q̄m q̄sīe tudine fuisse captos in bello et redigendo eos in
fruitute in quibꝰ dē fruct a condicōn fruitus non fruct q̄
dicis fruitus ē et p̄n̄ possidet q̄ actiōnē ēt dē ē malorū
omn̄ pōtrona pena q̄ libertat omī seruitū grior ē vnde
quid nō tñ p̄ tñ libertas condit̄ quo hoc celeste bonū
placuit ordīb̄ q̄bꝰ ēt bartholomeꝰ in suma pisana dicit q̄d
stat̄ q̄ nascit̄ sibi efficit̄ ut qui d̄ amalla nec nascit̄
sīd ut dī ET in pōtū dist̄ p̄n̄ legēs civiles pacta se ventre
ī p̄loḡ quo ad libertatē et fruitute se mulcē Cod in hys q̄
pmet ad dignitatē se p̄cōn sīe in homicidij mulieribꝰ in
cedib̄ nobīb̄ et alys hūmōd ēt hinc gaudat canōs et lex ciuīs

Dubitat[ur] si liber contulerit cū ancilla
quā rapuit libera tpe contractꝰ ꝑ ꝙ ꝯgnita gdēde ꝓuisū fuit
cū ea mane an ancilla possit dimittere ꝯsuluit Rach ꝙ sic quia
liberū et ancillā nullum fuit meum ꝑm necessitate nō ad exactū
meum requirē mutuꝫ consensꝰ et id manifestū gdēde ꝓuisū fuit an
cilla / ancilla nō cogit stare cū libero quia qr exercī meum in loco
fidei promissi nō fuit qr quilibet illi ꝓuare ꝙ liber committit inopia
et fidē ut inducto premē Si autē ꝓuare ꝑ fame detrimento sa
lutis non in tali casu recusat nostrū consensꝰ de pte utriusꝙ Item
si deceperit talem infitiando cause tue ꝓ iudicium cause fuit separandi
qr ille pro quo ꝯtendit publica causa ꝑ ab uxore sua separari sine
iudicio ecclie et d dimore poterit Item si nō probauit in facie
ecclie ꝑ alios testibꝫ ꝙ nupsit ꝓbare ꝑ contractū meum Si
aut probauit ista scripta ꝙ illo nō ꝓbari ꝑ fuit ut fama de
eo probassa et fuit vir ibi ꝓbare dm ꝙ solū ꝓ iudicium ecclie
fuit separandi aut nō est fama ꝑ ꝑpā auctoritē dimittere eam
si certꝰ est de huiusmodi condicione cui licet Sed plus nō impetrabit
nisi ꝓbauerit cōtra qr dato ꝓbatꝰ est in illo quarto ut qui
nō licet petit nec debet ꝙ ꝓ fuit Et sic cadit ro ꝙ cludit de plus tpe
isto pro quo fuit pacta Sed qr illa impotētia nō est futura ꝑ
expectatā futurā potentiā Ideo ꝑ nec ꝙmittit potentia ꝙ tpe fuit
ꝙ quo habet et hoc fit in sponsalibꝫ Licet plus ꝑ cōtra ꝙ sponsalia
et nō matrimoniū et ro si amplexꝰ fuerit inter regulares Item cum
amore in masculo et ꝛa cum femella ut qr materia suppleat actus
tue ꝙ quo licet petit illa ꝑ defectū sufficientis ad debitū ꝙsensus
ꝑ cōtra matrimoniū qr licet ꝙ sit et defectū sufficientis

Dubitatur. Vtrum possit vendē ple
sua in vita uxore sua dat Bonacia qr nō sunt filij quia ne fuit in
culpa nisi fuit principale ut sub nexu magno usu dz talis vinus ꝙsumi
Item queritur an possit se ꝓuisus subito in conspectu uxoris quod ad
alia ꝙcepta debito nō sm ꝙ uxor ꝑ se fuerit ancilla sm effectū
veri qr vere, qr caput mulieris Cor 3o Tu subpenito vel aliꝙd non
det sm si utrū qr lex vult se fieri simul ut ꝙbet alterū ꝓuisus
diuū gratiarū uxori qm redditū ꝙ debitū sed potest Si vo uxo
ostenderit tuā vel ꝑ se velle in omē obsequiū et nihil pundere ꝙ
tpi nisi sm nihil nisi plus reddi ꝑ avenū in forte in cautelā non
de plus Item Si quis d consensu uxoris facit se simul no ꝑ
hanc uxore sua qr ancilla ipsi facta Et ideo quia in vita ha
buit dominū qr dicit ꝑ id acceptā ꝙ tpe quo nisi vellet ꝙ
reddi debitū n forensibꝫ ꝙbabile ꝓbm Timmet

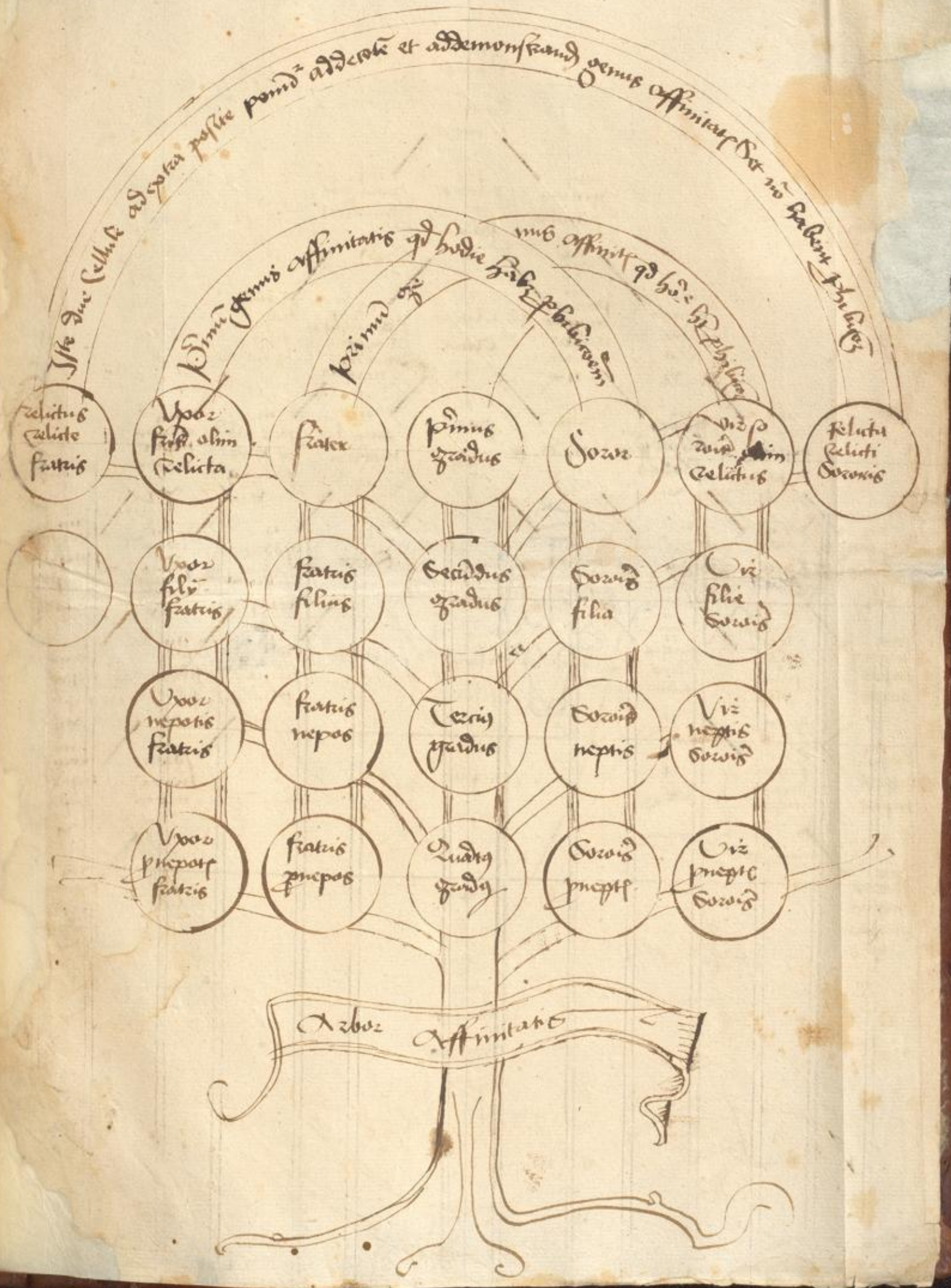
Iste due cellule ad extra posite ponuntur ad decorem et ad demonstrandum genus affinitatis sed non habent phibicionem
Primum genus affinitatis quod hodie habet phibicionem
primum genus
Relictus relicte fratris
Uxor fratris olim relicta
frater
primus gradus
Soror
Vir sororis olim relictus
Relicta relicti sororis
Uxor filii fratris
fratris filius
Secundus gradus
Sororis filia
Vir filie sororis
Uxor nepotis fratris
fratris nepos
Tercius gradus
Sororis neptis
Vir neptis sororis
Uxor pronepotis fratris
fratris pronepos
Quartus gradus
Sororis pronepotis
Vir pronepotis sororis
Arbor affinitatis

iiij Abauus Abauia iiij

iiij ꝓpatruus ꝓamita v | iii ꝓauus ꝓauia iii | iiij ꝓauunculus ꝓmatertera v

iiii horum filius filia vj | iii patruus magnus amita magna iiii | ii Auus Auia ii | iii ꝓauunculus magnus matertera magna iiij | iiii horum filius filia vj

iiii eorum nepos neptis ii | iii ꝓpior sobrinus ꝓpria sobrina vj | ii patruus amita iii | i pater mater i | ii auunculus matertera iii | iii ꝓpior sobrinus ꝓpior sobrina v | iiij eorum nepos neptis vij

iiij eorum ꝓnepos ꝓneptis viii | iii horum filius vj | ii fratris patruus amitinus soror patruus amatina iiii | i frater ii | [illegible] | i Soror ii | ii consobrinus consobrina iiij | iii horum filius filia v | iiii eorum ꝓnepos ꝓneptis viii

iiij eorum nepos neptis vij | iii horum filius filia vj | ii fratris filius filia iii | i filius filia i | ii Soror filius filia iii | iii horum filius filia v | iiii eorum nepos neptis vij

iiij horum nepos neptis vij | iii fratris nepos neptis iiij | ii nepos neptis ii | iii sororis nepos neptis iiij | iiij eorum nepos neptis vj

iiij fratris ꝓnepos ꝓneptis v | iii ꝓnepos ꝓneptis ii | iiij sororis ꝓnepos ꝓneptis v

iiii Abnepos Abneptis iiii

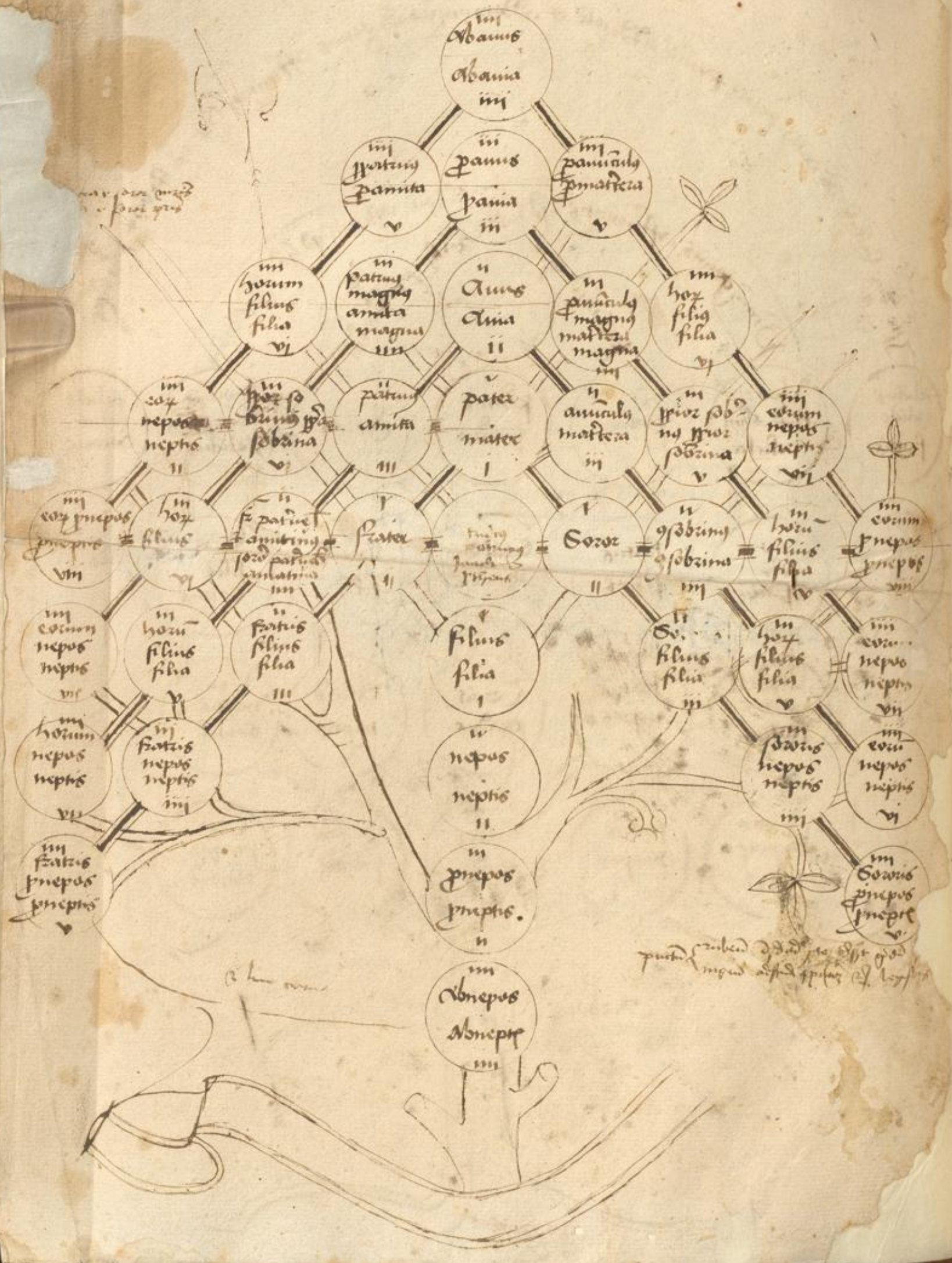

198

Qrta dist 31ª quæst. 2ª ordo sa

cdotalis impedit meum [illegible] Et q̃ sic q̃ sub decoratis
diaconatus & ppositure nis q̃ mistrare [illegible] aliud in aput
libros et aliud aput grecos q̃ impedit apud grecos meum greatiam
q̃ ei ordinis / Non in usu meum y̆ quia greatia put q̃n uti meis
nis priq greatia ipsius no fuit meum d̃ nouo contrad̃ q̃ apud latinos
impedit meum et usu meum ut q̃ vero inglitterie / qd et sacri
ordinibus antepon q̃ vsum si quis vs / tuq no omittit q̃ hoc ipso
q̃ ordinat̃ sustinet̃ tm tutu dictum [illegible] mal̃ omisit / Vñ impij
mitra [illegible] nr̃ licuit in sacris ordinibus positus meum contra
q̃ bn vsi meum priis greatia / q̃ nr̃ ut bigamus ordinabat̃ [illegible]
illud vnig vpon vide Sed dic hic Glo q̃ nr̃ ppr votum ql̃i
cetia ppter dem antepon ordini sacro / nr̃ antepon q̃ precepto
[illegible] preceptis sic meum no [illegible] / q̃ / q̃ ille no pr̃ contra
primu / pz q̃ votu greatia no est sic antepon ordini q̃ ipse
suspectus [illegible] ipam greatiam q̃ nullig vouit votu vouet noli
tu Sed quis sustinet sacru ordinem exponere hic in voluntate
no greatie / pg̃ est q̃ no vouet greatia / no obligat̃ q̃ voto
ad greatia / nr̃ pr̃ dic̃ q̃ vouet in facto q̃ facit suspectus or
dinem sacrum q̃ antiq̃ potest hic vouere et ille sustinet̃ / sic
Sed hoc dl est q̃ nullig tr̃ q̃ voto ad votu sectm ab alio
magis / hic votu greatia / primus occidentalis accipit̃ / signu
et in fine vow restat̃ Sed p̃m dictum Gen / q̃ no ideo no
pr̃ contra pr̃ votu greatia / q̃ precepto [illegible] q̃ / hic tm illa quae
ar / vouit / q̃ no q̃ precepto et prohibere [illegible] tm quae greatia
sed ar / vouit et no pr̃ contra / q̃ / hic tm greatia / sacri
ordinis [illegible] q̃ no q̃ precepto et prohibere [illegible] tm greatia
legittimat̃ ad ordinem / solus tm in mre statu prohibet / hoc si
cli no illegittimat̃ / Sed q̃ illegittimat̃ filios / quia q̃ si q
tractu fuit dimissus ut si expulsi fuerit no sic aliqualiter
tollendi et Dicendu q̃ ostendit̃ p̃m Gen q̃ q̃q̃ dicit̃ in sa
cris ordinibus no pr̃ contra q̃ etiã fuit filius publicus illegittimi
mr̃ q̃ statuto fuit positum ita q̃ no pr̃ contra multum et si de
facto transeat̃ nullum q̃ Sed q̃ dimissus / et hoc statuti fuit
tole sine hinc fuit a papa sine no / q̃ talis deputat̃ ministerio sac
q̃ requirit mundu mente et corpis et ppter inhabitu intellectus
et seruore affectus ad que sud disponit greatia et ad ord̃ oppta
fragilitia carnalis agit / nr̃ in hoc etiã aliqui punitur in suo
iure / q̃ etiã simr̃ nullum cogit ad suscipiendu sacru ordinem sed q̃

anteon q̃ tr̃ ista greatia q̃ [illegible]

publicauit q̄ post tēpꝰ ordine suspensu suspensus q̄ ꝑ alios ad
hord meum & voluntate mea tenū malefactor

Dubitatur an etiā potuerit & debu

ctiōs sacris ordinibꝫ assentos ad ḡmetia obligāi. Ad ꝓmā
bonā/ etiā potuit dicꝫ in sacris ordinibꝫ ḡstitutos ad ḡmetia
obligāi. Tum ꝓ autoritē platonis & marcie summi pontifi-
tum ꝓ ōsensu subditoꝝ vel autoritē & ꝓtate illi superior suffi
cit in his voluntas obtinentis & hic statuta & obligatio sup fi
liabet suppetebat & hec duo fecerūt statuti sui. Sed q̄ ḡa
tuerā dederūt/ & q̄ ōsensu ad dedērūt in tam nobile statutū ut
vasa sua ꝓciosa nuda/ ablata & ab oīb⁹ vitanda/ & intelligentia sp
riāz & datu & ḡtiā sancti spūs in eis. Ideo ꝓ nullum decerni
ctiōs in sacris ordinibꝫ ad ḡmetia obligāri/ Tū ꝓmo q̄ in
actu venali q̄ & usu meretrij/ ut plūm & libido q̄ reddit homez
fetidū & ꝑ tm ad vasa dm/ & ornāta sacra q̄missa tali no
quoniā huiꝰ illud nūdāi qui fecit vasa dm. Tū 2° q̄ in oīa
bitacula vna ad mulierē/ ut plūm & sollicitudo q̄ reddit homez
distractū & diuisū/ ligāt⁹ q̄ntuꝫ in sacris no queat/ ad sollicitu
& diligēdū dm̄ ꝓpē debeat & studē quo xp̄o placeat. Ex ꝓ
ximōs & utile fuit ctiōs in sacris ad ḡmetia obligari/ ꝓm
ꝓ ꝓ ꝓtās irregularis videt q̄ oppōe si cognoscit aliū & ne
ꝓ ad cognoscēdū fit irregularis. Ergo tales sacerdotes nō tñ pa
nō ad alia ꝓ q̄cūq; & q̄ difficilia & a tribus abstinē irregu
laris maiꝰ/ & ad prelatū ministrandū si opōrtet. Item Gdm
ꝓ ꝓtās latrinā/ & ē ē q̄ & ancillaꝝ mū filius h aberet
ad bona ecclie ꝓuenire & disponere ita q̄ ꝓ ēpoꝝ ꝓuentū
nulla remaneret. Dicit ē ē mo q̄dā ut dicit nepotes q̄ grauiꝰ
in reputabilibꝫ ab eis elongatos/ q̄ faciēt & haberēt filios legiti
timos ꝙmq; ad ecclie ḡtiā/ & loco q̄ndā filius hor
offendentiū auffere/ Item nō q̄ vitā difficilē mulierē abstinē
a mulieribus/ licet hoc sit difficile inuitis/ Gdm ḡtiā inuitis
ti facile hō mō ḡtiā fugiendo. Dicit ē ē ab eis q̄nē nō hō
mulieres fugere & eaꝝ macerare/ maxīe si inueniēt ea q̄ si se
cerēt & q̄mittēt aduc repelli fieri ti tū solū no difficile ymo
ꝑ ad facile. Ergo ꝓ q̄ ēlia sunt remedia aliud ꝓtāte fornī
cāz aliud a mulieribus/ nullo tñ modo. Si mariāz cecidi/ &
a quibꝫ cibis & potibus q̄nq; abstinendū & in bono exercitio &
cupiāz sui/ & fugā ōsortiū mulieruꝫ hoc in quā remediū q̄
ob cōmissū q̄ queat eaꝝ statui. Sed aliud remediū nō ḡtiā
eaꝝ adhibere/ Item in illo casu licet vnus uxorem ruptā ꝓpa
autoritā/ nō ꝑm legem mūdi/ nāz ꝑm legē ḡtie/ q̄ntumcūq; stat
ca adultera & hec ꝓ actu adulterij. Sed lex civilis quasi
hoc putat q̄ in ipo actu ipā meretrix/ q̄ enormē homicidio

penam non infligit propter magnum incitamentum quod habet vir in tali
facto ad occasionem uxoris. Sed ecclesia non est a stricta legibus
humanis ut iudicet eum sub reatu pene eterne ecclesiastico iudicio
infligendo. Tamen interficere uxorem contingit aliquando per iudicium
civile scilicet quia ipsam coniunctam per iudicium ubi procurat a iudice oc-
cidi et sic sine dubio vir potest sine peccato amore iusticie non
livore vindicta aut odii motus uxorem adulteram in iudicio se-
culari accusare criminaliter de adulterio et penam mortis a lege
statutam petere. Ubi talis lex posita est per illum qui eam ponere pos-
set. Divine talis tamen accusatio non potest fieri accusatio in iudicio
ecclesiastico quia ecclesia non habet gladium male.

De continencia coniugis postquam intravit religionem

Ad. Uxor teneatur continentiam dum vir eius sacros ordines
suscepit vel votum solenne alicuius religionis emiserit, dimissis multis
modis dicendi. Sane dici potest quod si consentit uxor viro quod ordinem
sacrum suscipiat vel religionem ingrediatur in conspectu persone per quam
in forma ecclesie possit fieri divortium scilicet quod habet auctoritatem iudicandi
in tali casu ut ecclesiasticus iudex quod tunc obligatur ipsa ad continentiam
perpetuam cum viro qui eadem caro cum ipsa, nec excusatur per iuris igno-
rantiam, nec est diversimode iudicandum in clericis et religiosis quantum ad hoc
cum utrobique corporis viri perpetuo domino dedicetur. Dist. 32. Seriati
ubi habetur hoc expresse nec permittitur uxor coniugi eodem malo suo
carnaliter nec numquam nubere aut in eius vita aut post mortem
et satis probatum est quod viro vivente et solemnisante ipsa vovis-
se intelligitur. Si vero uxore nesciente vel non consentiente ordinetur
tunc recipit quandam potestatem ordinis sed non executionis in ecclesia oc-
cidentali. Secus in orientali in qua per susceptionem ordinis fit per
iudicium coniugi. Unde talis repetitus ab uxore etiam si esset ordi-
natus in sacerdotem talis tamen cohabitare uxori et reddere debitum sed
non potest exigere, quia iure suo renuntiasset per susceptionem ordinis quantum
fuit in se. Ex illis patet causa quare ordo impedit matrimonium et non
econverso matrimonium impedit ordinem quia hoc est ex statuto ecclesie.

Incipit dist. 38ª quærit 2º votū

Quicquid impediat matrimoniū solūd q̄ obligatō tenet
set quid ultra? eñ set alia auctoritas et hī q̄ obliga
to precepti. Alia vero est q̄ sub voluntate hīt fieri dño uel ho
minū. Si hoc tue vot̄ p̄missio ut petis. Si deo vot̄ votū ad
p̄ficiendū nō p̄cepto ut apparet. Sed solū obligat. Et hoc est p̄ac
to inferiore solū vocat̄ ad votū tacitū. Aliud q̄ votū expl
sum q̄d sit uel ab aliquibus signis vocat̄ uel quibus votū
tacitū q̄t accepto inducit̄ p̄ositi q̄ in definitiōe firmat votū
expsse dissuit magr in lra dicēs. Est tripliciter p̄mittere ppo
nere q̄ deo et dupl̄ q̄ dei set deū sicut et gloriā vouere et
promittere dr̄ q̄ tripliciter. Sed tanta p̄missio expressa q̄ tūc
signo. Quem votū nō p̄cedi dyalo. ut d̄ inferni ut d̄ mino
ri bono. ut d̄ vitio. q̄ cū q̄ nō mala nō ordinat nos
ad deū. s̄ potius ordinat ab eo nos. Medius aut ut ordinet
nos ut deordinat nos agimus aut bona in genere q̄ impe
dimētū maioris boni nō p̄cedit sub voto. Ad rectum quod
nō cadit votū ppē defm: q̄ votū solū ppē q̄ d̄ dupl̄ q̄ cadit
in hoc libertate. Quem quidē hō sit et p̄ponit ea q̄ sunt
in sua potestate et libertate. et ea in quibus q̄t uoluntas tota quia
libertas voluntatis p̄supp̄t actū rōnis. Deo p̄cipiēdo aliquos di
rectos et simplices vite et inde volūtē nō p̄cipiendo nequit fieri
minus. et in rebus dñi nouit p̄cipiendo aliquos gradiores
nouit. Sed uere ēt inferior est caput et sui ordinis inde ad subjecta
te uerū liceat uero sit consilia multiplicē d̄ctis ut d̄ peregrina
tione ieunio et similibus. Sed minora nō licet sic q̄silia virgi. filiq
aut pq annos publicari pt votū sit q̄silia p̄cipiendo emittere d̄ in
gressu religionis sic et cuilibet melioris. Quia aut nō pt emitte
votū p̄ q̄d dicit oia pdat opa oia p̄ alia votū licet dirēdi
aliquas horas maxime q̄dmodū ut si vacauit tempus. Sic dicit
dūcadē q̄ religiosi nō pt votū aliqd emittere nisi q̄dmodū
ut ḡri à vacauit tpus ut qui occupatus ad maiora superioris
dr si eligere remanere voluit in eis superioris. Sicut et votum simi
et hoc dicta sit intō dr si nō timet d̄ in gehennā mittere sine
obstia vnea q̄ tūc p̄m̄ sibi ēt nō licet eundē forte adhi.
scendo magne ignorā nolēte q̄ d̄ntata salute tñ tuēd ne
cessē gerē. ad hoc aut nō tñ addit alē q̄ qui timet p̄babilē
finem pctm magis nolēdo facit nō peccando. Quia q̄ libēdo et
re sitē. 2º dm q̄ duplex est votū. Quoddā ḡne. et singulare. Quod
ḡne dr ad q̄d aliq̄s obligat d̄ necessitate salutis et magis hī exhi
bitū sua voti sit ob timorare dyalo et p̄pō cū q̄d sit in
bapt̄mo. Sine re dr ad q̄d quis ex debito q̄ ppē votum ēt aliud

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Dubitat an papa possit solēm voto

dispēsare ut contrah̄ ꝓt q̄r ꝺ̄ sit inuꝫ positiui Nā si sola vo-
luntas sit cā grē aliq̄ ꝓhibeat et sola voluntꝫ cur causa grē
prohibeo relaxet quia eius q̄t dispens iuꝫ qui illud gaudet
nr̄ p̄cepo legibꝫ astrīgit ꝓt in hr̄ fiunt qui fiūt legem
obseruat pt̄z etiā de quoꝫ regē actoꝝ ꝓ morbo que
ꝓ appellat q̄ nec claustrū et cōtrā multos qui vxoratꝫ
fuit libertꝫ a voto gtiendi vñ nr̄ ꝓ morte uxoris tenēt
gtinē nr̄ pauptꝫ hīre vñ suos hēdes hnt vnde ḡnīꝫ utili
tas ꝑsideꝝ ē puta vñ in ꝓfitēdo voto subtrē si ꝺ̄
placet et forciꝫ vinctū nō sup̄ueniat Item bagāuꝫ q̄t finē
q̄ nō sit obligatꝰ ad obsequia nr̄ ad aliqua religiꝫ appli-
cā ꝺ̄ sit q̄ ꝺ̄ alio religione ꝓfitēdo q̄ nō esset applicatꝰ a
side applica Quod patet ibi andreꝫ vnd etiā si putaret
illā religionē esse approbatā q̄n vouerunt ille ꝑsona publica
2m̄ multi q̄t q̄ibꝰ ut qui sup̄ regulis hr̄ mandata ap̄d et q̄
cōsueuit 2m̄ q̄suetudinē vota accipe et alia et forcia ꝺ̄
ḡm̄ religionē q̄t q̄ibꝰ abbati et q̄libet sacerdoti monachis ut cano-
nicis regularꝫ Nūq̄d ꝙ q̄libꝫ voto ꝑt ḡmutari in melius bonū
ꝑ tm̄ autoritē ap̄ꝺ ꝑ uꝫ cōm voto tpāle ꝑt in ꝓpetuū religi
onis obseruandā ḡmutari et vouēs religionis religiosꝰ monachꝰ
ex ꝺ̄ re sana ille vota pregrinandi et abstinēdi et hḡmōdi
ḡmutare ꝑt autoritē apl̄ca ꝺ̄ voto et voti redditōne. rō 1º Vo-
ta aut̄ gtiendi et religionis tñ ḡmutata ꝑt autoritē ꝓpria ꝺ̄
mutat̄ et in ḡmutando dēt ḡsiderare ꝑsone quoꝝ ḡmutatꝰ
causa ut in ꝓdicto rō 1º Item pōt aliq̄ emere voto q̄ ꝙ ꝺ̄ hyo
q̄ sit superogatꝰ q̄t sm̄e dispēsabile ſ. ꝺ̄ nocte Vera
dicit Et ꝙ in plurib⁹ votis ꝑt fieri dispēsatio in illo ſ.
vbi obsuā aliud esset ut sm̄e meli ut in tuto ut impedimē
tū maioris boni Item q̄nta fa notabili et in plato q̄rta
autē ꝑt fieri in voto dispēsatio ōn in lege q̄ hr̄ valuit
ex ḡm̄ voluntate et q̄ ꝙ maiorꝫ fruitꝰ quā voto q̄libꝫ
cedit ex obto sm̄e voluntate vnīg ꝑsone qua quis sin-
gularē legē ꝺ̄ statuit obligādo se ad aliq̄ sm̄ se licitū ꝑt
fieri dispēsatio ſ. a foribꝰ in tali voto Item dicit ꝙ debitū
gtiendi nō ꝙ q̄stra. annexū statui religiosꝰ loco ex voto
solēnizato ꝛ ꝓfessione ꝑt fieri dispēsatio Ratiꝫ assignat
decretal ꝙ rabbitꝰ regule mechali sicut nr̄ ꝑp ꝑt fieri
nr̄ sacerdos nō esset sacerdos nr̄ cōsecrāti aliq̄ assistēte.

Dubitatur 2o ome standalū sit

ptm Videt qd dnē ē standalū s. actiū t passiū Et tm̄ ē standalū actiū p̄m ē ut ad quē seqū dctm aut ftm a rectū facit recte dicit aliq aut dicit mitigāt tradēdo ipm ad ptm et illa sua audacia aut p̄suasio ut ēm tali inducat ad id ē standalū actiū p̄mo 2o 3o ē in quib⁹ seqū dctm aut ftm tm̄ mittat aliū in dctm ad peccādū dr tm recte qd aut faciat aliquid qd d̄ficil cōm ē inductiū alioq ad peccādū nō ē qd recte facit ptm qz quo alq̄s ruit ut nātq ē sumē occasiōt z̄m sp quē recte aliq̄s facit aut dicit aliq̄ qd lic d̄ficile ē ptm si ē faciat ut dicit qd hr spēm ptī ut ruina nātq ad alq̄s p̄ qd ex accipe occasiōt prōde et hoc ē standalū actiū 3o mo Recte dcm qd standalū actiū ē dctm ut ftm mihi vid qd recte aliq̄s ē inductiū ex ad ptm ut nātq ē p̄ter occasiōt z̄m spāles v. pecta ofēnt Hic dicit doctores quid Standalū ē dctm ut ftm mihi rectū qd ē recte aliq̄s qz qntū d̄ḡa ē nātq ē p̄ter occasiōt z̄m Hic dr dm primo qd ome standalū actiū ē pctm gr̄ qz dissimile qz ē mihi rectū Circa si quis forte putat qz credit stratq fm forte nō obligari ad recte ag̃ im̄ mortaliū tm mt̄ hāc ad hoc qz qm̄ q̄ recte agit obligat⁹ dr esse tal⁹ ne standalizet v. ne p̄eimi cōm bonū q̄ recte ag̃ ad remedū suū 2o inducat Circa 2m Hic ē standalizet ficti mēdū nō medicabile recte in actiū ne ficti mēdū standalizet in ordine in mentē quis posset d ydolatria quidē in occulto si ficta p̄ qd si nō fuit recte obiect⁹ p̄ter qd hoc nō facit in reverētiā ydoli Sed nōne compulsio et vis qz nō standalizat tm nīl mali aut nō indebito facit Hi aut quis ex hoc standalizē qz ppā malitiā standalū passiū ē actio 2o dm qz aliq̄s standalū actiū ē pctm mortale et aliq̄s veniale p̄ qz aut fit p̄ter intentū duci in aliud pctm ut sit cū tali intentōe Hi p̄m tm ē qd veniale solū ut cū quis ignorat solū in veniale pctm quo alios standalizat ut nichil iocose aut loquit verba otiosa z̄ qz sua intentio sit ea facere vel cū ignorat actū qui despē nō ē pctm hr in aliud spēm ut sibi nē pctm cū aliqua leui malitia cōm z in mentēa et appōing a tali standalizat tm actū suū q̄ alias nō ē pctm sit q̄ pctm qz standalū actiū quid ē pctm mortale Queritur primo nō cū quis ignorat pctm mortale quo standalizat et tm hoc ille actus sit pctm pctm mortale nō ē tūc quis ppter illū tristitiā q̄ fit circa illo et quito hōmod pctm plures standalizat aut notū qz standalizāt tales ignis ē pctm 2o cū quis cognoscit salutē proximi

201

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

¶ Tercio dr̃ꝯ q̃ standalū actꝰ et passꝰ nō ꝺ̄ſt ſiue quieta ſ̄ pt
ipſa actꝰ in vno ſ̄ passꝰ in alio et ego ut q̃ alt̄ nō q̃ſcribit
nō cadit et tūc ꝺ̄ſt actꝰ ſine pa⁹/ et ego ſicut unda fluens ſta
dalizat q̃ dicit xp̃o et ſ̄ xp̃us pō standalizauit ~

¶ Dubitatur: an ſpūalia bona ſint

ꝑpt standalū dimittenda ¶ Circa quę ſtim q̃ ſcdm̃ iſtos ꝺ̄ſt an
ſpūalia iſta ſint dimittenda ꝓpt standalū passiū & an homo
alicui ſpūalia ꝺ̄eat dimittere ne alias ꝑcat ſcipto ꝑ occaſionē
q̃ vob̄ ei ſpūalibꝰ aut ſimꝭ ¶ Dicit ⁊ⁱ primo q̃ nulla ſpū
alia bona q̃ ſunt ꝺ nr̄e ſalutiſ q̃ cadunt ſub p̄cepto ſunt
euitanda ꝓpt euitandū alid̄ poſſim standalū ſalire q̃ tpe & quo
p̄cepta obligat ad ea ꝑfic̄ q̃ tūc poſſet obmitti ſ̄ ꝑcto q̃
tpe illo quo obligor ſub reatu ſ̄ peccti tale mea ſi nō aſſert
alius qui ſuccurat ¶ 2° ꝺ̄r q̃ bona ſpūalia q̃ nō ſunt ꝺ nr̄e ſa
lutiſ ſ̄ ſūt conſilij quędocq̃ ꝓpt euitandū standalū nō ſunt dimitte
da ut ꝺ illis q̃ ſunt ad quos p̄ſectū tale ꝺ alicui ſta
dalizat q̃ ex ꝓpa cōi malicia ¶ Tercio dr̃ꝯ q̃ hmōi bona ſpūalia
ſic q̃ nō ſunt ꝺ nr̄e ſalutiſ ut q̃ nō cadunt ſub p̄cepto et ad
que homo nō tenet̄ ex voto ſicut ſūt opa ſupererogatōis ſunt q̃n
ꝓpt euitandū standalū paſſiū in alio in occulto facienda aut
nō eminet periculū ꝓpe ſalutiſ ſue mortaū ad tpus differenda
aut ad tpus dimittenda ꝓh q̃ talia ſic ſunt occultanda ꝙptor
standalū puſillozꝫ ¶ Et hoc ſtandalū dixit euitandū dns xp̃s
Mat. 18° vbi ꝺ illis q̃ ab eo requebat diuagma dixit petro ut
aut nō ſtandalizem eos vade ad mare et mitte hamū
et piſcē qui primū aſcendit tolle apto ore ei⁹ inuenies ſtatērē
et illud ſumēs da eis ꝓ me et te ⁊ cōd̄ſ ut ꝺ̄ſſet ei
q̃ueſtū colletta eius non tollat occaſio ſtandali ¶ Si aut ꝓp
colletā nr̄ā hmōi ſtandalū oriret in vir ex mala pre
dere et eſſe ſtandalū phariſeoꝝ et ergo nō ſūt omnia ſpi
tualia ꝺ̄mittenda ¶ Et ih̄ q̃ intelligēdū ſ̄m ⁊ⁱ ¶ Si igno
rātia multos duceret q̃ tūc ſolet q̃ mutari in malicia ꝑ
dſtinacōꝫ ¶ Et ſubdit in attendenda q̃ ſpūalitas ſtandali et q̃n
titas boni ꝙ cōtingit ex bono conſilij et ſupererogatōis ſuadeo
¶ Et ſ̄m hoc alia conſilia ſūt ꝑtermittenda ꝙptor ſtandalū pu
ſillorū ut q̃ ſtandalū q̃ſcipiant ꝓpter obſtinatiā puſillozꝫ

Dubitatur v. temporalia sunt dimittenda
propter scandalum aliorum vitandum. Dicit primo S. T. quod bona temporalia
commissa alicui ad conservandum pro aliis sicut bona ecclesie committuntur prelatis
et bona communia quibuscumque rei publice rectoribus non sunt propter scan-
dala dimittenda. Patet quia talium conservatio est in ipsis de necessitate sicut
et conservatio depositorum. Secundo dicendum quod bona temporalia que nostra sunt et quorum
nos domini sumus debemus quandoque propter scandalum vitandum tribuere si pe-
nes nos habeamus vel non repetere si apud alios sunt. Quandoque vero
non prima pars probatur quia si scandalum de talibus ignoratur ex ignoran-
cia aut infirmitate aliorum tunc si homo aliquo modo convenienter possit
ista re carere debet eam potius dare aut dimittere quam quod proxi-
mus et ignarus aut infirmus scandalizetur vel debet homo per alium
aliquem modum bonum scandalum sedare scilicet per aliquam commonitionem
aut instructionem de causa propter quam debeat illa dare vel dimittere.
Si autem post infirmationem aut instructionem aut amonitionem alter non
cessat a scandalo suo tunc ex malicia sua nascitur scandalum et
erit scandalum phariseorum. Secunda pars patet quia aliunde scandalum
passivum nascitur ex malicia minus scandalizati tunc non sunt di-
mittenda temporalia quia hoc esset nocere bono communi daretur enim
mali occasio rapiendi aliena.

Quarta dy. 39ª quæritᵗ ꝙ dispar
cultꝰ impediat matrimoniū ‖ Et arguit primo ꝙ mat̄ infidelis
est vm̄ meum / duo in no grauant in gradu phibi
to nec nāli dmo qd matrimoniū ꝙ sit de lege nē omnib⁹ est lici
tū quibꝫ no est phibitū Sed nō phibet̄ certat infideles qñ
possint cōtrahi Ergo dm̄ ꝙ de nāli posito cōtrahi ꝓ matrimoniū
meum mat̄ fidelis et infidelem ‖ Impedit vm̄ meum cōtrahendū
et dirimit gratis ‖ Iam vm̄ cuius illegittimauit fidelē cōtra
infidelis esse deniqꝫ dispauitat altq̄ vm̄ bonū proles cū
utrīq; parēte nitit educare proles ad ritū sui esset cuius cō
trahendū quarta ꝙ fidei primat pactū auersus in fide cū qua
mag sit efficax iungi ‖ Est in cōm ꝙ an lege potuit fidelis
cū infideli cōtrahe cū nulla esset cuius hoc phibitū et tractat
moyses cū madianitide Exodi 2º Et ioseph cū egyptiaca
Tempore ad legē erat nūq phibita cōtrahe cū romanis qr illos
voluit deus totaliter exterminare ppter eoꝝ obstinatiā et pfidia
tem et ne electis ritui suo gentes ad fidem cū alijs ad hoc
bat maxime qui no timebant de subuersione fidei Hinc hodie
non illicite tractat cū asiaticis / hostes fidei / qui in no sunt ti
deus ‖ Contra dm̄ ꝙ quilz ad fidem ꝓt si vult infidelis di ‖
mittere et si vult retinere / qr sic ppter adulteriū caretur pt quis dimittē
uxorē si vult et pt tenere sub spe conuersionis Hoc vnc quilz
ad fidem pt dimittere si vult uxorē infidelē ubi pt ad fidē
tenere sub spe conuersionis et infidelitas est adulteriū spirituale cū
fidelis quilz ad fidem pt manere cū infideli cū qua primo
tractat si speret de eius conuersione et certitudo Si aut nō speret
de ea conuersione et appareat obstinata in ipsa plasphemādo
xpm ut fugit xpiana practicā de aliarum infidelitate tuet pt
et debet cū dimittere Con̄ Contra gratia prohibuit infidelibꝫ
fidei quidē cū infidelibꝫ quibuscūq; et paganis indifferē
ter obstinatis et apostatis in pena infidelium fidelibꝫ in cri
minib⁹ et docte in fide uiuāt et quicare infidelibꝫ si salute ex
hoc speret illoꝝ conuersio et no ipsoꝝ subuersio maxie si esset
nutritas ‖ Nichil nocumb⁹ nec sero mūb⁹ tribus tam iudi
cum gentiles obstinati vidē ꝙ ꝓ maiori pte Ideo phibitū
est ne quis ad fidem cōtrahat cū infideli Si diligat ad
uocatus ut gratia quē uolunt ‖ Cont dm̄ ex matrim infi
delium est indissolubile no sine ex pt solui ꝙ quilz vnq
ad fidem alio admitt in infidelitate permanēte Ergo
indissolubile stabilis esset cōtractus ex noꝝ ꝙ no cadit in cri
mine quicqm̄ nisi obstinatia illa vinculū repugnantē ‖ Cont
dm̄ ꝙ si fidelis cōtrahit cū infideli illam est matrim sperabā
tur posset cōtrahi sub dubio ut si queratᵗ vltima qua
de ex illis Si infidelis dicat mihi se nec est vm̄ meum ꝙ no

ratū qr dissolui pt in gnū immediate dicto ꝑ eo quo qr
stim qr rapplex qr ginger ꝯ Quodda legittimū ꝑ no ratū
sb qr ſ quod legalis mstituat ut ꝓuincie mobis ꝯtur
quod in qr ſtabile ſic mt mfideles gtractū Aliud qr
maiom ratū et illegptiū ſtz qd qr ꝯtractū mt tales
qui baptſmi ſacrem recꝑerat gtꝑis ſolemitatibꝫ q dicit
adhiberi ſidm ecclē q ſuetudine et ꝑcie moꝛa ut maiom
clandestinū qd qr ratū qr qr in ſtabile illegittiū ꝓter
gtꝑis ſolemitatū ẽ qr maiom legittimū et ratū quod
qr gtractū mt fidelis qui ſacrem baptſmi ſuſtꝑerat q no
ſup ꝑsone illegittime ad ꝯtrahēd et ſolemitatis debitū
ẽ mstituat ſcē et more ꝑie adhibuerat mt fidelis
ergo qr maiom legptiū qr ut lege nā nr lege poſitiua
ecclē ꝑhibet ꝯtrahere in remedū ꝑ no qr ratū ꝙ ſit
inſtabile qr altꝝ ẽ gūgione Si aut omes fideles hr
fidē ginge lapſam in hēſim in qua obſtinata ꝑſeuerat
tur tñ ab ea diſtedere gntꝰ ad ꝯhabitaꝝ et thorū ꝓpter
pctm ſubmerſionis ne patrocinij tpatudinis efficiat ut ſi
lapſus recubat ad fidē ſue aut ginge fidelis velit nutrare
in religione aut no Si velit tūc ſpt invita ginge ad fidē
gnatē ſi ab eo fuit indus ecclē ſeparata hēm d gnes niſi
mulier potſt aliās ꝯ recipiat ẽ

Dubitatur V. fidelis dimittens m

fidelem poſſit ꝙ alio ꝯtrahere dicit Rich. quo infidelis ꝯ
uersꝰ ad fidē ſ alt velit ꝯhabitare ꝯtus ad fidē ſine
gnumelia rebꝰ et ſcandalo ꝑsue gnis fuit ꝑ hoc ꝙ ſoluit
uit ꝑsonā maiom qr adhuc infidelis ginge no intendit mul
mis nr conditore vinculoꝝ nr matro et ſic no licet ꝯtrahē
ꝙ alio infideli vincta Si quo infidelis no velit ꝯhabita
re ꝑ destruit odio fidei ut ſ velit ꝯhabitare no ſit ſine ꝓba
ꝓbabilis fidei cauſa ut mitat altam pertrahat ad infidelitatē
tur comuniꝰ ꝓ alia dicit Iuo illud apli 1mo Si infidelis
qr discedat no ob ꝓmutui ſubiecti qr fr aut ſoror Si in
aliquid contra qr fidelis gnitat tangit infidelis ꝙ reti
ꝑe qr d dicit. ſc qn 4 dicit Rich. ut ꝑ indicū ecclē op
tet diſſolui fieri ꝙ certū d infideli no indicat Dicit
Gul. ꝙ tūc obligat ad ego recipe ſc hoc no qr ꝓbabile
tur ꝙ no qr ſolutū vinculū matrimonij ꝑ tūc qr ſolutū qd ꝙ ad
cludit et ꝙ dicit ind Cōcilia creatoꝝ ſoluit ius matrimonij
exponit ius no vinculū ꝑ ſentiā ꝯhabitaꝝ et addit de
biti Ideo dicit quod Si uxor fornicata ſtat an gūgione ad
me reuocat cum recipe ſi ꝯuerti nolūt Dicit ꝙ ſi mu
lier ꝯuicta repetat unde ſint ꝯcurſum ne no ꝓt recipe

con cū d' fornicacon primus genuissa ſi ppe occasionē fornicandi
dedit puta voluit cohabitare ei voluit cohabitare ſtim ghustia
creatores alias ppt recipere ſit in ratificā matrimonij quātūcūq
primotū tm q ultīg nō possit solui quātū ad vinculū ut iuncta
liceat aliud ducere

Dubitatur .2. infidelis recedens

a fidele possit cōtrahē matrimoniū postea fidelis cū alio vel cū alia
quocūq ducēdo q ſit ſ cū uxore cū solutū ſit matrimoniū hinc
in nō ſit cū claudicat Si aut nō queratur deinde q in pce
tū ſua abſtinēcia abſtinacōp interdictū ſit nō possit cū alio
contrahē primo iūcta Sed hoc vr ſatis mirū q ecclā dā-
rat legē contrariā infidelibus

Dubitat .2. liceat viro ad fidem

cōuisū vxore manēte infideli emittere cū ea libellū repudij
Et q ſi pp quēlibet vitiū ſit aliqua probabilis ppt d' quā
one uxorig nō debet vir cū ea diuortiū emittere nec ad
aliud matrimoniū trāsire q uxore difficilius quā recipere ſtudio ſalu-
tato viro Si aut nō ſit ppt d' quēlibet ppt qd ſanctoꝝ ordi-
nes ut ad religionē accedē primus cōiugum vxore ut quā
ſit tūc ſi postea vir ſanctos ordines accepit vxor quā nō
ſit bō vir primus redeūdo ſ bō dei imputatus in pena quodtā.
de ſit cōtumacia

Dubitat .2. nato ex patre fideli

et matre infideli debeat ſeq patrem ut matrem vel q pleriq
aut pluriq ad etatē adultā aut nō Si ſit tūc pater sua
pueritia ex libertate ſua vult cōsortiū fidelis cū deo illi
invito inſtituā tribuat potest cū infideli remanē Si aut
adhuc ē constituta in tenera etate dep cū fideli manē q
pueros educare deb bonis ſuis et salutē q in fauorē fidei
et salutē pueri et hyis matrimonij ſic fidelis ponē ppe pi-
cula dapnacōis Dicēdū q ſic ēt Si quis ad fidem ha-
buit plures uxores adhuc vinctus ſm ritū ſue gentilitatis
an possit post manē cū omnib vel ſi ſint uxor quā d' huit
prima iūcta in gdu prohibito ut ſint uxor cuiq prima ab
alio repudiata an possit cū illis adhuc manē ibi dm q
B' ſta qui plures habeat plures uxores verū ē cū
prima dimisſa q ſola ſit vera uxor q nō ē cū
infidelibus verū hec plures uxores cū ſint qua ius naturē
et alias debet alicui Si aut prima nō iūcta Sed ſola
ut alia tenet ius tm qd cū alia habeat Sed nō tenē
q nō ſint vā uxores Si aut ſint iūcta in 2q° gdu ab eccia

tributo sunt vtiq; quieta[r] sed alr no ppr hoc sunt separati
qr infideles no sunt astricti statutis ecclie Et aut fuisset
quieta in gradu a lege dna ut nulli tributo ed hoc omnes
ligat esset separanda Et aut grauaret ed alia pa repudi
um tue fu reputandu sit reprobata ppt. Iq nullo no pt ea
ca manet salue adue vnco amonita

Dubitatur an infideles vniq uti

possint forthe ed infidelibz alibq vtiq Dcto dicit d sic
mona qr ipe sunt possitiq hi et nigrissimi deo sue no
sold in hoc peccauit qr alienigenas dispsit creat d gthi
bus ppcat pphibt Sed ut in tutiua mulieri qr huit
septingentas concub quas regnas tenebras deco ed
rubinas ed in dict ppcat d lege deuteronomij septimo
no habebit xop plurimas q alienat ami eius et copulatis
est eis amore arctissimo in tm ut facet eis ydola et
cepla ad adiaq deos suos et h eid agreauauit sungtarq
multitudo sapie omittat d subito adeo q esse n

Dubitat 20. consatgvinitas pfect

matrimo impedimtu Re qr alia qspgrinitas impedit matrimoi
ex dictamie nre nalis Aliqua ex dictamie legis dne Aliq
ppr statutu eccie ppr dictamie legis nre impedit matrimoi fi
lii ed pres et filij ed mris qm in lege nra dicit et ppiac
hoc reliquit hr prem et matrimoi cm 20 jus ed nulle dic
tat naturg reuerend debe patribz qm gingtibz et dictat no
sr tractat generis sicut se tractat gingtis magl in et cm
ubi nr matrimoi filij ed mris qm filie ed pris et vice debz
esse vna subiecta Sed cm iuis nr est ut filig matrimoi tene
at subiecta vn et quedda alia breuia. abhorret equa ra
mee sua qm diu gnostur ad esse matrimoi non nocat pig
sno d audibz qr ra cuncty saluasset sup matrimoi sua accepta
pg qm cognouit ad esse matrimoi sua fugit et precit se de
alto et mortug est Ite no mre hoc tm d pria primo f d
quodcq in linea recta qr in illo natiu put sit dubium Solu
ergo in linea recta ascdg ad infinitu creat prohibito in lege
nr: sno in linea transuersali qr filia et filij addi et eius fie
noe sit grauescent et alij gspanguinei collaterales qr te
no erat matrimoi vel vnu reputat Et sororis pg accipit
implicatis hominy ex dictamie dni pphibet et no pphibet
matrimoi reputat gspanguinei in pmo gdu et cetera in sido
in linea transuersali et magis sno in 2o gdu in linea equali
ut duorp frm pncu ut pz Leuitic 18. Cuius ra est qr si

possit matrimoniū copulari dicat martinus lupus de q̃ q̃ gradus
mei tales fuerint qles in casu dicto habitant ℔ q̃ statutum ecc̃e
prohibet matrimoniū copulari q̃ sanguinei casu in 3o et 4o q̃
du q̃ usq; tue q̃stionis mihi hodie satis diuersa auctoritates
sanguinitatis et affinitatis inducte: Sed pro illo quod allegat cum pos
set copulari in linea transversali ad aliquem q̃ refugium ecc̃e
tendit ut sic matrimoniū mihi hodie dilatet de q̃ quero ad sanguin
neos sui quousq; multum affinitas teneat q̃ sanguineus q̃
matrimoniū non teneat aliquem bono medio q̃ uno in gradu debe
at abstinere a aliquibus honestatis illoz bonoz.

Declaratio arborum consanguinitatis

Questa quam dubitat primo

Quid sit arbor consanguinitatis q̃ sit q̃ fundi reprehensi
sepius et breuiter dicitur et successiue varijs gradibus
distinctius q̃ quibus dicit distantia ysonare ab aliis propinquis dicit
dicitur habere ad quem gradum referatur ℣ Consanguinitas est
vinculum personarum ex eodem precedens q̃ una persona ab alia ca
nali appagina descendit uel ambe ab aliis canali appagine ℣ in
primi sicut ada et abel filius simul ℣ in 2i et caym et abel
filius fratres consanguinei q̃ ambo descendunt abeodem stipite
primi q̃ ab adam alius q̃m primi fratres et filius cuius ℣ in
fratres et pro cuius ℣ Quem ada et eua nō fuerunt consanguinei
nec affines q̃ erant primi omi consanguinei et affines
pro q̃ nō descenderunt omo ab alio nec ambe ab alio Sed patri
fuerunt ibi de quo simile filius matrimonio succepit affinitatem
q̃ ada fuit affinis 2o filius sui ul filia ℣ affinitas est
affinitas ex carnali copula procedit ℣ supposita consanguinitate
vni et p̃m gradus consanguinitatis computatur huic gradui affinitatis
ideo in proposita doctrine predicti doctores arborum consanguini
nitatis fecerunt consanguinitatis q̃ sanguineos viros ℣ Quem
q̃ illicito coitu fuerunt consanguinitas et sic contracta ymbet
reputat carnalitatem et nepotatus matrimoniū sic contractum q̃ dirimit
coitum ℣ sic nō pro eodem in primo gradu propinquitatis appagata
carnalitatis q̃ nepotis primi et q̃ una nō p̃ legitime quota
pte q̃ q̃ principis et sibi in quinto gradu et ab aliis propinquis q̃
veniunt sic mihi et pro

Dubitat an omes hoies ſint

ꝯſanguineꝰ nec ſe ſit dubitet ruby Porro quo ſtim ꝙ ꝯſanguinitas vnoꝝ ꝯſtat no hito ꝑt ad aliquē gdū ꝑt omes ſtimꝰ ꝯſanguineꝰ ꝙr ab eaꝺ ꝑſona ſ̄ ꝓcedūt omes deſcendentes tacenalē ꝓgeniem ꝑt omes oſſpring cſtitē nobiles attendendo nobilitate ꝙr ꝑte ꝑris & linee vtriꝰ ad hoc vtrū habito copule reſpectu ē ad qđ gdū in quo ꝑdūm ꝙ cū ꝑſone conſanguinitē ducta in rea nup matrim nequeat nec de iure nr defecta ſit noua diſpenſacoē Coꝝ no ſcīt vllꝰ negauerit ꝯſanguineū illo mō ſ̄ cū inacta ꝑt dubiū ē vtrū ꝙ omes ſtimꝰ ꝯſanguineꝰ Dico no ꝯſanguineꝰ ſit ꝙ ꝺ̄ quib⁹ wlgariter oīm ꝯſanguineꝰ appellat ꝑt dubiū ē ſtim ꝙr wlgariter no omes vocāt ꝯſanguineꝰ ꝙr ꝯſanguineꝰ phibet eſſe iudex & in hoc ſit ꝯſuetꝰ locoꝝ multū ꝓuidꝰ & cognoſcēs Dico ꝙ conſanguinitas ut impedit & dirimit ꝺ̄ret ſ̄ matrim a iure ꝓhibit ſ̄ ſolū ad qđ gdū inclusiue lineꝰ olim uſq; ad ſeptim in lineis collateraliby ꝑt dubiū ē vtrū ſit falſū ſit dict ſ̄ ꝑt attinentia ꝑſonaꝝ ꝙr ea ꝓueniūt ꝙ oīa ꝑſona deſcendit ab alia vl ambē ab eaꝺ impeditiua ut dirimitiua matrimonij ſubſequi ut ꝓhibiti uſq; ad actū gdū tm̄ioꝝ hoc eſt ad qđ gdū inclusiue quo ad phibitū copule tacenalis ꝑt ſ quib⁹ vlt ꝓcedē quo ad ſuccēſſionē hereditatiſ tm̄ adhuc ad ꝑdicta ꝺ̄ꝝ ꝙ lin gdū remotiū ut legale hoc quo ad decimū gradū legale quo ad ſuccēſſionē ct hoc ꝺ̄m leges & hec ꝯſanguinitas quo ad inta cognatoꝝ .v. ꝙr ꝑte matꝝ in collateraliby ſuccēſſio uſq; ad ſeptim gdū Sed agnatoꝝ hoc ꝑt ꝙ ꝑte ꝑris uſq; ad decim gradū ſ̄ ad ablata ꝑt illa dica agnatoꝝ ꝑt oēta cognatoꝝ ꝙr eaꝺ admittit agnati uſq; ad decimū gradū ꝑt ſubſtū vtrū ꝑt ſtim & archoꝝ diffinita ꝑt qđtū ad computatoꝝ legale ꝙ patruus vl illa ꝑſona in archore ꝑt vlt ꝓxū gradū vl octauū & ſic ſuccēſſio ceſſat uſq; ad ꝺ̄m gdū

Dubitatur quid ſit linea ꝯſanguinitatis

ꝑte ꝑt ordinata ſp ꝺ̄minata collegio ꝑſonaꝝ ꝯſanguinitate quadraꝝ ab eoꝝ ſtipite deſcendēciū vl quaꝝ vna deſcendit ab alia diuſis gdib⁹ ꝑt gradꝰ & nodꝰ diſtinguit Coꝝ patruꝰ patruꝰ & ſic de ſtib⁹ linea ſiue ſint in linea recta Coꝝ abel & chaim & ada cui ſuccedit linea ꝑm illos qui eo addunt vltima ꝓxīata ꝑt dim in linea deſcendēti deſcendit & ſuccedit linea deſcendēs ꝑt a ꝑſona ꝓgenata ad ꝑſonā ꝓgenatā vl ꝑſonas ꝓgenatas aſcēdit ut ꝑ duas ꝑſonas deſcendēs linea ꝑt a ꝑſona ꝓgenate ad ꝓgenatā vl ad ꝑſonas ꝓgenatas deſcēdit & ꝑm illā lineā ꝙputat gradus

linea nepotis

ta filius nepos neptis pronepos pneptis &c linea transuersalis
est linea inqua abel defendit ab eadē q̄ neuis ab alia illarū
duarū vel plurium psonarū ab eadē
stipite descendendo vna in stirpe quarū in vna no defendit
ab alia gradus est 2us illud sumendo gradū sic si duarū fratrū
hij duo sint filij ad eū stirpe Nepotes duo sint pronepotes
duo sint filius alius nō ille duo linea sic reducuntur ad duas
lineas q̄ singulariter alia recta alia tua sicut transuersalis linea
recta est nō eadē quarū vna ab alio descendit tm̄ magistro ab
auo usq; ad nepote Aliud dicitur magistro ab auo usq; ad nepote
fratrui tm̄ ab auo usq; pronepote et auunculi a sic de aliis
consimilibus et ideo ab illis verbis finalib. linea tua grauiter
est nō psonas q̄ descendunt ab eadē stipite et vna inter illas
no descendit ab alia Vn̄ due lineae recte descendentes ab eadē stipi
te et gradibus equis quarum vna tua tm̄ et linea a sic tenui
usq; ad alterum tenui et qui sic teneri hō sic ad alterum teneri
sic q̄ vna psona nō est grata ab alia illarū q̄ hō a quo
stipite duae usq; sic a pte teneri Item linea ab auo usq; ad filiū
pronepote nō est eadem descendo hoc in figura, linea tua depingenda
in pte teneri q̄ quinta ab auo descendendo diuisa vna psonarū
quinque gradus est ab alia usq; ad pronepote filius melius tua nō
est tua sed nō est dm̄ d linea ab auo teneri usq; ad filiū teneri
que linea appetat tua si est recta et ergo naturā decipiat ab ar-
boris figura Unde quilibet descendendo a tenendo duos tm̄ filios in
arbore depictis prioribus totaliter in ordine ad cellulas vacuas
est ergo hoc q̄ quilibet lineales tuitas in pictura sua descendendo
linearis dicitur ab aliquo hoc patuum. possibile sua hō patruum patru
ij pueri a patruo quinto illo modo Ita patruelis nō pōt poni
in cellula quam intricta subauo Ideo q̄ poni debetur in alia
cellula est appetitus tuitas huc nulla q̄ patruus ita directe et
immediate ab auo sic quinto Item a nepote filius patru-
elis ad patruum teneri est linea recta si nō est linea recta a
predicto nepote filius patruelis patruum teneri Ideo vel q̄ non
est linea recta qui nō est gradus ita pauculo Item inter
patruum teneri et sic teneri nō est linea recta sic in vide
q̄ vna cellula directe stat subalta sed est tua Sed est dm̄
q̄ patruus tua et sic teneri nō sunt sic aliqua linea tua ut
recta et causa est q̄ d Ista linea est gradibus nō aequalis nō
descendit absolute et nō hō gradus q̄ sanguinis nō sic et
pter hoc in figura nulla linea figuratur sed nō plus duas p
sonas Ista in tm̄ q̄ nec omnes due psone ardoris eiusdem
posite sunt in aliq linea q̄ sic est d ista duabus psonis quarum

dñs cuius gñis scripture magnus gmentat' ut sint in linea tua qui
linea includit cetera in se scripta gñem p̄ns sint linea tua ex hac
tota sic patruus magni patrui. ppatruus ille ppne pcise
no facit linea nr sed ut notatu p̄ sint in tua et consobrina
sy que includit alia et quem scripte dñs ystory a dño hor p
suas dispositum descendo usq; ad patruum exclusive declara
ra in figura et dic d cellulis nō gtinuat p lineas.

¶ Dubitat quid sit stipes vnde q

stipes in ppto dr gnis parens a quo plures descendunt ut fr
ratres ons ut dñs in glo in rub ff debito ut pd qt stipes ad
sint hñt ergo stipes ppna a quo alia transeunt ouginē q
sint gsanguinei adm et ad illa aque descendit aut aquib
ad nullā ppna descendit ut patruus z filij sui a tm
scripturā Canones vocat tm

¶ Dubitat quid sit gdus hñdcm

sit tractandū distinctiū ppnarū qua cognoscit quotta agnatio
ut cognitio distantia dre ppne ut se differunt Dicit sic gra
dus qt dre ppne ut plures ppne comparate adm̄ mdistantia ut
dissimiliter consanguinitatis dr mdistantia ppe prem et sibi qui
in nullo gdu distat dicem nulla ppna ppinqua facit aliq
gradū p comparata alti ppne gradū facit ad ipsū dicem no
strā tot sunt gradus quot ppne alicui patruus distat in ylo
gradu sc alicui sc in sibi distat in certo gradu sed tot sunt
gradus quot sunt ppne cuius distat hñs gradus qt hñs distan
a ppnarū ut attinctus dr in gsanguinitate et affinitate nō
una ppna nā distat a se ut attinctus dr ipse declara ? figura

¶ Dubitat quib arboris consanguinitatis adimunt

pr q usitatus inuator instituit d gradibus cui finale vbi post
nascitur gradus unusq; cōd instituit et ex oculoz inspectione cla
rius apparet et sic tres stirpes ut remoto p cui finali hmōi
arbor qt applicata ?

¶ Dubitat quō debet fieri arborus

formatio pr q sic debet formari in specie a modo a cellula vltra
a in cellulas ascendendo deinde descendendo deinde collateraliter et ita
q ppna ignota in cellula vacua qt cuilibet ppnis in tota ar
bore gsanguinea designate in cellulis requiramq; et cuius com
pat ad truncū finalis sui modis relatiuis fixe et immobiliter ad
truncū et cella inferat quem gdum ut sito de truncō possimus
gradus d medijs gsanguineis cui finalis in vertice ppinquitatis
ad nos usq; ad quem gradum et adeo ¶ Ad quae magis vagus
pr q ad qt vltra ppne notice ? relatiue fixa et immobile hoc
potuit qm̄ omnes due cellule accipiunt notice ab vtro pcce

cab que ingrio vocant ut pmus stria con ipa vacua cellula
qt orectana ad omes alias cellulas a vocant ambg vocabg
posit in lineis vsq; astedentbg a descendentbg qr dr pd z fily
dr aug qr dr nepos dr abaug qr dr abnepos et equs
cellula vacua dr tertius terra dr filius dr pmus qr dr nepos
dr aui a abnepos dr abaui Ideo cum vocant nouem cellu
las insuccessiue ut tertius dr patruus dr filij sicut et qr secun
dus pmus cus dr cs patruus dr pncipis sui qr tertius
qr sic pari sicut generaliter declarat hoc in figura vt illa cellu
la vocabit aliqs abauus alij pthauus alij tertius vel alius an
tiquus vocat ad hoc sui pdicti patruus Ita cellula sue
figure gerit in qua figillatim describit nomina psonarum ab
eade consanguinitate progrediendo ut ad ipam primam in
alle cellule possit figura vti esset locate ut tria quadrangularis
figura qr hoc qt pcise ad placitum Dicit ulterius qr qut illa
cellula made astedentiu dimidiat directe p medium a latere
dextro pmdm ad medium ut abauus quauus attauus et a la
tere sinistro mad mulierem ut abauia quauia et qr posita a late
dextro descendit amabg a sinistro posita a mulieribg Sed in
cellula pr a me no dicit esse divisa qr pr a me sunt vnus
et multi adhuc Sed sit no qt in aliqbus vnus multi procedat
astendendo sup cellula vacua ad cellulam q qtuor pr a matre
quatuor puncta rubea a quatuor puncta nigra no ad ostendendu qd pr
et me sit in primo gdu qr nullus qt quadus nec dr Sed ad
designandu qd pr a me a tertius qui hic se dr pmus a matre
ut filius sicut nec se in primo gradu puncta rubea ponit ut
nostri gradus consanguinitatis p remotionem dr patruj puncta
nigra ubi ponit ut nostri gradus p computationem legistaru
capitis patruj ponit aut punctuatio p canones in pte superiori
ut dicit inuste ut notat quolletia imo remotio ad similitudinem
pue quo ad maiorem magnitudinem legentis no denigrat sacros
remotos mitatos Astendendo nepotes sup cellula pmus a matre
qt cellula aug auia qtuor duo puncta rubea a duo nigra
sup ista cellula qt pauus quauia qtuor tria puncta nigra
et tria rubea Demum ponit cellula abauus abauia qtuor
qtuor puncta rubea a qtuor nigra a hec tres cellule sunt
in modo divise ex causa sup dicta et quot ponit puncta ru
bea in una cellula tot gradus distat ipse a tertio p canoni
cos quo ad phibitos contrahendu matrim a quot nigra tot distat
quo ad successione hereditatis a tertio p legis et habemus
linea astendentiu Tertie formatis linea descendentiu redeamus
ad cellula vacua subiacua ponit alia magna pretulit filius.

puncta rubea
nigra

plia · q̄nq; ordo puncta rubea aliud nigra ¶ Et sub illa pona
alia cellula maiꝰ scribat nepos neptis q̄nq; duo puncta ru-
bea & duo nigra / & sub ista pona q̄nepos & neptis q̄nq; rua
puncta rubea & tria nigra / Deinde pona abnepos abneptis q̄nq;
q̄nque puncta rubea & q̄tuor nigra ¶ Et sic habet linea directiua
Docem q̄ in punctatione assidendum & dessidendum q̄ cordat vtraq;
ius Catonis ꝑ regulas q̄ in ob̄ ff pona addita pone p
rarius ꝓgrata q̄ addit Et ex illis duabꝰ lineis ꝑ a-
sidendum & dessidendum ꝙ cellula sacra constituit · una illis
linea q̄ vocat linea assidendum & dessidendum et cetera
prima linea patet in figura

¶ Subitatur an quelibet cellula sup
ra q̄nq; solū duas ponas ꝑ maiꝰ & eis ꝓpria de q̄n-
q; alias ¶ Dico q̄ sicut q̄ in cellula aug & anima duo intelli
gunt pona duæ ponæ ꝑ q̄ aug esset maior anima & anima q̄
uxor eius habet solū duo ponas intelligat in cellula pri &
sic q̄ sic suo scribat q̄ pater & mat̄ esset senex & fr̄ adm
in cellula pri & sic q̄ q̄ filia q̄ sue ing esset meus q̄nti
ꝑ ei ona q̄ aug & anima ꝙ duo maiꝰ & ꝓa uxor pro
creauit pri & mat̄ tamq̄a filiū & filia inferiori ordi q̄ si-
ne et fr̄ ꝑ in latitudine cellulis recta scribit Et ita sequit
q̄ matertera .v. sororis mee & amica .v. sororis patris esset
sororis mat̄ sc q̄ venisset ab oppo aug & anima q̄nq; mee
in dextro & sinistro re ob q̄ pr & mat̄ paterni esset matertera
sororis et fr̄ adm q̄ q̄ mag ¶ Et ergo adm ultimate q̄ ne-
cesse intellecta pri & mat̄ q̄ directa q Et sic adm ut multo
et magis God ordo cellulæ superiores sint duæ p linea in du-
as q̄ cellulas & in latitudine dextro versus q̄nq; primi ordi
primi / God in ꝓta sinistra ubi ponit ꝑs anima intelligit q̄nq;
prima ordi ꝓpria mat̄ non in cellula aug anima intelligit ꝑs
pona q̄ aug intelligit habet sicut magis in latitudine dextro
Et in latitudine dextro intelligit duæ ponæ ꝑ aug & sua uxor
et talis aug q̄ pr mat̄ mee paterni Et sua mat̄ prius / uxor
matris mee paterni In sinistra pte cellula tunc ordi intelligu-
tur duæ ponæ ꝑ anima & matris sue socii qui mortui
sunt pr mat̄ paterni & anima mat̄ eius non quelibet q̄
tanta cetera ꝓgrata Hꝰ q̄ duos ꝑ Decem & mecum sep
mei qui occisi & Et michi ami psalmi ab psallendo ami &
sicut & pleni & mecum natis qui sep mi ami matris & talis
q̄tuor ꝓpria dat intelligi in cellula aug anima Et quil
q̄ libro cetera ꝓgrata Hꝰ octo psalmos Et in cellula q̄ aug
et anima dat intelligi a primo octo ꝓna & sic in cellula

sup̃iores sꝫ abang abauia dñe medligi 16 pſone hor tord
patet in figua rappicedo ad anos x pauos pauos t matri
nos // Item utro hñt duos pſnos puros / qr anos / octo p
anos / 16 · abauos / 32 attauos / 64 tatauos / qr pſone a tred
ꝙ duplicat̃ 34 · dſt̃ gom̃ 4 primo gradu dgradibg
// Item hñt arbor hñt vim duaꝝ auborum ꝙ ponit̃ ꝙ una qr
mſcug qr gutta in cellula pꝛ x mo luat̃ ſiꝫ vtrabꝫ ſit
dimſa quo ad gradu qtꝫ nolunſie aut ſit t tota ad mo
ſit computand̃ in vno latꝛ ſicut in alio // Item dm qꝫ omia
picta ſint rubea ſiue nigꝛa volut̃ ſtedere quotꝫ gradu
alie pſone poſſit in glyo cellulꝫ ſunt ꝙ patenꝫ ſiue ꝙ ſeuꝫ
t ſic omia picta qꝛ ponit̃ dꝛ nouꝫ volut̃ indoce ſitto
gradu ꝙ patenꝫ ſit // Si nꝫ alie cellule ſunt aut adſ.
mõte picta illo mo gouerñ t̃x̃m compt̃ cellula ſiliꝫ ul
ſolue patenꝫ quo ad anu patenꝫ qr dimoda diſtpancia in
picte ꝑm legꝫ t ranones qr ſiliꝫ patenꝫ eſt in 3° gdu
ꝙ ano patenꝫ tam ꝑm ranones qua ꝑm legꝫ qr quot ſt
pſone tot ſunt gradꝫ una pſona dempta in linea aſcdte
t deſcdte mo in cellula ſiliꝫ ponũ ſolu vnꝫ pictꝫ t in cel.
lula aui ponit̃ duo picta aliud q̃m compando aliud pa
tenꝫ ad abnepote patenꝫ ꝙ quo qr in octauo gradu t ego
qr ꝙ modꝫ pſnes ſunt nouꝫ pſone t octo una depta pſo
na ſunt octo gradꝫ t in in utrꝫq; cellulaꝝ ſunt ſolu ſignata
quor picta t̃x̃m aliud in linea ſuſcepali ſꝫ patenꝫ t ſꝫ
patruelꝫ ſunt in 2° gradu ꝑm ranones qr ſunt in linea ſuſ.
uerſali equali / t quelibꝫ pſonaꝝ diſtat a gm ſuprie ſꝫ
quo ano patenꝫ duobꝫ gradibꝫ nt diſtat duobꝫ gradibꝫ
t in in cellula ſuis patruelis ponit̃ duo picta rubea t
in cellula ſuis ſolu vnꝫ pictꝫ rubꝫ / t ille pſone ſunt in tꝛto
gradu ꝑm legꝫ t in cellula ſuis patruelis ponit̃ quor
picta nigꝛa in cellula aut ſuis ponit̃ duo picta nigꝛa
t ego enũ cellule dut̃ comparu ad cellula patua

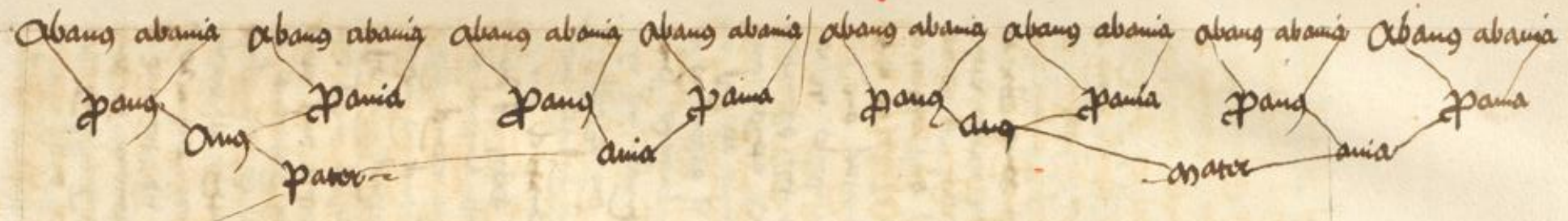

Secunda figura

Patrucius
- Mater patrucij
- filia Wertha
- filius Sonis

Tercia figura

Patrucius
- pater
- [illegible]
- filius Soror eius uterina [illegible] alio patre

¶ Dubitat ꝛ an quilibet mic ꝑcalg
habeat ḡnor anob octo ꝙnob et 16 alijs anob ¶ Secundo primo
ꝙ aliq creatus nalis ñ sit ñ ꝓbus & nec ꝙ et ultim aliq
et cons filig aliq ꝑlo sit ḡnis aliq & nra aliq sit aliq
et aliq ¶ 2° dm ꝙ qr mortuos cuius sit nepos ꝙ esse quest
sit aliq duob ¶ qm si ste qr sororis gnat ꝑlo alie sit ꝑ
ꝑ aliq & vnicq aliq ut si patruus qr sua sororis gna
et ꝑlo sororis in cellula q qr sororis filig ut ꝑlo sua sit alis
filig ꝓpe & medie patruj sit ꝙ aliq & aliq & ꝑlo ꝙ
ꝓpe ut in figua ꝓxi aliq ꝑ patruus qr sua nec gig
net ꝑlo ut vocet alia filia bertie & pis qr alia filia ber
tha ꝓcreat ꝑlo alijs filig ꝑlo sit vnd aliq qr late pa
truo et ꝓxim patruj in cellula ꝓx & md & sit vnd aliq
qr late nieng sit medie bertie q qr ead sue patruj uh
in alia ꝛ figua sit in illo ead loco sit hoc enigma Ravene.
pos sic dyxit filio suo sue ꝓxim diebat ꝑnat q ꝑlo stat
Vta ille filig et natg bertie & ei hoc nepos qr filig ꝑlo
bertie & ei hoc sic qr qr ads ꝓcr ꝙcessent tm in tali casu
no ꝑt bertie ꝓpe dice qr illa filig sit aq nepos qr nepos ꝓpe
ra ḡn ysidi ꝙ illo qui qr filio natg qr sue ste filig no et
natg qr filio bertie tm si debet ꝛsideat ꝙpter hoc oportet
q nepos ead supra ꝙ filio ꝑlo aliq qm 3m qr pis in 3 figa
sit sic qr patruus gnisticus si remotius ei sororis q ista
patruj & alio casu quia q ꝓxi ꝙ patruj sue filig ꝙpagny a
patruis qr tali sororis sit ꝑlo tres anos absolutos a ꝑlo
filij vna aliq ꝑlo sit medie patruj & duos anos sit ꝓxim
patruj & alij ꝓxim sororis eius.

¶ Formatio arboris quo ad lineas.
collateles sit hoc ad ꝑlo patruus ꝓxim et medie tenti
simpliciter & infra a late dexo cellule vacue ꝙ cellula in
qua ponit ꝑ sit tenti & vnus quadr rubeus & duo nigra
infra quo ponit ꝑlo filig ꝑlo filia & duo quadra rubea &
tria nigra infra illo ꝙ ꝑlo nepos ꝑlo nepis & tria qua
dra rubea & ter nigra Sub qua ꝑlo pronepos ꝑlo pronepis
et quat quadra rubea & quinq nigra et tota illa linea qr
distendens et ste contra a cellula ꝓx & md ad ꝑlo pronepis
Sed in illa ꝓpe ad dextra in linea ista sit in linea sua
et transversali intersecat qr illa linea data & alia quadrata
a cellula ꝓx & md usq ad cellulam in qua ponit abnepos
abnepis qr ꝑlo filig et filig tenti Sed ꝑlo nepos et
nepos patruj sit in linea transversali et tria quadra nigra

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Patris mei fr. — Michi patris pang. — Ego illi fil. fing. ut filia
Patris mei pr. — Michi ang. — Ego illi nepos ut nepos
Patris mei ang. — Michi pang. — Ego illi pronepos ut pronepos
Patris mei pang. — Michi ang. — Ego illi abnepos ut abnepos
Patris mei pang. — Michi ang. — Ego illi fil. fing. ut filia
Patris mei pr. — Michi ang. — Ego illi nepos ut nepos
Patris mei ang. — Michi pang. — Ego illi pronepos ut pronepos
Patris mei pang. — Michi ang. — Ego illi abnepos ut abnepos

Designat distantia istarum personarum et proximitate 2m leges rubea 2m canones ut sup. Sein facilis stipite d ano Infra que a late cellule pr. et mr. pont. cellula gtinens patrum et aiu. et duo puncta rubea que designat op patrum et patrum sup. in gdu stilo 3m canones et tria nigra que designat op st in 3° gradu 3m leges Infra quod fr. patruelis soror patruelis alias amitum amitina et duo puncta rubea et 2or nigra et qr fr. patruelis michi hijs qui nasti ex fre pr. mei. Sed soror patruelis que op ipa soror pris nasti. Sed st op soror pris mei nasti tue d amitum ut si qr fermo tue d amitina postqm sequit cellula hoc 1 fris patruelis sororis patrum filij ut filia et tria puncta rubea et quoq nigra Infra hoc pont cellula coqd nepos ut nepos 1 fris patruelis ut soror patruelis patrum nepos ut nepos ita op nepos et nepos in ista cellula refert ad frem patrum ut soror patruelis Sed genitus sit fris patruelis refertur ad tertiu et iste qtuor cellule nō se solo s una cu cellula stipite constituit gradus 2or vo la pts in figura

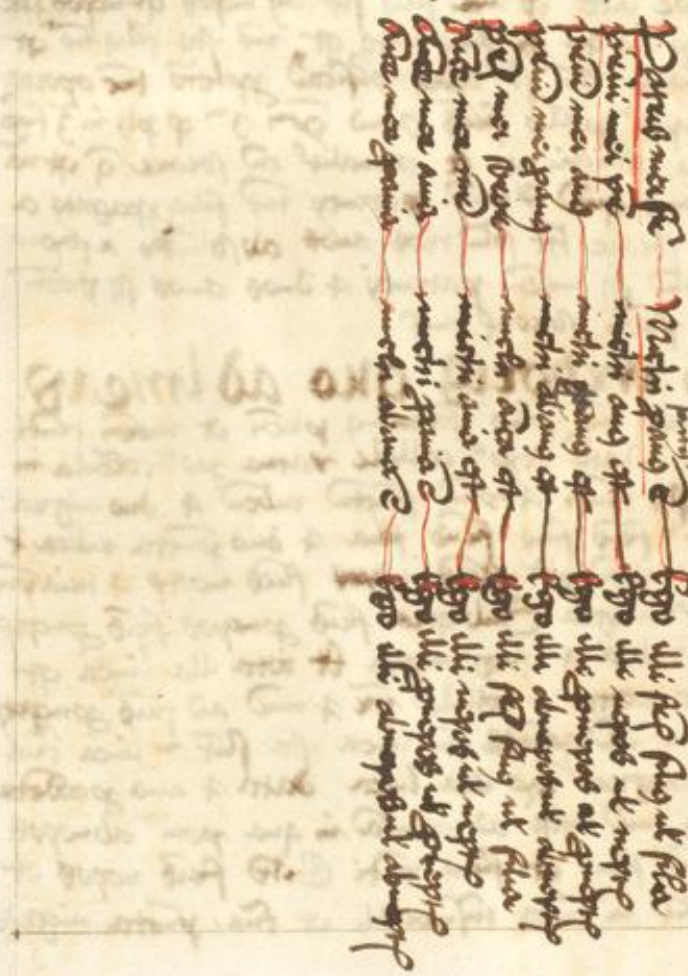

Postea faciamus de

pro avo stipite Infra ipsum ponitur
patruus magnus. amica magna et
tria puncta rubea et 4or nigra
patruus magnus .i. frater avi mei amica
magna .i. soror avie mee Infra
ponitur proprior sobrinus proprior sobri
na et tria puncta rubea et quinque
nigra Infra illam ponitur horum .i. pro
priorum sobrinorum aut sobrinarum a
sobrinarum trium filius vel filia tria
puncta rubea et sex nigra Infra
ponitur horum nepos neptis .i. propriorum sobri
norum et propriorum sobrinarum trium nepos
neptis quatuor puncta rubea et septem
nigra vocata patet in figura

faciamus nunc

stipite de abavo Infra quam
ponitur cellula continens propatruus
pro amica pro avi frater et soror 4or
puncta rubea et quinque nigra
Infra illam horum horum et propa
trui pro amice trium filius filia
4or puncta rubea et sex nigra
Infra illam, nepos .i. propatrui
pro amica trium nepos neptis 4or
puncta rubea et septem nigra
Infra horum .i. propatrui pro
amice trium pro nepos pro neptis
4or puncta pro rubea et octo
nigra vocata patet in figura

Proavi mei frater — nichil propatruus est — ego illi fuit eius nepos vel neptis
Proavi mei pater — nichil abavus est — ego illi abnepos vel abneptis
Soror mei proavi — nichil pro amica est — ego illi fuit eius nepos vel neptis
Pro amice mee pater — nichil abavus est — ego illi abnepos vel abneptis

Avi mei frater — nichil patruus magnus est — ego illi fuit eius nepos vel neptis
Patrui magni pater — nichil pro avus est — ego illi pro nepos vel pro neptis
Patrui magni avus — nichil abavus est — ego illi abnepos vel abneptis
Avi mei soror — nichil amica magna est — ego illi fuit eius nepos vel neptis

Nunc quantum ad latus sinistrum
matrimonii arboris debet sic procedi. Primo super cellulam vacuam recipiamus
patrem et matrem pro stipite. Infra quam in latere cellule vacue ponitur
soror trunci unum punctum rubeum et duo nigra. Infra quam sororis fi-
lius filia duo puncta rubea tria nigra. Postquam sororis nepos neptis
tria puncta rubea 4or nigra. Deinde vero sororis pronepos pronepti
quatuor puncta rubea et quinque nigra. Et ista linea eque bene dicitur mas-
culorum sicut sororum quia sicut a patre et matre trunci procedit. Secus erit
de aliis lineis formandis omnes enim tales respiciunt matrem et non patrem
patrucii sicut omnes a latere dextro super patrem et matrem respiciunt pa-
trucium solum ex parte patris. Sic etiam linea in latere dextro que
incipit a fratre trunci et terminatur ad pronepotem fratris eque bene dicitur
linea sororum sicut masculorum quia etiam sicut a patre et matre trunci
procedit. Sed tamen alie omnes solum respiciunt consanguinitatem patris
patrucii in dextro latere positis. Nota quod in cellulis lateralibus
semper cellula continet fratrem et sororem. Exemplum patrucii et amica sunt fratres
et soror tercius. Sic etiam in linea descendente post vacuam cellulam
in qualibet cellula ponitur soror et frater. Sed in linea ascendente in
nulla tali mulier est soror masculi ut aut avia non sunt fratres
et sorores. Contra faciamus de avia stipite et ibi debet subintelligi
avia una cum patre matris patrucii eius marito et solum ex par-
te matris est hec linea et sequens. Infra quam ponitur cellula in qua
avunculus matertera duo puncta rubea et tria nigra. Et avunculus
est frater matris. Matertera est soror matris vel eius amicus. Infra
quam ponitur consobrinus consobrina duo puncta rubea et quatuor
nigra. Et dicuntur consobrini ex duabus sororibus nati. Infra hanc
cellulam horum filius filia consobrini consobrine patrucii filius
filia. Infra hanc cellulam eorundem nepos neptis. i. consobrini con-
sobrine patrucii nepos neptis. Contra faciamus stipite de prava. In-
fra quam ponitur avunculus magnus matertera magna. i. avie matrine
frater et soror seu matris mee avunculus seu matertera tria pun-
cta rubea et quatuor nigra. Infra hanc propior sobrinus propior
sobrina. i. avunculi magni matertere magne filius filia tria pun-
cta rubea et quinque nigra. Infra quam horum filius filia tria puncta
rubea et sex nigra. Sub qua eorundem nepos neptis quatuor puncta
rubea septem nigra. Deinde faciamus stipite de abavia. Infra quam
pro avunculus pro matertera quatuor puncta rubea et quinque nigra et
sunt pro avie matrine soror et frater. Infra hanc horum filius filia
horum. i. pro avunculi pro matertere patrucii filius filia quatuor pun-
cta et sex nigra. Post hoc eorum nepos neptis quatuor puncta ru-
bea et sex nigra. Post hoc eorum nepos neptis 4or puncta
rubea et septem nigra. Tunc eorundem pronepos pronepti quatuor pun-
cta rubea octo nigra et completa est arboris formatio.

Nondo q̄ nō fuisset nec̄ arborē depingi q̄ uīas ptē p̄ fuissēt
set q̄ plena pte p̄mā vocalli ꝑm doctores God in q̄ addiscē-
tibus est faciliore talis p̄cessus.

Dubitatur Cuō inueniat gradus

in arbore. Pro quo sciēm q̄ iuxt̄ p̄o regula Sobrīs andree
q̄ ꝑsona addita ꝑsone p̄ rationē ꝑagnatōis addit gdū in linea
ascendēte ut descendēte ut addam filiū ad patrē erit unus gdus
addam patrē auī erit 2ꝯ gdus addam auū ꝑauī erit 3ꝯ gr
denarīs ascendendo sic nō descendendo reperiam patrē et addam
filiū erit unus gradus addam nepotē erit 2ꝯ addam pronepotē
erit 3ꝯ gr ultīo descendendo Alie sūt quē regule quot ꝑsone
ut ascendendo et descendendo quot sūt ꝑsone ꝑ quas ꝓpagatur
sanguis tot sūt gradus Et sic
Si vō frē quēm abam desit a patrem nō recte computat̄ in-
fimodus una deputat tot sūt gradus Et sic
in fimodus quot sūt ꝑsone una deputata ꝯmanet quot ideo tot
distat quot gradus ab auo Idem d patrem ad abnepotē a ꝑauo
aut distat in 3o gradu Idem et si gradet a tanto ad sonos ut
tanto erit distat quot gradus abam God si velles frē quēm
distat abam ab abnepote patrem iuxta nouē ꝑsonas computa-
to patrem et ꝑ quē una deputa distat octo gradus ab
abauo sex ꝑsonas mas quot sūt i scripta deputo Totq; gra
dibus remanet legalis iuxt̄ mīo Sūt d lineis transuersalibus sine
collateralibus Est sciēm q̄ linea collateralis quod sūt extra quod si
incipies Equales dicunt quare cellula d quibus sūt equales distē
a gnī scripta Et primi ut ab abauo usq; ad ꝑatrem ꝓpo-
te que est equalis linee ab abauo usq; ad tantum quotcūq; q̄ quelibet earū
quas cellulas q̄rimus Et 2i ut linea ab abauo usq; ad tantum
sūt inequales Et admodū gradus in illis sūt quot regule
utriusq; linee sic equales et inequales una una ꝑm ius remouēdo
alia ꝑm ius cuilā Prima 2a ꝑm ius remouēdo talis collā-
talis in linea equali quotto gdu utriusq; earū distat a gnī scri-
pte totto distat nec ut ꝑ attinet Et si queat quotto gradu
distat tanto a ꝓpagine ꝑauī tm utriusq; earū distat a gnī
scripte in quotto gradu toto distat nec ꝑ Nondū q̄ in linea equali
nō distat a gradu q̄ sūt in eod gradu God nichil dicit
q̄ ꝑ attinet ut dicit iohannes andree huic reppono ad quas
scripte q̄ ꝑīt ab eo distat God huic dr ad ipas ꝑsonas licz
sūt in eadē linea in tm uelut scīd d ꝑsanguinitate ut ipas
q̄ accedit ꝑ una ad aliā descendendo ad scripte et descendendo
altam lineā ꝛc inuicē distat Et nō est ꝛ magna vis est in
q̄ reddit ꝑm logistas ꝛ hec regula / Incollatalibus equalē linea

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ro p certos gradus merito exibit unitas sanguinis. Alia ro quia
secundum dictamen recte rationis naturalis maior reverentia debetur patri et matri
quam coniugi. Sed quilibet in recta linea descendentium et ascendentium
habet se ut parens ad prolem vel proles ad patrem mediate vel immediate
cum utraque linea sit illorum tantum quorum unus descendit ab alio origi-
naliter. Igitur si iungerentur matrimonialiter tunc iungerentur pater et filia mater et
filius mediate vel immediate. Tertium si adam vel eva hodie viveret
non posset matrimonium contrahere ipse cum alia nec ipsa cum alio patet quia ipse
est omnium matrum pater et eva omnium matrum mater. Contra dicitur quod in gradibus
prohibitis ab ecclesia dispensare habet solus papa. Eius est enim solum di-
spensare qui est supra ius. Unde quod in gradu a lege divina prohibi-
to solus deus habet dispensare. Numquam tamen legitur dispensasse. Ratio vero
lege divina consanguinis impedit matrimonium inter illos qui sunt in primo
gradu et in linea transversali inequali. Etiam in 2o. Sed non inequali
in 2o gradu ut inter filios duorum fratrum non impedit secundum legem
divinam ut habetur Levitici 18. vel ponitur persone cum quibus non licet con-
trahere lege divina ut dist. 34. De iure vero positivo impedit
usque ad quartum gradum et in gradibus prohibitis in hiis que sunt iuris
positivi papa potest dispensare scilicet in 4o gradu et in 3o immo in 2o
gradu equali in linea transversali sic quod contrahat filius et filia
fratrum quod lege moysaica mosayca promissum fuit. Et beatus Gregorius
dicit se experimento didicisse raro solutum sic successere posse.
Sed frequenter primo genti moriuntur et non perveniunt ad perfectam
etatem. Et notandum dicitur in 3o gradu equali in linea transversali
quia secundum legem divinam quam papa immutare non potest consanguinitas im-
pedit matrimonium inter illos qui sunt in primo gradu et etiam inter illos
qui sunt in 2o gradu inequali in linea transversali secundum filius
patrucii et in 2o gradu cum sorore. Sed in linea inequali
transversali et ergo nullo modo potest secum contrahere nec dispensatio papae habet
ibi locum. Tertium pro uno enigmate habemus patrem carnalem con-
trahat ille cum alia muliere et procreat in filium ille mihi frater
est ex parte patris moriatur post pater meus et nubat noverca mea
alteri marito qui procreat ex ea filiam illa est soror fratris mei.
Sed talis soror in nullo gradu est licet frater sit in aliquo gradu
scilicet nec consanguinitatis nec affinitatis. Unde eo cum illa sorore
fratris mei possum contrahere.

Dubitatur an cognoscens unam in-
quinto gradu non committi incestum sit ut cum tali possit contrahere matrimonium.
Respondetur quod sic quia pari passu debent ambulari incestus et prohibitio matrimonii.
Tertium abavus patrucii non potest contrahere cum nepti proprii sobrini licet
sit secum in quinto gradu tamen quia sunt in linea recta ideo est perpetua pro-
hibitio. Tertium abavia patrucii non potest contrahere cum filio sororis patrucii

qs habet dispensare

in quo passit gradu

trousa qr luce stiz in quto gradu tm stz in linea recta qr ali
mus una ptes distat ab alia. Igit et cetime adultes sit
consanguineos qt pgnitas mandig q̄ dm q̄ tales cōsanguinei
stiz ultr quitu gradu t q̄ no stiz in linea recta ꝑ tunica aut
tuscesalu. Item abnepos teneti pt cōtra auū in grōre stiz
teneti pt qr great stupes quid stz pt a mō a stz stiz in li
nea tuscesalu ꝑcedu t in quto gradu cōtra pt. Item
stiz stirps cōtra pt auū stua apparui. Item quis ponat
linea tuscesalu in arbore cōtra pt q̄ distat in quto gdu
ul amplio recte abq̄ pculo lucē patet. Auū nulla pt cōtra
in arbore Sed pt arbore pt cōtra auū aliq in linea recta
auū ulla stirps quitugis distat in gradu. Item abauq̄ nulla
pt cōtra in arbore qr omnes distant ab eo in linea recta
et hoc nupē in linea sua s nō abauie.

¶ Dubitat an aliq psone de arbore

possint cōtra stirpe plurime linee usq̄ ad septimū gradū. R
q̄ sic qr abnepos teneti auū stua apparui distat eni in octauo g
du in linea sua ꝛ pt cōtra.

¶ Dubitatur an psone posite a late

sinistro possint cōtra auū psone a late dextro pt ut sic ut
facilius aduerti t hoc usq̄ ad pedē mū. Item in arbore amicu
parentis cōtra pt auū patruus. Et qr nō stat consta
rōnem qr nepotes quos de impudicitia putatur uti facilius fratio
grandulo pt cōtra auū stua patruus. Et hoc dicta stirps
sanguinea stz grandulo qr ex pte meus tm distant tm a re
motis ab abauia stz dicta stua stirps et sic est consanguinea pa
truli quia stirps abauie tm stat in dicto gradu et 1 linea
recta. Item istud latus sinistrum nō attinet cōsanguinitate
alicui in late dexto. Dicta cellula qr a pedis distant tm
in linea recta a pede t mee stz in dicta linea pedis filius ul fi
lia filii nepotis ul neptis qr ista pedis omnes stat patruis
sic filii distantes remanet a cellula pedis t meis sic et
sic ex pte patris remanet extra abauia matris in late sini
stro Sed nō potest dici computando latus dextrum exceptis pe
et me et excipiendo in pte sinistra dicta linea scilicet filii
ul filia et sic distando tm istud latus dextrum, qr tunc nepti
tes ad omnes residui in late sinistro existunt consanguineos
patruis ex pte meis nisi constat qr pedis meis patruis ut
fratribus ostendit. Item patruis matertera nō pt cōtra
auū filius pedis patruis qr stat consanguinea in 3° gradu
ex transuersis tm in linea sua t huius stirpis qr auia stirps

fuigma in casu ergo possum ducere sororem fratris mei Ponamus quod
mea contrahat cum 2o marito legitime vel illegitime suscipiet quod
exemplum filium Nec est pater meus dicendum vir generat ex alia uxore le-
gitima vel illegitima filiam Illa est soror fratris mei uterim quod
ex eadem patre tamen cum illa contrahere potero cum mihi nec sit consanguinea
nec affinis Nota primo unum illud notandum quod in linea collaterali seu
transversali equali bene sunt affirmando et negando ego et tu sumus con-
sanguinei in linea equali Et ego possum ducere filiam tuam igitur
tu meam Et negative ergo non possum accipere tuam ergo tu meam Af-
firmativa procedit in equali linea quarti gradus ut fratri patrucii potest
contrahere cum abnepote patrucii ergo eius patrucius potest contrahere cum
abnepote fratris quod est filia pronepotis filius eius et est quod utrobique
distat in quinto gradu Negativa vero procedit in 3o gradu vel cite-
riori exemplum patrucius non potest contrahere cum nepti fratris ergo nec
eius fratri eius potest contrahere cum nepti patrucii Sed in linea inequali
illud non procedit nec affirmando nec negando quia si unus est in quarto
gradu alter in 3o gradu vel appropinquiori a communi stipite Ille qui
est appropinquiori gradu potest contrahere cum filia eius quod est in quarto gra-
du quia distat in quinto gradu sed non eius quia ille qui est in quarto
gradu non potest contrahere cum filia eius quod est in 3o gradu quia tale
filia esset in quarto gradu Nec negative procedit illud dic-
tum in linea inequali non sequitur ergo non possum ducere filiam tuam
igitur nec tu meam patet quia facilius ex dictis

Pro arbore consanguinitatis sub scripta

Stipes

sunt .n. nonda Item stipes est persona a qua aliqui traxerunt ori-
ginem qui sunt consanguinei adinvicem et ad illum a quo descendunt
ut a qua adinvicem una persona descendit Et sic quelibet persona cuiuslibet
inferioris vel quarumlibet rerum suorum inferiorum dicitur stipes
linea vero non est aliud nisi plures persone de eodem stipite propaga-
te inductum vel transversum ut pater et filius vel pater filius et soror
vel trunc et pater tertius exemplum linea ascendentium est ascensus sive conti-
nuus a persona propagata ad personam propagantem vel plures tales ut
a filio vel nepote aut pronepote ad patrem aut avum vel ab-
avum sed tamen simul accipiendo omnes personas medias sine saltu
per aliquem et ideo dicitur continuus et hec linea sumitur secundum habitudinem
principati ad principium linea descendentium est ascensus continuus a persona
propagante ad propagatam vel ad plures tales ut a patre ad fi-
lium ad nepotem etc Et similiter ab abavo deorsum et hec due linee
non solum inveniuntur media que sunt appellatur recta ut ab abavo
ad abnepotem abneptem Sic est in lineis transversalibus ut a pro-
patruo vel pronunculo consequenter descendendo a filio in aliis Et sic

her ſcda linea ſm̃ habitudinẽ gradꝰ ad principatꝰ linea tꝛ
uerſalis qꝫ collecta duarꝫ ut plurĩ ꝓbatur ab oĩb⁹ ſtipite de
ſcendendo una ꝙ ſtipite ut duo fratres ꝙ pue ut pz tradit
tando fr̃es Gade ꝓpatruꝰ ꝓauunculꝰ et abauꝰ etc ꝑ alios exp̃s
linea tꝛuerſalis equalis ẽ qꝫ due ꝑſone eq̃me ab aliq̃ diſtat
a quĩ ſtipite ut duo fratres et pz, linea tꝛuerſalis a mẽſuꝝ
ẽ qꝫ due ꝑſone inequales diſtant a quĩ ſtipite ut filiꝰ pa
truꝰ ꝓpatruꝰ pz et pz etc̃m in linea tꝛuerſali ſic ꝙ ali⁹
eſſe recti ꝑſonas ſm̃ eandẽ linea aut ẽ recta ꝙ una. Linea
recta ẽ ordinata ꝑſonaꝝ ſic q̃libet una ꝑſona de
ſcendit ab alia ut ẽ linea aſcendẽs ut deſcendẽs. Linea tꝛ
ua ẽ qꝫ ꝑſone deſcendũt ab oĩb⁹ ſtipite ꝑ una nõ deſcendit
ab alia ut fr̃es patruꝰ et pz ſic ꝙ nõ q̃libet una ꝑſona ꝑ
ſcendit ab alia. Gradꝰ autẽ nõ ẽ aliud q̃ duę ꝑſone ut
plurĩs adim̃ comparate ut mediata ut ꝓximata conſanguĩ
ut affinitatꝫ unde gradꝰ in re ẽ due ꝑſone ut plures ꝓ
ximę ꝑ ꝓximata ſanguinis ut in tali diſtantes ſicut gradꝰ
volet ꝓximitate ad aliud qđ ponet ſe in loco cellule exire
et aſcendat ad quem ſtipite ꝓpe et ab oĩb⁹ ſtipite deſcendat ad
alĩm ꝙ tot habebit tot regulas ꝓximitatꝭ ut diſtabit cel
lula ꝑ vacua ꝓ nulla reperta eſſet qꝫ dñs ꝑ augne
pos ſcdm ꝙ ꝑ ordinẽ tꝛe aliqđ talem nõiaꝝ in ſuꝝ ꝑ aliud
ideo qđ poſſumus ꝑ ponẽ ꝓximitatẽ conſanguĩ ꝑ aliud
ad in ꝓximitatẽ ꝑ qđ nulla nõia in cellulis reperiri tuꝝ ordinẽ
ti hoc cellula ideo maſſet vacua qꝫ ẽ una aliaꝝ cellularꝫ ſalt
que in recto ponẽ nulla ꝑſona hec qđ ꝑ aliq̃ ꝑ ponẽ ideo
vacua maſſet. Relatꝫ a ordine tradꝫ ab alijs patruiꝭ q
nulla nõ ſuꝝ relatiua ad hoc ẽ ponibilis q̃ dicꝫ illoꝝ
ubi ponit ꝓncta rubea ꝑ ponit in arbore ut noſtat ꝓxa
dus conſanguĩ ꝑ ꝓximitatẽ ꝑ patruiꝭ ꝓncta nigra ꝑ
ponit ut noſtat gradus ſm̃ computũ legiſtaꝝ reſpectu pa
truiꝭ. Ita arbor in cellula ꝓ a nõ nõ ẽ diuiſa qꝫ ꝓ
et mat ſuꝝ ꝓpe et matꝝ adim̃. Ad in alijs cellulis
tradꝫ ſuꝑadꝫ arbor ẽ diuiſa ſicut in dicto ꝓxo ꝓximitatꝭ
ang patruiꝭ ad ꝓpe ſua q in ſiniſtra ꝓte auia mat
na ad matꝝ ſua etc in late dextro aſcendendo ſuꝝ ꝓxim̃
et ꝓximã ponit conſanguĩnei patruiꝭ ẽ ꝓxe ꝓtes in
late ſiniſtro aſcendendo ponit cug conſanguinitas ẽ ꝓxe
mitas ita in qualibet alia cellularꝫ ꝓtor tradꝫ a diuer
ſe ẽ patre et mat̃ ſuꝝ ponit ſic ꝛ ſoror ita
plura vide ante hoc ꝛ **Regula gradus** ꝛ
ad ꝓximitatẽ indiſtinctꝫ ẽ aſcendentes ſ in linea recta ſine

in linea recta descendendo ut supradictum est Quod est in linea ascendente
quot sint psone a quarta consanguinitatis gradu ambabus psonis com-
putando tot sint gradus una psona dempta Hec regula tradita
per computationem canonicam quia legistarum grossum canonem et le
gem in linea ascendendo et descendendo equaliter apprimat Sequi-
tur alia regula Item canonum quot sint naturalicia inter
quascumque duas psonas a psona ad quam aut a quibus queritur
tot sint gradus inter eas secundum canones Ita tamen quod si
in linea recta ascendendo vel descendendo aliquis ad primum
ad secundum aut huiusmodi Sed in linea equali ad unam line-
am sui ipsius Hec vero regula tradita in omnibus gradibus per canones
ita ascendendo quam collateraliter Regula per computationem legum ge-
nealis a quolibet linea quot sint psone tot sint gradus per leges
nec si sint due quarum stipite dempto tot sint gradus per leges
et hec regula est ad genealis Ally ponunt regulam generalem
per canones Quot sunt psone tot sunt gradus consanguinitatis
una psona dempta si sunt in linea recta Si in una equali est
to gradu cuilibet psonarum distat a quo stipite Si in omnibus
equali quotto remotior totto gradu consanguinitatis distat sicut
si a hoc est gradu vnus Item volens primo inquirere distantiam
psonarum videat primo an sint in linea recta hoc nostrum si
una psona distat ab altera plus vel minus aliquo tali videat tunc
diligentissime singulum est si sint in linea ascendente vel descendente
quia Sed quoniam alia psona ab altera distat aliquo minus
quo in latere dextero ut sinistro ordinate posito et linea ex-
tensa a recto ad in qua linea stant homines psone si sint a
sue vel plus stat ut numeret iste due psone tot unus medius
si quis sint medie tot quot sint psone quod si una dextra
est gradibus distat ab vltera tot sunt canones Si due psone
sint in una linea tunc quarum quis stipes ascendendo a quo a-
be persone venient quo donec ordinate an ista linea sit equa-
lis .i. per lineas collaterales in uno latere stant in alio tunc videndum
aliud fiat ut videat a quotuplis alterius duarum psonarum moden-
tur ut ab una tm ad quam stipite et quotuplum una alterius
distat a quo stipite tm distat tot sint gradus tm inter eas mensurandum et ergo
sunt in primo gradu qui sunt in linea equali a qua
et stipes quilibet est pater et filius et eo sunt in primo gradu re-
spicta se ad se Si aut alia linea sit inequalis .i. qui
habeat plures collaterales in uno latere quam in alio tunc in plu-
ribus ordinate quilibet stipite ut videat a persona remotiori ad
quem stipite tunc quotuplum alia distat a quo stipite tm distat
ab alia persona ad quam ad comparatur ut in ordine ascendendo
ventum est quod quesitum fuit

Orta dubitatur quid sit affinitas ⁊ de qua affinitate ⁊ gradu
prohibeat copula carnalis et matrimonium contrahi. Et
sanguinitas quid sit et quibus cognoscit. Item de
affinitate alterius affinis alterius sanguinei
ejusdem ⁊ eodem gradu in quarto et deinceps
remotis. Item de affinitate viri et uxoris et
affinitate alterius sanguinei viri cum altera
affine uxoris. Item de affinitate mediata
et immediata. Item de affinitate que
contrahitur per fornicationem. Item de
affinitate que contrahitur per matrimonium
non consummatum. Item de affinitate
que contrahitur per copulam cum
meretrice. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea uxoris. Item de affinitate
que contrahitur per copulam cum
consanguinea mariti. Item de affinitate
que contrahitur per copulam cum
consanguinea mariti ante matrimonium
contractum. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea uxoris ante matrimonium
contractum. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea mariti post matrimonium
contractum. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea uxoris post matrimonium
contractum. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea mariti in fornicatione
contracta. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea uxoris in fornicatione
contracta. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea mariti in matrimonio
contracto. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea uxoris in matrimonio
contracto. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea mariti in matrimonio
contracto et consummato. Item de
affinitate que contrahitur per copulam
cum consanguinea uxoris in matrimonio
contracto et consummato. Item de
affinitate que contrahitur per copulam
cum consanguinea mariti in matrimonio
contracto et consummato et dissoluto.
Item de affinitate que contrahitur per
copulam cum consanguinea uxoris in
matrimonio contracto et consummato et
dissoluto. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea mariti in matrimonio
contracto et consummato et dissoluto
et renovato. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea uxoris in matrimonio
contracto et consummato et dissoluto
et renovato. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea mariti in matrimonio
contracto et consummato et dissoluto
et renovato et iterum dissoluto.
Item de affinitate que contrahitur per
copulam cum consanguinea uxoris in
matrimonio contracto et consummato et
dissoluto et renovato et iterum
dissoluto. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea mariti in matrimonio
contracto et consummato et dissoluto
et renovato et iterum dissoluto et
renovato. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea uxoris in matrimonio
contracto et consummato et dissoluto
et renovato et iterum dissoluto et
renovato. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea mariti in matrimonio
contracto et consummato et dissoluto
et renovato et iterum dissoluto et
renovato et iterum dissoluto.
Item de affinitate que contrahitur per
copulam cum consanguinea uxoris in
matrimonio contracto et consummato et
dissoluto et renovato et iterum
dissoluto et renovato. Item de
affinitate que contrahitur per copulam
cum consanguinea mariti in matrimonio
contracto et consummato et dissoluto
et renovato et iterum dissoluto et
renovato et iterum dissoluto et
renovato. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea uxoris in matrimonio
contracto et consummato et dissoluto
et renovato et iterum dissoluto et
renovato et iterum dissoluto et
renovato. Item de affinitate que
contrahitur per copulam cum
consanguinea mariti in matrimonio
contracto et consummato et dissoluto
et renovato et iterum dissoluto et
renovato et iterum dissoluto et
renovato et iterum dissoluto.

Sed consanguinea mariti efficit affines uxoris Sed uxoris
consanguinea efficit affines mariti de publica honestate iusti-
cia qr adulterij qr sit diffinit p̃m S. t. est approbatus exspo-
situs quibus consulit uolumus de cetu mistice per qm honestatis
p̃m si quis contrahit sponsalia cū alia ad ecclā nup̃ admittat publi-
ce honestatis iustitie nec consanguinee uxoris sue aliam sponsam et
cōm inter consanguineos sponse et uiri adeo ut nulli d'gsang-
uinitate uxoris cuiq; si moriatur antiqua sponsam cognoscat cete-
raue ut qualitercūq; ab ea liberi sint ex sponsa cōtracte et
exercita / Et illud nup̃ admitted publice honestatis iustitie institut
cetus qr ea qr honestas ut nulla consanguinea sponsi cetus
ea mortua possit contrahe cū eius sponsa cite quito gradu l.o
d'spon. gra. ronca li.o Si aut quis cognoscit consanguinea sponse
tue p̃ testes apud nos consanguineos uiri et mulieris et contra
ecclām affinitas re ecclām p̃dicta duo sic affinitas ad publicam
honestatem ut cōm / Quod si qr affinitas sit publica home-
stas et cōm / ut si quis cognoscit ne sponsa sua qr affinis
ne publice honestatis iustitie / Et hoc qr si aduertens qd ea
qr si mortua uxore consanguinea tui uiri p̃ dispensacōm con-
tracti ex hoc qd consanguinea tua p̃ nup̃cialem dispensatōm cōm
qr sicut medij debuit impedimento sic affinitatis et publice home-
statis quadrato sic dispensato Si aut cognouisti ne sponsam ne
qr nec cognouit nup̃ admissum honestatis publice / Quem qr statu
postq̃m contracta sue cite sponsalia sue post procurat p̃ma
ne consulat quod remotum attendere et approbatis qd ecclā
publice honestatis iustitia nup̃ciis uiuum sicut consanguineas
et affinitas ad tm octo gradus Sed si sponsalia sint nulla
nec defectu consensus sicut infantie seniorum et uicta rapto
et sic ne causet publice honestatis iustitia ac cetus si essent
valida ut di in pdicta decretali li.o 6o: sic ecclā affinitatis
qr pollutio ordinaria q̃ sit qr clausum predicti vii. 34. q.
3. ordinaria ad idem Et nonne iuuat clausura pudoris p̃ ne
quoniam ad copulatos opus qr talis pollutio ne facit sacramen-
quinque ut carnis contracte Quod si nec quoniam usus ad dum
sciunt semel cetus si nulle ne emittat qr p̃m hostiensem qr affi
nitas emittit Sufficit cm qr et huc modo facta sit quinque
/ Quem ad hoc qr contrahat affinitas ecclām cessante omisso semel et loco
ante deputato / Quem peccatis sodomitice ne ecclā affinitas
non affinitas ecclām plūres uiros uno qr solo coitu ut medi
cognoscit foeminam minuit ecclā in cā. destructi ii. 2o ed pu-
blice honestatis iustitia post coitum 3o ed matrimonio rato si in

consuacon talis cond si sic habita fuit secta vl ignorabat vt dict hostiens ¶ Item inf' virginem no ptt esse affinitas qr no ssurgit affinitas in tertiam copula subsequat. 25. q. 2.

¶ Dubitatur quot sunt gña affinitat et quo ordine

¶ Circa qr in affinitate dct gñe et gradus Bonu attendi sm plurimos cõmixtos sit apte gmixtos Ego gradu apte sanguinis et appagandus cõ autem tria gña affinitat esse assoctus q ois mulier impediebat primum gsue. ort qr gsanguinita et tertius gmixtoꝝ. ¶ Item si sic nay ducta fuit uxores successive cognoscendo eas quelibet ex eis sanguinitate affert in pmo gradu affinitat cũ suo viro. et primo gñe pbr qr ista affinitas gsurgit qr gsanguinitate et primus gmixtoꝝ et ista quelibet talis gnoscendo eas contrahit et sibi talis affinitat impedit ne viro cõtrahat qr ille duabꝫ gñibꝫ distat in vno qr cuilꝫ tali mulieꝝ primꝫ ille affinis et prius no sui illoꝝ affinis et hoc no obstante gñe .1. mora attenta ad illas Ego cõ esse matr gñis affinitat ut infra. Et ista ꝑ ois qr gñe. 2m gñe gsurgit qr affinitata prima ad 2 tertius gmixtoꝝ 3m gsurgit qr affinitata 3 tertius gmixtoꝝ. Ille cõ si sic tuꝫ duxit cõ ipsa affinitata et nis in primo gñe Ei contrahit mortuo suo tuo cõ alio esset affinis tuꝫ in 2o gñe Ei ipa mortua ille cõ duxit cõ alia alia qr affinis ei in 3o gñe et prima addita ipsa 3 tertius copula mutat gñe ꝑ duo gradus ista no si ille qui ei duct in 2o gradu consanguinitat gsurgit mulieꝝ. qr in in 2o gradu affinitat si primo gñe Ei alꝫ cõ cognoscit ille attinct cõ in 2o gradu affinitat et 2o gñe Et si ille alius cum nubit cognoscit illa attinct cõ 3o affinitat gñe et ad in 2o gradu Et sic de3 mutat tertia gñe ꝑ duo gradus qr unde affinis cõ qr vxor sua mea si nubat alii cui fuit in affinis in alio gñe affinitat si cõ in primo gradu affinitat Ei cõ gñe cõ sua mea ꝑ duo tria gñia in primo gradu affinitat in alio gñe ꝑ gradu et gñe affinitat cognoscit et hoc ꝛc gñia ipsa addita ipsa 3 tertius copula mutat gñe ꝑ duo gradus et intellige nisi gñe vir attinctia qr ex dictis si ꝛb qr cõ consanguinea cognoscit mulieꝝ cõ affinit cõ consanguinea ꝑ affinis primo gñe affinitat et mutat gñe ꝑ duo gradus Item si sic neq duplex mortua ꝑ duo si consanguinea sua et cõ si cõ mulieꝝ affinis cuius si cognovit cõ cognatas Sed ꝓpter cognovit cõ cognatas cõ si uxoris sua mea affinis ꝑ primo gñe tunc cõ pecu solu sui consanguinea sua cõ si affinis uxoris sue posito casu

moetus ficut meo nubit 2° nubito ille ad affinit' m' affinis in
2° grad' affinitat' / et erad in primo gradu 3° moritur nubens
p'dicta iste vero nubit ei alia illa q'm affinis in 3° grad' af-
finitat' in primo gradu Et illa iste nubit alij nubito iste
cui in affinis in quarto grad' et in primo gradu Et sic grad'
stat variata et sic inde sic hec regula mutat numq' grad'
q' si fit mod' q' quarto removet' a nullo, q' si fit mod' gradu
stat removet' aliq' q' illa Et sit m' in alio grad' affinitat'
q'm prima vero q'uelibet erit q' in primo grad' affinitat' m'
in primo gradu

Fiat

Fit p'mo multiplicand' grad' affinit' vlt' 3m' grad' p'm' addendo ei q' est
m' in 3° grad' affinis p'sone Et copulo removet' illa cum in
isto grad' 4° ad 2m' computo antiquos erad' solu' tm' grad'
affinitat' in quib' adhuc p'sone impedimentu' matrimonij sicut et
antiqui habuerunt respectu' ad tm' ampliand' p' nos do tm' sub-
lata fuit ultra duo grad' affinitat' Et solu' manet unus primus
unde hinc o habet impedimentu' matrimony q' difficultate fructi-
tur in indigetur et perdita augm' Et solu' primus grad' affinit'
usq' ad istu' gradu' p'hibitu' est Deda 2a p'sona addita p'-
sone Et removis p'cedenti mutat gradu' p' nos grad' to in iste
2da et descendendo q' in linea removis inquala nos Et p'sona
addat' p'sone Et removis p'cedenti mutat gradu' q' si tu es in
consanguineo p' nos 2do gradu q' ego tu nepos erad' in 2°
q' est nepos in 3° hy in arbore consanguinit' xp'i finit nup' re

Dubitatur qualit' sit formanda

arbor affinitat' Et q' ste p'me dnt poni q' cellula una
sub alia Et in prima scriba p'mog' gradu Et in 2m' reg' et do.
Et in medio cellular' sinist' et dextre poni Ideo ut dct' mtr'
q' affinitas oriat' ex consanguinitate a q' ab utroq' sexu gradu
et finitas affinitat' trahat' Et ille q'nor cellule nos coprimit
attinctu' gradu' affinitat' Ideo ut a gradu affinitat' com-
putand' ad q'sanguinit' a ad computand' gradu' q'sanguinit'
referat' una q' affinitas no hic sinist' solu' Et p'sam computand'
gradu' Ded' q'sanguinit' gradu' affinitat' p'm' gradu' q'sanguinit'
p'm' si q'sanguineus tu, q'genuit mulier, videre: vis ista
gradu affinitat' attinet ti' mtr' vide quarto gradu ille
est q'sanguineus tu Et totus est ti' nubit affinis a est ipse gra'

Non gradu q̃ dr coprimit sz ꝑmꝰ sydy 2q sydy no dr̃ assumi
gradu sibi ꝛ̃n sibi ꝛ sororꝛ Sed gradu q̃sanguinitat q̃ prima
cellula dr̃ q̃ sc̃ ꝛ sororꝛ sit in primo gradu q̃sanguinitat
2a inqua qt 2q gradu dr̃ q̃ sibi dr̃ ꝛ̃n sibi ꝛ sororꝛ
sit in 2o gradu consanguinitat̃ non tn alij dr̃ q̃ dr̃ q̃ vir
sororꝛ sit in primo gradu affinitat̃ ad sibi ꝛ vxor filia sororꝛ
in 2o ꝛ̃n sibi ꝛ ‖ Item dr̃ q̃ gradu affinitat̃ ꝑd nulli
sibi q̃ gradu dr̃ ꝑd nulus copulꝰ inf̃ affinitat̃ nulla
qt nulus copulꝰ ꝑmittꝰ in ꝛ affinitat̃ ad sibi sibi gradu q̃ sc̃
sc̃ b ꝛ gradu q̃sanguinitat copulat̃ Nã affinitas dr̃ q̃ affinis
uxoris b ꝛ gradu q̃sanguinitat copulat̃ ‖ Item dr̃ q̃ sc̃ ꝛ
qt alia linea ad q̃tuor q̃ue cellulas vna sub alia in q̃
prima qt sc̃ in ꝛ sibi sibi in ꝛ sibi nepos in ꝛ sibi ꝓnepos ad
dorsu hꝫ linea qt iacet ad alia linea q̃ue cellulas q̃tuor
in q̃ prima sibi uxor sibi dim relicta in ꝛ uxor nepos
sibi in ꝛ uxor ꝓnepos sibi ꝑ post ꝛ cellulꝫ uxor sibi dim
relicta ꝑm una cellula sola inqua sibi relictꝰ relicta sc̃l
‖ Ex ꝑmissis modis linea qt una linea q̃tuor cellulas vna
sub alia in quarꝫ prima qt sororꝛ in ꝛ sororꝛ filia in ꝛ sororꝛ
nepos in qt sororꝛ ꝓnepos ‖ Iste duo libri qt alia linea q̃tuor
cellulas vna sub alia in quarꝫ prima qt sororꝛ in ꝛ
sororꝛ filia in ꝛ nepos sororis in ꝛ ꝓnepos sororꝛ in qt duo
libri qt alia linea ad q̃tuor quatuor cellulas iacent sub 2a
in quarꝫ prima qt vna sororꝛ dim relicta in ꝛ vna filia soro-
ris in ꝛ vna nepos sororꝛ in qt vna ꝓnepos sororꝛ A pri-
mo aut prima cellula vtq; vir sororis dim relictꝰ qt
vnica cellula inqua stipes qt relictꝰ relicti sororꝛ ꝛ q̃
plaga qt adhuc affinitat̃ ‖ Ille duo cellule deinde ꝑ sibi
tacit̃ ponit sibi ꝑm ramones ponunt̃ ad ductꝰ ꝛ ad de-
monstrandꝫ q̃d affinitat̃ q̃ hodie ꝓhibitꝰ int̃ affinem
olim ꝑ q̃d adhuc habet̃ due linee reflexe q̃m vna
exit in cellula sibi ꝛ intrat̃ in cellula vir sororꝛ ꝛ qua
sibi ꝑ ꝓpinquꝰ q̃d affinitat̃ qr ille ꝛ vir sororꝛ sit in
primo q̃d affinitat̃ hoc ꝓbat̃ sit mortua ꝛ in alia linea ꝛ
flexa q̃ue exit in cellula sororꝛ ꝛ finit in cellula uxor
sibi idem ꝓbat̃ ꝛ

¶ Dubitatur qre in cellula uxor fuit ponit olim ibi
ta q no ponit in alys cellulis inferioribus cuius ligna
sum. et pot cellula que pon sola ad dorsum q ducit fr huit
uxore mortua fr uxor ab co relicta ducunt in alia deinde
illa mortua relicta a relicta fuit volt redire ad sorore fuit
Rndr pot olim mg portat q ducit in affinitate in 2o gnie et 3o
gradu hodie pot aliter fr reputat quo ad cellula una sororis

¶ Dubitatur quis advocat arbore affinitat fr q usu
magistr est introducta ut q extensione ad ordine gradu affinitat
extendat fr vera cum arbor ad stirpes ad arbore consanguin.
tatis et extendatur a dextrum linea ascendit tendo ramos
et palmites fr hic in cellulis structis extendatur et dextr.
sinistr a collateralis ut in fr et sorore ch q venit ad 2o
latu quarto fr in linea equali uxor fuit et in sorore
in linea equali in primo gradu affinitat uxor consobrini
in 2o gd in linea inequali uxor avunculi magni in 3o vel
pro avunculi in gdo et hoc no est intelligend q arbore consangui-
tatis ad istud applicat ut

¶ Dubitatur quo in arbore mea cog
nosca gdo affinitat fr q q quasi lineales seu semitales
qui simpl ducit ab una cellula ad aliud et primo ducit
una linea a cellula fr et sunt in cellula vie uxor et
ca strabus quod gnis affinitat fr ch et vie sororis fr in
primo gnie affinitat fr a cellula sororis ducit linea
seu semitales que sunt in cellula uxor fuit inqua linea
ead strabus q in gnis affinitat nam strabo et uxor fuis sut
affines in primo gnie ducit ad semitales ab omnib cellulis
in quo strabus in gnis affinitat alij stat in alio tecto septo
hodie alius gnis affinitat et intelligit ut. q hodie vitio q
vi phibet fr ad qd quo volt linea 3m gnis affinitat ducat
ipse linea a cellula uxoris fuis dim relicta ad cellula vie
sororis tui ch vie sororis fr fuit in primo gnie sicut ad ch
dictu ergo uxor fuis que adiungit ei fr copulat mutatis
gnis et uxore fuis tui unco sororis est in 2o gnie fr non 96
volt hic 3m gnis ducat linea a cellula relicte relicte fuis
ad cellula vie sororis tui uxore fuis et unco sororis in 2o
gnie ut dictu ergo si uxoris fuis adiungit plura et copulata
fr relicte relicta fuis ipse erit in 3o gnie et sic ad uxore
fuis duo ligna relicta relicti uxoris sororis et hoc gnis
3m mutat in gradu ei ab ppinqua cellula ad ppinquiora

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

gradus filius tu dic sit in quo gradu gsanguinis th sororis
& sig uxor ? quito affinitat & sic reducty uxorib possit duc
filiu cuius ||Et orm stat qr ego sū th affinis & filiq que ego
preco nō ceut th affinis sī gsanguinis ymo stat qr nō th attine
at filiq que cō preco stat cui preceptu mutare gradu suo
quia Et orm Qr ego cognatica tua procreo filiu tuū qr
nō qr affinis p gsanguinitatē tuq qr ?? mutat quia attinctis
Et orm Ego & tu simul affinat qr qrcaris tu gsanguinea tua
quid cornelius cognoui sī qr dicta gsanguinea procreo filiu
iste ñ consanguinea nō affinis qr Et orm in arbore vne soro.
ris qr affinis filiū qr filia vne sororis nō qr affinis filiū p
consanguinitatē ?? filia mutat gradū quia attinctis Et orm vbi nō
attinet th vne sororis in arbore procreat filiū qr alia quo
qr sororis filiū talis filiq ut gsanguinea ut affinis stat in
primo gradu affinitatis p bū in 2° gradu affinitatis & in 2° qr
gradu ?? nō sī Ego & tu simul affinis th filiq que procreo &
tibi affinis Et qr 2° th attinet ut sī mulier gsanguinitatis tue
qr alia filiū procreat ut ille gsanguinea ut tuq affinis qr
Et orm ?? in arbore ut fili qr in primo gradu affinitatis tu
vnus sororis & ? primo gradu & tu filiq filiū qr vnus sororis ?
2° gradu affinitatis qr tuus filiq qr sororis filiū in 2° gradu
consanguinitatis th tu quia affinitatis qr simul primus ?? ph qr
quia ille procreans mutat gradū p nō quia ut sī tu gsangui
nitatis tue procreas filiū ille nō affinis qr simul tu
& nō th 2° gradu qr ipse filiq qr in 3° gradu cū matre
tua quia iste procreans ut mutat quia ut gradū ut sī tu
et uxor tua creat gsanguinea in 3° gradu ? linea ?
tu & uxor tua sunt remotior a stipite Si procreo filiū
ipse tuus sunt affinis tuq in 3° gradu sic & tu quo tuus
filiq filiq & quot ?? ad lineā consanguinitatis equalitatis qr
remanet th in gradu gsanguinitatis ? th affinitatis nō de
regula Et orm in arbore sic & vir neptis sororis sue ? 3° qr
du nequalis affinis & suus filiq qr th in eod quia affini
talis ? eod gradu ?? nō mutat quia ut gradū plena
Et orm & sed patruus ||Et orm tuo stat cō & tu simul affinis
& ego nō possū accipe filiā tuā ergo ut tu mihi qr si
haberē gsanguineā tuā in uxorē tu potis cōtrahē cū filia
quā habui ex alia uxore Sed cō nō possum cōtrahē cū
filia tua si crear mihi ?? gradu gsanguinitatis cū uxore
Sed si hec gsanguinea in quo gradu ? linea inequalis
et longioris neptis quapte sororis mee tue tu pt cōtrahere

tu filia mea qr erit ꝙ in gtio gradu. Cod co no possum
dicere tu filia tua qr erat in gtio gradu gsanguinitatis tu
ore mea tu mi ꝙ gtio gradu affinitatis. Cor duo fuerūt
dicti tu dualis sororibus hic in arbore cōsanguinitatis
ut patruus magnus ꝙ aus fuit fuerūt ꝙ dicti cōsortes ꝙ late
frustro tu auia ꝙ matertera hic due fuerūt dicti cōsortes:
tu dualis filijs cor hic abauia patria ꝙ abauia matria
fuit due uxores ꝙ hūt duos filios sic qd auus pmus ꝙ qdus
uxorē ꝙ una pp uxorē ducit ꝙ alia. hic pr ꝙ filius
tu mee ꝙ filia ut qdus et aus fuit pr ꝙ filius in latere
dextro pmi tu qdus ꝙ auia ꝙ fuit mr ꝙ filia ꝙ latere
frustro hic qui pr ducit ꝙ uxorē sororē filie ut mee mea
tu sinistro hic filius ille qr mi fr uxorius uitricus mei pg
hoc provocat filia uxor qr alia mulier sic filia qr soror
filie mee qr d' cui pr ꝙ ego possū ducere tu qr ipa mihi
qr neqꝫ affinis neqꝫ gsanguinea hic primo solet tale oriri
qdmi due mulieres tenet quidam duos pueros ꝙ alterius
rei fuit ille filij ipse tu rudet ꝙ re hic fuit filij mei
et filij ꝙ filie mulieris mee ꝙ filij mei filiorū qr alterius
qr alter patruus ꝙ nepos hic tu dicit qd inter ipsos capiunt patru-
us ꝙ nepos qd gsanguinitatis mei ꝙ filij tu dicit basilee tu
mee ꝙ filij tu patruus hic duo primi cognati qr hūt qm
dicti solent cognoscere sicut in figura. Deus dīm qr sic
consanguinitas sic et affinitas in linea recta ꝙ infinita rec-
tum hoc no publica monstrat instrumentū in infinita ꝙ linea
recta Cod in linea recta sola ut qd triplex species inde no
possit possit dicere licet bn tu triplex filie species dicitur
fuit mr affinis in linea recta qr fuit consanguinea uxoris
in recta linea Cod gsanguinea uxoris mee ꝙ una linea
fuit mr affinis in una linea hic uxoris mee fr aug
ab aug Cete deficiendo filij nepos ex fuit mr in linea recta
affinis Cod uxoris mee breue ut filij fr ex fuit mr
affinis ꝙ linea una nisi qr prohibitus hic usqꝫ ad gradū qdm
p̄m linea recta usqꝫ ad infinitū Cete qr d uxoris nepos
tu consanguinea ad nepos

Dubitatur an relictus sororis possit
contrahere cum relicta fratris. Respondeo quod sic quia sunt in 2o genere affinitatis
quod non prohibet et concedendum est quod quis successive potest habere uxores
duorum fratrum cum sint in 2o genere affinitatis quod non prohibet.

Probatur nam Johannes et Gregorius sunt filii istarum mulierum quia Gregorius
filius Barbare et Johannes Anne sunt etiam filii et fratres maritorum suorum
filii inquam quia filius est Gregorius sororis et Johannes Platonis maritorum
suorum. Sed quod sint fratres maritorum suorum patet quia Gregorius est frater
sororis qui est maritus Barbare et Johannes est frater Platonis qui est ma-
ritus Anne. Sunt etiam filii filiorum suorum quia Gregorius est filius sortis
qui est filius Anne et Johannes est filius Platonis qui est filius Barbare
et etiam utrique est patruus alterius quia Johannes est patruus Gregorii
quia Jo. est frater Platonis sortis qui est pater Gregorii et econverso Gregorius
est patruus Johannis quia Gregorius est frater Platonis patris Johannis et est etiam
utrique nepos alterius quia Johannes est nepos Gregorii quia filius fratris sui scilicet
Platonis et sic est nepos capiendo large nepotem pro filio fratris
econverso Gregorius est nepos Johannis quia filius fratris sui scilicet sororis utrum
in figura pro tota arbore affinitatis. Notandum quod affinitas
est proximitas personarum ex carnali copula proveniens omni carens
parentela et per quemlibet coitum sive fornicarium sive legitimum
contrahitur affinitas inter consanguineos viri et uxorem eiusdem viri
et inter consanguineos eiusdem mulieris respectu eiusdem viri. Nulla
tamen contrahitur affinitas inter consanguineos viri et consanguine-
os uxoris quo ad sensum ut uxoris soror non sit affinis fratri
viri sui etc. Sed consanguinei viri efficiuntur uxoris
affines et econverso consanguinei mulieris efficiuntur affines
viri. 2o Sciendum quod publice honestatis iusticia est propinqui-
tas ex sponsalibus proveniens robur trahens ab ecclesie institu-
tione propter eius honestatem et semper contrahitur per quelibet sponsalia etiam
de facto contracta. Nisi nulla sint propter defectum consensus utrius
dictum. Tertio sciendum quod possunt esse diversa genera affinitatis
Nam talia mutantur ex diversis copulis carnalibus ut habuit supra
iuxta illud mutat genus etc. Nota quod illa propinquitas fit
in alio genere. Sed ille cui nubit mulier fit amicus eius in alio

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

domo ppe ut cũa rerũ aliqlus aliqs reciprt ꝛ sibi ut filiꝰ
nulla qt adopco ꝛ sit principis autoritate accugatꝰ Deo adopco
sit p quẽd migrauit sꝫ gsulatꝰ ꝛ tu accugatꝰ qm adoptati
decus ꝛ suy adoptiui tm sufficit qd fiat rerũ vcmiꝫ ut gsuleꝰ

Dubitatur quis possit adoptare

dm qd psonarũ q sui iuris qt et q gnare pt, tm si no
potit gnare si hoc qt ppr aliqd impedimẽtũ ẽe no pt ad
optare Gorg si qs ppr impedimẽtũ actis le ut sprado sũ gallꝰ
nacꝰ sũ recipiatꝰ gladio dugtꝰ cũ lege ꝛ Item no pt ad
optare iuniꝛ 60 annis, dugtꝰ cũ lege Si pod ca. ult
Item inde adoptare no pt q qo restitio principis in solarũ
librorũ amissoꝝ in bello Codicũ cũ lege unꝛ ce Item ypocꝛ
pt adoptare qꝫ in sibi ꝛo ad illa bona q tũ qd bursa q
qꝫ hereditate ut alio no tñ adoptari aut pt quibꝫ tñ ma-
sculꝰ quẽd femiꝫ dũmo sit iuniꝛ in tri pte adoptate qꝫ
sibi natus esse possit, dugtꝰ cũ lege adoptatꝰ cui ad-
optãs deꝫ esse 18 annis seniꝛ adoptato adoptatꝰ aut
pbs tm ꝛ voluntarie dugtꝰ cũ lege. nisi alioꝛ cõsumo
dubꝫ qt illa Si rerũ librorũ ꝛ testo ad gsulatũ ut pncipe
qꝫ testatꝰ rerũ cui qd illud pncipi loco ualiꝫ sibi uolo hꝛi ꝛ
pcio hoc p eos confirmari ꝛ qm upd gsirmat effectꝰ adop-
tionis est qd adoptatꝰ p aliud ut sibi adoptatꝰ habeaꝫ ita qꝫ
ut ab intestato succedat Codicũ cũ lege colligo Item si
unꝰ fuit accugatꝰ tñ cui sibi et naturos si quos habet
in potꝰ testatꝰ accugatꝰ Gorg si solũ adoptat Item Si
sibi emancipat tñ pte prime subꝫ p dte recipat ꝛ apte
retrahat ꝛ qcũ cui ptatꝰ ut qm sit maiꝛ 25 annis Item
adoptatꝰ deꝫ emancipari qm ducit uxoꝛ ut sit maiꝛ
25 annis Item qd cui tñ sibi uxoꝛ ut qꝫ 25. adozũ
tur de sui iuris Item adoptatꝰ no pt emancipe sũ filia ad
optãdo Item sibi adoptiui pnt cõcedi int se qꝫ inuicem
inuicem Gor cũa sibi spuales pnt cõcedi
si ꝛ spuales tñ adoptiuis Item si adoptiui ducãt adop-
tiue cõsulat tñ filia legittima nullꝰ est meꝝ ut dixit
qꝫ tpale qꝫ impedimẽtũ Dat hugo ẽ solue cõsilium

Dubitatur Vꝫ inter patre adop-

tãtẽ ꝛ pcreatũ sũ inter adoptati aliꝫ cognatꝰ cõsulat
Ro qꝫ ad ẽm Gt ꝛ pcreatũ ꝛ Gd. d. quẽd aliqs pp
duct cõsilium istiꝰ qd cognouit fornicari Solutꝰ qꝫ si
qꝫ fornicatores no excipiũ ẽ adde spuales sint ginati
cũ illa fornicaria multꝰ acquirit amasio suo optimũ

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Vel cog. spi. d. 2 cadit dpt

Primus inter levantem et levatum. 2us inter levatum et filias levantis. 3us inter levatum et coniugem levantis prius cognitam. 4us inter parentes levati et coniugem levantis prius cognitam. 5us inter levantem et parentes levati. 6us inter baptisatum et baptisantem. 7mus inter baptisatum et filias baptisantis. 8us inter baptisatum et coniugem baptisantis prius cognitam. 9mus inter parentes baptisati et coniugem baptisantis prius cognitam. 10mus inter parentes baptisati et baptisantem. 11us inter confirmatum ad confirmationem. 12us inter confirmatum et filios tenentis. 13us inter confirmatum et coniugem tenentis prius cognitam. 14us inter tenentem et parentes confirmati. 15us inter parentes confirmati et uxorem tenentis prius cognitam. 16us inter confirmatum et filios confirmantis. 17mus inter confirmatum et confirmantem. 18us inter confirmatum et coniugem confirmantis prius cognitam. Ultimus inter confirmantem et parentes confirmati.

Catechismo

Notandum quod per catechismum i. per instructionem fidei sic etiam per deportationem ad baptismum inter catechumenum et instructionem fidei sive portationem ad baptismum, aut baptismum catechumenum etiam contrahitur cognatio spiritualis. Sed adeo vel et invalida quod solum impeditur matrimonium contrahendum. Sed si contrahitur matrimonium nunquam dirimit contractum. Item filius sacerdotis potest contrahere cum illa quam pater suus audivit in confessione. Sed tamen secundum S. T. penitentiam ad confessionem contrahitur quoddam fedus simile cognationi spirituali inter sacerdotem et mulierem confitentem. Ita quod sacerdos peccat tantum eam carnaliter cognoscendo ac si esset filia sua spiritualis et hoc quod maxima familiaritas inter sacerdotem et confitentem et ob hoc illa prohibitio est inducta ut tollatur occasio peccandi.

Dubitatur utrum spiritualis cognatio

procedat ad nepotes et ulteriores. Respondeo quod non. Dubitatur quod si plures sint suscipientes. Respondeo quod prohibetur ne fiat de consecratione. Dis. 4. non plures. Si tamen fiat cum quibus contrahitur cognatio spiritualis. Si tamen isti suscipientes possunt inter se contrahere quia non prohibetur ut ponit innocentius cum ex de cognatione spirituali l. 6. Quamvis non plures quam unus vir vel una mulier accedere debeant ad suscipiendum de baptismo infantem. De consecr. dis. 4. ca. Non plures iuxta sacrorum canonum statuta. Si tamen plures accesserint spiritualis cognatio inde contrahitur matrimonia contrahenda impediens et etiam post contracta dissolvens insuper quantum ad hoc idem iudicium est hic de consecratione. Ex datione vero aliorum sacrorum cognatio spiritualis nequaquam oritur quod matrimonium impediat vel dissolvat. Contra dicendum quod cognatio spiritualis si precedit matrimonium impedit contrahendum et etiam dirimit contractum. Secundo dicendum quod si

cognatio spiritualis sequitur contractum matrimonii tunc non impedit potest
esse titulo etc. Si vir et mulier scienter vel ignoranter filium de sacro
fonte suscipit sive ex ignorantia sive malicia illud fecerit nec alter
alteri debitum debet subtrahere nisi ad continentiam servandam possint induci
Et est dubium quod sicut homo per carnalem generationem accipit esse nature ideo
sicut per generationem carnalem contrahit cum parentibus quoddam vinculum car-
nale ita per generationem spiritualem contrahit quoddam vinculum cum dante sacramentum
regenerationis qui est spiritualis pater personam dei representans et cum tenenti-
bus ipsum cum suscipit sacramentum et illud vinculum est cognatio spiritua-
lis Item si mulier filium sive mariti proprium ex sacro fonte leva-
vit contrahit cognatio spiritualis inter eam et maritum eius per hoc
non solvitur matrimonium quia nullum impedimentum supervenit solvit
ratum et consummatum matrimonium Actum dicit S. T. Si mulier scienter
et ex necessitate hoc fecerit videtur sibi preiudicari quantum ad exac-
tionem debiti et non debet erigere sed reddere debitum verum tamen
quod glossa ibidem addit quod non invenitur prohibitum in hoc casu si
tamen hoc fieret in articulo necessitatis vel ignoranter ignorantia pro-
babili tunc nec exactionem nec reddicionem impedit

Dubitatur V. si quis cognovit
aliquam fornicarie et postea fit compater alicuius alterius scilicet levando sibi
puerum de sacro fonte Numquid etiam illa mulier fornicaria fit
commater Respondet S. T. 32. dis. quod Sed oppositum ibi patebit in
fine D. quid si aliquis vult esse patrinus et simulat se tan-
gere puerum sed non tangit et respondet verba solita Respondet vel-
hetinus quod non efficitur patrinus nisi tangat ipsum tenendo vel le-
vando ipsum de sacro fonte Et idem est dicendum de confirmatione Si
vero teneat et non respondeat Credo quod nichilominus efficitur
patrinus si intendit agere ut verus patrinus Nam responsio non est
de substantia compaternitatis Tertium mutus tangendo contrahit compaternitatem

Dubitatur V. aliquis possit esse compater alterius pe-
ccatoris Respondet quod quantum ad effectum tunc sic Sed quantum ad
veram compaternitatem et cognationem spiritualem in sequentem tunc
non ut ponit Archidiaconus

Dubitatur V. in pluribus actibus sacramentalibus requiruntur plu-
res patrini Respondet quod in catechismo baptismo et confirmatione
unus et idem potest esse patrinus si necessitas cogit et non plures Sed
non est consuetudo romana quin potius per singulos actus singuli
suscipiunt de consecratione dis. 4 in catechismo

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Hec dr ez⁹ quit 20 gnat
rsurrect mortuor/ dm hom cur in fine dm suo t
qd mstrat ‖ Ddm primo q in fine tpm surrd qr
silicet dm hom tue mortuos ps ex pistlo apli Cauis
rsurrect ylicet ex spectato rsurrectoe mortuor ‖ Et amastasy ad
ea adiecto omes hoes rsurgem ad tribuf suis ihc
Omes qui i monumtis aud vocē filij dei t q audierit
vinet ⁊ ad Cor. 14°. Omes qdē rsurgem. ys 26. Vinet mor-
tui tui dne interfecti mei rsurgēt. Isr 24°. Ite maledicti
in ignē etnū. Mat 25°. nisi cū qui credidit rsurrectoe sparg
lt ⁊ ad Thess. 4°. Nolu vos ignorare frēs d dormiēti
bus ut nō grīstem sicut cēteri qui nō hūt spem rsurrec
tois ‖ Et ps Tenuisti manū dr⁹ mea dirigit ut reddat tot hoīi
ps ōibus opibus t hoc nō fit in pdi vita q in hac vita
tribus mansiōa parat⁹ adiuta ihc vitā ⁊ retribuet eis
in etna vita et tot deposito pc qui tolit mecum ‖ Et dom
Salomō dicit Eccl 3°. Vnus gt mitit homīm ⁊ iumētoz lo-
cuba⁹ ⁊ mod tentatoib ‖ Hic allegāt pparata sndtiōne
rspondet ps sūa sapiēcia ⁊ dixit illud pro stultis q pg
tendunt ra° ult dicens Vbi in domo homo cōtinat sua
et sua loquēdi omē pōt audiamꝰ/ Dm time ⁊ mdata eius
fua hoc em gt omib hoīb ⁊ tuta q fiunt adducet dns in
iudiciū ‖ Et Job 12°. dicit Ecce rstruget homo destruet
attrea ad nō loquit d attrīoe ad qua ad salutē ꝑ tue
gradū ⁊ cōtupdo qr pg grale iudiciū assabat influ
in ista inferiora te nō loquit d attrīoe ad qua ad
salutē ꝑ tue attrīoe ad qua ad officiū ‖ Cum ꝑ ista
primo nō rsurget mpy in iudiō quō poterit in ofilio
iustoz loquit d iudiō dispsitiōis ofitiarie suaꝝ ut de
infidelibus dic/ qui nō rsurget ut iudicēt⁹ ꝑ ia iudicati
sunt ‖ Ecce ego dabo te ad gentes Ezech. 4. Demittent mittē gentes eum
gladium Ezech. 21. Dei di cepasti mihi ⁊ cōtra te ⁊ vinci te Isaiæ 45.
Suspensa est ad arborem qui genuit eam adpendes dapnos q spūs
sanctus in ps dicit⁹ cruciabit eos ds ⁊ pcc ei⁹ hi qui
sunt. Digitus m⁹ planū ‖ Et cuiq⁹ ꝑ dr⁹ ⁊ pzze ei⁹
ꝑ pcuti Isaiæ ꝑ ps ⁊ cruciatum

¶ Dubitatur inadentaliter que sit

causa quare resurrectio ¶ Pudy Ionapa qd prima et principalis
qr deus ro omnia resurrecto olim fiet ¶ Causa aut accidentalis
re est resurrectio xpi dei et hoie maxia una resurrectio ng solu
qr ordinata p inchoata ¶ Causa aut instrumentalis mic re
surrectois erit vox tube qua modulata oparabit xpus deus ad
omnem dim resurrectio ¶ Sed d. quid est illa vox tube Pudy
S Tt primus qd illa vox tube erit iussio et vox xpi impa
tis ¶ Sed dr in pte d abet vox sua vocē omnibus sūt sūt
tatibus mortuis Et Ambr. 4o de fide qd omnipotēs sūt au
dict vocē filij dei et qui audierūt vivent Et ita vox ut
habet in vita vocē erit clamor Dequo ogr 24o ascia
nocta sūt qr clamor de ¶ 2o dicit S Tt et qr angeli oppo
abunt ad indicium sū resurrectio mortuoz colligendo electos
corpoz ¶ Sed cōe misterium p nrm in vita erit per dictā
vocē illa ad Thess 4o dominus in voce archangeli descendet
de celo et mortui resurgent Et dicit S Tt hoc misterium erit
primitus vocis archangeli sū michahelis / oparabit tm sūa
inferiores angeli ita resurrectio singulorū quoz custodie
deputati prius fuerint: et vocē illa per dei virtutē ut plu
rimū angelorū ¶ Illa vox tm habebit efficaciā instrumē
tale ad hoīes ex hoc q tm sonet qr mortui semper ut
audiāt tm per Sed ex hoc qr exsistet Est tm ordo qr alij
dicunt qd illa vox tube tm erit aliud in electis et mortuis
sm positionē filij dei Sed modo ut inducit fundatē se sup hoc
Gregorij dicēte Tuba sonare nichil aliud est quam nūdo
simul deū demōstrare ut indicet et sonet duplex vocabula
qr dei sonus / et clamor / tube / et instrumentū 2o dicit qr gratia
resurrectionis erit in electis tm sūm usq ad resurrectionē mortuoz quoz
superior sūm ordinem est tm ordo qr aliquoz resurrectio ut
xpi et bte virginis et forte aliquoz sanctoz ad festa est /
3o modo et dicit qr pter dam resurrectio est ultra sumptio
nis qm recedit / Sed i morte hoīs cadit totus ho et separatur
anie a corpe et ita corpus putrefactionē aut corruptionē aut
resolutionē in alium ut in alia corpa / Sed ois primus corpus dis
reparatu qd ad p quat / et hanc corpis reparationē perficit
collectio primi mobilis differentias et alia et alia loca deputa
tos / unde in resurrectione mortuoz ois primus fieri collectio
nem ut cara q fuerunt ad nutritiva hoīs et hoc sic manifes

angelos sucessisse nō in odoratu & hi in tpe dxptibula
pp & stabilitate opandi quod hut angelo dñi zc aptrect d. 23
gelos suos & gregabunt electos a quatuor ventis hic tra ap
ostolos pres omnis ordis ecclie congregabit & unitt / d̄o illos pfectos
ecclie & fidei reformatos & organizatos & gloriosissimos
ordis ecclie pulchos ecclie & hoc fit ministerio angelorum
qui sm. doc. Angelis nō pt immediate introducere formam ordis
alicui in nāli esse aliud & motu locali / Deus pt tale intro-
ducē formā ordis applicando actiua passiuis ut sic fiat
applicatio ordis pres substractoe alicui intellectiuam / fit ad
hoc dispositio & ordinatio subiecti & instans nō ab aliqua
creatura Deus immediate a ultimo. dñia ordis ad q̄ fuit a deo
immediate fuit subitus ad id posset recipere voluntate eius / missi
deus de ordine sue sapie pp̄e aliquid causa velit talia
fieri sucessiue q̄ nō hut locū i pp̄o qr talia nō causa que
ecclie pulchre formatis a deo fierent sucessiue sic° ad fidei
aditū ordis sic requirit aut intellectus ad ordis ecclie pfectū
& hoc fit cito immediate a sola ultima dñia & subito Deus di-
cit alicui q̄ ordis dispositio sufficit & dō. aut dicit scripti
ordis & sua nāla & sua ultima q̄ sufficit & dispositio &
ad habitū inclinatis unitis se & est pfectus & cum pfi
& hoc sufficit ad recessionē sic° dicit pr̄e Gregorius q̄ augustinus
unitate dei admirat & intellectu / q̄ recipiendo ordis q̄dā fidei
ecclie & subito recipiet ordis ecclie pfectum
recipiendo alicui / Non aut illi q̄ in aduentu iudicis inuenientur
mortui cum sit & in cōi instanti recipiet nil i alio & alio
nō inueni tēpus / ordis in posset esse ut q̄ aliquis ordis
pres esset magis alibi distans & magis i longinqua loca alibi
dispensē & ideo tardius ordis ecclie & ordis formaretur
& diutius alicui ad ordis pres esset admi ppinquos
& rigi colligeret quibus collectis statim dñia ultima instā
tanea formatis & diutius passiue esset q̄ dñm ordis
pres & pulchre q̄ ordinet & unicuiq; unicuiq; petrus
in loco suo & tue a primo deo sit in cōi instanti ad di
spositi & ordinatis & audiet & sic fiet dñm recipiendo
in cōi instanti q̄d illud fortius sit deo ipe sit unicuiq;
q̄ & plate & pulchre locat cum illud & quod fortis est

[illegible]

ultima resolucio corporum humanorum

Dubitatur qua hora talis resurrectio

fiat. Notandum quod dicenda intelligenda sunt de hora resurrectionis in comparacione ad illam regionem ubi erit iudicium resurgentium et in quo resurrecturi transferentur inquam vel post resurrectionem completam ita quod resuscitarentur in diversis locis ubi fuerunt sepulti, vel ante per translacionem pulverum collectorum qui de singularibus locis colligerentur ad locum istum unicum vel eius ad iudicium debent convenire et in illo omnes resuscitarentur. Locus autem iudicii generalis estimatur terra promissionis vel vallis iosaphat vel aliqua istius determinata pars tanta quanta sufficit pro reprobis quia electi cum xpo in aere erunt. Et nunc dicit S. T. quod hora qua fiet resurrectio generalis pro certo sciri non potest. Satis tamen probabiliter ab aliquibus dicitur quod resurrectio erit quia in crepusculo sole existente in oriente et luna in occidente quia in tali disposicione sol et luna creati sunt et eorum circulacio perfecte completur. Unde et xpus tali hora resurrexisse creditur. Cassiodorus tamen dicit quod in media nocte venturus est ad iudicium. Tamen dicit quidam quod probabile quo ad confusionem reproborum qui videbuntur ab invicem et a bonis et ad gloriam electorum qui videbuntur ab invicem et a malis sint in loco illuminato et quod tunc in loco resurrectionis et iudicii non sint tenebre media noctis. Et sic forte ea hora qua xpus resurrexit in comparacione ad illam regionem resuscitabuntur mortui vel ea hora qua expiravit in cruce. De hoc enim certum non habemus in scriptura et quodcumque illorum ponatur tunc illud Mt. 25. Media nocte clamor factus est intelligitur in illo sciente vel sperante.

Dubitatur quantus adhuc restat numerus

annorum usque ad diem generalis resurrectionis. Respondet S. T. secundum Augustinum in libro 83. questionum quod etas ultima humani generis que incipit in primo xpi adventu et durabit usque in finem seculi quibus generacionibus computetur incertum est, quia hoc tempus determinate sciri non potest nisi per revelacionem et nullo modo per naturalem racionem. Sed hoc tempus nulli revelatur ut omnes semper soliciti sint et parati ad xpo iudici occurrendum. Hinc deus apostolis de illo tempore querentibus respondit Actuum 1°. Non est vestrum nosse tempora neque momenta que pater posuit in sua potestate in quo ut dicit Augustinus 8° de civitate dei. Omnium de hac re calculancium digitos resolvit et quiescere iubet. Unde omnes qui predictum tempus annunciare

[illegible]

voluerunt hactenus falsa locuti impedit sit. Quod cum dixerunt ab-
stulerunt deus vestis ad ultimum adiecerunt quadrigentos annos. Post
hos alii quingentos alii mille quos omnes refert

¶ Dubitatur an omnes homines moriat

et ex mortuis resurgent Videtur & et ps ostendit a quod
enim oppositum est ps quod moritur et a mortui resurgent Qui
illud qui dicit in Euangelio apostolus inde habet quod mortui et
et mortuos iudicet ad quos specialiter iudicium et ita non omnes
iudicium mortui God aliquis tunc vivi regni manebunt ut
vivi et xpus iudicabit cor quos in adventu suo reperit vivos
et ps sic vivi mansuros God mortui et ad alios resurgere ut
dicit iudex vivos et mortuos Nisi et dicens Christus
dum ps dicit tuos resurgendo corpora prius suscitat in Galilaea
et ¶ invenies intelligunt omnes volunt et quamvis multos re-
pe resoluto et ps vermis eo flamante potest corpus illorum qui
tunc vivi reperti usti ad cinerem resolvi Sic enim alamyo
ta resolvit aliud praeterea mag

¶ Dubitatur D. post resurrectionem cog

noscet quilibet ad ps fecit bona et mala Videtur & et
bona ea ps sua virtute erit ps tue omnipotentie Appa sua gratia
largitur sua opa essa bona et mala Quia ad ps in materia
vomica de hac opponit et ultimum erit manifesta omnes re-
gurgitet bona et mala quas hic habuit mala ad accusa-
tur bona ad defendet et sua sua erit de affectibus et opa
rationis et malis hoc fit ppe declarandum divina misericor-
et divina vindicta ps salvandi nostri bona et quibus derogatum
ut eis ps hoc ostendat et habundat duos eis retribuit
ipse corde operibus eorum salvandi nostri ad sua mala puni
que hic gemiscunt ut eo hoc advertant quem miserendo deus
deus de illis fuit malis eripuit et hoc magnam in eis
gignet letitiam Damnandi ad videbunt ad sua mala et
pena ps hic gemiscunt ut ps hoc agnoscat ps iusta et
erit damnatio et videbunt opa bona ps deus in eis operatus
est et a quibus ppe apud pena retributum illa vina
opa mortificaverunt et illud in eis magnam gignet tristitia
in augmento sui damnati propter ps dicit veritas Quum
inferetur deus et fuisse scitis

(Cont quia gaudia psentis archipi et thesauro miseric dni pet ps dei ut ps xpi sit ps ps in gaudio pleno
ad ps quia ps ps meorum ps pla ara videbunt s. ps quinto gaudia media et demencia misericordia erit peridans
in ps] cor ad ps non dr. hic remanebat dsuo effectu. ps media ps fuerit mortis a malebit impium ps ps
redd ps ps misericordie ad manus dicatur de nig: Omnia ps ps ppinqui dicta manet dicatur penes ps dicit
ps aut pmia delebit manet apud pmia misericordia ps ps ad ps gaudia dns ps habet Vir dei ps ps ad apud
ps ps fecit admodum sua opa dicatur. Cum ut ps dei ps ps vis dna pte odit spabit Vir ps
ps vis dna odiet ps fecit ps ps pleno pleno dilectionis dicatur

[illegible]

¶ Dubitatur. Vtrum merita et demerita

cuilibet a quolibet uno intuitu videbuntur. ¶ Dicendum est primo quod non obstante opinione Augustini dicentis Non irrationabiliter putari potest peccata per primam hic tecta et de illic etiam tegi aliis, alia vero cuncta propalari. Dicunt doctores communiter quod in iudicio generali quilibet cuilibet alterius bona et mala cognoscet omnia enim quantumcumque nunc occulta tunc nota erunt omnibus et bona et mala merita et peccata de quo adhuc ut sua iusta appareat oportet quod iudex et assessor iudicis merita causa cognoscant et quod omnibus suorum cognoscentibus merita innotescant. ¶ Secundo dicendum quod singula omnes videbunt non tamen in instanti sed in tempore brevissimo divina virtute ad hoc adiuvante. Et hoc est quod dicit Augustinus mira celeritate miserabunt. ¶ Bonaventura vox Christi secundum diversas proprietates sortita est diversa vocabula. Erit enim virtuosa et efficax et ideo dicitur iussus quasi preceptum corpora enim mortuorum obedient ei quod dicit Surgite mortui et fiet. Erit vox autentica et ideo vox vocatur archangeli. Erit etiam vox serena et evidens et ideo dicitur vox tube.

[illegible]

Arga dñs ee ad quit. 2. ꝙ ꝯ alius
hoīe refuget totū ad finē in co d vitate hūane
nē. Primo supponit ꝙ aliq d mutuato supra in-
scat vsus in vitate ipius mutui. 2° ꝙ ad vitate hūane
nē nō sol ꝑtinet pcis ossentialis sī nā & forma ꝑ quā
integrales nō sol ad integrale ut manꝰ & pedes & capt
ꝑ quā homogenē ut ex quibꝰ ꝯponit ad integrale ut sūt
tres nerui & quelꝫ sunt nō aliter aud intellectiua ut ꝑs
aliq hominis. Ad dm primo ꝙ nō oēs sunt ꝑ pcis ꝑ vita
sua d vita nē ipius refuget in ꝑ. Ad 2m dm ꝙ ꝙquoties
pcis multa simpsunt ꝑ replucꝫ in vita patris. A alia multa
reducunt ꝑ mutacꝫ ad ea. Ad 3i. dicit illa reducunt in refuentē
cuius esse magis ꝑmanēte dicit ut finis. Ad 3. qua
ratio pcis refuget ad ꝯ d hoc dicit Aug. ꝙ ꝙ ꝑm nond
modꝰ regulat ꝑ pcis in corpꝰ nondū habuit ꝙ puer
dicit regulatus qui ex impedimento actiōis ut si ex pte gustus
ut ex pte narium adhibeat ꝑ aliud accidēs probabile aud
ꝙ corpꝰ reprobabat exercitij pueris ꝙ alius fuerit
hō corpis & corpꝰ illa haberet totū illud ad tractū ut d
gustibus qui illud sunt pusillanimes & d aliis adquirit ex mut.
nidio puerilibꝰ usq; ad quintum sufficiēs corpora ad refue.
cōis nō haberet pcis eadē ratiōe quod sunt hic in aliquo
mutatis vtre sic illud nō totū haberet quod tractat d puerbꝰ &c.
Ista d qua ratiōe sunt eadē nō sunt d vita adē. qui pcis illa
sunt actus sufficiētes ꝑm ꝙ compatent hōm quātū illa ōia sunt
& data tamē sufficiēa quo ad supposituꝫ Ad nona quo ad
intellectū nā. Circa 2. dubiū. ut ꝑmittat. Ista ōia
supposita ꝙ ꝑ & quidā alius est in illo tactu in corpe qui nō
est dubiū quin ipius. Et ꝑ dicā ꝙ ista illa sunt ꝑ nutri-
tiō cōis & d nutritiā sūt deꝫ replent totā ꝑ lucū cui alia
ista tota vacua relicta creauit & ꝑ nō refuget in aliā ista
translata ꝑ alia ꝑm supposito ꝙ aliquis hō extasis cremitꝰ
humidū & ꝙ illud nutriat & aliqd in sui substā quātate
¶ Dubit. in quo refuget qñdo Status Credo ꝙ multa sunt
ut cor usq; in finē nō aliqd ut ego d vitate humane
nē in duobꝰ supposita & tō refuget in vno ꝑtis in quo
fuit magis d vitate humane nē magis nisi qui ipo puerili
ut qui magis d nutritiōe nē Ad aut dō suppot ꝙ equalitas

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

guſtonis ſicut ſanguis & alijs 3bus humoribus q̄ ymmediate nutrit corpus ℔ p̄m ℭ et bonitas iſti reſurgent ex hoc q̄ ve-ſtitum med̄ aut ſpecies reſtituto xp̄o ℭo in xpo p̄ reſu-rrectionem fuit ſanguis aliquis inſtabunt vinum in ſanguinem xp̄i in altari et cum reſurrexit ex alijs 3bus humoribus ¶ Item dum q̄ nō tot ſanguis quot hō habet ꝑ vena ſua reſurget cum eo ℭod reſurgit fuit q̄ntū q̄ntū habuit in illo ſtatu mortalitatis & ? illa ſtatura ad quā tūc reſurget. Aplus primo ad Corinth 15. dicit Caro et ſanguis regnum dei poſſidere nō poſſunt q̄ vult homines deduci virtute q̄ dicit caro et ſanguis erunt nō poſſidebunt regnum dei ut caro et ſanguis .i. corpa cōmixta & ſanguis nō erunt in ſcdo ſtatu humores ꝑdicti nō erunt dei ad nutrim̄ ꝑ ad nē integritatē et veritatē nālis oſtionis ſicut et nerui ossa genitalia erunt ibi ꝑ-to ꝓpter integritatem nē /

¶ Dubitatur X mortui reſurgent

cū interaneis & ventriculis & capillis pulcer ℭ ℣ & bonitas q̄ mortui reſurgent cū interaneis q̄ nō eſſet integer ho qui carent ſtomacho corde epate & alijs interaneis cōm̄ ad vitā & vitalia interiora ꝓcedat ſpiritus ut ſpg reddet ei ℭdit hō in matrice gentis q̄ cū illis ? ſm et interiora ſunt membra hominis ¶ cū illa interiora erunt plena ſordibus ſicut nō ſunt ſi ſanis & ſpiritibus ſuperfluitatibus ut cruore & ꝑ plena puro aere ad ꝓmptū nobilibus humoribus & ſubtilibus ſpiritibus qui corpi reddet agilitatē ad cursū ſeſtinā aptiſſimū ¶ Item dō dm q̄ homines reſurgent cū ventriculis & capillis ꝑm eos decentz ornatū cōm nō re-ſurget alia quidā q̄ ſunt d̄ vite humane nē quo ad-huc poſſunt nē ad q̄ ꝓmunt ad ornatū ad decentiā quo ad ſtatum nutritū nē erunt ſunt barbe capilli & ventriculi cōm ad p. Capilli capitis vel nāti ſunt & luxu 2o Capilli d capite ſeco nō ꝓbat ¶ Item q̄ in nō ab hominibus ꝙ varias magnas q̄ſtiones reſſumit ab hoc in reſurrectione & talis hominis trux q̄ ꝑm medi-cos ſic vob qui q̄ hominis ſpecies in ſtramby capillos ¶ Nec audeo q̄ q̄ hominis ſpecies coagulatio & cum-ciput d albaru nē placet ad q̄ſtionem Illa q̄ dū hominis ſunt in via ſcripsi & nō reſurgent ex 3o q

ra q̄ ꝑ d'albata hꝫ vltima ꝓpetuꝫ cſm̄ nā intuit ſ hnora q̄
ia q̄ ſ inaryata ꝛtubꝰ ꝛ ꝑmet ad nedꝛu applexiꝫ et illa
cur ꝑ reſurrectiꝫ

¶ Dubitatur an corpa mortuoꝝ

reſurgat cū deformitatibꝫ quas hꝫ habuerūt ¶ dr̄m primo
q̄ actū ē q̄ corpa reſurgūt ſine deformitatibꝰ q̄ ſtingūt
ꝙ defectu ut curtacia alicui nedꝛi q̄ cū maiorē cſ bonoꝝ
corpa integre reſurgēt cū oīb⁹ nedꝛis ¶ 2° dr̄m q̄ oēs
reſurgūt ſine ꝺformitatibꝰ q̄ ſtingūt ꝙ defectu debite ſtrure
et q̄ntū ad longitudinē q̄ oēs reſurgēt in debita q̄ntē
tē illa ad q̄ nā nō creans ꝓcreſſit cū ratiōnē
anā rōi maiꝑ etās iuuenilis q̄ ē tūc augmenti ūn
prima etas ꝑfecti q̄ corpa reſurgēt integra ꝺ nō mortui
i ꝑtuꝝ ad q̄ntē oēs reſurgēt integri ꝺ mortui
diminuōn nedꝛoꝝ ¶ 3° dr̄m q̄ oēs reſurgēt in equali
q̄ntē ꝺ cū quā hō maiorē quā ad hoīa ſm̄ dimēſiōē aplo
tumꝰ ꝛ ſm̄ ſpēciē caloꝛ et defectū humoꝝ q̄ aut ſuꝑ
et q̄ defuit ab ipa q̄ntē in hoīe illud reſtituet ut ſup
plebit ḋna potētia ¶ 4° dr̄m q̄ corpa electoꝝ reſurgēt ſm
ulla deformitate q̄ ē ex ſuꝑfluitate nedꝛoꝝ ut alicui pauꝝ
ut ꝺpoſitōꝝ ut ḡſſet ſexti digiti ut gibbꝰ ut macula
ſuꝑuenīs ꝺ ut tumoꝛ ꝛ nedꝛo aut alia ſuꝑfluitas ꝺ
formas nedꝛis ut q̄ ſtingūt ex nedꝛa habitudine ꝑ
cū adm̄ q̄ ad ſitū ut claudo ut ex nedꝛa diſpo
ſitōne ꝓcul in qualitate q̄t in ſebre ut alia egꝛetudine
ꝑh ꝫ Aug⁹ in enchiridiō 92° ca° dicit reſurgēt corpa
ſine ullo vitio ſue deformitate ſ ulla ꝺmptōne ꝛ inde
cuntē dicit ca° 22° ꝺbeant a corpibꝰ electoꝝ oēs defor
mitatꝫ ꝺ infirmitatꝫ ꝺ q̄ tarditatꝫ ¶ D reprobis aut
dimittit Aug⁹ q̄ſtōnē implicata in eadē vbi ſup 92° ca° ꝺ
q̄ vocitat ¶ Et duos modos dicit q̄ ſine vitio
deformitatibꝰ cūcta reſurgāt q̄ primo cūcta reparabit ꝺ
ex ea q̄ ad opa q̄ ad ſitū ꝑtēta ꝛ ontinget cūcta ſecundo
q̄ illi dampnati q̄ mō pectāt plurib⁹ ſubtracta ſut ꝺ
formitatib⁹ i ſ in poena pcti ea ſigna deformitatibꝰ ꝛ
ſungent tūc manāt pena tūc ea q̄ mō pectauerūt
a ille q̄ ſt modo mobꝫ q̄ ¶ Et ſ Aug⁹ q̄ ſ q̄ reprobi
reſurgēt cū deformitatibꝰ oīb⁹ quas hic habuerūt q̄
deformitatꝫ tollūt a corpe ex ḋna gr̄a ¶ ad dāpnatꝫ
nulla fiet gr̄a ꝛ nō tollet ab eis deformitatꝫ quas

hic habuerunt. Sed cum eis resurgent et eternaliter cum ipsis permanebunt. Corporum cicatrices manserunt in corpore Christi post eius resurrectionem ex speciali dispensatione ut per eas ostenderetur ydemptitatis corporis Christi. Non autem erit sic in aliis vel si apparebunt in manibus tunc erit ad ostendendum titulum martirii et hec divina virtute.

Dubitatur quia omnes homines

resurgent in sexu virili. Dicendum quod sicut homines resurgent in diversis statibus ex dictis dictis ita resurgent in diversis sexibus quia sicut viri resurgent in sexu virili propter integritatem et perfectionem nature sic etiam mulieres resurgent in sexu feminino propter eandem causam. Ideo ab illis membris ex quibus nunc confusio causatur tunc in beatis dedecus et inhonestas per omnia auferetur et quod excitavit ad libidinem excitabit ad dei laudem. Sed apostolus ad Ph. 4° donec occurramus omnes in virum perfectum vult quod dicitur occurrere Christo in virum perfectum non propter etatem nec propter sexum sed propter eius virtutem que erit omnibus electis viris et mulieribus. Et sic vir dicitur non a sexu sed a virtute. Non a virtute corporis sed anime per quemdam modum mulier subicta vir secundum quem modum dicitur in Ps. 2° Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum. Ne quod intelligitur etiam de muliere bona.

Dubitatur quomodo monstra et

gigantes resurgent. Respondet bonaventura quod non resurgent monstra ex eo quod monstruosum non est nature veritas sed potius error et si sunt magnitudinis gigantes in via in patria non erunt. Cum queritur unde gigantes habuerunt ortum de hoc dixi in 2° sententiarum quia sicut narrat iosephus demones accubi assumptis corporibus generant et demon ostendit mulieri cum qua concubuit filiam talem hominis maximi et ideo tam propter seminis multiplicationem quam propter virtutem animalem generatus fuit homo mire magnitudinis et ille pro modo alios generavit. Unde demon prius assumpta effigie mulieris seipsum subicit viro et ipsum semen susceptum servat sic novit aqua amicula ne calor et spiritus emanentur. Post hoc semen tale in muliere transfudit de quo latius in 2° sententiarum.

¶ Dubitatur ḡn aliquis ē bimembre
am. debeat resurgere vnq; ut duo in quo ſexu resurget homo
fradita dicit bonauā q̄ ſi monſtr habt duo capita & duo corda
diſtincta & hꝫ vnion in membris nō principaliby fuit manifestū q̄
q̄ ſuit ope dei aut ꝛt duo tronci & ſic resurget duo corpa
¶ cui hꝫ similitr & principaliby membris & diſtincty in alys
resurget vnū corpꝰ dr hermofrodita dr q̄ ē magis de per
fecta q̄ ſint ome indifferenter ut debet medici ḡnus diſcretionis
possit dari resurget in eo ſexu qui dnat in eo p̄dicty
¶ Sed d̄ monſtro ad primū q̄ nō et primo q̄ bestia dicit q̄
ſi pter pulcritudinē ſui hominis ſi vigor huius alterius humana & dei
ordinatio q̄ ad reſurrectionē etc resurget nō ḡn totū quod nō
¶ Dubitatur 20 corpa beatorū pḡ
corpꝰ grādium resurrectionē q̄ntū dotibꝫ priuata ddm primo
q̄ corpa clarore habebunt dote impassibilitatis & quod
ſuū alterius redimendo ſic q̄ nō possint amplius mori patiſ
q̄ dei ordinatio ut aliud corpꝰ mutatū a corpa sepa
rati & ut a nullo lesiōe ut notius vnde possit aliquis
mali pati diffinibilis ut aduersi pz & aptiū ad corpꝰ
ly⁹ q̄ mortale hoc induit immortalitatem & redemptibile
redemptionē ¶ Item ddm & dimissis alys vbi dr Grosty q̄ dos
impassibilis corporis clarioris in re nō q̄ aliud quid diuina vo
luntas produxit aut redemptionē in corpꝰ gratiosū tra q̄ redē
tis diuina nō cogit ut magnum cogat velit quicquid transire
redemptum corpꝰ humanū sicut illa causa ſit intuitiua ſua
q̄ntitas in ſilo habet q̄ dicit in daniele d̄ igne in camino
qui nō q̄ſt & q̄ſtadam trium puerorum q̄ deus ſua voluntate
nō ꝛpauit hmōd aut ¶ Item dos impassibilis nō q̄ſt aliq̄
sua intuitiua corpis datari q̄ q̄ſt voluntas diuina q̄ dotis
q̄ q̄ſt intuitiua / ſ q̄ſtitua corpis corporis sicut esse anima
vel aliud tale vel anima d̄r dos ſponsi & sua nō q̄ſt intuitiua
sponsi ¶ Item q̄ſtio dimota & corpa damnatorum
pſuetis a diuina voluntate alicui demptos pḡ finale iudicium
in nō dotis sue dote impassibilis q̄ vbi hoc q̄ q̄ habe
bunt ius q̄ pſuetis a demptis a ſuis miſis ¶ Sed corpa
damnatorū fuerat ad affectū pene eorū dempta nō hoc tue
rent naturaliter sicut nō sunt d̄ pena & cruciatus q̄ tue nō
erunt aſſerta ſoluit ꝑ nulle ſolitis ¶ Item grecus dicit cō
rupti q̄ſt nitri q̄ palpari vbi q̄ demptibile ſ corpꝰ de
liquefacti dicta q̄ illud corpus ſi nō pleburnet aut q̄ſ

corupt̃le seu passibile aut corruptua passioi ¶ Ad̃ dm̃ q̃
corpꝰ bñ habebit bote subtilitat̃ sꝫ ut corpꝰ suu possit
esse ubi uolet p̃cise in oñ stru & mod penetrandi & pue
altꝰ corpꝰ dimisse aut assumat̃ p̃ q̃ illud aplī 1ª ad
Cor. 15 Dicit corpꝰ aiate animal surgit spuale. 1 spūs sc̃i
Sed subtilitas spūs excedit dñi corpus subtilitate. ¶ Tertio
dm̃ et dimisit mire modꝰ ꝑ̃ Dicit dos subtilitat̃ no ꝙt
aliud nꝰ diuina uoluntas corpus corpi ut sit sūl & oñ stru
ubi uolet corpꝰ subdito uoluntat̃ due beate uie q̃ uult ubi
uult esse suu corpꝰ ubi uolet in oñ stru hec diuina uoluntas fit
ipm esse ubi ipꝰ in oñ stru p̃cise sm altꝰ esse ut dimit
one et sic corpꝰ gloriosu erit subtile q̃ causa corruptiois nꝰ
hoc ꝙt corpꝰ q̃ ita fuit d̃ corpe xp̃i q̃ clausis ianuis
sepulchri et introeuntꝰ ad discipulos clausis ianuis Tertio
aut uenit uelocitate ad instar sui corporis ¶ Tertio p̃ dm̃
q̃ quilibet electꝰ habebit suu corpꝰ dote agilitat̃ q̃ quid
erit alit et promptu ad omne corpꝰ opandu ꝑfectione sue
substantie et labore q̃ quid possit ad suu corpꝰ mouꝰ ad
omne deꝰ positus ¶ Nouꝰ ut in tpe p̃sentibile ad qñ
uoluꝰ destituta oñ motu nꝰ organico regulꝫ in oñ
bꝰ et uelocꝫ ꝑ̃ q̃ illud sapiē 7º Transeut sicut ille in
aquis decurrent et ꝙ 4º assumit ꝑnas ut aqle
uolabut et nꝰ deficiet recte et nꝰ laborabut Tertio dm̃ q̃
agilitas ꝙt abilitas qualis ad prompte et facilit motuꝫ
sm̃ uolū illo motꝰ cui ꝑ̃ est duo sc̃z quo ab oñ sit mote
regulate et aptꝰ appetitu ht et sicut illa agilitas nꝰ ꝙt
ꝑ̃ q̃ supnaturꝰ corpꝰ supadditꝰ deficiꝫ d̃ bñe aut in
corpꝰ Christi ꝙ et dicit Ad agilitat̃ illa est ꝑ̃ naturale
uoluntatis motiue q̃ ꝑ̃ due et ꝑ̃ relatꝰ bonoꝝ et subt.
talium sicut a grauitas ꝙt leuitas nꝰ resistat in tendendo
sursu ubi deorsu q̃ dos nꝰ tendit sursu ubi deorsu.

¶ Subtilitatꝫ maxime autem dñi
sibilitat ut stabut in pria ꝓbatur Secꝰ q̃ est probabile
q̃ nꝰ solidabut nec iacebut ꝙ erecti stabut in pria q̃ corpa
dñi sūl nobilior et magis quantꝰ corpꝰ suu ꝙ dicit
Scotꝰ ad dogma dei patet Quarto dr q̃ ꝑfectiua habi
tudo ut nature uult dicit Aug dicimꝰ ille solidꝰ
subtilis ut habebit ut patet hic Stephanꝰ uidit dñm
stantē ¶ Octo ꝛmo ¶ Tertio dicit aliqꝭ q̃ aut bte possit

Subtle

Agilitas & subtilitas

se mouet sua virtute d'uno loco ad alium instantanee ad modum
no resistit motui corpis gloriosi ex dote subtilitatis aly aut
dicut q possit sol moueri successiue circa su aut tardius
pro ut aiaq; qt in mite scribitur et dicut huic q sicut ign
q ignea mitior aut maior ut minor gliq et brittudo aiaq
sic ad aut dotis corpis mitescere et remissiores efficiantur
lut Contra dm q tm instanti resurrectis habebunt totum agilit
et q illa dote rapient obuiam xpo in aera Dicut tm scu
dotum xpo beatis angelis no ot indigetat cis God adue
nientiam designandu q corpis gloriosis ab angelis A ab ho
bus etiam debet ut q loco locali aliq deputent corpi conuenie
tissimo q esset in ipso loco quo ubiq; sint eq puncta
et no ot q aliq diminut d premio tm quicunq; est q
illo loco sua dotis ad illa est q debuit q mihi et ido
gaudiu d tali loco q manet qm est ad optima illo loco
Quarto dm pm q quilibet doctor habet 2m corpis dote cla
ritatis sm quilibet habit 8m corpis sui pulchritudinem ac delec
tabilissimu oculis q gustu 8m magnitudo sua proportionat et
habebat claritate admistor claritatis diuine deus fulgebit
ista sicut sol in regno patris corpi q sapiet 3o fulgebunt sicut
et firmamentu stelle in circulinctu dyadema A ad ptill 3o corpi
nium q formabit corpi claritate xpo God xpo corpi sui cla
ritatis qm sol est 1mo Repletibit faciem eq sicut sol ubi
dicut ysa Pluit tta qm sol et illa color gemitus pri God
et dns claritatis fm quos illa lux ut stremq; sol et illug claritate
tatis fm quos ad quos ut autem dicit qui tm hic magis meruit ha
bebit ? maiorem claritate quo sicut hic inestimabilia fructus
huiusmodi xpi nisi qui q dicit fuit spus no ad inestimabilia
inestimabilis aut claritas corpis gloriosi sui A tanta pulchri
tudo q ut dicit beat petrus stella angelo desiderat in ea
spicere ut put patet ut dicit Beda Postq; aut pulchri
erimo corpe an clarissima corpis natura sicut hic aut
pg corpis uenitis et nisi longe excellebat Dauid sin
gula claritate corpa erunt clara ut sol A unusq; fm
quod ad suos ordines et erunt immarcabilia celeste ciuita
tem ornaria tanq; aurora clarissima pmo clarius sole
micantia et inestimabili claritate celesti anta illustrata
et perfecte illuminabit ad corpe glorificato splendore corpis
xpi Sicut d hic locutus ut ad celeste ciuis q gregatione

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Dubitatur 20 ois bitz ualuit

nobis om diligencia tendat ad hoc ut p abstinencias & alia
exercicia ad hoc agrua ipm corpi spiritui subiciamq; strue
ste & apta instrumenta ad psequenda & pficienda bona opa
q̃ nos solu corpis sed, etiã aiãe merita q̃
Dubitat² an claritas corpis gloriosi
possit videri aboculo nõ clarificato Videt & inqrit qt d' om
ausu claritate bñ apleta pfecte videri ab oculo nõ glose
Sunius alioo subito videri & capit prima pb ps & beatus
augustinus 22o d' cuitate dei dicit claritas in opi corpis
fm restituend a dya corpi gentis poeq absondita qm defu
isse credida qt Vñ qm ad fruend nfrung appet op ille
a suis ita debeat attendi 2m plato qr sicut dya audiut cla
ritate tñsparentior terra vsq nõ vnde nõ patet subita solis
exortio 2o dm op inqrit videbit in indied crisi & stat cla
ritate pfecte & fm hora God hor cui op speciali dei di
positõe ad augmentu ore pene alij p magnitudi dñi &c.
Dubita² an corpi gloriosum nõ
videat ab oculo nõ glorioso pli sufficiet applicat Dicit
aliqis qd nõ p ad impedim removendi tenebras claritas & color
corpis gloriosi & paroibus vestimenti sufficiet opponit
& dicit apponi Sed cm xpi claritas latuit & patuit
pq sui resurrectõe Alij aut dicut qd ad hoc creatur voluntas
pt impedire actiõ naturalem agentis ut sit ignis nõ agat &
aqua licet possit ea alias removere ut nõ agat hoc videlicet
God nõ qt ois pple diuina natura sufficienter applicata & sta
volente suspendat actiõ ignis &c dicit Alberg qd credit nulla
ratõ q qt pars corpis subsit vel aue quo ad oia impedim
et qd ita quilibet beat qui hñt claritate qm qt putabit oculo
nõ glorificato lucis immutabit ipm suo colore & sua luce
ad tm ppriã sua virtute aliã partem irradiabit gliam sui
corpis &c
Dubitat 2o corpa damnator pq
ignitum cruciabunt ab igne infernali Videt homines qd sic
qr dr apoc 21o Luc dicit hñt qui a christo sunt dispersa
ame maledicti in ignem eternũ qui patet qt dyabo & angelis
eis &c subdit Vadite in ignem eternũ & hñt tale dr vermis eorum
nõ morietur & ignis nõ extinguetur ratõ naturali & formali igne
ostendit ch & illud apostoli nemo In ducit illud quod hoc modo
tenet & nõ videbit & desiderabit mori & fugiet mori ab

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

fracedo ꝛ no ad defraedo ‖ Et dr̃ dñs q̃ i inferno est verg ꝙ
nis realis et corporea ut dr̃ Gregꝰ qꝫ dyalogoꝝ 4 ꝙ
que allegat supra in tepm dñs dr̃ ꝛa. Quo dr̃ dicit dor
ghus ꝙ sit ogis spes ꝙ ignis meꝰ hic quis dnſmode agat
in damnatos extra dei dispoſaꝫ ꝛ no indigꝫ lignis ut ghusbi
lus quibꝰ fornax et stupa ꝙ ꝙ ipse suffiat ꝛ pmꝰ
medit tra supiace ipm nyppetuꝫ ghualat ‖ Et dr̃ dicit Gregꝰ
qꝫ dialogoꝝ q̃ plurib⁹ est ꝙ infernꝰ sit infra sub tra cuꝫ
tenꝫ dr̃ Et ꝛ est equiuoce ꝙ intra visibilia tre ꝙ
tinent tota fuit dñs virtute q̃ damnatoꝝ dam corpa posſ
sit retrahi dr̃ dr̃ Bonauen ſ quib⁹ q̃ posſit hoc fieri ꝙ
omes homes qui mul sut ignis corporeꝰ milpma pte tre ſ sit
essent ymo no tantum pte q̃sumata magne terre q̃ corpa
et aquis ꝛ q̃sumat pribꝰ arcubꝰ inhabitabilibꝰ ꝛ deserti et
corpis et flumib⁹ Et ergo omes homes q̃ fuerut abinitio mut
tipl in fine vix decima homes q̃ nunc sut in milecupla pro
dne omes homes vic occuparet superficiem tre Et ergo gra
nitas maris est expansa q̃ sit superficies tocius magni put
damnati capi in granitate terre ~

Dubitat̃ v demones et die separate

parati ad ignem infernalem ‖ Rñdet qꝫ dng sm dnm ignis dya
et angelis ois parati esse dicit q̃ in 4 are sut spus rationi
biles et intellectuales Quo aut duo modi dicendi ꝛ quos et
nis corporeꝰ per agere in spm Primꝰ q̃nis ignis corporeꝰ
tuo possit duas qlitates et remaꝫ aut totaliter agere in ipam
agere q̃litate totaliter nec per eius ꝙcedo mutet tm duabꝰ.
precedit ipm subtrahendo disgregando v̄ et nocumꝫ ꝛ ad tho
apphensiꝫ afficiat horea et dolore ut in eis simplicib⁹ illud pb
Trepidauerut hore vbi nō erat timor in ꝙ stulticia patiꝫ.
tenꝫ q̃plificando in ignis in quo homo aliqu pbꝫ affligi
et fantastica apphensione aliꝫ disgregando q̃ aliqu affli
gat et cruciet in agilia Et q̃ modꝫ q̃ Scotꝰ tho quia
et Bonauꝰ tenet q̃ ignis hic q̃ sua na q̃ spus v̄ q̃ndi posſ
sit ut loco locatꝰ Et ignis inquit q̃ instrumentꝫ dne iusti
cie hic q̃ ipm spm cruciat quadmodo allegatꝰ ꝛ in hoc
veracit ignis spiritui nocꝫ q̃ ꝛ ita spus aliꝰ ignis nocꝫ
v̄ videt tenuat ad ea pro quo 2m Scotꝰ q̃ nobis q̃ ut
volt Augꝰ Et d̃ruite dei Dolor qui q̃ passio spūalis in
appetitu sensitiuo q̃sequedo apphensione sensitiua aliꝫ obiti
disgrue ꝛ nocumꝫ Tristia aut q̃ in voluntate q̃sequte apphensiꝫ

intellectiua aliq̃ moluꝫ ſubdi// ſſt ergo dñm primo q̃ dolor
ꝑ̃ dicty nõ q̃t in donabꝫ neq̃ in duabꝫ ſpatiꝭ q̃ talꝭ ſſus
nõ hñt appetitu ſenſitiu neq̃ ſenſꝰ ad ſſint. ꝺimſtales Corꝓ
aut q̃t compoſitꝫ dimſſbalis et corporeꝰ // 2° dñm q̃ in de
modꝫ t̃ a duabꝫ ſpatiꝭ q̃t vehemẽs tuſtiꝯ d̃ igne infer.
nali cos detinere t obiectiue ẽmutatꝰ q̃ tuſtiꝯ q̃t paſſio
q̃ ſequit̃ in voluntate appꝫhenſiue obiẽ q̃ modꝫ diſgñe t noli.
ti et ignib infernalꝭ q̃t tale obiẽ t̃ capacꝫ dapnatoꝝ ſſun
ſꝫ eos diſgnãtꝫ t ab ipis nolutꝫ appꝫhendi ꝺm ſuã dñi nõ
diſgnãtꝫ et 2m utrumꝫ q̃t ab eis nolutꝫ primo ſꝫ ut detinẽs
ꝑ̃ deſſnitiua 2° ut ẽmutãs ꝺm obiectiue a ut ſit vehemẽs
tuſtiã d̃ igne infernali a quo ꝑ̃ne detinet t hñt diſpli
cẽtã et nolle ſꝑ̃ire mſtiũ dicꝰ illa q̃t q̃ dñia ſua ut
ſtit ſe ꝑ̃ne detinẽtꝭ ; vñ in ſſpu dapnatoꝝ q̃t primo de
tentꝰ ſuꝰ ꝑ̃ne ab igne 2° q̃t in eo apꝫhenſo et cognito
illiq̃ detentiõ et ẽtrario ſtat ſe ꝑ̃ne ad detinẽtꝭ q̃ ſua
dñia voluntatꝫ qua vehemẽt odio hñt ideo eo tpe ſe y° in
eo vehemẽs tuſtiã q̃ qua mteſt cruciãt̃ cumulãtur cũ ſſus
dapnatoꝝ q̃t ꝑ̃ne ẽmutatꝫ ad q̃ſtandũ ſui allegiũ ad 1m
et 2° apꝫhendit ſui intellectꝰ detinẽtꝭ ad hꝰ igne et
allegatiõ conſtãtꝭ q̃mũ q̃ noſtat ſe ꝑ̃ne detinẽtꝭ
eſſe ad hoc ut ſe ꝺat inteſt conſidẽre illud igne et ſui i
eo ꝑ̃ne ꝺcrid // 2° fortiſſime odit t volt illud detinẽtꝭ
ad illa t illa duo odia odiũt in eo q̃ affectiõe ꝑ̃ne vnoꝝ
q̃ qua vellet t deſiderat libꝝ uſꝰ poſtꝝ ſue notine t
q̃ſtãtꝭ q̃tuꝭ obiectꝰ q̃ ut ꝑ detꝝabile fiũt mut̃ hoc
mꝰ illud t q̃ſtabilit̃ q̃mũ ꝑ̃ne quã odit adeo dpl.
mãtꝭ t ad aliquã vnitꝰ q̃ſtãtꝭ nr ad aliq̃ loꝝ detinẽ.
tu eo ꝺm ſua et ꝑmouet̃ eo ſuꝑbia ꝑ̃ne quã vellet uti
ꝑ̃ꝑa ꝑtate t uti mtelligẽtia ſua ad mp̃ẽtũ voluntatꝫ
ꝑ̃ t nõ eo aliora voluntate ex hꝭ q̃ſto ſꝫ q̃t voluꝫ
tate ꝺſignati ſꝑ̃ uta vehemẽt tuſtiã t multo maiꝰ
quã ꝑcedit q̃ſtãtꝭ q̃ꝺ hꝰ eo ꝺcrẽte ſui ab igne et tuſto in.
tẽtiõ volt illud 2m detinẽtꝭ q̃ꝺ ꝑmã q̃t tuſto magꝭ
ꝺſtrahit̃ in libꝝ uſꝰ mtelligẽtie ſue ẽtꝝ q̃tuꝭ obiectꝰ
q̃ꝺ in libꝝ uſꝰ poſtꝝ ſue notine q̃tuꝭ ad loꝝ.
// Cõt̃ dicit Scotꝰ q̃ ſtrictiõ ab igne equalis q̃t in ꝺbꝰ
ſed moluꝫ illuꝰ ſtrictiꝰ nõ q̃t equaliꝭ ꝰ ꝺbꝰ ymo intenſe

qſt in hiſſp q magl preamulat & ſo in eis ē mauis treſtria:
Gd. dicō ſic tur q poſſet affligi in lapide ut in ple ut
pulchrima tumera Si ſic contra velle ſnd ꝑcture dctur
ꝑe hoc dicit aliqs q ultra ſtrib⁹ mēb⁹ qſt adue alt⁹ mēb⁹
que ignis infern⁹ cruciat ſpūs et vadit affligit q̄ nō dā
a doctorib⁹ qſt adductis et hoc agēs qſſ ſm passō ꝑ gtractus
tuale nō aut ꝑ gtractu mathematicu Et aut dicit Scotꝰ
q ſpūs dapnati nullū infectū ñ qſ dna dispon ut ad
instrumēt ut ostend doctorē & nō obstāt q̄ infectū ſp
ſſ vadit ignē infern⁹ q̄ quo gtuit in eis magt treſtria re
tollegat ñ penāb⁹ dapnatoꝝ tue prima qſt dapni q̄ qſt in
voluntate cauctia boni ſb ſine bfitudine q̄ assist maxima
affluēt mētalib⁹ et vehemētissima treſtria qſt 2 ſnior q̄
aliqua alia pena infern⁹ ut vult Ocus in Reparacōe lapſi.
2° aut dapnate et a deꝑdib⁹ ignē ſtrict infallibiliter q̄d
ſuppl corpib⁹ ab igne infernali ꝑcture vō et ſenſibili dolor
puendit q̄ hec obſtabit ignib⁹ cui nomi certissime fu-
tur nec euadat vehemēti timore et timore et hoc qſt
cor ſnda pena 3ª dapnatoꝝ dispersa dim affect mēb⁹ ſortis
ſnd dlgit ſe, affectu comodi q̄ qſ hoc intēſe appetit
ſm voluntate potētia ſue nature et cōm hoc ſnd affectū
qſt allegat ignē infernali tamē ſnd infernali molestissimo cor
rei et ſtat a dna voluntate ille ſ ꝑcture allegand q̄ tm
vehemēter ingerit ꝑcture treſtrib⁹ que qſt 3ª pena 2° ex
cui affect comodi q̄ habet ſm voluntate ſua mouet ut hoc
ſuū dilectabile q̄ ſua voluntate pur et placitū et
delectabile ſit et ab illo impedit et ſtat ſ ab eo ꝑcture
impedit ꝑ intellectū ſui dictamēt ad q̄dā ignib⁹ et
ſui allegatib⁹ ad ipm et ad q̄dā dicim⁹ infernū
tenebr⁹ obſcur et horribilē et horridū locū q̄ adipſt potuiſ
ſet ſ ꝑcture amittit ꝑe utilia hū ſeculi et ꝑ illo maxime
priuat et illa qſt q̄rta corꝑ pena Quinto dapnatoꝝ aīe noſtre
potēt quib⁹ ſnd miſeria venit et ꝑ illud hō vehemēter affic
tionē et fere dyſperatōē nō q̄ cōm dei facta ſnt et
iuſta ſ q̄ ſnt impedita ſalutē ſue et ꝑpē comodi et ēa
intollabilis mali et illa qſt quīta pena q̄ dē vermib⁹ cō-
ſcientie eoꝝ q̄ mabunt punit et rodet q̄ſtq̄ ſicut nāles d.
mib⁹ ſolet rodere carnem ſic nō mille putat cor ꝑ rōnē
rōnē habitūalis malos vermes qui cor ꝑcture affligēt

carnem eorum rodendo sicut enim affligit vrendo secundum illud Judith
ultimo dolor ignem et vermem carnes eorum Et ecclesiastici 7mo
vindicta carnis impii ignis et vermis ¶ Sexta eorum pena
est tenebre interiores et exteriores Interiores tenebre sunt cecitas
intellectus eorum Cognoscent enim solum illa tunc que erunt ad aug-
mentum dampnationis eorum et ad cumulum miserie et specialiter
post extremum iudicium ita erunt comprehensi et absorpti tristicia
et dolore ut non liceat eis amplius aliquid delectabile cogi-
tare Ad hoc etiam potest reduci illud eorum grande malum scilicet ob-
stinatio voluntatis que voluntas in eis est adeo est deserta et adeo
suo ultimo fine sic aversa ut decetero non possunt bene velle pri-
vate enim sunt omnes valde afflictione iusticie et derelicti arden-
tissime affectione proprii comodi Ideo habent intensissimam displicen-
tiam de vehementi suo cruciatu qui tam exime contrariatur eorum
affectione et ardenti desiderio et qui desperaverunt de termino sue mi-
serie Ideo agitante spiritu impacientie surgunt in continuum murmur
odium et plasphemiam dei eos punientes Tenebre exteriores
sunt tenebre corporales causate ex defectu luminis in loco infernali
Ubi enim est ignis feculentus id est plenus fete vel fetibus tur-
pibus et quasi fumosus ut nichil ibi clare et perspicue videatur
Sed solum subquam umbrositate et sicut solum illa sunt que dolorem
et tristiciam ingerere possunt ac animam torquere ¶ Septima pena
est totius compositi ex anima et corpore cruciatus eterno inferventissimo
igne sine consumptione corporis Nam eternaliter ardebunt sine amissione
vite et sic semper erunt et semper puniantur et perpetue corporaliter vivunt
et sunt in perpetua morte corporis et anime Item dampnati transi-
bunt a vehementissimo calore ad vehementissimum frigus ut
per hoc in eis erit aliquid refrigerium quia secundum S T eorum
passio ab exterioribus non erit per transmutationem corporis a sua pri-
stina naturali dispositione ut contraria passio ad equalitatem vel
temperiem reducta aliquid refrigerium causet

Hec dis[cipu]l[u]s [illegible]

Hec dis[cipu]l[u]s eius[dem] ait ver[u]m
fuit pondera aliqua receptacula corpalia aiaꝝ
a corpibꝫ exeuntiꝫ vel q̃ sic ph̃ꝫ & aggrem[en]t hec
& Greg[or] in dialogoꝝ ubi refert cuidam clim recess[isse]
pastasiu dyacono defuncto strinxe & obstupuit & balneis
& d[omi]n[u]s q̃ receptacula talia receptima audit & qui lege se
cund[u]m quor[um] / primu[m] infernu[m] dep̃nator[um] sit detentu[m] in ac
tuali mortali / 2m̃ talꝫ pl̃oꝝ sit in solo originali detende
ndu[m] q̃ solu[m] hmi pcta dapnii & sui pena sit 3m̃ purga
torium unde purgat̃ & purnat̃ die que decesserit & cantare
dꝫ fi nõ sat̃ fecerint & pcte mortalibꝫ & pniis dimissis /
aut pro venialibꝫ suis petis / qm talꝫ patet Vbi erat aut
que mihil habuerat purgandu[m] & fuit illud cui dicebat
Ihesus abrahe unquid d̃ fuit quia sterne dedit ei
mutuũ pere / Nunc aut Ihesus abrahe q̃ actu exercebat
vñ requer̃ q̃ habeb[at] post mortẽ dat / aut loqꝫ cuiꝫ re
quies erat / Ihesus abrahe q̃ in fide mito q̃ p̃m opus
q̃ datu[m] habeb[at] in abrahã pducit ad illa requiem & dic
Ihesus abrahe // God pt̃ illa finalia receptacula sunt aqua
alia in supnis hec ad q̃ spiãlis dei dispõe deputabunt
quoꝝ die punienda ut narrat Greg[or] q̃ dialogoꝝ ut in
montibꝫ scalis q̃ loca vocat ollꝫ vitrũ & fuit quidã pu
teꝰ flammis ut quidã caverne hic / spiritus sulphureꝰ
flamad & hec simpotes ad tactũ volunt ostendere ut medꝫ
infectum q̃ inferni tormenta ossa ita exactis tormentoꝝ long
videat que audita crudi veritate / Inferno in por̃m mo
tuere quidã regia igne plena / Et dicit quidã qui primu[m]
receptaculu[m] sit regio contraliꝫ & q̃ alia orbiculariter circu
dantur ita q̃ singula sint limbi primi / ut dñs q̃ illegor
regionẽ hui[us] sc adm̃ p̃ modu[m] ponderis ut alibi ponit
sint sibi posteriꝰ ut pg inferni esset centralis & q̃ alia d
ceptacula & lateralis admittat // Tenet dom̃ q̃ sicut regio
superoꝝ laudis & loca sic inferoꝝ tenebrosa sit et misa
pie q̃d dicit iob dimitte ut plangã paululu[m] dolore meu[m]
antequ[am] vadã ad terã tenebrosam & opacam mortis calige
ne tram miserie et tenebraꝝ / Horũ liq[ui]d aliq̃ d̃ pcedit
te regionibꝫ sint plures igne / si infernus & purgatoriu[m].
autem sint tenebrose eo q̃ ignis ista sit obscurꝫ & ignis

et fimosh ar sulphurea ꝯ cedi pt̄z anqua d dapnagl gim
gar qz ad oudicy hꝫ ꝑmittere vnctibꝫ appare aut qz
ad suffragia expectada quitꝰ ad illos qui ꝓpinquiores
sunt

De suffragijs dubitat̄ vtrꝰ suf-

fragia ꝑ vim facta possint alys ꝑdesse vndr. Et pmo
qz suffragij vnig tollo nō pt̄ alterꝰ valore ad statū quē
et ꝑ vid hoc ꝛnti qz tollo nō pt̄ dss qz ꝑ ea q ego fac
aliquis alig nc̄at vtrū ei nō pro ea bona debeāt
alterꝰ ꝯsidꝛ dispōdi Sed dabet vnicuiq; de suo actus
dm qz ea vnig pt̄ alij qd et in via valet ad statū q
sequit ꝑ mō ordinē ut ea vnig ho impetrat alij pmo
gram Ad dm qz quitꝰ ad alīd qz qz quis ut accessoriū
ad statū vnig pt̄ alij valet nō tñ ꝑ vid ordinē h ei
vid ꝛnti et idē dicēdū qui in admissis quietus admissis
in cultate alig emolumēta de meritis operis regnat ꝛn.
nisi ei⁹ status exigentia Sed ei quis alig ea specialiter
ad hoc fecit in tabulis ꝑsint ei possint eis valere ut ad
implendū satisfactōes ut quotiēs hmōi qz in statu nō sunt

Dubitatur. Ad. mortui possint

iuuari ꝑ ea vivoꝝ dm pmo qz suffragia vivoꝝ nō ꝑsunt
mortuis ad culpe remissionē sine sit mortalis sit venialis ꝑ
se ostat ꝛnti tñ in ea stando nō et expa remissiū qz
et pene debitus Ei nō culpa sit venialis tñ aliude ꝛ
mitti qz suffragia et dēm sunt dss 2ꝫ qz 1° dr qz suffra
gia vivoꝝ ꝑsunt mortuis ad pene diminutionē ut ead tenet
scotus pt̄ ꝑ illud qz matthei 9° Facta ꝛ salubre e cogitatū
qz defunctis ꝓperare ut a penis soluā Sed pt̄ ꝑ gregē qz
dolosē ibi ꝑ ecclīe cōtrat qz mlti apparuerūt vivis et
petierūt qz se orare ut a penis liberarēt et ꝛ ratione
videt qz aput deū amor valet ad remissionē culpe qua ad
similē ut gaudij; Ad amor similiꝫ ꝛ tñ ut habet qz
vng qz amore ꝑ aliud aput deū videt libera a debito pe
ne debito ut satisfactōis qz ea ē ꝛ amor valet ꝛ tñ
qz vng aput deū ꝑ aliud liberare intoto ut ē pte a debi
to pene ordinē ut satisfactōis dm dr Et tenet qz qz
videtur vinculū vinculo mitra etc nō solū ad ea q se extendit

ꝑ ad mortuos etc q̄ mandate debitu tantas em̄ ſm̄
ꝑ vita corpꝰ 1 dorch 3o tantas mihi ꝙ exoldit dñus ſat
q̄ homo dū in corpe viuat meruit ut her em̄ valeat poſt
mortē

Dubitat 20. ſuffragia ꝑ pctores

facta ꝓſint illis ꝑ quibꝫ fiūt vel ſm̄ etc̄ q̄ pcipue d'thare
q̄ ſuffragia ꝓſint ſicu ꝑ malis ſunt triplex ꝓmo no ſtant
ꝑ actus aq̄s ſint ꝓpie nostre. et no ꝓſunt m̄ forma ex ſtri
et q̄ntū in ſuffra ꝑ debita mali hūt pauper cū tantate
ꝙd predict̄ 2o no ſunt ſicu ꝑ malis ut miſſe publice
dē ut vag̃ etc̄ ſicut ſacerdos qui celebrat miſſā ut ꝙcūq̄
ab mortuos m̄ etiā q̄ ille miſſe fiant ſub eo nōe ſm̄ eo
vite ſit lucꝫ ꝑ diemſm̄ 3o ca° Ecclie ſuffra
gia talis ſacerdos q̄ mō ſit poten ꝙdeſſe q̄dict̄ 3o mo
ſunt ſicu ꝑ malis ut ꝑ miſſe primario ſi ꝑ pata ꝓpria
ſcripte in tantate d eo mādato hoc fiat ſm̄ ſit dmg ſm̄
deſuetq̄ a talia etiā q̄ſit ut ſi ſing q̄ndq̄ in pctō q̄dmq̄
opꝰ alia fiat q̄ pcepto dñi tantate hī magꝫ aut ꝓbet
ſit ſi miſſe in tantate q̄ſit ꝑ tue opa q̄ſit mitoria q̄
dualibꝫ pribus.

Dubitatur 21. ſuffragia facta

q̄ mortuis q̄ſint etiā vnis ſpecialiꝫ ca° Ruſter 6t q̄
ſuffragia valet ad duo primo ad mitā pte q̄ia ꝑ illo
mo q̄ſit tuo facienti q̄ ſit ꝑ mitoriū vite q̄ia ſi q̄ntā
tate ꝓcedit 2o mo illud opꝰ valet ad expiacōm pene ꝑ
mod ſatisfactōis a illo mo ſuffragia q̄ſit illoꝫ q̄ quo ſit
q̄ in purgatorio q̄ minuit ꝑ pena eo adue debita
ꝙd illo mo no ꝙſit facienti ꝑ indulgē ut ſm̄ ſicut q̄
aliquis mortuus qui tali ſuffragio no indiget q̄ ſalvatus
ut q̄ no ſit capax q̄ damnatus ſicut 6t tue facienti ſm̄
tate mitatis in actu ut in habitu q̄ velle ꝑſa facere ſi
ſtruct aliꝫ no q̄ diſſe q̄ quo ſacit tue ꝙſit ꝓ facienti
ad ſatisfactōm q̄ ſuis pctis

Dubitatur 22. ſuffragia proſunt

damnatis ſuſtento ꝓ q̄ no 6t bn̄ ſpecialiꝫ 1 purgatorio ꝓ
ſunt 1 hoc ꝓpe dignitate ut mitis dñi opꝰ vnius ꝑ valeat
aliꝫ ad ſatisfactōm ſm̄ alioſt vnus ſm̄ mouens ſuis diſ 22.
ſuffragia ꝑ vnius ſicut ſit ſpecialiꝫ 1 purgatorio etc̄

Dubitatur 2° Sibi illis tribus ſt
ordinibus cleri / Sacerdotis altaris et clamoſinis / an defuncto
iuncte ꝑ̃ ꝓpria via ꝓmodꝫ ſt ſcapula mortuor ſubſidia ꝓ-
cibus ḡrat̃ ꝗbꝰ bona q̃ ex cultura ſunt pro defuncto ad credo.
da ſint vale tñ ꝑ̃ clerogl̃ dne ſtory q̃ ſuffragijs in-
tuit primo diaconibꝫ ſacerdotꝫ 2° ꝓbꝫ ſtory 3° cantor
clamoſinis 4° cognatorꝫ uxoꝝ. Ad q. 2. Nō ꝙuſmodꝫ
ſt ad illos ḡtor modꝫ ꝓtꝫ alq̃ cadunt ꝛc

Dubitatur 2° cultꝫ exequiarꝫ ꝓſunt
defuncto videt̃ ꝙ̃ ꝙ ſepultꝫ adiuctor ſ ꝓ̃ vivos
et ꝓ̃ mortuos / ꝓ̃ vivos ne corꝑ ordi ex tpitudine ra-
dancꝫ offenda et ne oꝛa ſtoꝛibꝫ infodat / Ad mortuꝫ
ſunt ad hoc q vincat̃ inſpiactꝰ ſepulcra oꝛt ꝛeqiꝛi ꝙ
fuerꝫ meoꝛia et ꝓ defuncto oꝛet ꝙ ꝺ monumentꝫ ꝙ
mouet̃ nidꝫ // Dicit̃ adm ꝙ ſepultꝫ in loco ſacto mortuo
ꝙdꝫ no quid ꝙ ope operato ꝑ magꝫ ꝙ ope operãte ꝺuꝫ
ut ipe defuncto ut alimꝫ oꝛꝑꝫ cius tumulat̃ in ſacro loco
diſponꝫ ꝓtinio alioꝫ ſtꝫ ꝺ ꝑmittat cum ꝓbꝫ ꝑ hoc
recedꝫ ꝙ adimaꝛet et cito ꝓtinio oꝛꝑ qui cum loco ſac
diſſimꝫ qui ꝓ ꝙ ſe tumulatꝫ ſuꝛꝛꝫ et ſpecialꝫ ꝺnt
Ad illa q ad oꝛꝑ ſepultꝛ. adiudet ꝓ̃ oꝛꝺ defuncto ꝙdꝫ
ſe ꝙcessu inchoat̃ ſ ꝛ̃ſti nomꝫ invocat̃ ad q̃ ꝓcedꝫ et
ꝓgꝫ ad ecclꝫ et inchoat̃ in ſimplicibꝫ ſepulcꝛ pauperꝫ
ſicuꝫ coꝑit ut cito deꝛeat et ꝙ ſepulturꝫ oꝛꝺ cleri
regulaꝛꝫ ſtꝫ.

Dubitat 2° ſuffragia facta pro
uno defuncto magꝫ ꝓficiat ei quod alijs ꝙbꝫ ꝓuinga-
toꝛio ꝛ̃ ꝙ ꝺo quo ſuffragia ſibi ſint vicinia ſimile et
dilmile ꝙ intuitu ſanctꝫ cui voluit ꝛ̃ valeat ei ſibi ꝙ-
quo ſint ſcitu ad ubiacꝫ a pena / in ſcitu ad ꝙgꝛatulacꝫ
et ad introitꝫ ꝙſtacꝫ ꝑ̃ ꝙ vnꝰ ꝺ bonis altiꝰ gaudet
ſic vellet alius in caritate ꝙbꝫ et plus ei ꝙ habet
maioꝛi cruciatꝫ ꝛ

Dubitat 2° ſuffragiu factu pro
multꝫ ſil tñ valeat multis cꝛe ſ ſunſſet ꝙ ꝺo ſolo ſcꝫ
videt̃ ꝙ ꝛ ꝙ ſuffragia ſibi ꝑ multꝫ ſ ꝙſdoꝛ ꝑ̃ ꝙ va-
let ꝙ vicinia cꝛuciatꝫ ſui tñ valet pro ſingulis ac ſ pro
uno tñ foꝛet ꝙ cꝛuciatꝫ ad minuꝫ ſ diſtribuat̃ effectꝰ

in multos ymo magl augeat et sicut grauius ex tradito
p̃cedit dicto plumbo ist qui tuto sit magl cui ad salute
ut dicit Augu in libro confessoꝝ Qui aut gsidat valoꝛ
suffragioꝝ inquantu sint satisfactiꝫ quia p utrecty satisfa
actꝰ ꝑdãt̃ imolate in mortuos sic magl valeret si ꝑ qꝫ
spãles fuit Erat ou assertꝰ suffragij de duna inspiꝛa
tor cui ꝑceꝑ quibꝰ fuit dimissa

¶ dubitatur .v. obligatus ad facer

suffragia cui ꝑceꝑ sit labꝫ sacerdos illud ꝑceꝑ illo
plumbo alys q̃ sic laborauit d̃ ista suffragia q̃ sunt in
ꝑsona cui et hui vigore ex cãtate cui et in pꝛx
fecit ꝑceꝑ illo cui dz et si ꝑ illud applicat ex ratione d
quotid celebꝛet missa q̃ fit mẽcia vinꝛe et mortuoꝝ
Sed d. ego pono q̃ sacerdos ꝑmittat duobꝰ cuiꝰ missa sigil
latim dicut an tue lucꝛ et satisfaciat legẽdo q̃ ambobꝰ
una missa sola q̃ si no regulaꝛ liberaꝛ a toto lic
a tanto ex pt ista q̃ si aliqꝫ liberet ꝑ una ꝑce ꝑfectudine
cui ut alude et aliqꝫ no satisfaciat ex solui mig quid
dz non ꝑceꝑ missa dici q̃ sua vꝫ intẽdo ꝑcipꝛe missã
et ꝑceꝑ illo et ꝑmittit tenꝛe q̃ ad hoc sicq̃ ista si ille
dicit beate mꝛeꝛ ꝑceꝑ mei in missa sed ita scꝛipsit
in missa sua ꝑt aplicãt cuiꝰ ꝑsonis sic q̃ contingit aliqꝫ
Sed illud sit gꝛa q̃ aliqꝫ ted defectꝰ quia pluꝛibꝰ Sed suaꝫ
deꝰ ꝑt aplicãt cuiꝰ ꝑsonis et no aliis Sed in casibꝰ
quibꝰ collegiꝫ ut sacerdos q̃ cuꝛat ꝑceꝑ primo si collegiꝫ aut
ordo salus officio ad q̃d ex instituto no ꝑt solue ut ꝑcte
duab ut tres missas hic sufficit q̃ cuiq̃ sacd supponꝛ
ei q̃ ꝑceꝑ ꝑcat tuo ut posse dicꝛ sacd si religiosꝰ
post q̃ ꝑmisit missas imponat a superioꝛe suo alie missã
q̃ alys legẽde ſ. q̃ cuꝛat ꝑceꝑ ꝑfectudine maxime apt
ad qui sit ꝑfectudine ut stꝛue tꝛ q̃ dolꝰ no inducꝛet sic
parochiani ꝑceꝑes missas actuatis suis ut ordo no te
q̃ ea sacd ꝑsit stant pro alys Sed si. q̃ aliq̃ spãlit q̃
premit q̃ si ita ꝑcipiat obligaꝛentur tenꝛe

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

¶ Dubitat̄ 2° Sancti in pria oret

pnobis: ꝙ ꝙ sic uz in hac & vnq̄sq; bñ. tñ vadit & rosti
q̄ dna oīa ꝓtra ꝓsens sua bñuiē requit God ꝓfert bñ.
tudinis requr ut bñ habeat ꝓpos volr & nō ingedimate
volr God ad oēz ꝓmot bñtudinē & indefectibiliz ꝓbeat
auxiliū ad salute & ḡna tua cognoscat opa & oēs

¶ Dubitat̄ an expediat nobis sctos

inpōllare ut introdat pnobis Videt hanc
ratiā: Primo ꝓpr mea mopiā ut ubi mea nō ꝓficiat mi.
ta patrocinet aliena 2° ꝓpr aliquā gloriā q̄ deo volt
sctos suos gloriosos & eos mdula in oribus a salute
in malis multis fraudo ut ꝓcos laudes & oēs ꝓpr dei re.
uerēdi ut peior q̄ dm offendat q̄ nō audeat deū & ꝓpa
ꝓpa adire & amore ḡsciū implorādi ¶ 4 ḡnis suffiores
sctī sunt magis deo acceptī q̄ minores sctos intercī orare & q̄ḡs ratiōs primo q̄ dā
q̄ḡs maiores ḡ deuotiō ad minores sunt q̄ ad maiores & pmissis
& deuotiō magis appendit oīs affectꝰ: Cōtra ꝓpr fastidiū
tollit & assiduitas vnius rei fastidiū parit. Ihs aut
q̄ diuitis sctis oīa q̄ in singulis vnius seruor deuotiō
& 2° q̄ ꝓpr sctos sctis data est in specializ cunctis ꝓpria
ꝓcurand̄ dat hec authoritas ad ḡnē inferiorē. Quarto
ut debitus honor debet exhiberi a nobis. Cuilibet ut debitū
poluim quēq; imperti. & vnius oīa nō impetrarē.

Dubitat̄ 3°. oēs sctos & nobis ad dēm fuisse ex audita
de hac dictū est in tā

¶ Dubitat̄ 4° missa defunctorū eq̄r

valeat pro defuncto sicut alia Videt & ꝓfessio missa
nō solū q̄ sacrificiū: ꝙ oīa oīa & oēs suffragia missa duo
expediūt sc̄m oēz & sacrificiū/ quia q̄ ergo vim sacrifi
oblati missa & quotuplex dicā equaliē prodest ꝓdefuncto hoc
q̄ ꝓcipue quod sit missa Sed ex ꝓte dicam magis
dest illa in qua sūt oēs defuncti Sed in illa defuncti
intropersōa ꝓpr q̄ magis deuoti ut cūctis qui dī missā
qui fuit dicī. ut tm & intercessiōz sctī eq̄ suffragia im
ploret̄ 2°

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Ohra dñ. 28 dq querit xpus

xpus iudicabit in huda ꝛ̄ ꝓ̄ Hug q̄ ſic dr
iudicabit et habebit hereditatē ſuā tuc in qua alius
appebit ſm magr xpus vnq̄ in forma ſua iudicabit q̄ alius
in iudicio appebit 2° dicit q̄ xpus no iudicabit ī huanitate
nā ſalte principaliter q̄ appē dei ſt iudicū complere et auctō
tm dctmatio/ voluntas diuina ſ̄m q̄ natura ſua et illa includit
ꝑfectū dctamē intellectꝰ q̄ hoc ſit illi ſ̄m talia natura conue-
niens/ et includit ꝑfectū actus voluntatis/ et efficacia q̄ ſuum
velle ī poſſit ſequi effectū/ Sed xpus ī humanitate
no ꝑfecte talia velle ꝑdicat efficaciā quātūcūq̄ aliquid dicat de
recto officio q̄ in dei ſtatu eſt videlicet ut dicit magr in
diuiſione ſua ꝑfecte iudicare includit ꝑfectā dctamē ſue
tm actus efficacē/ hoc ſolū querit natura intellectiua q̄
intellectꝰ ſubordinat alicui alteri ſ̄m iudicandū/ nec eius voluntas
aliquē in volendo et hoc efficaciter ſit q̄ ad illud impellit ſeq̄tur
effectꝰ quod no eſt de intellectu duc̄ reſpō 3° dicit q̄ xpus
ſ̄m humanā nā iudicabit et quāuis ſit ſub duce excellēti
ſit q̄ no ꝑfecte ſua auctoritas cōmiſſa ſuppoſito/ ppter q̄ ſic
iudicabit ſm humanitatē implebit ab eterno ꝑſona ſua dicit 1°
conſtituto eſt a deo iudex vivos et mortuos ad quē actio da-
ta eſt in deo ꝑſonaliter dicit bonauē q̄ ſed hoc q̄ iudi-
cium ſit ſuum debet autoritate et ꝑſona auctōr ī ſtando et
actus in exercendo q̄ ꝑfecte ſit in deo A autoritate 2°

Subiicit 2° xpus apparebit iudico

in forma humanitatis/ glo. ſic q̄ ſic q̄ dr magr in hac
parte ſua ſtultiſſima tm a malis et bonis videbit/ Boni
vero ſimul gloriam ſuam in gaudio et gloria deo mali ad ꝑ-
petuū ſupplicū in naſa corp q̄ſtionis et pena etiā ſuā cū in
q̄ſtione eis et no poterunt inter eos ſuſtinere ꝑ q̄ſtiones
morſus et ꝑ̄ exprobrationes ante ſuū ab ipo magno cū
fiducia dicent dñe q̄ ſigna tua apparebit iudici ut eo
iuſtior appareat cor ſuppliciū q̄ tātis malis ſubiacebit ꝛ
ꝓpius cor q̄ſpm xpi ſcōrū ſt̄ Tertullianus dicit que
ī arca ſua apparebit no ꝑmittat ad aliqua miſeriarum
ſ̄ceat indicia maioꝛ vacuit ꝛ dicit ſigna diuiſſime
mortis quā ſuſtinuit q̄ nobis ſit

dubitat an sol et lua fm peripatz
obstruebat xpc q in ipo mgnes oducto xp no ꝙ recubile
q obstruc sui lub pnacle Sed tc dcit obstruxa ppe
pnia maiores lub sto xpo t sup fm ysa rogya glo
sa God in tpe ppugno an indicu ste pcit seu q sol
et lua et alia luminaria obstruc sui lub pnacle dnis
torpibus ut ora sit dina scientia hor fructa ad terros
ste conctu ut ore dr dige in red

dubitat an in dbus corpibus celestibus fuit augmentu
pc q ste ut ꝙ 3o obi dicit erut luna lux sicut lux
sol et lux sol sopreplicit ut in red

Quarto dis. eg. quesit. primo

Brutus hoc ppe gsistat in aliqua opatoe Vltimus fm
Hostie q fm loquentes d bono tue vpa Brutus hominis ꝙ
bonu sufficies et exclusio defectu et indigentia effectu et
completu ꝙclusio impfectu diminutio bonu. Vltimus ꝙclu
dens rendentia et ordinabilitate ad aliud ꝙpriu bonu. q̃ q̃
habito completa hoc ꝙ habetur 2o dm q̃ duplex ꝙ hoc do
hominis una formalis q̃ ꝙ ista bonu hominis, ab hac pos
sessio et inhesio a quo ora sortitur hoc dicit hoc sicut pos
ab albedine fit albu. Alia ꝙ felicitas obiectualis q̃ ꝙ ob
iectu felicitatis formale et ꝙ quodq̃ hominis ꝙsummatiu eq
in ultio et optimu finis ꝙtus in ꝙ adeptio ppriat ꝙple
tiua pter ut clara dei visio et ꝙ beatus formaliter hoc
et ꝙ quid actus intellectus aut sp̃ uniuersi God dog ꝙ
Brutus obiectualis Hoc ꝙ dr primo q̃ obiectu beatifcu ut
Brutus obiectualis hominis ꝙ ꝙcatum aliqua. p̃ solu dr pter
q̃ in eo solo natu fuit ultimatiue et sic ultimo ordinatiue
et relatiue quietat Nulla enim creatura intellectual ultimate
et ꝙplete ppriat nec habet respectu appetibile. s. dei et
habet ppriatis fm ꝙ ad finis pcte Vnde nec habito
manet natura intellectual imperfecta, et q̃ vacua q̃ ens
voluntas nata tendit in deu sicut ultimu finem Deo nulla
voluntas ultimate et ꝙplete bn ꝙ nisi habito supremo appetibi
li quod ꝙ pre reliqua quodq̃ et ꝙ volita et hoc patet
ex hoc quo ab ista pcte ꝙ vita Ex quo pz q̃ Brutus
abstrahit nec ꝙ aliud in dog God d formali Brutus ꝙ
dm 2o q̃ Brutus habito formaliter ꝙsistit essentiale ꝙsequit

pq̃ ista ipius hanc pfectã quietẽ ad obtin̄ beatitud̄ ptz
beatitudo hanc formalẽ et ultra pfectã hanc intellectã inquitu
pot̃ habem̄ q̃dam et genito decreto beatifico. God ymaginat
se q̃dam̃ et optat. Vnu ou potentia alq̃ dei aut ois q̃dam
q̃dam̃ alii extra se pfectiõe sit decreto beatifico deo ñ per
opatiõ ut note et Item primo ethicorum dic arg̃ felicit̃
et optat optima felicissime nobilissime potentie sue pfec
tissimam operatiõem. Tanq̃ dñs q̃ beatitudo actus duc̃ ouo no
pro aggregato ex̃ssiõ actibz hmanis ad hoc vt sit q̃
hõ retulit quietẽ et dño ñ ẽssit. Primo actus p̃ ẽssit
nobis actibz et habitibz et accessoriis duc ad corpꝰ et doctib
ẽssit et q̃ alijs actibz et dicta boetij 3o de cons. Vbicunq̃
est status cum bonoꝝ aggregatõe pfecta q̃ non bonꝰ nullet
hic quid ñ hanc. Deus ẽt beatitudo pro ẽssit aut ẽssit
bonis et intoꝝ humana bona q̃ nata est vt nata sint ad
volunt̃ quietẽ nobilissimã quod ẽst in humana vita
est dñs 3o q̃ hoc beatitudo formalẽ ẽssit in duobz actibz
siue in duabz operatiõibz esse sit in actu intellectꝰ q̃ est vita
ra et nutritiua dei ipsius et actu voluntatis qui est per
fecta dei fruitio et q̃ pequitur ad pdicta claret duoꝝ duo
esse vnũ q̃ beatitudo ẽssit in pfecta quide beati
tudo ex decreto beatifico sit duo hoc aut includit quoniã
ẽt ouoꝝ potentiã ẽt q̃ beatitudo ẽssit in vna operatiõe
et alia duꝝ sint dñsphanti. q̃ lig q̃cunq̃ gaudet q̃ ẽst
stat in aliqua operatiõe pfecta vitalis seu intellectiua tã do
intellectiua ut distinguitur cõtra sensitiua. God q̃ magis
hꝰ duabz pfectã sit intellectu et voluntate. deo decreto pri
mi q̃ beatitudo consistat in actu intellectꝰ pfecte et esse
et in actu voluntatis sicut in quo. Et pfecte quietãtur
vltimo finis quia quies vltima sit clara dei q̃ est
melior quietatiua actus voluntatis q̃ sicut bonũ vnibz
unit bonũ vpi pfecte et illud obiectũ 1o hoc est vita eterna ut
augustinus in libro de doctrina xpiana. Et quia missus ẽssit respectu
cuiusq̃ primi ad intellectũ et vltimi actus est beatitudo
ẽssit beatitudo ẽssit in actu nobilissimo et finali est actus

intellectu qz illa est actu nobilissima adhuc opponit nobili
ori habitu et aliquis habitus intellectu est nobilior om habi
tu voluntis ut vult ph̄s primo metha. qz sapia est
nobilissima habitus ḡdem ꝺo dicunt et expssa dicunt. 10
¶ Ad duod dr qz beatitudo essentialiter consistat in actu voluntis
sz in fruitione ꝓsentis phūtis intuitiue qz talis est nobilior eo
rum actu intellectus sz ista clarior dei essentia non tali fru
itio q est sublimissima in voluntate ultimus et ꝓfectus quietis
sua intellectuale cū dicto beatifico deo quod visio facit ꝑ
fruitionem est pius beatitudo et non est visio vel cognitio de
cunte beato est q hic quod vult et nichil malum vult quod
de primo beatitudo ī actu nobilissimo actuum existit ꝺ
caritas est nobilissima omnium virtutū ī ad cor. 13. de
lignum habens loquar et angelorum caritatem habeo nō habu
ero nichil sum et ydem in fine quidditative apostolus fides ꝓbat
et caritas tria hec maior horum caritas ¶ Item voluntas in eo
no duc est talium vis qz ꝓmus motor ī nobilior om
nis ꝓtas qz impassibilis et diuinus monet intellectum et omnes vi
res aie ī nō ad. 3. ¶ hec aut beatitudo ī quantum existit
est ꝓpria dei ad 2um ¶ Beatus ambr in ymno ascendit hic
ad 2um beatus simon angelis dei hic illa beatitudine requi
situs scripturas ꝺ illo bono indefectibili amittendo

Dubitatur an equalis erit beatitudo

om beatus ¶ Dicit primo qz una et ea beatitudo obiectiue
est omnibus beatis sz diuina essentia et ex ꝓte illius rei erit gra
dus in beatitudine hic ꝺ illa inter illud ad 2um et aliquos erit
omnes singulos denarios Ille enim denarius est diuina fruitio
que dabit cuilibet beato qz erit eterna cum dicitur 2o ad
qz beatitudo essentialis illa non erit equalis ī omnibus beatis
in uno aut quod in alio cum enim videt deum quia
albus et ꝓfectus est fruitus et delectat ꝑ illum delectatur qua
libet ꝑsona qz a dea ut videa tenuit nulla cui non placeat me
nuit ꝓfectus habebit ꝺ hac beatitudine qui magis magis attin
git appetitus libere placatur et quietat totaliter nō aliquis
unit actu ex obiecto huic maiorem gloriam quod ē est di
cta ꝑsona diffusius lumen nitoris et opus a ꝺ illa beatitudine ꝑ
malis inter illud ioh. 14. In domo patris mei mansiones
multe sunt ī. ꝑsone augustinus dicit dignitates ꝑsonarum ubi eni
tas domus inter unitates beatitudinis obiectualis

Sed p diversitatem mansionum intelligitur diversitas beatitudinum formalium et hoc ps° 17° Reddet unicuique opera sua. Contra dicendum quod sicut non erit par beatitudo omnium formalis sicut nec oppositum erit par omnium gaudium intensive vel delectatio quod gaudium consequitur beatitudinem formalem. Sed intelligitur in hoc vult quod erit par gaudium extensive quia quilibet vult quod alius vult et de quolibet gaudium de quo aliter gaudet si non pari affectu

Dubitatur an velint quod appetant

beatitudinem. Notat Scotus quod duplex est appetitus scilicet naturalis et liberalis scilicet inquantum habet quandam naturalem inclinationem ad actum suum et ad perfectionem suam sicut omnis natura habet. Et illa inclinatio potest dici velle cuius naturale et tale velle vel appetere naturale non est aliquis actus elicitus in voluntate sed est motus voluntatis vel inclinatio eius et ad hoc quod ab alio terminetur et illo modo quilibet vult et appetit de necessitate beatitudinem quia impossibile est naturam esse sine naturali inclinatione ad suam perfectionem. Alio modo eadem voluntas dicitur appetitus liberalis scilicet respectu productionis sui actus eliciti quem in se producit et libere elicit et tali velle libera voluntas et elicita voluntas sive vult et appetit beatitudinem in voluntate cognitam. Primo 2° aliquos de necessitate eas sic vult et appetit quia voluntas non potest non velle aliquid nisi quia in eo est defectus boni vel apparet aliquid mali sed beatitudo ultimate apprehensa non est nec apparet aliquid mali nec defectus boni et maxime per hoc patet quod voluntas beatitudinem in voluntate ostensam velle vel audire non potest. Unde per beatitudinem in particulari ostensam potest voluntas non velle et illud quod est vera beatitudo potest non velle considerando in particulari ignorare quod est beatitudo sicut multi circa hoc errarent quia aliquis sic ponebat eam in voluntate alii in sanitate alii in honore. Unde omnes in voluntate cognoscunt beatitudinem quia omnes sciunt ipsam esse quandam boni sufficientiam et ut sic omnes eam appetunt etc.

Dubitatur an beati videntes deum

videant in eo omnia que de eis in seipso videt. Respondet Scotus quod deus videndo et intuendo suam essentiam cognoscit omnia que sunt fuerunt et erunt et illa omnia dicitur cognoscere notitia visionis. Insuper videndo suam essentiam cognoscit etiam omnia possibilia que potest facere quamvis numquam fiant et illa dicitur cognoscere notitia simplicis intelligentie. Est ergo dicendum primo quod impossibile est aliquem creatum intellectum videndo divinam essentiam videre omnia que deus potest facere vel que cognoscit notitia simplicis

intelligentie [illegible] quod est impossibile intel-
lectui creato. 2° dicendum quod aliquis intellectus creatus [illegible]
[illegible] in [illegible] quod deus [illegible] notitia [illegible] datus [illegible]
[illegible] ad [illegible] Johannis 3. Tertio dicendum quod aliquis [illegible]
[illegible] essentia [illegible] videt [illegible] deus [illegible]
essentia non comprehendit. Sed unusquisque videtur deum tanto plus
in eius essentia conspicit quanto clarius divinam essentiam intuetur.
Hinc est quod de hiis unus potest aliud instruere ut sic scientia angelo-
rum et animarum potest angeli usque ad diem novissimum sicut et
alia que ad premium accidentale pertinent. Sed post diem iudicii angelus
non illuminabit angelum quia tunc erit collectus status eorum sed in isto
statu possibile erit quod omnes omnia cognoscant que deus notitia
visionis novit. Hec [illegible]

Dubitatur an beatitudo sanctorum sit

maior signa post resurrectionem quam ante. Respondetur quod beatitudo sanctorum
erit maior extensive post resurrectionem quam ante. Patet quia ante non
habuerunt nisi beatitudinem anime sed postea etiam corporis quoad dotes
et in viribus sensitivis anime. Unde tunc de pluribus propriis bonis et aliorum
gaudebunt quam ante. Sed beatitudo iudicis animarum que consistit in
calcatione dei visione et fruitione secundum aliquos etiam angelorum intensive
sunt in resumptione corporum. Alii autem tenent quod non.

Dubitatur an aureolum sit quoddam

premium beati ab aurea realiter distinctum. Notandum secundum sanctum Thomam quod
premium iudicis hoc est beatitudo iudicis consistens in clara
visione dei et perfecta fruitione cum gaudio quod habet homo in deo claro
viso et perfecte amato quibus rationalis creatura perfecte coniungitur deo
solet metaphorice et similitudinarie dici aurea sive corona
quia [illegible] quo illud premium [illegible] agitur cum quadam pugna
quia militia est vita hominis super terram Job 7° Et victoria debetur
corona. Quodlibet vero premium ipsius beati quod est superadditum premio iudicis
iam dicto vocatur premium accidentale sicut sunt dotes corporis et quodlibet
gaudium quod habet beatus de aliquo dono creato. Et vocatur etiam aure-
ola diminutive quasi parva aurea quia est multo minus illo iudicis
premio. Et illud duplex premium fuit figuratum Exodi 24° In magna
corona et parva coronula in mensa propositionis. Secundo notandum quod au-
reola uno modo capitur large pro omni accidentali premio premio iudicis superad-
dito. Et non accipitur hic. 2° modo accipitur proprie pro gaudio quod beatus
habet de operibus a se factis que habent rationem excellentis victorie

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

[illegible]

et que sunt specialiter privilegiata / et illorum sunt solum tales actus
2m 8 t. Tertium illud gaudium non est de cicatrice [illegible] sed de cicatricibus que de
propriis operibus vel de aliis / sed solum de illis que sunt excellentis victorie
vel secundum Bonaventuram Aureola est decor quidam in corpore [illegible]
In corpore virginis quam decorem meruit per hoc quod in corruptione
pro Christo servavit / vel est gaudium quod beatus habet et perpetuo habebit
de illo corporis decore. Vel est sic decor in corpore et gaudium in
anima de ipso et hoc plus placet Bonaventure combinando ergo intentiones
duorum doctorum possunt dici quod talis aureola est decor in cor-
pore / et gaudium in anima de illo decore et operibus excellentis victorie
per Christum factis quibus decorem istum et singulare gaudium meruit
Dicit tamen S. T. quod aureola proprie dicta est solum gaudium in anima

Dubitatur an aureola differat a fructu

Nondum secundum S. T. quod fructus in spiritualibus dicitur metaphorice et similitudinarie ad fructum in corporalibus sicut terre nascentium.
Secundo dicendum quod fructus in corporalibus habet dulcedinem que reficit secundum
quod in usum hominis venit / et est ultimum ad quod operatio nature venit / Et
sic fructus spiritualis hominis [illegible] quod reficit quia ultimum hominis fi-
nis quod nos reficit. Et dicimus duo frui perfecte quando in patria
et imperfecte in via / Ita etiam quamvis pro illo quod reficit quantum
quantum non sit ultimus finis / et sic virtutes dicuntur fructus in
quantum mentem cum suavi delectatione reficiunt. Et ita Gal.
5° fructus sunt spiritus gaudium pax. 3° accipitur fructus spiritualis
pro premio quod homo consequitur in futuro ultimate pro labore quod in
hac vita laborat / Sicut fructus corporalis ultimate ex labore
agriculture expectatur / et omne premium quod in futuro habebitur
dicitur fructus / Et sic accipitur ad Rom. 6° habetis fructum vestrum
in sanctificatione [illegible] Et illis modis non accipitur in illa materia distin-
guitur communiter aureola et aureola. Et aliquando accipitur fructus pro re-
spectu ad semen ex quo consurgit. Sic fructus spiritualis proprie
loquendo est illa spiritualitas vite ad quam homo ex virtute
et efficacia spiritualis seminis scilicet verbi Dei proficit recedendo a
carnali vita et ille fructus habetur in presenti vita. Et sic dicendum
quod fructus differt ab aureola et aureola [illegible] fructus sicut
accipitur Mt. 13° ubi dominus fructum dividit in centesimum sexagesimum
et tricesimum / aureola enim consistit in gaudio quod habetur de deo
aureola in gaudio quod habetur de opere [illegible] perfecte et ex-
cellenti victoria / Sed fructus consistit in gaudio quod habe-

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ci ꝓpīque ēndat ſcūdm maior nō ꝙ dicſ cū ſcūdo ſit ille
primū qđ debet homi ꝙ hoc ꝙ a carnali vita ī ſpūalem tr
ſit bon ꝓ ꝙ caſtitas lubat hoiem a delectabilibꝫ veneriꝫ
ꝓ quaꝫ aīa ꝓpīque carni ſubdit a deo ut ī actu carnali
ſm cōmīm vīt ſpūs ꝓhibet ne corda ꝑhibeant tangat. Et
dicat auctor ꝙ ſuam intellectū circa ſpūle ſapīam et autore
dm ꝙ in creatura gñcia tres aſſignat gradꝰ ſm caſtitas
gingalis videat, et virginalis et ista dr̄ ſuppliciꝰ ſit ꝙ
ſcūdm vīa gñcia gingalis ſtat hoiem gīnere ab omi de
cto genitō. hoc ꝑ rectū ī actu mundiali et ita adhuc
ad hoiem ī alia ſpūalitate vitam in hac gſiſtere ꝙ vīrtuoſ
ſpūs nō ꝓmouet ꝙ delectatio carnis et hoc ſit cū homo
ſm vitam vīr vivit delectabilibꝫ cārnis et illi debet ſcūdm
tertiſſimū caſtitas vīrginalis adhuc hoiem in ſpūalibꝫ
ſuis habundare ꝓ qua ho ab hmōi veneriꝫ et carnis delec-
tabilibꝫ ſpūs ſufficienter abſtinet dūo pro dm ipſe ꝓpter
ſuum et hoc ꝙ ut dna ꝙ paſſi d̄ terreo liberat deo ſme
et ꝙ hīc vīr duplicī ad gñcia gingale ꝙ ſm ſtat abſti
nē ab illicito et ꝙ ideo debet ſcūdm ſupragreſſum virgi
nalis aut caſtitas adhuc addit ꝙ ſtat abſtinē ab omi q
cubitu licito ut illicito pro dm ipſe pena pro et ſuum ipſe
hoc ut vpa mors ſoli deo. tanqꝫ ſponſo ſociꝫ et ſtimu
ꝓ amore virginale ī ad finē ſm vnigē dr̄ ꝙ dicſt
ſic ſup caſtitate virginale addit ꝑfectū dicendo ideo ei
maior ſcūdm ſm ꝓgreſſum.

Dubitatur ꝙ. aureola debeatur

virginitati Videt ꝙ ad virginitatē ꝙ ſt virtus aut actꝰ
virtuoſ rōnē ſuę ſubiecti ꝓmū ſt corpale ſ integritas ta-
nis ita ꝙ hō nūqđ voluntate et appoſito ſit optio delec
tatiꝫ veneriꝫ ſuffocatiꝫ ꝙ ſit ꝑdere ſonū ſine ſit
ꝓ genitū ſine ꝓ aliā quācūqꝫ voluptatē ꝓhibitā cauſa
delectatiōis expiōe. Sed contra voluntate ꝙ ſi involu
tiē fiebat ſtout alū ītingit ī ſopno ꝓ pollutiōē nocturnā
gen̄ aut ītā in vigilia cū hoc voluntate contingit.
ītā alīs ꝙ infrenata ut in illis qui ſtupra ſanguinē
patiūt ꝙ quib ſit necis in ītā lege ītā ſi violet
ītāpuē et in nocte et ītādē nō ſſeruit in talibꝫ
nō amittit virginitatē ꝙ ut dicit beata lucia Virg nō
inquīnat nī ꝙ ſſēſa mēte Ideo videt ꝙ ꝑfectū voluntas

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Utrum se ipsum diminuat voluntarie expirando delectatus
venerea. Videtur quod amissa corporali virginitate per corruptam ut
dictum est, ad evitandum virginis. Sed petita virginitate mul-
ta per ipsa ad recuperandum et recuperanda possit ut si virgo
fuisset. Ponit mulier multa sunt virgo multe. Et si per
mutatio illa voluntaria deliberate. Ponit Petrus ab hiis mala
actibus illicitis abstinet sue virginitati est virgo cui debet
amicola. Respondet ut hic per deum petit se ipsum per hoc
ut dimissis rebus possit liberius vacare dum si hoc nullatenus
nec per se ipsam aut per familiares aut per sanitatem aut per
medicum aut naturam per aut per quascunque alias causas
talis homicidium non est actus virginitatis quia
causat destructio debiti finis. Et ad dicendum quod illud verum virgini-
bus de quibus ad istum est debet amicola de virginitate sua
et hoc tenet doc. Sanctus autoritas vero et non huc adu
ct. Sed in istis virginibus debet amicola de proprio habuerunt
virginibus virginitate Petrus ipsum aut proprio hoc sint voto sa-
natus sine hoc ut supra. Dubitat Et Si aut amicola longe
capiunt de quibus grandis de in prud sunt grandes fide habe-
bunt se ad carnis in adeptis amicola redibit sed si non
habuerunt proprio Petrus ipsum et tunc virgo ad hoc ne-
cessitat de dicit Et quia non habuerunt pugnat et repugnat a
carne in huiusmodi propinqui ab hoste ipsum ad apud Deum
remedium et voluntas deposita ad habebunt amicolam
duo non voluntarie ipsum illi actui dato ad de talis vio-
lent appetit corpus et hoc nisi virginitatis non patitur cor-
si fuerit et humani voluntas habeat in corruptis patrum ipsum
ad si adesset facultas ad de virginis sint dicit et amico-
la meret. Si vero voluntas habeat duceti ipsum si possint
amicolam non meret.

Dubitatur an in rebus debeat

amicola videt Et de virginitate sint et virginitati de-
bet amicola de sint post in est quod pugna cum inimicis
gaudiis carnis ita esse nisi non sint pugna cum passi-
bus dimissis corpori illatis.

Dubitatur an doctoribus debeatur

amicola videt de doctores habuerunt si doctrina sua speciale primi
rolo de amicola sint utrapse sit doctores spiritum victoria
cum demone obtinet de dyabolo pugnam non solo non actus si ad

ed repellit et no stat a se q cad ab alys ꝙ ꝑ pfortissi
victoria. d demone hoste meo debet cad hoc talis ancola
Sed talis victoria fit p ꝑdicatoꝝ et doctoꝝ et ꝑdicacoꝝ de
dctrie debet ancola sicut enigmitaꝝ et martiroꝝ et hoc qt
intelligeꝝ d alia doctria q qt d ꝑmcibꝫ ad salute q ꝑtin
diabolꝫ expugnat a cordibꝫ hoim et no stat debet ancola
la dimigatibꝫ fide p uocale ꝑdicacoꝝ et dctrem ꝙ cad
sacra scribtibꝫ q scripta gpone quid mgi dicit qt cor
hec ancola no stat plate ꝙ querit oibꝫ et debet qui
hui actui liter exercet ad laude dei et salute ꝙpriorꝝ
Ez nulli ꝓpꝛ debet n optat acta ut sp acta ꝑducat
et dirigat Cor tm tuti ancole, inq se dimicta sp enigmi
martiru et doctoꝝ et stat loquendo ancola martinu qt
ꝓpter Aliq dicit q grandiu attenda in xpo d opibꝫ ꝑfecti
ma qt et debeat dici ancola ꝙm ꝑpriu actꝰ in ꝛ co fi
cat pugna et victoria luat Et qt et sic aliqꝫ dicat qꝫ
sed ꝙ in no qt ꝛca

Quæra dus. 40ᵐ aliꝗ dubitatur

ad baptmi voluit se mala fec q ad voluntꝫ corꝝ
deliberata q qt ꝛ corꝝ ptate ut possit fleri ꝛ ictiad
p affectu in hoc vel in illud ꝙ qt in oib mala qt sup ꝛ mali
cia obstinata et totalis sui aufi a fine ultio Sed nulla vo
luntas pt esse bona n in ordine ad debitu finem ꝛ ultimu.
Sed si aliqꝫ bonu vellet ꝛ finem esse ꝛ finem ultimu ꝛ qꝫ qt
bonu nec nis in illud bn vellet ꝙ sub aliquibꝫ circumstantiis ma
lis scilꝫ qt quotꝫ et aliquat augeꝫ cad pcio qꝫ voluntas
cor ff haberet in se malignitatꝫ simpliciu malorꝫ in corpe
put bonitatꝫ essentie scilꝫ sicut nulla causa habetur se
bona voluntꝫ ꝛllatoꝝ huc pnt

Dubitatur an baptmi pereat

d petro qui fleuit pdit Et qꝫ penitere d peto qꝫdꝫ
dus Quod ꝙ alius ꝙ dicit Illa ꝙ penitet d peto
et ppter et vere qui petri in eo qd petri qt abhoiat ita
qꝫ petrꝰ dupliciter d qꝫ hoc qt nolle qt et cōmittere iuste
et bn. Sed ꝙ actus aut penitet d peto qui petri odit
et cui displicet ꝛ non stat absolu aliqꝫ imputa pene ad
aliqꝫ hmoi baptmi ergo no ꝙ q bn ꝙ actus penitet
d peto in quatꝫ voluntꝫ dolet d pena qua ꝙ petri sue
se pctus sustinet ꝛ volle se no possit ut contra petri

Dubitatur an dampnati nunc vellent

omnes homines alios secum esse dampnatos. Respondeo quod sic. Unde sicut in
beatis perfectissima erit caritas, ita in dampnatis erit intensissimum odium
ideo sicut sancti gaudent de omnibus bonis, ita dampnati dolebunt de omni-
bus bonis propter quod felicitas sanctorum ab eis considerata ipsos maxime
affligit. Unde bonaventura in dampnatis vigebit intensissimum odium for-
tissimus livor invidie et vehemens furor patientie et ideo vehe-
menter tristabantur confundentur et tristes tabescent in gloria beatorum
et vellent omnes esse miseros. Ymo et gloria propinquorum sanctorum
invidebunt, nunc tamen invident propinquis quam aliis et maior esset
pena si omnes propinqui eorum dampnarentur et alii salvarentur. Hinc
est quod dives de quo Luc. 16 petiit fratres suos a dampnatione
eripi. Sciebat enim quod aliquis eriperetur magis tamen voluisset fratres su-
os cum aliis dampnari. Unde non compatitur cupiunt eorum salvationem di-
rectam sed sine pene minoratione quia fuisset ibi pena illos dampnari
et alios salvari. Et quamvis ex dampnatorum ultima angustia non
[illegible] sed excrescit odium et invidia eorum quam magis eligunt
[illegible] plus sed amplius [illegible] quam [illegible] pauci.

Dubitatur an dampnati suis malis

voluntatibus demereantur. Respondeo quod post diem iudicii non erit
aliquid meritum ut demeritum quia tunc erit ultima consecutio bonorum et
malorum. Unde et bona voluntas in bonis non erit per meritum sed premi-
um. Sed et mala voluntas in dampnatis non erit demeritum sed pena
tantum. Sed ante diem iudicii dicunt quidam beatos mereri et dampnatos
demereri. Sed hoc non potest esse respectu premii iudicis ut pene pu-
nitionis, accidentaliter ut pene [illegible] que possunt augeri usque ad
diem iudicii et hoc in demonibus demonibus et angelis bonis quorum
officio aliqui trahuntur ad salutem. Ex quo gaudium bonorum angelorum
[illegible] ut trahuntur ad dampnationem ex quo crescit pena demonum.
Non autem sic erit de hominibus dampnatis quia ad illorum non pertinet
officium alios pertrahere ad dampnationem sicut ad officium demonum.

Dubitatur an dampnati possint uti no-

ticia quam in hoc mundo habuerunt. Respondeo quod in dampnatis erit memo-
ria peccatorum preteritorum et actualis consideratio eorum que prius sinerunt.
Unde Luc. 16 dedimite recordare quia recepisti bona in vita tua
et lasarus similiter mala et erunt omnia eis solum ut materia tristicie
et nullo delectationis causa. Unde bonaventura dampnati habebunt re-
cordationem aliquorum ad mestitiam, dolorem et confusionem et non ad
itinerum dictum vel aliquam consolationem. Unde nichil erit in eis quod non

sit mala tristicie sicut in electis vel quod non sit mala gaudii considerabunt ergo illi mala sua que gesserunt et quibus dampnati sunt et bona que amiserunt et ex utroque torquebuntur et considerabunt noticiam quam fuerunt de speculabilibus imperfectius esse fuisse et considerabunt se permisisse summam perfectionem quam hic adipisci potuissent. Nec hoc repugnat penis quia pene exteriores ducunt ad cogitandum alterius interius de demeritis et causis penarum.

Dubitatur an dampnati videant gloriam beatorum

Respondeo quod non videt eam intuitive quia nec in verbo nec in proprio genere nec distincte videt qualis sit. Sed an deus iudicii solum illo modo videt quia ipsi cognoscunt eos beatos esse in quadam mestimabili gloria et ex hoc vehementer turbantur et dolent propter invidiam quia ipsi illam amiserunt. Sed post iudicium omnino illa cognitione privabuntur. Habent tamen memoriam gloriae beatorum quam prius noverunt et quam in iudicio videbunt et hoc erit eis in tormentum quia etiam considerabunt se indignos reputari videri gloriam beatorum. Nec ita ordinantur damnatis illa que hic aguntur sicut eis ostenditur gloria beatorum. Aliqua tamen etiam de illis que hic aguntur sicut eis ostenditur ~~gloria beatorum~~ sed hoc potest eis tristiciam augere.

Dubitatur an dampnati sola pena ignis afflicantur

Respondet S. T. 2m basilium in ultima nostra purgatione fiat quod separatio in elementis ut quicquid purum et nobile remanet superius ac gloriam beatorum quicquid vero est ignobile et feculentum in inferno proiciatur ad penam dampnatorum.

Dubitatur an dampnati sint in tenebris corporalibus

Respondet S. T. quod dispositio inferni erit talis qualis maxime competit miserie dampnatorum et 2m hoc sunt in lux et tenebre prout maxime spectant ad miseriam dampnatorum. Licet autem visio 2m se sit delectabilis tamen contingit per accidens ipsam esse afflictivam in quantum videtur aliqua nociva nobis et ideo in inferno debet locus hoc modo esse dispositus 2m lucem et tenebras quod vel perspicue videatur sed solum sub quadam umbrositate videantur illa que cordi afflictionem ingerere. Unde sicut loco dicitur locus ille erit tenebrosus sed tamen ex divina dispositione est in aliquo lumine quantum sufficit ad videndum ista que animam torquere possunt et ad hoc etiam facit situs loci quia ponitur in medio terre inferius. Nec est ignis vel feculentus turpis et quasi fumosus ut vult Ysidorus. Unde sequaces quos secum traxerunt videbunt reprobi magnam falsam illustre. Quidam tamen ut dicit S. T. tenebrarum inferni causam assignant ex congressione et compressione corporis dampnatorum que corpora propter eorum multitudinem ita replebunt

locum inferni quia nil est de aere remanebit et non erit aliquis
dyaphanum quod possit illustrare.

¶ Dubitatur v. Electi in patria videbunt
penas dampnatorum. Respondet Sanctus Thomas quod licet nil subtrahi debet quod pertinet
ad perfectionem beatitudinis eorum, quandoque autem ex parte contrarii magis
cognoscitur, et ideo ut beatitudo ipsorum ipsis magis placeat et uberi-
ores gratias deo agant, datur eis ut dampnatorum pena perfecte
intueantur in divina gratia, ut bene tristentur de penis dampnatorum, sed de
eis gaudent. Secundum illud Psalmi: Letabitur iustus cum videbit vindictam
non inquantum pene et in illis in malum, id est non deperse sed solum de
peccatis sed in ordine ad divinam iustitiam qua scilicet culpa sic
iuste ordinatur ad penam. Sed tamen eorum libertas erit eis perfecte causa
gaudii, unde letari de malo alterius hominis inquantum, id est inquantum
est de malo pertinet ad odium. [illegible]

¶ Dubitatur quomodo fiat fletus dam-
natorum. Respondet Sanctus Thomas quod in corporali fletu duo inveniuntur quorum
unum est lacrimarum resolutio et quantum ad hoc fletus corporalis
in dampnatis, ergo non potest quia post diem iudicii non erit generatio et cor-
ruptio nec talis alteratio corporalis. Aliud quod invenitur in fletu cor-
porali est quedam commotio et perturbatio capitis et oculorum et quantum ad
hoc fletus in dampnatis ergo poterit post resurrectionem. Corpora enim dampna-
torum non solum affliguntur ab exteriori sed etiam ab interiori. Secundum quod
corpus immutatur ad passionem sive in bonum vel de malum a quibus pe-
nis nos custodire dignetur Christus Dominus nostrum filius dei et filius
mane virginis advocate nostre cui cum patre et spiritu sancto est benedictio
et clarificatio et sapientia et gratiarum actio honor virtus et fortitudo
per infinita secularum secula. Amen.

Fisel Boisilee [illegible]
[illegible]